J. vet. 1661 a/1

<36638108290014

<36638108290014

Bayer. Staatsbibliothek

ΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΗΚΕΣ

Μετὰ τῶν τροποποιούντων αὐτοὺς νεωτέρων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων,

εἰς προσετέθησαν

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διόρθωσις τῶν ἐσφαλμένως μεταφρασμένων διατάξεών των, διάφοροι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ δηλοποιοιήσεις περὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ,

Τῶν εὐχρηστοτέρων εἰς τὰ δικαστήρια νόμων καὶ Β. διαταγμάτων,

ΜΕΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ,

ἐπεξεργασθέντες ὑπὸ

Γ. Α. ΡΑΛΛΗ καὶ Μ. ΠΟΤΛΗ.

Β΄. Ἔκδοσις μετὰ πλείστων διορθώσεων καὶ προσθηκῶν.

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

1844.

47.D.

Jur. sel. 1661 a (2

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

B

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΗΣ Α. ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Αἱ πολλαὶ τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ νομοθεσία μας εἰς τὸ ἑξαετὲς ἤδη διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς της, ἤθελαν καὶ μόναι δικαιολογήσει ἀρκούντως τὴν ὁποίαν δημοσιεύω νέαν ἔκδοσίν της, ἐπεξειργασμένην παρὰ τῶν Κ. Κ. Γ. Α. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ. Καὶ τῷ ὄντι ἂν ἦναι ἐργῶδες καὶ διὰ τὸν καθηγητὴν, καὶ διὰ τὸν δικαστὴν, καὶ διὰ τὸν δικηγόρον ν' ἀνατρέχουν ἑκάστοτε εἰς τὴν ὀγκώδη καὶ πολυδάπανον ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ εὑρίσκουν τὰς σποράδην κειμένας ταύτας τροποποιήσεις, εἰς ποίους κινδύνους δὲν ἐκτίθενται οἱ καὶ θεωρίας καὶ πράξεως στερημένοι ἁπλοῖ πολῖται, ὅταν διὰ νὰ ῥυθμίσουν τὴν διαγωγήν των, ἢ νὰ διευθύνουν ἀσφαλῶς τὰ συμφέροντά των, ἀναγκάζωνται ν' ἀνοίξουν τὰ περιέχοντα τοὺς κανόνας τούτους νομοθετικὰ βιβλία μας; Πῶς ὁ ξένος εἰς τὰς νομοθετικὰς συζητήσεις καὶ μεταβολὰς ἔμπορος, πῶς ὁ κατὰ πρῶτον μελετῶν ἤδη νὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος τοῦ πρωτοδικείου ἀδικημένος κτηματίας, θέλουν ἐπὶ παραδείγματος γνωρίσει ὅτι τὰ ἄρθρα 490, 596, κτλ. τῆς πολιτικῆς δικονομίας, 137-153, 158-163, 196, 334-353, 535 κτλ. τοῦ ποινικοῦ νόμου, 189, 334, 347 κτλ. τοῦ ἐμπορικοῦ, καὶ τοσαῦτα ἄλλα τῆς νομοθεσίας μας δὲν εἶναι πλέον οἷα φαίνονται εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκδόσεις ἀλλ' ἐτροποποιήθησαν ἢ ἀκυρώθησαν; Καὶ ὅταν ὁ ἁπλοῦς πολίτης ὄχι μόνον δὲν κέκτηται τὴν συλλογὴν τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὔτε κἂν τὴν εἶδεν ἢ τὴν ἀνέγνωσε ποτὲ, δὲν θέλει εἶσθαι δι' αὐτὸν, πραγματικῶς τοὐλάχιστον, ἀδημοσίευτος ὁ τροποποιητικὸς νόμος, διότι αὐτὸς εἰς μάτην τὸν ζητεῖ εἰς τὴν μὴ περιεκτικὴν αὐτοῦ ἐπίσημον ἔκδοσιν;

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ μεγάλου τούτου ἀτοπήματος, τὸ ὁποῖον θεραπεύει ἡ παροῦσα ἔκδοσις, θέτουσα ἀμέσως κάτωθεν ἑκάστου τροποποιημένου ἄρθρου τὸν τροποποιοῦντα νόμον,

διάφορα ἄλλα πλεονεκτήματα τὴν συνιστοῦν καὶ τὴν χαρακτηρίζουν.

Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὡς ἐκ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἐγένετο ἡ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετάφρασις, ἡ νομοθεσίας μας γέμει παροραμάτων, τὰ ὁποῖα πολλάκις μὲν ἀνατρέπουν παντάπασι τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ νόμου, πάντοτε δὲ τὴν διαστρέφουν ἢ τὴν παραλλάσσουν. Καὶ τὴν μὲν ἐπίσημον διόρθωσιν τῶν οὐκ εὐαρίθμων τούτων παροραμάτων, καθόσον δὲν εἶναι ταῦτα ἁπλῶς γραμματικὰ, ἀπὸ μόνον τὸν νομοθέτην πρέπει νὰ περιμένωμεν. Ἐνόμισα ἐντούτοις ὅτι ἠδύνατο νὰ ὠφελήσῃ οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν καθημερινὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ἡ συμβουλευτικὴ, οὕτως εἰπεῖν, σημείωσις καὶ διόρθωσις τῶν ἐσφαλμένων νομοθετικῶν διατάξεων, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ Κ. Κ. Γ. Α. Ῥάλλης καὶ Μ. Ποτλῆς ἐβοηθήθησαν οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τοῦ ποινικοῦ δικαίου Κ. Σ. Πήλληκαν, εἰς οὗ τὰς ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας παρατηρήσεις θέλει ἀνακαλύψει τὸ κοινὸν τὴν εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου θρησκευτικὴν ἐκείνην προσήλωσιν καὶ ἀκρίβειαν, ἥτις πρέπει ἰδίως νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν ἑρμηνείαν τῶν ποινικῶν νόμων.

Αἱ διορθώσεις αὗται ἐσημειώθησαν κάτωθεν ἑκάστου ἄρθρου, διακρινόμεναι διὰ τοῦ στοιχ. Γ. ὅταν ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ κειμένου, ἢ διὰ τῶν λέξεων γ ρ ά φ ε, ἴ σ ω ς, ἢ δ ι ό ρ θ ω σ ο ν, ὅταν ἡ διόρθωσις δὲν ἐλήφθη ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ἀλλ' ἐγένετο ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου· εἰς τὸ παράρτημα ἡ διόρθωσις ἐγένετο πρὸς πλείονα συντομίαν ἀμέσως μετὰ τὸν διορθωτέον ὅρον ἐν παρενθέσει καὶ προτασσομένου ἐπίσης τοῦ στοιχ. Γ. Τέλος, αἱ διορθώσεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἐχαρακτηρίσθησαν διὰ τῆς λέξεως Γαλλ. (Γαλλιστὶ), καθὸ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ληφθεῖσαι. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἐνδέχεται νὰ παρελείφθησάν τινα παροράματα, ἀλλ' ἡ καλητέρα δικαιολόγησις τῆς νέας ταύτης ἐργασίας εὑρίσκεται εἰς αὐτὴν τὴν ἐπίσημον ἔκδοσιν τοῦτε ποινικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου· ἀμφότεροι οὗτοι ἐπεθεωρήθησαν παρ' ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης, καὶ μολοντοῦτο πόσας νέας τῶν διαφόρων αὐτῶν ἄρθρων διορθώσεις φέρει ἤδη ἡ παροῦσα ἔκδοσις!

Ὁ συνδυασμὸς, ὁ παραλληλισμὸς τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νομοθεσίας εἶναι ἀναντιῤῥήτως ὁ ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς εἰς τὴν ἀληθῆ κατάληψίν της. Ὅθεν καὶ αὐτὸ τὸ κοινὸν μὲν εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν γαλλικῶν νόμων πλεονέκτημα, πρωτοφανὲς δὲ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων, παρουσιάζει ἡ ἔκδοσίς μου.

Αἱ ἄλλοτε ἐκδοθεῖσαι τῶν δικαστικῶν διαταγμάτων συλλογαὶ ἐν μέρει μὲν ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς ἀτελεῖς ὡς παραλειφθέντων πολλῶν Β. διαταγμάτων τὰ ὁποῖα ἂν δὲν ἦναι καταφατικῶς, εἶναι ὅμως ἀποφατικῶς δικαστικὰ (α), καὶ ἐπομένως ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ τὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, ἐν μέρει δὲ κατέστησαν τοιαῦται διὰ τῶν ἔκτοτε ἐκδοθέντων νέων δικαστικῶν διαταγμάτων. Εἰς τὸ παράρτημα, ἐνίοτε δὲ καὶ κάτωθεν τῶν ἀνηκόντων ἄρθρων, ἐξέδωκα ὅλην αὐτῶν τὴν σειρὰν ὁδηγηθεὶς εἰς τὴν ἐκλογήν των ἀπὸ τὸ ἀξίωμα, πλεονάζειν καὶ μὴ ἐλλείπειν.

Δὲν διστάζω τέλος ν' ἀναφέρω ὡς δύω τῶν σπουδαιοτέρων συστατικῶν τῆς ἐκδόσεώς μου, ά. τὴν δἰ ἀδείας τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Β. γραμματείας τῆς ἐπικρατείας δημοσίευσιν πολλῶν ὑπουργικῶν δηλοποιήσεων καὶ ἐγκυκλίων ὑπὸ τὰ διάφορα ἄρθρα τῆς νομοθεσίας μας, τῶν ὁποίων ἀποβλέπουν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἢ ἑρμηνείαν. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν εἶναι βέβαια νόμοι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας· ἀλλ' ἐκτὸς ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲν θέλουν ὠφεληθῆ ὀλίγον ὁδηγούμενοι πολλάκις εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, ἡ δημοσίευσίς των θέλει χρησιμεύσει ἰδίως εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρέτας, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν, καὶ οἵτινες θέλουν οὕτω τὰς ἔχει πάντοτε προχείρους καὶ ὑπ' ὄψιν, χωρὶς ν' ἀναγκάζωνται νὰ τὰς ἀναζητοῦν εἰς τὰ πολυετῆ ἀρχεῖά των, καὶ χωρὶς μάλιστα οἱ νεωστὶ εἰς τοιαύτας θέσεις διοριζόμενοι, να ἐκτίθενται εἰς τὸ νὰ τὰς παρατρέχωσιν (ὅπερ κατὰ δυστυχίαν δὲν συμβαίνει σπανίως) μὲ βλάβην ἑαυτῶν τε καὶ τῆς ὑπηρεσίας· β'. τὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἐκδοθέντα ἔλεγ-

---

(α) Τοιαῦτα ἐννοῶ ὅσα δὲν δίδουν ἁρμοδιότητα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἀλλ' ἀφαιροῦν ἀπὸ αὐτὰ, οἷα τὰ περὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, κτλ. Β. διατάγματα.

χον τῆς νομοθεσίας, ὅστις διὰ τῆς μεθοδικῆς λεπτομερείας του θέλει καταστήσει προχειροτάτην τὴν εὕρεσιν ὁποιασδήποτε διατάξεως τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸν πάντη ἀλλότριον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἰδιώτην.

Ἐν Ἀθήναις 1841. Ὁ ἐκδότης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Πρὸ δύω ἐτῶν εἶχεν ἐξαντληθῆ ὁλοσχερῶς ἡ πρώτη ἔκδοσις τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων, καὶ πανταχόθεν ἐζητεῖτο τὸ εὔχρηστον τοῦτο καὶ πρόχειρον νομοθετικὸν ἐγκόλπιον. Ἐντεῦθεν ὁρμηθεὶς, ἐπεχείρησα τὴν παροῦσαν δευτέραν αὐτοῦ ἔκδοσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν περιωρίσθην ἁπλῶς εἰς τὴν μετατύπωσιν τῆς πρώτης, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπροσπάθησα νὰ τὴν τελειοποιήσω καὶ βελτιώσω πολυτρόπως.

Ἡ παροῦσα ὑπερέχει τῷ ὄντι τῆς προτέρας ἐκδόσεως ὡς περιέχουσα ά. τὴν διόρθωσιν πολλῶν σφαλμάτων τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως ἅτινα τὴν καθιστοῦν πολλάκις σκοτεινὴν ἢ παράλογον καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον διαφύγει ἄλλοτε τὴν προσοχήν μου. 6΄. διαφόρους νόμους ἔχοντας ἄμεσον καὶ ἀναγκαίαν σχέσιν μὲ τοὺς Ἑλληνικοὺς κώδηκας, καὶ ἐκδοθέντας εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν ἐτῶν ἅτινα παρῆλθον ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως, ἰδίως τὸ Σύνταγμα, τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμον καὶ τὰ λοιπὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις συνελθούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Διὰ νὰ γίνῃ τὸ βιβλίον εὐχρηστότερον, τὸ διαίρεσα εἰς δύω τόμους, διότι αἱ πολυάριθμοι προσθῆκαι ἤθελαν ἄλλως τὸ καταστήσει ὀγκῶδες εἰς ἄκρον καὶ δυσκόμιστον. Ὅσας δὲ τροποποιήσεις ἤθελον ἐπιφέρει αἱ Βουλαὶ εἰς τὰς περιεχομένας ἐντὸς αὐτοῦ νομοθετικὰς διατάξεις, ἐπιφυλάττομαι νὰ τὰς ἐκδώσω εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα, καὶ ὡς συμπλήρωσιν τοῦ παραρτήματος.

Ἐλπίζω ὅτι τὸ κοινὸν θέλει ἀνταμείψει τοὺς κόπους μου, δεικνύον ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τὴν αὐτὴν ἀποδοχὴν ἧς εὐηρεστήθη ν' ἀξιώσῃ καὶ τὴν πρώτην.

Ἐν Ἀθήναις, 8 Ἰουλίου 1844. Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐξήγησις τῶν συγκεκομμένων λέξεων.

Α. ἢ Α. Ἐ Διάτ. περὶ ἁρμοδιότητος ἐμποροδικείων.
Γ. Γερμανιστί.
Γαλλ. Γαλλιστί.
γρ. γράφε.
Δ. Διάταγμα.
Δηλ. Δηλοποίησις.
Διορθ. διόρθωσον.
Ε. ἐμπορικὸς νόμος.
ἑ. καὶ ἑπόμενα.
Ἐκκ. Διάταγμα περὶ ἐκκαθαρίσεως, διαγραφῆς κτλ.
Ἐξ. Διάταγμα περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.
Ἴσ. Ἴσως.
Λ. λέξει.
Κ. Χ. Κανονισμὸς τῆς χωροφυλακῆς.
Ν. νόμος.
Ο. Ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων κτλ.
Παρ. Παράρτημα.
Π. Δ. Ποινικὴ διατίμησις.
Π. Ν. Ποινικὸς νόμος.
Ποιν. Ποινικὴ δικονομία.
Πολ. Πολιτικὴ δικονομία.
Χ. Νόμος περὶ τοῦ χαρτοσήμου.

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MUENCHEN

ΣΥΝΤΑΓΜΑ
της
ΕΛΛΑΔΟΣ.

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MÜNCHEN

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

2. Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαραλλάκτως ὡς ἐκεῖναι τούς τε ἱερούς, ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ Δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα. — Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χα-

ρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὁπόταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

5. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

6. Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὁρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

7. Ἕκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

8. Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσῃ.

9. Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ κράτους. — Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται. — Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδόται καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως. — Οἱ ἐκδόται ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

11. Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων. — Ἕκαστος

ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους.

12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

13. Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

14. Τὸ ἀπόῤῥητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας.

15. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἴς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

17. Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

18. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀποῤῥιφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

19. Ἡ ἐπίσημος ἑρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

20. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

21. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικα-

στηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

22. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

23. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ἦναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. — Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου Διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου ὑπουργείου, ἀφοῦ αὐτὸς διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δώσῃ τὸν ὅρκον.

24. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

25. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὸς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. — Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθῆκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

26. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ γενῇ ἄνευ νόμου. — Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

27. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

28. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τ' ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστείλῃ ποτὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαιρίσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

29. Ὁ Βασιλεὺς κυρόνει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους.

30. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ, ὁσάκις τὸ κρίνει εὔλογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ διὰ ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλήν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

31. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἔναρξιν, ἢ νὰ διακόπτῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐτησίας Βουλευτικῆς συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

32. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινὰς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου.

33. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους εὐ-

γενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιούτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου κράτους εἰς πολίτας Ἕλληνας.

34. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

35. Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

36. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης ἐθνικῆς συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου » Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν » τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς » νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ » ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιό- » τητα τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ».

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

37. Τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

38. Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας. — Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἄνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν γνη-

σίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας.

39. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοὐλάχιστον τῶν δύω τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

40. Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

41. Οὐδέποτε τὰ στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

42. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὀμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν, τῆς ἱερᾶς συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύω μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

43. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ἦναι ἀνῆλιξ, ἢ ἀπών, καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὡρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην, τὸ βραδύτερον, ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὁρκομοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

44. Ἐὰν ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος

αὐτοῦ εἶναι ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν της, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου της αὐτοδικαίως.—Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.—Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας.

45. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἡ βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἓν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς ἀντιβασιλέα πολίτην Ἕλληνα, τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως.—Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

46. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦναι συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστής.

47. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

48. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ·

δύνανται ὅμως νὰ διασκέπτωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἴτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπῃ νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

49. Οὔτε ἡ βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσί τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν. —'Εν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀποῤῥίπτεται.

50. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διά τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα. — Ἥτε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφορὰς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὁσάκις ζητηθῶσιν.

51. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ αὐτῆς. — Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου καὶ ὁσάκις τὸ σύνταγμα ὁρίζει, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

52. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

53. Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουσι τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζουσιν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. — Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν.

54. Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ νόμου.

55. Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν Βουλευτικῶν του καθηκόντων.

56. Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. — Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

57. Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὀμνύουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἑξῆς ὅρκον.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέ-
» του Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς
» Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς
» νόμους τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδό-
» τως τὰ καθήκοντά μου ».

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

58. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἑκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

59. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

60. Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

61. Ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πώ-

ποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

62. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

63. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται, — Νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

64. Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

65. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

66. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

67. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς συνόδου.

68. Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

69. Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

70. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως. —Τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των προσυπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

71. Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὁρί-

ζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτά· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν. — Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

72. Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει — 1) νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, — 2) νὰ ἦναι ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι, — 3) ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, — 4) νὰ συνεπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ — 5) ν' ἀνεδείχθη ἐν τῇ Ἑλλάδι — α΄) εἴτε μέλος, ἢ ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐθνικῶν κυβερνήσεων τοὐλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους. — β΄) εἴτε πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δὶς, εἰς ἐθνικὰς συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτὴς εἰς δύο τοὐλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτής· γ΄) εἴτε ἀρχηγὸς στρατοπέδου, ἢ στόλου, ἢ ναυτικῆς μοίρας, ὁδηγήσας τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας· — δ΄) εἴτε ἀνὴρ ἱστορικὸς διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν· — ε΄) εἴτε πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συντάγματος. — ϛ΄) εἴτε ὑπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος. — ζ΄) εἴτε στρατηγὸς, ἀντιστράτηγος, ὑποστράτηγος, ναύαρχος, ἀντιναύαρχος, ἢ ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος· — η΄) εἴτε πρέσβυς, μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· — θ΄) εἴτε πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· — ι΄) εἴτε εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ πρόεδρος ἐφετῶν, ἢ νομάρχης, μετὰ ὀκταετῆ

ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· — ιά) εἴτε ἐπίτροπος παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ, εἰσαγγελεὺς παρ' ἐφέταις, ἢ ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος· — ιβ') εἴτε πρόεδρος νομαρχικοῦ συμβουλίου, τρὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς, καὶ ἓξ ἔτη ὡς νομαρχικὸς σύμβουλος ὑπηρετήσας· — ιγ') εἴτε πρύτανις τοῦ Πανεπιστημείου, δὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς καθηγητής· — ιδ') εἴτε ἀντιπρόεδρος ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, δὶς ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητής. — Ἡ ἔναρξις τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ϛ' μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συντάγματος. — Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῆ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

73. Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἑνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτῶν διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστέρας ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ νὲ τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

74. Διὰ τὸν διορισμὸν ἑκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

75. Οἱ βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταὶ, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορῶσιν εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

76. Ἡ Βουλευτικὴ σύνοδος τῆς Γερουσίας ἄρχεται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

77. Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος,

καὶ πᾶσα πρᾶξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδριάσει, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχεται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ συντάγματος ὡρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

78. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο ἀντιπροέδρους καὶ δύω γραμματεῖς.

79. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι᾽ ὅσον ἑκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν. —Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλεῖπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν ὑπουργῶν.

80. Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ ὑπουργός.

81. Οἱ ὑπουργοὶ ψηφηφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ἦναι μέλη αὐτῶν. Ἔχουσι δὲ εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ ἀκούονται, ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται ν᾽ ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν ὑπουργῶν.

82. Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς ὑπουργούς.

83. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς ὑπουργοὺς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταὶ, οἵτινες διωρίσθησαν τυχὸν, ἀφοῦ ἐπροτάθη ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγή. — Εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει τὰ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν,

84. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρανόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ συντάγματος.

85. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἀπονέμῃ χάριν εἰς ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

86. Ἡ δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

87. Οἱ δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος καθ' ὃν θέλουν κατασταθῇ τοιοῦτοι θέλει ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συντάγματος. — Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

88. Εἰσαγγελεῖς ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

89. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσι.

90. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

91. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

92. Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

93. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων· ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

94. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἔμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ.

95. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων.

96. Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὁρισθῇ δἰ εἰδικοῦ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

97. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

98. Ἄνευ νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δἰ αὐτοῦ.

99. Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ νόμος διατάσσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεών των.

100. Οὐδεὶς ὅρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὁρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

101. Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι, ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου, θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν. — Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Κανὲν

δικαστήριον, κἀμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ νόμου.

102. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὀμόσῃ ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ συντάγματος ὅρκον· ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ σύνοδος.

103. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

104. Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος συντάγματος.

105. Δι' ἰδιαιτέρων νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἑξῆς ἀνκειμένων. — ά) περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων· — β') περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. — γ') περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν· — δ') περὶ τοῦ τύπου· — έ) 1) περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, — 2) περὶ ἁπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει· — ς') περὶ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης· — ζ') περὶ ὀργανισμοῦ ἐθνοφυλακῆς· — ή) περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας· — θ') περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιο-

μηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας· — ι) περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

106. Τὸ παρὸν σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

107. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

1. Τὸ σχέδιον τοῦ συντάγματος τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς Ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς συνελεύσεως ἐπιτροπῆς·

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' Ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν συνέλευσιν·

3. Τὰς ἐπί τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς συνελεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς Ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν συνέλευσιν διακοίνωσιν Ἡμῶν δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχάς· — Ἀφοῦ κατὰ τὰ ἀνω-

τέρω, συνωμολογήθη μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ά) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τὸ πολιτικὸν σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἕπεται·— β') Παραγγέλλομεν ἁπάσας τὰς δικαστικάς, πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, καὶ πάντας, νὰ τηρῶσιν ἀπαρασαλεύτως τὸ παρὸν πολιτικὸν σύνταγμα. — Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ κράτους σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοςοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους μετὰ Χριστόν, καὶ δωδεκάτου τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας.

ΟΘΩΝ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Α΄.

Η τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις,

Ἐκπληροῦσα καθῆκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικοὺς τοὺς ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τῆς ἀπομνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς πρεπούσης εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμοιβῆς, ἀφοῦ προηγουμένως, κλίνασα γόνυ, θύσῃ πρὸς τὸν ὕψιστον θυσίαν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰωνίους πρὸς τὸν πιστὸν αὐτοῦ λαὸν χάριτας,

Α΄. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικοὺς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς προπαρασκευήν, ἐκτέλεσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.

Β΄. Ὡς ἰδιαίτερον δεῖγμα τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν φρουρὰν τῆς πρωτευούσης διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπίληπτον διαγωγήν της ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας καὶ ὡς ἀπόδειξιν τῆς πληρεστάτης πεποιθήσεως ἣν ἔχει ἡ συνέλευσις, ὅτι καὶ ὡς φρουρὰ αὐτῆς, ἡ φρουρὰ τῆς πρωτευούσης θέλει διατηρήσει μέχρι τέλους τῶν ἐργασιῶν της ἀπαρασαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξιέπαινον διαγωγήν, ἐξασφαλίζει διὰ βίου ὡς ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς αὐτῆς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθορμήτου αὐτῶν παραιτήσεως, ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθαιρέσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ Β΄.

Η κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ συντάγματος νὰ σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας· — α΄) τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς

ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδεδειγμένως μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἤτοι μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας· — ϐ′) τοὺς μεταναστεύσαντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν μερῶν τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1837, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου· καὶ τὰ τέκνα ὅλων τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων· — γ′) τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μὴ διατηρήσῃ οὐδὲ νὰ διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη. — Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ κράτους διοριζόμενοι εἰς διερμηνευτικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὡραίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰδικὰς θέσεις των. — Β′. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐὰν ἦτο καταχωρημένον αὐτολεξεὶ εἰς τὸ σύνταγμα καὶ ἡ παράβασις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς παράβασις τῶν ὅρων τοῦ συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Γ′.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 τοῦ συντάγματος, ἐνῷ γίνεται λόγος περὶ ἀντιβασιλείας, Ψηφίζει. — Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ συντάγματος διαδόχου τοῦ Θρόνου.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δ′.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 61 τοῦ συντάγματος καὶ τὸν

τέταρτον παράγραφον τοῦ ΙΖ'. νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τοῦ 1822, Ψηφίζει·

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὕδρας καὶ Σπετσῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν νόμου ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ψαριανῶν ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου. — Νόμος ἰδιαίτερος ἐκδοθησόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου θέλει προσδιορίσει τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησομένων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ε'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρζ', ρή, καὶ ρθ', πς',πθ', καὶ ρί, τῶν προσωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἄστρει Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος τῆς ἐν Τροιζῆνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπεβλήθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὑρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνείσεφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχήσαντας· — Λαβοῦσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. ΙΑ. ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζῆνι συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλεται περίθαλψις καὶ ἀνταμοιβὴ εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ'. συνεδριάσεως τῆς ἰδίας Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου· πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. ε'. τῆς ἐν Ἄργει Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις· — 1) Αἱ νῆσοι Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν. — 2) Τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσο-

λογγίου. — 3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀοιδίμου Καραΐσκου στρατιωτικὰ σώματα. — 4) Οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν Ὑπουργῶν, τῶν πολιτῶν καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπικρατείας, ὅσαι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ. — Αἰσθανομένη ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὅσων αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις, λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν, κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρώτιστον χρέος της νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν ἐθνοσυνελεύσεων καθ' ὅσον αὗται μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β'. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ κυβέρνησις θέλει διορίσει ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827, τῆς ὁποίας καθῆκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐξακρίβωσις τῶν δικαιωμάτων, τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημένας ἐθνικὰς διατάξεις ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληφθείσας εἰσέτι ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἐκκαθάρισις τῶν ἄχρι τοῦδε δοθεισῶν ἀποζημιώσεων.

Γ'. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικὸν βαθμὸν, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκείνων.

Δ'. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικοῦ πενίας διὰ τὴν βαθμολογίαν ἢ ἀποζημίωσιν ὁποιουδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε'. Ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἀξακρίβωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν θέλει μὲν φροντίσει νὰ ὁρισθῶσι διὰ νόμου τὰ

μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσει ὅ,τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ϛ'.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 101 τοῦ συντάγματος, καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἕως οὗ διὰ νόμου ὑπαχθῶσι καὶ αὗται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, Ψηφίζει·

Α. Ἄχρις οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κανονίσῃ διὰ νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν καὶ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἁρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολοθεῖ νὰ δικάζωσιν αὐτὰς ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον. — Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.

Β'. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέλει δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ πολιτικὴν δικονομίαν. — Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκαζεν κατ' ἔφεσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐφετείων τοῦ κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῆ καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, συγχρόνως μὲ τὸ σύνταγμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ζ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν στ'. §. τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ συντάγματος, Ψηφίζει.

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει τῇ εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Αὐλῆς τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ

συμβουλίου τῶν Τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος.

Β'. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατίδων δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτῆς πηγάσαντος χρέους τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Η'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου συζητήσεως, Ψηφίζει. — Ἡ διορισθησομένη κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1834 Βασιλικὸν διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις, — α) νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων· — β) τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀπολαβῆς κατὰ τὸ διάταγμα· — γ) τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὅσων ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ ῥηθέντος διατάγματος τὸ ἔλαβον. — Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὁπωσδήποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829. — Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ φέρῃ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Θ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ συντάγματος, Ψηφίζει. — Μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου κανονίζοντος ὁριστικῶς τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνος, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης θέλουν ὁρκίζεσθαι ὡς ἐφεξῆς·

Ὅρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνος.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

Ὅρκος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

Ὅρκος στρατιωτικός.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγάς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ νὰ ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπὸ αὐτάς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης.—Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως ἄλλως ἐγκρίνῃ, τοὺς ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι περιεχομένους ὅρκους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ι.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρῷα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν δὲν ἔλαβαν τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμόν, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ γραμμάτια τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς· — Θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 νόμου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑπαγορεῦσαν τὸν νομοθέτην πνεῦμα, Ψηφίζει.

Α. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσδιορισθέντα βαθμὸν ἑκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρῷα, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ἀνηκούσης μισθοδοσίας των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Υ. Β.

διατάγματος, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὰ πενίας.

Β'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά των εἰς ὁποιονδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἐννοουμένους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου τὸ γραμμάτιον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν των ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ζώντων.

Γ'. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε γραμμάτια ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ των κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1834 νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Δ'. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΑ'.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ πατρὶς ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικὰ δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦ μακροχρονίου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, Ψηφίζει.

Α'. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν νόμου, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἑκάστου.

Β'. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὁρίζοντα τὰ καθ' ἕκαστα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΒ'.

Συναισθανομένη ἐν ἑαυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταιὰς τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὸ εὐεργετήματα εἴτε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου ἐκτείνασαι αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τοῦτον περιστάσεσι παρασχοῦσαι αὐτῷ κραταιὰν προστασίαν καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσενεγκοῦσα ἐν κατανύξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὕψιστον, Ψηφίζει. — Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστάτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ

Ῥωσσίας διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετήματα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΓ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον πατριωτισμὸν μεθ' ὧν ἥτε φρουρὰ τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ φρούραρχος αὐτῆς Κ. Δ. Καλλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, Ψηφίζει. — Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γενναίαν τῆς πρωτευούσης φρουρὰν καὶ τὸν φρούραρχον αὐτῆς Κύριον Δ. Καλλέργην διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμιμήτου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τῆς συνελεύσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΔ'.

Ἓν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προσκαλέσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν Γ'. Σεπτεμβρίου ὑπουργείου, ἵνα δώσωσιν ἐνώπιον αὐλῆς λόγον ὅλων τῶν πράξεών των ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπουργείας των χρηματικῆς διαχειρίσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. στ'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, — Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς τρόπον συμβιβάζοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν διαφόρων ὀφειλετίδων κοινοτήτων, Ψηφίζει. — Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τροποποιοῦσα ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὸ μνησθὲν ψήφισμα, θέλει ἐκδώσει ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατὸν, Βουλευτικῆς συνόδου, νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτιθεμένων χρεῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποδειχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προθεσμιῶν, τὴν ποσότητα τοῦ χρέους καὶ τὴν κατάστασιν τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων,

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙϚ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν ἐργασιῶν της ἀκάματον ζῆλον, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς προεδρίας καὶ τοῦ γραφείου,

Ψηφίζει. — Εἰλικρινεῖς εὐχαριστίαι καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνη ἀπονέμονται πρὸς τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον πρὸς τὴν συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμόχθων καθηκόντων αὐτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΖ'.

Ἐκπληροῦσα χρέος ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διαιώνισιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδίμου Ι. Α. Καποδίστρια ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ψηφίζει. — Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατείαν τῶν τριῶν ναυάρχων ν' ἀνεγερθῇ ἐπιμελείᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀνδριὰς τούτου ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΗ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὴν ἔμφρονα καὶ πατριωτικὴν διαγωγήν, ἣν ἐπεδείξατο εἴς τε τὴν συγκάλεσιν καὶ συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις, Ψηφίζει. — Απονέμεται ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἴς τε τὸν πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξᾶν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου τούτου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐννοουμένην κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐκλέγεται ἀνάλογος ἀριθμὸς βουλευτῶν κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους. — Ἐπαρχίαι ἔχουσαι πληθυσμὸν μέχρι τῶν δέκα χιλιάδων ψυχῶν ἐκλέγουσιν ἕνα βουλευτήν· αἱ ἔχουσαι πλέον τῶν δέκα μέχρι τῶν εἴκοσι, δύο· αἱ ἔχουσαι πλέον τῶν εἴκοσι μέχρι τῶν τριάκοντα, τρεῖς· αἱ ὑπεράνω τῶν 30, τέσσαρας.

2. Αἱ νῆσοι Ὕδρας, Πετσῶν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ψαῤῥιανοὶ ἐκλέγουν Βουλευτὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ε. ε. ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ἤτοι ἡ μὲν Ὕδρα τρεῖς, αἱ Πέτσαι δύο, καὶ οἱ Ψαῤῥιανοὶ δύο. — Οἱ δῆμοι Κρανειδίου καὶ Ἑρμιόνης ἡνωμένοι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν πρὸς ἐκλογὴν Βουλευτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ 1 ἄρθρον πληθυσμοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Φευρουαρίου ε. ε. ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως μετανάσται ἐκλέγουσιν ἰδιαίτερον βουλευτὴν, ἅμα συνοικισθέντες πραγματικῶς ἀποτελέσωσι δῆμον, πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν χωριστὴν, καὶ παρουσιάσωσι πληθυσμὸν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἐχούσης τὸν μικρότερον πληθυσμὸν περιφερείας ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. — Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἰσχύουσιν, ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικισθησομένων ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου.

4. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γεννηθέντας Ἕλληνας, ἢ τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, συμπληρώσαντας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντας προσέτι ἰδιοκτησίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἔχουσι

τὴν πολιτικὴν διαμονήν των, ἢ ἐξασκοῦντας ἐν αὐτῇ οποιονδήποτε ἐπάγγελμα, ἢ ἀνεξάρτητον ἐπιτήδευμα. — Ἐξαιροῦνται ά) οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακουργήματι· β') οἱ προσκαίρως, ἢ διὰ παντὸς στερηθέντες κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν· γ') οἱ στερούμενοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐκλεκτικῶν καταλόγων.

6. Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου οἱ δήμαρχοι παραλαμβάνοντες τοὺς δημοτικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους ἑκάστης κοινότητος, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν ὀφείλουν νὰ συντάξωσι κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

7. Ὁ κατάλογος περιέχει, — ά) τὸν αὔξοντα ἀριθμόν· — β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγραφομένου· — γ'. τὴν ἡλικίαν· — δ') ἂν ἦναι αὐτόχθων, ἢ ἀπὸ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν διαμονήν του εἰς τὸν δῆμον· — έ) ἐὰν ἔχῃ ἰδιοκτησίαν· — ς') Τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα· — ζ') τὰς τυχὸν παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, ἢ τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν. — Ὁ κατάλογος συντάττεται καθαρὸς καὶ ἄνευ διαγραφῶν ἢ προσθηκῶν, καὶ ὅμοιον τούτῳ ἀντίγραφον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μνησθέντων δημάρχου, παρέδρων καὶ ἱερέων πέμπεται ἀμέσως μετὰ τὴν σύνταξιν εἰς τὸν Διοικητήν.

8. Ὁ κατάλογος, θέλει ἐκτεθῇ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἑκάστου δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποσπάσματα εἰς πᾶσαν παρεδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφοφόρους· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλ. — Ἡ ἔκθεσις γνωστοποιεῖται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρχου, ἐν ᾧ συνάμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον δὲ τοῦ προγράμματος πέμπεται αὐθημερὸν εἰς τὸν διοικητήν.

9. Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παράπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ

νόμιμα προσόντα, ἢ δὲ ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις.

10. Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραπονουμένου. — Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν συμβούλων, καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγηθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μιᾶς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἴς τινας δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

11. Τὴν ἑνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. Συγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιῤῥήσεις των ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. — Αἱ ἀντιῤῥήσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρίζει.

12. Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχιακῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων ὁρκωτῶν· ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συσταίνεται δικαστήριον ὁρκωτικὸν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιῤῥήσεων. — Συγχρόνως θέλουν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κάλπης ἕτερα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

13. Οἱ κληρωθέντες εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα τὸν διὰ τοὺς ἐνόρκους προσδιωρισμένον ὅρκον, δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰ παράπονα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιῤῥήσεων καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἔγγραφα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδικάσεως ὅλων τῶν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8 ἡμερῶν.

14. Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων ἑκάτερον τῶν μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα πέντε, ἔχοντα προϊστάμενον τὸν πρῶτον κληρωθέντα δικάζουσι συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ἦναι συντόμως αἰτιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον πρωτόκολλον. — Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητήσωσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέντε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξαχθεὶς προεδρεύει.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ κατάλογος διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ σημειώσῃ τὴν διόρθωσιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, καὶ νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διοικητήν.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων.

16. Ὁ διοικητής, ἅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν. Ἡ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος.—Ὁ διοικητὴς θέλει ἀποστείλει ὁμοῦ μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην εἰς ἕκαστον δῆμον ἐσφραγισμένην μὲ τὴν σφραγίδα τῆς διοικήσεως ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν.

17. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουν αὐτὴν ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δῆμον.

18. Ἡ ψηφοφορία ἐφορεύεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ ὁρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλῆρον.—Αὕτη ἐκλέγει τὸν γραμματέα της.

19. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.—Ἕκαστος ψηφοφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του

ἰσάριθμα ὀνόματα τῶν Βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἡ ἐπαρχία καὶ ῥίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην. τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον.—Ἐὰν ψηφοδέλτιόν τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιττεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

20. Πᾶσα παρατήρησις, ἢ ἔνστασις γινομένη ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

21. Ἕκαστος ψηφοφορεῖ εἰς τὸν δῆμόν του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δῆμον ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

22. Ἡ ἐνσφράγιστος παρὰ τοῦ διοικητοῦ κάλπη σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὅσων τῶν παρευρισκομένων τὸ ἀπαιτήσωσι.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὡρισμένην ὥραν τῆς παύσεως τῆς ψηφοφορίας ἑκάστης ἡμέρας ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὅσων ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν. — Ἡ δὲ ἀποσφράγισις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἑκάστην πρωΐαν δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς. — Κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν συντάσσεται ἔκθεσις παρόντος τοῦ δημάρχου, ὑπογραφομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὅσων ἐκ τῶν παρόντων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν.—Ἡ κάλπη φυλάττεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῆς.

23. Εἰς τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας ὅλαι αἱ κάλπαι μεταφέρονται μετὰ τῶν πρακτικῶν ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἑκάστου δήμου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ κατατίθενται ἐν τῷ ἐν αὐτῇ προσδιωρισμένῳ διὰ τὰς ἐκλογὰς καταστήματι, ὅπου ἀποσφραγίζονται. Ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποσφράγι-

σιν τῶν καλπῶν δημοσίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἐφορευουσῶν τὰς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων.

24. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, τὰ πρακτικὰ διευθύνονται εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ αὕτη πάλιν εἰς τὴν Βουλήν.—Ὁ διοικητὴς δημοσιεύει διὰ προγράμματος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ συγχρόνως εἰδοποιεῖ τοὺς ἐκλεχθέντας.

25. Εἰς τοὺς δήμους Κρανειδίου καὶ Ἑρμιόνης ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων θέλει γενῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ πρώτου δήμου· οἱ δὲ Ψαῤῥιανοὶ θέλουν συνέλθει διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς τὴν Ἑρμούπολιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν αὐτῶν.

26. Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων.—Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἢ μέρος αὐτῶν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίων τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν ὀνομάτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ψηφοφορίαν τὴν πλειονοψηφίαν σχετικῶς, μέχρις οὗ ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ.—Ἰσοψηφίας οὔσης ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.—Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου ἰσχύει, μὴ ὑπαρχούσης ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἡ σχετική.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος.

27. Διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται—α) νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ 63 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένας ἰδιότητας·—β') νὰ μὴν ὑπάγηται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου·—γ') νὰ ἦναι,—1) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται·—2) ἢ ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων, καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1827 ἔτους, καὶ ἐγκαταστημένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀφ' ἧς ἐκλέγονται πρὸ ἑνὸς ἔτους, καὶ ἐγγεγραμμένων

εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς·—3) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐγκαταστημένος πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται·—4) ἢ ά) ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων ἐν Ἑλλάδι μέχρι τέλους τοῦ 1827·—β') ἐκ τῶν ἐλθόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διαμεινάντων μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους·—γ') ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ 1829, ἀλλὰ κατοικούντων ὅλων τῶν ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ά. β'. γ'. κατηγορίαις τοῦ παραγράφου 4 περιλαμβανομένων πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγονται καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς·—5) ἢ νὰ ἐκατοίκησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἓξ ἔτη, ἐγγραφεὶς εἰς ἕνα τῶν δήμων, ἐξ ὧν τὰ τρία ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

28. Διοικητικοί, οἰκονομικοί, δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι Βουλευταὶ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Οὔτε μετὰ τὴν παραίτησιν, ἢ παῦσίν των, οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν μερῶν ὅπου ἐτέλουν τὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καθήκοντα, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑξαμηνίας· ἀλλ' αὕτη ἡ περὶ τῆς παραιτήσεως καὶ παύσεως διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, εἰμὴ ἂν ὁ ὑπάλληλος παραιτηθῇ, ἢ παύσῃ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ διὰ δημόσιον χρέος φυλακισμένοι ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν μὲ ἄδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των.

Γενικαὶ διατάξεις.

29. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος Βουλευτοῦ, γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφομένας διατυπώσεις. — Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχηται τὴν παραίτησιν τῶν μελῶν της.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

30. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημείου Ὄθωνος ἐκλέγουσιν ἴδιον Βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

31. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ κράτους. — Ὁ μὲν Πρύτανις προεδρεύει τὴν Συνέλευσιν, ὁ δὲ γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον. — Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. — Ὁ ὡς Βουλευτὴς ἐκλεχθησόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Συντάγματος ἰδιότητας.

32. Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογήν.

33. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἁπλοῦν χάρτην.

34. Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεχθῶσι.

35. Πᾶσα ἐκλογὴ, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κῦρος.

36. Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάβλητος.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι Α. Μαυροκορδάτος, Α. Μεταξᾶς, Ι. Κωλέττης, Α. Λόντος.

Οἱ Γραμματεῖς Δ. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιὰν, Γ. Δοκός.

Οἱ πληρεξούσιοι. 1. Ἁγίου Πέτρου. Μ. Πρωτοπαπᾶ, Α. Κονδάκης. 2. Ἀγράφων. Ν. Θέου, Κ. Γαλῆς. Α. Ζωρογιαννίδης. Δ. Ζῶτος. 3. Ἀθηνῶν. Μακρυγιάννης. Δ. Καλλιφρονᾶς. Στ. Βλάχος. Κ. Βρυζάκης. 4. Αἰγίνης. Γ. Λογιωτατίδης. Α. Μαρκέλλος. 5. Αἰγίου. Ἀναστ. Λόντος. 6. Ἀμφίσσης. Ν. Πανουριᾶς. Γ. Παππᾶ Ἠλιόπουλος. Γ. Πετρόπουλος. 7. Ἀνατολικοῦ. Δ. Βεύλης. Π. Σωτηρόπουλος. 8. Ἀνδριτζαίνης (Φαναρίου). Τζ. Χρηστόπουλος. Δ. Κανελλόπουλος. 9. Ἄνδρου. Α. Μπιρῖκος. Ν. Γούναρης. 10. Ἀνδρούσης. Κ. Α. Λιμπερόπουλος. Ζ. Πέτροβας. 11. Ἀνδρουβίστης. Γ. Πατριαρχέας. 12. Ἄργους. Χρ. Βλάσσης. Δ. Πεῤῥούκας. 13. Ἀποκούρου. Γ. Βασιλόπουλος. Δῆμ. Ταρκατζίκας. 14. Ἀρκαδίας. Ν. Πονηρόπουλος. Α. Γρηγοριάδης. Ι. Τομαρᾶς. Α. Παππατζώρης. 15. Ἀρτινῶν. Ι. Κομπότης. Ἀναγν. Α. Μόστρας. 16. Ἀσπρο-

ποταμιτῶν. Ι. Ἀντ. Σωμάκης. Χρ. Χ. Πέτρου. 17. Ἀταλάντης. Σ. Β. Τριχᾶς. Χρ. Δημητρίου. 18. Βλωχοῦ. Γ. Μεγαπάνου. Κ. Στάϊκου. 19. Βονίτζης. Θ. Γρίβας. 20. Βουλγάρων, Σέρβων καὶ Θρακῶν. Χ. Χρῆστος. 21. Βάλτου. Ἀνδρέας Ἴσκος. 22. Γαλαξειδίου. Μ. Πρίμας. Σπ. Λογοθετόπουλος. 23. Γαστούνης. Χρ. Σισίνης. Ι. Ἀναγνωστόπουλος. Ν. Ι. Σισίνης. Π. Χαλικιόπουλος. 24. Γυθείου. Τζ. Γρηγοράκης. Π. Α. Γρηγοράκης. 25. Ἐμπλακίων. Γ. Α. Περρωτῆς. Χρ. Οἰκονομίδης. 26. Ἑρμουπόλεως. Ι. Περίδης. Π. Γεραλόπουλος. 27. Ζητουνίου Γ. Διοβουνιώτης. Ἀρ. Μανσόλας. 28. Ζυγοῦ. Αἰτωλίας. Ῥ. Τζούρτζ. 29. Ζυγοῦ Σπάρτης. Π. Μαυρομιχάλης. Στ. Χριστέας. 30. Ἠπειρωτῶν. Κ. Μάκος. Χ. Κλονάρης. Λ. Μελᾶς. Ε. Σῖμος. 31. Θετταλῶν. Χρ. Περραιβὸς, Ι. Βελέντζας, Ε. Σχινᾶς, Κ. Ἀξελός. 32. Θηβῶν. Σ. Μήλιος, Β. Θεαγένης. 33. Ἴου. Στ. Βαλέτας. Δ. Γαβρᾶς. 34. Καλαβρύτων. Ι. Ζαήμης, Ν. Πετμεζᾶς, Κ. Ζωγράφος. Α. Χαραλάμπης. Σ. Θεοχαρόπουλος. 35. Καλαμῶν. Α. Μαυρομιχάλης. Κ. Α. Κυριακός. 36. Καρπενησίου. Δ. Γουβέλλης, Μ. Ἱερομνήμων. 37. Καρυστίας. Σ. Καλογερόπουλος. Κ. Ζέρβας, Β. Νικολαΐδης, Α. Ἰωάννου. 38. Καρυταίνης. Δ. Πλαπούτας. Γ. Α. Ἀντωνόπουλος, Β. Δημητρακόπουλος, Κ. Δεληγιάννης, Ν. Μπούκουρας. 39. Κασσίων. Ν. Γρηγοριάδης, Ν. Ἰουλίου 40. Κάτω Ναχαγὲ (Κρανίδι κλπ.) Ἄγ. Γουζούασης, Α. Πέπας. 41. Κέας καὶ Κύθνου. Σπ. Πάγκαλος, Δ. Κυριακίδης. 42. Κορίνθου. Γ. Νοταρᾶς, Α. Ῥέντης, Α. Πρωτοπαπᾶς, Γ. Ἰωάννου. Α. Ἐλευθερίου. 43. Κορώνης. Γ. Μπάστας, Μ. Χ. Σχινᾶς. 44. Κραβάρων. Ι. Φαρμάκης, Μ. Ι. Μιχαλόπουλος. 45. Κρητῶν. Α. Καλλέργης, Ν. Καλλέργης, Ν. Ῥενιέρης, Π. Ζερβουδάκης, Στ. Δεληγιαννάκης, Γ. Πεζανὸς, Ἰάκ. Κουμῆς. Α. Χρυσαφόπουλος. 46. Λαγίας. Μ. Γουνελῆς. 47. Λεβαδίας. Ἐμ. Σπυρίδωνος. Ἀ. Γεωργαντᾶς Στ. Ι. Νάκος. Ι. Σωληναραῖος. 48. Λεονταρίου. Νικήτας Σταματελόπουλος. Α. Ἀναγνωσταρᾶς, Χ. Μιλιάνης. Ι. Φλέσσας. 49. Λεωνιδίου. Ἐμμαν. Χ. Τσοῦχλος. 50. Λοιδωρικίου. Ἀν. Λοιδωρίκης. Ι. Σιαφάκας. 51. Μάνης. Ν. Πιεράκος. Δ. Πουλικάκος. 52. Μακεδόνων. Α. Παΐκος, Δ. Ν. Ὀλύμπιος. Δ. Τ. Καρατάσος. Κ. Δόσιος. 53. Μαλανδρίνου. Χ. Παππαπολίτης, Α. Σταμα-

τόπουλος. 54. Μαλεβρίου. Η. Δημητρακαράκος. 55. Μεγαρίδος. Μ. Χ. Μελέτης. Γ. Οἰκονόμου. 56. Μεθώνης. Φ. Πουλόπουλος. 57. Μενδενίστης. Γ. Τερνιτζιώτης. Α. Ἐγκολφόπουλος. 58. Μεσολογγίου. Σπυρίδων Τρικούπης. 59. Μηλαίας. Βενετσάνος Κυβέλος. 60. Μικρομάνης. Ε. Παπασταθόπουλος. 61. Μιστρᾶ. Π. Μπαρπιτζιώτης, Ν. Κοφιωτάκης, Ἐμμ. Μελετόπουλος, Σπ. Κοπανίτσας. 62. Μυκόνου. Μ. Σολωμὸς, Γ. Γρυπάρης. 63. Μονεμβασίας. Ι. Κρανίδης, Κ. Δ. Χαραμῆς. 64. Νάξου. Μανουὴλ Ζανετὴς, Μ. Μαρκοπολίτης. 65. Ναυπακτο-Βενετίκου. Α. Κίτζου, Π. Ἀλεξίου, Σπ. Πασαπόρτης. 66. Ναυπλίας (πόλεως). Σπ. Παππαλεξόπουλος. Π. Γ. Ῥόδιος. 67. Ναυπλίας (ἐπαρχίας). Μ. Ἰατρός. 68. Νεοκάστρου, Ν. Οἰκονομίδης, Α. Βάνγκαλης. 69. Νησίου. Π. Καλαμαριώτης. Π. Δαρειώτης. 70. Ξηρομέρου. Ν. Μαυρομμάτης, Ν. Τσέλιος. 71. Ξηροχωρίου. Βαπτιστὴς Δρόσος, Δ. Βιρβίλης. 72. Πάρου. Ζ. Μαυρογένης, Δ. Π. Δημητρακόπουλος. 73. Πατρῶν. Α. Λόντος, Κ. Τσερτίδης. Κ. Κωνστάκης. Α. Καλαμογδάρτης. 74. Πόρου. Κ. Λογοθέτης Δουζίνας, Γ. Σ. Κριεζῆς. 75. Πύργου. Δ. Αὐγερινὸς, Α. Βιλαέτης. 76. Σαλαμῖνος. Ἀν. Καρνέσης, Α. Παπᾶ Νικολάου. 77. Σάμίων. Λ. Λυκοῦργος. Στ. Γεωργιάδης. 78. Σαντορίνης. Ν. Γερασίμου, Ἰγγλέσης, Θ. Σ. Μαρκεζίνης. 79. Σίφνου. Ι. Πιτάρης, Ι. Βασιλείου. 80. Σκοπέλου, Σκιάθου κτλ. Α. Ἀποστολίδης, Δ. Φαλκίδης. 81. Σουλιωτῶν. Κίτζος Τζαβέλας, Κ. Μπότσαρης. 82. Σπετζῶν. Β. Ν. Ὀρλὸφ, Α. Ἀνδροῦτσος. Ἀνδριανός. Α. Σωτηρίου, Διομήδης Κυριακοῦ. 83. Σταυροπηγίου. Χρ. Καπετανάκης. 84. Σύρου. Ζ. Μαραγκὸς, Α. Ῥενουάρδος. 85. Τήνου. Ι. Παξιμάδης, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βιτάλης. 86. Τριπόλεως. Β. Χρηστακόπουλος. Γ. Ῥεβελιώτης, Γ. Παπαδόπουλος, Ῥ. Παλαμήδης. 87. Ὕδρας. Γ. Κουντουριώτης. Γκίκας Γ. Γκιώνη. Δ. Στ. Μπουντούρης, Μ. Α. Τσαμαδὸς, Ι. Κ. Δαμιανός. 88. Ὑπάτης. Ε. Μ. Κοντογιάννης. 89. Φουκᾶ (Σπάρτης). Δ. Πετροπουλάκης. 90. Χαλκίδος. Ν. Κριεζώτης, Ι. Οἰκονόμου, Α. Πετσάλης. 91. Χίων. Ν. Πρασακάκης. Γ. Γλαράκης. 92. Ψαῤῥιανῶν. Α. Μοναρχίδης, Κ. Κανάρης, Α. Γιαννίτζης, Δ. Παπανικολῆ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς δικαστήρια: — 1) εἰρηνοδίκαι, — 2) πρωτοδίκαι, — 3) ἐμποροδίκαι, — 4) ἐφέται, — 5) ὁ Ἄρειος Πάγος. — Ὅλοι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦ κλήρου (α), ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως εἰς αὐτά. Πολ. 1. 3. 13.

2. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν συσταίνεται τοὐλάχιστον ἓν εἰρηνοδικεῖον· εἰς πάντα νομὸν (6) τοὐλάχιστον ἓν δικαστήριον πρωτοδικῶν· εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν πόλιν ἓν δικαστήριον ἐμποροδικῶν· εἰς ὅλον τὸ Κράτος οὐδ' ὀλι-

---

(α) Ἴδε Παρ. λέξει Ἑλλ. Ἐκκλ. Δ. 23 Ἰουλ. 1833. ἄρθ. 17. 18.

(6) Ἴδ. Παρ. λέξει Διοικητικὸς ὀργανισμός.

γώτερα τῶν δύο οὐδὲ ὑπὲρ τὰ τρία δικαστήρια ἐφετῶν(α)· καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ἄρειος Πάγος.

3. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀριθ. 1-4 διαλαμβανομένων δικαστηρίων θέλει προσδιορισθῆ παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. (β)

4. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του. Δύναται δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιςείλῃ ἢ νὰ ἐκτείνῃ αὐτὴν κατὰ

(α) Ν. 26 Ἀπριλίου 1843 περὶ συστάσεως γ'. ἐφετείου.

(β) Ὅρα ἄρθρ. 74 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Δ. 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῶν καθεδρῶν καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου.

1. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια θέλουν διοργανισθῆ ἀνυπερθέτως καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον.

2. Τούτου ἕνεκα συσταίνονται:—1) δέκα πρωτοδικεῖα, ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον νομὸν,—2) τρία ἐμποροδικεῖα,—3) δύο ἐφετῶν δικαστήρια,—4) εἷς Ἄρειος Πάγος.

3. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δικαστηρίων τούτων καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. ὀργανισμῷ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὡρισμένα.—Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀναλόγου προσωπικοῦ αὐτῶν θέλει γνωστοποιηθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Αἱ ἐργασίαι τῶν δικαστηρίων τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν προμνησθέντα ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. νόμον.

5. Τὰ πρωτοδικεῖα ἑδρεύουν:—1) τὸ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Ναύπλιον,—2) τὸ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Τρίπολιν,—3) τὸ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος εἰς Πάτρας,—4) τὸ τῆς Λακωνίας εἰς Σπάρτην,—5) τὸ τῶν Κυκλάδων εἰς Σύρον,—6) τὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας,—7) τὸ τῆς Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα,—8) τὸ τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Ἄμφισσαν,—9) τὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Μισολόγγι,—10) τὸ τῆς Μεσσηνίας προσωρινῶς εἰς Πύλον.

τὴν ἀνάγκην, διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει δικαστήριον ἐμποροδικῶν, οἱ πρωτοδίκαι δικάζουν

---

6. Συςαίνονται ἐμποροδικεῖα εἰς Σύραν, εἰς Πάτρας, καὶ εἰς Ναύπλιον.

7. Τὰ τῶν ἐφετῶν δικαστήρια ἑδρεύουν: τὸ μὲν εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ εἰς Τρίπολιν.

8. Καθέδρα τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι αἱ Ἀθῆναι, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 ἄρθρ. 2. νόμον.

9. Ἡ δικαιοδοσία ἑκάστου πρωτοδικείου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του.

10. Τὰ ἐμποροδικεῖα ἔχουσι τὴν αὐτὴν μὲ τὰ πρωτοδικεῖα τοῦ τόπου, ὅπου ἑδρεύουν, δικαιοδοσίαν.

11. Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐφετῶν περιέχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομούς: — 1) Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, — 2) Εὐβοίας, — 3) Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, — 4) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, — 5) Κυκλάδων.

12. Τὸ ἐν Τριπόλει ἐφετῶν δικαστήριον ἐμπεριλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομούς: — 1) Ἀρκαδίας,— 2) Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας,—3) Λακωνίας,—4) Μεσσηνίας,—5) Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

13. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπαν τὸ Βασίλειον.

14. Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλουν συγκροτηθῆ καὶ κάμει ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεών των τὰ προειρημένα δικαστήρια, θέλει μετ' ὀλίγον προσδιορισθῆ καὶ γνωστοποιηθῆ συγχρόνως μὲ τοὺς διορισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ. — Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τα μέχρι τοῦδε δικαστήρια Ναυπλίας, Μισολογγίου καὶ Χαλκίδος.

15. Τὰ εἰρηνοδικεῖα μένουσι προσωρινῶς εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν. — Ὁ ἀριθμὸς, αἱ καθέδραι καὶ ἡ δικαιοδοσία τούτων θέλει προσδιορισθῆ ὁριστικῶς δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος. — Ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῶν εἰρηνοδικείων θέλουν κανονισθῆ κατὰ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων κτλ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν θέλουν κάμει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν των τὰ λοιπὰ τοῦ Βασιλείου δικαστήρια.

καὶ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μὲ τοὺς τῶν ἐμποροδικῶν τύπους. (α) Ὁ. 7. Πολ. 720 ἑ.

5. Πᾶν εἰρηνοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς εἰρηνοδίκου, ἑνὸς γραμματέως, καὶ δύω παρέδρων, ἐξ ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ εἰρηνοδικείου. Ὁ. 10. 280. Πολ. 47. 489.

6. Πᾶν δικαστήριον πρωτοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τριῶν δικαστῶν τοὐλάχιστον, ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως, ἑνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων, ἐξ ὧν οἱ δύο τοὐλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου (β). Ο. 10. 260.

7. Πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἑνὸς γραμματέως καὶ τεσσάρων παρέδρων (γ).—Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ ἦναι νομικὸς, οἱ δὲ

Δ. 8 Ἰουνίου 1836. Ἡ ἕδρα τοῦ δικαστηρίου τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐφετῶν μετατίθεται ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Δ. 17 Ὀκτωβρ. 1835. Τὸ νομαρχεῖον τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται ἀπὸ Ἄφισσαν εἰς Λαμίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτου θέλουν διαταχθῇ τὰ περαιτέρω καὶ κοινοποιηθῇ.

Δ. 17 Ὀκτ. 1835. Τὸ νομαρχ. Μεσσηνίας καὶ τὸ πρωτοδικ. τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται εἰς Καλάμας. Κατὰ συνέπειαν τούτων θέλουν διαταχθῇ καὶ κοινοποιηθῇ τὰ περαιτέρω.

Δ. 1 Αὐγούστου 1842. περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικείων Κάμπου καὶ Οἰτύλου.

(α) Ν. 24 Μαρ. 1843. περὶ τῶν ειδικῶν ἐμποροδικείων.

(β) Δ. 8 Δεκ. 1837 περὶ διαιρ. τῶν πρωτοδ. εἰς δύο τμήμ.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικὰ, εἴτε ὡς ποινικὰ δικαστήρια, δύνανται ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τμήματα.

2. Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὁρίζεσθαι διὰ κανονισμοῦ, συντασσομένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ διαιρουμένου δικαστηρίου, καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

(γ) Δ. 6 Δεκ. 1837 περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις δικαστῶν.

δικασταὶ καὶ πάρεδροι ἐμποροι· ὅλοι δὲ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἦναι κάτοικοι, ἢ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου καθ' ὅλην τῆς ὑπηρεσίας των τὴν διάρκειαν. Ὁ. 4. 10. 12. 22. 23. 24. 280. 281. 287.

8. Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε δικαστῶν, ἑνὸς παρέδρου (α), ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως. Ὁ. 10.

9. Ὁ Ἄρειος Πάγος σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, πέντε δικαστῶν, ἑνὸς παρέδρου, (β) ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως (γ). — Ὁ ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου μὲν τοῦ προέδρου,

---

1. Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε ἐσύγκειντο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογράφων νόμου, ἐκ δύω δικαστῶν καὶ τεσσάρων παρέδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσάρων δικαστῶν καὶ δύω παρέδρων. — Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι θέλουν συνεδριάζει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μόρφωσιν τοῦ δικαστηρίου, λαμβανόμενοι εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των, ὥστε, κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρέδρων.

(α) Δ. 10 Ἀπρ. 1838 περὶ τοῦ ἀριθ. τῶν παρ' ἐφέταις παρέδρων.

1. Εἰς τὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἕνα καὶ μόνον παρὰ τοῖς ἐφέταις πάρεδρον, προστίθενται ἔτι δύω, εἰς τρόπον ὥστε τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν θέλουν ἔχει τοῦ λοιποῦ ἕκαστον τρεῖς παρέδρους.

(β) Δ. 25 Φεβρ. 1836 περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρέδρων, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου περιωρίζετο εἰς ἕνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

(γ) Δ 8 Δεκ. 1837 περὶ προσθήκης 6 μέλους εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον.

ἀναπληροῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἄλλως δὲ, ἐνεργεῖ ὡς δικαστής. Ὁ. 10.

10. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 5-9 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὡς ἐφεξῆς: — 1. Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ τόπου, ὅπου κεῖνται τὰ δικαστήρια ταῦτα. — 2. οἱ ἐφέται ἢ οἱ ἀρειοπαγῖται μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — 3. ὅλοι οἱ ἀντεισαγγελεῖς κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — 4. οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — 5. οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως. Ὁ. 5-14. 278.

11. Πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς, δικαστὴς, ἀντεισαγγελεὺς ἢ εἰρηνοδίκης διορίζεται ὅστις, ἀφοῦ (*) ὑπεβλήθη εἰς τὰς διατεταγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις, ὑπηρέτησεν (**) ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ὡς δικηγόρος ἢ πάρεδρος. — Περιπλέον διὰ τοὺς προέδρους, εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς, καὶ εἰρηνοδίκας ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς ἡ τοῦ 22. — Γραμματεὺς δύναται νὰ διορισθῇ (***) ὅστις ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον ἓν ὁλόκληρον ἔτος ὡς ὑπογραμματεύς. — Ὡς πρὸς τοὺς πρώτους διορισμοὺς, τοὺς γενησομένους κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἀφοῦ. (**) Γ. καὶ ὑπηρέτησεν. (***) Γ. μόνον.

12. Οἱ δικασταὶ καὶ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων τῶν

---

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 § 1 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πέντε δικαστὰς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἓξ δικαστὰς, φυλαττομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

ἐμποροδικῶν ἐκλέγονται (*) ἐκ τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 14-21 ἀναφερομένου καταλόγου. Ὁ. 7.

(*) Γ. λαμβάνονται

13. Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἤ, κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 22 (α) καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένας περιστάσεις, ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι, δικασταὶ, εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, πάρεδροι ἢ εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. — Ὁ καταδικασθεὶς σβύνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν παρέδρων. — Ἕκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, ἅμα γενῇ ἔναρξις τῆς ἀνακρίσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 308 ἕνεκα κακουργήματος, ἤτινος τῶν εἰς τὰ ἄρθ. 22 καὶ 24 τοῦ ποιν. νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων. Ὁ 294.

14. Πᾶς ἔμπορος, κατασπημένος καὶ κατοικῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, λογίζεται ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ. Ὁ. 10. Πολ. 717.

15. Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον παντὸς ἔτους συντάσσεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπάρχου κατάλογος περιέχων ἐκείνους τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἶναι ἱκανοὶ ν' ἀναλάβουν ἔργα ἐμποροδίκου, τὴν δὲ πρώτην Μαρτίου τὸ βραδύτερον ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται, πρὸς γνῶσιν πάντων, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου ἔνθα καθεδρεύει ὁ ἔπαρχος· ἐκτὸς δὲ τούτου ὅπου ὑπάρχει χρηματιστήριον ἢ δικαστήριον ἐμποροδικῶν, ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται ὁ κατάλογος παρὰ μὲν τοῦ δημάρχου εἰς τὸ χρηματιστήριον, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον (β).

16. Πᾶς ἔμπορος δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις διότι παρελείφθησαν ἱκανοὶ ἢ ἐνεγράφησαν ἀνίκανοι εἰς τοὺς ἐκτεθειμένους ἢ τοιχοκολλημένους καταλόγους.

17. (ἀκυρώθη.) Ἕκαστος κατάλογος, ἀφοῦ ἐκτεθῇ

(α) Ἴδ. τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ Π. Ν.

(β) Δ. τῶν 16 Ὀκτωβ. 1836 περὶ τῶν ἐμποροδικείων.

τοιουτοτρόπως δέκα ἡμέρας, στέλλεται πρὸς τὸν ἔπαρχον ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν ἀπὸ τὸν γραμματέα τῶν δικαστηρίων τούτων, ὁμοῦ μὲ τὰς γενομένας παρατηρήσεις. — Ὁ ἔπαρχος ἐπικρίνει ἀμέσως τὰς παρατηρήσεις καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου τοὺς διορθωθέντας καταλόγους, μὲ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπικρίσεως τῶν παρατηρήσεων προερχομένων τροπολογιῶν.

18. (ἀκυρώθη.) Μέχρι τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιτρέπεται ἔφεσις πρὸς τὸν νομάρχην ὅστις, ἀποφασίζων ἀνεκκλήτως τὰς περὶ ἑκάστης παρατηρήσεως γενομένας ἐφέσεις, ὀφείλει νὰ διορθώσῃ κατ' αὐτὰς ὁριστικῶς μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τοὺς εἰρημένους καταλόγους.

19. Κατὰ τὴν ά Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὸ βραδύτατον συγκροτεῖται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου συνέλευσις, προϊσταμένου τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψήφιοι δι' ἑκάστην τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἐνδιαλαμβανομένων θέσεων δικαστῶν ἢ παρέδρων. — Οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπόρων, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς τιμιότητος, τοῦ πνεύματος τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν κατὰ τὸν οἰκόν των. — Ὅλοι οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 14-18 ἀναφερομένους ἐγγεγραμμένοι ἔμποροι προσκαλοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικα-

---

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συντακτέοι κατάλογοι ὑποψηφίων ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμποροδικείου ὑπάγονται. Ἐκτίθενται δὲ εἴς τε τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα μέρη καὶ εἰς πᾶσαν ἕδραν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλώμενοι ἐν τῷ δημαρχείῳ.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῶν στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξε-

στηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου, ὁ νομάρχης προεδρεύει τῆς συνελεύσεως.

20. Ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων κοινοποιεῖται παρευθὺς πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνέλευσιν προέδρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου διορίζονται οἱ ἀναγκαῖοι δικασταὶ καὶ πάρεδροι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθ' ἃ διατάττουσι τὰ ἄρθρ. 10 καὶ 12 (*).

(*) Γ. πρόσθες· Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ παρελθόντος ἔτους δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

τάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὰς καὶ διορθόνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγ. ἄρθρῳ ὁρισθέντα τρόπον.

3. Κατὰ τῶν γινομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γενῇ ἔφεσις εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητήν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ τὰς στείλῃ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν.

4. Το συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς, αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας δημοσιεύονται διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

6. Ὅσοι τῶν ἐντὸς μὲν τῆς περιφερείας τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ κατεστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφέντες εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολεύονται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐμποροδίκου, ἂν τυχὸν ἤθελον διορισθῇ, δύνανται νὰ ἀναφερθῶ-

21. Μέχρις ότου ενεργηθώσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων, τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 15 20 ἀναφερομένων, αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ διορισμοὶ θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ὑπάρχοντας τύπους.

22. Οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεος νὰ δεχθῇ θέσιν ἐμποροδίκου ἢ παρέδρου ὁποιουδήποτε δικαστηρίου· ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ τὴν δεχθῇ, ὀφείλει, προσκληθεὶς, παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. — Ἕκαστος ἐμποροδίκης καὶ πάρεδρος (*) ὀφείλει νὰ μετοικήσῃ παρευθὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, εἰς τὸν τόπον ὅπου καθεδρεύει τὸ δικαστήριον. Ὅσοι δὲ δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, δὲν ἔδωσαν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν των εἰς τὸν (**) εἰσαγγελέα, ὑποτίθενται ὅτι ἐδέχθησαν τὸν διορισμόν. Ο. 5 6. 7. 22. 24. 280 ἑ. 287.

(*) Γ. Ἕκαστον μέλος ἐμπορικοῦ δικαστηρίου

(**) Γ. παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ πρωτοδίκαις

23. Ὅστις, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἄνευ ἀποχρώσης δικαιολογίας, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δι-

---

σι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον, ὁ δὲ διοικητὴς λαβὼν τὴν ἀναφορὰν σημειοῖ τὴν δήλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἑκάστου τῶν αἰτούντων. Οἱ τοιαύτην δήλωσιν προσενεγκόντες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, δι' ὃ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

7. Ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου ἀκυροῦνται.

Δηλοποίησις τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμ. 4 Φεβρ. 1835.

1. Πίναξ τῶν ἱκανῶν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα μέλους ἢ παρέδρου τοῦ ἐμποροδικείου.

ἀριθμὸς	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	κατοικία

ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφὴ τοῦ ἁρμοδίου διοικητοῦ.

καστήριον ἢ, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 22, δὲν μετοικεῖ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καταδικάζεται τὸ πρῶτον, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀπὸ τὸ ἀνῆκον δικαστήριον, εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ δὲ, εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, στερεῖται προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν παρέδρου ἢ ἐμποροδίκου. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπόφασις καταχωρίζεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος εἴς τινα τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἐγχώριον περιοδικὸν σύγγραμμα. Ὁ. 7. 22. 26. 41. 64.

24. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζομένη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ὁ ἐμποροδίκης, ἢ πάρεδρος, ἐμφανισθῇ μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην πρόσκλησιν, ἀπομακρυνθῇ δὲ πάλιν, ἄνευ νομίμου δικαιολογήματος, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας του. Ὁ. 7. 22. 26.

25. Νόμιμα δικαιολογήματα θεωροῦνται μόνον τὰ ἑξῆς: — 1. ἡ δι' ἀποδείξεως ἰατροῦ πιστοποιουμένη νόσος, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν· — 2. λόγοι οἰκιακοὶ ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄ λ λ η ς (*) ἀστυκῆς ἀσχολίας, οἵτινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπαιτοῦσι τὴν εἰς ἄλλον τόπον μετάβασιν, ἢ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ἢ δὲν ἐπιτρέπουσι καμμίαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προτεινομένων δικαιολογημάτων, κρίνει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Ὁ. 26.

(*) Γ. τὸ ἄλλης παρέλκει.

26. Ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 23-25 θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλο, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐμποροδίκης ἢ ὁ πάρεδρος.

27. Κωλυομένου τοῦ προέδρου, εἰς μὲν τὰ δικαστήρια ὅπου ὑπάρχει ἀντιπρόεδρος, προεδρεύει οὗτος, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δικαστήρια ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν ἤτοι τὰ πρεσβεῖα τοῦ διορισμοῦ ἀνώτερος δικαστής· (α) ὅταν δὲ, κωλυομένου εἰρη-

(α) Δηλοπ. 5. Ἰανουαρ. 1838 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματ.

νοδίκου τινὸς ἢ δικαστοῦ, δὲν ὑπάρχῃ πλέον ἄλλος τοιοῦτος, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἷς πάρεδρος κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Προσέτι, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν ὁ ἀντεισαγγελεύς, κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, ὁ νεώτερος δικαστής. Ο. 33. 37. 42. 261. 270. 278. Πολ. 47. 50. 489. Ποιν. 61.

Τινὲς τῶν μετατιθεμένων πρωτοδικῶν ἠρώτησαν ποίαν τάξιν θέλουν κατέχει εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς νέους συναδελφούς των· θέλει δηλαδὴ προσδιορίζει τὴν τάξιν ταύτην ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἕκαστος διωρίσθη μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς ὁποιονδήποτε δικαστήριον, ἢ ἡ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο μετάθεσις ἐξαλείφει τὸ ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος καὶ καθίστησι πάντοτε τὸν μετατιθέμενον δικαστὴν ἔσχατον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλως νεωτέρους κατὰ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν συναδελφούς του. — Ἐπειδὴ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία παρ' οἱῳδήποτε δικαστηρίῳ συνεχῶς ἐκτελουμένη εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ καὶ παρέχει ὅταν ὁ βαθμὸς ἦναι ὁ αὐτὸς τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν τάξιν δικαιώματα, τὰ δὲ δικαιώματα ταῦτα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττῶνται ἐκ τῆς εἰς ἄλλο δικαστήριον ἁπλῶς μεταθέσεως, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ θέσωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἑξῆς διακρίσεις.

1. Ὅταν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον ἢ ἐφετεῖον ὅπου πρωτοδίκης ἢ ἐφέτης ἢ ἄλλος τούτου ὁμοβάθμιος μετετέθη ὡς δικαστὴς ὑπάρχωσι δικασταὶ τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τούτου διορισμὸς εἶναι μεταγενέστερος τοῦ τοῦ μετατεθέντος, ὁ μετατεθεὶς θέλει προκάθεσθαι αὐτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

2. Ἂν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ μετατιθεμένου συναδελφῶν ὑπάρχῃ καὶ σύγχρονος ἔχων μὲ τὸν μετατιθέμενον τὴν εἰς τὴν δικαστ. ὑπηρ. βαθμολογίαν του οὗτος θέλει προκάθεσθαι τοῦ μετατιθεμένου.

3. Οἱ εἰς θέσιν πρωτοδίκου διοριζόμενοι γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰρηνοδίκαι θέλουν κάθεσθαι τελευταῖοι πάντων τῶν συναδελφῶν των, χάριν τῆς ἐν τῷ νόμῳ λεπτῆς διακρίσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

28. Τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία. Πολ. 1. 3. 58 ἑ. 490 ἑ. 529 ἑ. 718 ἑ. 787 ἑ. 207. 62. 203. 206. 92. 205. 100. 103. 142. 146,2 καὶ 3. 166. 169. 176. 191. 243. 281. 653. 314. 432. 599. 630. 1001. 1016. 448. 806 ἑ. 882. ἑ. 896. 58. Ὀ. 299. Π. Ν. 134. 149. 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποινικὰ δικαστήρια.

Α'. Ἐν γένει.

29. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν διοριζομένης ειδικῆς (*) δικαιοδοσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς δίκης, ὑπάρχουσι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων ποινῶν, τὰ ἑξῆς δικαστήρια: — 1. πταισματοδικῶν, — 2. πλημμελειοδικῶν, — 3. κακουργιοδικῶν (α). — Ὅλων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προΐσταται ὁ Ἄρειος Πάγος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβανόμενον σχηματισμόν του. Ποιν. 36 ἑ. 511 ἑ. 330 ἑ. 363 ἑ. 409 ἑ.

(*) Γ. ἰδιαζούσης

30. Τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία (β). Ποιν. 333 ἑ. 373 ἑ. 419 ἑ. 477 ἑ. 350. 367. 370. Ὀ. 29 ἑ. 299.

---

4. Ὁ ἀπὸ ἀνωτέρου εἰς κατώτερον δικαστήριον καταβιβασθεὶς θέλει κάθεσθαι τελευταῖος διότι ὁ καταβιβασμὸς, ὡς εἶδος ποινῆς, ἀφαιρεῖ τὰ ἐκ τῆς προτέρας θέσεως κεκτημένα δικαιώματα καὶ λογίζεται ὡς νέος εἰς τὴν δικαστ. ὑπηρεσίαν διορισμός.

(α) Δ. 13 Ὀκτ. 1835 περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 κακουρ.

1. Αἱ πρὸ τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μείνασαι κολάσιμοι πράξεις θέλουν δικάζεσθαι παρὰ τῶν κακουργιοδικῶν μὲν, ἂν ἡ τὴν ὁποίαν ἐπάγονται ποινὴ εἶναι βαρυτέρα τῆς πενταετοῦς φυλακίσεως· παρὰ τῶν πλημμελειοδικῶν δὲ, ὅταν αὕτη ἦναι πενταετὴς τὸ πολὺ φυλάκισις, ἢ ζημία χρηματική.

(β) Δ. 25 Ὀκτωβρ. 1835.

Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια.

31. Πταισματοδικῶν δικαστήριον εἶναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 27 προσηκόντως σχηματισμένον εἰρηνοδικεῖον. — Δημόσιος κατήγορος παρ' αὐτῷ εἶναι συνήθως ὁ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πταισματοδικῶν δήμαρχος, ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἐκεῖ, τυχὸν, διωρισμένος ἀστυνόμος. — Δύναται δὲ νὰ κατηγορήσῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ πᾶς ἄλλος ἁρμόδιος (*) ἀστυνόμος, δήμαρχος, δημαρχικὸς πάρεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἢ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ἀδικηθείς. Ποιν. 21. 292. 330. 331. 332.

(*) Γ. καὶ πᾶς ἄλλος ἁρμόδιος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας

Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια.

32. Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως. — Ἕκαστον, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 σχηματισμένον δικαστήριον πρωτοδικῶν, εἶναι συγχρόνως καὶ πλημμελειοδικῶν δικαστήριον. — Ὁ πρόεδρος ἀναπληροῖ τοὺς ἐλλείποντας δικαστὰς ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ποιν 363. Ὁ. 27. 278.

33. Κωλυομένου τινὸς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἰσχύουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 27. μὴ ἐλθόντων δὲ τῶν παρέδρων ἢ ἀναχωρησάντων ἄνευ ἀδείας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 22-26 ὡρισμένα. Ὁ. 278. Ποιν. 363.

---

1. Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτωβρίου) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξεκαλέσθησαν νομίμως, ἔμειναν δὲ καὶ μένουν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς, θέλουν δικασθῇ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης ἐγκληματικῆς διαδικασίας παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται κἀμμία περαιτέρω προσφυγή.

2. Ἡ κατ' ἔκκλησιν δίκη θέλει εἰσαχθῇ εἰς ἐκεῖνο το δι-

Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια.

1) Συνέδρων δικαστήριον.

34. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν (α), ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως. Ποιν. 410. 411. 415, 2.

35. Ὁ πρόεδρος, οἱ δικασταὶ καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων μετὰ τὴν παῦσιν τῆς προλαβούσης συνόδου τοῦ δικαστηρίου (*). — Τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων δημοσιεύονται διὰ ἐπιμελείας τοῦ (**) εἰσαγγελέως εἰς τὴν αὐτὴν διαταγήν, εἰς ἣν προσδιορίζεται καὶ ἡ ἔναρξις. Ποιν. 411. 412. Ὁ. 44.

(*) Γ. τῶν κακουργιοδικῶν. (**) Γ. παρὰ τοῖς ἐφέταις.

36. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη δημοσίευσις γίνεται διὰ τῆς εἰς ἐπίσημόν τινα ἐφημερίδα καταχωρίσεως, καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν καθέδραν ὅλων τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν ἐπαρχείων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Ὁ εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν ἐφημερίδα· ἡ δὲ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐπὶ ποινῇ πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

37. Ὁ πρόεδρος λαμβάνεται συνήθως ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύναται ὅμως νὰ διορισθῇ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου θέλει συνεδριάσει τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν. Διὰ ἐνδεχόμενον δὲ κώλυμα τοῦ προέδρου διορίζεται καὶ ὁ ἀναπληρώσων αὐτόν. Κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προέδρου ἐκεῖνος τῶν συνέδρων, ὅστις προηγεῖται τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορι-

---

καστήριον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἕδραν του τὸ πρωτοδίκως δικάσαν δικαστήριον.

(α) Ν. 30 Ἰουν. 1839 περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειτο μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2

σμοῦ διαλαμβανομένην τάξιν. — Ἡ θέσις τοῦ συνέδρου, τοῦ ἐπέχοντος οὕτω τὸν τόπον τοῦ προέδρου, ἀναπληροῦται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 42. Ο. 27.

38. Οἱ σύνεδροι λαμβάνονται ἐκ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καθέδραν συνεδριάζει τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύνανται δὲ νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τῶν ἐφετῶν. Ο. 6. 8. 32.

39. Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν προετοιμάζονται εὔσχημα κατοικήματα δι' ὅλους τοὺς ἔξωθεν ἐρχομένους συνέδρους. — Ὁ νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τοῦ νομοῦ, καὶ οἱ πρωτοδίκαι ἐπισκέπτονται πρῶτοι τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα εἰς τὰς δι' αὐτοὺς διορισθείσας κατοικίας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν των. Π. Δ. 63. Ο. 239.

40. Ὅλοι οἱ διορισθέντες σύνεδροι εἰδοποιοῦνται περὶ τοῦ διορισμοῦ των παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν δεκατέσσαρας ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ προσκαλοῦνται ἐγγράφως νὰ ἐμφανισθῶσι.

41. Μὴ ἐλθόντων τῶν συνέδρων ἢ ἀναχωρησάντων ἄνευ ἀδείας, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 23-26 ὡρισμένα.

42. Κωλυομένου τινὸς τῶν συνέδρων, ἀναπληροῦσι τὸν τόπον του οἱ λοιποὶ πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι αὐτῶν, οἵτινες δὲν διωρίσθησαν σύνεδροι, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε οἱ μὲν δικασταὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας των, οἱ δὲ πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ο. 27. 37.

43. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεύς, ὁ ἀντεισαγγελεύς, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς δικαστηρίου τινὸς πλημμελειοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου.

Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικ. κτλ. νόμου ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως, θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύω δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως λαμβανομένων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, καθὰ ὅρισται ἐν τοῖς ἄρθροις, 37, 38, 43, καὶ 44, τοῦ εἰρημένου νόμου.

44. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου συγκροτεῖται τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως, ἄν, κατὰ τὸ ἄρθρον 35, δὲν διατάξῃ ἄλλως πως ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία.

2. *Ἐνόρκων δικαστήριον.*

45. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου λογίζονται ἱκανοί, καθ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων: — 1. ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, γυμνασίων, καὶ π α ν δ ι δ α κ τ η ρ ί ω ν. (*) — 2. ὅλα τὰ ἡμεδαπὰ μέλη τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. — 3. ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ προλύται — 4. ὅλοι οἱ ἡμεδαποί, ὅσων τὰ ἀκίνητα κτήματα τιμῶνται τοὐλάχιστον πεντακισχιλίων δραχμῶν, ἢ ὅσοι ἔχουσιν εἰσόδημα τοὐλάχιστον χιλίων δραχμῶν (α). — 5. Οἱ Συμβολαιογράφοι. Ὁ. 46. 47. 48. 49. 59.

(*) Γ. τοῦ πανεπιστημίου.

46. Ἔνορκοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι: — 1. Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, νομάρχαι, διευθυνταὶ νομοῦ, ἔπαρχοι, δήμαρχοι, δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι· — 2. ὅλοι οἱ δικασταί, ἐκτὸς τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρέδρων ὅλων τῶν δικαστηρίων· — 3. οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς· — 4. ὅσοι διέπουσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἢ ἄλλως ἐκπληροῦσιν ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα· — 5. ὅστις δὲν ὑπερέβη εἰσέτι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

(α) Δ. 22 Ἰαν. 1837 περὶ συμπληρ τῶν καταλ. τῶν ἐνόρκ.

1. Ὁσάκις ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεώς τινος, δὲν εὑρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῇ κατὰ τὸν νόμον ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἔχουσιν ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων, ἀλλ' ἀνωτέρω τῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα ἔλαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλήτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

47. Αποκλείεται της θέσεως ενόρκου: — 1. διά βίου μέν, όστις κατεδικάσθη ένεκα κακουργήματος, ή ένεκά τινος των εις το άρθρον 22 του ποινικού νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων (α). — 2. επί ρητόν δέ χρόνον, όστις, κατά τάς εις το άρθρον 24 του ποινικού νόμου διαλαμβανομένας περιπτώσεις, κατεδικάσθη εις πρόσκαιρον διακοπήν της προς δημοσίαν υπηρεσίαν ικανότητος. Ποιν. 564.

48. Κάνεις δέν δύναται νά ήναι ένορκος εις ειδικάς αξιοποίνους πράξεις, εάν ως εκ των καθηκόντων της υπηρεσίας του συνέπραξεν (*) εις την κατά του κατηγορουμένου εισαχθεϊσαν δίκην ή ως μάρτυς έδωκε την μαρτυρίαν του, ή ως πραγματογνώμων εγνωμοδότησεν, ή π α ρ ί σ τ α τ α ι (**) ως αδικηθείς ή ζημιωθείς.

(*) Γ. αμέσως ή αμέσως (**) Γ. φαίνεται έχων συμφέρον.

49. Μόνον διά ηλικίαν 70 ετών δύναταί τις ν' αποποιηθή διά πάντα τά καθήκοντα του ενόρκου.

50. Κατά μήνα Ιανουάριον καί Φεβρουάριον εκάστου έτους σχεδιάζεται διά πάσαν επαρχίαν παρά του αρμοδίου επάρχου κατάλογος (β) περιέχων εκείνους εκ των κατοίκων αυτής, όσοι, κατά το άρθρον 45, είναι ικανοί νά εκπληρώσωσι καθήκοντα ενόρκου, καί κατά την ά Μαρτίου το πολύ

---

2. Εάν προς απάρτισιν του καταλόγου των ενόρκων δέν ευρεθώσιν ικανοί κάτοικοι, έχοντες το κατά το προηγούμενον άρθρον τίμημα, ο κατάλογος συμπληρούται τότε εκ των μάλλον φορολογουμένων καί άλλων αιρεσίμων πολιτών.

(α) Δ. 20 Μαΐου 1836. υπό το άρθρον 22. Π. Ν.

(β) Υπόδειγμα του πίνακος.

Πίναξ των έν τη επαρχ. . . . ικανών νά εκπληρώσωσι καθήκοντα ενόρκου πολιτών.

αριθμ.	όνομα καί επών.	κατοικ.	ηλικ.	ιδιότης απαιτουμ.

ημερ. καί υπογρ. του διοικητού.

ἐκτίθεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων (α).

(α) Δ. 12 Ὀκτωβρ. 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτ. κριτῶν.

1. Οἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων κατάλογοι, οἵτινες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ συντάσσωνται κατὰ νομοὺς, καὶ νὰ περιέχωσιν ἕκαστος ἑξήκοντα ὀνόματα ὑποψηφίων, θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ κατὰ διοικήσεις, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθρ. 50 (0 τοῦ εἰρημένου νόμου ὡρισμένας διατυπώσεις, φυλαττομένων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ τροπολογιῶν — Θέλουν δὲ περιέχει ἕκαστος εἴκοσιν ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἐγγράφονται ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 50 τοῦ εἰρημένου νόμου διατασσομένην ἔκθεσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου εἰς τὸν διοικητήν· οὗτος δὲ ἐξετάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτὸς, καὶ διορθόνει τοὺς καταλόγους, τοὺς ὁποίους δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἄρθρον 50.

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διορθώσεων δύναται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας· αἱ ἐφέσεις αὗται πρέπει νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς τριακοστῆς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ τὰς διευθύνῃ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφέσεων τούτων ἀνεκκλήτως, ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ τμήματι, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτ. 1835 ὀργανικοῦ αὐτοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταὶ παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐπιδιορθόνουσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὁριστικῶς· αἱ δὲ ὁριστικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας δη-

51. Πᾶς πολίτης δύναται, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, νὰ κάμῃ παρατηρήσεις. — Αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπικρίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18, καὶ ἐπιδιορθοῦνται ὁριστικῶς οἱ κατάλογοι (α).

52. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 51 διορθωθέντες κατάλογοι κοινοποιοῦνται εἰς τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δὲ συντάττει ἐξ αὐτῶν τὸν κατάλογον τῶν εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων διοριστέων πολιτῶν, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτουμένας ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας, καὶ τὸν καθυποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην (β) Ὁ. 55.

53. Δεκατέσσαρας ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται οἱ διορθωθέντες κατάλογοι διά τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, διοριζομένης παρὰ τοῦ νομάρχου, ἢ δἰ ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. — Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 36 ὡρισμένῃ χρηματικῇ ποινῇ (γ).

54. Ὁ παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθησόμενος κατάλογος θέλει περιέχει 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων. — Τὸ νομαρχικὸν συμ-

---

μοσιεύονται, διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 50 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὡρισμένον τρόπον.

6. Οἱ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος κατάλογοι θέλουν συνταχθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι, ἀντὶ ἑξήκοντα, θέλει ἐγγράψει ἕκαστος διοικητὴς εἴκοσιν ὀνόματα. — Θέλουν δὲ συνταχθῆ πρὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου τ. ε. καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου θέλουν παραδοθῆ εἰς τὸν πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τοῦ ἁρμοδίου ἐφετείου.

7. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις, ἰδίως δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου ἀκυροῦνται.

(α) Ὁ β'. §. τοῦ ἄρθρου 51 ἀκυρώθη διὰ τοῦ προηγουμ. Δ.

(β) (γ) Ὅρα ἄρθρ. 1. τοῦ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 50 Δ.

βούλιον δὲν δύναται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον ὀνόματα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν (α).

55. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τὸν παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθέντα κατάλογον ἄλλα 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων· περὶ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένας ἰδιότητας (β).

56. Ὁ οὕτω συμπληρωθεὶς κατάλογος κοινοποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

57. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τέσσαρας ἑβδομάδας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, βάλλει εἰς τὴν κληρωτίδα ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν, ὅσα εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένα εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 συντεταγμένους διαφόρους καταλόγους τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου περιλαμβανομένων νομῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξάγει τριάκοντα.

58. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς κληρώσεως γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ πρὸς διορισμὸν τεσσάρων ἀναπληρωτικῶν ἐνόρκων ἰδιαιτέρα κλήρωσις. — Κατ' αὐτὴν βάλλονται εἰς τὴν κληρωτίδα τὰ ὀνόματα μόνων τῶν πολιτῶν ὅσοι, κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον. Ὁ. 63.

59. Ἐάν, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, εἷς ἢ καὶ πλείονες τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος, ἢ ἀπέθανον ἢ δὲν ἔχουν πλέον τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, δι' ὧν ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ (*) πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, ἀναπληροῦνται διὰ νέας κληρώσεως οἱ ἐλλείποντες ἔνορκοι, ἀφοῦ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἀκοῦσαν τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφασίσῃ. Ὁ. 45.

(*) Γ. ἀποκαθίσταταί τις ἱκανὸς

60. Μέχρις ὅτου ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων

(α) (β) Ὅρα ἄρθρ. 1. τοῦ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 50 Δ.

τούτων, ὁ νομάρχης μόνος θέλει ἐγγράψει εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 50-55 σχεδιασθησομένους καταλόγους ἑξήκοντα ὀνόματα, τῶν ὁποίων κοινοποιηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56, ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν διὰ κληρώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 57-59 ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων. Ὁ. 63

61. Ὁ κατάλογος τῶν πολιτῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν δι' ἡμεδαπῆς τινος ἐφημερίδος, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. — Ἡ δημοσίευσις γίνεται δωρεὰν ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὡρισμένῃ χρηματικῇ ποινῇ. — Ἐκτὸς τούτου ὁ κατάλογος κοινοποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ εἰδοποιεῖται ἕκαστος ἐγγράφως περὶ τῆς κλήσεώς του, περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τόπου ἔνθα μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ, σημειουμένων ῥητῶς καὶ τῶν ποινῶν αἵτινες ἐπίκεινται εἰς αὐτὸν, ἐὰν δὲν ἔλθῃ. Ὁ. 25. 64.

62. Τὸ προσκλητήριον ἔγγραφον παραδίδεται (*) διὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς ὀκτὼ ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἢ εἰς τὰς ἰδίας χεῖρας τοῦ ἐνόρκου, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὑρισκομένους συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας του, ἢ τέλος, ἐὰν κἀνεὶς δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του, εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις, παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἄνευ ἀναβολῆς ἐγχειρίσεώς του εἰς τὸν ἔνορκον.— Ἡ ἐγχείρισις (**) πιστοποιεῖται δι' ἀποδεικτικοῦ, καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν πέμπεται ἀμέσως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ποιν. 146. 191. Πολ· 140;

(*) Γ. ἐπιδίδεται (**) Γ. ἐπίδοσις

63. Ἂν κατὰ τὴν πρὸς ἔναρξιν τῆς συνόδου διωρισμένην ἡμέραν δὲν ἐμφανισθῶσι τοὐλάχιστον 24 ἐκ τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, καταλαμβάνουν τὸν τόπον τῶν ἐλλειπόντων οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἐπιλαχόντες, κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν διὰ τῆς κληρώσεως ὁρισθεῖσαν τάξιν. — Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν δευτέρων τούτων δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέ-

δρων ἀναπληροῖ ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ νέας κληρώσεως τοὺς ἐλλείποντας, καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 συνταχθέντος ἰδιαιτέρου καταλόγου, ἐξαντληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων (*) καὶ δυναμένων νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 45-48.

(*) Γ. τῆς συνόδου

64. Ὅστις τῶν ἐνόρκων, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, οὔτε ἐμφανίζεται, οὔτε δικαιολογεῖ ἀποχρώντως τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, παρεκτὸς χρηματικῆς ποινῆς ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποστερεῖται καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ ἐκπληροῖ τοῦ λοιποῦ καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 23 ὁρισθέντα τρόπον. Ο. 25. 61. 65.

65. Περὶ τῆς ἄνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως ἐνόρκου τινὸς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο δικαιολογημάτων, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 ὡρισμένα. — Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προβαλλομένων δικαιολογημάτων ἀποφασίζει ἀμέσως τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, καὶ, ἂν δὲν τὰ εὕρῃ εὔλογα, ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 64 ὡρισμένην ποινήν. Ο. 41.

66. Ὅστις, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ἐμφανισθῇ καὶ ἐκπληρώσῃ πρεπόντως τὰ χρέη τοῦ ἐνόρκου, δὲν ἐγγράφεται πλέον οὔτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος οὔτε κατὰ τὸ προσεχὲς εἰς τὸν κατάλογον τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου διωρισμένων πολιτῶν, εἰμὴ ἐὰν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκαμε ῥητὴν παραίτησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅσοι δικαιολογημένως ἢ ἀδικαιολογήτως δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἢ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν των πάλιν ἀπεμακρύνθησαν, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 64 §. 2 διαλαμβανομένης περιπτώσεως, κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὅστις τοὺς κατταχωρεῖ πάλιν ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 52-56 καὶ ἄρθρον 60 κατάλογον.

67. Ὅστις τῶν ὁρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβα-

νει αἰτῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας ἀνὰ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἄφιξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριόμετρον (*) τῆς μὲν κατὰ ξηρὰν πορείας ἀνὰ ἡμίσειαν δραχμήν, τῆς δὲ κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἓν τέταρτον δραχμῆς.

(*) Γ. διωρθώθη κατὰ δηλ. τῆς γραμμ. τῆς δικ. 9 Νοεμβρίου 1835.

68. Τὸ ἔνορκον δικαστήριον σύγκειται διὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ἐκ δώδεκα ἐνόρκων. Ποιν. 415,1. Ὀ. 70. 75.

69. Κατὰ τὴν πρὸς ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως (*) προσδιωρισμένην ἡμέραν, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἑκάστης νέας ποινικῆς δίκης, καλοῦνται κατ' ὄνομα ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἐκεῖνοι τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, ὅσοι δὲν ἐδικαιολογήθησαν, καὶ ὅσων τὰ δικαιολογήματα δὲν ἐκρίθησαν ἀποχρῶντα· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν παρόντων ῥίπτονται εἰς κληρωτίδα. Ποιν. 417.

(*) Γ. τῆς συνόδου.

70. Ὁσάκις προσδοκᾶται μακρὰ διάρκεια τῆς συζητήσεως, χάριν τῆς ὁποίας συνέστη (*) τὸ ἔνορκον δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύναται, πρὶν ἢ ἐξαχθοῦν τὰ ὀνόματα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγὴν ἑνὸς ἢ δύο εἰσέτι ὀνομάτων, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων δώδεκα ἐνόρκων, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐκεῖνον τῶν ἐνόρκων, ὅστις τυχὸν ἤθελεν ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ διαμείνῃ μέχρι τῆς διασκέψεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως (**). — Οἱ ἐπιλαχόντες οὗτοι προσχωροῦσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ὁ. 68. 76. Ποιν. 415,1.

(*) Γ. μέλλει νὰ συστηθῇ (**) Γ. ἐτυμηγορίας.

71. Ἐάν, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκφώνησις, ὑπάρχῃ ὁ παρὰ τοῦ 68 ἄρθρου ἀπαιτούμενος ἀριθμός, ἐξάγει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐκ τῆς κληρωτίδος τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων ἀνὰ ἕν, τὰ ἐκφωνεῖ καὶ τὰ γνω-

στοποιεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον.

72. Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς δύνανται νὰ ἐξαιρέσουν ἑκάτερος ἴσον ἀριθμὸν ἐνόρκων. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων ἦναι περιττὸς ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἕνα περισσότερον. — Ὅταν ἐμφανισθῇ ἰδιώτης κατήγορος, καὶ δὲν περιορισθῇ ἁπλῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων του, ἐνεργεῖ τὸ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνῆκον δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, συνεννοούμενος μετ' αὐτοῦ. Ποιν. 300. 418. Ὁ. 48. 73. 74.

73. Ὁσάκις ἡ συζήτησις ἀφορᾷ πολλοὺς κατηγορουμένους, οἵτινες ἐνέχονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀναλογοῦντος ἀριθμοῦ. — Ἂν δὲ τυχὸν δὲν συμφωνήσουν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἡ τάξις, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἐνεργήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ παρ' ἑνὸς ἑκάστου δηλωθεῖσα ἐξαίρεσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική. Ὁ. 72.

74. Περὶ ἑκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτον ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος να ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως, ἂν θέλῃ νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἔνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη. — Οὔτε ὁ κατηγορούμενος οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως. Ὁ. 72. 73.

75. Ἡ κλήρωσις θεωρεῖται τελειωμένη ἅμα ἐξαχθοῦν ἐκ τῆς κληρωτίδος δώδεκα ὀνόματα, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἔγινε χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως. Ποιν. 415. Ὁ. 68. 70. 76.

76. Ἂν ἔμειναν εἰς τὴν κληρωτίδα μόνον τόσα ὀνόματα, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον νὰ γίνῃ ἄλλη ἐξαίρεσις. — Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 70 ὁ πρὸς σύστασιν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξακτέων ὀνομάτων προάγεται μέχρι τῶν 13 ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις μέχρι τῶν 14. Ὁ. 68. 70. 75.

77. Ἅμα συσταθῇ τὸ ἔνορκον δικαστήριον, οἱ ἀπαρτί-

ζοντες αὐτὸ καὶ, εἰς περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 70, ἐνταυτῷ, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ οἱ ἐπιλαχόντες ὁρκίζονται (*) ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

(*) Γ. ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει

78. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ὁρκισθησομένους (**) τὸν ἑξῆς ὅρκον. — « Ὁμόσατε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσετε μὲ ἀτενῆ »προσοχὴν, καὶ θὰ ἐξετάσετε εὐσυνειδότως, κατὰ τὴν προ»κειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ δεῖνος κατη»γορίαν, καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του· ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῆτε »μὲ κανένα περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, »ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα κα»θήκοντα, δὲν θὰ πράξετε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, φόβον, »χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὠφέλειαν ἢ δι' ἄλλην »τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν »θεὸν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ δώσετε τὴν »ψῆφόν σας κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητή»σεων προελθοῦσαν ἐλευθέραν πεποίθησίν σας, προσφερόμε»νοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ νὰ ἔχετε βοηθὸν »τὸν θεὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ εὐαγγέλιον ». — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις, ἀνατείνων τὴν δεξιὰν, προφέρει τὴν λέξιν « ὀμνύω ». Ποιν. 417.

(**) Γ. ἐνόρκους

79. Ὁ ἔνορκος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρῶτον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κληρωτίδος, θεωρεῖται ὡς πρόεδρος (***) τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἂν δὲν διωρίσθη ἄλλος, συναινέσει αὐτοῦ καὶ δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

(***) Γ. προϊστάμενος·

80 Τούτου γενομένου, ἄρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικαθησομένης ὑποθέσεως. — Ἂν διά τινα αἰτίαν ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν, γίνεται τότε κατὰ τοὺς προηγουμένους κανόνας νέα σύστασις τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου. Ποιν. 444.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πρόεδροι.

81. Ὁ πρόεδρος προΐσταται τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου. Προκειμένης διασκέψεως περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας (*), ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ὁλομελὲς τὸ δικαστήριον εἰς συμβούλιον, καὶ ὑποχρεοῦται μάλιστα εἰς τοῦτο, αἰτοῦντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ. 27. 100.

(*) Γ. γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος·

82. Ἄνευ τῆς προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ὁ δικαστικὸς σύλλογος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πρὸς διάσκεψιν. Ὁ. 27. Εἰς διασκέψεις, ἀφορώσας τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα γενικὰ ἀντικείμενα, παρευρίσκεται ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἀκούσῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ (**). Ὁ. 100.

(**) Γ· αὐτόν·

83. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διευθύνει τὴν συζήτησιν· διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ ἀπαγγείλῃ τας πρὸς συζήτησιν προκειμένας ὑποθέσεις· ἀκροᾶται τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, ἀποπεραίνει τὴν συζήτησιν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ προσηκόντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εὐταξίας τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 164 ἑ. 172. Ποιν. 364. 365. 417.

84. Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν πρόκειται να γενῇ ἀπόφασις περί τινος ὑποθέσεως (***), ὁ πρόεδρος διορίζει τὸν εἰσηγητὴν, διευθύνει (****) τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειραν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους, εἶναι ἰσόψηφος μὲ τοὺς λοιποὺς δικαστας, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. Ποιν. 396. Πολ. 581. 611 ἑ.

(***) Γ. ἀναβληθῇ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως (****) Γ. αὐτὸς διευθύνει.

85. Ὁ εἰσηγητὴς ψηφοφορεῖ (*) πρῶτος, μετ' αὐτὸν ἕπονται κατὰ τάξιν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐσχάτως μέχρι τοῦ κατὰ πρῶτον διορισθέντος. Ὁ πρόεδρος ψηφοφορεῖ τελευταῖος. Ποιν. 396.

(*) Γ. ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ψηφοφορῇ πρῶτος.

86. Περί τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσεται ἔκθεσις πρακτικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ ψῆφος ἑνὸς ἑκάστου, ἢ σημειοῦται ἡ ὁμοψηφία, καὶ καταχωρίζεται ἡ γενομένη ἀπόφασις. Ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. — Πᾶς ψηφοφορῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν διαφέρουσαν γνώμην του, ὁμοῦ μὲ τοὺς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη στηρίζεται Πολ. 177.

87. Τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ ἄλλα κατάστιχα καὶ βιβλία τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ μονογραφῶνται, πρὶν καταχωρισθῇ τι εἰς αὐτά· καὶ — 1) τὰ εὑρετήρια τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἑδρεύουσιν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των· — 2) τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ κατάστιχα τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ προέδρου (**), παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. Ὀ. 128. 150. 164. 200.

(**) Γ. τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ

88. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπικυρώνῃ τὰς ὑπογραφάς, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρά τινος, ἢ ὁσάκις κατὰ νόμον εἶναι ἀναγκαῖον (α) Ὀ. 199.

(α) Δηλ. 23 Ἰουνίου 1836 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐξωτερικῶν γραμμ..

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α. καὶ Β'. τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεώς της περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των ἐναν-

89. Πᾶς πρόεδρος καὶ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττῃ τοὺς εἰς τὸ δικαστήριόν του ὑπαγομένους γραμματεῖς, δικηγόρους, κλητῆρας καὶ γραφεῖς. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους· εἰς τοὺς δικαστὰς δὲ, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ κάμῃ εἰμὴ ἁπλᾶς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀπρεπῶν πράξεών των. Ὁ. 97. 116. 293. 298.

90. Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ προσδιορίζονται εἰδικώτερον τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων εἰς τὴν πολιτικὴν, καὶ ποινικὴν δικονομίαν, καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους. Πολ. 41. 164. 621. 634. 643. 722. 844 ἑ. 877. 221. 1028. 1030. 1035. 945. 694. 1003. 1045. 1060. 1066. 1076. 1083. Ποιν. 48. 51. 59. 210. 364. ἑ. 366 ἑ. 375 ἑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰσαγγελεῖς.

91. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις. — Δύναται δὲ ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσίν του μέρος τῶν ὑποθέσεων, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ παντὸς εἰς αὐτὸν ὡρισμένον τινὰ κλάδον.

τίον τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα δύνανται νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὸν αὐτὸν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἁρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δι-

Παρεκτὸς τούτου, οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἀναπληροῦν αὐτεπαγγέλτως τὸν τόπον τῶν εἰσαγγελέων, κωλυομένων, ἀπόντων, ἀσθενούντων ἢ ὅταν χηρεύῃ ἡ θέσις των (ἄρθρον 27 καὶ 43).

92. Ὁ ἀντεισαγγελεύς, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 (*) ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεύς, ἐνεργεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποίθησιν· ὅταν δὲ λάβῃ ὡρισμένην τινὰ παραγγελίαν ἐκ μέρους τοῦ εἰσαγγελέως, χρεωστεῖ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Ο. 94. 97.

(*) Γρ. 43.

93. Μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἱεραρχικὴ ὑπαλληλία καὶ ἐξάρτησις. — Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου ὅλου προΐσταται ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεύς. Οὗτος λαμβάνει ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, δίδει ἐκ μέρους του ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, καὶ δέχεται ἀναφορὰς παρ' αὐτῶν. — Μολαταῦτα καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, λαμβάνουσιν ἀμέσους διαταγὰς παρ' αὐτῆς, καὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτήν. — Οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς διδουν ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ δέχονται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας ἀναφοράς. Ο. 94. 97.

94. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πάσης ἐλευθερίας καὶ κατα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποίθησιν· ὅταν δὲ λαμβάνῃ ῥητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του, ὀφείλει νὰ τὴν ἐκτελῇ ταχέως καὶ ἀκριβῶς Ο. 92. 93. 97.

95. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεκδικεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου

καίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνωνται και πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἔγγραφά των προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἢ ἑτέρας ἁρμοδίου γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

τὸν νόμον καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν (*). οὐχὶ δὲ τὸ δημόσιον. Διὰ τοῦτο χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, καὶ, ὁσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτῇ, νὰ λαμβάνῃ πρόσφορα μέτρα. Ὀ. 100. Ποιν. 405. 459. Πολ. 589.

(*) Γ. δημοσίαν τάξιν

96. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς περιφερείας του, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ὅλων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν γραμματέων, συνηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων. νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ κατάστημά των, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὑρετηρίων καὶ ἄλλων βιβλίων των, ὅταν τοῦτο ἦναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτηρήσεως ἤ τινος ἐξετάσεως. Πολ. 192. Ποιν. 89. Ὀ. 211.

97. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, δικαστικοὺς γραμματεῖς, συνηγόρους, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφερείας του ἔχει κατ' ἐξοχὴν τὸ δικαίωμα. — 1. νὰ δίδῃ ὁδηγίας — 2. νὰ προσδιορίζῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς δεδομένων ὁδηγιῶν καὶ ἄλλων διαταγῶν· — 3. νὰ τοὺς διατάσσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἔργον των, ἂν ὀλιγώρως ἔχωσι περὶ τοῦτο ἢ ἂν ἄλλως τὸ ἀποποιῶνται· — 4. νὰ τοὺς ἐπιπλήττῃ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πειθαρχικῶς πρόστιμα μέχρι τῶν τριάκοντα δραχμῶν. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν οἵτε παρὰ τοῖς ἐφέταις εισαγγελεῖς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἕκαστος πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν εἰσαγγελεῖς, καὶ πρὸς τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ γραμματεῖς, συνηγόρους, καὶ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — Εἰς βαρύτερα πειθαρχικὰ πταίσματα ἡ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ὀ. 89. 94. 98. 141. 293. 298.

98. Ἐάν τις πρωτοδίκης, ἐμποροδίκης, πλημμελειοδίκης, σύνεδρος, ἐφέτης, ἀρειοπαγίτης, ἢ δικαστὴς ἐκτάκτου

στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἔπραξε σφάλμα πειθαρχικὸν, ὑποχρεοῦται ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀταξιῶν καὶ παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν, καὶ νὰ πέμψῃ παρευθὺς δι᾽ ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀνώτερόν του τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῶν πειθαρχικῶν σφαλμάτων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας του εἰρηνοδικῶν, ἢ πταισματοδικῶν. Ὁ. 97. 299. 116.

99. Τὴν παραιτέρω τιμωρίαν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθ. διαλαμβανομένων δικαστῶν πολιτικοῦ τινος ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπισπεύδουν: — 1) οἱ (*) εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας ἢ πταισματοδίκας· — 2) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδίκας, ἐμποροδίκας, ἢ πλημμελειοδίκας· — 3) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας, ἢ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου. — Ὡς πρὸς τοὺς ἀρειοπαγίτας θέλει ἐνεργήσει (**) τὰ περαιτέρω ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία. Ὁ. 300, 301.

(*) Γ. παρὰ πρωτοδίκαις (**) Γ. ἐνεργεῖ

100. Οἱ εἰσαγγελεῖς ὡς καὶ οἱ παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιοι κατήγοροι ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις· ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γενῇ κάμμία συζήτησις εἰς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 6, 8, 9, 31, 32, 34, καὶ 43 ἀναφερόμενα δικαστήρια, ὅλαι δὲ αἱ ἐν ἀπουσίᾳ των γινόμεναι ἀποφάσεις λογίζονται ἄκυροι καὶ μὴ οὖσαι· ἀποκλείονται δὲ ἀπὸ τὰς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων διασκέψεις, διαφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 82 ὡς πρὸς τὰς περὶ ἄλλων πραγμάτων διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας (***) γινομένας διασκέψεις. — Πρὸς τὸ δικαστήριον δημοσίᾳ συνεδριάζον, ἀγορεύουσιν ἱστάμενοι. Ὁ. 50. 82. Πολ. 201. 807. 728. Ποιν. 330 360. 407. 458.

(***) Γ. γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος·

101. Ἡ πολιτικὴ δικονομία προσδιορίζει τὰς περιπτώσεις, καθ᾽ ἃς τὸ δικαστήριον ἀκροᾶται τοὺς εἰσαγγελεῖς εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ καθ᾽ ἃς οὗτοι παρίστανται ὡς ἐνά-

γοντες. Πολ. 37. 588. 606. 643. 646. 658. 670. 671. 690. 743. 771. 773. 784. 815. 826.

102. Εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας· αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προνοῇ, καθὼς εἰδικώτερον ὁρίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία, περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ νὰ συμβουλεύῃ κατὰ τοῦτο τοὺς ἐπιτρόπους, κηδεμόνας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῆς διαχειρίσεώς των. — Περὶ παύσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων ὑπὲρ ἀνθρώπων, διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, ὀφείλει νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστήριον. Πολ. 74. 492, 4. 646-649. 658 ἑ. 671. 1025 ἑ.

103. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ ἀνακριτικοῦ μέρους· ἰδίως δέ:— 1. τὴν διεύθυνσιν τῆς προκαταρκτικῆς δίκης(*), προτείνοντες καὶ αἰτοῦντες, φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργοῦντες ὅλας τὰς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν σημειωμένας πράξεις. — Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμεναι προσκλήσεις, καὶ ἐντάλματα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως. — 2. τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορίαν. — 3. τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. Ποιν. 13 16. 144. 153. 155. 156. 160. 161. 219. 216. 229. 21. 371. 418. 521. 405. 459. 544.

(*) Γ. προδικασίας

104. Οἱ χωροφύλακες (α) καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν εἰσαγγελέων· δύναται δὲ νὰ προσκληθῇ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη ἔνοπλος δύναμις. — Περιλήψεις τῶν περὶ χρηματικῶν ποινῶν ἀποφάσεων πέμπονται παρευθὺς πρὸς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν ἀρχάς. Εκκ. 19. Ποιν. 19· 190.

(α) Κ. Χ. ἄρθρ. 11 ἑ. ἴδε ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 19 Ποιν.

105. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον: — 1) τῶν εἰσεργομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται καθ' ἑκάστην ὅλα τὰ καταμηνυθέντα ἢ ἄλλως εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα· — 2) τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τοὺς ειδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Η ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ἀνὰ ἓν ὑπόδειγμα δι' ἑκάτερον τῶν δύω τούτων βιβλίων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως πρὸς μίμησιν (α). Ποιν. 546.

106. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα βιβλία θέλουν κρατεῖ: — 1 ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ὡς ἀνακριτὴς ἐνεργῶν δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἀστυνόμος δι' ὅλα τὰ καταμηνυθέντα πταίσματα ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ἐπὶ πταίσμασι ποινάς· — 2. ὁ παρὰ τοῖς ἐρέταις εἰσαγγελεὺς δι' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν πρὸς κατηγορίαν διευθυνθείσας, καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν δικασθείσας ποινικὰς ὑποθέσεις. Ποιν. 546.

107. Κατὰ πᾶσαν ὀγδόην ἡμέραν οἱ δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι, πέμπουν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, οὗτοι δὲ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελέα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου

(α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ.

Ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν εἰσεργομένων.

ἀρ.	ἡμέρα τῆς καταμην. ἢ καθ' ἣν ἤρχισεν ἡ ἀνάκρισις.	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ καταμηνυτοῦ.	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ κατηγορουμένου.	σύντομος περιγραφὴ τῆς καταμηνυθείσης πράξεως.	τόπ. ὅπου αὕτη ἐπράχθη.	ἐποχή, καθ' ἣν ἐπράχθη.
—						

Ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν ἐκτελέσεων.

ἀρ	ὄνομα ἐπών. τοῦ καταδικασθέντος	ἡμερομ. τῆς ἀποφάσεως	εἶδος καὶ διάρκεια τῆς ποινῆς	ἡμέρα τῆς εἰς τὴν φυλακὴν εἰσόδου	ἡμέρα τῆς ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξόδου
—					

τῶν εἰσερχομένων, τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 105 106. Ποιν. 15. 16.

108. Αἱ περὶ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεις θέλουν περιέχει: — 1. Πίνακα περιεκτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἑνὸς ἑκάστου εἴδους καταμηνυθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, τῶν καταδικῶν, τῶν ἀθωώσεων, καὶ τῶν εἰσέτι ἀνακρινομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων (α).—

(α) Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημοσίους κατηγόρους. — Αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας οἱ εἰσαγγελεῖς μᾶς ἔδιδαν ἄχρι τοῦδε κατὰ τὰ ἄρθρ. 108 καὶ 109 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται να θεωρηθῶσιν ὡς παρέχουσαι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου πληρότητα καὶ λεπτομέρειαν. Ἡ σύνταξις τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τριμηνιαίων καταστάσεων καὶ ἡ ἐκ τούτων κατάρτισις γενικῆς ἐτησίας καταστάσεως ἀποβλέπει εἰς δύο τινα· πρῶτον, εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, καθ' ὅσον αὕτη ὑποπίπτει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ βεβαιώσῃ εἰς τίνα τοῦ κράτους μέρη, εἰς τίνας τῆς κοινωνίας τάξεις καὶ τίνος αἰτίας ἕνεκα τὸ κακὸν περισσεύει, διατηρεῖται ἢ ἐλαττοῦται, καὶ ἀνάγουσα τὴν πίστιν τῶν περὶ τούτου πληροφοριῶν μέχρι τῆς δυνατῆς ἀληθείας, διὰ τῆς ἀκριβείας καὶ παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὁρμωμένην ἀπὸ κειμένων βεβαίων καὶ σταθερῶν, εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν πρὸς θεραπείαν ἀναγκαίων προνοητικῶν μέσων· δεύτερον, να πισοποιήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ποινικῶν νόμων, νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνος εἶναι ἀρκοῦντες καὶ κατάλληλοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας καὶ μέχρι τίνος ἐξασφαλίζουσι τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνομημάτων ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν· ὥστε ἀπὸ το σύνολον τῶν περὶ τούτου διδομένων νὰ ἐξαχθῶσι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς τροπολογίαν καὶ τελειοποίησιν τῶν περισταλτικῶν μέσων ποιέματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ παρασκευασθῶσι τὰ σπουδαῖα ταῦτα

2. τὰς αἰτίας τῆς αὐξήσεως, ἢ μειώσεως ὅλων ἢ τινων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, μὲ τὴν

ἀποτελέσματα πρόδηλον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῶσιν ἁπλῶς τὰ καταμηνυθέντα ἀνομήματα καὶ αἱ ψηφιαθεῖσαι καταδίκαι καὶ ἀθωώσεις. Ἀνάγκη, μάλιστα ὡς πρὸς τὰ βαρύτερα αὐτῶν, νὰ διακριθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι καὶ κατάδικοι κατὰ φῦλον, ἡλικίαν, πολιτικὴν τάξιν, καταγωγὴν, βαθμὸν ἐκπαιδεύσεως, ἐπάγγελμα κτλ., γινομένης συμπαραθέσεως τῶν διαφόρων τούτων πληροφοριῶν, σημειουμένης τῆς σχέσεως τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐν ἑκάστῳ νομῷ γενομένων καταδικῶν καὶ ἀθωώσεων· νὰ παρατηρηθῶσι τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους πραττόμενα, τὰ φαινόμενα αἴτια τῶν κυριωτέρων αὐτῶν, τὰ μέσα καὶ ὄργανα τῆς ἀποτελέσεώς των· νὰ ἐξιχνιασθῶσιν αἱ ὑποτροπαὶ εἰς τὴν γενικωτέραν σημασίαν τῆς λέξεως ταύτης ἡ ἡλικία τῶν ὑποτρόπων καὶ ὁ τῆς ἐκπαιδεύσεώς των βαθμὸς, νὰ διαγραφῶσιν εἰς πίνακας ἀκριβεῖς καὶ διακεκριμένους ἡ κατάστασις τῶν περιελθουσῶν εἰς γνῶσιν τῆς εἰσαγγελίας ὑποθέσεων, ἡ πρώτη διεύθυνσις τὴν ὁποίαν ἔλαβον αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν συμβουλίων τῶν ἐφετῶν κ.τ.λ. — Διὰ νὰ λάβωμεν ἑπομένως ἅπασαν τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην πρὸς σύνταξιν γενικῆς τοιαύτης καταστάσεως περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐνομίσαμεν δέον νὰ ἐκδώσωμεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν προσκαλοῦμεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Α'. Ἄρειος Πάγος.

Ὁ παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς θέλει συντάττει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας, δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, πίνακα ὅλων τῶν πρὸς ἀναίρεσιν, περὶ κανονισμοῦ ἁρμοδιότητος, περὶ παραπομπῆς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτήσεων τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας

σημείωσιν τῶν περὶ τούτων τυχὸν ἀναγκαίων μέτρων·— 3. παρατηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρι-

---

γενομένων ἢ ἐκ τῆς προλαβούσης σωζομένων ὡς μήπω δικασθεισῶν καὶ ὅλων τῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει περιέχει 1. τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως· 2. τὴν διάκρισιν ἂν ἔγεινεν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ οὔ· 3. τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος εἰσαγγελέως, ἢ διαδίκου· 4. ἂν τὸ περὶ οὗ ζητεῖται ἀναίρεσις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις· 5. τὸ δικαστήριον τὸ δικάσαν· 6. τοὺς λόγους τῆς αἰτήσεως ἐν συνόψει· 7. τὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως· 8. τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἂν παρεδέχθη ἢ ἀπέῤῥιψε τὴν αἴτησιν καὶ 9. τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἐν συνόψει. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐδικάσθη ἐντὸς τῆς τριμηνίας, θέλει σημειοῦται τοῦτο εἰς τὴν στήλην τῆς ἀποφάσεως.

Β'. *Κακουργιοδικεῖα καὶ κακουργημάτων ἀνάκρισις.*

Ἕκαστος παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττῃ καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἕνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης τριμηνίας·

1. γενικὴν κατάστασιν πάντων τῶν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τῆς τριμηνίας εἰσαχθέντων κακουργημάτων, διῃρημένην εἰς πέντε μέρη, ὧν ἕκαστον θέλει περιλαμβάνει τὰ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πέντε τῆς περιφερείας του νομῶν ἀναγόμενα κακουργήματα, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ δικασθέντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν καὶ κατοικίαν, τὴν πολιτικὴν τάξιν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ καταμηνυθὲν κακούργημα, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, καὶ, ἂν δὲν συνελήφθη, τὴν σημείωσιν ὅτι κατεδικάσθη ἐρήμην, τὸ κατηγορηθὲν κακούργημα, τὸ ἐτυμηγορηθὲν κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἢ τὴν ἀθωωτικὴν ἐτυμηγορίαν, τὸν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, τὴν ποινήν, τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως, ἂν ἔγεινε, τὴν διαγνωσθεῖσαν αἰτίαν τοῦ κακουργήματος ἰδίως ἂν ἦναι λῃστεία, φόνος, ἀναίρεσις, ἐμπρησμὸς, φαρμακεία καὶ ἀπάτη ἢ ὑπε-

σεως ὑπαλλήλων, τῶν κλητήρων, δεσμοφυλάκων, χωροφυλάκων κτλ. ὡς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν πει-

---

ξαίρεσις ἀφορῶσα δελια ναυάγια, τέλος τὰ ὄργανα καὶ μέσα δι' ὧν ἐξετελέσθησαν τὰ κακουργήματα τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Εἰς τὴν στήλην τῆς καταγωγῆς καὶ κατοικίας θέλει σημειοῦται ὁ τόπος τῆς γεννήσεως καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας, ἂν δὲ κατοικίαν ὁ δικασθεὶς δὲν ἔχῃ, ὁ τῆς διαμονῆς. Ἡ στήλη τῆς πολιτικῆς τάξεως θέλει ἀναφέρει ἂν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἄγαμος, ἔγγαμος ἢ χῆρος, καὶ εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις, ἂν ἔχῃ τέκνα ἢ οὔ. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλει ἀναφέρεται ἂν δὲν ἠξεύρῃ παντάπασι νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν ἠξεύρῃ ἀτελῶς νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγνώσκῃ, ἂν γινώσκῃ τοῦτο καλῶς, ἂν τέλος ἔχῃ ἀνωτέραν τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ ἐκπαίδευσιν. Εἰς τὴν στήλην τοῦ ἐπαγγέλματος θέλει ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ἑκάστου κατηγορουμένου καὶ ἂν πραγματικῶς μετήρχετο τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ἑαυτῷ ἐπάγγελμα· ἰδίως ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου πληροφορίας ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν θέλει περιορίζεται εἰς μόνην τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἐξέτασιν ἀλλὰ ὀφείλει πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας ν' ἀποτείνεται πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ εἰρηνοδίκας τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν ὑποδίκων.

2. πίνακα εἰδικὸν ἐμφαίνοντα ὀνομαστὶ τοὺς ἐρήμην καταδίκους ὅσοι ἐντὸς τῆς τριμηνίας τῆς ὁποίας πέμπεται ἡ κατάστασις συλληφθέντες ἢ παραδοθέντες ἐδικάσθησαν κατ' ἀντιμωλίαν, σημειουμένου τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης καὶ τῆς νέας δίκης καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διελθόντος ἀπὸ τῆς ἐρήμην καταδίκης ἄχρι τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως καὶ παραπομπῆς, γενομένης εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 1. κατάστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ ἐρήμην καταδίκη.

3. κατάστασιν εἰδικὴν ἐκείνων τῶν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον δικασθέντων ὑποδίκων ὅσοι εἶχαν καὶ ἄλλοτε δικασθῆ καὶ καταδικασθῆ ὑπό τινος τῶν δικαστηρίων τοῦ κράτους. Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμόν των, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὅσων ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου κακουρ-

θανατικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεων· — 4. τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων·

γήματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδιώξεων, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης καταδίκης καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας δίκης· καὶ ἂν τὸ προηγούμενον ἀνόμημα ἦτο κακούργημα, την παραπομπὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα πίνακα ὅπου δίδονται αἱ περὶ αὐτοῦ πληροφορίαι. — Ἐννοοῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὄχι τοὺς ὑποτρόπους κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τούτου ἕνεκα οὐδὲ τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρισθέντες, ἀλλὰ τοὺς τιμωρηθέντας ἅπαξ δι᾽ ὁποιανδήποτε παράβασιν καὶ γενομένους πάλιν ἐνόχους ὁποιουδήποτε κακουργήματος.

4. κατάστασιν κατὰ νομοὺς τῶν ἐγκλήσεων, καταμηνύσεων καὶ ἐκθέσεων ὅσαι διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν διατασσόντων τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἀναπομπὴν ἢ ἐπὶ πλημμελήμασιν ἀνακοπέντων ἔφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἐκ τῆς προλαβούσης ἀνενέργητοι. Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει διακρίνει τὰς ἀπ᾽ εὐθείας ληφθείσας ἐγκλήσεις κλ. ἀπὸ τὰς διαβιβασθείσας εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰρηνοδικῶν, δημάρχων δημ. παρέδρων ἢ ἀστυνόμων, ἢ ἄλλως πως· θέλει δὲ προσέτι τοῖς ἀναφέρει τὸν χρόνον καθ᾽ ὃν ἑκάστη ἔγεινε, τὴν ἐποχὴν καθ᾽ ἣν εἰσήχθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἢ εἴς τινα ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν χρόνον καθ᾽ ὃν ἔφθασαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, τέλος τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν περὶ τῶν ἀναπεμφθεισῶν ὑποθέσεων, ἂν δηλαδὴ συνέταξεν ἐγκλητήριον ἢ εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποθέσεων ὅσαι εἰσήχθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας ἢ ἐκ τῆς προηγουμένης ἔμειναν ἀνενέργητοι, καὶ περιέχοντα τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ διατακτικὸν τοῦ βουλεύματος, ἂν δηλαδὴ διατάσσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἀκροα-

— 5. παρατηρήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διὰ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους φυλακῶν· — 6. παρατηρήσεις

τήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἂν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἂν παύῃ τὴν περαιτέρω καταδίωξιν, ἂν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει πρὸς τούτοις τὰς ὑποθέσεις περὶ ὧν δὲν εἶχεν ἀποφασίσει κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τὸ τῶν ἐφετῶν συμβούλιον καὶ παραπέμπει ἑκάστην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 4. κατάστασιν ὅπου φαίνεται ἡ εἰσαγωγὴ της εἰς τὸ συμβούλιον. — Μετὰ τὰς κακουργήματα ἀφορώσας ὑποθέσεις, θέλουν δίδονται καὶ αἱ περὶ τῶν ἀνακοπῶν ὅσαι ἀφορῶσι πλημμελήματα πληροφορίαι, κατὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερείας.

6. πίνακα ἐμφαίνοντα την κατ' ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν κακουργιοδικῶν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα δι' ὃ κατηγορεῖται, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ βουλεύματος, τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποφάσεως, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν συνόψει.

7. κατάστασιν ὀνομαστικὴν τῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἐνόρκων, ἐμφαίνουσαν καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἐκωλύθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἔργα των, πρὸς δὲ δηλοῦσαν τὴν χρονολογίαν ὅλων τῶν συνεδριάσεων τοῦ κακουργιοδικείου, τὸ ἀντικείμενον ἑκάστης καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἑκάστην ἐξετασθέντων μαρτύρων.

Γ'. Πλημμελειοδικεῖα καὶ πλημμελημάτων ἀνάκρισις.

Ἕκαστος παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττῃ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἐντὸς ἑνὸς τὸ πολὺ μηνὸς μετὰ παρέλευσιν πάσης τριμηνίας.

1. γενικὴν κατάστασιν πάντων τῶν πλημμελημάτων (κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν) τῶν καταδιωχθέντων καὶ πάντων τῶν ὑποδίκων τῶν δικασθέντων ἐνώπιον τοῦ πλημμε-

περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ἐλλειμμάτων τῆς ποινικῆς νομοθεσίας· — 7. παρατηρήσεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν

λειοδικείου, ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἐμφαίνουσαν τὸ φῦλον αὐτῶν, τὸν μέσον ὅρον τῆς ἡλικίας κατὰ τέσσαρας ἐποχὰς λαμβανόμενον (ἀπὸ τὸ ἔτος 10-14, ἀπὸ τὸ 14-21, ἀπὸ τὸ 21-30, καὶ ἀπὸ τὸ 30 καὶ ἐπέκεινα) τὰς ὑποθέσεις ὅσαι διεδικάσθησαν κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιώτου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, φέρουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων ὅσοι ἀπελύθησαν προσωρινῶς ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ ὅσοι ἐκρατήθησαν μέχρι τῆς δίκης τέλος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων ὅσοι ἀθωώθησαν καὶ ὅσοι ἐκαταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους ἢ ὀλιγωτέραν τοῦ ἑνὸς ἔτους ἢ εἰς χρηματικὴν μόνον ποινήν· κάτω τῆς στήλης τῶν ἀθωωθέντων θέλει σημειοῦται πόσον χρόνον προφυλακίσεως ἕκαστος αὐτῶν ὑπέστη·

2. κατάστασιν εἰδικὴν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου δικασθέντων ὑποδίκων ὅσοι εἶχαν ἤδη δικασθῆ καὶ καταδικασθῆ ὑπό τινος δικαστηρίου τοῦ κράτους καὶ φέρουσαν τ' ὄνομα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὅσων ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ νέου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν των κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας δίκης καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδιώξεων (ἴδε καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γενομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ περὶ κακουργημάτων παρ. 3).

3. κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος ὅλων τῶν καταμηνύσεων, ἐγκλήσεων καὶ ἐκθέσεων ὅσαι ἔφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἀνενέργητοι ἀπὸ τῆς προλαβούσης τριμηνίας, τὴν διάκρισιν ἐκείνων ὅσαι ἐλήφθησαν ἀπ' εὐθείας καὶ ἐκείνων ὅσαι διεβιβάσθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνόμων, τῶν εἰρηνοδικῶν κλ. καὶ τὴν γενομένην ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν προειρημένων ἐγκλήσεων κλ. ἐμφαίνουσαν δηλαδὴ πόσαι παρεπέμφθησαν εἰς τὸν ἀνακριτήν, πόσαι εἰσήχθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, πόσαι παρεπέμφθησαν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, πόσαι ἔμειναν ἄνευ καταδιώξεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας καὶ περὶ πόσων δὲν ἐνηργήθη ἔτι τι κατὰ τὸ τῆς τριμηνίας τέλος.

4. κατάστασιν ἐμφαίνουσαν 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶ-

ἀποφάσεων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσκομμάτων καὶ δυσχερειῶν, ἢ περὶ τῆς αἰτίας τῆς παρα-

δος τῶν ὑποθέσεων ὅσαι ἐντὸς τῆς τριμηνίας διεξιβάσθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἢ ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προηγουμένης τριμηνίας, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων ὅσαι εἰσήχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν και 2) τὸν ἀριθμὸν πάλιν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων ὅσαι εἰσήχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσων ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προλαβούσης, καὶ τέλος τῶν ὅσων ἐξ αὐτῶν ἐπεραιώθησαν διὰ βουλευμάτων διαταττόντων ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν κατ' οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων, ὅσων διὰ βουλευμάτων διαταττόντων περαιτέρω ἀνάκρισιν ἢ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ πταισματοδικεῖον ἢ εις ἄλλην δικαιοδοσίαν, καὶ ὅσων ἔμειναν ἀνενέργητοι ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

5. πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ ἀναφέροντα τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πταῖσμα δι' ὃ κατηγορεῖται, τὴν ἀπόφασιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. — Σημειωτέον ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 3 καὶ 4 πίνακες τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέων δὲν θέλουν ἐμφαίνει τὰς περὶ ὧν πραγματεύονται ὑποθέσεις ἀνὰ μίαν ὡς οἱ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 5 καὶ ὡς πάντες οἱ πίνακες τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων· ἀλλὰ περιληπτικῶς, μόνον κατ' εἶδος τῶν πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων γενομένης τῆς διακρίσεως (ἤτοι αἰκίαι ἐκ προμελέτης τόσαι, δωροδοκίαι κλ).

Δ'. Πταισματοδικεῖα.

Πᾶς παρὰ πταισματοδικείῳ δημόσιος κατήγορος ὀφείλει νὰ συντάττῃ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑκάστης τριμηνίας καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν διὰ τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως πίνακα περιέχοντα τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρα τοῦ πταισματοδικείου δικασθέντων πταισμάτων, διακρίνοντα τὰς κατ' αἴτησιν τοῦ δημοσίου κατηγόρου καὶ

λειφθείσης τυχὸν ἐκτελέσεως ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεων· — 8. σημείωσιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δοθεισῶν ἀδειῶν. Ο. 121.

τὰς κατ' αἴτησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις· πρὸς δὲ τούτοις ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων ὅσοι ἀπελύθησαν, ὅσοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον ἢ κράτησιν καὶ ἐκείνων ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ δικαστήριον ἀπεφήνατο ἑαυτὸ ἀναρμόδιον. — Πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἐξελέγχεται καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν πταισματοδίκην αὐτὸν, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς πάλιν παραλαβὼν τὸν πίνακα, ὀφείλει νὰ τὸν ἐπεξεργάζεται, παρατηρῶν ἂν ἦνε συντεταγμένος κατὰ τὰ διαταχθέντα, προκαλῶν χρείας καλούσης, ἀπὸ τὸν συντάκτην, διασαφήσεις καὶ διαβεβάζων τὸ ἔργον εἰς τὴν γραμματείαν ὅσον ἔνεστι ἀκριβὲς καὶ καθαρόν. — Τοιαύτη εἶναι ἅπασα ἡ ὕλη τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ κράτους εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς δημοσίους κατηγόρους. Ἂν καὶ ἔχωμεν πλήρη τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν των, διὰ νὰ τοῖς εὐκολύνωμεν ὅμως ἔτι μᾶλλον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγιῶν μας, ἐνομίσαμεν καλὸν, ὄχι μόνον ὑποδείγματα περὶ ἑνὸς ἑκάστου πίνακος νὰ συντάξωμεν, ἀλλὰ καὶ ἑκάστου ὑποδείγματος νὰ τοῖς ἀποστείλωμεν ἱκανὰ ἀντίτυπα, ὥστε νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὸν κόπον τῆς παρασκευῆς ταύτης. — Ἐπὶ τέλους παρατηροῦμεν ὅτι ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω πινάκων καὶ καταστάσεων δὲν ἀπαλλάττει τοὺς ἁρμοδίους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ τριμηνίαν τὰς ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν οἱ διάφοροι τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ παράγραφοι, τοῦ πρώτου ἐξαιρουμένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐπικρατείας Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Νεωτέρα ἐγκύκλιος τοῦ Ἰανουαρ. 1839.

Πρὸς τοὺς παρὰ πλημμελειοδ. εἰσαγγελεῖς.

Ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τρία ἐκ

109. Τοιαύτας τριμηνιαίας ἐκθέσεις θέλουν πέμπει:— 1°) οἱ δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ οἱ ἀστυνόμοι, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, περὶ τῶν

τῶν ὑποδειγμάτων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 22,389, ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1838 ἐγκυκλίου ἡμῶν σᾶς ἐδιευθύναμεν, πρὸς κατάστρωσιν τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πληροφοριῶν, τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3, καὶ 4, δὲν ἦσαν ὅσον ἔπρεπε πλήρη καὶ δὲν διέκριναν ἱκανὰ τὰς ἐργασίας. Συνεπληρώσαμεν ἑπομένως κατὰ τὸ δέον τὰ ὑποδείγματα ταῦτα καὶ ἤδη στέλλοντες εἰς ὑμᾶς ἱκανὰ ἑκάστου αὐτῶν ἀντίτυπα, δὲν νομίζομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ σᾶς δώσωμεν συγχρόνως περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁποίων ἀφορῶσι πινάκων τὰς ἑξῆς, λεπτομερεστέρας τῶν προλαβουσῶν, ὁδηγίας.

Α. Κατάστασις ἐμφαίνουσα ὅλας τὰς καταμηνύσεις, ἐγκλήσεις καὶ ἐκθέσεις, τὰς εἰς γνῶσιν τοῦ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως περιελθούσας καὶ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῶν πρώτην ἐνέργειαν. — Εἰς τὴν στήλην 1 τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 2 ὁ ἀριθμὸς ἑκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι, κατὰ πρῶτον, διά τινος τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10, ὑποδεικνυομένων τρόπων, εἰσάγονται εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον· οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ὑποθέσεις αἵτινες μετὰ τὴν γενομένην καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνέργειαν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἢ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. Περὶ τούτου ἔγινε πρόνοια εἰς ἄλλον πίνακα. — Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν 4 ὁ ἀριθμὸς ἑκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι, καθ' ὁποιανδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηνιῶν εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἔμειναν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἐκείνης περὶ ἧς δίδεται λόγος ἀνενέργητοι. Ἐννοεῖται ὅτι ἐνταῦθα ἐπίσης πρόκειται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας εἰσαχθεισῶν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. — Περὶ τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10 ζητουμένων πληροφοριῶν δὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμέν τι ἀλλὰ συσταίνομεν μόνον τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλητέραν εἰς τὰς ἐκεῖ διαλαμβανομένας διακρίσεις ἀκρίβειαν. — Αἱ τῆς γενομένης ἐνεργείας στῆλαι συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς

πταισμάτων· — 2) πᾶς εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέα, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων· — 3) πᾶς παρὰ τοῖς

προσθήκης εἰδικῆς στήλης διὰ τας ὑποθέσεις ὅσαι ἀνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως αὐτοῦ ἢ παρεπέμφθησαν εἰς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαχθεισῶν ὑποθέσεων πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται ἐκεῖναι μόνον αἱ ὑποθέσεις ὅσαι εἰσήχθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον χωρὶς νὰ γένῃ περὶ αὐτῶν οὐδεμία προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις, ὅσῳ συνοπτικὴ κ' ἐὰν ἦ· καθότι ἐκεῖναι ὅσαι εἰσήχθησαν μὲν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν θέλουν σημειοῦσθαι εἰς ἄλλο μέρος, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν παραπεμπομένων ὑποθέσεων πρέπει νὰ σημειῶνται αἱ ὑποθέσεις ὅσαι διευθύνονται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτε εἰς τὴν διοικητικὴν, εἴτε εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν εἴτε εἰς ἄλλον εἰσαγγελέα ἁρμόδιον, εἴτε εἰς δημόσιον κατήγορον διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς το πταισματοδικεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ πταισματοδικεῖον παραπεμπόμεναι, ὡς τινες τῶν εἰσαγγελέων ἔπραξαν ὄχι ὀρθῶς. Περὶ τῶν τοιούτων παραπομπῶν γίνεται μνεία εἰς ἄλλον πίνακα. — Σημειωτέον ὅτι τὸ σύνολον τῶν 6 στηλῶν τῆς γ ε ν ο μ έ ν η ς ἐνεργείας, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ σύνολον τῆς 5 στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς 6 στήλης τῆς αὐτῆς γενομένης ἐνεργείας μιᾶς τριμηνίας πρέπει νὰ συμφωνοῦν ἐντελῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στηλῶν 3-4 τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐν τῇ ἑπομένῃ τριμηνίᾳ.

Β'. Κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στηλῶν 1-2 ἐξάγεται σαφῶς τί πρέπει νὰ περιέχωσι. Τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 13 τῆς καταστάσεως τῶν καταμηνύσεων καὶ λπ. — Εἰς τὰς στήλας 3-4 θέλουν περιλαμβάνεσθαι αἱ ὑποθέσεις ὅσαι εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν ἀνακριτὴν, καθ' οἱανδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηνιῶν, δὲν εἶχαν διεκπεραιωθῆ κατὰ τὴν

ἐφέταις εἰσαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων· — 4) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεύς, πρὸς

ἔναρξιν ἐκείνης περὶ ἧς δίδεται λόγος· ἐκεῖναι, δηλαδή, ὅσαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δεν εἶχον ἔτι ὑποβληθῇ εἰς τὸ συμβούλιον. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς στήλης ταύτης ἐν μιᾷ τινι τριμηνίᾳ πρέπει να ἦναι ἀκριβῶς τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 5 τοῦ πίνακος τῆς προλαβούσης τριμηνίας ἀφαίρεσιν τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 6 τῆς αὐτῆς προλαβούσης τριμηνίας. — Εἰς τὴν στήλην 6 δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰμὴ ἐκεῖναι μόναι αἱ ὑποθέσεις ὅσαι ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε ὁ τελευταῖος οὗτος τὰς ἐθεώρησεν ὑποβλητέας εἰς τὸ συμβούλιον· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις ὅσαι ἐπιστραφεῖσαι ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν ἀντεπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς αὐτὸν πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον διὰ νὰ γένῃ πληρεστέρα ἀνάκρισις, αὗται δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὴν στήλην ταύτην, ἀλλὰ νὰ θεωρῶνται ὡς ἔτι μὴ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Εἰς τὴν διάκρισιν ταύτην ἰδίως προσκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ εἰσαγγελέως. — Ἁπλῆ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν τῶν στηλῶν 7 καὶ 8 ἐξηγεῖ σαφῶς τὸ περιεχόμενόν των. Εἰς τὴν στήλην 9, πρέπει νὰ σημειῶται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 10 ὁ ἀριθμὸς ἑκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον ἀνακριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ὑπὸ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν στήλην 11 τὸ εἶδος ὡσαύτως καὶ 12 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων ὅσαι ἐκ προλαβουσῶν τριμηνιῶν ἔμειναν ἀνενέργητοι παρὰ τῷ συμβουλίῳ. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν στηλῶν τούτων 11, καὶ 12, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῶσι μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς στήλης 21 τοῦ τῆς προηγουμένης τριμηνίας πίνακος. — Αἱ στῆλαι αἱ ἐμφαίνουσαι τὸ διατακτικὸν τῶν βουλευμάτων συνεπληρώθησαν ἤδη, διὰ τῆς προσθήκης εἰδικῆς στήλης διὰ τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ἀνακρίσεως. — Αἱ ὑποθέσεις ὅσαι διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου διατάττοντος τὴν π ε ρ α ι τ έ ρ ω ἀ ν ά κ ρ ι σ ι ν ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρέπει νὰ περιλαμ-

τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου δικαστέων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

βάνωνται αὖθις μεταξὺ τῶν εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ὑποθέσεων [στήλη 1 καὶ 2] ἀλλὰ συγχρόνως νὰ γίνεται εἰς τὰς παρατηρήσεις ῥητὴ σημείωσις ὅτι αὗται ἐπεστράφησαν διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου καὶ ἡ σημείωσις αὕτη νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἄχρις οὗ ὑποβληθῶσιν αὖθις εἰς τὸ συμβούλιον. — Εἰς τὰς παρατηρήσεις ἐπίσης πρέπει νὰ γίνεται μνεία τῆς ἡμερομηνίας ὅλων τῶν βουλευμάτων τῶν διαταξάντων τὴν εἰς τὸ πλημμελεοδικεῖον παραπομπήν. — Τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 14-12, πρέπει νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 13.

Γ. *Κατάστασις τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου.*

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι τὸ πόρισμα τῶν δύο προλαβουσῶν. Μετὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐμφαινομένας πράξεις προκύπτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως ἀριθμός τις ὑποθέσεων ὡρίμων διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον εἴτε ἀπ' εὐθείας ἄνευ οὐδεμιᾶς προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, εἴτε ἀπ' εὐθείας μετὰ προεισαγωγικήν τινα ἀνάκρισιν, εἴτε τέλος διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῶν τοιουτοτρόπως ὅθεν ὡρίμων καταστασῶν ὑποθέσεων ὅσας εἰσάγει ὁ εἰσαγγελεὺς ἐντὸς τῆς τριμηνίας ἢ δίδεται λόγος, πρέπει νὰ σημειοῖ εἰς τὴν στήλην 1 2 καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην στήλην τὸ εἶδος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου εἴδους. Εἰς δὲ τὰς παρατηρήσεις νὰ γίνεται ῥητὴ σημείωσις ποῖαι ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων εἰσήχθησαν ἀπ' εὐθείας μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀλλὰ μετά τινα προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν, εἰς τὴν στήλην 3, πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 4 ὁ ἀριθμὸς ἑκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὰς προλαβούσας τριμηνίας,, ἔμειναν ἀδίκαστοι ἕως τὴν ἔναρξιν τῆς τρεχούσης. Ἡ στήλη αὕτη πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν στήλην 23 τοῦ πίνακος τῆς προηγουμένης τριμηνίας. — Αἱ εἰς τὰς στήλας 9-16, πληροφορίαι δὲν πρέπει

110. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὑποδείγματα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 108 ἀριθ. 1 διαλαμβανομένων περιεκτικῶν πινάκων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. — Περίληψις τῶν πινάκων τούτων θέλει καταχωρίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

111. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλουν πέμπει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης: — 1) ὅλοι οἱ εἰρηνοδίκαι πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελέα· — 2) ὅλοι οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς

νὰ δίδωνται εἰμὴ περὶ τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας δικασθέντων ὑποδίκων καὶ ἑπομένως τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 9-10, πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύνολον τῆς στήλης 8 ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 11-14. Ἐπίσης δὲ πρὸς τὴν στήλην 8, πρέπει νὰ συμφωνῶσι τὰ σύνολα τῶν στηλῶν 15-16, καὶ 17-20. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῆς στήλης 23, νὰ ἦναι τὸ ἀκριβὲς ὑπολειπόμενον τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 7 ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς στήλης 5. — Καὶ ταῦτα περὶ τῶν τροπολογηθέντων τούτων τριῶν πινάκων κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δοθείσας ὁδηγίας θέλουν συνταχθῇ ἤδη αἱ καταστάσεις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους· παρατηροῦμεν δὲ πρὸς τούτοις ὅτι κάτωθι πάσης στήλης ἀριθμοὺς περιεχούσης πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς, καὶ ὅτι ὁσάκις ἓν φύλλον δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις μιᾶς τριμηνίας, ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπογράφων τοῦτο καὶ σημειῶν ὅτι ὑπάρχει συνέχεια θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν καταγραφὴν εἰς ἄλλο φύλλον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι χρεία νὰ προσαρτᾷ κάτωθι τοῦ πρώτου, ὡς τινες ἔπραξαν. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ 2 τούτου φύλλου θέλει σημειοῦται ὅτι εἶναι συνέχεια, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστας στήλης θέλει τίθεται ὁ τοῦ πρώτου φύλλου ὁλικὸς ἀριθμὸς, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ καταφαίνεται ὁ τῆς ὅλης τριμηνίας ὁλικός.—Εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πίνακας ἤτοι τῶν ὑποτροπῶν καὶ τῶν κατ' ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένων ἀνακρίσεων καὶ ἐκδικάσεων ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, δὲν ἐλάβαμεν ἀφορμὴν νὰ ἐνεργήσωμεν τροπολογίαν τινὰ, κτλ. Ὁ ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ.

πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν· — 3) οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν καὶ ὁ τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. — Ἐπὶ τέλους ὡσαύτως ἑκάστου ἔτους ὁ πρόεδρος παντὸς ἐμπορικοῦ δικαστηρίου κοινοποιεῖ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καθεδρεύει τὸ τῶν ἐμποροδικῶν, τὰς παρατηρήσεις του περὶ ὅσων διαλαμβάνει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

112. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν περιέχει, ἐν εἴδει πίνακος (α), τὸν ἀριθμόν: — 1) τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰσαγγελθεισῶν (*) δικῶν· — 2) τῶν χρεωκοπιῶν (**) καὶ κατατάξεων· — 3) τῶν ἐγγράφως γενομένων ἀνακρίσεων· — 4) τῶν προδικαστικῶν, παρεμπιπτουσῶν, ὁριστικῶν, καὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων· — 5) τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν· — 6) τῶν προκειμένων διορισμῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων (***) παντὸς εἴδους· — 7) τῶν ἀπολαβόντων δικαιώματα πενήτων.

(*) Γ. εἰσαχθεισῶν (**) Γ. πτωχεύσεων

(***) Γ. προκυψασῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν

113. Αἱ εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν διαλαμβάνει περιεκτικῶς (ε) — 1)

(α) Δηλ. γραμμ. δικ. 4 Φεβρ. 1835 ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ 112 ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

1) *Διὰ τὰ εἰρηνοδικεῖα.*

Κατορθωθέντες συμβιβασμοί	60
Ἐκκρεμεῖς δίκαι	50
Ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις	70
Προκείμενοι διορισμοὶ ἐπιτρόπων. . .	15
Προκείμενοι διορισμοὶ κηδεμόνων. . .	10
Ἀπολαβόντες δικαιώματα πενήτων. . .	13

Ἕπονται ἑπομένως αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 113 τοῦ

τὰς αἰτίας δι' ἃς αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι δὲν ἀπεφασίσθησαν εἰσέτι· — 2) τὰς αἰτίας τῆς συμβάσης, τυχὸν, αὐξήσεως·

ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διαλαμβανομένων ἀντικειμένων παρατηρήσεις, κατὰ τὴν ἐκεῖ ὁρισθεῖσαν τάξιν.

2) Διὰ τὰ πρωτοδικεῖα.

Ταῦτα θέλουν ἀρχίζει διὰ ἑνὸς πίνακος τῶν ἐκθέσεων τῶν εἰς τὰ αὐτὰ ὑπαγομένων εἰρηνοδικείων, κατὰ τὸ ἑξῆς ὑπόδειγμα·

Τὸ ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικεῖον.

α΄) πίναξ συνοπτικὸς τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα.

Κατορθωθ. συμβ.	Ναύπλιον	Ὕδρα	Κόρινθος	Ἑρμιόνη	κ.τ.λ.	Ὅλον
	60	70	50	40		220

β΄) Ὁ πίναξ τῆς εἰς τὰ πρωτοδικεῖα αὐτὰ καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 1 δοθὲν ὑπόδειγμα, καὶ θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς αὐτὸν μία ἑκάστη τῶν ἐν τῷ ἄρθ. 112 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων μνημονευομένων πράξεων, χωριστὰ κατὰ τὴν ἐκεῖ τάξιν, ὡς π. χ. προδικαστικαὶ ἀποφάσεις 100, παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις 150, κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεις 200, κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις 50.

3) Διὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια.

α΄) ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης τῶν εἰρηνοδικείων, θέλουν ἐνταῦθα συνάπτεσθαι μόνον αἱ στῆλαι τῶν ὁλοκλήρων ποσοτήτων ἐκ τῶν πινάκων τῶν πρωτοδικείων, κατα τὸ ὑπ' ἀρ. 2-α) δοθὲν ὑπόδειγμα.

β΄) ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης τῶν πρωτοδικῶν, θέλουν συντάττεσθαι οἱ πίνακες κατὰ τὸν ὑπ' ἀρ. 2 α) ὑποδειχθέντα τύπον.

γ΄) περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς αὐτὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια, ἰσχύουν τὰ ὑπ' ἀρ. 2 β΄) εἰρημένα.

ἢ μειώσεως τῶν δικῶν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῶν δικῶν τῶν πενήτων· — 3) τὰ περὶ ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, τὴν διοίκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένων ὑποθέσεων, τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, τὰς περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας (*) ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας· — 4) τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν περὶ δημοσίων καταστημάτων ὑπαρχόντων διαταγμάτων (**), καὶ τὰ κατὰ τὴν διοίκησίν των ἀνακαλυφθέντα ἐλλείμματα· — 5) τὴν κατάστασιν τῶν δικαστικῶν οἰκοδομημάτων· — 6) τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν συνηγόρων, συμβολαιογράφων (***), καὶ μεσιτῶν· τὰ περὶ τῆς εὐφυΐας ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, τὰς γνώσεις των, τὴν περὶ τὸ ἔργον των δραστηριότητα, καὶ τὰς εἰς αὐτοὺς καταγνωσθείσας πειθαρχικάς, ἢ ἄλλας ποινάς· — 7) τὰς ἐλλείψεις καὶ τας ἀτελείας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν νόμων, τῶν χρηματιστηρίων, καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν συστημάτων· — 8) τὰς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

(*) Γ. τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν

(**) Γ. ὑπαρχουσῶν διατάξεων (***) Γ. κλητήρων

114. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὡσαύτως ὑποδείγματα καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 112 ἀναφερομένους πίνακας, θέλει φροντίσει περὶ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν τε ὑποδειγμάτων καὶ περιλήψεων τῶν κατ' ἔτος πρὸς αὐτὴν διευθυνομένων π νάκων.

115 Οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν κρατεῖ εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς. — Μόνα τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν (*) καὶ ἐμποροδικῶν ἀντεπιστέλλουν διὰ τῶν προέδρων (**) των. — Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἔχῃ βιβλίον ἀλληλογραφίας, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρίζει αὐτολεξεὶ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων καὶ αἰτήσεων, θέλει σημειώνει δὲ ἐν συνόψει τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα, καὶ τὰς κλή-

σεις. — Ἐπὶ παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

(*) Γ. εἰρηνοδικῶν (**) Γ. προισταμένων.

116. Τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελέων παράπονα ἀναφέρονται πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των· τὰ δὲ κατά τινος τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας παράπονα ἰδιαιτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὁλοκλήρου δικαστηρίου, εἰσαγγέλλονται εἰς δικαστήριον πταισματοδικῶν, ἢ ἄλλο ποινικὸν, ἢ πολιτικὸν δικαστήριον(*). — Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπλήξωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργοῦντας δημάρχους, δημαρχικοὺς παρέδρους, ἀστυνόμους, ἢ εἰσαγγελεῖς, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τὰς πράξεις των. — Αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τούτων τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ βαρυτέρας ἔτι ποινάς. Ο. 97. 292.

(*) Γ. ὡσαύτως καὶ τὰ παράπονα δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὁλοκλήρου δικαστηρίου κατά τινος μέλους τῆς παρὰ πταισματοδικείῳ ἢ ἄλλῳ ποινικῷ ἢ πολ. δικαστηρίῳ εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

117. Διὰ νὰ ἐπαρκῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδά των, προσδιορίζεται κατ' ἔτος προσεπιχορήγησις πληρωτέα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους, ἀποδεικνυομένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ποσότητος (α). Ο. 288.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀνακριταί.

118. Εἰς πᾶν δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἷς, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλειότεροι ἐκ τῶν δικαστῶν διορίζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς ἀνακριταὶ εἰς προανάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. — Ἂν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διατάξῃ ἄλλως περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὁ διορισμός των ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστη-

(α) Ὅρα τὴν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 125. Ο. ἐγκύκλιον.

ρίου, ὅστις, κωλυομένου τοῦ ἤδη διορισθέντος, διορίζει ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ (α').

119. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία· ἰδίως δὲ ἔχει οὗτος, καθὸ δικαστικὸς ἀστυνόμος (*), τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ ἀπ' εὐθείας τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, τὴν χωροφυλακὴν (ϐ), καὶ ἐν γένει τὴν ἔνοπλον δύναμιν. (ἄρθρον 103 καὶ 104). Ποιν. 138 ἑ.

(*) Γ. μόνον καθὸ ἀξιωματικὸς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

120. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον: — 1) τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται αἱ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραδοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἀνακρίσεις, καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου, σχεδιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως (γ). — 2) τῆς ἀλληλογραφίας, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται μὲν αὐτολεξεὶ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς ἢ εἰρηνοδίκας γενομένων αἰτήσεων, σημειοῦνται δὲ περιληπτικῶς, αἱ ἐκδιδόμεναι κλήσεις καὶ τὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα. — Πᾶν ἔγγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας. Ποιν. 201. 202.

121. Ἐπὶ τέλους ἑκάστης τριμηνίας παραδίδει ὁ ἀνακριτὴς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν

(α) Νόμος 14 Ὀκτ. 1838 περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου ἐπὶ ἕνα ἐνιαυτὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τρία ἔτη.

2. Οἱ ἤδη διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος διωρισμένοι ἀνακριταὶ θέλουν διαμείνει τριετίαν ὡσαύτως ἂν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐλευσομένου ἔτους ὁ βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους κατὰ τὸ ϐ' ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 118.

(ϐ) Ὅρα ἄρθρ. 11 ἑ. Κ. Χ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 19. Ποιν.

(γ) Ὅρα τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 105, ά. ὑπόδειγμα.

εἰσερχομένων περὶ τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατηγορουμένων, καὶ προσθέτει εἰς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνακρίσεων, περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἅς, τυχὸν, καθυστέρησάν τινες ἐξ αὐτῶν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἄλλας ἀξίας λόγου παρατηρήσεις, ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις προσθέτει καὶ τας περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις του. Ο. 108. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γραμματεῖς.

122. Πᾶς γραμματεὺς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν ὑποθέσεων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ ἐν περιπτώσει κωλύματος τὸν ἀναπληροῦντα, ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἕνα τοὐλάχιστον ὑπογραμματέα· ὁ δὲ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις γραμματεὺς προσλαμβάνει τοὐλάχιστον δύο· τὸν μὲν διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὸν δὲ διὰ τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν, ὑπηρετοῦντα ἑπομένως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ, καὶ χρείας καλούσης παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ, π α ρ ε υ ρ ι σ κ ό μ ε ν ο ν δ ὲ κ α ὶ ε ἰ ς τ ὰ ς σ υ ν ε δ ρ ι ά σ ε ι ς τ ο ῦ δ ι κ α σ τ η ρ ί ο υ (*) τῶν πλημμελειοδικῶν, κ α ὶ τ ο ῦ π ο ι ν ι κ ο ῦ δ ι κ α σ τ η ρ ί ο υ (**). Ποιν. 72. 183.

(*) Γ. παρὰ τῷ δικαστηρίῳ (**) Γ. των κακουργιοδικων

123. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ ἀποπέμπῃ ἐλευθέρως τοὺς ὑπογραμματεῖς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τοὺς παριστᾷ εἰς τὸ δικαστήριον, ὥστε νὰ ἐπικυρῶνται παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ὁρκίζωνται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων των. — Κωλυομένου τοῦ γραμματέως, καὶ τῶν ὑπογραμματέων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματέως, καὶ ὁρκίζει τὸν προσληφθέντα. Ο. 214. 215 261. 286.

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπογραμματέων τὰς ὑποθέσεις· εἶναι δὲ σ υ ν υ π ε ύ θ υ-

νος (*) δι' ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα των, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις (**) ἀποδόσεις, καὶ χρηματικὰς ποινάς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνάξῃ τὸν πταίσαντα (***). Ὁ. 129.

(*) Γ. μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος (**) Γ. ζημίας
(***) Γ. τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἐνόχου.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσαν ἐργάσιμον ἡμέραν μένουν τοὐλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτά, κατὰ δὲ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας τοὐλάχιστον τρεῖς. Ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρα εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τοῦ γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ δημοσιεύονται (α). Ὁ. 250.

(α) Δ. 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους προσδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὧραι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Ανοίγουσι δὲ τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωῒ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἕως ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωῒ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται τακτικῶς κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη του ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὐταὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι δὲν ἀρκῶσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὸς προσωρινῶς κατεπειγούσης ὑποθέσεως εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλάδου μιᾶς ἀρχῆς ὑποχρεόνονται, ἢ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν διωρισμένα ἄτομα, ἢ κἂν μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης κατασταθησομένους ὁρισμούς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ὡρῶν· εἰς τοῦτο ὑποχρεόνονται πρὸ πάντων οἱ τῶν λιμεναρχείων καὶ τῶν ἀστυνομιῶν, ἔπειτα τῶν ὑγειονομείων καὶ τελωνείων· ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰς ἀστυνομίας θέλει κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον, ὥστε καὶ ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ γραφεῖον καὶ κατὰ

126. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματίως ἐμπεριέχονται ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν, ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος. — 1) νὰ συντάττῃ κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐκτὸς τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς

πᾶσαν ὥραν νὰ ἦναι ἐν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἕτοιμον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὁ διευθυντὴς, ποῦ εὑρίσκεται, νὰ γιγνώσκηται, εἰς τὸ γραφεῖον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του. — Τῶν ταχυδρομείων ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων.

3. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἑξῆς ἑορτασίμους ἡμέρας, οἷον· — 1) τὸ νέον ἔτος, — 2) τὰ Θεοφάνεια, — 3) τὴν 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρουαρ.) ὡς ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως τοῦ Βασιλέως. — 4) τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, — 5) τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μεγ. Σάββατον, — 6) τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτ. τῆς Πεντηκοστῆς. — 7) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, — 8) τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, — 9) τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, — 10) τὴν ἑορτὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, — 11) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, — 12) τὰς δύο ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, — περιορίζονται αἱ ἐργάσιμοι εἰς τὰ γραφεῖα ὧραι εἰς 4, καὶ κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους ἀπὸ τῶν 9-1, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰς 11-2· ἐξαιρεῖται ὅμως ἡ περίπτωσις, ὅπου διὰ κατεπείγουσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῶν ἀσχολιῶν. — Εἰς τὰς ἀστυνομίας καὶ ὑγειονομεῖα θέλει γενῇ φροντὶς, ὥστε καὶ κατὰ τὰς εἰρημένας ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπορῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν κατεπειγόντων.

4. Εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διακόπτονται αἱ ἀσχολίαι μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένομεν πεποιθότως ὅτι ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται θέλουν ἐκτελεῖ μὲ τὸν προσήκοντα ζῆλον τὰ χρέη των καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ παρόντος διατάγματος. — Κατὰ τῶν τοῦτο ἀμελούντων θέλουν ἐφαρμόζεσθαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, κατὰ μὲν ὑπαλλήλων μιᾶς ἀρχῆς

διασκέψεις, κατὰ τὰς ἐκπαραγγελίας(*) ἐργασίας, ἢ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἄλλα διατεταγμένα βιβλία, καὶ νὰ φορτίζῃ ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων(**). — 2) νὰ φυλάττῃ τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τὰ ἄλλα δικαστικὰ ἔγγραφα· — 3) νὰ φυλάττῃ τὰ εἰς τὸ δικαστήριον ἀνήκοντα πράγματα, κυρίως τὰ βιβλία τῶν νόμων, τὰς ἐφημερ. τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἄλλα βιβλία· — 4) νὰ διαχειρίζῃ τὰ διὰ τὴν ἀναγκαίαν γραφικὴν δαπάνην εἰς τὸ δικαστήριον δοθέντα χρήματα, περὶ τῶν ὁποίων θέλει δίδει λόγον κατ' ἔτος εἰς τὸ δικαστήριον (α)· τὰ χρήματα δὲ

παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τούτων, παρὰ τῆς ἀμέσως ἐφορώσης ἀρχῆς. — Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν ἐπιπλήξεις, δεύτερον δὲ ὑστέρησις τῶν μισθῶν ἕως ἑνὸς μηνός· ἀποφασίζονται δὲ ἀφοῦ ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἐὰν δὲν ἀπολογηθῇ κατὰ τὴν προσδιωρισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειόνονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ποιότητος· ἐξακολουθούσης τῆς ἀμελείας, θέλει μᾶς καθυποβληθῇ ἀναφορὰ περὶ τούτου, καὶ θέλομεν ἀποφασίσει ἔπειτα περὶ καταβιβασμοῦ ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ διευθυνταὶ καὶ αἱ ἐφορῶσαι ἀρχαί, αἵτινες ἀμελοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὡρῶν τοῦ γραφείου, καταδιώκονται διὰ τὴν ἀμέλειαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποινάς.

(α) Ἐγκύκλ. 22 Μαΐου 1836 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς. — Ἡ κυβέρνησις ἐγκρίνασα διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5549 Β. διατάγ. τὸν ἐτήσιον ὑπολογισμὸν τῆς γραμμ. τῆς δικ. ἔθεσε συγχρόνως καὶ ὅρους καθ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ τακτικαὶ μισθοδοτήσεις, καὶ αἱ διὰ τὴν τοῦ γραφείου δαπάνην μηνιαῖαι δόσεις. Περὶ τῶν τελευταίων τούτων διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Β. διατάγμ. ῥητῶς ἀπεφήνατο. »Ἀπὸ τὰ ὁλικῶς καὶ κατ' ἀποκοπὴν διωρισμένα γραφικὰ »ἔξοδα πρέπει ν' ἀπαντηθῶσιν αἱ ὕλαι τοῦ γραψίματος, τὰ »ἔξοδα τύπου καὶ λιθογραφίας, ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαίων

ταῦτα δὲ, θέλουν χρησιμεύει οὔτε διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου. — 5) νὰ τοιχοκολλᾷ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ ἐκθέματα καὶ νὰ βεβαιοῖ τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν. — 6)

»συγγραμμάτων, τὰ σκεύη, τὸ πύρωμα, φώτισμα, καθάρισμα, καὶ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου, καὶ τὰ χάριν ἑκάστου »συμβοηθείας εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρέτας διδόμενα· ἀπὸ αὐτὰ θέλουν πληρόνει καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ῥητῶς »τοὺς γραμματεῖς των. » — Περὶ τῆς χρήσεως δὲ τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης διετάχθησαν τὰ ἑξῆς· » (ἄρθρ. 3.) »Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα γραφικὰ ἔξοδα τῶν »ὑποτελούντων (εἰς τὴν γραμματεῖαν) δικαστηρίων καὶ δι»μοσίων ἀρχῶν, αὐτὰ σχηματίζουν νόμιμον ἐπιχορήγησιν »κατὰ τὸ ἄρθρον 237 καὶ 238 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικ. »περὶ τῆς ὁποίας δὲν δίδεται ποσῶς λογαριασμὸς εἰς τὸ »ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου »διορίζει κατ' ἔτος δι' αὐτὰ ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστ. »ἕνα λογιστὴν, καὶ ἐπικυροῖ μὲ τὴν ὑπογραφήν του πάν»τοτε τὰ ἀποδεικτικὰ διὰ τὰς λαμβανομένας ἀπὸ τὸ βασ. »ταμεῖον δόσεις τῆς προσεπιχορηγήσεως, ὥστε ὁ ῥηθεὶς λο»γιστὴς χρεωστεῖ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς μόνον τὸ δικα»στήριον, εἴτε εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ. Πλὴν οἱ εἰσαγ»γελεῖς ἔχουν τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἐγκριθείσης προσε»πιχορηγήσεως διὰ τὰ γραφικὰ αὐτῶν ἔξοδα, ἑπομένως »δύνανται νὰ λάβουν αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ ἐκδώσουν »ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτοὺς μηνιαίας δόσεις. »Ἀπὸ τὰς προσεπιχορηγήσεις αὐτὰς πρέπει νὰ προμηθεύων»ται τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα συγ»γράμματα κατὰ τὴν πραγματικὴν χρείαν, τὸ ὁποῖον πρέ»πει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, »οἵτινες ὑπόκεινται κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλεγκτι»κοῦ συνεδρίου διὰ νὰ γνωσθῇ ἂν ἔγινε προσθήκη ἢ ἀφαί»ρεσις αὐτῶν. »

Πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις εἰσαγγελεῖς.

(Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσετέθησαν καὶ τὰ ἑξῆς:)

Ἐνταῦθα δὲ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν συμφώνως μὲ τὸν §. ε', τοῦ 6 ἄρθρ. τοῦ εἰρημένου Β. Δ. ὅτι

εἰς αὐτὸν παραδίδεται πᾶν ὅ,τι πρέπει νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ. 220. Πολ. 174. Ποιν. 88. Ὁ. 128. 80. 238. Πολ. 667. 670. 671. 672. 677. 680. 683. 1. 685. 686. 692. ἑ. 42. 66. 67. 573. Ὁ. 128, 3. (α).

(*) Γ. τῶν εἰσηγητῶν (**) Γ. ἀπογράφων.

»εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν διὰ τοὺς »εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων, συμπεριλαμβάνονται καὶ »200 δραχμαὶ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀναγ»καιούσης δαπάνης διὰ τὴν περιοδείαν των, τὴν ὁποίαν »κατὰ τὸν νόμον χρεωστοῦν χάριν παρατηρήσεως νὰ κά»μουν.»

(α) Δ. 16. Ὀκτ. 1835 περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

1. Τὰ κατὰ νομοὺς ταμεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται κατὰ διαταγὴν τῶν δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητά, πολύτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων χαρτία, δίδουσιν διὰ τὴν παραλαβήν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατάστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ νομοὺς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

2. Τὰ κατὰ νομοὺς ταμεῖα ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διωρισμένην προθεσμίαν ὡς δημόσια εἰσοδήματα εἰς τὸ γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὁποῖον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περᾷ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατάστιχα, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1835 ἀριθ. 22764.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθηκῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ ἰδίου δικαστηρίου τὸ ὁποῖον διέταξε τὴν παράδοσιν· εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως. — Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ εἰς τὸ αὐτὸ

127. Ἕκαστος γραμματεὺς ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ ἢ ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ σημειώνῃ εἰς τὸ τέλος παντὸς πρωτοτύπου ἐγγράφου συντεταγμένου παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος παντὸς διδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀπογράφου, ἢ εἰς τὸ τέλος παντὸς παρακατατεθέντος ἐγγράφου, ἕνεκα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἰσπραχθῶσι δικαστικὰ τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς δικαστικῆς διατιμήσεως, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παραβάσει ποινικοῦ τινος νόμου καταδιώξεως. Ὁ. 244. 248 Χ. Ι.

128. Ὁ γραμματεὺς θέλει συντάττει διάφορα βιβλία ἢ κατάστιχα προσηκόντως μονογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον

εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθὲν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ νομοῦ, νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἅμα παρουσιάσῃ τις τὸ ἔνταλμα τοῦ δικαστηρίου· περᾷ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ γενικοῦ ταμείου. Ἀνίσως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα τὰ ὁποῖα μένουσι διόλου ἀμετάβλητα, καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

4. Τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρὰ τῷ γεν. ταμείῳ τὰ κατὰ συνέχειαν διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίζῃ ἀνηκόντως τὴν κατάστασιν ἑκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὸ γεν. ταμεῖον ἕνα λογιστὴν, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχὸν παρατηρήσεις του θέλει τὰς καθυποβάλλει εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ ἡμέτερον γεν. ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς τόσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαίτερον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

87 (α). — 1) εὑρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 200, ὅπου σημειοῦνται αἱ καθ᾽ ἑκάστην γενόμεναι δικαστικαί(*) πράξεις· — 2) βιβλίον τῶν παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διδομένων ὅρκων. — 3) κατάστιχον τῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις παρακατατεθειμένων. — 4) ἰδιαίτερον βιβλίον ὅλων τῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου γενομένων παραιτήσεων ἢ ἄλλων δηλοποιήσεων. — 5) ἰδιαίτερα βιβλία κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένας περιπτώσεις. Πολ. 408, 3. Ο. 214. 215. 216. 220. 126, 6. Πολ. 676. 1074. 599. 601.

(*) Γ. παρέλκει τὸ δικαστικαί.

129. Οἱ γραμματεῖς κατ᾽ αἴτησιν τοῦ ἁ μοδίου εἰσαγγελέως ὀφείλουν νὰ δώσουν χάριν ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὴν

(α) Δηλ. γραμμ. δικ. 4 Φεβρ. 1835 ὑπόδειγμα τῶν βιβλίων.

1) Περὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφων.

ἀριθμός	ἡμερομηνία τῆς εἰσαγωγῆς	ὄνομα τοῦ δίδοντος τὸ ἔγγραφον	ποῖον τὸ δοθὲν ἔγγραφον

2) Περὶ τῶν διδομένων ἀπογράφων.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία τοῦ ἀπογράφου	ποῖον τὸ ἀπόγραφον	δικαίωμα	ἰδιόχειρος ὑπογραφὴ τοῦ λαβόντος

3) Περὶ τῆς ὁρκοδοσ. τῶν δικαςτ. ὑπαλλήλ. καὶ ὑπηρετ.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία τῆς ὁρκοδοσίας	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὁρκισθέντος	πρὸς τί ὡρκίσθη

εὐθύνην των ἐγγύησιν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — Η ποσότης τῆς ἐγγυήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν οὔτε ἐλάσσων τῶν 100 οὔτε μείζων τῶν 200 δραχμῶν· δια δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς 200-500 (α). Ο. 124.

4) Περὶ τῶν παρὰ τῷ δικ. γενομένων παρακαταθηκῶν.

ἀρ.	ἡμερομην. τῆς παρακαταθήκη.	ἀντικατάστ. τῆς παρακαταθήκης	ὄνομα ἐπών. κατοικ. τοῦ παρακαταθέτου	σκοπὸς τῆς παρακαταθήκης	δικαίωμα	ὑπογραφὴ τοῦ παρακαταθετου

5) Περὶ τῶν παρὰ τῷ δικαστ. γενομένων παραιτήσεων.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία τῆς παραιτήσεως	ἐξήγησις τῆς παραιτήσεως, ἀκριβῶς σημειουμένης τῆς φύσεως, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς

Πᾶσα παραίτησις θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ παραιτουμένου ἢ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

(α) Δηλ. 24 Αὐγ. 1836 περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ τῶν ὑπαλλήλων.

1. Ἕκαστος ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ νὰ φυλάξῃ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ κράτους, καθαυτὸ λοιπὸν, ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ κράτους εἴσπραξιν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστασίαν ὑλικοῦ, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.

2. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλλήλου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει δίδεσθαι· ἡ ἐγγύησις προσδιορίζεται διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, οἵτινες ἀναλόγως τῶν ὁδηγιῶν των, χρεωστοῦσι καθε 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐτῶν ταμεῖα το περισσεῦον τῶν ταμείων

130. Ἡ διαφιλονείκησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν εἰς τοὺς ἁρμοδίους πρωτοδίκας καὶ τοὺς παρ' αὐ-

---

των, ἡ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγωτέρα τοῦ 20 μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῶν ταμείων των.

3. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ τοκιζόμενα ἑλληνικὰ ἐθνικὰ γραμμάτια, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόληψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐπιφυλαττόμεθα μολοντοῦτο, νὰ συγχωρήσωσιν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἐγγύησις καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

4 Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθεῖσα ἐγγύησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημόσιον μὲ 5 % κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος του ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσμίαν των, ἐκ τῶν ἀναχειρὰς του δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἡ ὁποία θέλει λογαριάζεσθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον.

5. Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων ἐθνικῶν γραμματίων, καὶ γραμματίων τῆς τραπέζης οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ ἐγγύησις δὲν ἤθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποπέσει.

6. Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν διαχείρισιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ὁρισμοὶ τῆς πολ. δικονομίας ἄρθρ. 910, ἀριθ. 2, ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἕνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν. Ἂν ὁ ἐγγυούμενος ἦναι ἔγγαμος, τότε ἡ ἐγγύησις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγός του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμμεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της, νὰ παραιτῇ τὴν προτε-

τοῖς εἰσαγγελεῖς· δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. — Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατά-

---

ραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτῆμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὁπότε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὁποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰ αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστῶν τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι « ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἑπομένως διελύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως.»

8. Ὅταν κατ' ἐξαίρεσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθὴς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρα πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργήσει παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθήκης τυχὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικήν των ποιότητα, θέσιν καὶ ὅρια, ἔπειτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον παρεληφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάστημα.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξεκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως· Οἰκοδομαὶ αἱ ὁποῖαι, δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρκαϊὰς, καὶ ἀκίνητα κάθε εἴδους, τῶν ὁ-

ξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὡρισμένα. Πολ. 840. Ο. 124.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικηγόροι.

131. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται

ποίον ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοὐλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

10. Οἱ ἐκτιμηταὶ, δύο τὸν ἀριθμὸν, διορίζονται συνεργείᾳ τοῦ ἁρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρέος της, νὰ διορίζῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπους ὅλως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἂν ἤθελε συμπέσῃ, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἑνὸς, ἢ τοῦ ἄλλου. — Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὁρκωμοσίας των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτου, θέλει ἔχει ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρ. 8 διοριζομένας οἰκοδομὰς, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χρήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ ἀκίνητα κτήματα, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ μὲ ἴδιά του ἔξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ ταῦτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ δεδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως

ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ὑπόθεσιν προφορικῶς. — Ὅταν δὲ θέλῃ, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ὀφείλῃ νὰ παρασταθῇ δι' ἀντιπροσώπου ἢ νὰ προσλαβῇ συνήγορον, ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ συνή-

---

τοῦτο ἐκδιδόμενον θέλουν προστεθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὡρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγῆται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρ. 11 σημειωθὲν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετέθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυούμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν γραμματείαν εἰς ἣν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα εὑρεθῇ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρισμοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μένῃ πεφυλαγμένον.

13. Ἀνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῇ, ἢ προβιβασθῇ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἠμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβοῦσάν του εγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου. πρέπει ὅμως νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἔγγραφον ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν §. 21 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

14. Ἅμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῇ ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεώς τινος διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλ-

γορος οὗτος πρέπει, ἐὰν δὲν ἦναι εἷς τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὀνομαστὶ ἀναφερομένων, νὰ λαμβάνεται ἐκ τῶν δικηγόρων (α). Πολ. 91. Ποιν. 25. 26. Ο. 132.

132. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενής τις ἢ ὁμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραξάσει τῶν δια-

---

λληλος ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν.

15. Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια κατατεθεῖσα ἐγγύησις. λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστική τις πρᾶξις, δια νὰ ἀπαντηθῇ ἡ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

16. Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμούς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελὴς ἀκρίβεια καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.— Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλατώσεως, μεταθέσεως αὐξήσεως, καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει ἀποφασίζει τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

17. Τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κατάλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἔγγραφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ ὁριζόμενα περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει ἀγρυπνῇ κατὰ τοῦτο.

(α) Δ. 10. Νοεμ. 1836 περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων.

1. Παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως

τάξεων τῶν ἄρθρων 146-148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει ὅρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. 91. 166. 167. 168. 205. Ποιν. 350. 367. 368. 370.

δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὁσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικάς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. δικ. ἄρθρ. 91 ὡρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτήμονες, δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίους, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἔν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρ. διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 §. 1 τῆς Πολ. Δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδίκαις καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἠμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κάμμίαν ἰσχὺν, καθόσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίους.

133. Ὅστις χωρὶς νὰ ἦναι κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται καθ' ἃ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Π. Ν. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. 169 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησομένων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. — Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὁποιωδήποτε ἄλλῳ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαδικασία διὰ τῆς ἐλλείψεως τοῦ δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτήδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἔνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Ο. 138

136. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἢ ἐμποροδίκαις δικηγόρων λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ εἰρημένα δικαστήρια. Ο. 131.

137. Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος. — 1) ἂν δὲν ὑπερέβη τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 2) ἂν δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις (α)· — 3) καὶ ἂν δὲν

(α) Δ. 27 Ἰουλ. 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Ὁ θέλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ὀφείλει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 137 §, 2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξετάσεις.

2. Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συσταίνεται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ βασιλείου ἐπιτροπὴ πανταμελὴς συγκειμένη

ἐγυμνάσθη τοὐλάχιστον ἓν ὁλόκληρον ἔτος παρά τινι δικηγόρῳ — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομέ-

---

παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν· τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προΐσταται ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον του ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπέχει τόπον μέλους αὐτῆς· ἐν ἐλλείψει δὲ ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τινὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων προσώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

3. Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται περιοδικῶς, καὶ τοὐλάχιστον μία εἰς πᾶσαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐτῶν νὰ δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν. — Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπή, χρείας καλούσης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθησομένου, νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις.

4. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἑνός, ἢ καὶ πλειοτέρων ζητημάτων, λαμβανομένων ἐξ ἑκάστου κλάδου τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ βασιλείῳ ἰσχυούσης νομοθεσίας κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπή.

5. Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἴτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τοὐλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγράφως· οὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ. — Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνιαυσίου πράξεως, μέχρι μεταγενεστέρας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς των.

νους πρώτους διορισμοὺς δύναται νὰ γενῇ παράβλεψις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

---

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὅμως ὀφείλουν ἅπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλητέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγγραφα θέματα προσδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθησομένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωσιν, ἂν θέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8 Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος, ἀποκρίνεται ἄ ρ ι σ τ α, κ α λ ῶ ς, μ ε τ ρ ί ω ς, ἢ ἐν παντελεῖ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίᾳ κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται εἰς τὴν γραμματείαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἂν ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία περὶ ἀ ρ ί σ τ η ς ἢ κ α ὶ κ α λ ῆ ς ἀπαντήσεως, ἡ πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἄδεια, ἐὰν ἐζητήθη διὰ πολλὰ δικας. πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοὐλάχιστον δὲ ἐν μόνον δικας. ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἤ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ, ἅμα δοθῇ εὐκαιρία· προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀ ρ ί σ τ η ς ψήφου λαχόντες παρὰ τ ο ὺ ς κ α λ ῶ ς ἀποκριθέντας. — Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς ἀποκρίσεως, ἡ αἴτησις ἀποῤῥίπτεται ἐξάπαντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ἀπόκειται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀποδεχθῇ, ἢ ν' ἀποῤῥίψῃ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἴτησιν — Εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπόκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανι-

138. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρά τινι δικαστηρίῳ διωρισμένον δικηγόρον νὰ συνηγορῇ εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικὰ δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύναται δὲ νὰ γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαίρεσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινὴ παῦσις. Ὁ. 221. 292.

σμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξαίρεσιν ἀδείας τοῦ παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις δικηγορεῖν.

Δ. 4 Σεπτ. 1835 περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταχθείσας ἐξετάσεις διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) τ. ε. οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τούτοις ἰσόβαθμοι, ἢ ἀνώτεροι, ὅταν παύοντες ἐκ τῆς θέσεώς των ταύτης, ζητήσωσι νὰ ὑπηρετήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τῶν πρωτοδικείων εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς.

2. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ εἰρημένου διατάγματος ὁριζομένης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑποβαλλόμενοι ἐν τοσούτῳ εἰς ἐξέτασιν, ὅλοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τὸν βαθμὸν κατώτεροι τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅσοι ἐκπληροῦντες ἔργα δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον ζητήσει τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήρτηται μολοντοῦτο καθ' ὅλας τὰς δηλωθείσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν πάντοτε.

4. Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1836 διατάγματος διωρισμένων δικηγόρων, θελήσωσι νὰ μετατεθῶσιν ἀπὸ μικρότερον εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ὑποβάλλονται προηγουμένως εἰς τὴν διατεταγμένην ἐξέτασιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον ἀνήκει εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ §. 1 σημειωθεῖσαν κατηγορίαν.

139. Οἱ παρά τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν, προσκαλούμενοι νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νὰ ὑπερασπίζουν τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομήν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσίς τινος διαδίκου ἦναι ἐντελῶς ἄδικος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ἦναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου ὑπερασπίσεως. Ὁ. 140. 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικήν τινα ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διάδικος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὑρίσκει δικηγόρον, ὁ πρόεδρος κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ εἰς ἕνεκα κακουργημάτων δίκας καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομήν του, ὅταν τὸ ἀνῆκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ. 139. 216. Ποιν. 26.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομήν του, καὶ μ' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 97 γενομένας παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐπιταγάς, ἐπιμένει ἀρνούμενος ἢ ἀναβάλλων τινὰ συνδρομήν, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, προσέτι δὲ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον 10-100 δραχμῶν, καὶ εἰς πρόσκαιρον δεκατεσσάρων ἡμερῶν παῦσιν τῶν ἔργων του μέχρις ἓξ μηνῶν, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ ποινικῆς καταδιώξεως. Π. Ν. 480. Πολ. 56. 213. Ὁ. 161. 279. Ποιν. 65.

142. Οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, τῶν ὁποίων κύριον ἔργον εἶναι νὰ συμβουλεύωσι τὸν πελάτην των, νὰ τὸν ὑπερασπίζωσι καὶ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὅλας τὰς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἀναγκαίας προφορικὰς καὶ ἐγγράφους πράξεις, νὰ κάμνωσι τὰς προσηκούσας προτάσεις, καὶ νὰ τὰς ὑποστηρίζωσι προφορικῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Πολ. 148. Π. Ν. 490. 491.

143. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικηγόρους ἐπὶ προστίμῳ νὰ ὑπογράφωσι γνωμοδοτήσεις, ὑπομνήματα, ἢ ἄλλα ἔγγραφα, μὴ συντεθειμένα παρ' αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν διεσκέφθησαν. Ὁ. 292. 293. 2.

144. Ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως ὀφείλουν νὰ σημειώνωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης

γνωμοδοτήσεως ἢ ἄλλου ἐγγράφου, συντεθειμένου ἢ ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν, τὴν ποσότητα τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ νὰ δίδωσιν ἐξοφλητικὸν περὶ τῆς ἀντιμισθίας. τὴν ὁποίαν ἔλαβον ὑ π ὲ ρ τ ὰ ν ε ν ο μ ι σ μ έ ν α (*) (α). Ο. 292. 293.

(*) Γ. ἐκτὸς των νομίμων δικαιωμάτων.

145. Δὲν δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ συμφωνῶσι πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων περὶ ἀντιμισθίας ἀ ν ω τ έ ρ α ς(*) τοῦ νομίμου τέλους ἢ δικαιώματος. Τοιαύτη συμφωνία εἶναι ἄκυρος· τὸ ληφθὲν ἐπιστρέφεται μετὰ τόκου, καὶ ὁ παραβάτης δικηγόρος παύεται πρὸς καιρὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του. — Μὲ παρομοίαν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως ἠνάγκασαν τὸν πελάτην των νὰ δώσῃ ἢ νὰ ὑποσχεθῇ ἀντιμισθίαν. Ο. 293, 4. Πολ. 249. Π. Ν. 441.

(*) Γ. δοτέας αὐτοῖς ἐκτὸς

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα των ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπάρκτων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθέος μέσου καὶ ἀπὸ περιττῶν καὶ ἀχρήστων λόγων. Ποιν. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις καὶ να καθάπτωνται προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελεν εἶσθαι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ἤθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον παραγγελίαν παρὰ τοῦ πελάτου των. Πολ. 205. Ο. 216. Ποιν. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἔγγραφος προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρ-

(α) Ὅρα τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235. Δ.

χῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη. Ο. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρις 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βαρυτέραν κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας.—Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα. Πολ. 166-169. 205. 206. Ποιν. 350. 367. 368. 370. Ο. 292. 293.

150. Οἱ δικηγόροι θέλουν ἔχει διάφορα, κατὰ τὸ ἄρ. 60(*), προσηκόντως μονογραφημένα βιβλία (α)· — 1) εὑρετήριον

(α) Δηλ. 4. Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματείας. Ὑπόδειγμα διὰ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ ἄρθρ. 150 καὶ 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀφείλει νὰ κρατῇ πᾶς δικηγόρος καὶ κλητήρ. — Διὰ πᾶσαν νέαν δίκην θέλει ἀνοίγει ὁ δικηγόρος ἢ ὁ κλητὴρ ἕνα ἰδιαίτερον λογαριασμὸν, ἐπὶ νέας σελίδος, καὶ γράφει εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτῆς ἄκρον τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Πέτρος κατὰ Παύλου.

Διὰ χρέος δραχμῶν 1000. — Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀμέσως θέλει σημειόνει τὰ ἔξοδα κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

α) Διὰ τὸ εὑρετήριον περὶ τῶν καθ' ἑκάστην γινομένων πράξεων.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως	σύντομος σημείωσις τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως	δικαίωμα

β') Διὰ τὸ βιβλίον ταμείου.

ἀριθμὸς	ποῖα τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα	ὅλον των ἐσόδων	ὅλον των ἐξόδων

συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 163 (**), δι' ὅλας τὰς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρουμένας πράξεις· — 2) βιβλίον ταμείου διὰ τοὺς μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν λογαριασμοὺς, εἰς τὸ ὁποῖον κατταχωρίζουν καθ' ἡμέραν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἑκάστου πελάτου προκαταβολάς, ὅσα ἐσύναξαν καὶ ὅσα ἐξώδευσαν δι' αὐτοὺ, ὡς καὶ τὸν τελειωτικὸν λογαριασμόν. Ὁ. 87. Πολ. 408, 3

(*) Γ. διορθ. 87. (**) Γ. διορθ. 164.

151. Πᾶς δικηγόρος ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ δίδῃ τῶν εἰς χεῖράς του εὑρισκομένων ἐγγράφων ἀντίγραφα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφα (***). — Τοιαῦτα ἀντίγραφα ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβείας των. Πολ. 424. 426, 427. Ὁ. 193. 241. 248.

(***) Γ. ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιῶνται ἀντίγραφα.

152. Δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπικειμένης εὐθύνης. — Περὶ τούτου δὲ ἰσχύουσιν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 129 καὶ 130.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Κλητῆρες.

153. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητήρων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν περιφέρειαν ἑκάστου δικαστηρίου πρωτοδικῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος. (****). — Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀφοῦ αὕτη ἀκούσῃ πρῶτον τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως.

(****) Γ. τῆς Κυβερνήσεως

154. Κλητὴρ δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις — 1) καθυπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἔργα κλητῆρος ἀπαιτουμένας δημοσίους ἐξετάσεις· καὶ — 2) ἐγυμνάσθη ἓν ὁλόκληρον ἔτος παρὰ δικηγόρῳ ἢ κλητῆρι. — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένους πρώτους διορισμοὺς

δὲν ὑποχρεοῦται ἡ κυβέρνησις νὰ φυλάξῃ τὰς παρούσας διατάξεις.

155. Ἐκ τῶν κλητήρων τῆς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν καθεδρεύει τὸ πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον, ἐκλέγει πᾶν δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν, κακουργιοδικῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν ἀπαιτούμενον τῶν κλητήρων ἀριθμὸν, οἵτινες ὀφείλουν νὰ κατοικήσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν καθέδραν τῶν δικαστηρίων τούτων. Ο. 157. 160.

156. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλεχθέντες παρά τινος δικαςηρίου κλητῆρες ὀνομάζονται κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου. — Πᾶν δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπῃ πάλιν τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ νὰ παραλαμβάνῃ ἄλλους κατὰ τὸν προῤῥηθέντα τρόπον. Ο. 160.

157. Ἡ κατοικία τῶν λοιπῶν κλητήρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶναι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαςηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πάλιν μεταβάλλεται, ἂν ἄλλως πως δὲν διαταχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ο. 155.

158. Πᾶς κλητὴρ δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὅπου καὶ ἂν ἦναι διωρισμένος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων τριῶν ἄρθρων 155-157, καὶ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος κατοικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχεται τὰ ἔργα του καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Μόνον αἱ ἀπὸ δικηγόρου εἰς δικηγόρον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κοινοποιήσεις γίνονται (*) διὰ τῶν κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

(*) Γ. ἀποκλειστικῶς

159. Πᾶσα πρᾶξις, γενομένη παρὰ κλητῆρος ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἔξοδα, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, παύεται πρὸς καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας του. Πολ. 140. 201. 203. Ο. 292. 293.

160. Οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, οἵτινες θέλουν νὰ

ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὄχι μὲν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου(*), ἂν καὶ δι' ἔργα τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλουν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ εἰδοποιήσωσι προηγουμένως τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ὅταν ἐκ τούτου βλάπτεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσία. Ὀ. 155. 156.

(*) Γ. τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των.

161. Ὅταν ἀρνῶνται ἢ βραδύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 141 ὡρισμένα. — Ὡς ἀποχρῶν λόγος (**) θεωρεῖται καὶ ἡ συγγένεια κατὰ τὸ ἄρθρον 177. Ὀ. 97. 141. 279. Πολ. 56. Π. Ν. 480. Ποιν. 65.

(**) Γ. δικαιολόγημα

162. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσι, κατὰ τὰς δικαστικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς κλήσεις, κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις καὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου διαταγὰς τοῦ προέδρου· ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔτι μείζονα. Ὀ. 292. 293. Ποιν. 19.

163. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν, ἢ ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν ἐν περιπτώσει πλαστογραφίας καὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Ὀ. 292. 293. Π. Ν. 247 ἑ.

164. Πᾶς κλητὴρ ἔχει εὑρετήριον καὶ βιβλίον ταμείου κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 150 ὡρισμένα. Ὀ. 87. Πολ. 408, 3.

165. Πᾶς κλητὴρ σημειώνει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐφ' ἑκάστου ἀντιγράφου τῶν πρὸς κοινοποίησιν ἐγγράφων, τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ 3 μέχρι 50 δραχμῶν, ἢ προσκαίρου παύσεως τὸ πολὺ ἑνὸς μηνός. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρ-

μόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τὰ ἄρθρα 144 καὶ 145 (α). Ὁ. 235. 244. 248.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Συμβολαιογράφοι.

166. Συμβολαιογράφοι καλοῦνται οἱ δημόσιοι ἀξιωματικοὶ, οἵτινες διορίζονται. — 1. νὰ συντάττωσιν ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς δηλώσεις θελήσεων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσουν κῦρος ἐπισήμου ἐγγράφου, νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα αὐτῶν, καὶ νὰ βεβαιώνουν τὴν χρονολογίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. — 2. νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλας νομικὰς πράξεις, ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων. Πολ. 93. 413. 414. 1065. 1066. 1071. 1072. 1077. 1086. 1081. 1092. Χ. 42.

167. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησομένων συμβολαιογράφων, καὶ ἡ ἐ ξ ἐ π α γ γ έ λ μ α τ ο ς κ α θ έ δ ρ α (*) ἑκάστου αὐτῶν, προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου (**), καὶ κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος (***).

(*) Γ. ἡ καθέδρα τῆς ὑπηρεσίας (**) Γ. τῶν πρωτοδικῶν

(***) Γ. τῆς Κυβερνήσεως.

168. Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου εἰρηνοδικείου καθεδρεύει τοὐλάχιστον εἷς συμβολαιογράφος. — Εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν διωρίσθη εἰσέτι συμβολαιογράφος, ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ ἐν ταυτῷ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου (β).

(α) Ὅρα Παρ. Ν. Χαρτοσήμου 1.

(β) Δ. 21. Μαρτ. 1836 περὶ συμβολαιογράφων κτλ.

1. Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἷς καὶ μόνος συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως, ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῖ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου οἱ εἰρηνοδῖκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἔλλειψιν τούτων δύναται κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 διάταγμα νὰ προσκληθῇ εἰς

— Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου. Πολ. 482. 2.

169. Ὁ βασιλεὺς διορίζει τοὺς συμβολαιογράφους κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέως, καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

170 Συμβολαιογράφος δύναται να διορισθῇ μόνον, ὅστις — 1) συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 2) ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἀπαιτουμένας δημοσίας ἐξετάσεις· — 3) ἐγυμνάσθη τοὐλάχιστον ἓν ἔτος παρά τινι συμβολαιογράφῳ. — Κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος νόμου γενησομένας πρώτας ἐκλογὰς δύναται να γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

171. Πᾶς συμβολαιογράφος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθεδρεύει, ἂν καὶ ἐνεὸς τῆς αὐτῆς περι-

---

ἀναπλήρωσιν τῶν θέσεών των, θέλουν ἐκπληροῖ τὰ χρέη τῶν εἰρηνοδικῶν (ὅταν αὐτοὶ ἦναι ἀπόντες ἢ κωλύωνται) τόσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον.

3. Ὁσάκις αἱ εἰς τα προηγούμενα 2 ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνονται λογῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενοῦντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τα ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαιρέσεις, τα δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τον κωλυόμενον ἢ ἐξαιρούμενον.

4. Οἱ εἰρηνοδῖκαι καὶ οἱ πάρεδροι οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 §. 1. τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· τὰ δὲ καταγινωσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς δικονομίας.

Ν. 24 Ἰουλίου 1843.— Οἱ εἰρηνοδῖκαι θέλουν ἐξακολου-

φερείας ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι πλειότεροι. — Πᾶσα πρᾶξις γινομένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας ταύτης, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, καὶ ὁ παραβάτης (*) καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν 14 ἡμερῶν μέχρις ἓξ μηνῶν. Πολ. 201. 202.

(*) Γ. συμβολαιογράφος

172. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ συντάττουν πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον, ἀναγόμενον (**) εἰς τὰ καθήκοντά των, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ αἰτῶν. — Εἰς μόνας τὰς παρανόμους καὶ τὰς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἀντιβαινούσας αἰτήσεις δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομήν των· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἂν ἀρνηθῶσιν ἢ βραδύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 141 ὡρισμένα. Πολ. 1001. 56. Π. Ν. 480. Παν. 65. Ο. 161. 279. 292. 293.

(**) Γ. νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ἐπίσημον πρᾶξιν ἀναγομένην

173. Οἱ συμβολαιογράφοι χρεωστοῦν, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των, νὰ πληροφορῶνται ἐντελῶς περὶ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ βεβαιῶνται κατὰ τὸ δέον, ἂν οὗτοι γνωρίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἀναδέχονται ὑποχρεώσεων, νὰ τοὺς διδάσκωσι, χρείας τυχούσης, περὶ αὐτῶν, νὰ συντάττωσι τὰ ἔγγραφα εὐσυνειδότως καὶ ἀπροσωπολήπτως, καὶ ἐν γένει νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

174. Πᾶς συμβολαιογράφος πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του καὶ ὁρκισθῇ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει, — 1. νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμου ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐν τάξει γενομένην παρακατάθεσιν αὐτῆς (α). — 2. νὰ

θεῖ νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφερείας των ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ συμβολαιογράφοι μὴ διωρισμένοι ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ καθέδρᾳ των.

(α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 168. Ο.

παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει, τὴν ὑπογραφὴν καὶ μονογραφήν του. — Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ ἂν ἓξ μῆνας μετὰ τὸν διορισμόν του δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς ὑπηρεσίας.

175. Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως. — Ἂν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως, παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του μέχρις οὗ δώσῃ νέαν ἐγγύησιν ἢ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον. — Ἂν παρέλθωσιν ἓξ μῆνες χωρὶς νὰ γενῇ συμπλήρωσις ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγύησις, ἡ θέσις θεωρεῖται ὡς κενὴ καὶ ἀναπληροῦται παρευθὺς δι' ἄλλου. (α) Ὁ. 174.

176. Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι. — Ἡ ἐγγύησις δὲν εἶναι οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, δίδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πολ. 840. ἑ. Ὁ. 174.

(α) Δηλ. 9 Φεβρ. 1835 περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολ.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου γεννωμένη παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ. — 1. διὰ μετρητῶν, — 2. δι' ἐνεχύρου, — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

2. Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα συμβολαιογράφου ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

177. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συντάξωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι συμβαλλόμενοι αὐτοὶ ἢ οἱ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ αὐτῶν, κατὰ μὲν εὐθεῖαν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ εἰς τὰ ὁποῖα περιέχεταί τι ὑπὲρ αὐτῶν ἢ τῶν εἰρημένων συγγενῶν των. Ὁ. 161. 179. 180.

178. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐνώπιον δύο συμβολαιογράφων ἢ ἑνὸς συμβολαιογράφου, συμπαραλαμβάνοντος δύο μάρτυρας. — Ἂν ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφον αὐτοπροσώπως, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος. Ὁ. 179. 180. Π. Ν. 247 ἑ. 292. 293.

179. Οἱ δύο συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 177 ἀπαγορευομένων βαθμῶν. — Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες, νὰ μὴν ἔχουν μήτε μὲ τοὺς συμβαλλομένους μήτε μὲ τὸν συμβολαιογράφον συγγένειαν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας κατὰ βαθμὸν ἀπαγορευόμενον παρὰ τοῦ ἄρθρου 177, νὰ μὴ ἦναι ὑπηρέται ἢ γραμματεῖς τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ εἰμποροῦν νὰ ὑπογράφωνται. Ὁ. 178. 180. 185. Ν. Δ. τελ. Π. Ν. 23.

180. Ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα 177-179 διατεταγμένα, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον εἶναι ἄκυρον.

181. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον θέλει φανερώνει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, — 1) τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὴν κατοικίαν του (*). — 2) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων· — 3) τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸν τόπον καὶ τὴν κατοικίαν, ὅπου συνετέθη τὸ ἔγγραφον. — Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ πρόσκαιρον παῦσιν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος. Π. Ν. 247. ἑ. 255. Ὁ. 292. 293.

(*) Γ. τὸν τόπον ὅπου ἑδρεύει

182. Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων δὲν ἦναι ἀπ' εὐθείας γνωστὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεοῦται, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένῃ ποινῇ, νὰ λαμβάνῃ δύο μάρτυρας ἱκανούς, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ ἡ κατοικία τῶν δύο τούτων ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένῃ ποινῇ. Ὀ. 292. 293. Π. Ν. 293.

183. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἐμφανίζωνται αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ἐπιδεικνύει οὗτος τὰ ἐπιτροπικὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν, τὰ παραρτᾷ εἰς τὸ συνταχθησόμενον ἔγγραφον. Ὀ. 292. 203.

184. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, κυρίως δὲ πᾶσα διαθήκη, συντεταγμένη παρὰ συμβολαιογράφου, γράφεται χωριστὰ εἰς ἓν ἢ πλειότερα φύλλα, καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ ἐγγράφου γίνεται μνεία τῆς ἀναγνώσεως· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν Ὀ. 292. 293.

185. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ὑπογράφονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, παρὰ πάντων τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, ἢ ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἡ περὶ τούτου ὁμολογία τῶν ἰδίων. — Παρεκτὸς τούτου ὁ συμβολαιογράφος ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης σελίδος (*).

(*) Γ. ὀφείλει νὰ μονογραφήσῃ ἑκάστην σελίδα

186. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται κατὰ συνέχειαν, εὐκρινῶς, χωρὶς παρεισφραγάς, συγκοπάς, χάσματα, ἢ διαστήματα, καὶ ὅλαι αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ποσότητες, χρονολογίαι καὶ ἄλλοι ἀριθμοὶ γράφονται ὁλοκλήρως μὲ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα. — Αἱ παρεισφραγαὶ θεωροῦνται ὡς μὴ οὖσαι· ἂν δὲ ἀφορῶσιν οὐσιώδη μέρη τοῦ

συναλλάγματος, ἢ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, ὅλη ἡ πρᾶξις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα.

187. Τὰ ξύσματα καὶ αἱ ὅλως ἀκατάληπτοι διαγραφαὶ, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ ὅλου ἐγγράφου. — Πᾶσα ἀναγκαία διαγραφὴ μιᾶς ἢ πλειοτέρων λέξεων γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε αἱ διαγεγγραμμέναι λέξεις νὰ φαίνωνται εὐκρινῶς· συγχρόνως δὲ ὁ ἀριθμός των σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον καὶ ἡ σημείωσις αὕτη βεβαιοῦται ῥητῶς· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. Ο. 292. 293.

188. Αἱ προσθῆκαι, μεταβολαὶ, καὶ διορθώσεις γίνονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, μόνον εἰς τὸ περιθώριον, ἢ, ὅταν τὸ μέγεθος τούτων δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ, εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ῥητὴ βεβαίωσις. — Τα μεσόστιχα ἢ ἄλλαι προσθῆκαι ἢ μεταβολαὶ, γενόμεναι εἰς τὸ ἔγγραφον, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ οὖσαι. — Ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως τιμωρεῖται ὁ παραβάτης καὶ μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον. Ο. 292. 293.

189. Ἡ εἰς ἀμφότερα τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένη βεβαίωσις τῶν εἰς τὰ περιθώριον σημειώσεων καὶ τὰ ὑστερόγραφα (*), καθὼς καὶ ὅλον τὸ ἔγγραφον, ὑπογράφεται παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συντάσσοντος συμβολαιογράφου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 185.

(*) τῶν ὑστερογράφων

190. Ἄκυρον καὶ μὴ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν συμβαλλομένων ἔγγραφον δὲν ἔχει νόμιμα ἀποτελέσματα. — Ὅταν δὲ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ὅλων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται μὲν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἔχον πλῆρες τὸ κῦρος, λογίζεται δὲ ἄκυρον μόνον καθὸ συμβολαιογραφικὸν, ἐπιφυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου ὡρισμένων. Πολ. 402.

191. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἐκδοθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, παρέχει πλήρη πίστιν ἐν δικαστηρίῳ περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων, καὶ ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἂν φέρῃ τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτουμένους τύπους. — Τότε μόνον ἀναβάλ-

λεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ τὸ ἔγγραφον παύει τοῦ νὰ παρέχῃ πίστιν, ὅταν κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἢ ὡς νενοθευμένον κατὰ τὰ ἀκριβέστερον παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα. Πολ. 403. 385. 398. 400. 455.

192. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ παρ' ἑαυτῷ, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ πειθαρχικοῦ προστίμου, τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων, ὅσα αὐτὸς συνέταξεν ἢ παρέλαβε πρὸς φύλαξιν. — Ἐξαίρεσις τότε μόνον γίνεται, ὅταν συγχωρῆται παρὰ ῥητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ἢ διετάχθη παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἐξαιρέσεως τὴν περίπτωσιν, πρὶν παραδοθῇ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ γράμμα ἀντίγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει ὁ συμβολαιογράφος, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, καὶ ὡς τοιοῦτο φυλάττεται, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ τὸ πρωτότυπον. Ο. 292. 293. Πολ. 430. 4. 426.

193. Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἀ π ό γ ρ α φ α(*) ἐγγράφων συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων, ἅτινα παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρά τινι συμβολαιογράφῳ, ἀνήκει μόνον εἰς τὸν διακατέχοντα τὰ πρωτότυπα συμβολαιογράφον. — Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τοῦ προέδρου τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀντίγραφα εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἢ ἄλλους ἔχοντας συμφέρον· ἢ νὰ κοινοποιῶσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα. — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῆς ζημίας, πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου παύσεως τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, καὶ ἐπὶ ποινῇ ἔτι μείζονι ἐν παραβάσει τῶν διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου διατεταγμένων. Π. Ν. 452. Ο. 291. 292. 293. Π. Ν. 447. Πολ. 424. 426. 427.

(*) Γ. ἐκτελεστὰ ἀπόγραφα

194. Τῶν διαθηκῶν οὔτε ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ, οὔτε τὸ περιεχόμενον νὰ κοινοποιηθῇ, ζῶν-

τος τοῦ διαθέτου, εἰς ἄλλον παρ' αὐτὸν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένῃ ποινῇ. Ο. 211. 292. 293.

195. Ἀποβιώσαντος τοῦ διαθέτου, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος, ἅμα λάβῃ γνῶσιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς διαθήκης εις τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις δημοσιεύει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἡ παραμέλησις τῆς γνωστοποιήσεως τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν. — Παντὸς εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου τινὸς εὑρισκομένου πρωτοτύπου ἐγγράφου, ἢ ἄλλου ἔχοντος πρωτοτύπου κῦρος, δίδεται ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου ἓν καὶ μόνον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ, παραδιδομένου τοῦ ἐγγράφου, σημειοῦται ἑκάστοτε ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ὅτι ἔγινεν ἡ παράδοσις. Πολ. 1058. Ο. 292. 293. 292. 293.

197. Μόνον κατὰ ῥητὴν ἄδειαν τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ δοθῇ δεύτερον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διαταγὴ παραρτᾶται εἰς τὸ πρωτότυπον ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ. Ο. 292. 293.

198. Τὰ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα ἐκδίδονται καθὼς αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένους τύπους. — Τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων δὲν θέλει δοθῇ, ἐπὶ ποινικῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως, κἀνὲν ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον ἐπιφέρον τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ὡρισμένα. Πολ. 857. Ο. 292. 293.

199. Πᾶν ἀντίγραφον ἢ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον παρὰ συμβολαιογράφου ἐκδιδόμενον πρέπει, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου. — 1) νὰ ἐπικυροῦται κατὰ τὸ ἄρθρ. 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου· καὶ — 2) νὰ σφραγίζεται μὲ τὴν συμβολαιογραφικὴν σφραγίδα. — Πρὸς τοῦτο πᾶς συμβολαιογράφος κρατεῖ ἰδιαιτέραν σφραγίδα φέρουσαν περιγεγραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὸ παρώνυμον τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ἰδιότητα τῶν καθηκόντων του καὶ τὴν κατοικίαν του. Ο. 292. 292. 88.

200. Πᾶς συμβολαιογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ εὑρετήριον μονογραφημένον κατὰ τὸ ἄρθρ. 88 (*) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται καθ' ἑκάστην, ὑπὸ αὔξοντα ἀριθμὸν, σημειούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅλα τα παντὸς εἴδους ἔγγραφα τὰ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένα ἢ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένα ἢ ἔχοντα (**) βεβαίαν χρονολογίαν· προσέτι δὲ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τα ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων μετὰ τῆς χρονολογίας, καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐγγράφων. — Εἰς χωριστὴν στήλην σημειοῦται ἡ ποσότης τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου ἀπογράφου ἢ ἄλλου ἐγγράφου ἢ ἄλλης συμβολαιογραφικῆς πράξεως (α). — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. — Περὶ τοῦ τύπου τῶν εὑρετηρίων τούτων ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει σχεδιάσει ὑποδείγματα, καὶ θέλει τὰ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως (β). Ὁ. 292. 293. Πολ 408, 3. 414.

(*) Γ. 87. (**) Γ. λαβόντα.

201. Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἀντιγράφων, ἀπογράφων, ἢ ἄλλου παρακατατεθέντος ἐγγράφου (***), γινομένης σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς διατιμήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 127 ὡρισμένα. — Εἰς δὲ τὰς ἐκτος τοῦ νομίμου τέλους καὶ δικαιώματος δο-

(α) Ὅρα Ν. χαρτοσήμου ἄρθρ. 1.
(β) Δηλ. γραμμ. δικ. 4 Φεβρ. 1835.

Ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ κρατῇ πᾶς συμβολαιογράφος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 200 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ἀριθμος	ἡμερομηνία	ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοίκια κατάστ. των μερων	ποῖον τὸ ἔγγραφον ἢ ἡ πρᾶξις	δικαίωμα	ὑπογραφὴ των μερων

θείσας ἢ καθομολογηθείσας ἀντιμισθίας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 διατεταγμένα.

(***) Γ. τῶν παρακατατιθεμένων ἐγγράφων.

202. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν ζημιῶν, νὰ κάμνῃ, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τόπον ἐπίτηδες διωρισμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του, τὰς παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένας κοινοποιήσεις τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀποφάσεων, ἅμα διευθυνθῶσιν εἰς αὐτόν. Πολ. 667. 670. 671. 672. 677. 680 683, 1. 685. 686. 692. Ε. 44. 66. 67. 68 Ο. 292. 293.

203. Τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ πρωτότυπα φυλάττονται παρὰ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου.—Ὅταν καταργηθῇ ἡ θέσις του, ἢ δοθῇ εἰς ἄλλον, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια παραδίδονται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρὰ τῶν κληρονόμων, ἢ ἄλλων νομίμων διαδόχων του (*). πρὸς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος.—Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγὶς ἀφανίζεται. Ο. 168. 292. 293. Ο. 204. 205. 209. 210.

(*) Γ. τῶν δικαιοδόχων του.

204. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου κατέχοντος συμβολαιογράφου ἔγγραφα (ἄρθ. 168.), τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ εὑρετήρια σφραγίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδικείου μέχρις οὗ ὁ πρόεδρος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν φύλαξιν αὐτῶν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου.—Ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, παραδίδονται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην.—Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀφανίζεται ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγίς. Πολ. 1049. ἑ. Ο. 168. 205. 206. 209. 210.

205. Ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀμφοτέρων τῶν προηγου-

μένων ἄρθρων δὲν ἔγινεν ἡ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὴν ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ὁ εἰσαγγελεύς. Ὁ. 203. 204. 206.

206. Συμπεσούσης βαρείας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας ἀποκαθιστώσης τὸν συμβολαιογράφον ἀνίκανον τοῦ νὰ συντάττη ἔγγραφα, νὰ ἐκδίδη ἀντιγραφα ἢ ἀπόγραφα, πᾶς ὁ ἔχων συμφέρον δύναται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 204 ἄλλος συμβολαιογράφος ἢ ὁ ειρηνοδίκης διὰ νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ παράδοσις τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν προσδιορισθέντα συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων λαμβάνει ὁ ἀσθενής, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Τὰς τοιαύτας προσωρινὰς ἀντικαταστάσεις δύναται προσέτι μετὰ τὴν παρεύλευσιν τῆς προσημειωθείσης προθεσμίας νὰ ἐνεργήσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως (α). Ὁ. 205. 210.

207. Τὰ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ συμβολαιογράφου διαταττόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ συμβολαιογράφος καταδικασθῇ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ὑπερβαίνουσαν τὸν μῆνα· ἀλλὰ τότε ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου εἰσπράττει δι' ἴδιόν του λογαριασμὸν ὅλα τὰ δικαιώματα. Ὁ. 203, 4. 294. 209.

208. Ὁσάκις τὰ εἰρημένα ἔγγραφα παραδοθῶσιν εἰς εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον, ἂν καὶ προσωρινῶς, ὁ διακάτοχος αὐτῶν ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἑπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα. Ὁ. 166. ἑ. 193. 204. 206. 209. 210.

209. Ὁσάκις πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην πρωτότυπα καὶ εὑρετήρια, συντάσσεται προηγουμένως συνοπτικὸς αὐτῶν κατάλογος. — Ἐπὶ τέλους τοῦ καταλόγου τούτου πιστοποιεῖ ὁ νέος διακά-

(α) Ἴδε τὸ ὑπ' ἄρθρ. 170. Δ.

τοχος, ὅτι παρέλαβε σῶα τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου πέμπεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα καὶ φυλάττεται παρ' αὐτοῦ. Ó. 203. 204. 206. Ó. 205. 206.

210. Ἡ εἴσπραξις τῶν εἰσέτι ἀπληρώτων ἀντιμισθιῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν ἕνεκα τῆς συντάξεως ἐγγράφων ἢ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικῶν ἀπογράφων ἀνήκει εἰς τὸν πρώην διακάτοχον αὐτῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους του. Δύναται δὲ νὰ ἀφεθῇ ἡ εἴσπραξις καὶ εἰς τὸν νέον διακάτοχον διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ διακατόχου. Χ. Ι.

211. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσιν, ὁσάκις θέλουν, εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν διαθηκῶν, ζῶντος τοῦ διαθέτου. — Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζουν τακτικῶς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν συμβολαιογράφων, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεως πᾶσαν παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω καταδιώξεως, ἂν ἤθελε συμβῇ ὑπεξαίρεσις ἐγγράφου, πλαστογραφία, ἢ ἄλλο κακούργημα ἢ πλημμέλημα. Ó. 194. Ó. 96. 202. 293. Πολ. 192. Ποιν. 89. Π. Ν. 247 έ. 385 έ.

212. Παρελθούσης τῆς εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης προθεσμίας, παύει τὸ κῦρος ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν ἀντιβαινόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἰδίως δὲ τοῦ ἀπὸ 11 (23) Φεβρουαρίου 1830 περὶ μνημόνων ψηφίσματος (α).

213. Ὁ ἀπὸ 11 (23) Φεβρουαρίου 1830 περὶ διαθηκῶν νόμος φυλάττει καὶ τοῦ λοιποῦ τὸ κῦρός του, ἐξαιρουμένων τῶν ἄρθρων 9-12 καὶ 26, ἅτινα ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος ὁλοσχερῶς. — Ἀκυροῦνται προσέτι ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 24 τοῦ εἰρημένου περὶ διαθηκῶν νόμου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, δὲν θέλουν κρατεῖσθαι πλέον· ἀκυροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 30 τοῦ εἰρημένου νόμου, διὰ τῶν ὁ-

---

(α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ 312. Ó.

ποίων διατάττεται ἡ εἰς τὰ κατ' ἐπαρχίαν ἀρχεῖα φύλαξις τῶν μυστικῶν διαθηκῶν· αἱ δὲ διαθῆκαι αὗται θέλουν φυλάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῖς ἰδίοις συμβολαιογράφοις (α).

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας, βαθμὸς καὶ μισθός.

214. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης ὀφείλει, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὁριζομένῃ ποινῇ, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, νὰ κάμῃ τον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐν ταὐτῷ να βεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε θέλει εἶσθαι μέλος ἑταιρίας τινὸς (*) ἀγνώστου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους. Π. Ν. 440. Ὁ. 128, 2. (β).

(*) Γ. μυστικῆς.

(α) Παρ. ψήφισμα περὶ διαθηκῶν·

(β) Δ. 24 Ἀπριλίου 1833 περὶ διορισμοῦ ὁρκοδοσίας καὶ μισθοληψίας τῶν ὑπηρετῶν τῆς ἐπικρατείας καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

1. Περὶ ἑκάστου διορισμοῦ εἰς δημόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν, ὀφείλει ἡ ἀρχὴ ἐκείνη, δι' ἧς γίνεται ὁ διορισμὸς, νὰ ἐκδώσῃ δίπλωμα καὶ νὰ τὸ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν διοριζόμενον διὰ τοῦ ἀμέσου ἀνωτέρου του. — Ἐὰν ὁ διορισμὸς γίνεται κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως τοῦ βασιλέως, πρέπει νὰ ἀναφέρεται ῥητῶς εἰς τὸ δίπλωμα ἡ ἀπόφασις αὕτη· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθη εἰς τὴν διορίζουσαν ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος θέσιν· διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπόκειται ἡ διορίζουσα ἀρχὴ εἰς πρόστιμον 100 δραχμῶν· καὶ ἂν οἱ διορισμοὶ ἦναι παράνομοι θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ ἄλλαι κατὰ νόμον ποιναί.

2. Ἕκαστος ὑπηρέτης τῆς ἐπικρατείας καὶ δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ, πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν του, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον. — « Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω » πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βα- » σιλείου, νὰ διαχειρίζω εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσαν

215. Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, ἐξαιρουμένων τῶν δικηγόρων, ὁρκίζονται τὸν ἑξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας· — « Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα, » ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου καὶ εὐσυνείδητον » διαχείρησιν τῆς διαπιστευθείσης μοι ὑπηρεσίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, νὰ ἀπέχω ἐπιμελῶς » ἀπὸ πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκέψιν, καὶ νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς » ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας μου».

» εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ κοινὸν » καλὸν, νὰ ἀφίνω κατὰ μέρος πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκέψιν » καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθή» κοντά μου. » — Ἐν ταὐτῷ ὀφείλει ὁ ὑπηρέτης τῆς ἐπικρατείας καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι οὔτε εἶναι, οὔτε θέλει εἶσθαι μέλος μυστικῆς ἀγνώστου εἰς τὴν κυβέρνησιν ἑταιρίας.

3. Οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας δίδουν τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὅρκον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι καὶ δημόσιοι ὑπηρέται, ἐνώπιον τοῦ ἀμέσου ἀνωτέρου των, καὶ οἱ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ἐνώπιον τοῦ συναθροισμένου δικαστηρίου, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους μὲ τὸν δικαστικὸν διοργανισμὸν συνεκδοθησομένους ὅρους, καὶ κατὰ τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους ἐκείνου τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος, τὸ ὁποῖον πρεσβεύει ἕκαστος.

4. Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον· πᾶσα γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει συνάζει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ ὁρκοδοσίας πρωτόκολλα ὅλων τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἡ ἐγκαθίδρυσις. — Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας γίνεται μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πομπήν· πρὸ πάντων δὲ παρουσίᾳ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, ὅσοι διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἑνὸς παρῃτημένου ὑπαλλήλου ἢ δημοσίου ὑπηρέτου παύει ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παραιτήσεώς του ἔγγραφον, ἂν δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου του, διότι

216. Οἱ δικηγόροι ὁρκίζονται τὸν ἑξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας. — «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα, » καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστηρίου ἐναντίον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ κράτους ἢ ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς νόμους, τὰς » διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη· νὰ μὴ ἀπομακρύνωμαι » ποτὲ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑ» παλλήλους ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω κάμ» μίαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλὴν ἢ νὰ » πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὡς δικηγόρος, ἂν δὲν ἦμαι » ἐντελῶς πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει ὅτι εἶναι » δικαία». Ο. 139. 147. 148. 221.

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. — 1. τοῦ εἰρηνοδικείου παρὰ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2. τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ γραμματέων αὐτῶν, τῶν ἀνακριτῶν (*) συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων (α). —

τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἄχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρέη του.

7. Ὑπηρέται καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες παραιτοῦσι τὰς θέσεις των ἄνευ ἀδείας, χάνουν τὸν μισθόν των ἀφ' ἧς ἡμέρας αὐθαιρέτως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲ τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τοὺς καθεστῶτας νόμους διὰ πᾶσαν τῶν δημ. καθηκόντων παράβασιν.

(α) Κ. Χ. 17. Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς δίδουν κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρησκείας τὴν ὁποίαν πρεσβεύουν, τὸν ἐφεξῆς ὅρκον εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν νομὸν δικαστηρίου. — « Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν Α. Μ. τὸν » βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζῆλον, νὰ φέρω τὸ ἀνῆκον σέβας » πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, » καὶ νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς δοθείσης μοι ἐξουσίας εἰμὴ » μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας » καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ». — Τὸ περὶ τῆς ὁρκοδοσίας

3. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ὑπὸ τῶν παρ᾽ αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων· — 4. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ὑπὸ τῶν παρ᾽ αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων καὶ παρ᾽ ὅλων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν (*) μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν· — Τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπὸ τῶν παρ᾽ αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἐφετῶν (***) καὶ τῶν παρέδρων αὐτῶν.

(*) Γ. ἀνακριτικων ὑπαλλήλων (**) Γ. των μελων των πρωτοδικείων καὶ των ἐμποροδικείων (***) Γ. των μελων τοῦ δικαστηρίου των ἐφετων.

218. Οἱ ἀρειοπαγῖται ὁρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένῃ, κατὰ τὸν πρῶτον τῶν δικαστηρίων ὀργανισμὸν, καὶ δι᾽ ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 217 διαλαμβανομένους ὑπαλλήλους, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο εἰς ἕνα ἢ πλείονας ἐπίτηδες ἀπεσταλμένους.

219. Οἱ πάρεδροι ὁρκίζονται ἐφάπαξ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνωσιν ὁσάκις προσλαμβάνονται διὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον.

220. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου συντάττει περὶ ἑκάστης ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον καθυποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. Ὁ. 126. 128, 2.

221. Δικηγόρος, διωρισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 138 παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις, ὁρκίζεται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων. Ὁ. 138. 216.

πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἁρμόδιον μοίραρχον, καὶ ἂν ὁ ὁρκισθεὶς ἦτον μοίραρχος, εἰς τὴν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, παρ᾽ αὐτῶν δὲ διευθύνεται ἔπειτα διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν ῥηθέντα ὅρκον εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματέως.

Ν. 13 Ὀκτωβρίου 1843. — Ἀριθ. 1. Τὸ ἄρθρ. 217. §. 1, 2 καὶ 4, τοῦ ὀργαν. τῶν δικ. τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς:

222. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔχουν ἀμφότεροι βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας· ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν· οἱ ἀρειοπαγῖται καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς, τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου. Ο. 223. 310.

223. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν ἔχουν βαθμὸν νομάρχου καὶ προηγοῦνται αὐτοῦ· οἱ ἐφέται καὶ οἱ ἀντισαγγελεῖς, βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας, προηγούμενοι τούτου ὡσαύτως. Ο. 310.

224. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἔχουσι βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας.—Οἱ πρωτοδίκαι, οἱ ἐμποροδίκαι καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, προηγούμενοι αὐτοῦ. Ο. 310.

225. Οἱ εἰρηνοδ. ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου ἕπονται δὲ αὐτοῦ.

226. Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἑπόμενοι αὐτοῦ. — Τούτων ἁπάντων προηγεῖται ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου· μετ' αὐτὸν ἕπονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν, καὶ τελευταῖον οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἑκάστου δικαστηρίου παρακολουθοῦσι τὸν γραμματεα, οἱ δὲ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ο. 310.

— Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ·

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου,

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδ. ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτόθι ἑδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδ. διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμμ., τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων καὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας του εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν, ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων.

3. Τοῦ δικαστ. τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγ. καὶ ὑπογραμμ. καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδ. ἐξαιρουμένων τῶν προέδρων, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν.

227. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχικοῦ γραμματέως, ἑπόμενοι αὐτοῦ· παρακολουθοῦσι δὲ αὐτοὶ μὲν τον εἰρηνοδίκην, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς τοὺς γραμματεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ὁ 310.

228. Οἱ κλητῆρες, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες ἔργα κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου, παρακολουθοῦσιν εἰς τὰς ἐπισήμους πομπας τοὺς παρα τοῖς πρωτοδικαις κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.

229. Εἰς τας ἐπισήμους πομπὰς οἱ μὲν δικηγόροι παρακολουθοῦσι τοὺς δικαστας τοῦ δικαστηρίου, παρα τῷ ἐποίῳ διατελοῦσιν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι τοὺς πρωτοδίκας

230. Οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 222-227 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, οὖσαν ὅμως ἐξ ἐρέας χρώματος κυανοῦ κατακόρους καὶ ἔχουσαν κεντήματα και ἐπωμίδας ἐκ χρυσοῦ (α). Ὁ. 310.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των καὶ κατὰ τὰς δημοσίους πομπάς. — Οἱ κλητῆρες ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ταινίαν γλαυκὴν καὶ λευκήν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ἦναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν. — Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομιας εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχι-

---

(α) Ἐγκύκλιος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐπικρατείας πρὸς ἅπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους κατὰ συνέπειαν βασιλικοῦ διατάγ. $\frac{1}{13}$ Ἰανουαρ. 1835. — Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ γενῇ μεταρρύθμισις τῶν πολιτικῶν στολῶν θέλετε ἀναβάλει ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν τῷ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμῳ προκειμένης στολῆς.

BIBLIOTHEK MUENCHEN

κὰς ὑποθέσεις ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. Ποιν. 36, 5. 40 ἑ. Ο. 23. 24. 26. 300.

233. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς· — 1. ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου εἰς 5,400· — 2. ὁ μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν εἰς 6,000 δραχμάς· — 3. ὁ μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως εἰς 2,400· — 4. ὁ μισθὸς τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων, καθὼς καὶ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέων, εἰς δραχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δραχ. 2,100· — 5. ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων εἰς δραχ. 2,400, τῶν δὲ γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν εἰς δραχ. 1,800. Ο. 310.

234. Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 δραχ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ μόνον ὅταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των.

235. Οἱ εἰρηνοδίκαι (*) (α), οἱ δικηγόροι (β), οἱ

(α) Παρ. Ν. Χ. Ι.

Δ. 14. Αὐγούστου 1836. περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων.

1. Τὰ προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἀποδοχαὶ τῶν ἄνω ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφείων ἄρθρ. 235 θέλουν χορηγεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αὐτοὺς δι' ἀναλόγου μερίδος ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἐξαιρουμένων ὅμως τῶν ποινῶν ἐναντίον τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐγκρινομένης ἀποζημιώσεως τῶν παραλαμβανόντων τὰ σημαντὰ χαρτία.

2. Ἡ μερὶς αὕτη προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως· οὕτως οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἀπολαμβάνουν οἱ δύο μαζὶ τὴν

συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιω-

μερίδα ταύτην· ἡ μεταξύ των ὅμως ἀναλογία θέλει προσδιορισθῆ ὡσαύτως διὰ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, παρ' ἡμῶν ἐπικυρωθησομένης.

3. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρ. ἐγκρινομένης μερίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀποζημιώσεων διὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαληφθέντας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα ἄτομα ἄλλο τι ὑφ' οποιονδήποτε πρόσχημα, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ἐπὶ τούτῳ περιεχομένων ποινῶν.

4. Οἱ γραφεῖς τῶν συνήθων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἶναι ὑπόχρεοι ἐπὶ τῆς προσδιωρισμένης δι' αὐτοὺς μερίδος νὰ πληρώνωσιν ὅλα τὰ γραφικὰ ἔξοδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται ἰδίως καὶ τὰ ἐν τῷ 1 μέρει ἄρθρ. 239 τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων σημειωμένα ἔξοδα, καὶ τὰ ἀντιμίσθια τῶν κλητήρων τῶν δικαστηρίων· εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα ὅμως θέλουν πληρόνεσθαι, ἐκ τῆς ὅλης μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, ἐκτὸς τούτων, καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα πίπτουν εἰς βάρος τοῦ ἀνήκοντος δήμου μετὰ τῆς ά. συσκευῆς τῶν γραφείων.

5. Ἡ ἐγκρινομένη μερὶς ἀποδοχῶν θέλει πληρόνεται εἰς τὸν ἀνήκοντα ὑπάλληλον μὲ τρόπον, ὥστε διὰ τὸ χρησιμεῦον εἰς τὰς ἐργασίας του σημαντὸν χαρτίον θέλει πληρόνει μόνον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μερίδος τῶν ἀποδοχῶν, καὶ διὰ τὴν ἄλλην μερίδα τῆς ποσότητος δίδει ἀποδεικτικόν. — Ἡ ἀπόδειξις αὕτη θέλει προσυπογράφεται πρὸς τούτοις ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ εἰρηνοδικείου. — Ἡ μερὶς τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμῳ ἄρθρ. 36 καὶ 37 σημειωμένων ποινικῶν δικαιωμάτων, πειθαρχικῶν καὶ πτωχικῶν ὑποθέσεων, θέλει πληρόνεσθαι εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ταμεῖα, μόνον ὅμως ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀποδοχῶν τῶν σημαντῶν χαρτίων, ἀντὶ ἀποδείξεως.

6. Διὰ ν' ἀποφεύγεται πᾶσα σχοινοτενὴς λογιστικότης καὶ ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, προσδιορίζεται τὸ χαρτόσημον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν τὰ δικαστήρια, οἱ συμβολαι-

ρισμένον μισθὸν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνα τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

(*) Γ. τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων

ογράφοι καὶ κλητῆρες πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ σημειόνεται εἰς τὸ ἡμέτερον κατάστημα τῶν χαρτοσήμων μὲ ἰδιαιτέραν ἐρυθρὰν σφραγίδα, ἀντὶ τῆς μελανῆς.

7. Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσφραγισμένον σημαντὸν χαρτίον εἰμπορεῖ νὰ χορηγηθῇ παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων μόνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας των, ὅσοι εἰς το παρὸν διάταγμα ὠνομάσθησαν καὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς μερίδα τινὰ ἀποδοχῶν, καὶ οἵτινες μόνον θέλουν τὸ μεταχειρίζεσθαι εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας τῶν χρεῶν των. — Ἂν λοιπὸν ἄλλοι τινὲς ἐκτὸς τῶν διαληφθέντων κάμωσι χρῆσιν τούτου, θέλουν πληρόνει ὡς πρόστιμον τὸ δεκαπλάσιον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σημαντοῦ χαρτίου. Τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ περὶ σημαντοῦ χαρτίου νόμου ἐφαρμόζονται ἐδῶ κατ' ἀναλογίαν. — Ἐὰν ὅμως ἀκολούθως κατὰ συνέπειαν ποινῆς προστεθῇ εἰς τὰ πρακτικὴ ὑπηρεσίας τινὸς ὁ σημαντὸς χάρτης εἰς λευκὸν φύλλον ὁλόκληρον τότε γίνεται τοῦτο κυρίως περὶ τῆς μελανῆς σφραγίδος.

Δ. 16. Ὀκτωβρ. 1836 περὶ διανομῆς τῶν παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν συναγομένων δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσήμου.

1. Ἐκ τῶν ἔν τε τῷ γραφείῳ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου συναγομένων τελῶν χαρτοσήμου, ὅσα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον θέλουν κατατίθεσθαι εἰς ἕν, καὶ ἀφαιρουμένων τῶν πρὸς γραφικὴν ὕλην ἐξόδων, θέλουν κατὰ μῆνα διαιρεῖσθαι εἰς δύω ἴσα μέρη, τὸ ἓν τῶν ὁποίων λαμβάνει ὁ εἰρηνοδίκης, το τρίτον τοῦ ἄλλου ἡμίσεως ἀνήκει εἰς τὸν κλητῆρα ἢ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, τὰ δὲ λοιπὰ δύω τρίτα ἀπολαμβάνει ὁ γραμματεὺς πληρόνων ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς τυχὸν ὑπάρχοντας ὑπογραμματεῖς ἢ γραφεῖς κατὰ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τούτων γενομένην συμφωνίαν.

Δ. 9 Ἰουνίου 1843 περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων αὐτῶν.

1. Ἡ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένη εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν ἀντιμισθία προσ-

236. Οἱ ἐμποροδίκαι ὡς καὶ οἱ πάρεδροι ὅλων τῶν δι-

διορίζεται ἐν γένει ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου ε. ε. εἰς δραχ. 20 κατὰ μῆνα διὰ τοὺς πρώτους, καὶ 15 διὰ τοὺς δευτέρους.

2. Τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν θέλουν λαμβάνει εἰμὴ οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ἑξῆς εἰρηνοδικείων.

Τῆς Βορρείου πλευρᾶς. } τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν.
Τῆς Νοτείου πλευρᾶς. }

1. Ναυπλίου.
2. Θηβῶν.
3. Μεγάρων.
4. Ἀγρινίου.
5. Εὐρυτανίας.
6. Αἰτωλικοῦ.
7. Βονίτσης.
8. Βάλτου.
9. Ναυπακτίας.
10. Ὑπάτης.
11. Δωρίδος.
12. Ποτιδανείας.
13. Δωριαίων.
14. Ἀγραίων.
15. Ξηροχωρίου.
16. Σκοπέλου.
17. Σκιάθου.
18. Ἄνω Σύρου.
19. Τήνου.
20. Μυκώνου.
21. Ἄνδρου.
22. Πάρου.
23. Σίφνου.
24. Μήλου.
25. Σκύρου.
26. Κέας.
27. Σερίφου.
28. Σικύνου.
29. Λιάφης,
30. Κιμώλου.
31. Φολεγάνδρου.
32. Ἀμοργοῦ.
33. Καλλίστης.
34. Τραγέας.
35. Ἴου.
36. Γαυρίου.
37. Κύθνου.
38. Πανόρμου.
39. Κορθίου.
40. Ἀταλάντης.
41. Σπετζῶν.
42. Μασσητος.
43. Ὕδρας.
44. Ὑψοῦντος.
45. Νυμφασίας.
46. Ψωφίδος.
47. Ἄστρους.
48. Γυθείου.
49. Κροκεῶν.
50. Παμίσου.
51. Κυπαρισσίας.
52. Πύλου.
53. Ἀνδριτζαίνης.
54. Κορώνης.
55. Αἰγιαλείας.
56. Ἀροανείας.
57. Νονάκριδος.
58. Φαρῶν.

καστηρίων δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθὸν οὔτε τέλη καὶ δικαιώματα.

59. Πύργου.
60. Κυναίθης.
61. Μυρτουντίου.
62. Ἤλιδος.
63. Αἰγίνης.
64. Σαλαμῖνος.
65. Εἰδυλλίας.
66. Ὀρχομενοῦ.
67. Χρυσάφης.
68. Οἰτύλου.
69. Κάμπου.
70. Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
71. Πρασιῶν.
72. Θουρίας.
73. Οἰχαλίας.
74. Χαιρωνείας.
75. Ἀμαλιαπόλεως.
76. Γαλαξειδίου.
77. Κραβδάρων.
78. Κουρήτιδος.
79. Ξηρομέρου.
80. Καρυοτίας.
81. Λιμνῶν.
82. Τρικκάλων.
83. Φενεοῦ.
84. Νεμέας.
85. Ἐπιδαύρου.
86. Μεγαλοπόλεως.
87. Πάρνωνος.
88. Ἐλευσῖνος (ἐν Γορτυν.)
89. Ἐλευσῖνος (ἐν Μεγάρ.)
90. Καλτεζοῦντος.
91. Ἐράνης.
92. Λαμπίας.
93. Βώλακος.

3. Τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839 Διάταγμα περὶ χορηγήσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καταργεῖται.

(ε) Δ. 8 Μαΐου 1835 περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατείαν,

Α. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρ. 2. 1) διὰ πᾶσαν κλῆσιν . . 25 Λεπτ.

2) διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξεδόθη ὁριστικῶς ἢ ὄχι. . . . . 50 »

ἐὰν δὲ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν . . 1 Δραχ.

3) διὸ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς . 50 Λεπτ.

4) διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως . . . . 1 Δραχ.

5) διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον . . 50 Λεπτ.

237. Πᾶς γραμματεὺς πληρώνει ἐξ ἰδίων τοὺς ὑπογραμ-

Β΄. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν.

Ἄρθρ. 2. 1) Διὰ τὴν πρώτην κυρίαν συμβούλευσιν . . . . 5 Δραχ.

Διὰ πᾶσαν ἑπομένην συμβούλευσιν 2 Δραχ.

2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν καὶ τὰς προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις . . . . 3 Δραχ.

Ἐπὶ ἐγγράφου δὲ διαδικασίας. . 5—10 »

3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μεταξὺ τῶν διαδίκων ἀλληλογραφίας ἔγγραφα.

Ἐὰν ταῦτα χρήζωσι περαιτέρω τινὸς διαπράξεως . . . . 2 Δραχ.

Ἐὰν δὲ ἦναι ἁπλᾶ, ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις . . . . 1 Δραχ.

Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ.

4) Δι' ἀναφορὰς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις ὑποβαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικούς τινας ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητὰς . . . . 1 Δραχ.

Ἐὰν δὲ χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως . . . . 2 - 3 Δραχ.

5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς. 2 Δραχ.

6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως. . . . . 3 - 5 Δραχ.

7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται. . . . . 5 Δραχ.

Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν . . . 7-½10 Δρ.

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἥτε ἐνώπιον τοῦ προέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἔτι δὲ καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, δίδεται μόνον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιω-

ματαῖς καὶ γραφεῖς του καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ

μάτων· ἐπὶ δὲ ἐγγράφων διαδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

ι) διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθ. 3.) ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἐγγραφή, ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 λεπ.

Ἄρθ. 3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τρίωρον παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικήν τινα πρᾶξιν εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἢ εγγράφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ. 2 δραχ.

Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἰμπορεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρ. 2, ἐδαφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἤθελε κάμει εἰς τας ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἕκαστον μυριάμετρον (δύο ὡρῶν δρόμον) προσπελεύσεως καὶ ἐπανόδου. . . . . 1 ½ δραχ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἀνὲν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἄρθ. 4. δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἑκάστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ. . . . . λεπ. 15

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθ. 5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. β'. προσδιοριζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἔγγραφά των, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας των, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νενομισμένων διὰ τὰς ἀσχολίας ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντίγραφα.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθ. 6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μεταξὺ τοῦ κα-

τέλη καὶ δικαιώματά του (α). — Μόνον εἰς τοὺς γραμμα-

(α) Δ. 6 Δεκ. 1837 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιεροῦσθαι ἐτησία τις ἐπιχορήγησις, δοτέα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματείων κατὰ δωδεκατημόριον, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικὰ τέλη, τὰ ἥμισυ τῶν ὁποίων ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ολόκληρα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ ἀπαιτῶσι καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

3. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἐγγίζοντος Ἰανουαρίου.

τηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατιμήσεως.

Ἄρθ. 7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθ. 8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσε συμβιβασμόν τινα ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἁρμοδιότητος τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφ. 2, εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5

τεῖς τῶν πρωτοδικῶν, πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται προσεπιχορήγησις διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ κακουργιοδικῶν.

238. Εἰς πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον, πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται (*) προσεπιχορήγησις ἕνεκα τῆς γραφικῆς δαπάνης (ἄρθρον 126 ἀριθμὸς 4). — Ἐπίσης καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς (ἄρθρον 117).

(*) Γ. δίδεται κατὰ τὴν πιστοποιηθεῖσαν ἀνάγκην ἐτησία

239. Οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν κακουργιοδικῶν λαμβάνουν διὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ἀντιμισθίαν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις. Ο. 37. 38. 39. Π. Δ. 63.

κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἓν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας ἀνθ' ἑνὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου διδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιωρισμένα δικαιώματα.

Ἄρθ. 9. Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διάδικος να πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὅσων ἔπραξεν ἢ ἔγραψε, καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἔξοδα· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἤδη ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθ. 10. Ὁ δικηγόρος ἠμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθ. 11. Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαβεν ἤδη ὁ δικαστ. ὀργανισμὸς καὶ ἡ πολιτ. δικονομ. — Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων των πρέπει παρ' ἑκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσ. ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

240. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν τὰς εἰς χεῖράς των πράξεις, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀπόγραφα, καὶ ἄλλα ἔγγραφα μέχρι τῆς ἀποτίσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων (α). Πολ. 190. 532, 7. Ο. 241. 242. 243. 248. Χ. 37.

241. Ἂν δὲ εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ περίπτωσιν παραδοθῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ ἂν ἡ παράδοσις ἦναι κατὰ νόμον ἀναγκαία, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τούτων κηρύττονται εἰσπράξιμα, καὶ δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς πληρωμὴν ὁ χρεώστης παρευθὺς διὰ τῆς βίας. Ο. 240. 242. 243.

242. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ἐπισημείωσις, δι' ἧς κηρύττονται τα τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράξιμα, γίνεται, — 1) παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τοὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου· — 2) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν διὰ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δικηγόρους καὶ γραμματεῖς καὶ δι' ὅλους τοὺς συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφερείας των· — 3) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου — 4) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν κακουργιοδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς,

(α) Ὅρα ἄρθρ. 2. Δ. 6 Δεκ. 1837 ὑπὸ το ἄρθρ. 237.

δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου· — 5) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δι' ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ. 241. 243.

243. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πρᾶξις ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποστηριζομένης διὰ τῶν ἀναγκαίων ἀποδείξεων. — Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διάταξις μὲ τὰς λέξεις « ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχ. . » — Ἡ ποσότης γράφεται μὲ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα· ἡ δὲ πρᾶξις χρονολογεῖται προσηκόντως, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ. 242, 2. 248. Πολ. 856.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀπογράφων.

244. Ὅστις λάβῃ παρά τινος γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον μὲ τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ᾧ χρεωστεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν. Πολ, 199. Ὁ. 246. 292. 293.

245. Ὅταν τὸ παρά τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθ. ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ πρωτότυπον, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης καθυποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἐν δὲ ὑποτροπῇ παύεται προσωρινῶς, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, διαφυλαττομένης τῆς ἕνεκα πλαστογραφίας καταδιώξεως, ἂν τοιαῦται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρεκτροπαὶ ἔγιναν ἐκ προθέσεως. Ὁ. 292. 293. Π. Ν. 247 ἑ.

246. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ὀφείλουν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖράς των πρωτοτύπων ἢ ἄλλων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα παρακατετέθησαν παρ' αὐτοῖς ὡς πρωτότυπα. — Περὶ ὅλων τῶν

ὑπαλλήλων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ ἄρθρα 192-197 ὡρισμένα. — Ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμβοῦν ἀμφιβολίαι καὶ φιλονεικίαι, ἡ περὶ τούτων συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται συνοπτικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ὁ. 292. 293. Πολ. 999. 7. Πολ. 190. 618.

247. Πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 244 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσκλησις καὶ κοινοποίησις (*), πρέπει νὰ γράφεται εὐκρινῶς, ἄλλως ὑποβάλλεται ὁ παραβάτης εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον τριῶν μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. Ὁ. 292. 293.

(*) Γ. ἐπίδοσις.

248. Ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὡρισμένης ποινῆς, δὲν πληρώνονται οὐδὲ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὰ δυσανάγνωστα ἔγγραφα, καὶ, ἂν τυχὸν πληρωθῶσιν, ἐπιστρέφονται. — Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται ἐπισημείωσις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 241 μέχρι 243 ὡρισμένα. Πολ. 856.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ (*) δικαστηρίων παντὸς εἴδους.

(*) Γ. ἐπὶ

249. Πᾶν δικαστήριον διορίζει ἐφάπαξ καὶ κοινοποιεῖ διὰ δημοσίων προκηρύξεων τὰς συνήθεις δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. — Ἐκτὸς τούτων τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν διορίζουν, πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ἰδιαιτέρας δικασίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κοινοποιοῦν δημοσίως. Ὁ. 265. Πολ. 161.

250. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτὰς δὲν γίνεται συνεδρίασις εἰμὴ ὁσάκις προκύπτει κίνδυνος ἐκ τῆς

ἀναβολῆς (α). — Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον, ἐκτὸς ἐὰν διὰ ῥητοῦ νόμου ἢ δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διετάχθη ἄλλως πως. Πολ. 161. Ο. 125. Ποιν. 71.

251. Ἐνόσῳ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, ἑκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τοὐλάχιστον τέσσαρας ὥρας, καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν εἰμπορεῖ νὰ δαπανηθῇ πρὸς ἄλλο τι. Ο. 268.

252. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴ, εἰσαγγελεὺς, εἰρηνοδίκης, δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, γραμματεὺς καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου, ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται αὐτογνωμόνως πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις· Ο. 23. 25. 33. 41. 64. 292· 293.

253. Ἂν συμβῇ ζημία ἕνεκα βραδείας ἐλεύσεως, παντελοῦς ἀπουσίας ἢ προώρου ἀναχωρήσεως δικηγόρου τινὸς, καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις (*) καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Ο. 292. 293.

(*) Γ. εἰς τὰ ἔξοδα.

254. Κωλυομένου τινὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 252 καὶ 253 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἀναγγέλλεται ἡ αἰτία τῆς κωλύσεως πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ (*) τὸν εἰσαγγελέα εἰ δυνατὸν πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

(*) Γ. ἢ

255. Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων θέλει διακοσμηθῇ ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ βασιλείου. — Εἰς τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ κάθηνται εἰς ἕδρας ὑψηλὰς, καὶ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκροωμένους διὰ δρυφάκτων. Ο. 257. Πολ. 265.

256. Ὁ πρόεδρος κάθηται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δικαστῶν· ἐκ δεξιῶν ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ γραμματεύς.

257. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου

(α) Ὅρα Δ. 22 Νοεμβρ. 1833 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 125. Ο.

ἔχουν μονίμους ἕδρας εἰς τὸ ἔδαφος μὲν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' εἰς τόπον ἀπρόσιτον εἰς τὸ κοινόν. Ὀ. 255. Πολ. 165.

258. Διὰ τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας κατηγόρους καὶ τοὺς κατηγορουμένους διορίζεται εἰς ἕκαστον δικαστήριον ἰδία θέσις, χωρισμένη ἀπὸ τὸ κοινὸν διὰ διαφράγματος. Ὀ. 255. 257. Ποιν. 374. 422.

259. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ἰδιῶται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ μάρτυρες ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ δικαστήριον ἱστάμενοι, ἐκτὸς ἐὰν, θέλοντες νὰ καθήσουν, ζητήσουν καὶ λάβουν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου. Ὀ. 100.

260. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων (α), καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων γράφονται ἐπὶ χαρτίου τοῦ αὐτοῦ σχήματος, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συῤῥάπτονται

(α) Ὑπόδειγμα τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 260 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου ἀναφερομένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

1) εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Συνεδρίασις τῆς . . . . . Ἰανουαρίου 1835.

ὀνόματα τῶν δικαστῶν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τοῦ γραμματέως.	ὄνομα καὶ ἐπών. των διαδίκων, συνηγ. ἢ πληρεξουσ. παρατήρησις ἂν οἱ διάδικ. δὲν ἐνεφανίσθησαν.	ποία ἡ διαφερομένη ὑπόθεσις.	Συνοπτικὴ ἔκθεσις των οὐσιωδεστέρων κεφ. τῆς συζητήσεως, των προτάσεων των ἐξομ. των μαρτύρων.	συνοπτικὴ μνεία παντὸς ἀξιολόγου συμβάντος εν τῷ ἀκροατηρίῳ.

2) εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

Ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸ προηγούμενον ὑπ' ἀρ. 1) ὑπόδειγμα. Ἡ τρίτη στήλη θέλει ἀναφέρει ποῖον τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα, ἡ δὲ τετάρτη καὶ τὰς προτάσεις τοῦ εἰσαγγελέως. — Τὰ πρακτικὰ τῶν δι' ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως. Ὑπογραφὴ τοῦ προέδρου
» τοῦ γραμματέως.

κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους βιβλιοδετοῦνται (α). — Θέλουν δὲ διαστέλλεσθαι ἀκριβῶς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις· ἐπίσης δὲ θέλουν διακρίνεσθαι αἱ κατὰ τὰς πολιτικὰς δίκας ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων· καὶ πάλιν αἱ τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀπὸ τὰς τῶν κακουργιοδικῶν. — Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως, γενομένη παρὰ τοῦ γραμματέως, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ὄχι κατωτέραν τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολ. 189. Ποιν. 91. Ὀ. 292. 293.

261. Ἂν ὁ γραμματεὺς, κωλυθεὶς ἔκ τινος περιστάσεως, δὲν ὑπογράψῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀρκεῖ νὰ γενῇ μνεία τούτου εἰς μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κωλύεταί τις τῶν δικαστῶν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 270. Πολ. 174. Ποιν. 88. Ὀ. 27. 123. 270.

262. Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῆται, ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρεῖ, δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ εἰς δύω ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ διατάσσῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἑκάστου τῶν παρ' αὐτῷ

(α) Δ. 11 Δεκ. 1836. Σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁμοιομόρφου εἰς τὸ σχῆμα τῶν πρακτικῶν καί τινας περαιτέρω ἐξοικονομήσεις, θέλομεν ὥστε ἀπὸ 1 (13) Ἰανουαρίου 1837 εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταχειρίζωνται τὸ χαρτίον τοῦ αὐτοῦ σχήματος, μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἐδάφ. 2 ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου τῶν 14 (26) Αὐγ. Τ. Ε. διὰ τὸν σφραγιστὸν χάρτην. — Εἰς ὅλας τὰς ἀρχὰς εἶναι συγχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ προτήτερα ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦτο τοῦ χαρτίου.

ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ (*) τοῦ νόμου διατάξεις δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο. — Τοιοῦτοι κανονισμοὶ, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμ. πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν.

(*) Γ. παρέλκει τὸ γενικαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

263. Εἰς τὸ γραφεῖον ἑκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου συντάττεται (**) παρὰ τοῦ γραμματέως πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Τὰ ἕνεκα τούτου πληρωνόμενα δικαιώματα θέλουν προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως· πληρώνονται δὲ ἄνευ ἀναβολῆς. Πολ. 570. 571.

(**) Γ. τηρεῖται

264. Ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δικηγόρων, κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος εἰς ὥραν παρὰ τοῦ προέδρου προσδιοριζομένην. Οἱ δικηγόροι ὅμως δὲν προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἡ ἀπουσία των δὲν φέρει ἄλλην ζημίαν εἰμὴ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ κάμουν παρατηρήσεις περὶ τῆς προσδιορισθείσης τάξεως τῶν ὑποθέσεων. Πολ. 576.

265. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τάξεως εἶναι περιττὸς δι' ἐκείνας τὰς κατεπειγούσας καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 249, διωρισμένην δικάσιμον ἡμέραν. — Ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι δὲν ἀνετέθησαν εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Πολ. 576.

266. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ὁ κλητὴρ τῆς ἀκροάσεως συντάττει δελτίον διὰ τὴν προκειμένην συνεδρίασιν. — Εἰς τὸ δελτίον τοῦτο καταγράφονται πρῶτον ὅλαι αἱ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν μὲν εἰς τὸ πινάκιον, δὲν χρήζουσι δὲ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσ-

διορισμοῦ. — Μετ' αὐτὰς ἕπονται αἱ ἄλλαι συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον μετὰ τὸν τελευταῖον προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῶν ὑποθέσεων. — Ἐπὶ τέλους καταγράφονται αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, καὶ πρῶτον μὲν αἱ συνοπτικαί, ἔπειτα δὲ αἱ συνήθεις. Πολ. 577.

267. Η συνεδρίασις ἄρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ δελτίον ὁρισθεῖσαν τάξιν καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐάν τις τῶν διαδίκων νομίζῃ ὅτι ἀνήκει ἡ προτίμησις εἰς αὐτόν, ἢ ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του παρὰ τὸ δίκαιον δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸ δελτίον, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου νὰ ἐκφωνηθῇ πρώτη ἡ ὑπόθεσις του, τὸ δὲ δικαστήριον, ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, ἀποφασίζει περὶ τούτου. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες κατεπείγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 577. 578. 579. 711.

268. Ἂν δι' ἔλλειψιν καιροῦ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ συζητηθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὑποθέσεις, αἱ ὑπολιπόμεναι συζητοῦνται ἀφεύκτως πρὸ τῶν ἄλλων συνήθων ὑποθέσεων, κατὰ τὴν προσεχῆ δικάσιμον. Ὁ. 251.

269. Ὅταν γίνῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην συζήτησίς τινος ὑποθέσεως, ἢ ὅταν κανεὶς τῶν διαφερομένων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τὸ πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τότε μόνον ἐπιτρέπεται πάλιν ἡ συζήτησίς της, ὅταν ἐκ νέου ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον. — Ἂν ἡ διαγραφὴ προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ δικηγόρου, τότε πράττονται τα διὰ τοῦ ἄρθρου 253 διατεταγμένα. Πολ. 572. 590.

270. Ἂν ἔκ τινος περιστάσεως ὁ πρόεδρος κωλυθῇ νὰ ὑπογράψῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῶν ἀποφάσεων, ταῦτα ὑπογράφονται κατὰ το ἄρθρον 27 παρα τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν παρευρεθέντων δικαστῶν. — Κωλυομένου εἰρηνοδίκου τινός, ὑπογράφει εἷς τῶν παρέδρων κατά τε τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς δίκας. Ὁ. 27. 261. Πολ. 174. 175. 489. Ποιν. 88.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

271. Πᾶν δικαστήριον, πᾶς εἰσαγγελεὺς, πᾶς ἀνακριτὴς καὶ πᾶς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιος κατήγορος ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας σφραγίζονται ὅλα τὰ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων συνταττόμενα ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ παρὰ τῶν ἰδίων ἐκδιδόμεναι διατάξεις καὶ τὰ ἐντάλματα. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ πρόεδροι, καὶ ὅλοι οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς μεταχειρίζονται κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὴν σφραγῖδα τοῦ δικαστηρίου.

272. Ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μὲν τῶν δικαστηρίων περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ τῶν ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων τὴν ἰδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των (εἰσαγγελεὺς, ἀνακριτὴς, κτλ.) καὶ τὴν κατοικίαν των

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

273. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, κατὰ μὲν εὐθεῖαν γραμμὴν ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου, οἵτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρόεδροι, δικασταὶ, εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι ἢ κλητῆρες, παρεισδύσαντες εἰς τοιαύτην θέσιν ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειάν των, καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ εἰς προσωρινὴν παῦσιν, καὶ συγχρόνως μετατίθενται. Ο. 274. 2 5 292. 293.

274. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμόν του τοιοῦτον κηδεσίας δεσμὸν, ἀπεσιώπησε τὸ πρᾶγμα. Ο. 273. 275. 292. 293.

275. Ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρ-

θρων δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ῥητῆς βασιλ. ἀδείας, καὶ τοῦτο, ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Ο. 273. 274.

276. Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἰδίως δὲ τὰ τοῦ γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος, δὲν συμβιβάζονται μὲ κἀμμίαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν, ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δήμων διατάγματος, εἰμὴ ὅτε οἱ νόμοι ἐπιτρέπουσι ῥητῶς ἐξαίρεσίν τινα (ἄρθρον 168, 278).—Ὅστις ἀναδέχεται ἢ κατέχει δύο ἢ πλείονας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πειθαρχικήν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιμένῃ κατέχων αὐτὰς, ἀποβάλλεται ὅλων τούτων τῶν θέσεων (α). Ο. 292. 293.

(α) Παρ. ὀργ. συμβ. ἐπικρ. ἄρθρ. 51.

Δ. 16. Οκτ. 1836 περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ ὀργ. τῶν δικ. νόμου.

1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 περὶ ὀργ. τῶν δικ. κτλ. νόμου διατεταγμένων νὰ ἐκπληρώσωσι ἔργα εἰσαγγελικὰ καὶ παρ' ὁποιῳδήποτε ἄλλῳ τακτικῷ, στρατιωτικῷ ἢ διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ἤθελαν ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

2. Τὰ διδασκαλικὰ ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα οἱουδήποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Δ. 1 Οκτ. 1839 περὶ ἐπιδιαιτητῶν παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ.

1. Παρεκτὸς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐξ ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου, λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς ἐφάπαξ διοριζόμενος, ὁ πρὸς διάλυσιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς συμπεσούσης διχοψηφίας ἐπιδιαιτητὴς, δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ κατα τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφάπαξ δηλαδὴ, καὶ πᾶς τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν καὶ

277. Αἱ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλονται, καὶ ὅταν δικαστικός τις ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρέτης, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἴδους παρέδρων, μετέρχηται τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον συγχρόνως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του (α). Π. Ν. 464. 292. 293.

278. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν, παρὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 276 διατεταγμένα, νὰ διορισθῶσι πάρεδροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ. — Τὰ δικαστήρια ἔχουν μάλιστα τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουν τοὺς τοιούτους, καὶ μὴ ὄντας ἐπίτηδες διωρισμένους, εἰς τὴν συνεδρίασιν κατ' ἐπικουρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὁσάκις δὲν ὑπάρχει κἀνεὶς πάρεδρος, ἢ δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. — Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ προσκληθεὶς, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, ὁρκίζεται τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 215 διατεταγμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν τυχὸν δὲν εἶχεν ὁρκισθῆ εἰσέτι. Ο. 27. 215.

δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀνατεθῶσι καὶ ἔργα ἀναπληρωτικοῦ μέλους τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορισμὸν δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου τροπολογεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἄρθρ. 276 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

(α) Δ. 6 Ἰουλίου 1835 περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν. — Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμ. καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ὅσοι εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἰατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἰατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν. — Τὸ ἄρθρον 277 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας εἰρηνοδίκας. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

279. Ὅσα διὰ τῶν ἄρθρων 141, 161 καὶ 172 διετάχθησαν περὶ τῶν ἀρνουμένων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ βραδυνόντων περὶ ταύτην, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 διαλαμβανομένους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας. Πολ. 56. 57. 213. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Ο. 292. 293.

280. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς καὶ ὑπογραμματεύς, προσέτι πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος· πᾶς δὲ συμβολαιογράφος καὶ κλητήρ, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του. — Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καί, ἐπιμένων εἰς τὴν παράβασιν, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας. Ο. 5. 6 7. 22 292. 293.

281. Ἕκαστος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμόν του εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν ἤ, ἂν μετετέθη, εἰς τὴν νέαν θέσιν του. — Ὅταν δέ, ἄνευ ἀνωτέρας ἀδείας, ἢ ἀποχρώντων δικαιολογημάτων, γίνῃ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καί, ἂν βραδύνῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. Ο. 7. 22. 288. 290. 292. 293.

282. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς δύνανται, ἄνευ ἀδείας, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τρεῖς μόνον ἡμέρας ἀπὸ τὴν θέσιν των. — Περὶ δὲ μακροτέρας ἀπουσίας χρήζουν ἀνωτέρας ἀδείας· — 1) οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, ἐπὶ μὲν ἀπουσίᾳ δεκατεσσάρων τὸ πολὺ ἡμερῶν, τῆς τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν, ἐπὶ δὲ μακροτέρᾳ ἀπουσίᾳ, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως· — 2) οἱ πρόεδροι τῶν ἐφετῶν, τῶν κακουργιοδικῶν, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως· — 3) οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, ἐπὶ μὲν ἀπουσίᾳ δεκατεσσάρων τὸ πολὺ ἡμερῶν, τῆς ἀδείας τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως, ἐπὶ δὲ μακροτέρᾳ ἀπουσίᾳ, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως· — 4) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις, τοῖς κακουργιοδίκαις, τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ ἐκτάκτῳ τινὶ στρατιωτικῷ δι-

καστηρίῳ εἰσαγγελεῖς, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως (α). Ὁ. 281. 285. 289.

283. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μὴ ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἄνευ ἀδείας ἀπὸ τὴν θέσιν των, ἀλλὰ χρήζουσιν ἕνεκα ἀπουσίας δεκατεσσάρων τὸ πολὺ ἡμερῶν, — 1. οἱ μὲν δικασταὶ, τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου των· — 2. οἱ δὲ ἀντεισαγγελεῖς, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως· — 3. οἱ εἰρηνοδίκαι, τῆς τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· — 4. οἱ γραμματεῖς τῆς τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου· — 5. οἱ δικηγόροι, τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου (*), παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελοῦσιν· — 6. οἱ συμβολαιογράφοι, τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· — 7. οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου εἰρηνοδικείου ἢ δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. Ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένοι· — 8. οἱ κλητῆρες, ἐκτὸς τῶν τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τῆς περιφερείας των. Ὁ. 281. 284. 285. 287. 289.

(*) Γ. τοῦ δικαστηρίου

284. Ὁ πρόεδρος, πρὶν δώσῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ζητηθεῖσαν ἄδειαν, λαμβάνει τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἀναφερόμενος. — Ὡσαύτως οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου ὅλας τὰς παρ' αὐτῶν δοθείσας ἀδείας. Ὁ. 282. 283. 287.

285. Ὅταν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 283 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι θέλουν νὰ λάβουν ἄδειαν ἀπουσίας, ὑπερβαίνουσαν τὰς δεκατέσσαρας ἡμέρας, ὀφείλουν πάντοτε νὰ τὴν ζητοῦν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἥτις τὴν δίδει κατὰ τὰς περιστάσεις (β). — Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν

(α) Ὅρα τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 289 Α.

(β) Δ 11 Μαρτίου 1837 περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν γραμματειῶν.

ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 282 καὶ 283 δοθεῖσα ἄδεια πρόκειται νὰ παρεκταθῇ ὑπὲρ τὰς δεκατέσσαρας ἡμέρας. Ὁ. 289.

286. Οἱ ὑπογραμματεῖς λαμβάνουν ἄδειαν βραχυτέρας ἢ μακροτέρας ἀπουσίας παρὰ τοῦ γραμματέως (α). — Ἡ

---

1. Δὲν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἔγκρισίς Μας διὰ τὴν ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν μηνῶν τὴν διδομένην εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους· προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κράτησιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας των, καὶ νὰ δίδεται ἡ ἄδεια μόνον, ὅταν οἱ λόγοι ἦναι ἀποχρῶντες καὶ πείθοντες.

Δ. 15 Μαΐου 1839 περὶ αἰτήσεως ἀδείας.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις, ἕνεκα ἀσθενείας, νὰ ἐπισυνάπτεται τοῦ λοιποῦ ἔνδειξις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ δύω ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἰατρούς, ἥτις πρέπει νὰ φανερόνῃ, ἂν ὁ ζητῶν ἄδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος ἔχῃ τῷ ὄντι ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάῤῥωσιν τῆς ὑγείας του.

(α) Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. 8 Ἀπριλ. 1846.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 286 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ οἱ ὑπογραμματεῖς λαμβάνουν ἄδειαν ἀπουσίας ὁποιουδήποτε χρόνου παρὰ τοῦ γραμματέως. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτον εὐλογωτάτη ἐνόσῳ ἴσχυεν ἡ ἄλλη τοῦ ἄρθ. 237 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν, πᾶς γραμματεὺς ἐπλήρωνεν ἐξ ἰδίων τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς του, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1837 Β. διάταγμα τὸ ὁποῖον ἀνέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ τ' ἄλλα ἀνώτερα δικαστήρια, νομίζομεν ὅτι ἐξωμοίωσεν αὐτοὺς μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸ δημόσιον μισθοδοτουμένους ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ λείψωσι τῆς θέσεώς των ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν των ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ μισθοδοσίας γενικὰς διατάξεις.— Ἐπιθυμοῦμεν λοιπὸν νὰ ἐξηγηθῇ τοῦτο εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, καὶ νὰ προσκληθῶσι νὰ μὴ

παραχώρησις ὅμως τοιαύτης ἀδείας ἀναγγέλλεται ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον, καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα. — Ἂν ἐκ τούτου συμβῇ ἀταξία ἢ πρόσκομμα εἰς τὰς ὑποθέσεις, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 123 διατεταγμένα. Ὁ. 289.

287. Οἱ πάρεδροι ὁποιουδήποτε δικαστηρίου, ἀφ' ἧς στιγμῆς προσκληθῶσιν, ὀφείλουν νὰ πράττουν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 283-285 ὡρισμένα Ὁ. 22.

288. Ὁ παραβαίνων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 282, 283 καὶ 285 διατεταγμένα τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ, ἂν ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπουσία διαρκέσῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. — Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται, καὶ ὅταν τις παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του ὑπὲρ τὴν ληφθεῖσαν ἄδειαν. Ὁ. 281. 290. 292. 293.

289. Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 282 περιπτώσεως, ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης δὲν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἄνευ ἀδείας ἀπουσίας, ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς παραχωρηθείσης ἀδείας, παντελῶς μισθὸν, οὔτε ἄλλην τινὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ὠφέλειαν (α).

δίδωσι τοῦ λοιποῦ κἀμμίαν ἀπουσίας ἄδειαν πρὶν ἢ ἀναγγείλωσι τὴν αἴτησιν εἰς τὸν πρόεδρον καὶ λάβωσιν ἐπὶ μὲν ἀδείας μέχρι 14 ἡμερῶν τούτων τὴν ἄδειαν, ἐπὶ δὲ μακροτέρων τὴν τῆς γραμματείας, εἰς ἣν θέλουν οἱ πρόεδροι διαβιβάζει εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ τῶν εἰσαγγελέων, τὴν αἴτησιν μὲ τὴν προσήκουσαν γνωμοδότησιν. Οἱ πρόεδροι θέλουν πρὸς τούτοις ἀναγγέλλει εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τὰς παρ' αὐτῶν διδομένας ἀδείας, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς θέλουν εἰδοποιεῖ τὴν γραμματείαν. Τελευταῖον περὶ πασῶν τῶν ἀδειῶν τούτων θέλουν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰδοποιεῖ τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ νὰ ἐνεργῆται ἡ νόμιμος ἐκ τῶν μισθῶν ἔκπτωσις. — Πᾶσα ἀπουσία ἥτις δὲν ἤθελε στηρίζεσθαι εἰς ἄδειαν, ὡς ἄνω ληφθεῖσαν, θέλει ἐπιφέρει ἐντελῆ διακοπὴν μισθοῦ.

(α) Δ. 28 Ἀπριλίου 1836 περὶ ἀπονομῆς ἀδειῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.

1. Ὅταν ὑπάλληλος πληρονόμενος παρὰ τοῦ δημοσίου

290. Ἐὰν ἡ ἄνευ ἀδείας ἢ ἡ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοθείσης ἀδείας αὐτογνώμων ἀπουσία παραταθῇ ὑπὲρ τὸν μῆνα, οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, ὑποβάλλοντες συγχρόνως, κατὰ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 10, 136, 153, καὶ 169 διατεταγμένα, καὶ τὰς περὶ ἀναπληρώσεως τῆς κενῆς θέσεως προτάσεις των.

291. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 454 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένων περιπτώσεων, αἱ παραβάσεις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχεμυθίας τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ μὲ πρόσκαιρον παῦσιν. Π. Ν. 455. Ο. 292. 293.

292. Ἐκτὸς τῶν ῥητῶς ὡρισμένων περιπτώσεων, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἀκόμη καὶ τότε τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν, ὅταν διὰ ῥαθυμίαν, ὀκνη-

---

ταμείου ζητῇ καὶ λαμβάνῃ ἄδειαν ἀπὸ τὴν προεστῶσαν ἀρχήν του, τότε πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας παύει τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἡμίσεως μισθοῦ, μέχρι τῆς ἐκ νέου τῶν ἐργασιῶν του ἐνάρξεως. — Ὅταν ἡ ἄδεια εἶναι διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τότε παύει ἡ μισθοδοσία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας.

2. Πλὴν εἰς ἀπουσίαν ἕνεκα ἀσθενείας, ὅταν αὐτὴ προξενῇ ἀνικανότητα τῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, ὁ ὑπάλληλος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀντικαταβάλλῃ ἢ μᾶλλον νὰ παραχωρήσῃ ἐκ τοῦ μισθοῦ του εἰς τὸν ἀνήκοντα προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τὴν ποσότητα, τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς πληρωμὴν τοῦ ἀντιπροσώπου του. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου οἱ ὑπάλληλοι οἵτινες ἤθελαν ἀποδείξει ἀποχρώντως αἰτίας ἀσθενείας καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελαν ἐπιτρέψει δι' ἰδιαιτέρους λόγους τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ.

3. Διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν μεταβάλλεται τίποτε εἰς τὰ ὡρισμένα εἰς τοὺς κανονισμοὺς περὶ ἀδειῶν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

ρίαν ἢ κουφότητα παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἔκ τε τούτου καὶ (*) διὰ κακοήθους διαγωγῆς καθίστανται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των. Ο. 116. 138. 141. 143. 144. 145. 149. 159. 160. 161. 162. 163. 171. 172.-174. 178. 181. 182. 183. 184. 187. 188. 203. 211. 244. 245. 246. 247. 252. 253. 260. 273. 274. 276. 277. 279. 280. 281. 288. 291. 296. 297. Πολ. 192. 200. 204. Π. Ν. 488. 489. Ποιν. 49. 56. 59. 74. 88. 91. 223. 235. 370. 499. 530. 559. 560.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἔκ τε τούτου καὶ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Πειθαρχικαὶ ποιναί, καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

293. Αἱ ἐπιβληθησόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι· — 1. ἐπίπληξις· — 2. πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχ. — 3. ὑποχρέωσις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας των προξενηθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, ἂν καὶ δὲν ἤθελον ζητηθῆ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος. — 4. προσωρινὴ παῦσις τῆς ὑπηρεσίας ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἓξ μηνῶν. Ο. 89. 97, 4. Ο. 97. 143. Πολ. 213. 214. Ο. 145. 294. 295 (α).

294. Ἡ προσωρινὴ παῦσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὠφελείας. Ο. 13. 207. 293,4. 295. 308.

295. Πᾶσα πρᾶξις, γενομένη παρά τινος πεπαυμένου προσωρινῶς ἢ ἀποβεβλημένου τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἰδίως δὲ παρὰ δικηγόρου, γραμματέως, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος μετὰ τὴν πρὸς αὐ-

---

(α) Δ. 21 Σεπτεμβρ. 1836 περὶ τοῦ ἄρθρου 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 νόμου περὶ οργ. τῶν δικ. Ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χαρακτῆρα ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληροῖ παρ' οἱανδήποτε ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

τὸν ἐπίσημον τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς κοινοποίησιν, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα. Ο. 493, 4. Πολ. 201. 202.

296. Ὁσάκις, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου τινὸς νόμου, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἀκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἰδίως δὲ οἱ γραμματεῖς, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι ἢ οἱ κλητῆρες, οἵτινες ἔγιναν αἴτιοι τούτου καταδικάζονται κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν βλάπτωσιν ὁπωσδήποτέ τινα ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας, ἂν καὶ ἡ πρᾶξις ἢ ἡ ἔλλειψις δὲν ἐπιφέρῃ ἀκύρωσιν. — Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καταγινώσκεται ποινὴ πειθαρχική· ἐν δὲ παραβάσει διατάξεώς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπιβάλλεται καὶ ἔτι βαρυτέρα. Πολ. 201. 203. 204. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

297. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεδριάσει παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, κατ' αἴτησιν τῶν ζημιωθέντων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἀφορώσας τὰς ἐναντίον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πολιτικὰς ἀγωγάς. Πολ. 56. 203. Ποιν. 65. Ο. 292. 293.

298. Πότε καὶ πῶς ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς προσδιωρίσθη ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον 89. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ διωρισμένους γραμματεῖς, δικηγόρους καὶ κλητῆρας (ἄρθρον (*) 62). — Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τῶν εἰσαγγελέων προσδιορίζεται εἰδικώτερον εἰς τὰ ἄρθρα 97, 141, 161, 172, καὶ 179. — Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μόνον τὰ πολυμελῆ δικαστήρια καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν πειθαρχικὰς ποινάς. Ο. 26. 299. 300. 302. 307. 309. Ποιν. 539.

(*) ἴσ. 89.

299. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν δημόσιον συνεδρίασιν πραχθέντα ἢ ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα κρίνονται

αὐτόθι ἄνευ ἀναβολῆς. — Ὅλα τὰ παρὰ τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων εἰσαχθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 98 καὶ 99 ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, καὶ κρίνονται κατὰ πρότασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστικοῦ συμβουλίου, Πολ. 169. 206. 574. 727. Ποιν. 370. 499.

300. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου· — 1) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ πταισματοδίκας μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν καὶ τῶν γραμματέων, ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους, καὶ ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις, πρωτοδίκαις, ἐμποροδίκαις, ἢ πλημμελειοδίκαις διωρισμένους δικηγόρους, κλητῆρας καὶ ὑπογραμματεῖς· — 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδίκας, ἐμποροδίκας καὶ πλημμελειοδίκας μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις διωρισμένους δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου· — 3) τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας καὶ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου τινὸς ςρατιωτικοῦ δικαστηρίου μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ο. 26. 98. 99. 116. 299. 302. 303. 305. 306.

301. Κατὰ τῶν ἀρειοπαγιτῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἀντεισαγγελέως, γραμματέως καὶ τῶν παρέδρων αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μόνον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ο. 99.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διεξαγωγὴ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.

302. Ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν βραδύνῃ, παραμελῇ ἢ ὅλως παραλείπῃ τὴν καταψήφισιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, τὸ προϊστάμενον αὐτοῦ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπιβάλῃ ἀντ' ἐκείνου τὴν προσήκουσαν ποινὴν, καὶ συγχρόνως νὰ παραινῇ τοὺς ἀμελοῦν-

τας πρωτοδίκας ὥστε νὰ δεικνύωσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ μὲν Ἄρειος Πάγος ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν, τῶν συνέδρων καὶ τὰ ἔκτακτα ςρατιωτικά, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία ὡς πρὸς ὅλα τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου.

303. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου δὲν γίνονται δημοσίως, οὐδ' ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινή, ἂν πρῶτον δὲν ἀπολογηθῇ, ἢ τοὐλάχιστον δὲν προσκληθῇ ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καὶ ἂν δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ προτάσεις τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. Ὁ. 299. 300. 302. 305. 306.

304. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου. Ὁ. 307.

305. Ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, καταδικαστικαί τε καὶ ἀθωωτικαί, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι καταψηφίζουσιν ἐπίπληξιν, στέλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. — Ὅταν δὲ καταγνωσθῇ κατά τινος προσωρινὴ παῦσις, ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἀπέχει ἐν τοσούτῳ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡρισμένῃ ποινῇ. Π. Ν. 450. Ὁ. 307.

306. Η εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁριζομένη ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς δικογραφίας, γίνεται, — 1. κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἀριθ. 1, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν· — 2. κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἀριθ. 2 καὶ 3, ὑπὸ τοῦ π α ρ ὰ τ ο ῖ ς ἐ φ έ τ α ι ς ἢ τ ῷ Ἀ ρ ε ί ῳ Π ά γ ῳ ε ἰ σ α γ γ ε λ έ ω ς (*) πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν· πάντοτε δὲ ὁ ἀποστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ προσθέτῃ καὶ τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις.

(*) Γ. ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων εἰσαγγελέων

307. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 305 καὶ 306 ἀποστελλομένων ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων, ἢ καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 298, 301 καὶ 302, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία αὐτεπαγγέλτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ

νέαν ἀνάκρισιν, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην. — Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύναται ὡ σ α ύ τ ω ς (*) νὰ ἐπιτείνῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιδληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινήν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα, ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινήν, ἀθωωτικῆς οὔσης τῆς ἀποφάσεως. — Κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται συγχρόνως καὶ πρότασις περὶ ἀποβολῆς. Ὁ. 298. 302. 304.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ὡσαύτως

308. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, κατὰ τοῦ ὁποίου, ἕνεκα κακουργήματος ἤ τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἑπομένως κατὰ τὸ ἄρθρον 294 στερεῖται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο καὶ τοῦ μισθοῦ του. Ὁ. 13.

309. Περὶ τῆς ἐκβάσεως ἑκάστης ἀνακρίσεως, γενομένης κατά τινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 396 (*) διαλαμβανόμενον τρόπον, καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἕνεκα πταισμάτων ἐκδοθεισῶν.— Καὶ κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 307 ἀνηκούσης πειθαρχικῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παῦσιν τοῦ καταδικασθέντος ἢ ἀθωωθέντος ὑπαλλήλου. Ὁ. 298.

(*) Διορθ. 306

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τιμαὶ καὶ διακρίσεις.

310. Ὅστις, ὑπηρετήσας τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ συνέχειαν ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, εὐαρέστησεν ἰδιαζόντως τῷ βασιλεῖ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ φυλάττων ὁλί-

κληρον τὸν μισθὸν, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν στολήν του. — Ἐκτὸς τούτου ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἄλλα δείγματα ἰδιαζούσης εὐμενείας.

311. Εἰς τὸ ἀκροατήριον ἑκάστου δικαστηρίου θέλουν ἀναρτᾶσθαι αἱ εἰκόνες τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες διέπρεψαν διὰ βαθυτάτων γνώσεων, διὰ τῆς πολυπειρίας, τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρός των· — Μόνος ὁ Βασιλεὺς δύναται, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς τοιαύτης διακρίσεως δικαστικόν τινα ὑπάλληλον, καὶ τοῦτο τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

312. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν δεκατέσσαρας ἡμέρας, ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσι κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως οἱ δικαστικοὶ διορισμοί (α). — Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυροῦνται ὅσα τῶν

(α) Ὅρα ἄρθρ. 14 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 3 Ο.

Δ. 1 Ἰαν. 1835 περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων τῆς ἐπικρατείας.

1. Τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 16|29 Ὀκτ. Π. Ε. διατ. σχηματισθέντα, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ σήμερον ἀποφάσεώς μας συστηθέντα δικ. τοῦ βασιλείου θέλουν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρ.) Τ. Ε.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα δικ. Ναυπλίου, Χαλκίδος, Μεσολογγίου καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον Σύρας.

Δ. 1 Ἰαν. 1835 περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

1. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου), ὁ περὶ ποινικῆς δικονομίας νόμος ὁ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ πολιτικῆς δικονομίας ὁ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου παρελ-

προδιατεταγμένων καὶ προνενομοθετημένων ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

313. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Πρόεδρος, Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

θόντος ἔτους λαμβάνουν κῦρος, καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) Τ. Ε.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ῥηθέντας νόμους.

3. Αἱ ἀνακρίσεις αἱ μὴ τελειωθεῖσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουν διευθυνθῆ κατὰ τὴν νέαν ποινικὴν δικονομίαν· ὅλαι δὲ αἱ πολιτικαὶ δίκαι αἱ μὴ ὥριμαι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου πολιτικῆς δικονομίας.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῆ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο συνεχεῖς κυριακάς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Α. Ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρ. 1. Ἅπασα ἰδιωτικὴ ἀπαίτησις περὶ ἀποκτηθέντων ἤδη δικαίων, γινομένη εἴτε παρ' ἑνὸς εἴτε παρὰ πολλῶν ἰδιωτῶν, εἴτε παρά τινος σωματείου, ἢ κοινότητος, εἴτε παρὰ τοῦ δημοσίου, εἴτε καὶ κατ' αὐτῶν, ὑπάγεται συνήθως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

2. Ἀγωγὴ κατὰ τοῦ δημοσίου εἶναι τότε μόνον παραδεκτὴ, ὅταν ὁ ἐνάγων ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν διοικητικὴν ἀρχὴν, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων του, καὶ ἢ ἔλαβεν ἀπόφασιν ἀρνητικὴν, ἢ, ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς ἀναφορᾶς του, δὲν ἔλαβε κάμμίαν ἀπόφασιν (α).

3. Ὁποῖα ἀντικείμενα δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίζωνται παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν,

---

(α) Δ. 12 Μαΐου 1835 ὅρα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 75 Πολ. καὶ Παρ. ἄρθρ. γ'. τοῦ Δ 1 Ἰουλ. 1838 περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν, καὶ ἄρθρον 10 τοῦ Δ. 10 Νοεμβρ. 1836, περὶ εὐθύνης τῶν δήμων κτλ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 365 Π Ν.

προσδιωρίσθη δι' ἰδιαιτέρων νόμων· καὶ πᾶσα ἐπέμβασις τῶν τε δικαστηρίων εἰς διοικητικὰ ἀντικείμενα, καὶ τ' ἀνάπαλιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικὰς διαφορὰς (*), ἀπαγορεύεται (α). Π. Ν. 476. 479.

(*) Γ. εἰς διαφορὰς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου

(α) Ὅρα Παρ. τὰ ὑπὸ τὴν λέξιν Εἰδικὰ δικαστήρια ἐκδεδομένα διάφορα βασιλικὰ διατάγματα.

Δ. 7 Μαΐου 1837 περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων· — 1) πᾶσα ἐνοικιαστῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προερχομένη ἀπὸ δημοσίους ἀμέσους φόρους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτόρων τοιαύτης φύσεως διαφορά· — 2) πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φόρων διαφορὰ, ἐν ὅσῳ αἱ κείμεναι ἢ ἐκδοθησόμεναι νόμιμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παραπέμπει αὐτὰς εἰς τακτικὰ δικαστήρια. — Τὰ εἰς τοὺς προηγουμένους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους δημοτικοὺς φόρους· — 3) πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κάθαρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διορύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορά· — 4) πᾶσα διαφορὰ ἕνεκα ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διαφορᾶς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· — 5) πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορά· — 6) πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους· — 7) πᾶσα μεταξὺ

Β'. Σύγκρουσις δικαιοδοσίας.

4. Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων, διοικητικὴ ὑπόθεσις εἰσήχθη εἰς δικαστήριον, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ (*) ὀφείλουν, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις (**) εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀποφαίνωνται ἑαυτὰς ἀναρμοδίας, καὶ τούτου μὴ γενομένου, οἱ νομάρχαι αἴρουσι τὴν σύγκρουσιν ταύτην (***). Πολ. 25.

(*) Γ. τὰ δικαστήρια (**) Γ. παρέλκει (***) Γ. παρέλκει τὸ ταύτην.

5. Η σύγκρουσις εἶναι καταφατικὴ ἢ ἀποφατική, καθ' ὅσον ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται ἑαυτὰς ἁρμοδίας ἢ ἀναρμοδίας.

6. Ἡ ἄρσις τῆς συγκρούσεως συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον διακήρυξιν τοῦ νομάρχου, ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκκρεμὴς ὑπόθεσις δὲν ἀνήκει εἰς αὐτό, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπόφασις.

ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα· —8) ὅλαι αἱ διαφοραί, ὅσαι διὰ προγενεστέρων βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐχαρακτηρίσθησαν καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

2. Ὅλαι αἱ διαφοραί, αἱ ὁποῖαι μήτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 §. 8 ῥηθέντων νόμων καὶ διατάξεων, μήτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν, ὑπάγονται ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἰδίως δὲ — α' ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ περὶ κυριότητος, ἰδιότητος προσώπων ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραί· — β'. αἱ περὶ ἑρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν διαφοραί, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀποζημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 §. 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιρέσεων.

Ὅρα καὶ Παρ. Λ. Διοικ. δικαστήρια.

7. Ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου ἀρθεῖσα σύγκρουσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις (*) εἰσαγγελέα, καὶ παρ' αὐτοῦ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δικαστήριον.

(*) Γ. παρέλκει

8. Ἀποτέλεσμα τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἄρσεως τῆς συγκρούσεως εἶναι, ὅτι τά τε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπέχουν πάσης ἀποφάσεως, μέχρις ὅτου διευκρινηθῇ τὸ περὶ τούτου ζήτημα. Π. Ν. 476. 477. 479.

9. Περὶ τῆς ἀρθείσης καταφατικῆς ἢ ἀποφατικῆς συγκρούσεως ἀποφασίζει πάντοτε, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ (ἄρθρ. 476) (**) ὁρισθέντων, τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. — Ἐὰν τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κρίνῃ βάσιμον τὴν ἀρθεῖσαν σύγκρουσιν, καταργεῖται ἡ ἀναρμόδιος ἀπόφασις, καὶ ἡ δίκη παραπέμπεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχὴν (α).

(**) Γ. ἴσως 477, 2.

Γ΄. Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

10. Πότε αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαὶ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὡρίσθη ἤδη ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ. —Συνήθως ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ τέλους τῆς ποινικῆς. Ποιν. 6. 7. 8. Πολ. 455. 463, 4. 588. 589. 808. 832.

11. Μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ δίκη περιέχῃ προδικαστικὸν ζήτημα, ἀφορῶν τὴν ποινικὴν διαδικασίαν (1), ἀποφαίνονται κατ' ἐξαίρεσιν πρῶτα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ποιν. 8.

(1) Γ. τῆς ποινικῆς διαδικασίας,

12. Ἀποφασισθέντος ἅπαξ τοῦ προκαταρκτικοῦ (2) ζητήματος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, δὲν

(2) Γ. προδικαστικοῦ

(α) Ὅρα Παρ. ἄρθρ. 48 τοῦ Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1835 περὶ συστάσεως συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας καὶ ἄρθρ. 9 τοῦ Δ. 26 Ἰουνίου 1836 περὶ ἁρμοδιότητος τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν, καὶ περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

δύναται πλέον τὸ ἄλλο δικαστήριον, εἴτε πολιτικὸν, εἴτε ποινικὸν, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάκρισιν (*) τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ποιν. 8.

(*) Γ. ἐξέτασιν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν παραγινομένων ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α. Ὅτι δύο μόνοι βαθμοὶ δικαιοδοσίας.

13. Πρὸς ἀπόφασιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων ὑπάρχουν δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν καὶ ἐφετῶν, ἀλλὰ πάντοτε δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας δι' ἑκάστην πολιτικὴν ἀγωγήν.—Δὲν συγχωρεῖται νὰ εἰσαχθῇ ὑπόθεσίς τις εἰς δικαστήριον κρίνον κατ' ἔφεσιν, παραλειπομένου τοῦ ἁρμοδίου κατωτέρου δικαστηρίου. Πολ. 490. 530. Ὁ 1. Πολ. 745. 746. 747. 234. 239. 240. 740. 741. 744.

Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν.

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ.—Ὅθεν ἄνευ συναινέσεως τῶν διαδίκων, δὲν συνίσταται εἰδικὸν δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν δίκης τινός· καὶ ὁ ἁρμόδιος δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς ἄλλον δικαστήν. Πολ. 106. 103. Ε. 51.

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι.

15. Μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιαιτέρων (*) δικαστικῶν πράξεων, καὶ ἰδίως πρὸς χωροψίαν πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, πρὸς ὅρκισιν καὶ ἄλλας ὁμοίας πράξεις ἀνατίθεται ἡ πρᾶξις (**), καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ παρὼν νόμος τὸ συγχωρεῖ ῥη-

τῶς, εἰς ἄλλα μὲν ἰσόβαθμα δικαστήρια, δι' αἰτήσεως, εἰς ὑποδεέστερα δὲ, διὰ παραγγελίας. — Τοιαῦται αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τάχιστα. Πολ. 309. 377. 382. 425.

(*) Γ. ἡ ἐπιχείρησις μερικῶν (**) Γ. χωροψίας, ἐξετάσεως μαρτύρων, ὁρκίσεως καὶ ἄλλων ὁμοίων πράξεων δύναται νὰ ἀνατεθῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαιοδοσία.

Α'. Γενικὴ δικαιοδοσία.

16. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ δίδεται συνήθως εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος. — Πᾶς ἡμεδαπὸς ὑπάγεται λόγῳ γενικῆς ἢ προσωπικῆς δικαιοδοσίας εἰς τὸ δικαστήριον (*) τῆς μονίμου κατοικίας, τὴν ὁποίαν εἶχε καθ' ὃν καιρὸν ἔγινεν ἡ ἀγωγὴ, ἢ, ἐὰν δὲν εἶχεν ἀποκτήσει ἀκόμη καμμίαν (**) κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του.

(*) Γ. ἡ γενικὴ ἢ προσωπικὴ δικαιοδοσία παντὸς ἡμεδαποῦ εἶναι εἰς τὸ δικαστήριον (**) Γ. τοιαύτην

17. Λόγῳ γενικῆς δικαιοδοσίας ὑπάγονται, — 1. οἱ παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι πρέσβεις, ἢ ἄλλοι διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντες πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι (*), ὡσαύτως καὶ οἱ πρόξενοι, ὅπου οὗτοι ἀπολαύουσι τῆς ἑτεροδικίας, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα κατῴκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς των, καὶ τοῦτο, μέχρις ὅτου ἀποκτήσουν ἄλλην κατοικίαν· ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἶχον κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πρωτευούσης τοῦ κράτους· — 2. τὸ δημόσιον, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης τοῦ κράτους· — 3. αἱ κοινότητες καὶ τὰ σωματεῖα, εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τὰ καταστήματα (**) αὐτῶν· — 4. αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα εἶναι αὗται καθιδρυμέναι· — 5. πρὸ τῆς διανομῆς τῆς κλη-

ρονομίας ὅλαι αἱ μεταξὺ κληρονόμων διαφοραὶ ἢ ἀγωγαὶ τρίτων, αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις τινὰς κατὰ τοῦ διαθέτου (***), εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου ἔκκειται ἡ κληρονομία. — Εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα ὑπάγονται καὶ αἱ ἀγωγαί, αἱ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος, περὶ κληροδοσιῶν, ἢ ἐν γένει περὶ ἐκτελέσεως τῶν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος διατεθειμένων, ἢ περὶ τῆς διακατοχῆς μήπω παραδοθείσης κληρονομίας.

(*) Γ. τὰ παρ' αὐτοῖς διωρισμένα πρόσωπα τῆς πρεσβείας

(**) Γ. ὑπάρχει ἡ διεύθυνσις (***) Γ. κληρονομουμένου

18. Τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τρίτου τινὸς παρακολουθοῦσιν ὡς ἐφεξῆς· — 1. αἱ σύζυγοι, τὴν τοῦ συζύγου των καὶ μετὰ τὴν διάζευξιν αὐτῶν·—2. αἱ χῆραι, ἐνόσῳ δὲν μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τῆς χηρείας των, τὴν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου των· — 3. τὰ νόμιμα (*) καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τέκνα, ἐνόσῳ δὲν ἀποκτήσουν ἰδιαιτέραν δικαιοδοσίαν, τὴν τοῦ πατρός των καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ·—4. νόθα τέκνα, τὴν τῆς μητρός.—Ἐὰν δὲ μεταβάλουν αἱ σύζυγοι (**), αἱ χῆραι ἢ τὰ τέκνα τὴν κατοικίαν των, καθίσταται ἁρμόδιον τὸ δικαστήριον τῆς νέας αὐτῶν κατοικίας.

(*) Γ. γνήσια (**) Γ. αἱ διεζευγμέναι σύζυγοι

Β'. Ἐξαιρέσεις.

19. Τῆς γενικῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐναγομένου ἐξαιροῦνται,—1. δίκαι ἀφορῶσαι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τοὺς ἐμποροδίκας τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.—2. διαφοραὶ περὶ διαχειρίσεως διεξαγομένης κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινός· αὗται, καθὼς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι λογιστικαὶ δίκαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ παραγγείλαντος δικαστηρίου· — 3. ἀνταγωγαί, ἐὰν αὗται ἦναι δεκταὶ καὶ εἰσήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ ἀγωγή, καὶ τότε προσέτι, ὅταν ὁ ἐνάγων παραιτῇ ταύτην. —4. αἱ κατὰ τὴν κατάσχεσιν πράγματός τινος καὶ (*) κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσω-

πικῆς κρατήσεως ἐγερθεῖσαι διαφοραὶ ἀποφασίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν εὑρίσκεται τὸ κατασχετέον ἢ (**) κατασχεθὲν πρᾶγμα, ἢ ἐξετελέσθη ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις. — 5. τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐξετελέσθη ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἢ ἡ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεώς τινος ἐπιχειρηθεῖσα (***) κατάσχεσις ὁποιουδήποτε πράγματος, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς τότε μόνον, ὅταν διετάχθη προσωπικὴ κράτησις ἢ κατάσχεσις (****) — ά. κατὰ φυγάδος ὀφειλέτου, μὴ ἔχοντος νόμιμον (1*) κατοικίαν, ἢ — β'. κατ' ἀλλοδαποῦ, ὅστις ἐφυλακίσθη, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ πράγματα κατεσχέθησαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. (2*) — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, ἀποφαίνεται τὴν εἰς τὴν συνήθη δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου παραπομπὴν τῆς δίκης. (3*) Πολ. 22. 564. 871. 873. 932. 919. 925. 1017. 1041. 1048. 1042.

(*) Γ. ἢ (**) Γ. παρέλκουν (***) Γ. γενομένη (****) Γ. ὅταν ἡ προσωπικὴ κράτησις ἢ ἡ κατάσχεσις διετάχθη (1*) Γ. μόνιμον (2*) Γ. κατ' ἀλλοδαπῶν, οἵτινες δύνανται νὰ φυλακισθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ τῶν ὁποίων τὰ πράγματα δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ (3*) Γ. κυρίας ἀπαιτήσεως

20. Πραγματικαὶ ἀγωγαὶ ἀφορῶσαι ἀκίνητα κτήματα, ὡσαύτως ἀγωγαὶ μικταὶ ἀπευθυνόμεναι (*) κατὰ παντὸς διακατόχου, καθὼς καὶ αἱ περὶ τῆς διακατοχῆς τοιούτων ἀντικειμένων, δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα.

(*) Γ. καὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι

21. Δίκαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας τοιαύτην συνάφειαν, ὥστε δὲν ἠμποροῦν νὰ χωρισθοῦν χωρὶς ἐπιβλαβοῦς ἐπιῤῥοῆς εἰς τὴν διαδικασίαν ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, καθὼς καὶ (*) ὅλαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ καὶ ἀφορῶσαι προδικαστικὸν, παρεδικὸν ἢ παρεμπίπτον τι ζήτημα, εἰσάγονται εἰς τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἁρμόδιον

δικαστήριον.—Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον ὑπάγονται ἰδίως ὅλαι αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαὶ καὶ (*) αἱ περὶ ἀσφαλείας (**), ὡσαύτως καὶ ὅλαι οἱ διαφοραὶ αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Πολ. 90. 229. 230. 218. 219. 618. 553. 465. Ο. 210. 209. 218.

(*) Γ. παρέλκει ὁ καὶ (**) Γ. περὶ ἐγγυήσεως

Γ΄. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος.

22. Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ·— 1) ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἁρμόδιον δικαστήριον. ἢ τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας (*) τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπομεμακρυσμένα τῆς πατρικῆς των οἰκίας ὡς μαθητεύοντες, τεχνῖται, χειροτέχναι, στρατιῶται ἢ ὑπηρέται·—2) ἐὰν πρόκειται νὰ εναχθῶσιν ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως πολλοὶ ὀφειλέται, ὑπαγόμενοι ἕκαστος εἰς διάφορον δικαιοδοσίαν,—ἓν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων·—3) κατὰ ξένας ὑποθέσεις, διεξαγομένας κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ παραγγελίας, καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν προερχομένας λογιστικὰς δίκας, ἐὰν αἱ τοιαῦται διαχειρίσεις δὲν διεξήχθησαν κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινὸς,—ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου διαχειρίζεται ἡ ὑπόθεσις·—4) εἰς ὅλας τὰς ἀγωγὰς τὰς ἔκ τινος συμβολαίου προελθούσας καὶ γινομένας ἕνεκα μὴ ἐκτελέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ πρὸς ἀκύρωσιν ἢ κατάργησιν τοῦ συμβολαίου (**) ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα κατὰ τὴν ῥητὴν συνομολογίαν τῶν διαδίκων ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ συμβόλαιον·—5) εἰς προσωπικὰς (***) ἀγωγὰς, προερχομένας ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐὰν αὗται ἀφορῶσι πλείονα εἰς τὴν περιφέρειαν διαφόρων δικαστηρίων κείμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀπευθύνωνται κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου—ἓν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων·—6) εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις, προερχομένας ἔκ τινος κολασίμου πράξεως, καὶ ἐὰν αὗται δεν προβάλλωνται ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου—ἤτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εναγομέ-

νου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις· —7. εἰς δίκας ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν, ἢ τὰς συναλλαγματικάς—τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον ἤτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ τόπου τοῦ συμβολαίου, ἢ τῆς πληρωμῆς. Πολ. 19.

(*) Γ. διαμονῆς (**) Γ. συναλλάγματος (***) Γ. πραγματικὰς

Δ'. Τεκμήριον (*).

23. Μεταξὺ πολλῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπίσης ἁρμοδίων δικαστηρίων προτιμᾶται ἐκεῖνο, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὁ ἐνάγων ἔφερε (**) τὴν δίκην εἰς τὸ πινάκιον. — Ἐὰν ἡ αὐτὴ δίκη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνεγράφη εἰς τὸ πινάκιον (***), καὶ ἂν δὲν δύνανται οἱ διάδικοι νὰ συμφωνήσωσι φιλικῶς περὶ τῆς ἁρμοδιότητος ἑνὸς τῶν δικαστηρίων τούτων, ἀποφασίζει ἕκαστον αὐτῶν περὶ τῆς ἁρμοδιότητός του· ἐὰν ἕκαστον τῶν δικαστηρίων τούτων ἀποφαίνεται ἑαυτὸ ἁρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον, γίνεται ἡ περὶ κανονισμοῦ τῶν δικαστηρίων αἴτησις. Ποιν. 31. Πολ. 575. 29 ἑ.

(*) Γ. προτέρησις (**) Γ. πρῶτον (***) Γ. δύω δικαστηρίων

Ε'. Παράτασις (*).

24. Ὅστις κατὰ τὰ (**) ἐν τοῖς ἄρθροις 16-23 ὡρισμένα, εἰσήχθη εἰς ἀναρμόδιον δικαστήριον, δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου. — Τούτου γενομένου, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἁρμοδιότητος· πολυμελὲς δὲ ὄν, ἀφοῦ πρῶτον ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα. — Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως τὴν ἁρμοδιότητα ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ἁρμόδιον δικαστήριον (***), τὸ δικαστήριον τοῦτο καθίσταται ἁρμόδιον διὰ παρεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὴν ἐμπορίαν ἢ τὰς συναλλαγματικάς. Πολ. 39. 582. 588. 25. 738. 545. 553, 1. 491. 529, 3.

(*) Γ. παρέκτασις (**) Γ. ἐναντίον τῶν (***) Γ. ἀπήντησεν ἐνώπιον τοῦ μὴ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

ς'. Βάσανος τῆς ἁρμοδιότητος.

25. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 19 ἀριθ. 1, δὲν ἦναι ἁρμόδιον, ἢ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀναρμοδιότητά του· ἐὰν δὲ ἦναι πολυμελές, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον (α). Πολ. 24. 738. 259. 512 808, 2.

Ζ'. Δικαιοδοσία τῶν ἀλλοδαπῶν.

26. Ἐξαιροῦνται τῆς τακτικῆς δικαιοδοσίας ὅλοι οἱ ἀλλοδαποὶ οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ εἰς τὰς πρεσβείας ἀνῆκον δικαίωμα.

27. Ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ καταδιωχθοῦν (*) παρ' ἀλλοδαπῶν ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων, (**) κατὰ τας ἐν τοῖς ἄρθροις 19, 20 καὶ 22 ἀριθ. 3, 4, 5-7 ὡρισμένας περιπτώσεις, ἢ ὅταν συνθῆκαι τοῦ κράτους (β) κάμνουν ἐξαίρεσίν τινα, ἢ ὁ ἐναγόμενος ὑπέβαλεν ἑαυτὸν ῥητῶς ἢ σιωπηλῶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια (γ).

(*) Γ. ἐναχθῶσι (**) Γ. μόνον

28. Ὁ ἀλλοδαπὸς δύναται νὰ καταδιωχθῇ (*) παρ' ἡμεδαποῦ ἐνώπιον παντὸς ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, ἕνεκα πάσης ὑποχρεώσεως συνομολογηθείσης ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἡμεδαπόν.—Ὡσαύτως δύναται ὁ ἡμεδαπὸς νὰ καταδιωχθῇ ἐνώπιον ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἕνεκα τοιούτων ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας οὗτος συνωμολόγησεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπόν.

(*) Γ. ἐναχθῇ

(α) Ὅρα Παρ. Δ. 26 Ἰουνίου 1836 περὶ συστάσεως εἰδικῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν ἕνεκα διαφιλονεικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν κτλ.

(β) Ὅρα Παρ. Συνθῆκαι τοῦ κράτους.

(γ) Ὅρα Παρ. ἄρθρ. 8 Ν. 15 Μαΐου 1835 περὶ ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κανονισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων.

Α. Περιπτώσεις.

29. Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἡ ἁρμοδιότης διαφόρων μὴ ὑπαγομένων ἀλλήλοις δικαστηρίων ἦναι ἀμφιβαλλομένη ἢ ἀμφισβητουμένη, ὁ Ἄρειος Πάγος, κατ' αἴτησίν τινος τῶν διαδίκων, κανονίζει καὶ προσδιορίζει αὐτήν. Πολ. 23. 463,5. 806. Ποιν. 43.

Β'. Διαδικασία.

30. Ἡ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος αἴτησις γίνεται ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις (*), ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶναι ἐκκρεμὴς εἰς διάφορα δικαστήρια. Ποιν. 47.

(*) Γ. βεβαίωσις

31. Κατ' ἔκθεσιν, γενομένην παρά τινος τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἐκδίδει ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐὰν κρίνῃ τὴν περίπτωσιν ἁρμοδίαν πρὸς τοῦτο, τὴν ἄδειαν τῆς ἕνεκα τοῦ κανονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ αναβάλλει συγχρόνως τὴν περαιτέρω διαδικασίαν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐπιλαβομένοις τῆς ὑποθέσεως δικαστηρίοις. Ποιν. 47.

32. Ἡ περὶ παραδοχῆς ἀπόφασις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀνυπερθέτως εἰς ὅλα τὰ ἐπιλαβόμενα τῆς ὑποθέσεως δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν, καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κλητεύεται συγχρόνως ὁ ἀντίδικος κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τὰς συνήθεις προθεσμίας. Πολ. 34. 138. 195. 196. 540—542. 820. Ποιν. 48.

33. Ἐὰν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐπιλαβόμενα δικαστήρια, καίτοι εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν ἀπέχωσι τῆς περαιτέρω διαδικασίας, καταδικάζονται εἰς ὅλας τὰς ἐντεῦθεν προκυψάσας ζημίας καὶ δαπάνας, καὶ

ὑποβάλλονται προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 66. Ό. 293, έ. 302, έ. Ποιν. 49.

34. Ἐὰν ὁ ἕνεκα κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος ἐνάγων παραμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 ὡρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου (*), τὸ δὲ δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἁρμόδιον. Πολ. 273, 1.

(*) Γ. του

35. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κλητευθέντες, ἐμφανισθῶσι, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰτήσεως· ἡ ἁρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ καταδικασθῇ συγχρόνως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 209 έ. 849—851. Ποιν. 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐξαίρεσις (*) δικαστῶν.

Ἀ. Λόγοι ἐξαιρέσεως.

36. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, πάρεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἑαυτὸν ἢ νὰ ἐξαιρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων (α), — 1) ἐὰν ἔχῃ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἔμμεσον ἢ ἄμεσον εἰ καὶ πόῤῥωθεν (**) — 2) ἐὰν ἦναι συγγενὴς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν κηδεστὴς ἢ (***) συνδεδεμένος δι' υἱοθεσίας· ἐὰν ἦναι συγγενὴς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου· ἐὰν ἦναι ἤδη ἢ ἦτό ποτε σύζυγος (****) ἢ μνηστήρ·—3) ἐὰν ἔχῃ πρός τινα τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, οἰκιακὴν σχέσιν (5*) ἰδιαιτέρας ὑποχρεώσεις, σχέσιν (6*) ἐξαρτήσεως, ἔριν ἢ ἔχθραν·—4) ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθη ἢ μέλλῃ νὰ παρασταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διο-

---

(α) Ὅρα τὸν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 49. Πολ. Ν. 8. Ἰουλ. 1838.

ρισμοῦ του συνετέλεσεν, ἢ ἔδωκε συμβουλὴν (7*), ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής·—5) ἐάν, ὑφ' ὁποιονδήποτε χαρακτῆρα διεξήγαγεν (8*) ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ προσβλητέον ἔγγραφον, ἢ ἀπεφήνατο τὴν ἀπόφασιν καθ' ἧς ἐγένετο ἔφεσις·—6) ἐὰν διαρκούσης τῆς διαφορᾶς (9*), διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν, λαβὼν δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως ἢ ἄλλο τι πράξας. Ποιν 51. Πολ. 113.

(*) Γ. τῶν κατὰ μέρος (**) Γ. εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης (***) Γ. μετά τινος τῶν διαδίκων κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν συγγενής, κηδεστής ἢ (****) Γ. ἐὰν ἦναι σύζυγος ἂν καὶ διεζευγμένος (5*) Γ· κοινωνίαν, (6*) Γ. σχέσεις καθηκόντων ἢ (7*) μεταθετέον τὸ ἢ ἔδωκε συμβουλὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου. (8*) Γ· ἐνήργησεν (9*) Γ. τῆς δίκης

Β'. Πρότασις τῆς ἐξαιρέσεως.

37. Ἕκαστος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει να φανερώσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ ἂν γνωρίζῃ περὶ ἑαυτοῦ λόγον τινὰ ἐξαιρέσεως. Τὸ δὲ συμβούλιον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα, ἀποφασίζει ἂν ὁ εἰρημένος πρέπῃ νὰ κάμῃ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀποχὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων. Ἐὰν εἰρηνοδίκης τις εὑρίσκεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν, κάμνει περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ περιμένει κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου. Ποιν. 53. Πολ. 227.

38. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 ἀριθ. 3-6 ἀναφερόμενοι ἐξαιρέσεως λόγοι εἰμπορεῦν νὰ προταθοῦν μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποί, παρ' ὅλων τῶν διαδίκων.

39. Τὴν ἐξαίρεσιν πρέπει νὰ προβάλλῃ τις πάντοτε, πρὶν ἑκουσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἑπομένως ὁ μὲν ἐνάγων πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος πρὶν ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν ἔνδικον πρᾶξιν. κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐνστάσεως καὶ πρὸ

αὐτῆς ἀκόμη τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος.—Ὅστις ἑπομένως θέλει νὰ μεταχειρισθῇ δικαστήν τινα (*) ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα κατά τινα ὑπόθεσιν, εἰσαχθεῖσαν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δικαστὴς (**) οὗτος ἀνήκει, ἀναγγέλλει τοῦτο κατὰ τὴν ἤδη ὡρισμένην ἐποχήν· ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα τοῦτον. Πολ. 24. 582. Ποιν. 52.

(*) Γ. δικαστικόν τινα ὑπάλληλον (**) Γ. παρέλκει

40. Τότε μόνον γίνεται ἐξαίρεσις δικαστοῦ καὶ (*) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἐξαιρέσεως προῆλθον μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως.—Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτή, δύνανται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξαιροῦντος, νὰ κηρυχθοῦν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἔγειναν, ἀφοῦ προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαιρούμενος δικαστής. Ποιν. 52.

(*) Γ. ἡ ἐξαίρεσις καὶ βραδύτερον ἔτι

41. Εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν πρέπει νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι, καὶ νὰ ἦναι (*) βεβαιωμένοι. —Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐξαιρεθῇ τις τῶν εἰρηνοδικῶν (**), παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν· ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἐξαιρεθῇ πρωτοδίκης, ἐμποροδίκης, ἐφέτης, ἢ ἀρειοπαγίτης (***), παρὰ τοῖς προέδροις τῶν δικαστηρίων τούτων. Ποιν. 54. 55.

(*) Γ. τοὐλάχιστον (**) Γ. μέλος τι τοῦ εἰρηνοδικείου (***) Γ. μέλος τι πρωτοδικείου, ἐμποροδικείου, ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου

42. Ἐὰν δὲν ἐδηλώθησαν οὐδὲ προσηκόντως ἐβεβαιώθησαν (*) οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 δὲν ἔγινεν οὔτε παρὰ τοῦ προσήκοντος διαδίκου, οὔτε κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, ἀποῤῥίπτεται αὕτη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, κατ' ἔκθεσίν τινος τῶν δι-

καστῶν γενομένην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 54.

(*) Γ. καὶ δὲν ἐβεβαιώθησαν προσηκόντως

Γ'. Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασία.

43. Ἐὰν ἐνεχειρίσθη ἐγκαίρως καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα (*) τύπον ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις, κοινοποιεῖται αὕτη πρῶτον εἰς τὸν ἐξαιρούμενον δικαστικὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τούτου, φέρεται ἔπειτα, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐξαιροῦντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 56. 588.

(*) κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ

44. Ὁ ἐξαιρούμενος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει ν' ἀπέχῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων (*)· ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων. Ποιν. 56. Πολ. 66 (*).

(*) Γ. κατὰ τὴν δίκην ταύτην πάσης πράξεως τῆς ὑπηρεσίας του·

45. Βεβαιωθέντων τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν, καὶ διατάττει τὸν ἐξῃρημένον νὰ ἀπέχῃ κατὰ τὴν δίκην ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων· ἄλλως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποῤῥίπτεται ἡ αἴτησις ἢ ἐπιβάλλεται κρείττων ἀπόδειξις. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ ἐξαιρῶν πληρώνει τὰ ἔξοδα, καί, ἐὰν οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι ἀποδειχθοῦν ψευδεῖς, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν· ἐν δὲ παραλόγῳ ἐξαιρέσει, προσέτι καὶ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Ποιν. 57.

Δ'. Ἁρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

46. Τὸ πολυμελὲς δικαστήριον, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐξαιρούμενος, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου, περὶ τῆς αἰτήσεως· ὅθεν προσλαμβάνει τὸ δικαστήριον, πρὸς ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως (*), ἀναπληροῦντα δικαστήν, ἐὰν δὲν

ὑπάρχῃ ἄλλος ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ δικαστῶν (**). Ποιν. 58.

(*) Γ. διὰ ν' ἀποφασίσῃ (**) Γ. τακτικῶν δικαστων.

47. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἔγινε κατά τινος εἰρηνοδίκου (*), ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ παραπέμπει συγχρόνως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως εἰς ἄλλον εἰρηνοδίκην, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ὁ ἀναπληρώσων. Ποιν. 58. Πολ. 489. Ὁ. 5.

(*) Γ. μέλους εἰρηνοδικείου

Ε΄. Συνέπειαι τῆς ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ἐξαίρεσιν λόγου.

48. Ἕκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ὅστις, συνειδὼς ἑαυτῷ λόγον ἐξαιρέσεως, τὸν ἀρνεῖται προβληθείσης τῆς ἐξαιρέσεως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς ζημίας καὶ τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένης μείζονος ποινῆς. Πολ. 66. Ποιν. 59. Π. Ν. 463. Ὁ. 292. 203.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

49. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον (α) γίνεται κατ' αἴτησιν, — 1. ἐὰν ὁλόκληρον δικαστήριον ἢ τόσοι δικασταὶ ἐξαιρεθοῦν, ὥστε οἱ λοιποὶ δὲν ἀποτελοῦν πλέον τὸν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ νόμους ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν (β)· — 2. ἐὰν

(α) Δ. 6 Δεκ. 1837 περὶ αὐξήσεως τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις δικαστῶν.

1. Αἱ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικείων γεννητέαι παραπομπαὶ δύνανται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως πρός τε τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ἐμποροδικεῖα.

(β) Ν. 8 Ἰουλ. 1838 περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκλήρων δικαστηρίων.

1. Ὁσάκις, εἴτε δι' ἐξαιρέσεις κατὰ μέρος δικαστῶν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ὁλοκλήρων τῶν δικαστηρίων, εἴτε δι' ὁ-

ἕνεκεν ἀσθενείας ἢ ἄλλου τινὸς λόγου, ὁ κατὰ νόμους ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν δὲν ὑπάρχῃ· — 3. ἐὰν ἐκ

ποιονδήποτε ἄλλον λόγον, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα κωλύωνται νὰ δικάσωσι δίκην τινά, ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα ἐφετείου, δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀποφασισθῇ κατὰ νόμον τὸ ἐξαιρέσιμον τῶν δύω ἐφετείων. — Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδίκων μέσων, τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνακοπῆς.

2. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκλήρου ἡ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἡ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τόσων δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχὸν προβληθεῖσαι ἐξαιρέσεις θέλουν θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύω περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων Ἀρειοπαγιτῶν, ἐξαιρεθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινὲς, ὁ Ἄρειος Πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδόλως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 49 §. 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 §. 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσομένων· και ἂν αὗται ἐγκριθῶσι προσκαλοῦνται οἱ ἐξαιροῦντες διάδικοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ἂν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἕνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος. — Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεται καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαιρέσεις, μέλη τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν. — Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κα-

τῆς ἐν ῥητῷ τόπῳ συζητήσεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν. Πολ 53. 54. 489. 528. 717. 736. Ποιν. 60.

λαβοῦται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρεθέντων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως προσλαμβανόμενοι πάρεδροι ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαιρεθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 τῆς πολιτ. δικονομίας· ἀλλ' ἕκαστος διάδικος δύναται εἰς τοὺς οὕτω προσληφθέντας ἀναπληρωτικοὺς δικαστὸς νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐξαίρεσίν των, ἂν ἦναι συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως. — Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἄν, ἐγκριθεισῶν τῶν ἐξαιρέσεων, πρόκειται ἤδη νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κάμουν αἴτησιν περὶ ἐξαιρέσεως Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἐξαιρούμενοι ἦναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἑκάτερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρεθησομένων ἦναι ἄρτιος, ἐὰν δὲ ἦναι περιττὸς, ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἕνα περισσότερον.

5. Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι ὁμοῦ ἐξαιρέσωσι πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαιρεθῶσι δικαστῶν, ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξαιρεθέντων καὶ μὴ ἐξαιρεθέντων δικαστῶν ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑνὸς, ἢ παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαιρεθησομένων δικαστῶν, ἐν δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως νέα αἴτησις. — Ὁ παραμελήσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίω-

50. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενος (*) ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλέον, ἐὰν ἐξηρέθησαν τόσοι δικασταί, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ δικαστήριον ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων ἢ ἄλλων κατ' ἐπικουρίαν προσειλημμένων ὑπαλλήλων. Πολ. 489. Ὁ. 278. Ποιν. 61.

(*) Γ. ἀναγκαῖος

51. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως ζητηθῇ δι' ἐξαιρέσεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθρον 41 καὶ 47), ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ Ἄρειος Πάγος.— Ὡς λόγοι τῆς παραπομπῆς θεωροῦνται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1 οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 σημειούμενοι.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2 καὶ 3, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ παραπομπῆς λόγων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ποιν. 63. Πολ. 806.

52. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1, τὸ δικαστήριον παραδέχεται ἢ ἀποῤῥίπτει τὴν περὶ παραπομπῆς αἴτησιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 38-42 ὡρισμένα. Ἡ δὲ περαιτέρω διαδικασία κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 43-48. Ποιν. 64.

53. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2, δύνανται ὅλοι οἱ διάδικοι νὰ ζητήσουν τὴν παραπομπήν. Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ πρέπει νὰ ἦναι βεβαιωμένη. Περὶ τούτου γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ ἔκθεσιν εἷς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, καὶ ἀκουσθῶσιν οἵ τε διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεύς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ὡρισμένα. Πολ. 588,4. Ποιν. 64.

54. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 3, ἡ παραπομπὴ δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ, εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως· ὅθεν πέμπουν οἱ εἰσαγγελεῖς τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ὑποστηριζόντων αὐτοὺς ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμα-

---

μα τῆς ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρεθῶσι.

τείαν, ἥτις διατάσσει τὰ περαιτέρω.—Ἡ συζήτησις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως. Ποιν. 62.

55. Ἐὰν ἡ περὶ παραπομπῆς αἴτησις ἀπεῤῥίφθη, δύναται, ἐὰν ὑπάρχουν νέοι λόγοι, νὰ γενῇ νέα αἴτησις. Ποιν. 64.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Α. Ἀγωγαὶ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

56. Ὅστις, ἕνεκεν ὁποιασδήποτε δολιότητος ἢ ἀπάτης, ἕνεκεν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἕνεκεν ἀρνήσεως δικαιώματός τινος (*) ἢ ὑπηρεσίας, φρονεῖ ἑαυτὸν ἠδικημένον παρά τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, εἰσαγγελέως, δικαστοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως ἢ ὁλοκλήρου τινὸς δικαστηρίου, ἐκπληροῦντος δικαστικὰ (**), δικαστικῆς ἀστυνομίας ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργα, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἄνευ τούτου δὲν ἤθελεν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἢ τὴν στέρησιν ταύτην, νὰ κάμῃ κατὰ τῶν εἰρημένων πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς καταδιώξεως (α). Ο. 141. 161. 172. 297. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Πολ. 126.

(*) Γ. δικαιοσύνης (**) Γ. κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν δικαστικῶν

(α) Δ. 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου.

1. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικίου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὁλοκλήρου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπεία; διαταττόμενα, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὡρισμένα, ἤθελεν εἶσθαι ἁρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κακοδικίου.

57. Ἄρνησις δικαιώματος (*) ἐκ μέρους δικαστοῦ τινος ἢ δικαστηρίου ὑπάρχει,—1) ὅταν παραλίπωσι δικαστικήν τινα πρᾶξιν ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, ἰδίως δὲ ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἀσαφείας ἢ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου·

---

2. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης, ἤτοι παρὰ τοῦ νομίζοντος ἑαυτὸν ἠδικημένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.—Ὁσάκις δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητος, νὰ ἦναι τοὐλάχιστον βεβαιωμένοι.

3. Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἄνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἤτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἁπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως περίπτωσιν, ἡ ἀπόῤῥιψις τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἔκθεσιν συνοπτικὴν ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.—Κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἄδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει δικάζει ἐπίσης κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον, καὶ τοιούτου δικαστηρίου μὴ ὄντος, ἡ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὁριστική.—Αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικίου δίκας.

4. Ἐὰν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτος, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῶν ἐκ τούτου προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

—2 ὅταν, δοθείσης ἀναφορᾶς, δὲν ἐκδώσωσι διάταξίν τινα·—3. ὅταν ὥριμόν τινα ὑπόθεσιν δὲν ἀποφασίσωσι, κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένην σειράν. Πολ. 469.

(*) Γ. δικαιοσύνης

Β'. Αρμόδια δικαστήρια.

58. Τοιαῦται ἀγωγαὶ κατά τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, γραμματέως ἢ παρέδρου εἰρηνοδίκου, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Αγωγὴ κατά τινος τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέων ἢ ἀντεισαγγελέων, ἢ κατά τινος γραμματέως, δικαστοῦ καὶ παρέδρου δικαστη-

---

5. Ἂν ἡ αἴτησις γενῇ δεκτή, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ κακοδικίου ἀγωγῆς ἄδεια, πράττονται τὰ ἐν τῇ πολ. δικονομίᾳ (ἀρ. 61-64) ὡρισμένα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγήν του ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγὴ ἀποῤῥίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν ἐξόδων.

6. Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικίου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἄδεια, ἄλλως ἡ ἀγωγὴ θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

7. Η πρὸς ἀγωγὴν κακοδικίου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος ἐξαιρέσεως· καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαίρεσις προβληθῇ, δὲν ἀναβάλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

8. Ἂν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικίου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτησις, ἤ, ἂν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης, ἡ ἀγωγὴ τοῦ κακοδικίου ἀποῤῥιφθῇ ὁριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τούτου λόγος ἐξαιρέσεως καθ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῇ ἕνεκα τούτου ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

ρίου πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, ἢ καθ' ὁλοκλήρου δικαστηρίου πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.—Ἀγωγὴ κατὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἢ κατ' ἐφετῶν τινων (*), ἢ κατὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Τέλος ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἤ τινων Ἀρειοπαγιτῶν (**), ἢ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως, γίνονται παρὰ τῇ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείᾳ, καὶ παραπέμπονται παρ' αὐτῆς εἰς ἓν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Πολ. 739. 806. Ποιν. 66.

(*) Γ. κατά τινων μελῶν αὐτων (**) Γ. μελων αὐτοῦ

59. Ἡ ἔφεσις εἰς τὰς τοιαύτας ἀγωγὰς γίνεται, κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν πρὸς τοὺς ἐφέτας, ἀπὸ τούτων πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον, ἀπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς δικαστήριον ἐφετῶν, διοριζόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καί, ἐπὶ ἐγκλήσεων (*) κατὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὑπό τινος παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας διοριζομένου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν πρὸς ἄλλο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διοριζόμενον ἐφετῶν δικαστήριον, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχουν πάντοτε δύο μόνοι βαθμοὶ δικαιοδοσίας. Πολ. 739. 806. Ποιν. 67.

(*) Γ. ἀγωγῶν

Γ'. Αἴτησις περὶ θεραπείας.

60. Ὁ ἐνάγων, πρὶν κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, ζητεῖ (*) δι' ἀναφορᾶς παρὰ τῶν δικαστῶν ἐκείνων καὶ τῶν δικαστηρίων, παρὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ἑαυτὸν ἠδικημένον, τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος. Ὀκτὼ δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀγωγὴ, ἄνευ ἀποπείρας συμβιβασμοῦ, παρὰ τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐὰν ἕως τότε δὲν ἔγινεν ἡ θεραπεία. Ποιν. 67.

(*) Γ. ὀφείλει νὰ ζητήσῃ

Δ'. Διαδικασία.

61. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ

ἄρθρῳ 140. κ. ἐπ. ὡρισμένα· ὅταν δὲ πρόκειται νὰ δοθῇ τοιαύτη ἀναφορὰ εἰς ὁλόκληρον δικαστήριον, ἀρκεῖ ἡ εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ ἐπίδοσις. Ποιν. 67.—Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν (*) ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 533 κ. ἐπ. ὡρισμένα. — Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δίκη (**) κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 579 κ. ἐπ.

(*) Γ. προδικασίαν (**) Γ. διαδικασία

62. Ἡ ἀγωγὴ (*) δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ κάμμίαν ὕβριν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν δικαστηρίων, καθ' ὧν γίνεται, ἐπὶ ποινῇ πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν. Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς ἢ ποινικῆς καταδιώξεως. Πολ. 206. 207.

(*) Γ. τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς

63. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι τῆς περὶ αὐτῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει νὰ ἀπέχουν οἱ ἐναγόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ τὰ δικαστήρια πάσης δικαστικῆς πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἥτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔγκλησιν (*)· ἄλλως, θεωρεῖται ἄκυρος ἡ διαδικασία, καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

(*) Γ. τὸ παράπονον

64. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον καταδικασθῇ, ὑποβάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς ἔτι μείζονος ποινῆς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο.—Ἐὰν ἡττηθῇ ὁ ἐνάγων, καθυποβάλλεται εἴς τε τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 62 ὡρισμένην ποινὴν, εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 66. 203. 207.

Ε. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως.

65. Ἡ εἰς τὴν ἔγκλησιν (*) ἀφορμὴν δοῦσα καὶ διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων μὴ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κῦρός της ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους, κα-

θῶς καὶ πρότερον.—Ἐν τοσούτῳ ὁ ἔνοχος ὑπάλληλος, ἢ τὸ ἔνοχον δικαστήριον, ὑποχρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ (**) τὴν ἐντεῦθεν προσγενομένην εἰς τὸν ἀδικηθέντα διάδικον ζημίαν.

(*) Γ. τὸ παράπονον (**) Γ. ν' ἀποτίσῃ

Ϛ'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία καὶ ὅταν ὁ νόμος ἐπιβάλλῃ εὐθύνην.

66. Ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 58-65 ἀναφερομένη διαδικασία γίνεται καὶ ὅταν νόμος τις ἀποφαίνεταί τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ τὸ δικαστήριον αὐτὸ ὑπεύθυνον, καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσει παραλειφθῇ ἡ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ καταψήφισις. Πολ. 33. 48. 44. 64. 92. 135. 142. 203. 896. 897. 939. 945. 960. 1052. Ποιν. 68.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἀντίδικοι (*) καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισις αὐτῶν.

Α'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

(*) Γ. διάδικοι

67. Ἐκεῖνος μόνον, ὅςις προτείνει ἢ ὑπερασπίζεται ἄμεσον ἰδιωτικὸν αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος εἰς πολιτικὴν δίκην. Πολ. 1025.

Β'. Νομιμοποίησις πρὸς τὴν δίκην.

68. Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν· καὶ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὸν ἀληθῶς ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ὑποχρέωσιν. Πολ. 533,3. 807,5.

Γ'. Προσεπίκλησις.

69. Ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἢ ἀμφισβητεῖται τῷ ὄντι τὸ δι-

καίωμα τοῦ ὑπερασπίζειν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν, ἢ ὅσοι καταδιωκόμενοι διὰ πραγματικῆς ἀγωγῆς διακατέχουσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα ὑπὸ ξένον ὄνομα (*), ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσουν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐκείνους, παρὰ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις, ἢ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν διακατοχήν. Πολ. 608. 609. 511.

(*) Γ. ἐν ὀνόματι ἄλλου

Δ'. Ὁμόδικοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης.

70. Πλείονες ἄνθρωποι δύνανται, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, τότε μόνον νὰ ἐνάξωσιν ἢ νὰ εναχθῶσι κοινῶς, ἐὰν κοινωνῶσι δικαιώματος ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἢ ἐὰν ἄλλως ἔχωσιν εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης ἴδιον ἄμεσον συμφέρον, προκύπτον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου αἰτίας.

71. Ἐὰν ἐκ πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος μόνον εἷς ἤ τινες ἐνάγωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουν μετ' αὐτῶν, δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσουν τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν. Πολ. 602. 603. 553. 562. 496. 539.

72. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὑπὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμφωνίαν (*), ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος, ἐὰν μόνον εἷς ἤ τινες τῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος παρίστανται κατ' αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἕνα ἤ τινας, ἀλλ' ὄχι ὅλους τοὺς κοινωνοὺς τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως. Πολ. 602. 603. 553. 501. 562.

(*) Γ. κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποτεθέντα

73. Ἐπίσης δύναται ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς ἐκεῖνον ἢ εἰς ἐκείνους, παρὰ τῶν ὁποίων θέλουν ἀπαιτήσει ἐγγύησιν ἢ ἀποζημίωσιν (*) ἕνεκα τοῦ διαφιλονεικουμένου πράγματος. Πολ. 604. 607. 553. 561. 562.

(*) Γ. ἔχουν ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως

Ε. Ἱκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

74. Πᾶς ἔχων τὴν ἀπεριόριστον διαχείρησιν τῆς περιουσίας του, ἔχει καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐμφανίζεται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ νὰ ὑπερασπίζῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ δίκαιά του. — Ὅθεν ὅσοι διατελοῦσιν ὑφ' ὁποιανδήποτε ἐπιμέλειαν, γυναῖκες ὕπανδροι ὡς πρὸς τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως, παῖδες οἰκογενείας ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς περιουσίας των, τοῦ ὁποίου ἡ διαχείρισις ἐναπόκειται εἰς τὸν πατέρα, δὲν δύνανται, ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς, νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον εἰμὴ καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀ π ο τ ρ ο π ῆ ς σ τ ι γ μ ι α ί ο υ τ ι ν ὸ ς κ ι ν δ ύ ν ο υ (*) πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Πολ. 675. 683. 1049. 1050. 1065. 1075. Ε. 7. Ο. 102.

(*) Γ. ἐν γένει περὶ ταχίστης ἀποτροπῆς κινδύνου τινὸς

75. Ἐν μέρει μὲν οἱ πολιτικοὶ νόμοι, ἐν μέρει δὲ ἰδιαίτερα διατάγματα, θέλουν προσδιορίσει κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου τὸ δημόσιον, αἱ κοινότητες, σ υ σ τ ή μ α τ α (*) καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα· πότε χρήζουσιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ τίνα τρόπον αὕτη δίδεται (α). Πολ. 106.

(*) Γ. καθιδρύματα

(α) Ὅρα Παρ. ἄρθρ. 50 §. 19 καὶ 119 §. ιά. τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δήμων νόμου, καὶ λέξει Ὀργανισμὸς τῶν γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας Δ. 16 Ὀκτ. 1839. Ἄρθρ. 1.

Δ. 12 Μαΐου 1835 περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου τῶν δήμων, κλπ. — Θέλουν ἐνάγεσθαι: — ά). τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομ.. γραμμ. τῆς ἐπικρ. — ϐ) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς· — γ') οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων· — δ') τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεώς των· — Ἑπομένως ἅπαντες οἱ εἰρη-

ϛʹ. Ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

76. Οἱ διάδικοι ἔχουν ἐν γένει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.—Ἐν μέρει δὲ (*) ἔχουν ἀμφότεροι τὸ δικαίωμα τοῦ προσέρχεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γενομένας συζητήσεις (**) καὶ ἐὰν αὗται γίνωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ἔχουν προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὅταν προσκαλῶνται (***) πρός τινα ἐξήγησιν, ἤτοι κατ' αἴτησίν τινος διαδίκου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.—Ἐκτὸς τούτου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δίδουν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφους αἰτήσεις περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑποθέσεων, νὰ συζητῶσιν ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, ἢ νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίων. Πολ. 91. 129. 139. 162. 172. 637.

(*) Γ. ἰδίως δὲ (**) Γ. γινομένας διαδικαστικὰς πράξεις (***) Γ. αὐτοπροσώπως

μένοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρέος ἔχουσι νὰ ὑπογράφωσι τὸ φανερόνον τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὸν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα.—Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίους.

2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη κλῆσις δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπισυνημμένη, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διατάσσει, ἡ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιωπῆς αὐτῆς.

3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς οἰκονομίας γραμματεὺς δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλον τοῦ κλάδου του ἐπιτήδειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἡ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

4. Ἐὰν οἱ τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφείῳ β, γ, δ ἀναφερόμενοι

Ζ΄. Ὅτι κρείττων ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου.

77. Ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου εἶναι εἰς πολλὰ κρείττων τῆς τοῦ ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ—1) ὁ ἐναγόμενος ἀπαλλάττεται, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τοὺς λόγους(*) τῆς ἀγωγῆς του, ἂν καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται τὸ καθ' ἑαυτὸν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐνστάσεις του·—2) ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἐνίοτε νὰ δίδῃ ἐγγύησιν· καὶ—3) δύναται εἴς τινας περιπτώσεις νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ (**) ἀγωγήν. Πολ. 78. 81.

(*) Γ. τὴν βάσιν (**) Γ. κινήσῃ

Η΄. Ἐγγύησις ἕνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

78. Ἀλλοδαποί, οἵτινες ἐνάγουν ἡμεδαπούς, δίδουν(*) εἰς τὸν ἐναγόμενον κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἀσφάλειαν ἕνεκα τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων· καὶ μέχρις ὅτου δοθῇ αὕτη, δὲν ὑποχρεοῦται ὁ ἡμεδαπὸς νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν ἀγωγήν (**).—Ἡ ἀπόφασις, ἡ διατάττουσα τὴν ἐγγύησιν, προσδιορίζει συγχρόνως καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς. Πολ. 77. 553,3. 582,4. 840. 999,2.

(*) Γ. ὀφείλουν νὰ δώσουν (**) Γ. ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγωγήν.

79. Ὑποχρέωσις πρὸς ἐγγύησιν δὲν ὑπάρχει—1) ὅταν ὁ ξένος ἦναι καθιδρυμένος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἔχων ἐν αὐτῇ (*) ἀποχρῶντα ἀκίνητα κτήματα·—2) ἐὰν τοσοῦτο μέρος τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ ἦναι ἀδια-

---

ἢ μέλος τι τῆς ἁρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιῆται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν ὅταν ζητῆται ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαία ἔγκρισις· αὕτη θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσιότης κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

5. Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος, φιλάνθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα ἦναι ἐνάγοντες, ἡ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παράστασίς των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος διατάγματος.

φιλονείκητον, ὅσον ἀποτελοῦν τὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἐνδεχομένη ζημία·—3) εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον ἢ τὰς συναλλαγματικάς.—Ἐπιφυλάττονται δὲ αἱ ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τοῦ κράτους(**)(α). Πολ. 999,2.

(*) Γ. ἔχῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι (**) Γ. ταῦτα δὲ καθόσον ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τοῦ κράτους δὲν ὁρίζουν ἄλλως πως

80. Κατὰ τὰς μεταξὺ ἡμεδαπῶν διαφορὰς τότε μόνον δύνανται νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐγγυήσεις, ὅταν τοῦτο διατάττεται ῥητῶς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου. Πολ. 186. 621. 723. 733. 734. 1005. 1030. 1031. 1032. 1033. 1036. 1047.

Θ'. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν.

81. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγὴν τότε μόνον γίνεται,—1) ὅταν ὁ προκαλούμενος, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν διακατοχὴν, καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀξίωσιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐναχθῇ ἄλλος·—2) ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος, ὅτι ἔνστασίς τις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς δύναται νὰ ματαιωθῇ ἐντελῶς, παρερχομένου τοῦ χρόνου. Πολ. 77.

82. Ἡ πρόκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ·—1) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 81 ἀριθ. 1, ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως, περὶ τῆς ὁποίας καυχᾶται ὁ προκαλούμενος· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 81 ἀριθ. 2, ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνστάσεως·—2) προθεσμίαν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς, ἥτις ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἦναι βραδυτέρα (*) τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

(*) Γ. βραχυτέρα

83. Ὁ προκαλούμενος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ εἴδους τῆς ἀγωγῆς κτλ.—Ὁ αὐτὸς δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ παραδεκτὸν τῆς προκλήσεως, τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἔγινεν αὕτη κτλ.

84. Ἡ πρόκλησις γίνεται παρὰ τῷ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ· καὶ ἐὰν πρόκειται κατὰ τὸ ἄρ-

(α) Ὅρα Παρ. Δ. περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἄρθρ. 27, καὶ συνθῆκαι τοῦ κράτους.

θρον 22 ἐκλογὴ μεταξὺ διαφόρων δικαστηρίων, παρ' ἑνὶ τῶν ἁρμοδίων τούτων δικαστηρίων. — Εἰς τὴν παράδοσιν τῆς προκλήσεως καὶ τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν γένει περὶ παραδόσεων καὶ δικαστικῶν συζητήσεων ὡρισμένα. Πρλ 138. 145 ἑ. 565 ἑ.

85. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 81 ἀριθ. 2, ἡ πρόκλησις στηρίζει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐνστάσεως (*), ἂν καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν πρέπει ἀναγκαίως νὰ γενῇ ἡ ἔνστασις, παρῆλθεν ἤδη πρὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἀποφαινομένης τὸ παραδεκτὸν ἢ ἀπαράδεκτον (**) τῆς προκλήσεως. — Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὅμως παύει, ἐὰν ἡ πρόκλησις ἀποῤῥιφθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, ἢ ὁ προκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν περὶ παραδοχῆς τῆς προκλήσεως συζήτησιν.

(*) Γ. καθιστᾷ τὴν ἔνστασιν διαρκῆ (**) Γ. πρὸ τῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ παραδεκτοῦ

86. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, καταδικάζεται ὁ προκαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ὁ προκαλούμενος ἔχει, ἐκτὸς τούτου, τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπὶ τῇ προκλήσει δοθεῖσαν τυχὸν ἀγωγήν του.

87. Ἐὰν ὁ προκαλούμενος ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης αὐτῷ προθεσμίας δὲν κάμῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προκλήσεως, καὶ δὲν δώσῃ ἀγωγὴν, τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ προκαλοῦντος, ἀποφασίζει, ὅτι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 81 ἀριθ. 1, ἡ ἀγωγὴ παρεγράφη (*), ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 81 ἀριθ. 2, ἡ ἔνστασις φυλάττει ἐν παντὶ καιρῷ διαρκῆ τὴν ἐνέργειάν της.

(*) Γ. ἀπεσβέσθη

88. Ὅταν ἡ περὶ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ ἔνστασις, ἀντιταχθεῖσα εἰς τὴν πρόκλησιν, ἀπεῤῥίφθη, πρέπει, ἐὰν ὁ ἐνάγων παρέστησεν (*) ἤδη τὴν ἀγωγὴν, νὰ ἐξακολουθῇ ἡ διαδικασία τῆς κυρίας ὑποθέσεως· ἄλλως, δίδεται εἰς αὐτὸν προσέτι προθεσμία δέκα ἡμερῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγήν του, τῆς ὁποίας παρελθούσης ἀνωφελῶς, πράττον-

ται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα. Πολ. 87.

(*) Γ. ἐκίνησεν

Ί. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτου.

89. Πᾶς τρίτος, ὅστις κατά τινα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων ἐκκρεμῆ ἢ ἤδη ἀποφασισμένην δίκην ἔχει ἔνδικον (*) συμφέρον, δύναται, ἂν καὶ δὲν προσεκλήθη ἐπὶ τούτου, νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκκρεμοῦς ἔτι ὑποθέσεως, ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἤδη ἀπαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν. Πολ. 231. 238. 645. 681.

(*) Γ. ἔννομον

90. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρέμβασις (*) δύναται νὰ γένῃ ὡς κυρία ἢ παρεμπίπτουσα ἀγωγή. — Περὶ τῆς πρώτης ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ ἀγωγῶν ἀρχαὶ, περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἰδιαιτέρως αἱ περὶ παρεμπιπτουσῶν ἀγωγῶν. — Ἀμφότεραι γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ κυρία δίκη, ἢ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν. Πολ. 21. 228. 233. 234. 239. 240.

(*) Γ. ἀντίῤῥησις τρίτου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Πληρεξουσιότητες, ἔγγραφα (*) καὶ δικηγόροι.

Ά. Πληρεξούσιοι.

ά. Τίνες δύνανται νὰ γίνουν πληρεξούσιοι.

(*) Γ. πληρεξούσιοι, ἔγγραφα πληρεξουσιότητος

91. Ἅπας διάδικος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχει, κατὰ τὰ ἄρθρα 74-76, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὰς διὰ πληρεξουσίου, δύναται νὰ διορίσῃ πρὸς τοῦτο, μόνον — 1) τὸν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κηδεστὰς (*), ἢ — 2) τοὺς ὁμοδίκους, ἢ — 3) δικηγόρους (α). Ὁ. 131. 133. Π. Ν. 230.

(*) Γ. κηδεστὰς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ,

(α) Ὅρα Δ. 10 Νοεμβρ. 1836 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 131. Ὁ.

ε'. Νομιμοποίησις πρὸς τὸ δικάζεσθαι.

92. Ἐν ἴσῳ πρόκειται λόγος περὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν (*) πράξεων καὶ κλήσεων μέχρι τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς προϋποτίθεται, ὅτι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενοι ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα· πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἀπαιτεῖται ῥητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύττονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις, καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἤδη ἐπιχειρηθεῖσαι, ὁ δὲ ἐπιχειρήσας αὐτὰς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν· οἱ δὲ δικηγόροι καταδιώκονται, ἐκτὸς τούτου, καὶ πειθαρχικῶς. — Τὸ περὶ νομοποιήσεως δύναται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ προταθῇ καὶ νὰ κανονισθῇ κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν. Ο. 297. Πολ. 66. 207. 463, 6. 466. 807, 5.

(*) Γ. μόνον περὶ προδικαστικῶν

Β'. Πληρεξουσιότης.

α. Ἔγγραφος ἢ προφορική.

93. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἤτοι ἐγγράφως διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γινομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. — Ἡ ἔγγραφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχῃ — 1) τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τινὸς δι' ἐνδεχομένην σημείωσιν (*)· — 2) τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ δίκην ἀντικειμένων καὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης· — 3) τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ συζητεῖται (**) ἡ ὑπόθεσις· — 4) τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ πληρεξουσιότης, μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δόντος αὐτήν.

(*) Γ. δι' ἐνδεχόμενον κώλυμα. (**) Γ. μέλλει νὰ συζητηθῇ

94. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πληρεξουσίου ἐγγράφου ἔχουσα παραγγελία ἀρχῆς τινος εἴς τινα δικηγόρον, πρὸς διεξαγωγὴν ὁ-

ποιασδήποτε διαφορᾶς, ἐπέχει δι' αὐτὸν τόπον πληρεξουσίου ἐγγράφου (α).

β'. Συνέπεια τῆς πληρεξουσιότητος.

95. Πληρεξουσιότης, δεδομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ 94 ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, παρέχει εἰς τὸν δικηγόρον ἢ ἄλλον πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παριστᾷ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ ἐν παρόδῳ πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν πρωτοδίκως γινομένην διεξαγωγὴν τῆς δίκης, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως καὶ τὴν περὶ ἐφέσεως αἴτησιν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνταγωγήν· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐξομολογῆται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ ἐπάγῃ, δέχεται καὶ ἀντεπάγῃ ὅρκους, καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ ἔγγραφα. — Διὰ νὰ ἔχουν δὲ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα ἀποτελέσματα μᾶλλον περιωρισμένα, πρέπει τοῦτο νὰ ἦναι ἐκπεφρασμένον ῥητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ, καθότι τοιαύτη ἐξαίρεσις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ μόνον διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δι' ἐπαγωγῆς ὅρκου. Πολ. 264. 269. 351 ἑ. 412. 740. 767. 870.

γ'. Γενικὴ πληρεξουσιότης.

96. Γενικὴ πληρεξουσιότης δι' ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ διδόντος τὴν πληρεξουσιότητα παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παριστᾷ τακτικῶς τὸν ἐντολέα του, ὡς ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένας πράξεις. — Τότε δὲ ἀρκεῖ καθ' ἑκάστην διαφορὰν ἡ ἐπίδοσις ἐπικυρωμένου ἀντιγράφου τῆς γενικῆς ταύτης πληρεξουσιότητος, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπίδειξις αὐτῆς.

δ'. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης.

97. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης εἶναι πάντοτε ἀναγκαία, — 1) διὰ νὰ γίνωνται συμβιβασμοὶ καὶ περὶ διαιτητῶν καὶ

(α) Ὅρα Δ. περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων κλπ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 75. Πολ.

συγκαταβάσεως συμφωνίαι· — 2) διὰ νὰ γίνεται ῥητὴ παραίτησις ἀπὸ ἐνδίκου τινὸς μέσου, ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας ἑνὸς τῶν διαδίκων ἢ μαρτύρων· — 3) διὰ νὰ ἐνεργῆται τὸ ἔκτακτον μέσον τῆς ἀναιρέσεως, ἢ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας· — 4) διὰ νὰ γίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ δικαστηρίων ἀγωγή· — 5) διὰ νὰ παραλαμβάνωνται ἢ νὰ δίδωνται χρήματα, ἔγγραφα καὶ ἄλλα πράγματα· — 6) διὰ νὰ γίνεται ἐκποίησις· — Ἡ εἰδικὴ αὕτη πληρεξουσιότης προαπαιτεῖ ῥητὴν μνείαν τῶν πράξεων τούτων ἐν τῷ διὰ τῶν ἄρθρων 93, 94 καὶ 96 ἀναφερομένῳ ἢ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ. Πολ. 105 ἑ. 124. 477 ἑ. 485 ἑ. 521, 731. 750. 785. 807.

ε. Πληρεξουσιότης διδομένη παρ' ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

98. Ἐπίτροποι, κηδεμόνες καὶ ἄλλοι ἐπ' ἀλλοτρίῳ ὀνόματι πληρεξουσιότητα δίδοντες ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὸ πληρεξούσιον τὴν δι' ἐ π ι σ ή μ ο υ (*) ἐγγράφου ἀπόδειξιν τῆς ἰδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἦναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον.

(*) Γ. παρέλκει

ϛ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξουσίου.

99. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις δικηγόρου, ἢ ἄλλου πληρεξουσίου, εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοῦ ἐντολοδόχου κατὰ τὸ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα, καθ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὰ δὲν διετάχθη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ. — Ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος, — 1) νὰ δίδῃ λόγον περὶ τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως γινομένων πρὸς αὐτὸν προπληρωμῶν· — 2) νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐντολέα ὅλα τὰ ἔγγραφα (*), ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν· — 3) νὰ ἐνέχεται δι' ὅλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενομένας παραδρομὰς, ἀμελείας καὶ ὑπερβάσεις τῆς πληρεξουσιότητος. Πολ. 101. 188. 469.

(*) Γ. καὶ χρήματα

100. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 99 ἀριθ. 3 καὶ ἐπὶ παραβάσεως τῶν ἐν τῷ ἀριθμ. 2 ὡρισμένων, κατα-

δικάζεται ὁ πληρεξούσιος (*) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν δικηγόρων, ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι ἦσαν δικηγόροι. Πολ. 456.

(*) Γ. προσωπικῶς

101. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει δικαίωμα ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν γενόμενα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα, καὶ, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 παραδοθησομένων χρημάτων καὶ ἐγγράφων. — Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρώνωνται τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα (α), καὶ ἀπολαμβάνουσι, μέχρι τῆς πληρωμῆς, τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχέσεως δικαίωμα.

ζ'. Παῦσις τῆς πληρεξουσιότητος.

102. Ἡ πληρεξουσιότης παύει, — 1) μὲ τὸν θάνατον τοῦ λαβόντος καὶ τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα· — 2) ὅταν κατὰ τα ἄρθρα 95 και 153 τελειώσῃ πρωτοδίκως ἡ δίκη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῆ ἡ πληρεξουσιότης, καὶ ἐπὶ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος, ὅταν τελειώσῃ ἡ ἐπιτραπεῖσα πρᾶξις· — 3) ὅταν ὁ δικηγόρος παραιτηθῆ, παυθῇ ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ καθαιρεθῇ· — 4) παραιτηθέντος τοῦ πληρεξουσίου· — 5) ἀνακληθείσης τῆς πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐντολέως· ἐὰν δὲ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου τινὸς ἦναι κατὰ νόμον ἀναγκαῖος (ἄρθρ. 148), τότε μόνον παύει ἡ πληρεξουσιότης δι' ἀνακλήσεως, ὅταν συγχρόνως διορισθῆ νέος πληρεξούσιος.

103. Ἐὰν ἐκ τοιαύτης παραιτήσεως ἢ ἀνακλήσεως προέκυψε διὰ τὸν ἀντίδικον, ἢ διὰ τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὁποιαδήποτε νόμιμος βλάβη, εἴτε διὰ τῆς ἐπελθούσης βραδύτητος, εἴτε διὰ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινός, εἴτε δια τῆς στερήσεως ἐνδίκου τινὸς μέσου, καταδικάζεται ὁ παραιτούμενος ἢ ὁ ἀνακαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν.

(α) Ὅρα Δ. 8 Μαΐου 1835. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235. Ὁ.

Γ'. Δικηγόροι.

104. Εἰς τοὺς δικηγόρους ἐφαρμόζεται ὅ,τι διεγράφη περὶ τῶν πληρεξουσίων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ περὶ αὐτῶν ἰδίως ὁρισθέντων. Ὀ. 131 ἑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Διαιτηταί.

Ά. Ἀποφασίζοντες διαιτηταί.

Ά. Ἐν γένει.

105. Τὸ συνυποσχετικὸν εἶναι εἶδος συμβολαίου (*), καὶ κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἀρχάς. — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 108 εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς (α). Ἐ. 51.

(*) Γ. συμβιβασμοῦ

Ϭ'. Εἴδη.

1. Ἑκουσίως.

106. Οἱ δικαζόμενοι (*) ἔχουν τότε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς διαιτητάς, ὅταν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὸ δικαζόμενον πρᾶγμα, εἴτε ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων. — Ἐξαιροῦνται ἑπομένως ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75 ἀναφερόμενοι ἄνθρωποι καὶ τὰ σωματεῖα (**).

(*) Γ. διαφερόμενοι (**) Γ. ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ σωματεῖα.

107. Εἰς ὅλας τὰς διαφοράς, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι παραδεκτὸς (*) ὁ συμβιβασμὸς, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ συνυποσχετικὸν περὶ διαιτητῶν· ἑπομένως ἐπίσης καὶ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων, προερχομένων ἐκ πράξεως ἀξιοποίνου. — Ὅθεν συνυποσχετικὸν εἶναι ἰδίως ἀπαράδεκτον κατὰ τὰς γαμικὰς διαφορὰς καὶ τὰς περὶ διατροφῆς αἰτήσεις (**), καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διαφοράς, αἰτι-

---

(α) Ὅρα τὰ ἀπὸ 9 Ἀπρ. καὶ 12 Νοεμβρ. 1836 Δ. εἰς τὸ Παρ. λέξει Σχέδιον Ἀθηνῶν.

νες δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθοῦν, πρὶν ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 588.

(*) Γ. ἐπιτρέπεται (**) Γ. τὰς περὶ διατροφῆς,

2. Κατ' ἀνάγκην.

108. Εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς, ἔχει ὁ ἐνάγων τὸ δικαίωμα, ἐγχειρίζων τὴν ἀγωγὴν (*), νὰ ζητήσῃ διαιτητάς, καὶ νὰ ἐκβιάσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν σύστασιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου. — Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσιν οἱ ἀλλοδαποὶ καθὼς καὶ οἱ ἡμεδαποί. Ε. 51.

(*) Γ. κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς,

109. Ἐὰν γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου δικαιώματος, διορίζει ἕκαστος διάδικος ἕνα ἢ πλείονας διαιτητάς. — Ὁ ἐνάγων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων διαιτητῶν· ἕκαστος διάδικος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ἴσον ἀριθμόν.

110. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ἐπιδιαιτητήν, ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, δὲν λαμβάνει παντάπασι μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. — Ὡς πρὸς τὰ λοιπά, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν περὶ ἐκτελέσεως ἐπισημείωσιν (*) πράττονται τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ περὶ διαιτητῶν (**) ὡρισμένα.

(*) Γ. ἀπόφασιν (**) Γ. ἐν γένει

γ'. Συνυπόσχεσις.

111. Συνυποσχετικὸν δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρεκτάσεως δικαιοδοσίας τινὸς δικαστηρίου καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 108, νὰ γίνῃ μόνον δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἢ δι' ἐκθέσεως (*). — Ἐνταῦθα (**) σημειοῦνται ἀκριβῶς οἵ τε διαιτηταὶ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς. — Καὶ ἡ διάρκεια τῆς συνυποσχέσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ (***) παρὰ τῶν διαδίκων· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν γίνῃ, ἡ συνυπόσχεσις δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν. Πολ. 115. 125. 122. 759.

(*) Γ. διὰ δηλώσεως σημειουμένης εἰς τὰ πρακτικὰ (**) Γ. ἐν αὐτῇ

(***) Γ. προηγουμένως

112. Ἕκαστος ἡμεδαπὸς, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν καὶ ὁλοκλήρων δικαστηρίων, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς διαιτητής. — Ἀνίκανοι πρὸς διαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι γυναῖκες, ἀνήλικες καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι (*). Πολ. 122. 491. 529, 3.

(*) Γ. μὲ τούτους ἐξομοιούμενοι.

113. Ἕκαστος διαιτητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῇ τὴν θέσιν τοῦ διαιτητοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους· ἐὰν ὅμως ἀνεδέχθη αὐτὴν, δὲν δύναται, οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τις τῶν διαδίκων, νὰ παραιτηθῇ (*) χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν λοιπῶν. Μόνον ἕνεκα νέων μετὰ τὴν συνυπόσχεσιν προκυψάντων λόγων δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι διαιτηταὶ, καθὼς καὶ ἄλλοι δικασταὶ, κατὰ τὸ ἄρθρον 36.

(*) Γ. τοῦ συνυποσχετικοῦ,

δ'. Διαδικασία.

114. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐν τῷ συνυποσχετικῷ δὲν ἀπεφάσισαν ἄλλως, ἡ μὲν ἀπόφασις γίνεται κατὰ τοὺς ὑφεστῶτας πολιτικοὺς νόμους, ἡ δὲ διαδικασία κατὰ τοὺς περὶ εἰρηνοδικῶν διαγεγραμμένους τύπους. — Κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δύνανται (*) οἱ διαιτηταὶ νὰ ἐπιβάλουν ποινὰς ἢ νὰ ἐνεργήσουν δικαίωμα βίας κατ' ἄλλων, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσουν ὡς μάρτυρας, πραγματογνώμονας κτλ., ἐκτὸς ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ἦναι συγχρόνως οἱ τακτικοὶ ἁρμόδιοι δικασταί.

(*) Γ. δὲν δύνανται

115. Μεταξὺ πολλῶν διαιτητῶν ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων. — Ἰσοψηφίας οὔσης, παύει, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 110, ἡ συνυπόσχεσις, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν διώρισαν ἤδη ἐπιδιαιτητὴν, ἢ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν συμφωνήσουν περὶ διορισμοῦ τοῦ τοιούτου. Πολ. 125.

ε. Ἔνδικα μέσα.

116. Κατὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται, ἐὰν γενομένης τῆς συνυποσχέσεως (*), δὲν συνεφωνήθη ἄλλο τι, νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἔνδικον τῆς ἐφέσεως μέσον, κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. — Ἡ ἔφεσις, εἰς μὲν τὰς ὑπο-

θέσεις, αἵτινες, ἐὰν δὲν εἶχε γίνει συνυπόσχεσις, ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν· κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. — Ἡ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις διαδικασία εἶναι ἡ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένη συνήθης διαδικασία. Πολ. 515 ἑ. 529, 2. 530. 719. 735 ἑ.

(*) Γ. ἐν τῇ συνυποσχέσει

117. Καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς δικαιοδοσίας (*) γίνεται εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις, κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς τύπους τῶν συνήθων δικαστηρίων. — Τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς ἀναιρέσεως εἶναι ἀπαράδεκτα. Πολ. 235. 105. 519. 596. 785 ἑ. 806.

(*) παλινδικία

ϛ'. Ἀπόφασις καὶ ἐκτέλεσις.

118. Διαιτητικὴ ἀπόφασις, τελεσίδικος καταστᾶσα ἐπιφέρει τὰς συνεπείας (*) τελεσιδίκου ἀποφάσεως· δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἀποφήνηται αὐτὴν ἐκτελεστήν. Πολ. 123. 856, 3.

(*) Γ. ἔχει μεταξὺ τῶν διαδίκων τὰ ἀποτελέσματα

119. Τὸ ἔνταλμα τοῦτο γράφεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν (*) διὰ μόνης τῆς λέξεως, ἐκτελεστή· ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως, σημειουμένων τοῦ τε τόπου καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα. Πολ. 856. 857. 709.

(*) Γ. αὐτὴν

120. Ἐὰν συμβῶσι δισταγμοὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαιτητικῆς τινος ἀποφάσεως καὶ περὶ αὐτῆς, ἡ περὶ τῶν δισταγμῶν τούτων ἀπόφασις ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν συνήθων δικαστηρίων. Πολ. 871-874.

ζ'. Τέλος τῆς συνυποσχέσεως.

121. Ἡ διαιτητικὴ ὑπηρεσία παύει, — 1) παρελθόντος τοῦ παρὰ τῶν διαδίκων κατὰ τὸ ἄρθρον 111 ὡρισμένου

χρόνου· — 2) ἰσοψηφίας οὔσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 115· — 3) τελευτήσαντος ἑνὸς τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀποθανόντων τῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἐὰν μεταξὺ τῶν κληρονόμων ὑπάρχουν ἀνήλικες· — 4) ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ἀνακαλέσουν τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς δοθεῖσαν πληρεξουσιότητα (*)· — 5) ἐὰν εἷς τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 113 ὡρισμένα, ἀπεποιήθη τὴν θέσιν, ἢ ἐξηρέθη·—6) ἐάν τις τῶν διαιτητῶν ἐκωλύθη περὶ τὴν ἐκτέλεσιν· — 7) ἀπαγγελθείσης τῆς (**) ἀποφάσεως. Πολ. 115. 122. 759.

(*) Γ. ἐντολὴν (**) Γ. ἐκδοθείσης τῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως

ή. Ἀκυρότης.

122. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, — 1. ἐὰν τὸ συνυποσχετικὸν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 107 καὶ 112 ὡρισμένων, γίνῃ μεταξὺ ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς τοῦτο, καὶ περὶ ἀσυγχωρήτων πραγμάτων, ἢ, ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 111, ὄχι κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους· — 2. ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς ὑπηρεσίας των κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκτασιν· — 3. ἐὰν οὗτοι, ἀφοῦ, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 121 ἀριθ. 1, 2, 4 καὶ 5, ἔπαυσεν ἡ ὑπηρεσία των, ἐξέδωκαν ἀπόφασιν· — 4. ἐὰν ἀπεφάσισαν περὶ πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔγινεν αἴτησις· — 5. καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐν τῇ συνήθει διαδικασίᾳ συμβαίνει ἡ ἐπανάληψις (*). Πολ. 111. 765.

(*) Γ. ἡ παλινδικία

123. Ἄκυρος διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐὰν δὲ μολοντοῦτο ἐκηρύχθη, ἀνακόπτεται τὸ περὶ ἐκτελέσεως ἔνταλμα, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Τοιαῦται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις προσβάλλονται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων. Πολ. 118. 737. 806.

Β'. Συμβιβασταί.

124. Διάφοροι παρὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθρ. 114-120 ἀνα-

φερομένους (*) εἶναι οἱ παρὰ τῶν διαδίκων ὡς συμβιβασταὶ διοριζόμενοι διαιτηταί. — Οὗτοι συντάσσουν καὶ ὑπογράφουν μετὰ τῶν μαρτύρων (**) τὸν γινόμενον συμβιβασμὸν, ὅστις δὲν γίνεται ἐκτελεστὸς, εἰμὴ ἐπισυναπτομένου κατὰ τὸν τύπον τῶν ἄρθρων 118 καὶ 119 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως ἐντάλματος τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 531. 856, 4. 857. 731.

(*) Γ. ἀποφασίζοντας (**) Γ. μερῶν

125. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται (*) εἰς τοὺς τοιούτους συμβιβαστὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 105-107, 111-113, 121, 122 ἀριθ. 1-3, 123, 126, 521-527 ὡρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 525 περὶ τοῦ μὴ γενομένου συμβιβασμοῦ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις, καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 526 ἀναγκαῖαι βεβαιώσεις περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινὸς, λαμβάνουν τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 527 ὡρισμένας συνεπείας τότε μόνον ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν αἱ εἰρημέναι ἐκθέσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις ἐθεωρήθησαν παρά τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ ἔλαβον (**) βεβαίαν χρονολογίαν. Πολ. 413. 477. 478. 531. 806.

(*) Γ. καὶ (**) Γ. οὕτω

Γ'. Αγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν διαιτητῶν.

126. Αγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τῶν διαιτητῶν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου εἴδους μόνον ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ ἢ παραδρομῇ (*), ἐπὶ δόλῳ ἢ ἀπάτῃ, ἐὰν ἐν τῷ περὶ διαιτητῶν συμβολαίῳ δὲν ὡρίσθη ἄλλο τι. Πολ. 56.

(*) Γ. μεγάλῃ ἀμελείᾳ ἢ μεγάλῃ παραδρομῇ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοὶ ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροτηρίου συνεδριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

Α΄. Μὴ ἀμφισβητούμεν αι ὑποθέσεις.

127. Ὑποθέσεις κληρονομικαὶ μεταξὺ ἐνηλίκων, δανεισμὸς κεφαλαίων καὶ ἀφαίρεσις τῶν ἤδη κατατεθειμένων (*), καὶ ἄλλαι μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις, διεξάγονται, ἄνευ τῆς συμπράξεως δικαςικοῦ ὑπαλλήλου, παρὰ τῶν ἐνεχομένων (**) αὐτῶν.—Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐνεχομένων, γίνονται ἁρμόδια τὰ δικαστήρια, ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσσῃ ῥητῶς τὸ ἐναντίον. Πολ. 640. 1080 ἑ.

(*) Γ. ἀναγγελία περὶ ἀποδόσεως (**) Γ. μερῶν

Β΄. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α. Ἐν γένει.

128. Καὶ ἐκεῖνα προσέτι, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ἦναι διαφοραὶ (*), χρήζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ῥητῶς διατεταγμένα, τῆς ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως, συζητοῦνται (**) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.—Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη (***), ἐπιμελείᾳ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ παραπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διεξαγωγήν. Πολ. 263. 705. 708.

(*) Γ. ἀμφισβητούμενα (**) Γ. τῆς δικαστικῆς διεξαγωγῆς, διεξάγονται (***) Γ. ἡ ὑπόθεσις

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129. Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου (*) διαδικασία, καὶ ἰδιαιτέρως ὅλη ἡ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως διαδικασία, δὲν εἶναι δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίους των ἡ εἰς τὰς τοιαύτας συζητήσεις (**) προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδοποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων (***). Πολ. 76. 162. 261 ἑ.

(*) Γ· ἀκροατηρίου (**) Γ. πράξεις (***) Γ. αὐτῶν

γ'. Διαχείρησις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130. Ἐὰν ἔν τινι τόπῳ, ἔνθα δικαστὴς ἢ εἰσαγγελεύς τις ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πρᾶξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἷς ἢ πλείονες ἄνθρωποι ταράττουν καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατάξεις, ἔχει ὁ δικαστὴς ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τοῦ θορυβοῦντος ἢ τοῦ παραβάτου ἔνταλμα συλλήψεως, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ.—Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 165. 876. Ποιν. 181. 209 ἑ. 366 ἑ.

131. Ἐάν, ἐκτὸς τοῦ θορύβου ἢ τῆς ἀντιστάσεως, συνέβησαν συγχρόνως καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι (*) χαρακτῆρα πταίσματος, πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, βεβαιοῦνται αὗται δι' ἐκθέσεως, ἡ ὁποία παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, ἐὰν ἦναι φυλακισμένος (**), εἰς τὸν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν ἢ πλημμελειοδικῶν δημόσιον κατήγορον. Πολ. 166. Ποιν 182. 350. 367. 368. 417.

(*) Γ. ἐὰν ὁ θόρυβος ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύωνται καὶ μὲ ἄλλας πράξεις φερούσας (**) συνελήφθη

δ'. Ὅτι ἔγγραφος ἡ διαδικασία.

132. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίου συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἔγγραφος.—Ὅθεν πρέπει νὰ συντάττωνται περὶ ὅλων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροα-

τηρίου γινομένων δικαστικῶν πράξεων ἢ δικόγραφα, ἢ ἐκθέσεις. Πολ. 133. 136. 173. 158. 580.

Γ'. Ἐκθέσεις.

133. Οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πάσης ἐκθέσεως εἶναι·— 1. νὰ συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων καὶ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτήν·—2. νὰ ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς πελάτας, διαδίκους καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦται (*) παρ' αὐτῶν·—3. νὰ ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν παρευρισκομένων·—4. νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπραττόντων ἀνθρώπων, ἤ, ἂν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, νὰ γίνεται μνεία τούτου. Πολ. 132. 175. 201. 339. 807. 876. Ποιν. 72 ἑ.

(*) Γ. εἰς τὰ παρόντα μέρη καὶ λοιποὺς συμπράττοντας καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦται

134. Ἔκθεσις, συντεταγμένη κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, ἔχει, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι πλαστογραφημένη ἢ νενοθευμένη, πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν περὶ πάντων, ὅσα βεβαιοῦνται ἐν αὐτῇ ὡς παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐταῖς αἰσθήσεσι κατανοηθέντα. Πολ. 398. 400. 436. Ποιν. 134.

135. Ἐὰν λείπῃ ἓν τῶν οὐσιωδῶν τούτων ἀπαιτουμένων ἐκθέσεώς τινος, αὕτη θεωρεῖται, καθὸ δημόσιον ἔγγραφον, ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα. — Ἐὰν ὅμως ἡ ἔκθεσις ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν διαδίκων (*), δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχον ἰδιωτικὸν ἔγγραφον (ἄρθ. 402). — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην (**) περίπτωσιν, ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καί, ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, ἐκτὸς τούτου, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν· πᾶς δὲ ἄλλος παραβάτης ὑπάλληλος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. — Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐφαρμόζεται, καὶ ὅταν δὲν συνετάχθη παντάπασιν ἔκθεσις. Πολ. 166. 201· Ποιν. 74.

(*) Γ. μερῶν (**) Γ. τὸ ἄλλην παρέλκει

Δ'. Δικηγόροι.

136. Τὰ παρὰ διαδίκου εἰς διάδικον ἐγχειριζόμενα, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον διδόμενα δικόγραφα, πρέπει νὰ διαλαμβάνουν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συζητεῖται (*) ἡ ὑπόθεσις, τοῦ ὑπὸ δίκην ἀντικειμένου, ἰδίως δὲ τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ δικόγραφον (ἐὰν δηλ. ἦναι ἀγωγὴ ἢ ἔνστασις κτλ.). — Ἐκτὸς τούτου πρέπει ἕκαστον δικόγραφον νὰ ἦναι χρονολογημένον προσηκόντως καὶ (**) ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 533. 598. 641.

(*) Γ. διεξάγεται (**) Γ. νὰ περιέχῃ τὴν προσήκουσαν τοῦ τόπου καὶ χρόνου σημείωσιν καὶ νὰ ἦναι

137. Τὰ γεγονότα ἀναφέρονται εἰς τὰ δικόγραφα ὡρισμένως καὶ διὰ μὴ διφορουμένων ἐκφράσεων. Νομικοὶ κανόνες δὲν πρέπει μὲν ἀναγκαίως, δύνανται ὅμως νὰ ἀναφέρωνται ῥητῶς ἢ διὰ παραπομπῆς πρός τινα νόμον· τέλος ἡ αἴτησις ὁρίζεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰδιότητά της.

Ε'. Ἐπιδόσεις.

138. Κλήσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδίδονται πάντοτε εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντικλήτους αὐτῶν· δικαστικαὶ δὲ ἀποφάσεις καὶ ἐπιταγαὶ τότε μόνον, ὅταν οἱ εἰρημένοι δὲν ἦσαν παρόντες εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν, καθ' ἣν αὗται ἐξεδόθησαν. Πολ. 139. 148. 150. 152. 261. 513. 578. 624 862 863.

139. Μόνον ὅταν ἡ ἐμφάνισις διαδίκου τινὸς ἦναι οὐσιωδῶς ἀναγκαία πρὸς ἐξέτασιν (*) αὐτοῦ καλεῖται ἐπὶ τούτῳ αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 152). — Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου διαταγῆς ἦτον παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἡ δημοσίευσις αὕτη ἐπέχει τὸν τόπον τῆς κλητεύσεως, καὶ ἑπομένως ὁ διάδικος δὲν καλεῖται αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 312). Πολ. 76, 129. 138. 152. 261. 311. 513. 862 ἑ.

(*) Γ. ἀκρόασιν

140. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ τοῦ κλητῆρος ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ διάδικος, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις (*).—Ὁ κλητὴρ δίδει περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικὸν, περιγράφον ἀκριβῶς — 1) τὸ ἐπιδοθὲν δικόγραφον, ἢ τὴν ἐπιδοθεῖσαν κλῆσιν ἢ ἀπόφασιν· — 2) τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως· — 3) τὸν ἄνθρωπον εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἐτοιχοκολλήθη τὸ ἔγγραφον (**). — Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος (α). Πολ. 142. 146. 151. 201. 204. Ποιν. 145. 146. 162. 163. 190. 191. 192. 193. 207. Ὁ. 159 ἑ.

(*) Γ. ἐπίδοσις (**) Γ. τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχοκολλήσεως τοῦ ἐγγράφου

(α) Ἐγκ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσ. γραμ. τῆς 13 Μαΐου 1840. Οἱ κλητῆρες εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαδίκους ἐπιδόσεις αὐτῶν περιορίζονται, ὡς μανθάνομεν, ν' ἀφίνουν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἁπλοῦν τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, χωρὶς νὰ σημειῶσι παρὰ πόδας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἀντίγραφον, ἐκ δὲ τούτου συμβαίνουσιν ἀτοπήματα διότι πολλάκις οἱ κλητῆρες, μάλιστα ὁσάκις οἱ διάδικοι εἶναι ἀγράμματοι, βραδύνοντες νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπίδοσιν, κρύπτουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀμέλειαν προχρονολογοῦντες τὸ ἐπιδοτήριον. ὁ δὲ διάδικος, μὴ ἔχων ἀνὰ χεῖρας κάμμίαν ἀπόδειξιν βεβαιοῦσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως, ἀναπαύεται πολλάκις αὐτός τε καὶ ὁ συνήγορός του θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἐμπροθέσμους καὶ αἰφνηδίως βλέπουσιν ἑαυτοὺς ὑπερημέρους ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει, διὰ τὴν προχρονολόγησιν τοῦ προσαγομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιδοτηρίου. Τὸ ἀτόπημα τοῦτο ἤθελεν ἐκλίπῃ ἂν οἱ κλητῆρες διετάσσοντο νὰ γράφωσι πάντοτε, ὑπὸ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον, ἀντίγραφον τοῦ ἐπιδοτηρίου καὶ νὰ τὸ χρονολογῶσι καὶ τὸ ὑπογράφωσι· διὰ τοῦ μέσου τούτου ὁ διάδικος, καὶ ἀγράμματος ἂν ᾖ, παρέχων εἰς τὸν συνήγορόν του ἔγγραφον τὴν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως ἀπόδειξιν, θέλει τίθεσθαι πάντοτε εἰς κατάστασιν νὰ οὐδετερώτῃ τὰς ἐπινοίας ταύτας τῶν κλητήρων τὰς ὁποίας ῥαθυμία τυχὸν ἢ καὶ κακοήθεια ὑπηγόρευσεν, ἐκτὸς

141. Ἡ περὶ ἐπιδόσεως παραγγελία δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ καὶ κατ' αἴτησιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. —Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐγγράφως. —Γράφεται δὲ ὑπὸ τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, χρονολογεῖται προσηκόντως καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παραγγέλλοντος διαδίκου, ἢ εἰρηνοδίκου, ἢ προέδρου πρωτοδικῶν. Πολ. 870.

142. Ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ὡρισμένων, καὶ ἐπὶ ὑπερβάσεων τῆς πληρεξουσιότητος, καταδικάζεται ὁ κλητὴρ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων· ἐκτὸς δὲ τούτου, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον πέντε μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ, ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν ἢ ἀσυγγνώστου ἀμελείας, εἰς ἔτι μείζονα πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 66. 204. 463,6.

143. Τὸ ἔγγραφον ἐπιδίδεται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του· ἂν δὲ οὗτοι ἦναι ἀπόντες (*), εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας αὐτῶν, καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐλλείψει καὶ τούτων, εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους.—Ἐὰν δὲν εὑρεθῇ κανεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοιχοκολλᾶται τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἢ δύο γειτόνων, εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

(*) Γ. δὲν ἦναι παρόντες

δὲ τούτου θέλει περιλαμβάνεται καὶ ὁ κίνδυνος τῆς πλαστογραφήσεως τοῦ εἰς μόνας τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιδίδοντος εὑρισκομένου ἐπιδοτηρίου.—Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κλητῆρας παρὰ τῶν διατάξεων τῆς Πολ. δικονομίας· ἐπειδὴ ὅμως ἡ παραγγελία αὕτη δὲν ἔχει τι προσβάλλον καθεστώσας διατάξεις, ἐκρίναμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος προτιμωτέραν, ὡς προχειροτέραν, τὴν παραγγελίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσετε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν κλητῆρας, εἰδοποιοῦντες αὐτοὺς ὅτι ἐν περιπτώσει παραβάσεως θέλουν καταδιώκεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπειλῆς ταύτης, ἐν περιπτώσει παρακοῆς.

144. Ἐὰν διάδικός τις διατρίβῃ ἐπὶ πλοίου τινὸς, ἀρκεῖ ἡ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν τοποτηρητήν του παράδοσις, ἐὰν ὁ διάδικος δὲν εὑρεθῇ ἐκεῖ. Πολ. 145, 9. 146. 151.

145. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται,—1) ἐπὶ ἀνθρώπων, οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 74, δὲν δύνανται νὰ πράξουν αὐτεξουσίως, εἰς τὸν ἐπίτροπον, κηδεμόνα, σύζυγον ἢ πατέρα·—2) ἐπὶ τοῦ δημοσίου, τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ συστημάτων (*), εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 75.—3) ἐπὶ ἐμπόρων, ἐργαστηριαρχῶν καὶ βιομηχάνων παντὸς εἴδους (**), εἰς αὐτοὺς τούτους ἢ εἰς τοὺς διεξάγοντας τὰς ὑποθέσεις των·—4) ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἑταιρειῶν, εἰς τὸν διεξάγοντα τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, εἰς τὸν προϊστάμενον, τὸν γραμματέα, τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων, ἢ ἄλλον πληρεξούσιον, ἢ, ἂν καὶ τοιοῦτος δὲν ἦναι διωρισμένος, εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς ἑταιρείας.—5) ἐπὶ πτωχεύσεως, εἴς τινα πράκτορα ἢ σύνδικον.—6) ἐπὶ ξένων κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 27 καὶ 28 καὶ ἐπὶ ἡμεδαπῶν, ἐὰν οὗτοι διατρίβουν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὸν παρ' ἐκείνῳ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν (***) εἰσαγγελέα (α), ὅπου

(α) Ν. 19 Ὀκτ. 1838 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων.

1. Οἱ διάδικοι, οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ ἄλλας οἱασδήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδομένων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, δι' οὗ θέλουν σταλῆ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἁρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν, καθὼς ἀκόμη καὶ τα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιστρα-

εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ δίκη· οὗτος δὲ ὀφείλει νὰ πέμψῃ τάχιστα τὸ εἰς αὐτὸν παραδοθὲν ἔγγραφον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτε-

---

πτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

2. Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου· ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη· Συμπεσούσης δὲ φιλονεικίας μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειόνει ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογράφων τῶν πενήτων βασιλικὸν διάταγμα.

(α) Ἐγκ. τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. 22 Νοεμβρ. 1838. Εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν δικόγραφα ἰδιωτικὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους πρὸς ἐπίδοσιν, τὰ κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Ὀκτωμβρ. Ε. Ε. νόμον προκαταβλητέα τέλη πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἐγγράφων· — 1. ἐπὶ τῶν δικογράφων αὐτῶν· — 2. ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ εἰσαγγελέως δι' οὗ θέλει γενῇ ἡ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολή· — 3. ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας δι' οὗ θέλει γενῇ ἡ εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀποστολή· — 4. ἐπὶ τοῦ ἐπιστραπτέου ἐπιδοτηρίου· — 5. ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείαν· — 6. ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς γραμματείας πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ ὅπου ἡ δίκη πρόκειται. — Ταῦτα ἂν καὶ λεπτομερῶς καὶ διακεκριμένως δὲν ἀπαριθμῶνται ἐν τῷ νόμῳ ἐξάγονται ὅμως ἱκανῶς ἐξ αὐτοῦ ὅστις ἀπαιτῶν καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀποστολὴν τέλη ἐννοεῖ ὡς ὁμολογουμένως ἀπαιτούμενα τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀποστολήν. — Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 2-6 σημειούμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ λογίζωνται εἰς

ρικῶν γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἀποσταλῇ περαιτέρω·—7) ἐπὶ διαδίκων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος

τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ὡς ἐν ἀκέραιον φύλλον συνήθους χάρτου. — Ἐκ τῶν προκαταβαλλομένων τελῶν τὰ μὲν ἀφορῶντα τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 διὰ τὴν μέχρι τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολὴν θέλουν πληρόνεσθαι εἰς τὸ κατὰ τόπον ταχυδρομεῖον ὡς τέλος παρὰ τούτου εἰς πράξιμον, λογιζομένου τοῦ ἐγγράφου τοῦ εἰσαγγελέως ὡς ἰδιωτικοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν ἐγκλείεσθαι εἰς τὸ πρὸς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον καί τοι φέρον χρήματα, διετάχθησαν νὰ παραλαμβάνουν οἱ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων ὡς μᾶς εἰδοποίησεν ἡ συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ γενικοῦ τῶν ταχυδρομείων διευθυντοῦ γραμματεία τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐγκ. τῆς αὐτῆς γραμμ. 19 Ἰανουαρίου 1840. — Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεία ἀφορμὴν λαβοῦσα ἀπὸ τὰς ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν περὶ τῶν δυσκολιῶν ὅσας ἀπαντῶσιν αὗται κατὰ τὴν διακοίνωσιν τῶν εἰς ἀλλοδαπὴν ἐντεῦθεν στελλομένων δικογράφων, ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἐν αὐτοῖς σημειώσεως τῶν ὀνομάτων, ἐπωνύμων καὶ κατοικιῶν, καὶ πρὸς τούτοις ὡς ἐκ τῆς γλώσσης ἐν ᾗ εἶναι γεγραμμένα, γλώσσης πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἀγνώστου, παρακαλεῖ νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν εἰσαγγελέων προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ προτρέπωσι τοὺς διαδίκους εἰς τὸ νὰ γράφωσιν ὅσον ἔνεστι εὐανάγνωστα τὰ ὀνόματα κτλ. καὶ νὰ προσαρτῶσιν εἰς τα ἔγγραφα ταῦτα μετάφρασιν γαλλικήν. — Ἐκπληροῦντες τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. γραμματείας, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐκδώσετε περὶ τούτου τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς εἰσαγγελεῖς.

Ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς 12 Νοεμβρ. 1837. —Σᾶς παρακαλοῦμεν Κ εἰσαγγελεῦ, νὰ διατάξητε τοὺς ὑφ' ὑμᾶς εἰσαγγελεῖς νὰ ὁδηγήσωσιν ἕκαστος τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου ἐνεργοῦντας κλητῆρας νὰ κάμνωσι τὰς πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν ξένων δυνάμεων ἐπιδόσεις τῶν κλήσεων διὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν ὡς ἐπὶ ἀπόντων. Οἱ πρέ-

τῆς διαμονῆς, εἰς τὸν παρ᾽ ἐκείνῳ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέα, ὅπου ἡ δίκη εἶναι ἐκκρεμής, καὶ συγχρόνως δημοσιεύεται δι᾽ ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοσίων φύλλων ἐκδιδομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι — 8) ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν (4*) ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τοῦ τόπου τῆς ἐνεδρείας. — Ἐπὶ στρατιωτικῶν απόντων ἐπ᾽ ἀδείᾳ, ἐπὶ διοικητῶν συνταγμάτων, ταγμάτων καὶ φρουρίων, καὶ ἐπὶ στρατηγῶν, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις 143, καὶ 146 ἀριθ 1 γενικὸς κανών· — 9) ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν (4*), εὑρισκομένων ἐπὶ πλοίου τινὸς, καθὼς καὶ (5*) ναυτῶν ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν τοποτηρητήν του. — Ἐαν δὲ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ναῦται ἦναι ἀπόντες δι᾽ ἀδείας, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις 143 καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανών. Πολ. 2. 541. Ἐ. 21 ἑ. 31. 480. 406. 527. Ποιν. 192.

(*) Γ. τῶν καθιδρυμάτων, καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων (**) Γ. ἐργοστασιαρχῶν καὶ τῶν μετερχομένων ἐπιτηδεύματα παντὸς εἴδους (***) Γ. παρέλκει (4*) Γ. στρατιωτῶν (5*) Γ. ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ

146. Οἱ ἐν τοῖς τρισὶ προηγουμένοις ἄρθροις 143 145 ἀναφερόμενοι, λαβόντες τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιδοθὲν ἔγγραφον (*), ὑπογράφουν τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 140 διατεταγμένον ἀποδεικτικόν· — Ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν να ὑπογράψουν, πρέπει, — 1) κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 143 καὶ 145 ἀριθ. 1, 3, 4 καὶ 5, νὰ κολλᾶται τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὡρισμένα, καὶ τὸ εἰρημένον ἀποδεικτικὸν νὰ ὑπογράφεται παρα τῶν παρόντων (**) γειτόνων· — 2) ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 ἀριθ. 2, 8 και 9, νὰ

σβεις τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τοι ἐνοικοῦντες την Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, θεωροῦνται μολαταῦτα ὡς ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ἀπεσταλμένοι. Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ Βάττελ ῥητῶς ἐκφραζόμενος περὶ τούτου εἰς τὸ βιβλίον 4 κεφάλαιον VIII §. 115.

ὑπογράφεται ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοὺς ἐκεῖ ἀναφερομένους στρατιωτικοὺς διοικητὰς καὶ πλοιάρχους καὶ τοὺς τοποτηρητὰς αὐτῶν, καὶ νὰ πέμπεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον·—Συγχρόνως καταδικάζονται οἱ εἰρημένοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀρνήσεώς των προσγενομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ ἐκτὸς τούτου, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν·—3) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 145 ἀριθ. 6 καὶ 7, ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωνται διὰ τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις· ἀρνουμένων δὲ αὐτὸ τούτων, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεύς· συγχρόνως δὲ ἐνεργοῦνται κατὰ τῶν ἀρνουμένων εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 διατεταγμένα. Πολ. 151. 207. 924.

(*) Γ. εἰς οὓς γίνεται ἡ ἐπίδοσις, (**) Γ. προσληφθέντων

147. Μόνον κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς κατὰ νόμον ἑορτάς, καθὼς καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, δύναταί τις νὰ ἀρνηθῇ ἄνευ ζημίας τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ τὴν εἰρημένην ὑπογραφήν. Πολ. 1005.

ϛ'. Αντίκλητοι.

148. Διάδικοι, οἵτινες δὲν κατοικοῦν ἢ διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ὀφείλουν, ἅμα γενομένης πρὸς αὐτοὺς τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἑπομένως ὁ μὲν ἐνάγων, ἅμα ἐπιδοθείσης τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος, ἅμα ἐπιδοθεισῶν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ. νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐπιδόσεως (*) πληρεξούσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις. Πολ. 102. 153. 863,2. 923. 1038. 909. 1061. 1064. 516. 533. 543. 767. 770. 768 150. 1007. 819. 151. 1012,2. 1054. 1061. Ὀ. 142. Ἐ. 200.

(*) Γ. ὀφείλουν, γινομένης τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἑπομένως ὁ μὲν ἐνάγων κατὰ ~~τὴν ἐπίδοσιν~~ τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ., νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐπιδιδομένῳ ἐγγράφῳ

149. Εἰς ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας συνοπτικὰς ὑποθέσεις, εἰς κλητεύσεις βραχυπροθέσμους, καὶ ἄλλας δίκας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν γίνεται ἔγγραφος προδικασία, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον νὰ διορίσῃ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀκόμη ἀντίκλητον, ἂν δὲν ἀπηγγέλθη ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον.—Τοῦ διορισμοῦ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 150. 621.

150. Ἐὰν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένων, παρελείφθη ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, γίνονται αἱ ἐπιδόσεις ἐπὶ μὲν τῶν συνήθων ὑποθέσεων εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν, ἐπὶ δὲ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων συνοπτικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ κλήσεων βραχυπροθέσμων, εἰς τὸν γραμματέα (*) παρ' ᾧ καὶ κατατίθενται.—Οἱ παραβάται διάδικοι καταδικάζονται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἕνεκα τούτου γενομένων ἐξόδων καὶ ζημιῶν· καὶ, ἐὰν ὁ παραβάτης ἦναι δικηγόρος, ὑποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. 138. 204.

(*) Γ. τοῦ δικαστηρίου

151. Ἡ πρὸς τὸν ἀντίκλητον ἐπίδοσις γίνεται κατα τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 143 πρὸς τὸν διάδικον αὐτόν.—Προσέτι ὑπογράφει οὗτος τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ἀναφερόμενον ἀποδεικτικὸν, ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 146 ἀριθ. 2 ὡρισμέναις ζημίαις καὶ ποιναῖς. Πολ. 140. 143. 146,2.

152. Ὅλαι αἱ εἴς τινα ἀντίκλητον γινόμεναι ἐπιδόσεις ἔχουν τὸ αὐτὸ κῦρος, ὡς νὰ ἐγίνοντο κατὰ τὰ ἄρθρα 143-145 εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 139 διατεταγμένων. Πολ. 138 ἑ.

153. Ἡ πληρεξουσιότης τοῦ ἀντικλήτου παύει εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 102.—Ὅθεν ἰδίως ἐν τῇ περὶ ἐφέσεως αἰτήσει διορίζεται κατὰ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν νέος ἀντίκλητος διὰ τὴν παρὰ τοῖς ἐφέταις δίκην.—Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐν τῇ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσει διὰ τὰς ἐπιδόσεις τὰς γινομένας κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δίκην.—Εἰς ἕκαστον τῶν ἀντικλήτων τούτων δίδεται νέα πληρεξουσιότης, κατὰ τοὺς τύπους τῶν ἄρθρων 93, 94 καὶ 97, ἐὰν πρόκειται νὰ ἦναι οὗτος πληρεξούσιος ὄχι μόνον διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τοιαύτας κοινο-

ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ παριστάνῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 95 τὸν διάδικον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 148. 465. 470. 516. 767 ἑ. 819. Ἐ. 471.

Ζ'. Ὅτι ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων γίνεται ἡ προδικασία.

154. Αἱ κλητεύσεις καὶ αἱ ἐπιδόσεις γίνονται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, καὶ ἐὰν ἤθελαν εἶναι διατεταγμέναι ἐξ ἐπαγγέλματος.—Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν προδικασίαν. Πολ. 155. 170.

155. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ πράττῃ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὄχι αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ (*) κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθη τὸ ἐναντίον διὰ ῥητοῦ νόμου. Πολ. 170. 323. 526. 531. 537. 592. 623. 664. 755. 772. 795. 1030 ἑ. 1036. 1039.

(*) μόνον

Η. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

156. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ἔχει τὰς ἑξῆς συνεπείας. —1) διακόπτεται ἐντεῦθεν ἡ παραγραφὴ τῆς ἀγωγῆς.—2) ἄρχονται οἱ ἕνεκα τῆς ὑπερημερίας τόκοι·—3) ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καινοτομίαι καὶ μεταβολαὶ, καὶ παρέπεται ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσις, ἐὰν, μολοντοῦτο, ἔγιναν τοιαῦται καινοτομίαι καὶ μεταβολαί· τέλος—4) ὁ νόμιμος διακάτοχος θεωρεῖται ὡς κακῇ πίστει διακατέχων, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξαχθέντων καρπῶν, καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν πάσης ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς προσγενομένης ζημίας. Πολ. 527. 864.

157. Ὅλαι αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι συνέπειαι παύουν πάλιν, ὅταν—1) ἡ ἀγωγὴ ἀπεῤῥίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος·—2) ὁ ἐνάγων παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς·—3) ἡ ἀγωγὴ παύσῃ ἢ τελειώσῃ (*) ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. Πολ. 527. 476. 483. 487 ἑ.

(*) Γ. ἡ δίκη ἀνατραπῇ ἢ ἀποπερατωθῇ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως καὶ μετ' αὐτήν.

Α. Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

158. Εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν ἐπιστηρίζεται ἡ ἐν

τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία· ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἡ κυρία διαδικασία.—Ὅθεν δύνανται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ—1. νὰ γίνουν νέαι προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, (*) ἢ νὰ βελτιωθοῦν αἱ πρῶται, καθ' ὅσον αὗται περιείχοντο τοὐλάχιστον σιωπηλῶς ἢ ἐκ πλαγίου εἰς τὴν προκαταρκτικὴν αἴτησιν, ἢ εἶναι ἁπλῶς πάρεργοι (**) προτάσεις·— 2. νὰ γίνουν νέαι ἐνστάσεις, ἀνταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι (***), ἢ αἱ ἤδη ἐν τῇ προδικασίᾳ γενόμεναι νὰ μεταβληθοῦν ἢ διορθωθοῦν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενα (4*)·—3. νὰ γίνουν (5*) νέα ἔγγραφα καὶ ἄλλα(6*)πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄρθρ. 538).—Ταῦτα πάντα, μὴ παραβλαπτομένων τῶν κατα τὰ ἄρθρα 264 καὶ 269 ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένων τυχὸν ἐξομολογήσεων (7*). Πολ. 160. 544. 580. 746.

(*) Γ. νὰ μεταβληθοῦν (**) Γ. ἐπιβοηθητικαὶ (3*) Γ. ἀντενστάσεις καὶ ἐπαντενστάσεις (4*) Γ. ὑπὸ τὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενον περιορισμόν· (5*) Γ. νὰ παρουσιασθοῦν (6*) Γ. νέα (7*) Γ. ὁμολογιῶν

159. Ἐὰν διὰ τοιαύτης νέας πράξεως (*) μεταβολῆς ἢ (**) βελτιώσεως, κατασταθῇ ἀναγκαία ἡ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ἀναβολή, καταδικάζεται πάντοτε ὁ προτείνων εἰς ὅλας τὰς ἐκ τούτου προελθούσας ζημίας καὶ δαπάνας· καὶ ἐὰν ἡ ἀναβολὴ αὕτη προῆλθεν ἐξ αἰτίας δικηγόρου τινός, ὑποβάλλεται οὗτος, ἐκτὸς τῆς (***) πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 559. 580. 204. 544. 556. 567.

(*) Γ. προτάσεως (**) καὶ (***) Γ. προσωπικῆς

160. Κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν, γίνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, κατὰ τὴν ἐκκρεμῆ δίκην (*) νέαι προτάσεις, αἱ παλαιαὶ ἐπανορθοῦνται, καὶ γίνονται ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀναβλητικαί τε καὶ ἀνατρεπτικαὶ ἐξαιρουμένων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ, κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης. Πολ. 158. 544. 553. 563. 582. 24. 78. 583. 202. 39.

(*) ὅλαι αἱ

Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων.

161. Ἅπαν δικαστήριον προσδιορίζει ἡμέρας τινὰς τῆς

ἑβδομάδος διὰ τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ κοινοποιεῖ αὐτὰς δημοσίως.—Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ συνεδριάζουν καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος· τὰ δὲ δικαστήρια τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν καὶ κατὰ κυριακὰς καὶ ἑορτάς.—Οἱ εἰρηνοδίκαι δύνανται, χρείας καλούσης, νὰ συνεδριάζουν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατοικίαν, εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσιν μὲ ἀναπεπταμένας θύρας, ἢ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν περὶ οὗ ἡ ἔρις τόπον ἐν ὑπαίθρῳ. Ὁ. 249. 250.

Γ'. Ὅτι δημοσία ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

162. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἶναι συνήθως(*) δημοσία διὰ τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τὸν λοιπὸν λαόν· ἐξαιροῦνται·— 1. αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως διασκέψεις· ὅθεν ἔχει το δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποχωρῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ κατα τὰς περιστάσεις νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς καὶ τοὺς διαδίκους, ἢ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν δίκην (**) πρὸς περαιτέρω διάσκεψιν·—2. δίκαι, ἀφορῶσαι τὰ διαζύγια, καὶ ἄλλαι, καθ' ἃς οἱ νόμοι διατάττουσι ῥητῶς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην· 3. ὅλαι αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ δικαστήριον διέταξεν αὐτὴν ῥητῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένα. —Ἀλλ' ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀπόκλεισις δὲν ἐπεκτείνεται ποτὲ εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πληρεξουσίους των.—Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη (***) δημοσιεύεται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως. Πολ. 129. 160. 263. 523. 581. 662. 807,2. Ποιν. 77.

(*) Γ. παρέλκει (**) Γ. ὑπόθεσιν (***) Γ. αὐτὴ

163. Μόνον ὅταν ἡ δημοσία συζήτησις δίκης τινὸς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τα ἤθη ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν συζήτησιν, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἑπομένως νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατάς.—Τοιαύτη ὅμως ἀπόφασις γίνεται, ἀφοῦ ἀκουσθῶσιν οἱ διάδικοι και ὁ εἰσαγγελεὺς, αἰτιολογεῖται προσηκόντως, καὶ δημοσιεύεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.— Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως μεταχειρίζονται (*) οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ ἔνδικον

τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως μέσον, χωρὶς ὅμως διὰ τοῦτο ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις αὕτη (**). Πολ. 162 589. 760. 815. Ποιν. 78.

(*) Γ. δύνανται νὰ μεταχειρισθοῦν (**) Γ. αὐτή.

Δ'. Διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως καὶ διαχείρησις τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας

164. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεξάγει τὴν συζήτησιν ὁ προϊστάμενος δικαστής. — Ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἰδίως νὰ διατάττῃ τὸν κλητῆρα τῆς ἀκροάσεως ν' ἀπαγγέλλῃ τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀγορεύειν βουλομένους τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, νὰ ἐξετάζῃ τοὺς διαδίκους καὶ μάρτυρας, ν' ἀποπερατώνῃ τὴν συζήτησιν, ἐὰν ἡ δίκη ἀνεκρίθη προσηκόντως, καὶ νὰ δημοσιεύῃ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόφασιν.

165. Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας ἀπόκειται κατὰ μὲν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, κατὰ δὲ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ πρόεδρος ἔχουν κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 διαλαμβανόμενα δικαιώματα, καὶ ἀναφέρουν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως τὰ γενόμενα. Ὁ. 83. Πολ. 130. Ποιν. 181. 366.

166. Ἐὰν συγχρόνως μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἀντίςασιν συνέβησαν καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι (*) χαρακτῆρα πταίσματος ἢ πλημμελήματος, βεβαιοῦνται συνοπτικῶς αἱ παραβάσεις αὗται καὶ δικάζονται (**). — Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πολ. 131. Ποιν. 182. 209 ἑ. 350. 367.

(*) Γ. Ἐὰν ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύωνται καὶ μὲ ἄλλας πράξεις φερούσας καθ' ἑαυτάς

(**) Γ. αἱ παραβάσεις αὗται βεβαιοῦνται καὶ ἐκδικάζονται συνοπτικῶς ἄνευ ἀναβολῆς.

167. Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ θορυβήσαντος δὲν κατωρθώθη, γίνεται περὶ αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασις. — Κατὰ τοιαύτης ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνακοπή, εἰμὴ φυλαττομένων τῶν συνήθων προθεσμιῶν καὶ τύπων, κατὰ τὰ ἄρθρα 505 κ. ἑπ. καὶ 596, καὶ μόνον ὅταν ὁ καταδικασθεὶς παραδίδῃ συγχρόνως ἑαυτὸν εἰς φυλάκισιν. Πολ.

503 ἑ. 591 ἑ. Ποιν. 182. 209. 210. 350. 367. 417·

168. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένη πρᾶξις φέρῃ χαρακτῆρα πλημμελήματος ἢ κακουργήματος (*) ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ἀναφερόμενα, βεβαιοῦται αὕτη, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, συλλαμβανομένου παραχρῆμα, εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα. — Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 369 τῆς ποινικῆς δικονομίας περὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ψευδομαρτυρούντων ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Π. Ν. 266. Ποιν. 368.

(*) Γ. τὸ ἢ κακουργήματος μεταθετέον μετὰ τὸ ἀναφερόμενα

169. Ἐὰν προῆλθεν ἡ ἀντίστασις ἢ ὁ θόρυβος ἔκ τινος δικηγόρου, κλητῆρος ἢ ἄλλου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δημόσια καθήκοντα ἐκπληροῦντος, τὸν τοιοῦτον δύναται τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 165-168 ἀναφερομένων ποινῶν, νὰ ὑποβάλῃ παραχρῆμα, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, καὶ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν. Ὀ. 299. Ποιν. 370. Πολ. 206. 207.

Ε. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

170. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος· ὅθεν ἄρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστοῦ μετὰ τὴν αἴτησιν καὶ πρότασιν τῶν διαδίκων. Μὴ προταθέντα πράγματα καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται συνήθως νὰ ἀναπληρωθοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος. — Οὐδὲν ἧττον δὲ, ὅταν ἅπαξ ἡ δίκη εἰσήχθη ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ προϊστάμενος δικαστὴς διεξάγει τὴν συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 164. Πολ. 154. 155. 262. 755. 323. 526. 537. 581, 592. 664. 772. 795. 823. 1030. 1031. 1036. 1039.

171. Πᾶς συνεδριάζων δικαστὴς καὶ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνῃ (*) ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν ὅ τε διάδικος καὶ οἱ πληρεξούσιοί του, πλὴν μόνον ἀφοῦ ζητήσουν καὶ λάβουν παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν.

(*) ἐξ ἐπαγγέλματος

172. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφασίζῃ περὶ ἀποδείξεως, νὰ διατάττῃ ἐμφανίσεις διαδίκων, αὐτοψίας, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς διασάφησιν τῶν προβαλλομένων πραγμάτων καὶ διευκρίνησιν τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν κανόνων, καὶ τέλος ἀνακριθείσης (*) τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, νὰ ἀπαγορεύῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν περαιτέρω συζήτησιν. Πολ. 76. 164. 250. 283. 291. 581.

(*) ἐξηγηθείσης

ϛ'. Ὅτι διὰ ζώσης ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

173. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία εἶναι προφορική· ἑκάστη ὅμως πρότασις διαδίκων γίνεται ἐγγράφως, καὶ συντάσσεται περὶ μὲν τῆς συζητήσεως ἔκθεσις, περὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἐπίσημον ἔγγραφον. Πολ. 132. 158. 162. 499. 580. 581.

Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει.

174. Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου ἄλλως, ὁ μὲν ἀμελήσας γραμματεὺς ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, πάντες δὲ οἱ παραβάται ὑπάλληλοι τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν. — Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθησαν παντάπασι πρακτικὰ ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν ἔγινεν ἐγγράφως. Ὀ. 126. 261. 270. Πολ. 204. Ποιν. 88.

Ἡ. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

175. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ περιέχουν — 1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως· — 2. τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν· — 3· τὴν περιγραφὴν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως· — 4. περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τὰς νέας, μεταβεβλημένας ἢ βελτιωμένας προτάσεις τῶν διαδίκων, τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων,

ἐὰν οὗτοι δὲν εἶχον ἐξετασθῇ πρότερον παντελῶς, ἢ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πρότερον ἐξετασθέντων μαρτύρων (*) διαφοράς—5. σύντομον μνείαν ἑκάστης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβάσης οὐσιώδους περιστάσεως καὶ περιπτώσεως. Πολ. 133. 339. 625. Ποιν. 80.

(*) Γ. τὰς μεταξὺ τῶν προτέρων καὶ τῶν ἤδη γινομένων καταθέσεων αὐτῶν

176. Ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς παρελείφθη τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων (*), ὑποβάλλεται ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν ἢ τοὐλάχιστον εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 204. 207. Ποιν. 88.

(*) Γ. οὐσιωδῶν ὅρων

Θ΄. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν.

177. Εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ δικαστήρια ἰσχύει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων. — Γενομένης δὲ αἰτήσεως, καταχωρίζεται εἰς τὰς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ἡ γνώμη τῶν μειόνων, ὡς λόγος ἀμφιβολίας. Ο. 86.

178. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ δικασταὶ οἱ ἔχοντες (*) ἰδίαν ἕκαστος γνώμην, ἢ συγγνωμοδοτήσαντες μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ (**), ὀφείλουν νὰ συμφωνήσουν μὲ μίαν τῶν γνωμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη.

(*) Γ. ἐκφράσαντες (**) Γ. ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειονοψηφίαν

179. Ἰσοψηφίας οὔσης, συμπαραλαμβάνεται νέος δικαστὴς, καὶ, τούτου μὴ ὑπάρχοντος, εἷς τῶν παρέδρων· μὴ ὄντος δὲ καὶ τοῦ τοιούτου, εἷς τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διωρισμένων δικηγόρων, καὶ οὕτω συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ι. Προδικαστικαὶ (*) καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις.

α. Ἀνάκλησις αὐτῶν.

180. Ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀφοῦ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ

ἀκροατηρίῳ, δὲν δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν παρὰ τοῦ ἀπαγγείλαντος αὐτὰς δικαστοῦ. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου προδικαστικαὶ (*) καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις δύνανται καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσίν των, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ. Πολ. 515, 2.

(*) Γ. προπαρασκευαστικαὶ

Θ'. Ἔφεσις κατ' αὐτῶν.

181. Συνήθως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις κατὰ μόνων τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων. Κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου δύνανται νὰ ἐκκληθῶσι καὶ αἱ (*) παρεμπίπτουσαι καὶ προδικαστικαὶ (**) ἀποφάσεις. — Εἰς μόνας τὰς παρεμπιπτούσας περὶ ἀποδείξεων ἀποφάσεις ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν κρίσιν τῶν διαδίκων, ἂν θέλουν νὰ τὰς ἐκκαλέσουν συγχρόνως μὲ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἢ πρότερον καὶ μόνας. Πολ. 515, 1 καὶ 2. 749.

(*) Γ. προεκδοθεῖσαι (**) προπαρασκευαστικαὶ

ΙΑ. Περιεχόμενον ἑκάστης ἀποφάσεως.

182. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται κατὰ διηγηματικὸν τρόπον, καὶ νὰ περιέχῃ (*) σύντομον περιγραφὴν τῆς ὅλης συζητήσεως.—Οὐσιώδη μέρη ἑκάστης ἀποφάσεως εἶναι—1) τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως·—2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι·—3) ἡ σημείωσις τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως·—4) ἡ πρότασις (ἢ αἴτησις) ἑκάστου διαδίκου·—5) αἱ αἰτιολογίαι·—6) τὸ διατακτικὸν μέρος. Πολ. 776. 807. Ποιν. 81,

(*) Γ. κατὰ διηγηματικὸν τρόπον νὰ περιέχῃ

183. Αἱ τῆς ἀποφάσεως αἰτιολογίαι δὲν πρέπει νὰ περιέχουν μόνον τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα ὁ δικαστὴς εἶχεν ὡς βάσιν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τοὺς ὁποίους ἐφήρμοσεν.

184. Ἐὰν ἐζητήθη ἡ διάταξις προσωρινῶν μέτρων, ἡ δὲ κυρία δίκη εἶναι ἐπίσης ὥριμος, ἀποφασίζονται ἀμφότερα διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Πολ. 228. 229.

ΙΒ'. Ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

α'. Ἐν γένει.

185. Ἐκτὸς τῶν π ρ ο δ ι κ α σ τ ι κ ῶ ν (*) καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 180 καὶ 181), δύνανται μόνον αἱ τελεσίδικοι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη ἡ κυρία δίκη, ὡρίσθη ἡ δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως προσωρινὴ ἐκτέλεσις. Πολ. 186. 856. 749. 460. 790. 812. 596. 598. 506. 507. 761. 1004.

(*) Γ. προπαρασκευαστικῶν

β'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.

186. (*)Προσωρινὴ ἐκτέλεσις, διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἔκκλησιν προθεσμίας, διατάττεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων,—1) κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως εἰς ὅλας τὰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις, ἰδίως δὲ εἰς τὰς συντάξεις καὶ τὰς πρὸς διατροφὴν, εἰς κατεπειγούσας ἐπισκευὰς κτλ., καὶ τέλος ὅπου ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς βραδύτητος·—2) πάντοτε ἄνευ ἐγγυήσεως ἐπί τε τῶν ἀναμφισβητήτων δημοσίων ἐγγράφων καὶ τῶν π α ρ ά τ ι ν ο ς δ ι κ α σ τ η ρ ί ο υ (**) ἀναγνωρισμένων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων. Πολ. 241. 518. 733. 752. 763 ἑ. 1004.

(*) Γ. τοιαύτη (**) Γ. δικαστικῶς

187. Ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, δὲν δύναται εἰς κάμμίαν περίπτωσιν νὰ διαταχθῇ τοιαύτη (*) ἐκτέλεσις, οὐδὲ δι' ἐγγυήσεως.— Ἐκ τοῦ ἐναντίου, αἱ περὶ διαφορῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν διακατοχὴν, ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται παραχρῆμα, ἂν καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῇ δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 209. ἑ. 629. 630. 764-766.

(*) Γ. προσωρινὴ

ΙΓ'. Ὅτι τὰ ἐ π ί σ η μ α (*) ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησία τῶν διαδίκων.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἐπίσημα

188. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα, τὰ ἐπίσημα ἐκο-

νεποίησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ διάδικοι ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ διαδίκου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκοινοποιήθησαν. —Ὅθεν ἀποδίδονται εἰς τὸν διάδικον τοῦτον παρὰ παντὸς τοῦ κατέχοντος αὐτά (ἄρθρ. 99).—Μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων κατατίθενται παρα τῷ γραμματεῖ καὶ φυλάττονται παρ᾽ αὐτοῦ. Πολ. 617.

ΙΔ′. Ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως.

189. Καθ᾽ ἕκαστον μῆνα συῤῥάπτονται μὲν παρὰ τοῦ γραμματέως, σημειόνονται δὲ κατὰ σελίδα (*) καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου τὰ πρωτότυπα ὅλων τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ὅλων τῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ ποινῇ εἰκοσιπέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἀμελοῦντα γραμματέα.

(*) Γ. ἀριθμοῦνται

190. Ἐπὶ παραλαβῇ τῶν διὰ τῆς διατιμήσεως κανονισμένων δικαιωμάτων, ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, αἰτούντων τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων, ὅσοι δύνανται νὰ βεβαιώσουν τὸ κατὰ νόμους συμφέρον, νὰ δίδῃ ἀντίγραφον ἀποφάσεων καὶ ἄλλων παρ᾽ αὐτῷ παρακατατεθειμένων ἐγγράφων.—Ἐὰν συμβῶσιν ἐνταῦθα δισταγμοὶ ἢ φιλονεικίαι, συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὡς καὶ ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. Ο. 244. Πολ. 532,7.

191. Ἐπὶ παραδρομῶν, καταδικάζεται ὁ γραμματεὺς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, καὶ, ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ περὶ τὴν φύλαξιν τῶν παρ᾽ αὐτῷ κατατεθειμένων ἐγγράφων, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς μείζονος ἔτι ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρει τυχὸν εἰς ἑαυτόν. Πολ. 204. 207.

ΙΕ′. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων.

192. Καθ᾽ ἑκάστην τριμηνίαν ἐρευνῶσιν οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας των, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἐμποροδικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, βεβαιόνουν δι᾽ ἐκθέσεως τὰς εὑρεθείσας παραβά-

σεις, καὶ προκαλοῦσιν ἐπομένως παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τὴν τιμωρίαν.—Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς, ὡς πρὸς τὰ γραφεῖα τοῦ δικαστηρίου αὐτῶν. Ὀ. 96. 211. Ποιν. 89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Προθεσμίαι (*).

Ά. Ἔναρξις καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν.

193. Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων διωρισμέναι, ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπεφωνημέναι προθεσμίαι (**), ἐὰν ἄρχωνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἐγγράφου τινὸς, λογίζονται—1) ὄχι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς κοινοποιήσεως, καὶ τελειώνουν εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἤ, ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη ἦναι ἑορτὴ, κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης —2) μόνον ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἐκοινοποίησε τὴν ἀπόφασιν, τὴν διατριβὴν (***) ἢ ἄλλο ἔγγραφον, καὶ ποτὲ κατ' αὐτοῦ.

(*) καὶ διορίαι (**) καὶ διορίαι (***) Γ. τὸ δικόγραφον

194. Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ἄρχεται διὰ τοὺς κληρονόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας διακηρύξεως νέα προθεσμία. —Ἐὰν προθεσμία τις ἦναι κατὰ μῆνα προσδιωρισμένη, ἕκαστος μὴν λογίζεται ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας. Πολ. 463. 474. 560. 756.

195. Ἐὰν διάδικοι, μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατοικοῦν εἰς ἄλλον τόπον παρα τὸν τοῦ δικαστηρίου, προστίθεται κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν προθεσμιῶν (τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς ὡρισμένας περιπτώσεις) δι' ἕκαστον σχοῖνον (*) ἀποστάσεως μία ἡμέρα προσέτι. Πολ. 311. 540. 497. 792. 820. 596. 541. 620. 721. 753.

(*) Γ. διὰ τέσσαρας σχοίνους

196. Ὡς μέτρον πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἐπέκτασιν τῶν περὶ τὴν κλῆσιν προθεσμιῶν

θεωρεῖται ἡ ἀπόστασις τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα καθεδρεύει τὸ καλοῦν δικαστήριον· καὶ ἂν πρόκεινται πλείονες ἄνθρωποι, οἵτινες (*) ἔχουν διαφόρους κατοικίας, θεωρεῖται δι' ὅλους ὡς μέτρον ἡ ἀπὸ τῆς ἀπωτέρω κατοικίας ἀπόστασις.—Ἐὰν τοιοῦτός τις δὲν ἤθελεν ἔχει κάμμίαν κατοικίαν, κανονίζεται ἡ ἀπόστασις κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του. Πολ. 721. 311. 593. 540. 596. 541. 753. 792. 820.

(*) Γ. πλείονα πρόσωπα ἅτινα

Β'. Ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας.

197. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνουν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστηρίου ὡρισμένας προθεσμίας.—Τὰ δὲ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι παντάπασιν ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τῶν διαδίκων. Πολ. 155. 170 505. 620. 704.

198. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν γίνεται ἡ αἴτησις πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρώτης προθεσμίας· καὶ ὁ ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ἡ παραχωρηθεῖσα νέα προθεσμία ἄρχεται, ἂν καὶ ἡ παραχώρησις ἔγινε πρότερον, ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ πρώτη προθεσμία, καὶ τελειώνει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 193 ἀριθ. 1 ὡρισμένα.

Γ'. Παραμέλησις τῆς προθεσμίας.

199. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ἢ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινὸς προσδιορίζονται εἰς τὰ κατὰ μέρος ἔγγραφα (*) τῆς διαδικασίας· καὶ οἱ δικασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τούτους, εἰμὴ κατὰ ῥητὴν συναίνεσιν τῶν διαδίκων. Πολ. 32. 273. 352. 360. 381. 406. 437. 439. 585. 34. 280.

(*) Γ. καθ' ἕκαστα εἴδη

200. Ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι παρημέλησαν προθεσμίαν τινά, ἢ ἀπειθοῦντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, καταλείπεται ἡ ὑπόθεσις μέχρις ὅτου τὴν ἐπαναλάβουν οἱ διάδικοι. Πολ. 590. 462.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀκυρότητες καὶ ποιναί.

Α. Ἀκυρότης.

α. Περιπτώσεις.

201. Ἀκυρότης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ὑπάρχει (*) ὅταν ἡ πρᾶξις ἦναι διατεταγμένη ἤτοι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἢ ὡς οὐσιώδης. Πολ. 133. 135. 175. 176. 182 312. 767. 819. 531. 533. 534. 538.. 717. 789. 1081. 876. 970. 971. Ὀ. 159. 250.

(*) Γ. μόνον

202. Ἡ ἀκυρότης πρέπει νὰ προβάλλεται παρὰ τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐὰν μὲν συνέβη ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος· ἐὰν δὲ συνέβη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν αὐτῷ συζητήσεως. Μετέπειτα περὶ αὐτῆς πρότασις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, αἵτινες, κατὰ ῥητὴν τοῦ νόμου διάταξιν, δύνανται νὰ προβληθοῦν κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν, ἢ κ α τ ά (*) τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις. — Τὰς ἰδίας δὲ αὐτοῦ πράξεις οὐδεὶς δύναται νὰ προβάλῃ ὡς μ. ἢ ο ὔ σ α ς (**). Πολ. 807, 5. 811. 531. 345. 896. 971. 5(3. 582. 811. 1016. 1081. Ὀ. 159. 171.

(*) Γ. ἕνεκα (**) Γ. ἀκύρους

γ΄. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδοχῆς.

203. Ἐὰν ἡ περὶ ἀκυρότητος πρότασις ἀποβληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἢ δὲν ληφθῇ ὑπ᾽ ὄψιν, γίνεται κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χρῆσις τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων· ἐὰν ὅμως αὕτη εὑρέθη βάσιμος, ἐπαναλαμβάνεται ἡ παρὰ τοὺς τύπους γενομένη πρᾶξις, διὰ δαπάνης τοῦ πραξενήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν καί, ἐν ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἢ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἡ

τοιαύτη δὲ ἀπόφασις προσβάλλεται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων. Ὁ. 159. 292. 293. 296. Πολ. 64. 66. 135. 207. 213. 214. 348. 402. 466. 583. 585. 872. 896. 908.

Β'. Ποιναί.

α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

204. Καὶ ἂν δὲν ἀπειλῇ ὁ νόμος ἀκυρότητα, ἢ δὲν ἐπροβλήθη αὕτη, ἢ προβληθεῖσα ἀπεῤῥίφθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δύναται, γενομένης παρεκτροπῆς ἐκ τῆς διατεταγμένης διαδικασίας, νὰ καταδικασθῇ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἐὰν κατ' αὐτὴν ἔγινεν ἔνοχος ἀσυγγνώστου παραδρομῆς, εἰς πρόστιμον τριῶν μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν ἢ εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, καί, ἀποδειχθείσης ζημίας, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὁ. 293. 296. Πολ. 62. 64. 92. 135. 142. 150. 159. 174. 176. 191. 207. 214. 574. 872. 939. 945. 948. 960. 990.

205. Διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν δύνανται νὰ καταδικασθῶσι, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἢ, εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρις ὀκτὼ ἡμερῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀποδειχθείσης ζημίας, καὶ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῆς,— 1) ἕνεκα παραλόγου ἀναβολῆς τῆς διαδικασίας·—2) ἕνεκα ὕβρεων κατὰ τῶν ἀντιδίκων ἢ μαρτύρων. Ὁ. 132. 147. Πολ. 62.

206. Τὰ δικαστήρια ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαλείφουν ἔγγραφα ὑβριστικά· νὰ διατάττουν κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν τύπωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοιούτων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ νὰ ἀπαγγέλλουν ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν καὶ παραβάσεων, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 166-169 ὁρισθέντων. Ὁ. 134. 299. 147. 149. Πολ. 169.

γ'. Ἐν γένει.

207. Ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένας περι-

πτώσεις. Πολ. 62. 203. 92. 205. 100. 103. 142. 146, 2 καὶ 3. 169. 176. 191. 243. 281. 653. 314. 432. 599. 630. 448. 882. 883. 896. 999, 11. 1001. 1016.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικαστικὰ ἔξοδα.

Α. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων.

203. Διαρκούσης τῆς διαδικασίας, προκαταβάλλει ὁ προκαλέσας (*) δικαστικήν τινα πρᾶξιν, διάδικος, τὰ ἔξοδα (α)· καὶ ἂν ὁ ἀντίδικος ἔχῃ κατὰ τοὺς πολιτικοὺς

(α) Δ. 13 Μαΐου 1835 περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξῆς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωθησόμενα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

1. Πᾶς εἰρηνοδίκης, συμβολαιογράφος καὶ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διατροφῆς ἔξοδα ἡμίσεος μυριαμέτρου (1 ὥρας δρόμου) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 δραχμήν.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἐμποροδίκαι.

2. Εἰς τοὺς πρωτοδίκας, τοὺς ἐμποροδίκας, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 63 καὶ 64 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως ὡρισμένα δικαιώματα.

Ἐφέται καὶ Ἄρειος Πάγος.

3. Οἱ ἐφέται, οἱ Ἀρειοπαγῖται, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ἡμιόλια τὰ δικαιώματα τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις καὶ ἐμποροδικείοις.

Κλητῆρες.

4. Οἱ κλητῆρες ἄνευ διακρίσεως τῶν δικαστηρίων παρ' εἷς οὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δὲ ἥμισυ μυριάμετρον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 25 λεπτά.

νόμους δικαίωμα εἰς διατροφὴν καὶ προέλθῃ ἐκ τούτου φιλονεικία (**), ὁ εἰς τὴν διατροφὴν ὑπόχρεως διάδικος ὀφείλει νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἄλλον διάδικον καὶ χρηματικὰς καταβολάς, μέχρι τῆς ποσότητος τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου καταβλητέων ἐξόδων. Πολ. 849. δ. 240 ἑ.

(*) Γ. ὁ προκαλῶν (**). Γ. γίνῃ περὶ τούτου διένεξις

Β'. Διάταξις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει.

209 Πᾶσα ὁριστικὴ ἀπόφασις διατάσσει περὶ τῆς πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐν τῇ κυρίᾳ καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεως, καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. —Ἐὰν ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἀναφέρῃ τι περὶ τῶν ἐξό-

---

5. Ἐὰν οἱ προαναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνωνται τῆς περιφερείας των, δίδονται εἰς αὐτοὺς ἡμιόλια τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα δικαιώματα.

6. Ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπομακρύνωνται τῆς ἕδρας των πλέον τῆς μιᾶς ὥρας δρόμου (ἡμίσεως μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλάσματα μικρότερα ἑνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἤτοι ἡμισείας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἓν τέταρτον μυριαμέτρου καὶ ἔτι πρὸς, δίδεται τὸ ἥμισυ δικαίωμα.

7. Ἐὰν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀσχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς πολλὰς ἐργασίας, κ' ἐὰν αὗται εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀνάγωνται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἓν πορείας δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διαμοιράζεται προσηκόντως κατὰ μίαν ἑκάστην ὑπόθεσιν καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων διαδίκων.

8. Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἁπλῆ ἀποζημίωσις ἕνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων, ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δὲν ἔχουσί τι κοινὸν μὲ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προσημειοῦνται ἑκάστοτε ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικοῦ περὶ τῆς καταβολῆς των.

δων, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν διαδικασία ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Πολ. 21. 218. 849.

Γ'. Καταδίκασις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

210. Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται συνήθως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ὡς ἡττώμενος πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, ἀπαιτήσας πλείονα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡμολογημένων, δὲν εἰσηκούσθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 483, 2.

211. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμψηφισθῶσιν ὅλα ἢ κατὰ μέρος;—1) ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγων, γνησίων ἀδελφῶν, ἤ,—2) ὅταν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι εἶχον χρέη (*), ἢ—3) ὅταν ἕκαστος διάδικος ἐν μέρει μὲν νικήσῃ, ἐν μέρει δὲ ἡττηθῇ.

(*) Γ. κατεδικάσθησαν.

212. Πλείονες ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδικασθέντες διάδικοι, ἐὰν δὲν διετάχθη ἄλλο τι, δὲν ἐνέχονται οὔτε ἀλληλεγγύως, οὔτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ κατ' ἴσα μέρη ἕκαστος.

213. Ἄλλοι παρὰ τοὺς διαδίκους δύνανται τότε μόνον νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὅταν οὗτοι ἐνέχωνται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἤ, κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, εἰς τὰ ἔξοδα. Ὁ. 141. 161. 172. 293. 279. Πολ. 203.

214. Ἐὰν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ἐπροξένησαν περιττὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ δικαστικαὶ πράξεις καθ' ἑαυτὰς δὲν ἤθελαν εἶσθαι παράνομοι. Ὁ. 203. Πολ. 204.

Δ'. Ἀποδοτέα ἔξοδα.

215. (*) Αἱ ἀναγκαῖαι δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι δαπάναι καὶ καταβολαὶ εἶναι ἀποδοτέαι.—Εἰς ταύτας ὑπάγονται, —1) τὰ ἔξοδα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου καὶ τὰ ἕνεκα τῆς σημάνσεως διδόμενα τέλη (α), —2) τὰ ἔξοδα τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα εἰς τὸν δικηγόρον

(α) Ὅρα Παρ. Ν. χαρτοσήμου, καὶ τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 208. Πολ.

ἑκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαίτερον συμφέρον διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων (α).—3) τὰ ἐκ τῆς δίκης προξενηθέντα ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρόμων (β),—4) τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων (γ),—5) αἱ ἕνεκα τῆς προσαγωγῆς ἄλλων ἐνδεικτικῶν μέσων γενόμεναι δαπάναι.

(*) Γ. μόναι

216. Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἐπροξενήθησαν, 1) —ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας, ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος·—2) ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς, καὶ ἰδίως ἂν διάδικός τις ἔλαβε πλείονας δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθοῦν δικόγραφα κτλ,—3) ἐ ὰ ν τ ὰ π ρ ὸ ς ἀ ν ά κ ρ ι σ ι ν τ ῆ ς ὑ π ο θ έ σ ε ω ς ἔ ξ ο δ α ἦ σ α ν περιττά, (*) Πολ. 239. 237. 318. 538. 544. 557. 569. 950.

(*) Γ. ἐὰν τὰ ἔξοδα ἦσαν παντάπασι περιττὰ πρὸς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ε. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

217. Πρὸς διορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, καὶ, ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων, τοὐλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων.— Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μετὰ τὴν τῆς κυρίας δίκης συζήτησιν, συζητοῦνται καὶ οἱ ἐνδεχόμενοι περὶ τοῦ

(α) Ὅρα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235. Ο. Δ. 8 Μαΐου 1835.

(β) Ἔγγρ. τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερ. κοινοποιηθὲν εἰς τοὺς κλητῆρας.

Τὰ παρὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων διὰ τοῦ ταχυδρομείου στελλόμενα γράμματα δὲν πρέπει βέβαια νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ εἰς τὰ ἰδιωτικα ἐπιβαλλομένου τέλους, διότι κυρίως δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ ὑποθέσεις καὶ συμφεροντα ἰδιωτικά· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς κλητῆρας νὰ φροντιζωσι νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν δαπάνην παρὰ τῶν διαδίκων.

(γ) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 317 Πολ.

καταλόγου τῶν ἐξόδων δισταγμοί, καὶ ὁρίζονται ἀμφότερα ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει (ἄρθρ. 209).

218. Ἐὰν ἡ κοινοποίησις τοῦ περὶ ἐξόδων καταλόγου δὲν ἔγινε παρά τινος τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην προθεσμίαν, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται διὰ δαπάνης τοῦ παραλιπόντος τὴν κοινοποίησιν διαδίκου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 209 ἐδάφ. 2.

ς'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατιμ. ὡρισμένα.

219. Ὑπερβολαὶ ἀπ' ἐναντίας τῆς διατιμήσεως μετριάζονται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ περιπλέον ληφθέντος· ἐπιβάλλεται δὲ ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τοὺς δικηγόρους, γραμματεῖς, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας καὶ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ ποινή, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως. Ο. 144. 127. 201. 248. Π. Ν. 461.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Δικαιώματα τῶν πενήτων.

Α'. Εἰς τίνας ταῦτα συγχωροῦνται;

220. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρεῖται (*) εἰς ἐκεῖνον (α), — 1 ὅστις ἐπιδεικνύει μαρτυρικὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου (**) τῆς κατοικίας του, βεβαιωμένον παρὰ τοῦ ἐπάρχου, καὶ διαλαμβάνον ὅτι ἡ

(α) Ἐγκ. τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς 8 Ἰουλίου 1837. Τα δικαιώματα τῶν πενήτων....δὲν εἶναι παραχωρητέα εἰμὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν ὁποίων ὁ νομοθέτης ἐχρεώστει νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν τινὰ πρόνοιαν. Εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ νόμος οὐδὲ τὰ ἴσα μὲ τοὺς ἡμεδαποὺς ὡς πρὸς το ἐνάγειν δίκαια παρεχώρησεν, ὡς ὑποβαλὼν αὐτοὺς εἰς ἐγγυήσεις, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν, ἡ παραχώρησις τοιούτων πλεονεκτημάτων ἤθελεν εἶσθαι τρόπον τινὰ ἀντιφατικὴ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἀπᾴδουσα.

κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς νὰ περιορισθῶσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα·—2. ὅστις βεβαιώσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνόρκως, καὶ ὑποχρεωθῇ συγχρόνως δι' ὅρκου νὰ τὰ πληρώσῃ μετέπειτα, ἐὰν εἰς τὸ μέλλον βελτιωθῇ ἡ κατάστασίς του· καὶ—3. ὅστις ἀποδεικνύει διὰ μαρτυρικοῦ, ὑπογεγραμμένου παρά τινος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διωρισμένων δικηγόρων, ὅτι ἡ δίκη δὲν εἶναι(***) προφανῶς ἄλογος, ἄδικος καὶ ἀνυποστήρικτος.

(*) Γ. μόνον (**) Γ. τοῦ δημάρχου (***) Γ. φαίνεται

Β'. Ἔγγραφον, δι' οὗ ταῦτα συγχωροῦνται.

221. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρήσεως ἐκδίδεται ἰδιαίτερον ἔγγραφον, ἐν μὲν τοῖς εἰρηνοδικείοις παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις παρὰ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως.—Ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς, σημειοῖ ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τὸν πένητα, ὡς ἀντίκλητον καὶ ὡς ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾷ τοῦτον ἐπὶ δικαστηρίου, δικηγόρον τινὰ, ὅστις εἶναι συνήθως ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 220 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενος· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα ἢ πλείονας κλητῆρας.— Ἡ περὶ δικηγόρου αὕτη σημείωσις χρησιμεύει εἰς τὸν πένητα διάδικον ὡς πληρεξούσιον ἔγγραφον, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 95 ὡρισμένα.

222. Ἐάν τις τῶν οὕτω σημειωμένων ὑπαλλήλων ἀποποιηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὸν πένητα διάδικον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως. Π. Ν. 480.

Γ'. Συνέπειαι τῆς συγχωρήσεως.

223. Ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ συγχώρησις, ἀπαλλάττεται ὅ τε πένης καὶ ὁ ἀντίδικος τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἕνεκα τῆς σημάνσεως διδομένων τελῶν, καὶ σημειοῦνται μόνον ταῦτα.—Ἐκτὸς τούτου, χρεωστοῦν οἱ σημειωθέντες δικηγόροι, συμβολαιογράφοι,

κλητῆρες καὶ γραμματεῖς, νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των ἀνεξόδως, ἰδίως δὲ νὰ δίδουν τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα· τὰ δὲ δικαιώματά των σημειοῦνται μόνον ὡσαύτως (α). Πολ. 773. 796. 824. Χ. 37.

224. Ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει ὁρίζονται καὶ εἰς τὰς τῶν πενήτων δίκας τὰ περὶ ἐξόδων· ἐκκαθαρίζονται δὲ ὡσαύτως τὰ σημειωθέντα ἔξοδα.—Ἐὰν ὁ ἀντίδικος καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπότισιν αὐτῶν· εἰδὲ ἡττηθῇ ὁ πένης διάδικος, τὰ πληρώνει ὅταν εὐπορήσῃ. Χ. 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Παρεμπίπτουσαι δίκαι (*).

Α. Ἐν γένει.

225. Εἰς τὰς παρεμπιπτούσας δίκας (*) ἀνάγεται πᾶν ὅ,τι ἐμποδίζει, διακόπτει ἢ καταργεῖ ἐντελῶς τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ (**) ἔχει τινὰ ἐπιῤῥοὴν εἰς αὐτήν.

(*) Γ. ὑποθέσεις (**) Γ. τοὐλάχιστον

226. Πᾶσα παρεμπίπτουσα δίκη (*) προϋποθέτει· — 1. κυρίαν διαφοράν· — 2. ἐπιῤῥοὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον

(α) Δ. 21 Ἰουνίου 1837. Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ φιλάνθρωπος καὶ δικαία τοῦ ἄρθρου 223 τῆς Πολ. δικ. διάταξις, ἡ ἀπαλλάττουσα παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πενήτων ἤθελε ματαιωθῇ κατὰ μέγα μέρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πενίας ἀπαλλαττόμενοι, δὲν συναπηλλάττοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ταχυδρομικῆς δαπάνης, παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματέα τῆς ἐπικρατείας νὰ διατάξῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτός τε καὶ οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαν ἐπιστολὴν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος « δικόγραφον πένητος » χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, προέδρου ἐμποροδικῶν, ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐπίσημον τῶν ἀρχῶν τούτων σφραγῖδα.

τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως εἰς τὴν κυρίαν διαφοράν· —3. (**) διάδικον, εἰς τὸν ὁποῖον διαφέρει ἐπίσης ἡ ἀπόφασις τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως. 21. 233.

(*) Γ. ὑπόθεσις (**) Γ. τοὐλάχιστον ἕνα

Β΄. Διάφορα εἴδη.

ά. Ἐν γένει.

227. Ἐὰν αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις ἔχουν ἀντικείμενον προδικαστικὰ ζητήματα, π. χ. ἀποδείξεις, ἀκυρότητας, ἐξαιρέσεις, διακοπὰς τῆς διαδικασίας κτλ., πρέπει, ἐὰν μὲν ἡ κυρία ὑπόθεσις ἦναι ὥριμος, νὰ ἐκδικασθοῦν συγχρόνως μετ' αὐτῆς, ἄλλως δὲ, πρὶν προοδεύσῃ ἡ κυρία δίκη καὶ ἑπομένως να ἀναβληθῇ αὕτη.—Ἐὰν κατα τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου προκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ παρεμπίπτουσαι αὗται δίκαι ἐ ν τ ὸ ς (*) τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν ἄ ρ χ ε τ α ι (**) ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις, ειμὴ μετὰ τὴν π α ῦ σ ι ν (***) τῆς παρεμπιπτούσης πράξεως. ἢ ὅταν συμβῶσι δισταγμοὶ κ α τ ὰ τ ο ῦ τ ο (****). Πολ. 263. 202. 582. 344. 290. 299. 309. 451. 455. 345. 347. 37 έ. 462 έ 469.

(*) Γ. ἐκτὸς (**) Γ. πάλιν (***) Γ. ἀποπεράτωσιν (****) Γ. κατ' αὐτήν.

228. Ἐὰν τὰ παρεμπίπτοντα ἦναι μόνον π ά ρ ε ρ γ α (*) τῶν κυρίων προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἰδίως παρεμπίπτουσαι, ἢ ἐγγυήσεις ἀφορῶσαι ἀγωγαὶ, παρεμβάσεις κτλ., δὲν ἀναβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν ἀναβάλλονται καὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἐὰν αὗται μὲν δὲν ἦντι εισέτι ὥριμοι, αἱ δὲ κ υ ρ ι α ι ὑ π ο θ έ σ ε ι ς ἦ ν α ι ἕ τ ο ι μ α ι π ρ ὸ ς δ ί κ η ν, κ α ὶ ἐ ὰ ν ὁ ε ἰ σ ά γ ω ν (**) τὴν παρεμπίπτουσαν ὑπόθεσιν δὲν θέλῃ να ἑνωθῇ ὡς ὁμόδικος μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν κυρίων διαδίκων (ἄρθρ. 239 ἀριθ. 2) (***). Πολ. 184. 236. 459. 633. 452.

(*) Γ. παρακολουθήματα (**) Γ. ἦναι δὲ ὥριμοι αἱ κύριαι υποθέσεις καὶ ὁ εἰσάγων (***) ἴσ. 234 ἀρ. 2.

β'. Παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί.

229. Παρεμπίπτουσα ἀγωγὴ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδί-

κων προϋποθέτει πάντοτε, ὅτι ἐγένετο ὑστέρα αἴτησις παρὰ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου, καὶ ἰδίως ὅτι προσετέθη τι (*) εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, ὅτι ἐλήφθη (**) προσωρινὸν μέτρον, ὅτι ἐξηλείφθησαν (***) τὰ ἐμφανισθέντα δικαιώματος περιεκτικὰ ἔγγραφα, ὅτι ἐπροβλήθησαν (****) ἀκυρότητες κτλ. Πολ. 184. 158. 21. 464.

(*) Γ. μέλλει νὰ προστεθῇ τι (**) Γ. νὰ ληφθῇ (***) Γ. νὰ ἐξαλειφθῶσι (****) Γ. να προβληθῶσιν

230. Ὅλαι αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, τῶν ὁποίων ὁ λόγος ὑπῆρχεν ἤδη, γίνονται συγχρόνως· ἐὰν δὲ ἔγιναν μετὰ ταῦτα τοιαῦται ἀγωγαὶ καὶ ὁ λόγος των ὑφίστατο ἤδη ὅτε εἰσήχθη ἡ πρώτη παρεμπίπτουσα ἀγωγή, τὰ δὲ αὐτας ἔξοδα δὲν συγκαταριθμοῦνται μεταξὺ τῶν ἀποδοτέων. Πολ. 21. 216.

γ'. Παρεμβάσεις.

231. Παρέμβασις συγχωρεῖται πρός τε τὴν διατήρησιν ὑπαρχόντων δικαίων, καὶ πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων, ἐὰν ὁ παρεμβαίνων δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἔννομόν τι συμφέρον εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν (ἄρθρ. 89) Πολ. 641. 685. 686. 716.

232. Ἡ παρέμβασις δύναται νὰ ἐκβιασθῇ, — 1. ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκεν ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ὁμοδίκων (ἄρθρον 69. 71-73)· — 2. ἐὰν τρίτοι τινὲς ἔχουν δίκαιον πρὸς ἀνακοπὴν (ἄρθ. 89). Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν στεροῦνται οἱ κλητευθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐὰν δὲν ἐπρότειναν τὰς ἐν τῇ ἐκκρεμεῖ ὑποθέσει ἀξιώσεις των. Πολ. 238. 561. 602. 609.

Γ'. Κοιναὶ ἀρχαὶ περὶ παντος εἴδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν.

233. Ἀγωγαὶ παρεμπίπτουσαι καὶ παρεμβάσεις συγχωροῦνται μόνον ὅταν ἔχουν συνάφειαν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν καὶ περιέχουν ὅλα τα ἀπαιτούμενα τῆς ἀγωγῆς· ἔγγραφος δὲ ἀπάντησις εἰς αὐτὰς συγχωρεῖται μέν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἀποδοτέα ἔξοδα. Πολ. 21. 226. 532, 2. 89. 78. 228. 229. 618. 216.

234. Ὅλα τὰ εἴδη τῶν παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων — 1. θεωροῦνται ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, καὶ ἑπομένως συζητοῦνται προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· καὶ ἂν ἡ κυρία ὑπό-

θεσις ἀνεκρίθη ἐγγράφως·—2, δύνανται τοὐλάχιστον τότε νὰ εἰσαχθῶσι κατὰ πᾶσαν τῆς κυρίας δίκης στάσιν καὶ παρὰ τοῖς ἐφέταις αὐτοῖς (*) ἐὰν δὲν περιέχουν αὐτοτελῆ ἀξίωσιν, ἀλλὰ προστίθενται μόνον εἰς τὴν αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 228)· — 3. πρέπει, ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται διὰ τούτου (ἄρθρ 228), νὰ ἦναι κατὰ τὸ δυνατὸν ἑνωμέναι μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ ἀνακρίνωνται καὶ ἀποφασίζωνται συγχρόνως μετ' αὐτῆς. Πολ. 228 607. 611. 618. 716. 741. 814.

(*) Γ. κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἔκκλητον δίκην

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἀνακοπαί.

Ά. Ἐν γένει.

235. Ὅστις δὲν συνήργησεν, ἢ δὲν προσεκλήθη ἢ δὲν προσελήφθη εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξώδικόν τινα πρᾶξιν, φέρουσαν βλάβην εἰς αὐτὸν, ἢ κίνδυνον εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντά του, δυναται νὰ κάμῃ (*) ἀνακοπήν. Πολ. 827. 837. 117 644. 596. 558. 638. 617. 622.

(*) Γ. κατ' αὐτῆς

236. Ἀνακοπὴ δύναται νὰ γίνῃ πρὸς διατήρησιν ἢ πρὸς ὑποστήριξιν (*) τῶν δικαίων· καὶ ἑπομένως εἰμπορεῖ νὰ ἦναι συνδεδεμένη μὲ αὐτὴν ἀγωγὴ διεκδικήσεως, ἢ ἄλλη κυρία ἢ παρεμπίπτουσα. — Εἰς τὴν τελευταίαν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν παρεμπιπτουσῶν, εἰς δὲ τὴν πρώτην αἱ περὶ τῶν κυρίων ἀγωγῶν ἀρχαί.

(*) Γ. ἐνέργειαν

237. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ πρὸς ἀνακοπὴν ἔγγραφον τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένον, καὶ ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του ὑπογεγραμμένον. — Ἐὰν ἐπενεχθῶσι δι' ἐγγράφου, ἐμφανισθέντος μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι, τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνονται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. — Περὶ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν κοινοποιήσεων ἐν γένει ὡρισμένα. Πολ. 163. 216. 506. 598. 911. 1061. 1073.

Β'. Ἀνακοπὴ τρίτου.

α'. Παραδοχή.

238. Καὶ τὰς ἐναντίον (*) ἄλλων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις δύνανται τρίτοι τινὲς (**) νὰ ἀνακόπτωσιν (ἄρθρ. 89), ἂν δὲν προτιμῶσι, — 1. νὰ κάμουν τὴν συνήθη ἀγωγὴν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἢ — 2. νὰ ὑπερασπισθῶσι προτείνοντες τὴν ἔνστασιν, ὅτι τὰ μεταξὺ ἄλλων δικασθέντα κτλ. Πολ. 232. 645. 657. 685. 686. 716. 741.

(*) Γ. μεταξὺ (**) Γ. παρέλκει.

β'. Ἁρμόδια δικαστήρια.

239. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ τρίτου τινὸς (*) εἰσάγεται ὡς κυρία ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν.

(*) Γ. παρέλκει

240. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ὡς παρεμπίπτουσα ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι εκκρεμὴς ἡ κυρία ὑπόθεσις, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἰσοβάθμιον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀποφηναμένου τὴν πρώτην ἀπόφασιν δικαστηρίου. — Ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον τοῦτο ἦναι κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀνακοπὴ νὰ εἰσαχθῇ εἰμὴ ὡς κυρία ἀγωγή, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 239 ὡρισμένα. Πολ. 13.

γ'. Διαδικασία.

241. Ἐγκριθείσης τῆς ἐναντίον ἀποφάσεώς τινος ἀνακοπῆς (*), τὸ δικαστήριον διὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς ἀποφάσεως, — 1. ἀναβάλλει, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπείσης πρώτης ἀποφάσεως, μέχρις οὗ ὁριστικῶς ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀνακοπῆς, ἢ διατάσσει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις, — 2. μετατίθησι τὸν ἀνακόπτοντα ὡς πρὸς τοὺς πρότερον διαδίκους εἰς ἣν ἦτον θέσιν καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως· ὥστε πρέπει νὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις μαρτύρων, νέα διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασία κτλ. Πολ. 186.

(*) Γ. ἐὰν ἡ ἐναντίον ἀποφάσεώς τινος ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτή,

242. Η πρώτη απόφασις δὲν πρέπει (*) νὰ μεταβάλλεται περισσότερον παρ' ὅ, τι τὸ ἀπαιτεῖ τὸ νόμιμον συμφέρον τῶν ἀνακοπτόντων (**)· ὅθεν φυλάττει ὡς πρὸς τοὺς πρώτην (***) διαδίκους τὸ κῦρός της, ἐκτὸς ἂν πρόκειται ἀδιαίρετον ἀντικείμενον.

(*) Γ. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου (**) Γ. τοῦ ἀνακόπτοντος (***) Γ. πρώτους

243. Ἐάν τις, ἀνακόπτων ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατ' ἄλλου (*), ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. Πολ. 207.

(*) Γ. μεταξὺ ἄλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἀπόδειξις.

Ά. Γενικοὶ ὁρισμοί.

ά. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως.

244. Μόνοι οἱ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως οὐσιώδη ἐπιῤῥοὴν ἔχοντες πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι (*) δικανικῶς πεπεισμένος ὁ δικαστής, δύνανται νὰ ἦναι ἀντικείμενα τῆς ἀποδείξεως. Πολ. 248. 249, 2.

(*) εἰσέτι

245. Ἀντικείμενα τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας (*) δύνανται νὰ ἦναι, — 1) πράγματα ἐπεστηριγμένα εἰς δικαστικὴν ἐξομολόγησιν (**). — 2) πράγματα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει νόμιμον τεκμήριον· — 3) νομικὰ ἀξιώματα, ἐπιστηριζόμενα εἰς γενικοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ ὄχι ἁπλῶς εἰς τοπικὰ θέσμια, ἔθιμα, εἰς παραδόσεις, ἢ εἰς ξένους νόμους· — 4) πράγματα πασίδηλα ἢ γνωστὰ εἰς τὸ δικαστήριον. Πολ. 246. 247. 264. 273.

(*) Γ. δὲν (**) Γ. ὁμολογίαν

β'. Πασίδηλον.

246. Ὡς πασίδηλον θεωρεῖται πᾶν ὅ, τι εἶναι οὕτω κοινῶς γνωστόν, ὥστε δὲν ὑπάρχει εὔλογος αἰτία διὰ νὰ ἀμ-

φιδάλῃ τις περὶ αὐτοῦ. — Ἐὰν ἦναί τι γνωστὸν μόνον εἰς ἐπαρχίαν ἢ τόπον τινά, ἢ ἐὰν ἀμφισβητῆται τὸ πασίδηλον αὐτοῦ, πρέπει (*) ἀναγκαίως να ἀποδειχθῇ. Πολ. 245.

(*) Γ. τοῦτο.

γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ.

247. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ θεωρεῖται πᾶν ὅ, τι δῆλον ὂν εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς προκειμένης δίκης, δὲν λογίζεται ἀλήθεια μόνον ὡς πρὸς ὡρισμένους τινὰς ἀνθρώπους. Πολ. 245.

δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις.

248. Πᾶς διάδικος ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταιτήσεως, καθ' ὅσον ταῦτα ἀμφιβάλλονται εἰσέτι, ὅταν ἐκδίδεται ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις. — Ὅστις διϊσχυρίζεται τὸ ἐναντίον παρ' ὅ, τι ὁ νόμος τεκμαίρεται (ἄρθρ. 245 ἀριθ. 2), ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀπόδειξιν (ἄρθρ. 275). Πολ. 244. 273. 250. 260. 275.

έ. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ ᾶ ξ ι ς (*).

249. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα π ρ ᾶ ξ ι ς (*) ὁρίζει — 1) εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις, — 2) τί πρέπει ν' ἀποδειχθῇ. — Καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζωνται καθαρῶς καὶ σαφῶς οἱ κατὰ μέρος πραγματικοὶ καὶ προέχοντες ἰσχυρισμοί, οἱ ὁποῖοι διαφιλονεικοῦνται, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ ἐπιδίκασις τῆς ἐπ' αὐτῶν στηριζομένης ἀξιώσεως· — 3) τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδείξεως, — 4) τὸν δικαστήν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τοῦτο γίνεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. Πολ. 284. 293. 306. 374. 307.

(*) Γ. ἀπόφασις

ϛ'. Προαπόδειξις.

250. Ἐξαιρουμένης τῆς δι' ἐγγράφων ἀποδείξεως (ἄρθρ. 405 καὶ 538), οὐδεὶς διάδικος εἶναι ὑπόχρεως πρὸς προαπόδειξιν, ἀλλ' ἔχει τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. — Σφάλμα

τοῦ προαποδεικνύντος δὲν ὑποχρεώνει οὔτε τὸν δικαστὴν, οὔτε τοὺς διαδίκους· ὅθεν δύναται πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ δικαστὴς νὰ προσδιορίσῃ ἄλλως τὸ περὶ ἀποδείξεως θέμα, ἢ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ προσαγωγῆς καλητέρας ἀποδείξεως· ὁ δὲ προαποδεικνὺς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ νέα πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, κτλ. Πολ. 172. 538.

ζ'. Ἀνταπόδειξις.

251. Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, παρ' ὅ, τι χρεωστεῖ νὰ ἐκθέσῃ ὁ ἀ π ο δ ε ι κ ν ύ ω ν (*), δύναται ὁ ἄλλος διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ κάμῃ πάντοτε ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο χρείαν ἐπιταγῆς δικαστικῆς ἢ ἐπιφυλάξεως.

(*) Γ. διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν.

η'. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν.

252. Ὡς μέσα πρὸς ἀπόδειξιν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν, — 1) ἐξομολογήσεις, — 2) τεκμήρια, — 3) αὐτοψίαι, — 4) ἔρευνα δὶ ἐμπειροτεχνῶν, — 5) μάρτυρες, — 6) ὅρκοι, — 7) ἔ γ γ ρ α φ α (**). Πολ. 264. 272. 273. 291. 300. 349. Ποιν. 93. 94.

(*) ὁμολογίαι (**) ὑπομνήματα

θ'. Ἐκλογὴ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

253. Ὁ φέρων τὴν ἀπόδειξιν δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως ὁποιονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέσων.—Δύναται δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα ταῦτα ἢ καθ' ἕκαστα, ἢ πλείονα συγχρόνως. — Ἐπαγωγὴ ὅρκου, μετ' ἄλλων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων γινομένη, θεωρεῖται ὡς ἁπλῶς τυχαία.

ι. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

254. Τὰ παρά τινος διαδίκου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν παρὰ διαδίκου τινὸς προσαχθέντων μαρτύρων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι αὐτοψίαι, γίνονται κοινὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν· ὅθεν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

ιά. Βεβαιώσεις.

255. Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτῇ μόνον βεβαίωσιν, ἀρκοῦν τοιαῦται ἀποδείξεις, ἢ ἐνδείγματα, διὰ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα πράγματα. Πολ. 41. 42. 45. 257. 282.

ιβ΄. Ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται τὰ δικαστήρια εἰς νομικήν τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν.

256. Τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθὼς καὶ τὰ ποινικά, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀκολουθοῦν νομικήν τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ ἀποφαίνωνται κατὰ πεποίθησιν, καὶ ἐνῷ σχηματίζουν τὴν πεποίθησίν των ταύτην, νὰ ἀκούουν μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των εἰς (*) τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων παραχθεῖσαν ἀπροσωπόληπτον γνώμην περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων, περὶ τοῦ ἀξιοπίστου τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων (ἄρθρ. 276 καὶ 33..) — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ῥητῶς ὡρισμένας περιπτώσεις (ἄρθρ. 264, 289, 298, 357, 363, 40., 412 κτλ). Πολ. 332. Ποιν. 92. 107.

(*) Γ. καὶ

ιγ΄. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

257. Ἐὰν ἦναι βεβαιωμένον, ὅτι, διαρκούσης ἐπὶ πλέον τῆς βραδύτητος, κινδυνεύει νὰ ἀπωλεσθῇ ἢ νὰ καταστηθῇ δύσκολος ἡ ἀπόδειξις, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα, πρὶν γίνῃ ἔναρξις τῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ, καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ ἡ δίκη νὰ ἀπαιτήσῃ ὥστε νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, διὰ νὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος. Πολ. 255. 271 ἑ. 282. 333. 397.

258. Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ῥητῶς τὰ γεγονότα, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, καὶ νὰ κάμῃ παραχρῆμα ἔναρξιν τῆς περὶ αὐτῶν ἀποδείξεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμὴς (*) ἡ δίκη, ἐν δὲ ἐπικειμένῳ κινδύνῳ, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ δυναμένῳ νὰ λάβῃ τάχιον τὴν ἀπόδειξιν.

(*) Γ. πρέπει νὰ εἰσαχθῇ

259. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ τοιαύτην αἴτησιν, λόγῳ ἀναρμοδιότητος, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα, καὶ (*) ἐὰν ἦναι βέβαιον, ὅτι ἐκ τῆς εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον παραπομπῆς δὲν θέλει προκύψει διὰ τὸν προτείνοντα βλάβη ὡς πρὸς τὴν λῆψιν τῆς ἀποδείξεως. Πολ. 25.

(*) Γ. μόνον

260 Ἡ αἴτησις τοῦ νὰ λάβῃ τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόδειξιν, δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἀπαλλαγὴ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπικειμένης τυχὸν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως. — Ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωροῦν, καλεῖται καὶ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδειξις, νὰ παρευρεθῇ ἐνῷ αὕτη λαμβάνεται. Πολ. 250.

ιδ΄. Κλήτευσις τῶν διαδίκων, μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

261. Εἰς πᾶσαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένην περὶ ἀποδείξεως πρᾶξιν, ἔχουν ἐλευθέραν εἴσοδον ὅλοι οἱ διάδικοι· καλοῦνται δὲ ἐπισήμως τότε μόνον, ὅταν δὲν παρευρέθησαν, ἐκδιδομένης τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτιούσης πράξεως (ἄρθρ. 138, 139 καὶ 249). — Ἐάν τις τῶν διαδίκων, καί τοι ἀποδεδειγμένως παρὼν (*) ἢ κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, ἄρχεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ πράξῃ ὅ, τι παρὼν ἐδύνατο νὰ πράξῃ. Πολ. 260. 336. 337.

(*) Γ. κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως

262. Ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἄλλων κατά τινα περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν ἀναγκαίων ἀνθρώπων, γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, ἂν καὶ (*) διετάχθη ἐξ ἐπαγγέλματος ἡ ἀπόδειξις. Πολ. 154. 170. 514.

(*) Γ. καὶ ἂν

ιε. Διαφοραὶ (*) κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν.

263. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας, συμβῶσι διστάσεις καὶ διαφοραὶ (*), αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθῶσι καὶ νὰ τεθῶσιν ἐκ μέσου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐγγράφονται εἰς ἐκ-

θεσιν, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν.—Ἡ δὲ περὶ τούτων συζήτησις συνήθως δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται ἀπὸ τῆς κυρίας συζητήσεως. Πολ. 128. 227. 343.

(*) Γ. ἀμφισβητήσεις

B'. Ἀπόδειξις δι' ἐξομολογήσεων (*).

α. Ἀποδεικτικὴ δύναμις.

264. Ὁμολογίαι, γενόμεναι πρὸς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον διὰ τῶν διαμειβομένων ἐγγράφων, ἐγγεγραμμέναι εἰς ἔκθεσιν ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελθεῖσαι, ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν, ἐὰν ὁ ὁμολογῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἑαυτόν τε καὶ τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ὁμολογία.—Δὲν δύνανται δὲ αἱ ὁμολογίαι αὗται νὰ γίνουν δεκταὶ ἐν μέρει, ἀλλ' ὁλοκλήρως (**) καὶ ἀδιαιρέτως, καὶ ἰσχύουν μόνον κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος. Πολ. 158. 252, 1. 245. 685. 679. 686. Ποιν. 112.

(*) Γ. ὁμολογιῶν (**) Γ. μόνον

265. Ἐξώδικοι ὁμολογίαι τότε μόνον ἔχουν ἰσχὺν ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἀπαγγελία δύναται ν' ἀποδειχθῇ μόνον δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλ. δι' ἐπισήμων (*) ἐγγράφων, ὅρκων, καὶ, ὅπου τοῦτο συγχωρεῖται, διὰ μαρτύρων. Αἱ ἐξώδικοι αὗται ὁμολογίαι ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος καὶ κατὰ τοῦ παράγοντος ἐξ αὐτῶν (**) τὰ δικαιώματά του. Πολ. 266. 300. 524.

(*) Γ. παρέλκει (**) Γ. ἐξ αὐτοῦ

266. Ἡ ἀπόδειξις ἐξωδίκου ὁμολογίας θεωρεῖται ὡς πλήρης, ὅταν μόνον ὁ διεξάγων (*) τὴν ἀπόδειξιν ἐδέχθη ῥητῶς τὴν ὁμολογίαν (ἄρθρ. 270), καὶ ὁ νόμος δὲν ἐπιτάττῃ διὰ τὰς τοιαύτας συμφωνίας ῥητάς τινας διατυπώσεις, ἢ ὅταν αὗται ἐνεργήθησαν τῳόντι.

(*) Γ. τότε μόνον ὡς πλήρης ὅταν ὁ διεξάγων

267. Ἡ ἀξία ἐξωδίκου τινὸς ὁμολογίας κρίνεται κατὰ τοὺς ἑξῆς κανόνας·— 1. μόνον ἐκεῖναι αἱ ὁμολογίαι ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως, ὅσαι ἔγιναν κατὰ θέλησιν ἐντελῶς ἐλευθέραν καὶ μὲ ἀταράκτους φρένας·—2. ἐκ τῶν περιστα-

τικῶν, καθ' ἅ, καὶ τῶν ἐκφράσεων δι' ὧν ἔγινεν ἡ ὁμολογία, πρέπει νὰ γίνεται πρόδηλον ὅτι ἤθελε καὶ τί ἤθελε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ λέγων. Πολ. 524.

268. Ἡ ὁμολογία ἐκείνου, ἐξ οὗ ὁ διάδικος κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη παράγει τὸ δικαίωμά του, ἀποδεικνύει μόνον κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἡ ὁμολογία ἔγινε πρὸ τῆς εἰς τὸν εἰρημένον διάδικον μεταβάσεως τοῦ δικαιώματος.

β'. Ἀνάκλησις τῆς ὁμολογίας.

269. Δικαστικαὶ ὁμολογίαι δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν ἐὰν εἰμπορῇ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι — 1. προέρχονται ἐκ πραγματικῆς ἀπάτης(*)· — 2. ἔγιναν παρὰ δικηγόρου ἐναντίον τῶν εἰς αὐτὸν ἕνεκα τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων καὶ ἐνδειγμάτων(*). Πολ. 95. 158. 463. 484. 524. 301, 1.

(*) Γ. πλάνης (**) πρὸς ὑποστήριξιν μέσων.

270. Ἐξώδικοι ὁμολογίαι δὲν δύνανται, ἐὰν αὗται δὲν(*) κατέστησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 266 τακτικαὶ συμφωνίαι, νὰ ἀνακληθῶσι ποτέ· ἄλλως, ἀνακαλοῦνται μόνον(**) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 1. Πολ. 524.

(*) Γ. παρέλκει ὁ δέν (**) Γ. ἐκτὸς μόνον

γ'. Συντηρητικαὶ ὁμολογίαι.

271. Ὁμολογίαι δύνανται νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ μένουν ἀνεξάλειπτοι, ἐὰν ὁ μέλλων νὰ κάμῃ τοιαύτην ὁμολογίαν, —1. νοσῇ βαρέως, ἢ ἦναι ὑπέργηρως· — 2. μέλλῃ νὰ ἐκστρατεύσῃ ἢ νὰ περιορισθῇ εἰς πολιορκουμένην πόλιν, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ πλοῦν τινα, ἢ ἄλλην ἰδίως ἐπικίνδυνον κατὰ ξηρὰν πορείαν· — 3. ἐπιπολαζούσης γενικῆς θανατηφόρου νόσου. Πολ. 257.

Γ'. Τεκμήρια.

α. Ἐν γένει.

272. Τεκμήρια εἶναι συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος ἢ ὁ δικαστὴς συνάγει ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀγνώστου. Πολ. 252, 2. 273. 276. Ποιν. 95.

β'. Νόμιμα.

273. Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀνταπόδειξις, ὑπάρχουν, — 1. ἐπὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα, ἕνεκα μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινὸς, ἢ ἕνεκα παραμελήσεως προθεσμίας δοθείσης, ἢ δοτέας ἐ γ γ υ ή σ ε ω ς (*) θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα (ἄρθρα 352. 360. 381. 406. 437. 439 καὶ 585.) — 2. ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας ἢ δικαστικοῦ ὅρκου (ἄρθρ. 357 καὶ 363). — 3. ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων. Πολ. 3●. 199. 274. 280. 355. 790.

(*) Γ. δηλώσεως.

274. Τελεσιδικία ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, πρόκειται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον εἰς νέαν δίκην. Πολ. 273. 749, 2. 645.

275. Ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις μὴ ἀναφερόμενα νόμιμα τεκμήρια ἀπαλλάττουν μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀποκλείουν ὅμως τὴν ἀνταπόδειξιν (ἄρθρ. 248). Πολ. 421. 422.

γ'. Δικαστικά.

276. Μόνον καθ' ὅσον ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι παραδεκτὴ, συγχωροῦνται καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια.— Πρέπει δὲ νὰ ἦναι ταῦτα σπουδαῖα, ὡρισμένα καὶ σύμφωνα πρὸς ἄλληλα. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ σ τ ά θ μ ι σ ι ς (*) αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 256. 304. Ποιν. 95.

(*) Γ. ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις

Δ'. Δικαστικὴ αὐτοψία.

ά. Ἐν γένει.

277. Ἡ αὐτοψία εἶναι δικαστικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δικαστὴς, κατὰ τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων ἐπί τινος ἀνθρώπου ἢ ἀντικειμένου γενομένην ἀντίληψιν, ἐ π ε ί σ θ η (*) περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ αἴσθησις, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἀντίληψις. Πολ. 252, 3. 297. 428. 441. Ποιν. 96.

(*) Γ. πείθεται

278. Ἐὰν ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτεραι γνώσεις, ἱκανότητες (*) ἢ ἐμπειρίαι, τὰς ὁποίας δὲν χρεωστεῖ ὁ δικαστὴς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ ἔχῃ, διορίζονται καὶ συμπεριλαμβάνονται ἐμπειροτέχναι, κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 297. Πολ. 294. 1. Ποιν. 98.

(*) Γ. δεξιότητες

β'. Κλῆσις τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων.

279. Ἐκτὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 261), καλοῦνται καὶ ἄλλοι μὴ μετέχοντες τῆς δίκης, διὰ νὰ κάμουν τὰς ἐνστάσεις των, ἐὰν ἦναι οὗτοι ἰδιοκτήμονες ἢ διακάτοχοι τοῦ θεωρηθησομένου ἀντικειμένου, ἢ ἂν ἔχουν ἄλλως μετοχὴν (*). Πολ. 235.

(*) Γ. συμφέρον

280. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις του, καὶ (*) συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία διὰ βιαίας ἀνοίξεως θυρῶν κτλ. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, εἰμπορεῖ ὁ αὐτὸς νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐπίδειξιν τοῦ θεωρητέου πράγματος διὰ προστίμων δέκα μέχρις ἑκατὸν (*) δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ φυλακίσεως (***) τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν. Πολ. 199. 273, 1. 314.

(*) Γ. ἐὰν ἦναι δυνατὸν (**) Γ. διακοσίων (***) κρατήσεως

281. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη ποινὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος, ὁ ἀποποιηθεὶς τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πράγματος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς του προξενηθέντων ἐξόδων. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας πρέπει νὰ ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ θεωρητέον πρᾶγμα εἶναι τοιοῦτον, οἷον τὸ ἀναγγέλλει ὁ τὴν ἀπόδειξιν διεξάγων. Πολ. 207. 315.

γ'. Συντηρητικὴ αὐτοψία.

282. Συντηρητικὴ αὐτοψία συγχωρεῖται νὰ γίνεται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις (*) καθ' ἃς δύναται νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι κινδυνεύει τὸ διὰ τῆς αὐτοψίας πιστοποιηθησόμενον

περιστατικὸν νὰ κατασταθῇ ἀγνώριστον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 257. ε.

(*) Γ. περιπτώσεις

δ'. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

283. Αὐτοψία δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν. Πολ. 172.

ε. Παρεμπίπτουσαι πράξεις (*).

284. Ἡ παρεμπίπτουσα πρᾶξις (*) προσδιορίζει τὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς αὐτοψίας χρόνον καὶ τόπον, τὴν προσαγωγὴν ἰχνογραφιῶν, διαγραφῶν, σχεδίων θέσεως, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων βοηθημάτων, ἢ ἂν ἔγινεν (**) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζει προσέτι καὶ τὸν δικαστήν, ὅστις μέλλει νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτήν. Πολ. 249.

(*) Γ. ἀπόφασις (**) Γ. μέλλῃ νὰ γίνῃ

ϛ'. Ἔκθεσις.

285. Ἐὰν γίνῃ αὐτοψία, χωρὶς νὰ συμπαραληφθῶσι πραγματογνώμονες, πρέπει, ἐὰν αὕτη γίνεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ συνταχθῇ περὶ τούτου ἀκριβὴς ἔκθεσις, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ παρόντος (*), διαγράφουσα τὸ θεωρηθὲν ἀντικείμενον καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, φανερώνουσα ἀκριβῶς τὰ εὑρεθέντα καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν ὑποδίκων (**). Ἐπὶ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως. Πολ. 133. 175.

(*) Γ. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων (**) Γ. φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν διαδίκων.

286. Ἐὰν συμπαρελήφθησαν πραγματογνώμονες, ἀναφέρονται οἱ ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ἐκθέσει· ἄλλως (*), πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ἐν γένει μόνον κατὰ ποῖον τρόπον ἐξετελέσθη ἡ αὐτοψία. — Οἱ πραγματογνώμονες συντάσσουν τὴν γνωμοδότησίν των ἐγγράφως, καὶ ἂν ἦναι τρεῖς, κατὰ πλειονοψηφίαν, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἀναφέρωνται αἱ κατὰ μέρος γνῶμαι, ἀλλὰ μόνον οἱ λόγοι καὶ

αἱ ἀντιῤῥήσεις, τῶν ὁποίων ἐγένετο μνεία (**). — Ἡ γνωμοδότησις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς πραγματογνώμονας, καὶ νὰ παραδίδεται ἑπομένως εἰς τὸν εἰσηγητήν. Ποιν. 103.

(*) Γ. κατὰ τὰ ἄλλα δὲ (**) Γ. οἱ ὑπ' ὄψιν ληφθέντες λόγοι καὶ αἱ ἀντιῤῥήσεις.

287. Ἐὰν ἡ αὐτοψία γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀποχωροῦν οἱ πραγματογνώμονες (*) εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον, πρὸς σύνταξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 286 συντακτέας γνωμοδοτήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ ἐγχειρίσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 499.

(*) Γ. μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως

288. Ἡ ὅρκωσις τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται, ἐὰν τὴν ἀπαιτῶσιν οἱ διάδικοι, καθὼς ἡ τῶν μαρτύρων· ἐπὶ δὲ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων μαρτύρων. Πολ. 334. 335. 1066. 1076. Ποιν. 101.

(*) Γ. διαδίκων

289. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα ἔκθεσις τῆς αὐτοψίας ἔχει, δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα πράγματα, ἐντελῆ ἀποδείξεως δύναμιν. Πολ. 256.

ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν.

290. Ἐὰν ἡ αὐτοψία συνέβη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἔναρξις τῆς συζητήσεως τῆς δίκης. — Ἐὰν δὲ ἡ αὐτοψία ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ ἔκθεσις κατατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παραχρῆμα παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

Ἐμπειροτέχναι καὶ πραγματογνώμονες.

α'. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς

291. Ἀπόδειξις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνωμόνων διατάσσεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγ-

γέλτως, ὅταν ἀπαιτῆται ἀντίληψις δι' αἰσθήσεων ἐπιστηριζομένη εἰς τέχνην ἢ ἐπιστήμην (*) ἢ κατὰ τέχνην κρίσις περὶ πράγματός τινος (ἄρθρ. 278). Πολ. 252, 4. 278. 1084. Ποιν. 98.

(*) Γ. εἰς κανόνας τέχνης ἢ ἐπιστήμης

β'. Διορισμὸς αὐτῶν.

292. Συνήθως διορίζονται τρεῖς ἐμπειροτέχναι, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσουν περὶ ἑνὸς μόνου.— Διορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτοι δυνηθῶσι νὰ συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἄλλως, διορίζει ὁ δικαστὴς τρεῖς ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 1066. 1076. 1091.

γ'. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις. (*)

293. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα πρᾶξις (*) πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν εἰς πᾶσαν παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν ἀπαιτουμένων (ἄρθρ. 259), τὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα γενόμενον διορισμὸν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίας, καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, τὸν διεξάγοντα τὴν δίκην δικαστήν. Πολ. 446. 1084.

(*) Γ. ἀπόφασις

δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

294. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸν προσδιωρισμένον χρόνον καὶ τόπον, ἢ μὴ θέλοντος νὰ δεχθῇ τὸν διορισμόν του, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ ἄλλου, ὀφείλει ὁ εἰσηγητὴς νὰ διορίσῃ αὐτὸς ἄλλον. — Ἐὰν ὁ ἐμπειροτέχνης ἐδέχθη ἤδη τὸν διορισμόν του, ἢ ἔκαμε τὸν ὅρκον, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων.

ε. Ἐξαίρεσις αὐτῶν.

295. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντες ἐμπειροτέχναι δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες, κατὰ τὸ ἄρθρον 324. — Ἡ ἐξαίρεσις πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ δικα-

στήριον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφότου ὁ ἐξαιρῶν διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτος. — Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς περὶ ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν. Ποιν. 100.

296. Κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τὸ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως συζητεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ συνοπτικαὶ δίκαι, καὶ ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως. — Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, διορίζεται (*), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 292 καὶ 293 ὡρισμένα, ἄλλος ἐμπειροτέχνης· κατὰ τὴν ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

(*) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

ϛ'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν.

297. Εἰς τὴν ὅρκισιν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἐν γένει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 286- 288 ὡρισμένα. — Ἐὰν ἦναι δυνατὴ ἡ θεώρησις τῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῆς ὁποίας (*) ἐξήρτηται κυρίως ἡ κρίσις, γίνεται συγχρόνως αὐτοψία. — Τοὐναντίον, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐμπειροτέχνας πρὸς ἐπίκρισιν, ἢ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου (*) περιελθοῦσα περιγραφὴ τοῦ ἀντικειμένου ἢ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ γνωμοδότησίς των, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι. Πολ. 278. Ποιν. 101.

(*) Γ. τῶν ὁποίων (*) Γ. τὴν δικογραφίαν

ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως.

298. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποθέσεως ἐξήρτηται ἀπὸ ζήτημα πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιάζουσα ἐμπειρία ἢ γνῶσις ἰδιαιτέρας τέχνης ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται πάντοτε τρεῖς ἐμπειροτέχναι, οἵτινες ἀποφασίζουν κατὰ πλειονοψηφίαν. — Ἡ ἀπόφασίς των ἐὰν συνετάχθη κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, καὶ ἀποτελεῖ ὡς πρὸς τὸ προκαταρκτικὸν (*) ζήτημα τελείαν ἀπόδειξιν. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν χρησιμεύει ὡς ἁπλῆ γνωμοδότησις Πολ. 256. Ποιν. 107.

(*) Γ. προδικαστικὸν

ή. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν.

299. Γενομένης τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν δὲ αὕτη ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ γνωμοδότησις ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

ς'. Μάρτυρες.

ά. Πότε εἶναι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις.

1. Ὅτι ἀπαράδεκτος.

ά. Ἐπὶ ποσοτήτων, ὑπερβαινουσῶν τὰς πεντήκοντα δραχμάς·

300. Ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, δὲν δύνανται νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον δι' ἐγγράφων, δι' ὅρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. — Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τό τε ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης (*) τόκοι. Πολ. 384. 249. 264. 303. 252. 5. Ποιν 94.

(*) Γ. ὀφειλόμενοι

301. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐφαρμόζονται (*), — 1.) ἐὰν ὁ ἐνάγων θελήσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν πρότερον γενομένην (**) αἴτησίν του εἰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἐκτὸς ἐὰν δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 269 ἡ δικαστικὴ ὁμολογία· — 2) ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ποσότης ἦναι μὲν κατωτέρα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, ἀποτελῇ δὲ λείψανον ἢ μέρος μεγαλητέρας ἀπαιτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν συμβῇ ἀνανέωσις· — 3) ἐὰν ὁ ἐνάγων κάμνῃ συγχρόνως πολλὰς ἀπαιτήσεις (***), αἵτινες δὲν ὑπερβαίνουν μόναι ἀλλὰ ὅλαι ὁμοῦ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησε τὰ δικαιώματα ταῦτα παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων διὰ κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ κατ' ἄλλον (****) τρόπον.

(*) Γ. καὶ (**) Γ. προτέραν μείζονα (***) Γ. κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ πολλῶν ἀπαιτήσεων συγχρόνως (****) Γ. νόμιμον

302. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πρέπει ὅλαι αἱ ἤδη κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων ἔφθασεν ἤδη ἡ προθεσμία, νὰ εἰσάγωνται συγχρόνως. Ὑστέρα ἀγωγὴ περὶ μιᾶς τῶν τοιούτων αἰτήσεων εἶναι τότε μόνον δεκτή, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων, δι' ὅρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. Πολ. 384. 349. 264.

β'. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός.

303. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινὸς δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἂ ν κ α ὶ (*) τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς ἀποτελῇ ὀλιγώτερον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν. — Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτύρων πρᾶξίς τις ἢ ὁποιαδήποτε πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν σύνταξιν ἢ μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἥτις δ ὲ ν (**) ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου ἀ λ λ' ἔ χ ε ι μ ὲ ν σ χ έ σ ι ν μ ε τ' α ὐ τ ῆ ς, δ ὲ ν (***) περιέχεται δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ.

(*) Γ. καὶ ἐὰν (**) Γ. καὶ ἂν δὲν (***) Γ. ἔχει ὅμως σχέσιν μετ' αὐτοῦ ἀλλὰ δὲν

2. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

304. Ἐξαίρεσις τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 300-303 διαλαμβανομένου κανόνος γίνεται, — 1) εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς συναλλαγματικάς, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὡρισμένα, τὸ παραδεκτὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐξήρτηται συνήθως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ· — 2) ἐπὶ ὑποχρεώσεων, αἵ τινες προέρχονται ἔκ τινος οἱονεὶ συμβολαίου, ἀδικήματος ἢ οἱονεὶ ἀδικήματος, ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην παρακαταθηκῶν, ἐὰν ὁ δανειστὴς ἔχασεν ἀποδεδειγμένως διὰ συμπτώσεως τὰ ἐμφαίνοντα τὰ δικαιώματά του ἔγγραφα, ἐὰν συμβόλαιόν τι προσβάλλεται ὡς διὰ βίας ἢ ἀπάτης γενόμενον, (*) ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἢ ἂν δὲν ἐξετελέσθη ἡ πρὸς σύνταξιν, ἀπογραφῆς παρὰ τῶν νόμων διαγεγραμμένη ὑποχρέωσις ἢ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἦτον ἀποδεδειγμένως ἀδύνατον ν ὰ π ρ ο σ α γ ά γ ῃ τ ι ς (**) ἔγγραφον ἀπόδειξιν. — 3) ἐὰν ὁ ζητῶν νὰ τὸν συγχωρηθῇ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀρχὴν ἐγγρά-

φου ἀποδείξεως. Ε. 109. 41. Πολ. 265. 305. 390. 440. Ποιν. 94.

(*) Γ. ὡς εἰκονικὸν (**) Γ. νὰ προμηθευθῇ τις μὲ

305. Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ὑπάρχει τότε, ὅταν ἔγγραφον συντεταγμένον κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον καθιστᾷ πιθανὸν, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὸ προτεινόμενον (ἄρθρ. 401, 402, καὶ 409).

ϛ'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

1. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.

306. Χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις περὶ ἀποδειξεως, δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἂν ἦναι ἢ ὄχι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις· ἐκτὸς δὲ τούτου, περιέχονται τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 249 διατασσόμενα πρσσόντα. Πολ. 249. 333. 307.

2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.

α'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

307. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων γίνεται συνήθως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· καὶ τότε μόνον διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν ἡ ἐξέτασις αὕτη ἤθελεν ἀπαιτεῖ πολὺν καιρὸν, καὶ μάλιστα ἐὰν ἡ ἀκρόασις καὶ ἡ συζήτησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ τελειώσῃ εἰς μίαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐξετάσεως. Πολ. 249. 406. 499.

308. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καλέσουν ἅπαξ ἔτι (*) δι' ἰδίας δαπάνης, εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων ἤδη μαρτύρων, διὰ νὰ ἀποτείνουν (**) πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀναπτυσσούσας λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἤδη γενομένας ἐξομολογήσεις.

(*) Γ. ἐκ νέου (**) Γ. αὐτόθι

ϐ'. Ἐκμαρτυρία (ἐξέτασις μακρὰν εὑρισκομένων μαρτύρων).

309. Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες τῶν μαρτύρων κατοικοῦν μακρὰν, εἰμπορεῖ νὰ προσκληθῇ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ ἄλλος δι-

καστής. — Οὗτος ἐπιχειρεῖ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ πέμπει τὴν περὶ τούτου συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ προσκαλοῦντος δικαστηρίου (344). Πολ. 15. 227.

3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων.

310. Ἡ κλῆσις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸν δικαστὴν ἢ τὸ δικαστήριον, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ τὴν ἔννοιαν (*) τῆς ἀγωγῆς. — Ἡ κλῆσις πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ καλοῦντος διαδίκου, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας (**) πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδιωρισμένης ἡμέρας. Πολ. 261. 138.

(*) Γ. περίληψιν (**) τοὐλάχιστον

311. Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 139, 140, 143, 144 καὶ 146 ὡρισμένα, καὶ ἰδίως ἐπὶ ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν (*) καὶ ναυτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 ἀριθ 8. καὶ 9. — Ἐὰν οἱ κλητέοι δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς γενησομένης ἐξετάσεως, ἐπεκτείνεται ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη προθεσμία, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 ὡρισμένα.

(*) Γ. στρατιωτῶν

4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων.

312. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 310 ἐδαφ. 2 προσδιωρισμένην προθεσμίαν, γνωστοποιοῦνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία ὅλων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἀνταπόδειξιν κλητευθέντων μαρτύρων. — Ἐξαίρεσις συμβαίνει μόνον ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν προσκαλουμένων μαρτύρων περιέχωνται εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν, καὶ ὁ ἀντίδικος ἦτο παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ κατὰ τὸ

ἄρθρον 139 δημοσίευσις τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπόδειξιν ἀποφάσεως ἐπέχει τόπον γνωστοποιήσεως. Πολ. 139.

5. Υποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν.

313. Ἕκαστος, ἄνευ διαφορᾶς ἐπαγγέλματος ἢ φύλου, εἶναι συνήθως ὑπόχρεως, γενομένης αἰτήσεως, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ πάντων, ὅσων ἀντελάβετο ἰδίαις αἰσθήσεσιν. Ποιν. 112.

6. Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας.

314. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἔχων νόμιμον αἰτίαν κωλύσεως, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον (*) πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ λειπομαρτυρίου προξενηθέντων ἐξόδων. — Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ μάρτυρες, οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἄνευ δὲ νομίμου αἰτίας ἀπαρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν (**), ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς βαρυτέρας ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει, γενομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητής. Πολ. 316. Π. Ν. 267. Ποιν. 380. 381. 195.

(*) Γ. χρηματικὴν ποινὴν (**) Γ. ἀποποιηθέντες τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὅρκον

315. Ὁ μάρτυς, ἐὰν ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρτυρήσῃ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τῶν προσγινομένων εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συμβάσης αὐτῷ ἥττης. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας ταύτης ὑποτίθεται πάντοτε, ὅτι ὁ μάρτυς ἤθελε μαρτυρήσει ὑπὲρ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καθ' ὃν οὗτος ἀπήγγειλε τρόπον. Πολ. 281. 196. 432.

316. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται, ἐντὸς ἀνυπερθέτου προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπήν. — Ἐὰν οὗτος δὲν (*) εἰμπορῇ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, ἀποδεικνύων νόμιμα κωλύματα, καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ δικαιολογηθῇ ἐν καιρῷ,

γίνεται δ.κτή ἡ ἀνακοπή, καὶ καταργεῖται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀπαγγείλαντος τὴν ἀπόφασιν (ἄρρ. 314). Ποιν. 382.

(*) Γ. Παρέλκει ὁ δ έ ν.

Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς.

317. Οἱ ἐμφανισθέντες μάρτυρες, αἰτοῦντες, λαμβάνουν ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῇ διατιμήσει ὡρισμένα (α). — Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ γράφεται ἐπὶ

(α) Δ. 25 Μαρτίου 1835 περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν καὶ λπ.

ΤΙΤΛΟΣ 1.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἑρμηνεὺς ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον διαιτητῶν, συμβιβαστικῶν ἀρχῶν ἢ τακτικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημίωσίν τινα λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων. ἐνταῦθα δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

2. Ἀποζημίωσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται

1) οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των·

2) ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, ἐὰν παρομοίως ἡ ἀκρόασίς των γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τοὐλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσωσιν ἕνεκα τούτου πλειότερον τοῦ ἡμίσεος μυριομέτρου (μιᾶς ὥρας δρόμου)·

3) οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις, π. χ. ἐπὶ δικαστικῶν κα-

τοῦ ἀντιγράφου τῆς κλήσεως, τοῦ ἐγχειριζομένου εἰς τοὺς

τασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσαγόμενοι δήμαρχοι ἢ δημάρχων πάρεδροι.

3. Ὅταν μάρτυρες φέρωνται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον δικαστηρίου ἀπό τινα φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὡρισμένα.

4. Εἰς μάρτυρας θήλεος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς προσδιωρισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύωνται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ κατὰ τὴν διαμονήν των ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον, ἢ κηδεμόνα, ὁ συνοδεύσας, ὑποτιθεμένου ὅτι οὗτος δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

5. Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἠμποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

6. Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύλακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρ. 430 ἀρ. 4 τῆς πολιτικῆς δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνα τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἔξοδα ὁδοιπορίας.

7. Τὰ δικαιώματα διαγράφονται καὶ πληρόνονται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῶσι ῥητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπέρβλητος ὅρος. — Ἤδη ἡ πολιτικὴ δικονομία ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα, ἐπερωτᾶται ἀπὸ τὸν δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐὰν ἀπαιτῇ δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἡ ἀπόκρισίς του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἁρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐὰν αὐτὴ πρέπῃ νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους

μάρτυρας, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ

δὲ γνωμοδοτήσεις τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολάς.

8. Τὸ ἄρθρον 219 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνδιαλαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθείσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ 2.

Δικαίωμα τῶν μαρτύρων.

9. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἕνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς.

10. Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμερούσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπὶ δ ύ ο μ ε ν δ ρ α χ μ ὰ ς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνήθως ἐργάτας, ἐ π ὶ τ ρ ε ῖ ς δ ὲ δ ρ α χ μ ὰ ς διὰ τοὺς χειροτέχνας, καὶ ἐπὶ π έ ν τ ε δ ρ α χ μ ὰ ς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους. — Τρεῖς ὧραι λογαριάζονται ὡς ἡμισεία ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

11. Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ· ἐὰν ὁ μάρτυς πρέπη νὰ καταστήση ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήση διπλᾶ δικαιώματα.

12. Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθη ὁδὸν πλειοτέραν ἡμίσεως μυριομέτρου (μιᾶς ὥρας). Η ἐκτὸς

προέδρου τοῦ δικαστηρίου. — Ἡ ποσότης προκαταβάλλεται

τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμπεσοῦται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μὲ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

13. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. ἐδαφ. β'. καὶ γ'. τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα πορείας καὶ διατροφῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὡρισμένα· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 10 μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπηρέται μὲ τοὺς χειροτέχνας, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ 3.

Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

14. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἑρμηνέων, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυομένη ἐξαίρεσις, ἐὰν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἰμπορεῖ νὰ προϊδῇ ὁ κανονισμός.

15. Διὰ τὴν ἐρκωμοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρειάσθησαν ἰδιαίτεροι τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τούτοις καὶ τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κτλ. Περὶ τούτων ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαίτησις ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ 4.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

16. Τὰ δικαιώματα, τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις, καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μεσεγγυηθησομένων κτημάτων (ἴδε ἄρθρον 888, 889, 917, 962, 1039 κλπ.

προσωρινῶς παρὰ τῶν καλούντων διαδίκων, ἅμα ἐπιδειχθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαστικὴ διαταγή, καὶ πληρώνεται εἰς τὸν μάρτυρα.

8. Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων.

318. Ὅστις τῶν διαδίκων καλέσῃ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πλείονας τῶν τριῶν μαρτύρων, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἡττωμένου τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῶν λοιπῶν. Πολ. 216.

9. Μάρτυρες ἐξεταζόμενοι ἐν τῇ κατοικίᾳ των.

319. Βασιλόπαιδες δὲν δύνανται νὰ προσ-

τῆς πολιτικῆς δικονομίας) σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικοὺς μηνύτορας, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὅμως πρέπει νὰ λαμβάνεται ὡς ἀνώτατος ὅρος, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας, 10 δραχμαὶ τὴν ἡμέραν.

17. Τα τυπωτικὰ κλπ. ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολάς.

18. Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως φυλακωμένου ὀφειλέτου, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστεῖ νὰ προκαταβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστής, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει ὡρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους κρατήσεως.

19. Οἱ δήμαρχοι καὶ πάρεδροι δὲν λαμβάνουσί τι ἕνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

20. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαίτεροι ὁρισμοί.

κληθοῦν πρὸς ἐξέτασιν ὡς μάρτυρες(*), ἀλλ' ὁρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ των· αἱ δὲ μαρτυρίαι των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (α). Ποιν. 116. Πολ. 377.

(*) Γ. Βασιλόπαιδες, ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες, δὲν πρέπει νὰ κλητεύωνται,

10. Ἐξέτασις γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατ. κτλ.

320. Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των· καὶ — 1) οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν καλεσάντων(*) τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας· —2) οἱ δὲ πρέσβεις ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων.—Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις στέλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον· — Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Πολ. 377. Ποιν. 118. 119. 120.

(*) Γ. ἐπὶ τούτῳ παραγγελθέντων

11. Μάρτυρες ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν.

321. Ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν εἶναι· — 1) ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν στιγμὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικὸν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον· — 2) μαινόμενοι, παράφρονες καὶ (*) βλάκες· — 3) κληρικοὶ, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. — Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτῶν, ὅτι, μαρτυροῦντες, ἤθελον παραβῇ τὰ ἀπόρρητα τῆς

(α) Ὅρα ἄρθρ. 2, 1, τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 317 Πολ.

ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσίν των ταύτην δίδεται πίστις. Πολ. 322. Ποιν. 115. Π. Ν. 7.

(*) Γ. ἐντελῶς

322. Ἄκρα μέθη θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. — Περιοδικῶς μαινόμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες καθ' ἃ διαλείμματα ἐχεφρονοῦσιν ἀντελάβοντο γεγονότων(*) πραγμάτων, ἢ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἰς κατάστασιν μετριωτέρας μέθης, δύνανται, ἅμα συνέλθωσιν ἐντελῶς εἰς ἑαυτούς, νὰ ἀκουσθῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 321, 2.

(*) παρέλκει

323. Ἐντελῶς ἀνεπιτήδειοι μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται πώποτε· ὅθεν καὶ ἀποβάλλονται (*) ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 321. 170. 155.

(*) ἀποβάλλονται καὶ

12. Ἐξαίρεσις μαρτύρων.

324. Μάρτυρες, ἀποβαλλόμενοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, εἶναι,—1) ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ νὰ δώσουν ἢ νὰ μὴ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των, ἢ ἐδέχθησαν ὑπόσχεσίν τινα ἕνεκα τούτου —2) ὅσοι δύνανται νὰ ἐλπίζουν βεβαίως ἐκ τῆς ἀποβάσεως τῆς δίκης ἢ ἐκ τῆς μαρτυρίας των ἄμεσόν τινα ὠφέλειαν ἢ βλάβην·—Μέλη συστήματός (*) τινος δύνανται μὲν νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς διαφορὰς τοῦ συστήματός των· ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου· — 3) ἰατροί, χειροῦργοι καὶ μαῖαι περὶ πάντων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν παρ' αὐτῶν δοθεῖσαν βοήθειαν· — 4) δικαστικοὶ ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι καὶ δικηγόροι ὡς πρὸς ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἀναγόμενα εἰς δίκην, καθ' ἣν ὑπηρετοῦν ἢ ὑπηρέτησαν· —5) ὑπάλληλοι τοῦ κράτους ὡς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τῆς ὑπηρεσίας των, καθ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐξέτασιν. Ἰδίως δὲ βασιλικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν των ἀγωγὰς τὰς παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ κατ' αὐτοῦ γενομένας· — 6) σύζυγοι ἀδιάζευκτοι ἢ διεζευγμένοι, ὡσαύτως καὶ μνηστῆρες ἢ μνησταί, εἰς πράγματα τῶν συ-

ζύγων ἢ τῶν μνηστῶν αὐτῶν·—7) συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ (**)·—8) πᾶς καταδικασθεὶς ἕνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων·—9) ὅστις εἶναι προσηλωμένος εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν, ὡς ἔχων πρὸς αὐτὸν ἰδιάζουσαν σχέσιν ὑπηρεσίας ἢ ἐξαρτώμενος ἰδιαζόντως παρ' αὐτοῦ. Πολ. 685. Ποιν. 114. 115.

(*) Γ. σωματείου (**) Γ. οἱ κατ' εὐθεῖαν συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καὶ οἱ ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ.

325. **Μάρτυρες**, ἀποβλητέοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται, ἐὰν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐπρόβαλε μάρτυρά τινα, ὅστις ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ ἀποβλητέος κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἀντεῖπε κατὰ τὰς ἐξετάσεις (*) μάρτυρός τινος, ὅστις ἔπρεπε νὰ ἀποβληθῇ κατ' αἴτησίν του.

(*) Γ. τῆς ἐξετάσεως

326. Ἐπίσης ἐξετάζονται καὶ συγγενεῖς καὶ κηδεσταὶ (ἄρθ 324. 6 καὶ 7) ἐὰν ἡ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους σχέσις ἦναι ἡ αὐτή· ὡσαύτως καὶ ὅταν πρόκειται περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκογένειαν γεννήσεων, γάμων, θανάτων καὶ γαμικῶν διαφορῶν, καὶ δὲν ἦναι τρόπος νὰ ἀνακαλυφθῇ ἄλλως ἡ ἀλήθεια.

327. Ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος προτείνεται πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων· μετὰ ταῦτα ἡ ἀναίρεσις (*) τότε μόνον εἶναι δεκτή, ὅταν ὁ λόγος αὐτῆς ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ ἐγγράφως.

(*) Γ. ἐξαίρεσις

328. Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξετάσεων, τὸ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως καὶ τῶν περὶ αὐτῶν προτεινομένων ἀποδείξεων συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται παραχρῆμα (*). — Ἐὰν ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ ἀκουσθῇ ὁ μάρτυς.

(*) Γ. συνοπτικῶς

329. Κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασίαν δὲν ἐξετάζεται ὁ ἐξαιρούμενος μάρτυς, μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι καὶ ὁ δικαστὴς συμφωνῶσι περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν, περιέχουσαν τούς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὰς παρατηρήσεις ἢ τ ὰ ς (*) προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρούμενον μάρτυρα.

(*) Γ. καὶ

330. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, γίνεται καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συνοπτικὴ συζήτησις, καὶ ἡ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκεται καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτὸς καὶ ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἄνευ ὅρκου.

331. Ἄνευ ὅρκου ἐξετάζονται,—1) παῖδες κατώτεροι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν·—2) ὅσοι ἕνεκα κακουργήματος ἤ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 324 ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων, διατελοῦσιν ὑπὸ ἀνάκρισιν. Ποιν. 122. Πολ. 350.

14. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

332. Τὸ περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (ἄρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὅταν ἦναι σαφεῖς καὶ ὡρισμέναι, ἐπερείδωνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν, καὶ σ η μ ε ι ο ῦ τ α ι (*) ἀκριβῶς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. — Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμαθον κ α τ ὰ δ ι ή γ η σ ι ν (**) λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑποθέσεις. — Καὶ ἀποφατικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιόπιστοι, ἐὰν ἔπρεπεν ἀναγκαίως, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ ἀντιλάβωνται τοῦ π ρ ά γ μ α τ ο ς (***) τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται, ἂν τυχὸν ἤθελε συμβῇ.

(*) Γ. δηλοῦται (**) Γ. ἐξ ἀκοῆς (***) Γ. γεγονότος

15. Μαρτυρίαι συντηρητικαί.

333. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται, κατὰ τὸ ἄρθρον 271, νὰ λαμβάνωνται ὁμολογίαι πρὸς συντήρησιν, εἰμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσι πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος καὶ μάρτυρες. Πολ. 306. 257 ἑ.

16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

334. Μάρτυρες εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθῶσι, πρέπει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι παραιτηθῶσι τούτου, νὰ ὁρκίζωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐξετασθῶσι περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας των, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός των, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων αὐτῶν (*) σχέσεων· ἔπειτα δὲ ἄρχονται αἱ περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις. Πολ. 288.

(*) Γ. πρὸς τοὺς διαδίκους

335. Ὁ ὅρκος γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, προφερομένων τῶν ἑξῆς·

« Ὀμνύω, συνειδὼς τὰς ἐπικειμένας εἰς τὴν ψευδο-
» μαρτυρίαν ποινάς, ὅτι θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, τὴν πλή-
» ρη ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἴη μοι ὁ Θεὸς
» βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον ».—Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 373 ὡρισμένα. Ποιν. 121.

336. Πᾶς μάρτυς ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν, πλὴν πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οὗτοι.— Ἐὰν ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, εἰμποροῦν, κατ' αἴτησίν τινος ἢ πλειοτέρων διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ κληθῶσι συγχρόνως πολλοὶ μάρτυρες καὶ νὰ ἀντεξετασθῶσιν. Πολ. 261.

337. Οἱ μάρτυρες μαρτυροῦν προφορικῶς, καὶ ἅπας δικαστὴς ἢ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνῃ (*) κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν παρόντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διασαφήσεις. Ποιν. 378.

(*) Γ. αὐτεπαγγέλτως ἢ

338. Μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης

πράξεως(*) ὡρισμένη προθεσμία(**) — Ἀρξαμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, δὲν δύνανται πλέον νὰ προβληθῶσι νέοι μάρτυρες, εἰμὴ μόνον συναινέσει ἀμφοτέρων (***) τῶν διαδίκων.

(*) Γ. ἀποφάσεως (**) Γ. διορίᾳ (***) Γ. ὅλων

339. Περὶ τῆς ὁρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξετάσεώς του· παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. — Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Πολ. 175. 133. 625. 249. 307.

17. Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

340. Ἐπὶ μαρτύρων, μὴ εἰδότων τὴν Ἑλληνικὴν, συμπεριλαμβάνεται ἑρμηνεὺς ὑποβαλλόμενος εἰς ὅρκον. Πᾶσα ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις ἐγγράφεται εἰς τὴν ἔκθεσιν κατά τε τὴν πρωτότυπον γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἑρμηνέως γινομένην μετάφρασιν· — Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν μάρτυρα, ἢ, ἂν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀναγινώσκῃ, εἰς τὸν ἑρμηνέα. Ποιν. 130.

18. Κωφοὶ, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες.

341. Ὅταν κωφοὶ, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες δύνανται(*) νὰ γράφουν, ὁ γραμματεὺς ἐγγράφει εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς καθυποβάλλει εἰς αὐτοὺς πρὸς ἔγγραφον ἀπάντησιν. —Ἡ περὶ τούτου συντασσομένη ἔκθεσις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ποιν. 129.

(*) Γ. γινώσκουν

342. Ἐὰν δὲ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι μάρτυρες δὲν ἠξεύρουν νὰ γράφουν, διορίζεται δι' αὐτοὺς ἑρμηνεὺς, παρ' οὗ καὶ συνυπογράφεται ἡ ἔκθεσις. Ποιν. 130.

343. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 340 καὶ 342 ἀναφερόμενοι ἑρμηνεῖς διορίζονται καὶ ὁρκίζονται ἐπὶ μὲν τῶν ἐκτὸς τοῦ

ἀκροατηρίου γινομένων ἐξετάσεων παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παρὰ τοῦ προέδρου. — Ἅπας διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ τοὺς πραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 295. — Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετάσεων, ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ εἰσηγητής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, τὸ ὅλον δικαστήριον. Πολ. 324.

19. Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων.

344. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἔναρξις τῆς περὶ τούτου συζητήσεως. — Ἐὰν δὲ ἡ ἐξέτασις ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ ἔκθεσις ἀνυπερθέτως παρὰ τῷ γραμματεῖ, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 309. 227.

20. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι.

345. Ἐάν τις διϊσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἄλλη ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίαν, ἡ περὶ τούτου αἴτησις εἰσάγεται, κατὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως γενομένην διαδικασίαν πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένων ἐξετάσεων, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι παραδεκτὴ τοιαύτη πρότασις, ἀλλ' ἐπιφυλάττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 202 ὡρισμένα. Πολ. 227. 202.

346. Ἡ περὶ τοιαύτης αἰτήσεως ἐ ξ έ τ α σ ι ς(*) εἶναι συνοπτική. — Ἐὰν ἡ περὶ ἀποδείξεως διαδικασία κηρυχθῇ ὅλη ἢ ἐν μέρει ἄκυρος, ἢ ἄτακτος, οἱ μάρτυρες, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται ἐκ νέου κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἡ ἀταξία ἢ ἀκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ὅσαι δὲν ἔχουν τὰ ἐλλείμματα ἐκείνης.

(*) Γ. συζήτησις

347. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ προτέρα μαρτυρία ἐκηρύχθη ἄτακτος ἢ ἄκυρος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξετασθῇ, ἀναγινώσκεται ἡ προτέρα του μαρτυρία ἐπὶ

δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ποιν. 510.

21. Ἐνοχὴ ἕνεκεν ἀταξιῶν.

348. Ἐὰν δικαστὴς,(*) γραμματεὺς, κλητὴρ, διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἐπροξένησε δι ἀ(**) παραδρομῆς τὴν ἀκυρότητα ἢ τὴν ἀταξίαν, καταδικάζεται ὁ αἴτιος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προξενηθέντων ἐξόδων· ἐν δὲ ἀσυγγνώστῳ(***) παραδρομῇ ἢ ἀμελείᾳ, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς κατὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρέτου. Πολ. 203.

(*) Γ. δικαστικὸς (**) Γ. δὶ ὁποίας δήποτε (***) Γ. μεγάλῃ

Ζ'. Ὅρκος.

ά. Ἐν γένει.

349. Ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὅρκος εἶναι ὑποδιαίρεσις(*) τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἑπομένως κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ γενικὰς(**) ἀρχάς. Πολ. 252, 6. 524.

(*) Γ. εἶδος (**) Γ. παρέλκει τὸ γενικάς.

350. Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνος ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος καὶ παρὰ (*) τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὅρκος. Πολ. 351. 378.

(*) Γ. ἢ ὁ παρὰ

β'. Ὅρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος.

Ὅρκου ἐπαγωγή.

351. Πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης τινὸς δύναται (*), ἐὰν ἰδιαίτεροι νόμιμοι ὁρισμοὶ δὲν διαγράφωσιν ῥητῶς τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, περὶ παντὸς πράγματος, καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, εἴτε ὑπάρχουν ἄλλαι ἀποδείξεις, ἢ μὴ, ἂν καὶ(**) ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνῶσιν τῶν ἀποδεικτέων πραγμάτων. Πολ. 74. 400. 253.

(*) Γ. εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς (**) καὶ ἐὰν

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352. Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη ὁ ὅρκος, ἂν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὅρκον, νὰ ἐξαιρέσῃ ἢ νὰ ἀντεναγάγῃ ὅρκον (*). — Ἂν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἢ ἂν ἀποποιῆται τὸν ὅρκον, θεωρεῖται τότε τὸ πρᾶγμα (**), ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ὁ ὅρκος, ὡς ὡμολογημένον. Πολ. 381. 273. 524.

(*) Γ. ν' ἀποποιηθῇ ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὅρκον (**) Γ. γεγονὸς

353. Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτὸν, χρεωστεῖ οὗτος νὰ φανερώσῃ ὡσαύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου (*) τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἂν θέλῃ, ἢ ὄχι, νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὅρκον. Ἂν δὲ ἀρνηθῇ τὸν ὅρκον τοῦτον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας τὴν περὶ τῆς ὁρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ πρᾶγμα (**), τὸ ὁποῖον ἤθελεν οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου, ὡς ἀποδεδειγμένον (***). Πολ. 273. 274. 360.

(*) Γ. δικαστηρίου (**) Γ. γεγονὸς (***) Γ. ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον

354. Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος περιέχῃ προσθήκην, μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὅρκου, δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἀζημίως.

3. Ἀποποίησις (*) τοῦ ὅρκου.

355. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὡρισμέναι ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι συμβαίνουν (**) καὶ ὅταν ὁ ἤδη δεκτὸς γενόμενος ὅρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ ὀμνύων δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν ὡρισμένην προθεσμίαν. Πολ. 273.

(*) Γ. παράλειψις (**) Γ. λαμβάνουν χώραν

4. Ἀνάκλησις ὅρκου.

356. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ ἐπάγοντος ἢ ἀντεπάγοντος, εἰμὴ ἐνόσῳ

δὲν ἔγινεν ἔτι ἡ περὶ παραδοχῆς αὐτοῦ δήλωσις. — Ἐπανέλευσις εἰς τὴν ἅπαξ ἀνακληθεῖσαν ἐπαγωγὴν ἢ ἀντεπαγωγὴν ὅρκου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πώποτε.

5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου ὅρκου.

357. Ὁ γενόμενος ὅρκος ἀποτελεῖ μεταξὺ τῶν διαδίκων, τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐντελῆ ἀπόδειξιν. — Πᾶσα ἀνταπόδειξις, καὶ αὐτὴ προσέτι ἡ περὶ ψευδορκίας ἀπόδειξις, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινικῆς καταδιώξεως. Πολ. 273. 363. Π. Ν. 266.

6. Πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνίκανοι.

358. Ἀνίκανοι πρὸς ὁρκοδοσίαν εἶναι, — 1. ἀνήλικες μὴ συμπληρώσαντες ἔτι τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των· — 2. οἱ ἕνεκα ψευδορκίας, ἢ ψευδομαρτυρίας, ἢ ἕνεκα κακουργημάτων καταδικασθέντες. Πολ. 331. 360. 361.

359. Καὶ εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ὁρκοδοσίαν δύναται νὰ ἐπαχθῇ ἢ νὰ ἀντεπαχθῇ ὅρκος· ἐπίσης δὲ εἰμπορεῖ νὰ ἐπαχθῇ ὅρκος καὶ παρά τινος πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνικάνου, ἀλλ' ὁ ἀνίκανος δὲν εἰμπορεῖ ποτὲ νὰ κάμῃ τὸν ὅρκον αὐτοπροσώπως.

360. Ἐπαχθέντος ὅρκου εἴς τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 358 ἀριθ. 2 ἀναφερομένων χρεωστεῖ οὗτος νὰ τὸν ἀντεπαγάγῃ· ἄλλως, θεωρεῖται τὸ περὶ οὗ ἡ ὁρκοδοσία πρᾶγμα ὡς ὁμολογηθέν. — Ἐὰν εἴς τινα τοιοῦτον ἀντεπαχθῇ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὅρκος, θεωρεῖται ὁ τοιοῦτος πάντοτε ὡς ἀρνηθεὶς νὰ κάμῃ ὅρκον (ἄρθρ. 353).

361. Ἐὰν ἄνθρωπός τις, μὴ ὢν εἰς ἡλικίαν ὅρκου, πρόκειται νὰ κάμῃ ὅρκον (ἄρθρ. 358 ἀριθ. 1), ὁ ἀντίδικος δύναται ἐλευθέρως ἢ νὰ περιμείνῃ τὴν πρὸς ὅρκον ὥριμον ἡλικίαν, καὶ ἑπομένως νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν, ἢ νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ νὰ ὁρκισθῇ ἂν γνωρίζῃ ἢ μὴ τὴν ὑπόθεσιν (*). Πολ. 362. 363.

(*) Γ. περὶ τοῦ γινώσκειν ἢ μὴ γινώσκειν.

7. Ὁρκοδοσία.

ά. Αὐτοπροσώπως.

362. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου

361, δὲν συγχωρεῖται νὰ ὀμόσῃ τις δι' ἄλλον· ἀλλ' ὁ ὅρκος πρέπει νὰ γίνεται αὐτοπροσώπως.

ϛ'. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν.

363. Ἐάν τις διάδικος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη καὶ (*) ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, δέν δύναται νὰ ὀμόσῃ, ὅτι γινώσκει ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα (ἄρθρ. 351 καὶ 361), πρέπει νὰ ὀμόσῃ, ὅτι, καίτοι προσπαθήσας νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐδυνήθη νὰ εὕρῃ λόγον διὰ νὰ πεισθῇ (ἤ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀμφιβάλλῃ), ὅτι κτλ. — Ὁ περὶ τοῦ γινώσκειν (**) γενόμενος ὅρκος ἔχει τὰς αὐτὰς συνεπείας, καθὼς καὶ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος (ἄρθρ. 357.

(*) Γ. ἤ (**) Γ. τοῦ μὴ γινώσκειν

γ'. Ὁρκοδοσία ἰδανικῶν (*) προσώπων.

364. Καὶ εἰς ἰδανικὰ (**) πρόσωπα (σωματεῖα) δύναται νὰ ἐπαχθῇ ὅρκος. — Περὶ τῆς παραδοχῆς, ἐξαιρέσεως (***), ἢ ἀντεπαγωγῆς τοῦ ὅρκου συντάσσεται βούλευμα (****) τῆς κοινότητος.

(*) Γ. νομικῶν (**) νομικὰ (***) Γ. ἀποποιήσεως (****) Γ. ἀπόφασις

365. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ ὅρκος παρά τινος σωματείου, δίδεται, — 1. παρὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, τῶν ἐπὶ τῆς διοικήσεως ἢ τῶν κατὰ μέρος μελῶν αὐτοῦ, ἐὰν αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων τούτων ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὅρκου· — 2. τοὐναντίον δὲ, παρ' ὅλων τῶν μελῶν, ἐὰν ἡ κοινότης συνίσταται (*) ἀπὸ ἕξ ἢ ὀλιγώτερα μέλη.

(*) Γ. μόνον

366. Ἐὰν μὲν ἡ κοινότης εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 365 ἀριθ. 2 συνίσταται ἐκ μελῶν πλειόνων τῶν ἕξ, ὄχι δὲ καὶ τῶν εἴκοσι, πρέπει αὕτη νὰ προτείνῃ (*) ἕξ πρὸς τὴν ὁρκοδοσίαν· ἐὰν δὲ ἦναι πολυαριθμοτέρα, τὸ τρίτον μέρος τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλ' ὄχι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα. — Ἐκ τούτων τῶν κατὰ νόμους προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων ἐκλέγει ὁ ἀντίδικος τοὺς μέλλοντας νὰ ὀμόσουν, εἴ τινες ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἦναι ποτὲ ὑπὲρ τοὺς ἕξ.

(*) Γ. τοὐλάχιστον

367. Ἐάν τις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλελεγμένων ἀπέθανεν, ἦναι διαρκῶς κεκωλυμένος, ἢ περιέπεσεν εἰς τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνικανότητα, ὀ φ ε ί λ ε ι (*) ὁ ἀντίδικος νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων.

(*) Γ. δύναται

δ'. Ὁρκοδοσία ὁμοδίκου τινός.

368. Ἐὰν ὁ ὅρκος ἐπήχθη εἰς πλείονας δ ι α δ ί κ ο υ ς (*), πρέπει νὰ ὀμόσουν ἑ κ ά τ ε ρ ο ς (**) δι' ἑαυτόν· καὶ οὔτε ὁ ὅρκος ἑνὸς ἑκάστου ὠφελεῖ τοὺς λοιποὺς, οὔτε ἡ ἄρνησις αὐτοῦ τοὺς βλάπτει.

(*) Γ. ὁμοδίκους (*) Γ. ἅπαντες, ἕκαστος

ε. Ὁρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν.

369. Ἐὰν ἐκ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένων ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος εἰς ἕνα, καὶ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάττονται διὰ τούτου καὶ οἱ λοιποί. — Τ' ἀνάπαλιν δὲ, στεροῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀλληλέγγυα δικαιώματα ἔχοντες τὰ δικαιώματά των, ἐάν τις αὐτῶν ἐπήγαγεν ἢ ἀντεπήγαγεν ὅρκον, καὶ ὁ ἀντίδικος ὤμοσεν.

ς'. Ὁρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ.

370. Ὁ εἰς τὸν κ α θ' α ὑ τ ὸ χ ρ ε ώ σ τ η ν (*) ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς, καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὅρκος, ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς· καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲ ὁ ὅρκος τοῦ ἐγγυητοῦ ἀπαλλάττει τὸν κ α θ' α ὑ τ ὸ χ ρ ε ώ σ τ η ν (*).

(*) Γ. πρωτοφειλέτην

ζ'. Ὁρκοδοσία τῶν μελῶν ἑταιρείας, ἀφορώσης ἐμπορίαν, συναλλαγματικὰς ἢ ἐργοστάσια.

371. Ἐπὶ ἑταιρείας, ἀφορώσης τὴν ἐμπορίαν, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ ἐργοστάσια, ὀμνύουν ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς. Ἐὰν οἱ ἑταῖροι ἐπέτρεψαν εἰς ἕνα ἢ εἴς τινας ἐξ αὐτῶν, ἢ εἰς τρίτον τινὰ, τὴν δ ι ε ξ α γ ω γ ὴ ν (*) τῶν ὑποθέσεών των, ἢ μίαν ὑπόθεσιν, ἥτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διαφορὰν, οὗτοι μόνοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κάμουν τὸν ὅρκον περὶ τῶν κατὰ τὴν δ ι ε ξ α γ ω γ ὴ ν (*) τῶν ὑποθέσεων γενο-

μένων πράξεων. —Ἐὰν τὰ βιβλία ἐγράφησαν παρά τινος ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου, ὀφείλει, ἐκτὸς τῶν ἰδιοκτητῶν(**) ἢ τῶν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, νὰ δώσῃ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀντιδίκου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν βιβλίων τὸν ὅρκον, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι καθ' ἑαυτὸ δυνατὸν καὶ δύναται νὰ κατορθωθῇ χωρὶς μεγάλην δυσκολίαν (ἄρθ. 417.)

(*) Γ. διοίκησιν (**) Γ. συνεταίρων

η. Ὁρκοδοσία τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων.

372. Ἀποθανόντος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, πρὸ τῆς διὰ τῶν ἄρθρων 352 καὶ 353 διατεταγμένης δηλώσεως, ἢ πρὸ τῆς ὁρκοδοσίας, τάττεται εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ νέα προθεσμία πρὸς δήλωσιν· καὶ, ἂν οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ὁμόσουν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ δώσουν τὸν περὶ ἀγνοίας(*) ὅρκον. Εἰς τὴν παραδοχὴν, ἄρνησιν, ἀντεπαγωγὴν, καὶ δόσιν τοιούτου ὅρκου καὶ εἰς τὰς συνεπείας αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 352-363 ὡρισμένα.

(*) Γ. τοῦ μὴ γινώσκειν

θ'· Ὅρκος ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

373. Ὁ ὅρκος δίδεται ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων· «Ὀμνύω, εἰδὼς κάλλιστα τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς » τὴν ψευδορκίαν ποινὰς, ὅτι κτλ »—Κατὰ τὴν ὁρκοδοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ὀμνυόντων, καὶ ἑπομένως νὰ τίθεται ὡς βάσις δι' ἕκαστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου, ἢ τῆς διαβεβαιώσεως. Πολ. 335. Ποιν. 121.

8. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις(*).

374. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα πρᾶξις(*) πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ ὅρκος, καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς περὶ τοῦ ὅρκου δηλώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 352, 353 καὶ 372. Πολ. 249.

(*) Γ. ἀπόφασις

9. Συζήτησις περὶ τοῦ ὅρκου.

375. Ἐπιδοθείσης (*) τῆς δηλώσεως, τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ὁρκοδοσίας, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν (**).

(*) Γ. Δοθείσης (**) Γ. παρέλκει

376. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἦναι παρόντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχίστην δήλωσιν, ἀντεπαγωγὴν καὶ δόσιν τοῦ ὅρκου· μεθ' ὃ μεταβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ὁριστικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 625.

10. Ὁρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἁρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὁρκοληψίαν δικαστηρίου.

377. Συνήθως δίδονται οἱ ὅρκοι ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.—Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ προσηκόντως βεβαιωμένον κώλυμα ἢ ἀπέχῃ μακρὰν ὁ ὀμόσων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δικαστήν τινα ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον τὸ νὰ λάβῃ τὸν ὅρκον· τοῦτο δὲ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 319 καὶ 320.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ προσέλευσις εἶναι ἐλευθέρα εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους· ὅθεν καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. Πολ. 15. 261.

γʹ. Ὅρκος ἐπιβαλλόμενος παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

1. Πότε δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐπιβάλῃ ὅρκον.

378. Ὁ δικαστὴς τότε μόνον δύναται, εἴτε κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ ἐπιβάλῃ ὅρκον εἰς διάδικόν τινα, ὅτε ἡ ἀγωγὴ ἢ ἡ ἔνστασις δὲν εἶναι μὲν ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη, δὲν στερεῖται δὲ πάσης ἀποδείξεως.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἕπεται, χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεως, καταγνωσις (*) ἢ ἀπόλυσις· Πολ. 155. 170.

(*) Γ. διαδικασίας, καταδίκη

2. Ὅρκος ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς

379. Ἀναπληρωτικὸς ὅρκος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀποδεικνύοντα, ὅταν διὰ τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων καθί-

στανται σφόδρα πιθανὰ τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα.—Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν ἐξάγεται ὑπὲρ τῶν λεγομένων τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, εἰμὴ ἀσθενές τεκμήριον, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀντίδικον ὁ ἀπαλλακτικὸς ὅρκος.

380. Ἡ ἀκριβεστέρα διάγνωσις (*), ἐὰν πρέπῃ νὰ ἐπιβληθῇ ἀναπληρωτικὸς ἢ ἀπαλλακτικὸς ὅρκος, ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὅμως κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κρείττονα τοῦ πράγματος γνῶσιν, ἢ τὴν μείζονα προσωπικὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων (**).

(*) Γ. κρίσις (**) Γ. τοῦ διαδίκου

3. Συνέπειαι.

381. Ὅρκος ἐπιβεβλημένος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, δὲν δύναται νὰ ἀντεπαχθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον. —Ἡ ἀποποίησις, μὴ δήλωσις, ἢ μὴ δόσις τοῦ ἅπαξ δεκτοῦ γενομένου ὅρκου, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου δεδομένης προθεσμίας, ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι θεωρεῖται ὡς ὡμολογημένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῇ δι' ὅρκου. Πολ. 352. 273.

382. Διὰ τῆς ὁρκοδοσίας, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ὅρκου, ἀναπληροῦται ἡ πρότερον ἀτελὴς ἀπόδειξις· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαλλακτικοῦ, καθίσταται ἐντελῶς ἀνίσχυρος. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 351, 357, 363 καὶ 372-377 ὡρισμένα.

4. Ἐκτιμητικὸς ὅρκος (ὅρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως).

383. Ἐὰν ὁ λόγος καὶ ἡ ὕπαρξις ἀπαιτήσεώς τινος, ἢ παρανόμως προσγενομένης ζημίας, ἀποδειχθῇ (*), ἦναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐπιβάλλει τὸ δικαστήριον τὸν ἐκτιμητικὸν ὅρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις κάμνει τὴν αἴτησιν (**) ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. — Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἀληθὴς τιμὴ καὶ ὄχι ἡ κατὰ φαντασίαν· ὅθεν τάττει ὁ δικαστὴς τὸν ὑπέρτατον ὅρον, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὀμνύων. Πολ. 880. 881. 882. Π. Ν. 266.

(*) Γ. ἐντελῶς (**) Γ. ἔχει τὴν ἀπαίτησιν,

Η. Απόδειξις δι' ἐγγράφων (*).

ά. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ορισμός.

384. Ἔγγραφα (**) εἶναι χειρόγραφοι ἢ τυπωμέναι διατριβαὶ ἢ ὑπομνήματα (***). Πολ. 252, 7. 422. 399, 4.

(*) Γ. ὑπομνημάτων (**) Γ. ὑπομνήματα (***) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμις ἀποδεικτική.

385. Τὰ ἔγγραφα (*) τότε μόνον ἔχουν δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν· — 1) ὅταν ἦναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, — 2) ὅταν ἢ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δίδουν κῦρος εἰς αὐτά, ἰδίως δὲ ἡ ὑπογραφή, ἡ σφραγὶς κτλ., ἦναι ἐπιτεθειμένα εἰς κάθε φύλλον, ἢ ὅλα τὰ φύλλα ἦναι ἡνωμένα διὰ κλωστῆς, ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς πρὸς κύρωσιν αὐτῶν ἐπιτεθειμένης σφραγῖδος· — 3) ὅταν δὲν ἦναι ξεσχισμένα, διατετμημένα, διαγεγραμμένα, ἐξεσμένα, ἐξηλειμμένα, ἢ ἄλλως (**) εἰς οὐσιώδη μέρη μεταβεβλημένα. — 4) ἐὰν ἦναι εὐανάγνωστα. Πολ. 387. 388. 389. 390.

(*) Γ. ὑπομνήματα (**) Γ. διὰ διαγραφῆς, ξέσεως· ἐξαλείψεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.

3. Τύπος.

386. Ο τύπος τοῦ ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν τόπον καὶ χρόνον ἐξεδόθη τὸ ἔγγραφον. — Προκυπτούσης ἀμφιβολίας, ἐὰν ὁ τύπος ἐγγράφου τινὸς ἦτον, εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, ὁ ἰσχύων νόμιμος τύπος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος τὸ ἔγγραφον. Πολ. 402.

4. Ἔλλειψις τῆς συῤῥαφῆς.

387. Ἐὰν φύλλα μὴ συνδεδεμένα καθυποβληθῶσιν ὡς ἀπαρτίζοντα ἓν ὅλον ἔγγραφον, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ ἀποῤῥίψῃ ὅλα τὰ μὴ ὑπογεγραμμένα φύλλα.

5. Σχισμένα ἢ διαγεγραμμένα ἔγγραφα.

388. Ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐσχίσθησαν, διετμήθησαν ἢ διεγράφησαν ὄχι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀκυρότητός των, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν, ἐξ ἀπάτης (*) κτλ., δύνανται μόνον νὰ φερθῶσι (**) πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τὸ συμβὰν τοῦτο δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐντελῶς. Πολ. 385, 3.

(*) Γ. κατὰ πλάνην (**) Γ. χρησιμεύσωσι

6. Μεταβολαί.

389. Γενομένων μεταβολῶν εἴς τι ἔγγραφον, πρέπει νὰ ἀποδείξῃ ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται ἔγιναν παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔγγραφον, ἢ παρ' ἐκείνου, καθ' οὗ πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἢ εἰς ὃν μετέβη τὸ δικαίωμα, ἢ ὅτι ἔγιναν συναινέσει αὐτοῦ. Πολ. 385, 3. 404. 412.

7. Ἀπολωλότα ἢ ἄχρηστα ἔγγραφα.

390. Ἐάν τι ἔγγραφον χαθῇ, κατασταθῇ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἤ τινος συμπτώσεως δυσανάγνωστον ἢ ἄλλως ἄχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ὑπόθεσιν πρέπει (*) ν' ἀποδείξῃ ἢ ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον ἔγγραφον ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ἢ συγχρόνως ἀμφότερα κατὰ τὴν χρείαν, καὶ ταῦτα διὰ παντὸς πρὸς ἀπόδειξιν μέσου, καὶ εἰς τοιαύτας προσέτι δίκας, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται οὐσιωδῶς ἐπίσημον (**) ἔγγραφον. Πολ. 304, 2. 285, 3. 4.

(*) Γ. δύναται (**) Γ. παρέλκει τὸ ἐπίσημον

8. Ἔγγραφα καθυποβάλλονται ὁλοκλήρως.

391. Πᾶν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ διάδικός τις πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν, πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ἐν πρωτοτύπῳ ὁλοκλήρως κατὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, καὶ ὄχι ἐν περιλήψει μόνον, διὰ νὰ παρατηρηθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ γνησιότης του. Πολ. 425. 554.

392. Ἐὰν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις διὰ μερικῶν τεμαχίων, ἐξηγμένων ἔκ τινος βιβλίου ἢ ἄλλου ἐκτεταμένου ἐγγράφου, περιέχοντος πλείονα ἀντικείμενα, οὐδεμίαν ἔχοντα συνάφειαν μὲ τὴν δίκην, πρέπει νὰ καθυποβληθῇ ἐξ αὐτοῦ πᾶν ὅ, τι ἔχει συνάφειαν μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

9. Ἔγγραφον ἀναφέρον καὶ ἀναφερόμενον.

393. Ἐὰν τὸ καθυποβληθὲν ἔγγραφον ἀναφέρεται εἰς ἄλλο, συνυποβάλλεται καὶ αὐτὸ, ἐκτὸς ἂν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον ἐμβῆκεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ἢ ἡ ὅλη αὐτοῦ οὐσιώδης ἔννοια ἐπαναλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

394. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον περιέχῃ ὁρισμοὺς, διαφέροντας τῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἐγγράφου, προτιμᾶται το περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

10. Παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων.

395. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν (ἄρθρ. 538. 539 καὶ 619), ἢ μετέπειτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ ἀνταποδεικτικῶν ἐγγράφων, κατατίθεται συγχρόνως τὸ πρωτότυπον, πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, ἢ ἐγχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ τέλος εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ πρωτότυπον ἐμφανίζεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 554. 565.

11. Συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητός των.

396 Ἐν τῇ συνεδριάσει ἐξηγοῦνται οἱ διάδικοι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν καθυποβεβλημένων ἀποδεικτικῶν καὶ ἀνταποδεικτικῶν ἐγγράφων, καὶ εἰσάγουν τὰς ἐνστάσεις των. — Ἀμφότερα συζητοῦνται συνοπτικῶς καὶ ἀποφασίζονται, εἰ δυνατὸν, συγχρόνως μὲ τὴν κυρίαν δίκην. — Ἐὰν ἡ γνησιότης ἐγγράφου τινὸς ἢ ἡ ἀλήθεια τῶν ἐνστάσεων διαφιλονεικῆται, γίνεται ἀπόφασις παρεμπίπτουσα περὶ τῆς (*) ἀποδείξεως. Πολ. 435. 437.

(*) Γ. παρέλκει τὸ τῆς

12. Ἔγγραφα συντηρητικά.

397. Δι' ἐγγράφων δύναται νὰ γένῃ ἀπόδειξις συντηρητική — 1. ὅταν τὰ ἔγγραφα, ἰδίως δὲ ἔγγραφα, κατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα, πρόκειται νὰ μετακομισθοῦν εἰς ἄλλον τόπον· — 2. ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑπογραφῆς εἰμπορεῖ νὰ κατασταθῇ δυσχερεστάτη

ἢ ἐντελῶς ἀδύνατος. — Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν λαμβάνεται ἀντίγραφον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ὑποβάλλεται τὸ ἔγγραφον πρὸς ἀναγνώρισιν. Πολ. 437. ε.

ϐ'. Δημόσια ἔγγραφα.

1. Ὁρισμός.

398. Δημόσιον ἔγγραφον εἶναι πᾶν ἔγγραφον συντασσόμενον κατὰ τὸν διὰ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὴν πρᾶξιν νομίμως ἀπαιτούμενον τύπον παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων του, καὶ κατὰ τόπον, ὅπου οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συντάττῃ τοιαῦτα. Πολ. 134. 400.

399. Ὡς δημόσια ἔγγραφα θεωροῦνται, — 1. τὰ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντασσόμενα περὶ φορολογίας καὶ κτηματογραφίας βιβλία·— 2. τὰ εἰς τὰ δημόσια ἀρχεῖα καὶ τὰς καταχωρίσεις φυλαττόμενα καθ' ἑαυτὰ μὴ δημόσια ἔγγραφα, ἐὰν ἦναι ἀρχαῖα καὶ ὑπεστηριγμένα δι' ἄλλων ἀναγομένων εἰς αὐτὰ βοηθημάτων· — 3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἐλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων· — 4. ὑπομνήματα γενόμενα (*) ὑπὸ τὸ κῦρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

(*) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

400. Δημόσια ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὅλων, ὅσα, συμβάντα (*) ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, (**) περιέχονται ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἐντελῆ ἀπόδειξιν πρός τε τοὺς διαδίκους (***), τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς τρίτους, μὲ τὴν μόνην διαφοράν, ὅτι τὸ ἔγγραφον ὑποχρεοῖ μόνον τοὺς διαδίκους (***) καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των· ὡς πρὸς τοὺς τρίτους δὲ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. Πολ. 398. 134. 412. 351. Ποιν. 134. 402. Ο. 191.

(*) Γ. συνέβησαν (**) καὶ (***) Γ. τὰ μέρη

401. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμό-

ἑκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαίτερον συμφέρον διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων (α).—3) τὰ ἐκ τῆς δίκης προξενηθέντα ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρόμων (β),—4) τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων (γ),—5) αἱ ἕνεκα τῆς προσαγωγῆς ἄλλων ἐνδεικτικῶν μέσων γενόμεναι δαπάναι.

(*) Γ. μόναι

216. Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἐπροξενήθησαν, 1) —ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας, ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος·—2) ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς, καὶ ἰδίως ἂν διάδικός τις ἔλαβε πλείονας δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθοῦν δικόγραφα κτλ,—3) ἐ ἀ ν τ ὰ π ρ ὸ ς ἀ ν ά κ ρ ι σ ι ν τ ῆ ς ὑ π ο θ έ σ ε ω ς ἔ ξ ο δ α ἦσαν περιττά, (*) Πολ. 239. 237. 318. 538. 544. 557. 569. 950.

(*) Γ. ἐὰν τὰ ἔξοδα ἦσαν παντάπασι περιττὰ πρὸς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ε. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

217. Πρὸς διορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, καί, ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων, τοὐλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων.— Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μετὰ τὴν τῆς κυρίας δίκης συζήτησιν, συζητοῦνται καὶ οἱ ἐνδεχόμενοι περὶ τοῦ

(α) Ὅρα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235. Ὁ. Δ. 8 Μαΐου 1835.

(β) Ἔγγρ. τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερ. κοινοποιηθὲν εἰς τοὺς κλητῆρας.

Τὰ παρὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων διὰ τοῦ ταχυδρομείου στελλόμενα γράμματα δὲν πρέπει βέβαια νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἐπιβαλλομένου τέλους, διότι κυρίως δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ ὑποθέσεις καὶ συμφέροντα ἰδιωτικά· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς κλητῆρας νὰ φροντίζωσι νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν δαπάνην παρὰ τῶν διαδίκων.

(γ) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 317 Πολ.

[illegible]

218. [illegible] άρθρον 209 [illegible]

[illegible]

219. [illegible]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

[illegible]

220. [illegible]

(α) [illegible]

κατὰ δη-
σύνως νὰ
καὶ 40 §),
ως συνα-

όκειται νὰ
οατηρίῳ,
ἐνςάσεις.
έντων τῶν
ἀπόδασιν.
θεωρεῖται
ως ἐνατά-

αι νὰ θεω-
Ε. 109.
τὶς ἄλ-
μενα παρ'
χόντων τὰ
, περὶ τῶν
τὰ φέρον-
ακοπωλῶν.
κυρωμένων
δόχων·—3.
ῶν γραμμα-
υδιστῶν καὶ
καθ' ὅσον εἶναι
συναλλάττοντα
ξύλα συμφω-
δ. 84. 128.
224.

ἀπαιτεῖται

ζονται καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἔν τινι δημοσίῳ ἐγγράφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν διαδίκων (*), καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὸ (**) ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. — Ἑτερογενεῖς ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἁπλῆ ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως. (ἄρθρ. 305). Πολ. 304, 3. 412.

(*) Γ. τῶν μερῶν (**) Γ. γεγονὸς τὸ ὁποῖον εἶναι

402. Ἔγγραφον συντεταγμένον ὄχι κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ παρά τινος κατὰ τὸ ἄρθρον 398 μὴ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως. — Ἐὰν ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ διάδικοι (*) ὑπέγραψάν τι ἔγγραφον (**), τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν (ἄρθρ. 400). — Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἄρθρου 135 ὡρισμένα ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 398 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων. Ὀ. 190. Πολ. 135. 304. 386. 400.

(*) Γ. ὅλα τὰ μέρη (**) Γ. τὸ ἔγγραφον.

3. Ὅτι ἐκτελεστά.

403. Δημόσιον ἔγγραφον, φέρον ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 398 νομίμως ἀπαιτούμενα, εἶναι ἐκτελεστέον (*) κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ κράτους, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῇ ἡ πλαστογραφία, ἡ νόθευσις ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου (**). Πολ. 856. 455 ἑ. 241. 185. 765. 910. 911. 912. Ὀ. 191.

(*) Γ. ἐκτελεστὸν (**) Γ. συναλλάγματος.

4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς.

404. Ἡ τῆς μεταβολῆς ἀπόδειξις (*) δύναται νὰ γενῇ μόνον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 300 καὶ 303 ὡρισμένον τρόπον. — Ἀντεπιστολαὶ ἢ ἄλλα ἔγγραφα δὲν ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, οἵ τινες δὲν ἦσαν συναλλαττόμενοι κατὰ τὸ μεταβληθὲν (**) συμβόλαιον, ἀλλ' ὑποχρεοῦν μόνον τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους (***). Πολ. 304, 2. 389.

(*) ἡ ἀπόδειξις τῆς γενομένης μεταβολῆς (**) Γ. δι' οὗ ἐγένετο ἡ μεταβολὴ, (***) Γ. αὐτῶν.

5. Ἐνστάσεις.

405. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γίνῃ τις ἔνστασις κατὰ δημοσίου ἐγγράφου (396, 402-404), πρέπει συγχρόνως νὰ φανερωθοῦν τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄρθρ. 250 καὶ 404)· περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων γίνεται ἀμέσως συνοπτικὴ συζήτησις καὶ ἀπόφασις. Πολ. 455.

406. Ἐὰν ἐκεῖνοι μὲν, κατὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδειξις, δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἐγένοντο ἐνστάσεις, τὸ δικαστήριον προβαίνει, καίτοι μὴ ἐμφανισθέντων τῶν εἰρημένων, εἰς τὴν συνοπτικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. — Ἐὰν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ἀποδείξεως ἐνστάσεις. Πολ. 273, 439.

γ'. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

1. Ὁρισμός.

407. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα εἶναι ὅσα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς δημόσια, κατὰ τὸ ἄρθρον 398 καὶ 399. Ε. 109.

408. Ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα θεωροῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τα ἑξῆς·—1. βιβλία ἐμπορικὰ συντεταγμένα παρ' ἐμπόρων, τραπεζιτῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμά των, περὶ τῶν συναλλαγμάτων καὶ τῶν ὑποθέσεών των· — 2. τὰ φέροντα (*) ἐπιτάγματα ἰατρῶν βιβλία τῶν φαρμακοπωλῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ βιβλία τῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς ἐπικυρωμένων ἰατρῶν παντὸς εἴδους, τῶν μαιῶν καὶ τῶν ξενοδόχων· — 3. τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων, κολλυβιστῶν καὶ κλητήρων· — 4. τὸ σύμβολον καὶ ἡ ἐγκοπὶς καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι οἱ διάδικοι (**) συνηλλάττοντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ ἂν ἀμφότερα τὰ ξύλα συμφωνοῦν πρὸς ἄλληλα· — 5. μνημεῖα ἰδιωτικά. Ο. 84. 128. 150. 164. 200. 416. 418. 421. Ε. 8. 17. 224.

(*) Γ. συνωδευμένα μὲ τὰ (**) Γ. τὰ μέρη

2. Κῦρος.

409. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἀπαιτεῖται

ἡ ὑπογραφὴ ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ὑ π ε χ ρ ε ώ θ η σ α ν(*) δι' αὐτοῦ. Ἐὰν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τὸ ὄνομα δὲν ἦναι ὁλοκλήρως γεγραμμένον μὲ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα, τὸ ἔγγραφον δὲν ἰσχύει οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως. Πολ. 304, 3. 305. 420.

(*) Γ. ὑποχρεοῦνται

410. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, περιέχον ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν, πρέπει, πρὸς τοῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένοις, — 1. νὰ γίνουν τόσα πρωτότυπα ἔγγραφα, ὅ σ ο ι δ ι ά δ ι κ ο ι (*) ὑπάρχουν ἔχοντες ἰδιαίτερον συμφέρον, διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν καὶ — 2. νὰ ἦναι ἀκριβῶς σημειωμένος εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων. Πολ. 420. Ε. 109.

(*) Γ. ὅσα μέρη

411. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἐγγράφου τινος δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μ ε τ ὰ τ ὴ ν ἔ κ δ ο σ ι ν τ ο ῦ ἐ γ γ ρ ά φ ο υ τ ὴ ν ἐ ν α ὐ τ ῷ (*) περιεχομένην συμφωνίαν.

(*) Γ. τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α΄. Ἐν γένει.

412. Ἔγγραφον ἰδιωτικὸν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους (ἄρθρ. 409 καὶ 410), ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθη προσηκόντως, ἢ ἐθεωρήθη κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἄρθρ. 436 439) (*). — Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὰ δημόσια ἔγγραφα, κατὰ τὰ ἄρθρα 400, 401, 403 καὶ 404. Πολ. 417. 419. 448.

(*) Διορθ. 449

β΄. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

413. Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβο-

λαιογράφου· διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν συναλλαττομένων, (*) ἢ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν. Ὁ. 166. Πολ. 1090.

(*) Γ. μερῶν

414. Ἡ θεώρησις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς τὴν λέξιν ἐθεωρήθη. — Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ, ἐθεωρήθη, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐπιτεθειμένον εἰς (*) τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, νὰ φέρῃ τὴν προσήκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐκείνου σφραγίδα. — Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ, ἐθεωρήθη ἐγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, εἰς τὰ εὑρετήρια. Ὁ. 166. 200.

(*) Γ. εἰς αὐτὸ

γ΄. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415. Ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος (*) τότε μόνον· — 1. ὅταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοὐλάχιστον τὸ μετεχειρίσθη αὐτὸς οὗτος· — 2. ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1-3 καὶ ἄρθρῳ 417 ἀναφερομένων βιβλίων. Ε. 224.

(*) Γ. ἐκδόντος

4. Ἐμπορικὰ βιβλία.

416. Διὰ νὰ ἦναι συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται, — 1. νὰ ἦναι πρὸ τῆς χρήσεως των βιβλιοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἔνθα κατοικεῖ ὁ ἔμπορος, ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσαν σελίδα, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς· — 2. νὰ ἐγγράφωνται ὅλαι αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθημέραν, χωρὶς κενὸν διαστημά-

των, ἄνευ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως φύλλων, καὶ ἄνευ ὑπεργραφῶν ἢ παρεγγραφῶν· καὶ — 3. νὰ γράφωνται εἰς τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν.—Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται (*) τα ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὡρισμένα. Ε. 8-17. 224. Κ. 22, 2. 23.

(*) Γ. ἰσχύουν

417. Βιβλία (*) συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελῆ ἀπόδειξιν περί τε τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων. —Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ ὁρκισθῶσι (**) κατὰ τὸ ἄρθρον 371. Ε. 12.

(*) Γ. ἐμπορικὰ (**) πρέπει ταῦτα νὰ βεβαιωθῶσι δι' ὅρκου

418. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπόρων τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐμπορεύματος ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας ἦναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἓν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ χρεώστου. Ε. 12.

5. Εὑρετήρια καὶ ἡμερολογία.

419. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 397 (*) ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὑρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σημειώνωνται (**) προσηκόντως κατὰ σελίδα, καὶ νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 416 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὡρισμένα.—Ἂν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπόρων.

(*) Διορθ. 408 (**) ν' ἀριθμῶνται

6. Οἰκονομικὰ (*) βιβλία.

420. Συνήθη οἰκονομικὰ βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

(*) Γ. οἰκιακὰ

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπίς.

421. Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως,—1. αἱ μὴ νενοθευμέναι, ἐὰν ἦναι κατάδηλος νόθευσις ἐπί τινος αὐτῶν·—2. (*) αἱ συμφωνοῦσαι ἐντομαί, ἐὰν δὲν ἦναι καταφανὴς καμμία νόθευσις.—Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων δὲν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον του, ἔχει ἰσχὺν τὸ ἐπιδειχθέν. Πολ. 408.

(*) μόνον

8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα.

422. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον καθ' ὅσον ἠγέρθησαν ὡς τοιαῦτα συναινέσει τοῦ ἀντιδίκου ἢ ἐκείνου, ἐξ οὗ οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ (*) τοὐλάχιστον γινώσκοντος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ.— Ἡ γνῶσις αὕτη εἰκάζεται, ἐὰν τὸ μνημεῖον ἀπέχῃ δύο σχοίνους (**) κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τόπου, ἔνθα κατῴκει τότε (***) ὁ ἀντίδικος ἢ ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ ὅπου κατῴκει πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικότητα, καὶ ἦναι καταφανὲς εἰς τὸ κοινόν.— Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ γνῶσις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν. Πολ. 384.

(*) Γ. ἢ ὑπάρχουν (**) Γ. εὑρίσκεται ἐντὸς δύο σχοίνων (***) Γ. κατοικεῖ ἤδη

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὁρισμός.

α. Πρωτοτύπου.

423. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐντελῆ τύπον ἐκδεδομένον ἔγγραφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφου τινὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη καταςατικὴ πρᾶξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων (*) Πολ. 425. 426.

(*) Γ. κυρίων προσώπων

β'. Ἀντιγράφου τινός.

424. Ἀντίγραφον εἶναι ἁπλῆ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ ἐπαναλαμβανομένης τῆς πρώτης καταςατικῆς πράξεως.— Ἀντιπεφωνημένον (*) ὀνομάζεται τὸ ἀντίγρα-

φον, ὅταν αὐτὸ παρεβλήθη πρὸς τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπεβεβαιώθη ἡ πρὸς ἄλληλα ἀμφοτέρων συμφωνία παρά τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἀρχῆς. Ὁ. 127. 193. 151. Πολ. 425.

(*) Γ. ἐπικυρωμένον

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

425. Ἀντίγραφα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀντιπεφωνημένα (*), δὲν ἀρκοῦν συνήθως πρὸς σύστασιν ἐντελοῦς ἀποδείξεως· ὅθεν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται ἐν πρωτοτύπῳ (ἄρθρ. 391).

(*) Γ. ἐπικυρωμένα

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα.

426. Ὡς πρωτότυπα θεωροῦνται· — 1. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ διάδικοι (*) ἀπεφήναντο ὡς ἀποδείξεως δύναμιν ἔχοντα, ἤτοι εἰπόντες τοῦτο ῥητῶς, ἢ ὡς χρησάμενοι αὐτοῖς πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὲρ ἑαυτῶν· — 2. ὅλα τὰ παρά τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, δικηγόρου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου συντεταγμένα ἢ ἐπικυρωμένα (**) ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων ἢ κατατεθειμένων ἐγγράφων· — 3. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα, ἐξετασθείσης τῆς τῶν πρωτοτύπων κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν ἀκεραιότητος (***) καὶ συμπαραληφθέντων τῶν ἐχόντων συμφέρον, συνετάχθησαν παρά τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως ἢ δικηγόρου, συμπαρεβλήθησαν (****) πρὸς τὸ πρωτότυπον, εὑρέθησαν ἀπαράλλακτα καὶ ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, βεβαιούντων ταῦτα πάντα· — 4. ἀντίγραφα ἀντιγράφων, ἐὰν τὸ πρῶτον συνετάχθη κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρ. 2 καὶ 3 ὡρισμένα, καὶ τὸ περαιτέρω ἀντίγραφον συνετάχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ. 192.

(*) Γ. τὰ μέρη αὐτά (**) Γ. καὶ ἐπικυρωμένα (***) Γ. κατ' αἴτησιν (****) ἀκριβῶς

427. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2-4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται μόνον, — 1. ὅταν τὸ ἔγγραφον ἀπολεσθῇ ἐντελῶς, καὶ ἀποδειχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅτι ὑπῆρξεν αὐτό· (*) — 2. ὅταν τὸ πρωτότυπον ἐξηφανίσθη

ἐξ αἰτίας ἐκείνου, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις· (*) — 3. ὅταν τις (**) καί τοιῶν πρὸς τοῦτο ὑπόχρεως, ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὸ πρωτότυπον, ἢ — 4. ὅταν τὰ πρωτότυπα λείπουν παντελῶς, τὰ δὲ ἀντίγραφα ἦναι ἀρχαῖα καὶ ἀνύποπτα, καὶ εὑρίσκωνται προσέτι εἰς δημόσια ἀρχεῖα ἢ καταχωριστήρια.

(*) ἢ (**) Γ. οὗτος

4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων.

428. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις γίνεται διὰ μνημείων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν διαδίκων τὸ νὰ ἐπισκοπῶσι δικαστικῶς τὰ μνημεῖα ταῦτα, ἢ νὰ φροντίζουν μόνον ὥστε νὰ γίνωνται διαγραφαὶ αὐτῶν· ἐὰν οὗτοι δὲν συμφωνῶσι, πρέπει νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία, ἥτις ὅμως δύναται νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἄλλου δικαστηρίου, κατὰ παραγγελίαν ἢ αἴτησιν. Πολ. 15. 277. 449.

έ. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων. (*)

1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἀπόδοσιν (**).

(*) Γ. ἐπιδείξεως τῶν ἐγγράφων (**) Γ. ἐπίδειξιν

429. Ἐὰν δὲν διακατέχῃ τὰ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ καθυποβλητέα ἔγγραφα ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος ἢ τρίτος τις, δύναται νὰ ἐκβιασθῇ ἡ κοινοποίησις καὶ παράδοσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένας περιπτώσεις. Πολ. 446.

430. Πρὸς ἀπόδειξιν (*) εἶναι ὑπόχρεως — 1. ὁ εἷς τῶν διαδίκων πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν (*) ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἢ ἀπεφήναντο ὅτι θέλουν (**) μεταχειρισθῇ· — 2. πᾶς διακάτοχος ἐγγράφων, ἀφορώντων τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ δικαιώματα, ἢ τὰ ὑποθέσεις τοῦ ἀποδεικνύοντος μόνου, ἢ αὐτοῦ καὶ ἄλλου τινὸς ἐν ταὐτῷ· — 3. πᾶς τρίτος διακάτοχος ἐγγράφων τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδειξις δὲν φέρει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν βλάβην· — 4. πᾶς συμβολαιογράφος, δικηγόρος, δικαστικὸς γραμματεύς, κλητήρ,

κολλυβιστὴς, καὶ πᾶς ἄλλος διωρισμένος εἰς φύλαξιν ἐγγράφων (α) 433. 432. 432.

(*) μετεχειρίσθη (**) ἢ ἀπεφήνατο ὅτι θέλει

2. Διαδικασία.

431. Ὅστις, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ζητεῖ τὴν κοινοποίησιν ἢ τὴν ἀπόδοσιν (*) ἐγγράφου τινὸς, πρέπει νὰ βεβαιώσῃ τὸ ὁποῖον ἔχει κατὰ τοῦτο νόμιμον συμφέρον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δικαίωμά του. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος (**) ἀρνῆται τὴν διακατοχὴν τοῦ ἐγγράφου, γίνεται παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις (***).

(*) Γ. ἐπίδειξιν (**) Γ. ἐναγόμενος (***) Γ. ἀπόφασις

432. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 430 ἀριθ. 3, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἄρνησις τῆς ἀποδόσεως, ὅταν ὁ τρίτος διακάτοχος βεβαιώσῃ δι' ὅρκου, ὅτι ἤθελε βλάψει ἑαυτὸν οὕτως. — Ἐάν τις ἀρνῆται ἄνευ λόγου τὴν ἀπόδοσιν (*), δύναται νὰ βιασθῇ πρὸς τοῦτο διὰ κρατήσεως, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, προσέτι διὰ προστίμου δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν· ἐὰν δὲ καὶ τὰ ἀναγκαστικὰ ταῦτα μέτρα μένουν ἀτελεσφόρητα, πράττονται κατὰ τοῦ ἀρνουμένου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 315 ὡρισμένα. Πολ. 315. 206. 999,7.

(*) Γ. ἐπίδειξιν

433. Ἐὰν ὁ ἐν τῇ δίκῃ μὴ ἔχων συμφέρον τρίτος διακάτοχός τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 430 ἀναφερομένων ἐγγράφων δὲν πείθεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν (*), καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον νὰ προσαγάγῃ τὰς ἐνστάσεις του, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ἀρνουμένου δὲ χωρὶς λόγου τὴν ἀπόδοσιν (**), ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα. — Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἂν οὗτος, καλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ· συγχρόνως θεωρεῖται ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὡς παραιτούμενος τῶν κατὰ τῆς ἀποδόσεως (***) τῶν ἐγγράφων ἐνστάσεών του. Πολ. 432.

(*) Γ. εἰς ἐξουσίαν ἐπίδειξιν (**) Γ. ἐπίδειξιν (***) Γ. ἐπιδείξεως

(α) Ὅρα ἄρθρ. 6 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ 317. ἄρθρ. Πολ.

434. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόδοσιν (*) ὑποχρεώσεως, καθὼς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο γενομένων ἐνστάσεων καὶ λοιπῶν ἀντιῤῥήσεων, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

(*) Γ. ἐπίδειξιν

ς'. Διαδικασία γινομένη, ἀμφισβητουμένης οὔσης (*) τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός.

1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

435. Ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινὸς (ἄρθρ. 396), ἐπὶ μὲν δημοσίων ἐγγράφων, φερόντων ὅλα τὰ (**) γνωρίσματα τῆς νομίμου ἐκδόσεως (ἄρθρ. 385, 398, 402 καὶ 403), εἰκάζεται ἡ γνησιότης, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικῶν, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ. Πολ. 453.

(*) παρέλκει (**) Γ. ἐξωτερικὰ

436. Ἐάν, καίτοι προσόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων γνωρισμάτων, ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται δημόσιόν τι ἔγγραφον, ἀρνῆται τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου τούτου, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξιν, ἀρχόμενος αὐτῆς ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρ. 405. — Ἡ γνησιότης δὲ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπογραφῆς (ἄρθρ. 409 καὶ 412) ὅθεν τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 437-449 διατασσόμενα ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα. Πολ. 134. 250. 398. 400.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

ά. Ἀναγνώρισις ἢ ἄρνησις.

437. Ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται (*) εἰς τὸ δικαστήριον ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, εἶναι ὑπόχρεως, ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπογραφήν του, ἢ νὰ τὴν ἀρνηθῇ· ἤ, ἐὰν ἦναι κληρονόμος ἢ ἄλλος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐκδόντος καὶ δὲν θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἔγγραφον, πρέπει νὰ ἐκφράσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ὑπογραφήν. — Ἐὰν ὁ εἰρημένος δὲν κάμῃ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον ὡς ἀνεγνωρισμένον. Πολ. 412. 496.

(*) Γ. προσήχθη

438. Ἀναγνωρίσας δὲ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς

δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαλαμβανόμενα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις. — Ἐὰν δὲ ἀρνῆταί τις τὴν ὑπογραφήν του, ἢ λέγῃ, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζει, ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, ἀρχόμενος τῆς ἀποδείξεως παραχρῆμα, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει. Πολ. 250, 405. 436.

439. Ἐὰν ἐν τῇ πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ἄρνησιν τοῦ ἐγγράφου προσδιορισθείσῃ συνεδριάσει ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον, ἀπειθῶν, δὲν ἐμφανισθῇ, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρωτότυπον καθυπεβλήθη πρότερον ἤδη, καὶ εὑρίσκεται εἰσέτι ἐν τοῖς *ἀρχείοις* (*), ἢ ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ (ἄρθρ. 395), ὅτε προχωρεῖ ἡ δίκη καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προσάγοντος. — Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἀνεγνωρισμένον. Πολ. 273.

(*) Γ. τῇ δικογραφίᾳ.

β'. ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος.

440. Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῶν συνήθων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως δι' ἄλλων ἐγγράφων, ἐν οἷς ὁ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον *ὡμολόγησεν* (*) ἤδη τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται, ἢ διὰ μαρτύρων, οἵτινες εἶδον τὸ ἔγγραφον ὑπογραφόμενον, ἢ συνυπέγραψαν αὐτὸ ὡς συνέγγραφοι ἢ δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν γνησιότητα, ἢ δι' ὅρκου ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τέλος διὰ παραβολῆς τῆς ὑπογραφῆς πρὸς ἄλλα ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα, ἢ ἄλλας ἀναμφισβητήτους ὑπογραφὰς τοῦ αὐτοῦ *ἀνθρώπου*. (**) Πολ. 304, 2. 264. 351. 378. 291. Ποιν. 318.

(*) Γ. ἀνεγνώρισεν (**) Γ. ἐκδότου

441. Περαιτέρω πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασία εἶναι ἐντελῶς περιττή, ὅταν τὸ ἔγγραφον, διὰ ξύσματος ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου, ἦναι ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥστε ὁ δικαστὴς δύναται νὰ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν μὴ γνησιότητα. Πολ. 277.

442. Ἐὰν γίνῃ ἔναρξις ἀποδείξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' ἐπαγωγῆς ὅρκου, ὁ ὅρκος πρέπει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἢ νὰ ἀντεπαχθῇ. — Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ δι' ἐγγράφων ἢ μαρτύρων, ἐκεῖνα μὲν ἐμφανίζονται, οὗτοι δὲ ὀνομάζονται παραχρῆμα. — Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ παραβολῆς ἐγγράφων, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 293.

443. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζει τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην συνεδρίασιν, τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, ὁρίζον τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, πρὸς συζήτησιν τῶν καθυποβληθέντων ἐγγράφων, ἢ πρὸς συμπαραβολὴν τῶν χειρογράφων, συνεδρίασιν, ἐὰν δὲν ἦναι πρόσφορον ἢ δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῶσι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

444. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ τῶν χειρογράφων, ὁ ἀποδεικνύων ὀφείλει, πρὶν τῆς εἰς τὴν παραβολὴν ὡρισμένης συνεδριάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον πρὸς ποῖα ἔγγραφα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ παραβολή· καὶ ἢ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραφείῳ τὰ πρωτότυπα, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν ἀντίδικον ποῦ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἰδῇ. — Ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἰδιαιτέρως νὰ φροντίσῃ, ὥστε τὰ ἔγγραφα ταῦτα νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν πρωτοτύπῳ.

445. Παραβαλλομένου τοῦ ἐγγράφου ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἢ τινος τρίτου ζῶντος ἔτι, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ὥστε νὰ γράψῃ τι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ νὰ γίνῃ ἡ συμπαραβολή. Πολ. 319.

446. Εἰς τὴν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν συμπαραβλητέων ἐγγράφων ὑποχρέωσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 419-434 ὡρισμένα. — Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν καθυποβληθέντα ἔγγραφα δὲν ἦναι ἀναμφιβόλως γνήσια, δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ παρεμπίπτουσα πρᾶξις περὶ τῆς περαιτέρω παραβολῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ παύει (*) τὸ ἔνδικον μέσον τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων.

(*) Γ. ἀπόλλυται.

447. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραβολὴν

τῶν ἐγγράφων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 278, 286-288, 291 κ. ἐπ. περὶ ἐμπειροτεχνῶν ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ παραβολὴ τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἐ ν τ ὸ ς (*) τοῦ ἀκροατηρίου, ἄνευ σπουδαιοτάτων λόγων. Πολ. 293.

(*) Γ. ἐκτὸς

γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

448. Ἐὰν ἐπιτύχῃ ἡ ἀπόδειξις, καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὑπογραφὴ ὡς γνησία, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τοῦ ἐγγράφου, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 412 ὡρισμένα. Συγχρόνως καταδικάζεται ὁ ἀρνηθεὶς τὴν γνησιότητα εἰς πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου εἰς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 206.

δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ἰδιωτικῶν ἐγγράφ. καὶ ἀρχαίων μνημείων.

449. Ἐὰν ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἦναι τόσον ἀρχαῖον, ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ γνωρίσῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἔγγραφα πρὸς παραβολὴν, πρέπει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον νὰ δοκιμασθῇ παρ' ἐμπειροτεχνῶν, ἐχόντων πεῖραν περὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα. — Περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων πράττεται ὅ,τι καὶ περὶ ἀρχαίων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. — Εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 292 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 428.

ε'. Σχέσεις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.

450. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 436 κ. ἐπ. ἔγινεν ἔναρξις τῆς περὶ γνησιότητος ἀποδείξεως, ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας ἡ κυρία διαδικασία.

451. Ἰδιαιτέρα ἀπόφασις περὶ τοιούτων παρεμπιπτόντων ζητημάτων πρέπει, εἰ δυνατὸν, νὰ μὴ ἐκδίδεται, ἀλλὰ συνήθως ἡ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρεμπιπτουσῶν τούτων ἀποδείξεων ἀπόφασις νὰ συνδέεται μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν μὲ τὴν περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀπόφασιν. Πολ. 227.

452. Μόνον ὅταν τὸ π ρ ο β α λ λ ό μ ε ν ο ν (*) ἔγγραφον ἀνάγεται εἰς ἓν μόνον ζήτημα δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ

τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀναβάλῃ ὡς πρὸς τοῦτό μόνον τὴν κυρίαν δίκην, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Πολ. 228. 730.

(*) Γ. προσβαλλόμενον

ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου, προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

1. Ἐν γένει.

453. Πᾶν ἔγγραφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν· τὰ δὲ ἰδιωτικά, καὶ ὅταν διὰ συμπαραβολῆς πρὸς ἄλλα χειρόγραφα ἀπεδείχθησαν γνήσια. Πολ. 435.

2. Εἰσαγομένης ποινικῆς δίκης.

454. Ἐὰν ὡρισμένος τις ἄνθρωπος ἐγκαλῆται ὡς πλαστογράφος (*), δύναται ἡ πλαστογραφία ἢ ἡ νόθευσις τοῦ ἐγγράφου νὰ προσβληθῇ (**) εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς πολιτικῆς δίκης, καὶ νὰ καταδιωχθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς (***) ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ποιν. 7. 316. 321.

(*) ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὡρισμένον πρόσωπον (**) Γ. προβληθῇ (***) Γ. κατηγορίας

455. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην περίπτωσιν ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἐὰν τὸ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἔγγραφον ἦναι, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης, καὶ ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ δημοσίου ἐγγράφου ἢ περὶ ἰδιωτικοῦ, ἀναγνωρισθέντος ὡς γνησίου (ἄρθρ. 403, 412 καὶ 448), ἀναβάλλεται προσωρινῶς ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς (*). Ποιν. 317. 320. Πολ. 227. 10.

(*) Γ. αὐτοῦ

3. Εἰσαγομένης πολιτικῆς δίκης.

456. Πολιτικῶς δύναται νὰ εἰσαχθῇ κυρία ἀγωγὴ ἕνεκα πλαστογραφίας ἢ νοθεύσεως ἐγγράφου τινὸς τότε μόνον, ὅταν ὁ κακουργήσας ἀπέθανεν ἢ ἡ κατηγορία παρεγράφη, καὶ πρόκειται νὰ γίνῃ ἕνεκα πλαστογραφίας ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ κακουργήσαντος ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, εἰσάγεται ἐν

παρόδῳ (*) ἡ ἕνεκα πλαστογραφίας, ἢ νοθεύσεως πολιτικὴ ἀγωγή, διαρκούσης τῆς κυρίας δίκης.

(*) Γ. παρεμπιπτόντως

457. Ἡ παρεμπίπτουσα ἀγωγὴ τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ δεκτή, ὅταν ὁ ἀντίδικος φανερώσῃ, ὅτι θέλει νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν προκειμένην δίκην τὸ ὡς ψευδὲς (*) προσβαλλόμενον ἔγγραφον. — Ἡ δήλωσις αὕτη παραδίδεται (**) ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν (ἄρθρ. 396) Ποιν. 320.

(*) Γ. πλαστὸν (**) γίνεται

458. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος φανερώσῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ἔγγραφον, προχωρεῖ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης. — Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ἔγγραφον, γίνεται ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 396, 440-447 καὶ 450-452 διατεταγμένη διαδικασία. Πολ. 730.

459. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρεμπιπτούσης διαδικασίας φανῶσι σημεῖα κατὰ ῥητῶν ἀνθρώπων, εἰσάγεται καὶ τότε ποινικὴ δίκη, κατὰ τὸ ἄρθρον 454. — Ἐὰν δὲ δὲν φανῶσι τοιαῦτα σημεῖα, γίνεται συγχρόνως ἀπόφασις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 451, περί τε τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπιπτούσης δίκης. Πολ. 227. Ποιν. 7. 316. 321.

4. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

460. Ἐὰν τὸ ἔγγραφον κηρυχθῇ ὡς πλαστόν, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐγγράφου· ἀναβάλλεται δὲ ἡ ἐκτέλεσις, μέχρις ὅτου κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ ἀπόφασις. Πολ. 185. 818.

5. Ἀποτυχία τῆς ἀποδείξεως.

461. Ἐὰν ἀπέτυχεν ἡ περὶ πλαστογραφίας ἀπόδειξις, καὶ εὑρέθη τὸ ἔγγραφον γνήσιον, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἡ παραίτησις τῆς ἀγωγῆς εἶναι ὡς πρὸς τὴν ποινὴν ὁμοία μὲ τὴν ἧτταν. Πολ. 206.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης.

Α. Διακοπή.

α. Ἑκουσία.

462. Ἀρξαμένη δίκη δύναται νὰ διακοπῇ, ἢ ἑκουσίᾳ βουλῇ τῶν διαδίκων, ἢ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν Πελ. 227.

β. Κατ' ἀνάγκην.

1. Ἐν γένει.

463. Βιαία διακοπὴ γίνεται ἰδίως· — 1. ἀποθανόντος ἀντικλήτου τινὸς, ἐὰν οὗτος δὲν ἦτον δικηγόρος (ἄρθρ. 153)· ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πρὸς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του δηλοποιήσεως τοῦ θανάτου — 2. παραιτηθέντος, ἀπολυθέντος, ἐκπτώτου γενομένου τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἀποθανόντος τοῦ δικηγόρου· ἐὰν δὲ οὗτος (*) ἦτον ἀντίκλητος, καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 ἀναφερομένης δηλοποιήσεως· — 3. ἐπὶ τοῦ θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν, γενομένων εἰς τοὺς διαδίκους, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75 ὡρισμένα, ἡ εἰρημένη κατ' ἀνάγκην διακοπὴ δὲν γίνεται, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δηλοποιήσεως τοῦ θανάτου ἢ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀντιδίκου, ἢ τοῦ ἀντικλήτου αὐτοῦ (**)· — 4. ἐπὶ προδικαστικῶν ζητημάτων, συζητήσεων ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου· — 5. ἐπὶ δισταγμῶν περί τινος δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 29-55· — 6. ἐπὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως τῶν πράξεων πληρεξουσίου τινὸς, δικηγόρου, δικαστικοῦ γραμματέως (***), ἢ ἄλλου ἐπιτετραμμένου τὴν κοινοποίησιν (****) δικαστικῶν πράξεων, ἕνεκεν ἐλλείψεως πληρεξουσιότητος ἢ ὑπερβάσεως αὐτῆς. Πελ. 10. 92. 102. 269, 464-466. 468.

(*) Γ. τοῦ δικηγόρου, ἐὰν οὗτος ἦτον (**) Γ. εἰς τὸν ἀντίδικον, ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ (***) Γ. κλητῆρος, (****) ἐπίδοσιν

2. Ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις.

464. Εἰς πληρεξουσιότητας παντὸς εἴδους δύναται ἢ ἐν

τῷ ἄρθρῳ 463 ἀριθ. 6 ἀναφερομένη ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις νὰ προβληθῇ διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς. — Ἐὰν δὲ ἐπροβλήθη μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποδοκιμαστέας ἢ μὴ ἀναγνωριστέας πράξεως, θεωρεῖται ἡ πρᾶξις αὕτη ὡς κεκυρωμένη καὶ δὲν εἶναι δεκτὴ περαιτέρω ἀγωγή. Πολ. 269. 811, 1.

465. Ἡ καθ' αὑτὸ ἀγωγὴ(*) κρίνεται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς κυρίας ἀγωγῆς· ἡ δὲ παρεμπίπτουσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρεμπιπτούσης. — Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει ἡ κυρία ἀγωγὴ — 1. νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἢ ἦτον ἐκκρεμής· καὶ μόνον τότε παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἐν γένει ὁ ἐναγόμενος, ὅταν ἡ ἀποδεδοκιμασμένη ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένη πρᾶξις δὲν ἀναφέρεται παντάπασιν εἰς τὴν δίκην (**) — 2. νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀποδεδοκιμασμένον πληρεξούσιον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μετόχους τῆς κυρίας δίκης (***), ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν· καὶ — 3. πρέπει να ἀναβάλλεται ἡ κυρία δίκη μέχρι τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 21. 22). 234.

(*) Γ. ἡ κυρία ἀγωγὴ (**) Γ. δίκην τινὰ (***) καὶ εἰς τὰ λοιπὰ εἰς τὴν κυρίαν δίκην ἐνεχόμενα μέρη

466. Συγχωρηθείσης(*) τῆς ἀγωγῆς καὶ κριθείσης εὐλόγου(**) τῆς ἀποδοκιμάσεως, ἀποφαίνεται το δικαστήριον την ἀποδοκιμασθεῖσαν πρᾶξιν ὡς μὴ οὖσαν, καὶ καταδικάζει τὸν πληρεξούσιον εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων, καί, ἂν οὗτος ἦτον δικηγόρος ἢ κλητήρ, ἢ ἄλλος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθυποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. — Ἐὰν δὲ ἀπεῤῥίφθη ἡ ἀγωγή, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 92. 203.

(*) Γ. παραδεκτῆς γενομένης (**) ἰσχυρᾶς

γ'. Ἀποτελέσματα τῆς διακοπῆς.

467. Πᾶσα δικαστικὴ πρᾶξις, ἐπιχειρηθεῖσα μετά τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ὡρισμένων διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης. Πολ. 466.

Β'. Ἐπανάληψις τῆς ἀγωγῆς (*).

α. Ἐν γένει.

468. Τὴν ἐπανάληψιν δύναται νὰ κάμῃ τις ἢ αὐθορμήτως, ἢ καὶ βιαζόμενος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1-3, ἡ ἐπανάληψις εἶναι τότε μόνον περιττή, ὅταν ἡ δίκη ἦναι ὥριμος. Πολ. 469. 470. 471.

(*) Γ. δίκης

469. Ὡς ὥριμος θεωρεῖται ἡ δίκη, — 1. ὅταν εἰς τὰς συνήθεις δίκας ἡ προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσε, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐξετέθη (**) πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ τὸ δικαστήριον συνῆλθεν ἐπὶ τούτου πρὸς διάσκεψιν — 2. ὅταν, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐγγράφως ἀνακρινομένων, τὰ ἔγγραφα ἐνεχειρίσθησαν, ἢ παρῆλθον αἱ πρὸς ἐγχείρισιν προθεσμίαι· — 3. ὅταν ἐκοινοποιήθησαν προσηκόντως τὰ δικόγραφα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Πολ. 57. 581. 614.

(*) ἀνεξλήθη

β'. Ἑκουσία.

470. Τὴν ἐπανάληψιν δύναταί τις νὰ κάμῃ αὐθορμήτως, — 1. ἐπὶ ἑκουσίας διακοπῆς δι' ἁπλῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διαδικασίας, ἄνευ περαιτέρω ἐξηγήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον· — 2. ἐπὶ βιαίας διακοπῆς, — α. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, κηρύττοντος τοῦ κληρονόμου, ἢ τοῦ αὐτεξουσίου γενομένου διαδίκου, ὅτι θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην· — β'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1-3, διορίζοντος τοῦ διαδίκου ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νέον ἀντίκλητον ἢ ἀντιπρόσωπον (*), εἰδοποιοῦντος περὶ τοῦ πράγματος τὸν ἀντίδικον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολουθοῦντος τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης· — γ'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, ἀναγγέλλοντος τοῦ διαδίκου, ὅστις μέλλει ἑκουσίως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην, εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ ἐξακολουθοῦντος ἐπομένως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.

(*) Γ. διορίζοντος τοῦ διαδίκου νέον ἀντίκλητον ἢ ἐνεργοῦντος τὸν διορισμὸν νέου ἀντιπροσώπου

γ'. Κατ' ἀνάγκην.

471. Πρὸς ἐπανάληψιν μὴ ὡρίμου εἰσέτι δίκης δύναται

ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων νὰ βιάσῃ τὸν ἄλλον. — 1. προσκαλῶν κατά τ ι ν α (*) ἑκουσίαν διακοπὴν τὸν ἀντίδικον πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, προσκαλῶν τὸν κληρονόμον ἢ τὸν αὐτεξούσιον καταστάντα διάδικον εἰς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1-3, προσκαλῶν τὸν ἀντίδικον εἰς διορισμὸν νέου ἀντικλήτου, ἢ νέου ἀντιπροσώπου, καὶ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δίκης· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, κοινοποιῶν εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ προσκαλῶν αὐτὸν εἰς ἐπανάληψιν, καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως. Πολ. 468.

(*) τὴν

δ'. Διαδικασία.

472. Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀντιδίκου μετὰ ταύτην τὴν κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας ἐπιχειρητέαν σ υ ζ ή τ η σ ι ν (*), καὶ ἐπαναλαβόντος τὴν δίκην, προχωρεῖ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

(*) Γ. διαδικασίαν

473. Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ ἀντιδίκου ἐξ ἀπειθείας, τὸ δικαστήριον κηρύττει κατ' ἐρήμην τὴν δίκην ὡς ἀπανειλημμένην, καὶ διατάττει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης. — Ἡ κατ' ἐρήμην γενομένη ἀπόφασις αὕτη δύναται να ἀνακοπῇ κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας. Πολ. 596 ἑ.

474. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν δίκης τινὸς προκύψωσι δυσχέρειαι καὶ διστατγμοί, συζητεῖται καὶ δικάζεται τὸ παρεμπίπτον τοῦτο ζήτημα, κατὰ τὸ ἄρθρον 231 ἀριθ. 1. — Ἐπαναληφθεῖσα δίκη ἐξακολουθεῖται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπελίποντο εἰσέτι, καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν στάσιν, καθ' ἣν εὑρέθη ἐπὶ τῆς διακοπῆς. Πολ. 194. 467.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Κατάργησις καὶ ἐντελὴς ἀποπεράτωσις τῆς δίκης.

Α. Ἐν γένει.

475. Δίκη, ἅπαξ ἀρξαμένη, ἐ ξ α κ ο λ ο υ θ ε ῖ (*) με-

χρι τῆς παύσεως ἢ τῆς τελείας ἀποπερατώσεως αὐτῆς· ὅθεν, — 1. δὲν δύναται αὕτη νὰ παραιτηθῇ(**) καὶ νὰ ἀρχίσῃ νέα δίκη, πρὶν ἀποπερατωθῇ κατὰ νόμιμον τρόπον ἡ ἤδη ἀρξαμένη· — 2. Ἡ διακοπὴ δὲν καταργεῖ μόνη τὴν δίκην· ἀλλ' αὕτη ἐπαναλαμβάνεται (ἄρθρ. 467-471), ἢ ἀποπερατοῦται κατ' ἄλλον νόμιμον τρόπον.

(*) Γ. διαρκεῖ. (**) Γ. ἐγκαταλειφθῇ

476. Νόμιμος κατάργησις ἢ ἀποπεράτωσις τῆς δίκης γίνεται μόνον — 1. δια τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως· — 2. διὰ τῆς ἐξαλείψεως(*) τοῦ τῆς ἀγωγῆς δικαιώματος· — 3. διὰ συνυποσχετικοῦ (ἄρθρον 105 κ. ἑπ.)· — 4. διὰ συμβιβασμοῦ· — 5. δι' ἀνατροπῆς· — 6. διὰ συναινέσεως(**)· — 7. διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐνστάσεως, τῆς ἀνταπολογίας κτλ. Πολ. 157. 477-480. 485.

(*) Γ. ἀποσβέσεως (**) Γ. συγκαταθέσεως

Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ.

477. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχουν, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα, τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα. — Περὶ τοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ καὶ τῶν λεπτομερεστέρων συμφώνων αὐτοῦ συντάσσεται δικαστικὴ ἔκθεσις ἢ πρᾶξις συμβολαιογράφου. Πολ. 936. 937. 938. 97. 525. 706.

478. Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 133 διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ, ἐκτὸς τούτου, να ἦναι ὑπογεγραμμένη παρ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συζήτησιν δικαστῶν· καὶ τότε εἶναι, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, ἐκτελεστὴ κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ κράτους. Πολ. 856, 5.

Γ'. Δι' ἀνατροπῆς.

479 Πᾶσα δίκη ἐξαλείφεται (*) δι' ἀνατροπῆς, ὅταν ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν δὲν ἐξηκολούθησεν. — Ἐπὶ δὲ εἰρηνοδικείων μετὰ ἓξ ἤδη μῆνας. Πολ. 476. 530.

(*) Γ. ἀποσβέννυται

480 Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη προθεσμία λογίζεται ἀδιαφόρως καθ' ὅλων τῶν διαδίκων, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀνηλίκων, κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν

δημοσίων καταστημάτων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐναντίον τῶν ἐπιτρόπων, κηδεμόνων καὶ ἄλλων παραστατῶν αὐτῶν ἀναγωγῆς των. — Τότε μόνον ἐπεκτείνεται ἡ εἰρημένη προθεσμία ἐπὶ ἓξ εἰσέτι μῆνας, ὅταν ἀπαιτῆται ἀ ν α γ κ α ί ω ς (*) ἐπανάληψις τῆς δίκης, ἢ διορισμὸς νέου ἀντικλήτου.

(*) Γ. παρέλκει

481. Ἡ ἀνατροπὴ δὲν γίνεται αὐτοδικαίως. — Ὅθεν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγὴ, ἐὰν, πρὶν δοθῇ αὕτη, ὁ ἀμελήσας διάδικος ἐπιχειρήσῃ πρᾶξίν τινα ἔγκυρον καὶ νόμιμον πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης. — Ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγὴ δύναται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦ ἀντιδίκου ἢ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὡρισμένα.

482 Μόνον ἐπὶ εἰρηνοδικείου γίνεται ἡ ἀνατροπὴ αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθουν ἓξ μῆνες. Πολ. 155. 170.

483. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς ἐ ξ α λ ε ί φ ε τ α ι (*) ἡ ὅλη δίκη μετὰ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς (ἄρθρ. 157.), καὶ οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ἦσαν καὶ πρὸ τῆς δίκης· ὅθεν ἰδίως, — 1. ὅλαι αἱ κατὰ τὴν δίκην ἐκδοθεῖσαι προπαρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ κατ' αὐτὴν γενόμεναι δ ι κ α σ τ ι κ α ὶ (**) πράξεις, στεροῦνται τοῦ κύρους αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὰς μεταχειρισθῇ· — 2. ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πλήρωμην ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς ἐ ξ α λ ε ι φ θ ε ί σ η ς (***) δίκης· — 3. ἀνατραπείσης τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης, καθίσταται τελεσίδικος ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις. Πολ. 210. 750. 484.

(*) Γ. ἀποσβέννυται (**) Γ. διαδικαστικαὶ (***) Γ. ἀποσβεσθείσης

484. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς πρώτης δίκης δὲν ἐξαλείφεται τὸ π ε ρ ὶ (*) ἀγωγῆς δικαίωμα ἐκτὸς ἐὰν παρεγράφη ἐν τοσούτῳ ἢ ἀπωλέσθη ἐξ ἄλλης αἰτίας.

(*) τῆς

Δ'. Διὰ σ υ ν α ι ν έ σ ε ω ς (*)

485. Διὰ τῆς σ υ ν α ι ν έ σ ε ω ς (*) ἀποπερατοῦται ἡ δίκη ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ὡς πρὸς τὸν συναινοῦντα, καὶ

καθίσταται άμετάκλητος καὶ ἀπρόσβλητος, καθ' ὅσον ἡ συγκατάθεσις τοῦ διαδίκου ἀπέβλεπέ τινας μόνον δικαστικὰς πράξεις τοῦ διαδίκου (**) ἢ τὴν ὅλην δίκην. 782. 789.

(*) Γ. συγκαταθέσεως (**) Γ. ἀντιδίκου

486. Συναίνεσις (*) τότε μόνον ἔχει κῦρος, — 1. ὅταν ὁ συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν κατάστασίν (**) του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75· — 2. ὅταν ἡ συναίνεσις (*) ἔγινεν αὐθορμήτως· — 3. ὅταν ἡ συναίνεσις (*) ἐξεφράσθη καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ ειδικοῦ πληρεξουσίου, ἤτοι ῥητῶς ἢ καὶ σιωπηλῶς, διὰ τοιούτων ἀναμφισβητήτων πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἀναγκαίως ὁ περὶ συναινέσεως (***) σκοπός. — Η ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου παραδοχὴ τῆς συναινέσεως (***) δὲν ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως. Πολ. 750. 97.

(*) Γ. συγκατάθεσις (**) Γ. περιουσίαν (***) Γ. συγκαταθέσεως

Ε΄. Αἱ ἀποχῆς.

487. Παραιτηθείσης ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, ἀνταπολογίας (*) κτλ. μιᾶς τινος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ καὶ ὅλης τῆς κυρίας ἢ τῆς παρεμπιπτούσης ἢ ἐπωφελοῦς (**) τινος διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἡ δίκη (***), ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον, — 1. ὅταν ὁ παραιτῶν ἔχῃ τὴν ἀπεριόριστον διαχείρησιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75 ὡρισμένα· — 2. ὅταν τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραφον ἦναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν ειδικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ παρεδόθη εἴτε εἰς τὸν διάδικον (****) αὐτὸν, ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν του· καὶ — 3. μόνον ἐπὶ ἀποδόσει ὅλων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελε συμφωνήσει εἰς τὴν παραίτησιν. Πολ. 750. 97.

(*) Γ. ἀντενστάσεως. (**) Γ. ἐπωφελεστέρας (***) Γ. ἐν μέρει ἢ καθόλου (****) Γ. ἀντίδικον

488. Διὰ τῆς τοιαύτης παραιτήσεως ἐπανέρχονται οἱ διάδικοι ἐντελῶς εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς κατὰ μέρος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ τῆς ὅλης δίκης (ἄρθρ.

157 καὶ 461) (*). — Ὅθεν — 1. δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν αἱ μὲν ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ἀνταγωγαί, ἀνταπολογίαι (**) κτλ, ὡς αὐτοτελεῖς ἀγωγαί, ἐὰν αὗται δὲν παρεγράφησαν ἐν τοσούτῳ, ἢ δὲν ἀπωλέσθη τὸ πρὸς ταύτας δικαίωμα ἕνεκα παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ἢ δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν· — 2. ὁ παραιτῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα προσέτι καὶ τότε, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐνέδωκεν εἰς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἀπεφασίσθη (***) τίποτε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ δὲν προσδιωρίσθη σαφῶς τὸ ἐναντίον.

(*) διορθ. 483 (**) Γ. ἀντενστάσεις (***) Γ. ἐσυμφωνήθη

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

489. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος πᾶσα εἰρηνοδικείου πρᾶξις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως. — Κωλυομένου ἑνὸς τῶν εἰρηνοδικῶν (*), ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον του εἷς τῶν παρέδρων, καί, ἂν καὶ οὗτοι κωλύωνται, δικάζει (**) τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν σημειωθησόμενον εἰρηνοδικεῖον. Πολ. 47. 50. 834. Ὀ. 5. 27. 270.

(*) Γ. εἰρηνοδίκου τινὸς (**) Γ. διεξάγει

Β'. Ἁρμοδιότης.

α. Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

490. (Ἐτροποποιήθη) (α). Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης ἀνεκκλήτως μὲν μέχρις εἴκοσι δραχμῶν, ἐκκλητῶς δέ, — 1. περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν περὶ κινητῶν κτημάτων ἀγωγῶν, τῶν ὁποίων

(α). Ν. 1 Φεβρ. 1838 περὶ τροπολογήσεως τοῦ ἄρθρου 490 ἐδαφ. 1 καὶ §. 1. τῆς πολ. δικ.

τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς· — 2. ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας· — ά. περὶ βλάβης εἰς δένδρα, κλήματα, εἰς καρποὺς ἀγρῶν καὶ κήπων· — β΄. περὶ βλάβης ἢ ἐμποδίσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν· — γ΄. περὶ καταστροφῆς ἢ βλάβης αἱμασιῶν, τάφρων, καὶ ἄλλων περιβόλων· — δ΄. περὶ βλάβης ἢ μετακινήσεως τῶν ὁρίων, γινομένης διὰ τῆς ἐν τῷ γεωργεῖν καὶ ἁμαξηλατεῖν παρεκβάσεως, διὰ ξυλοτομίας, ἀμητοῦ, βοσκῆς θρεμμάτων, θερίσεως, τρυγητοῦ κτλ. — έ. περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ῥέοντος ὕδατος, τὴν κώλυσιν ἢ μεταβολὴν ὑδραγωγείων, ποτιστικῶν ὀχετῶν, ἐκροῶν κτλ. — ς΄. περὶ παντοίων διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διακατοχήν, (*) ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· — ζ΄. περὶ διαφορῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατ᾿ οἶκον ἡσυχίας καὶ εὐταξίας· — ή. περὶ διαφορῶν μεταξὺ πρωτεργατῶν καὶ τῶν συνεργατῶν καὶ μαθητῶν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ἐργολάβων βιομηχανικῆς τινος ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐργατῶν, μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ὑπάρχοντος περὶ ἐργασίας, διδασκαλίας καὶ ὑπηρεσίας συμβολαίου (**). — θ΄. περὶ διαφορῶν μεταξὺ ἐνοικιαζόντων καὶ ἐνοικιαστῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐνοικιαστηρίου (***), καὶ ἀναγομένων εἰς ἐπισκευὰς ἐπὶ τοῦ ἐνοικιασθέντος πράγματος, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐνοίκιον· — ί. περὶ διαφορῶν ἐπὶ τῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν· — ιά. μεταξὺ ὁδοιπόρων καὶ ξενοδόχων, ἁμαξηλατῶν καὶ χειροτεχνῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν εἰς διατροφὴν καὶ ἀγώγια καὶ εἰς ἐργατικοὺς μισθοὺς ἀναλωθέντων (****). —

---

1. Τὸ ἄρθρον 490 ἐδάφ. 1 καὶ §. 1 τῆς πολ. δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς. Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν δικάζει ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ ὅλας τὰς προσωπικὰς καὶ τὰς ἀφορώσας τὰ κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀγωγάς, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας δραχμάς.

ιδ'. περὶ ἀγωγῶν ἕνεκα ζημίας, δυναμένης νὰ προέλθῃ ἐξ οἰκοδομημάτων ἀπειλούντων πτῶσιν, ἢ ἐκ πραγμάτων ἐκτεθειμένων ἢ ἀπηρτημένων. Πολ. 515. 529. 530. 618. 626. 629. 1035. Π. Ν. 314. 421. 422. 429. 430. 605. 624. 625. 693. 696.

(*) Γ. περὶ προσωρινῶν διατάξεων εἰς παντὸς εἴδους περὶ διακατοχῆς διαφορὰς (**) Γ. συναλλάγματος (***) Γ. περὶ μισθώσεως συναλλάγματος (****) Γ. ἕνεκα διατροφῆς, ἀγωγίων καὶ ἐργατικῶν μισθῶν ὀφειλομένων.

491. Καὶ ἂν ὁ εἰρηνοδίκης, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, δὲν ἦναι ἁρμόδιος, δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παρεκτείνουν τὴν δικαιοδοσίαν του, ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι διὰ συνυποσχετικοῦ εἰς αὐτὸν τὴν δίκην (ἄρθρ. 24 καὶ 112)· ἀλλὰ μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι τὸ ζητήσουν ῥητῶς, ἐγγράψωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησίν των εἰς ἔκθεσιν, ἤ, μὴ δυνάμενοι νὰ γράψουν, κάμουν τούτου μνείαν ἐν τῇ ἐκθέσει (*). Πολ. 112. 113. 24. 512.

(*) διορθ. κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρ. 7 τῆς Γαλλ. πολ. δικ. οὕτω· γίνῃ περὶ τῆς αἰτήσεώς των ἔκθεσις, τὴν ὑπογράψωσιν, ἢ ἂν δὲν δύνανται νὰ ὑπογράψωσι, γίνῃ περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

β'. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

492. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν. — 1. ἡ σφράγισις καὶ ἐκσφράγισις εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὕτη διατάττεται παρὰ τοῦ νόμου, ἢ ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων·—2. ἡ συμβολαιογραφία εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος συμβολαιογράφος·—3. ἡ προεδρία καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν συνελεύσεων τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου·—4. πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ὥστε (*) ὁ εἰρηνοδίκης διορίζει προσωρινῶς ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας, προεδρεύει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ζητεῖ τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ, λαμβάνει γνῶσιν ἑκάστοτε τῶν

λογχαριασμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν των ὑποθέσεώντου (*). Ο 102. 168. Πολ. 649. 650. 888. 891. 907. 928. 937. 965. 986. 1007. 1052. 1063. 1081.

(*) Γ. ἡ ἐπιτροπεία καὶ ἡ κηδεμονία, ἐφ' ὅσον (**) Γ. διαχείρισίν των

γ΄. Ἐπὶ συμβιβαστικῶν συζητήσεων.

493. Ὡς συμβιβαστικὸς ὑπάλληλος χρεωστεῖ ὁ εἰρηνοδίκης νὰ προσπαθῇ πρὸς συμβιβασμὸν των διαδίκων· καὶ — 1. ἐν μὲν ταῖς διαφοραῖς ταῖς μὴ ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του, ὅταν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν (*) ἐνώπιον αὐτου· — 2. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητός του, κατὰ τὰ ἄρθρα 490 καὶ 491, πρὶν προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 500. 521. 531.

(*) Γ. ἐπὶ τούτῳ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

Α΄. Προδικασία.

494. Ἡ ἐνώπιον εἰρηνοδικείου κλῆσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν κατα τὰ ἄρθρα 136 καὶ 137 προσόντων ἑκάστης κλήσεως, τ. ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον καθὼς καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, αἴτησιν ἀκριβῶς ὡρισμένην, καὶ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

495. Ἡ κλῆσις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἢ να συντεθῇ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατ' αἴτησιν τοῦ διαδίκου. — Πρέπει δὲ νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρα τοῦ διαδίκου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἢ καί, κατὰ τὸ ἄρθρον 514, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου. — Τὸ πρωτότυπον τῆς κλήσεως παρακατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα (*).

(*) πάντοτε εἰς τὴν δικογραφίαν

496. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς κλήσεως κοινοποιεῖται εἰς πάντα ἐναγόμενον· καί, ἂν πρόκειται νὰ προσκληθῶσι καὶ ὁμόδικοι (*), κοινοποιεῖται προσέτι καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν. — Τὸ εἶδος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ὡρισμένα. — Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται. — Ἀλλ' οἱ διάδικοι ἔχουν (*) τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἑκουσίως, ἄνευ κλήσεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 71. 539.

(*) Γ. κοινωνοὶ δικαιωμάτων (**) Γ. προσέτι

497. Ἐὰν ἐν τῇ κλήσει δὲν ὡρίσθη ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν ὡρίσθη παντάπασιν ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συζητήσεως, θεωρεῖται κατὰ νόμον ὡς ἡμέρα ἐμφανίσεως ἡ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως τρίτη ἡμέρα· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται, ἐὰν τὸ ἀπόστημα ἦναι μεγαλήτερον, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 ὡρισμένα. Πολ. 721. 541.

498 Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη προθεσμία δύναται μὲν νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, ἄλλο δὲν δύναται νὰ συντμηθῇ· — Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀργοπορίας, ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης εἰς αὐτὸν βεβαιώσεως, νὰ συντέμῃ τὴν προθεσμίαν ἐκείνην, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς ῥητὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου ἦναι εἰσέτι δυνατή. Πολ. 510. 620. 721. 726.

Β'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

499 Ἡ συζήτησις γίνεται δημοσίᾳ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, ἐκτιθεμένων προφορικῶς καὶ αὐτῶν τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων· προσεπιφυλάττονται δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 173-175, 182 καὶ 183 περί τε τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων ὡρισμένα — Μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχναι ἐξετάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐν γένει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 244 κ. ἑπ. καθόλου ὡρισμένα. Πολ. 287. 307. 580.

500. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν ἤτοι ἑκουσίως ἢ κατὰ προηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὁ δικαστὴς κάμνει πρῶτον, κατὰ τὸ ἄρθρον 493, ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμόν, ἢ συμβουλεύει

τοὺς ἐμφανισθέντας νὰ διαλύσωσι τὴν διαφοράν των διὰ διαιτητῶν. — Μόνον ἐὰν ἀποτύχωσιν ἀμφότερα, δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

501. Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 170-172 διατεταγμένα· ἡ δὲ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν ἢ, τὸ βραδύτερον, εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

502. Εἰς τὴν π ρ ο σ ε χ ῆ (*) συνεδρίασιν ἐκφράζει ὁ ἐναγόμενος, κατὰ τὸ ἄρθρον 160, ὅλας τὰς ἐνστάσεις του· καὶ ἑπομένως ὀνομάζει τοὺς μὴ κληθέντας τυχὸν ὁμοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καθὼς καὶ τοὺς κοινωνοὺς τῶν ἑαυτοῦ ὑποχρεώσεων, τοὺς ἐγγυητὰς ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, καὶ προτείνει τὴν κλήτευσιν αὐτῶν. — Ἡ κ λ ῆ σ ι ς (**) γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἄρθροις 491-496 ὡρισμένον τύπον, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων καὶ ἐντὸς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλῆσις ζητηθῇ εἰς ἑπομένην συνεδρίασιν, ἢ ἐκτελεσθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας ἀποφασίζεται ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πρλ. 561 ἰ.

(*) Γ. πρώτην (**) Γ. προσεπίκλησις

Γ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

503. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἤ τις τῶν ὁ μ ο δ ί κ ω ν (*), κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ποιεῖ πρὸ πάντων νὰ δ ο κ ι μ α σ θ ῇ (**), ἂν ἐξεδόθη ἡ κλῆσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὑρεθῇ ἔλλειψίς τις, διατάττεται νέα κλῆσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως. Πρλ. 594.

(*) Γ. προσεπικληθέντων κοινωνῶν δικαιωμάτων (**) Γ. ἐξετασθῇ

504. Ἐὰν ἡ κλῆσις ἔ γ ι ν ε ν (*) ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καὶ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, νὰ κ ά μ ῃ (**) τὴν ἀγωγήν του, καὶ ἐκδίδεται ἑπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Πρλ. 594. 595.

(*) Γ. ἐπεδόθη (**) Γ. ἀναπτύξῃ

505. Ἐντὸς πενταημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως (*) τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύναται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος· καὶ, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας ἢ βαρείας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην. — Ἀλλ' ἡ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν νὰ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. Πολ. 197. 596.

(*) Γ. ἐπιδόσεως

506. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἑκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494 498 προσόντα τῆς κλήσεως. — Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας δὲν δύναται συνήθως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187. Πολ. 598.

507. Ἡ προσηκόντως γινομένη (*) ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τήν τε ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. — Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλη ἀνακοπή. Πολ. 596 735.

(*) Γ. ἐπιδοθεῖσα

508. Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεὶς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθη, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἔναρξις τῆς συζητήσεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα. Πολ. 602.

509. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθη, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν. πολ. 602.

510. Τὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων. Πολ. 602.

511. Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἰσχύει, εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 508-510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν ὑποχρεώ-

σεων (*) ἐπίσης ὡς καὶ κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων. — Ω. πρὸς τοὺς ἐγγυητὰς, τὸν νόμιμον διακάτοχον κτλ, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 601-609 ὡρισμένα.

(*) Γ. τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

512. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις, κατ' αἴτησιν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον. Πολ. 25.

Δ'. Ἀπόφασις.

513. Ἀποφάσεις προπαρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι δὲν δύνανται, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δ έ ν (*) παρευρέθη εἰς τὴν δημοσίευσιν, οὔτε νὰ διεκπεραιωθῶσιν, οὔτε νὰ παραδοθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 καὶ 139 διατεταγμένα.

(*) Γ. παρέλκει ὁ δ έ ν.

Ε. Κλήσεις καὶ κ ο ι ν ο π ο ι ή σ ε ι ς (*).

514. Ἡ τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων κλήτευσις, ὁσάκις αὕτη ἦναι ἀναγκαία (ἄρθρ. 138, 139 καὶ 262), γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων· ἀλλ' ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, νὰ σχεδιάσῃ τύπον κλήσεως, καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτόν. Ἂν ὁ διάδικος ἦναι ἄπειρος τοῦ γράφειν, ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει προσέτι καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν κλῆσιν, νὰ τὴν σφραγίσῃ μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα του, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἴς τινα τῶν κλητήρων τὴν π α ρ ά δ ο σ ι ν (**) αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κλῆσις γίνεται διὰ ἐξόδων τοῦ καλοῦντος. — Εἰς τὴν κοινοποίησιν (**) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 καὶ ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 495. 154.

(*) Γ. ἐπιδόσεις (**) ἐπίδοσιν

ϛ'. Ἔνδικα μέσα.

α. Ἔφεσις.

515. Ἐκτὸς τῆς ἀνακοπῆς (ἄρθρ. 505), δύναταί τις νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὸ ἔνδικον τῆς ἐφέσεως μέσον, — 1. ἐπὶ πάσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐν ταῖς διὰ τοῦ ἄρθρου 490 ὡρισμένα·ς περιπτώσεσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἕνεκεν ἀνασ-

μοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου· — 2. ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων, ὄχι πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 180 καὶ 181 ἀκριβέστερον ὡρισμένα, ἀλλὰ συνάμα μὲ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ἀπομακρυνθῇ πάλιν κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐκ τῶν προτέρων προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων, καὶ ἑπομένως καταντήσῃ περιττὴ ἡ κατ' αὐτῶν ἔφεσις. — 3. ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐκτος ἐὰν ἤθελε διαταχθῇ κατὰ τα ἄρθρα 185-187 ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις· — 4. κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ κοινοποιήσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 181. 738. 749. 752. ἑ.

516. Το ἔγγραφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔφεσις, καὶ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἔφεσις, τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ δικαστηρίῳ. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, καὶ νὰ κοινοποιῆται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 140 κ. ἑπ. διατεταγμένους τύπους. — Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 619 622 ὡρισμένα Πολ. ἑ. 148. 153. 767. ἑ. 819.

517. Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία (*) δὲν γίνεται. — Ἐὰν εἰς μεταγενέστερον ἔγγραφον ἀναπτυχθῶσι καὶ ἄλλοι λόγοι ἐφέσεως, ἢ συναλλαγθῶσιν ἄλλα ἔγγραφα, συγχωρεῖται μὲν τοῦτο, ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνονται παρὰ τοῦ προξενήσαντος αὐτὰ διαδίκου. Πολ. 516. 1. 710.

(*) Γ. προδικασία

518. Ἡ ἔφεσις ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 186 διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δύναμιν ἀνασταλτικήν, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνεται περὶ τούτου, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις,

συζήτησις καὶ ἀπόφασις.— Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἡττηθῇ καταδικάζεται εἴς τε τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ παρὰ ταῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς πρόστιμον πέντε δραχμῶν.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 740-766 καὶ 772-783 ὡρισμένα. Πολ. 760 ἑ.

ς'. Ἀναίρεσις.

519. Μόνον ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος (ἄρθρ. 490 καὶ 491) καὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρον 477) (*) δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου. Πᾶσα ἄλλη παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ νόμου ἢ τῶν διατεταγμένων τύπων τῆς διαδικασίας δύναται νὰ προσβληθῇ (**) μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἢ δι' ἐκκλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 806. 807. 812. 831. 833.

(*) διορθ. 489 (**) Γ. νὰ προσβληθῇ

520. Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως ἐφαρμόζονται ὅσα διετάχθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 516 καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐκκλήσεως.—Ἡ ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον περὶ τῶν τελεσιδίκων καὶ ἀνεκκλήτων (*) ἀποφάσεων, καὶ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως —Ἡ ἀναίρεσις ἔχει (**) ἀνασταλτικὴν δύναμιν, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτησις γίνεται κατὰ τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατεταγμένους τύπους. Πολ. 812.

(*) ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεισῶν (**) Γ. δὲν ἔχει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Συζήτησις περὶ συμβιβασμοῦ.

Ά. Κλῆσις.

521. Οἱ ἐν γένει τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἔχοντες διάδικοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτόκλητοι ἢ καὶ κατὰ κλῆσιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ νὰ κάμουν συζήτησιν περὶ συμβιβασμοῦ. Πολ. 493. 526.

522. Τὸ κλητήριον ἔγγραφον περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνῃ ἡ συζήτη-

σις, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως, καὶ διαλαμβάνει ἐν συνόψει τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ.—Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. — Ἐφαρμόζονται δὲ εἰς αὐτὸ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 497, 498 καὶ 514 ὡρισμένα.

Β'. Συζήτησις.

ά. Ἐν γένει.

523. Ἡ συζήτησις δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην δημοσίως, πάντοτε δὲ διὰ ζώσης. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, κατὰ τὴν συμβιβαστικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀκολουθοῦν οὐδὲ τὸ ὑφιστάμενον δίκαιον, οὔτε τοὺς νομίμους τύπους· ἀλλὰ πρέπει μόνον νὰ προσπαθοῦν νὰ συμβιβάζουν τοὺς διαδίκους. Πολ. 162. 493.

524. Δύνανται προσέτι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχναι, νὰ γίνωσιν αὐτοψίαι καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν ἔγγραφα καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις. Ὁ δὲ τυχὸν ἐ π ε ν ε χ θ ε ὶ ς (*) ὅρκος ἰσχύει μόνον ὡς ἐξώδικος ὅρκος (ἄρθρ. 349), ὅστις, κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἀρχάς, δύναται μὲν νὰ γίνῃ δεκτὸς, ἀλλ' εἰμπορεῖ ἐπίσης καὶ νὰ ἀποβληθῇ χωρὶς βλάβην. — Ὁμολογία γενομένη ἔχει ὡσαύτως μόνας τὰς συνεπείας ἐξωδίκου ὁμολογίας (ἄρθρ. 265-267).

(*) Γ. ἐπαχθεὶς

ϐ'. Ἐπὶ κατορθωθέντος συμβιβασμοῦ.

525. Εἰς τὸν κατορθωθέντα συμβιβασμὸν ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 477 καὶ 478 διατεταγμένα. — Ἐὰν ὅμως δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμὸς, γίνεται περὶ αὐτοῦ σύντομος μόνον σημείωσις ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῃ ἐκθέσει.

γ'. Μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου τινός.

526. Μὴ ἐμφανισθέντος ἑνὸς τῶν διαδίκων, δὲν συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ βεβαιοῦται ἐπὶ τοῦ κλητηρίου ἐγγράφου τοῦ ἐμφανισθέντος διαδίκου. — Εἰς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα ἀρνεῖται ὁ δικαστὴς, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πᾶσαν μεταγε-

νεστέραν συνεδρίασιν, ἕως ὅτου οὗτος πληρώσῃ ἕνεκα τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του πρόστιμον δέκα δραχμῶν εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον τοῦ κράτους, καὶ φέρῃ βεβαίωσιν περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης. Πολ. 531. 155. 170.

Γ'. Συνέπειαι τῆς κλήσεως.

527. Καὶ ἂν δὲν κατωρθώθη συμβιβασμὸς, ἢ ἂν δὲν ἐνεφανίσθη εἷς τῶν διαδίκων, ἔχει ἡ ἐνώπιον τοῦ συμβιβάζοντος δικαστοῦ κλῆσις ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 156 ὡρισμένας συνεπείας, ἐὰν ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν κλῆσις ἐκοινοποιήθη ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὀφείλων ὁ διάδικος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, δὲν ἐνεφανίσθη, ἢ ἀφ' ἧς ἐγένετο παρ' αὐτῷ ἀτελεσφορήτως ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν. Πολ. 156.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

528. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἀπόφασίς τις, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως. Πολ. 49. 807. Ὀ. 91.

Β'. Ἁρμοδιότης.

529. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν κρίνει — 1. περὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν παρεπέμφθησαν εἰς τοὺς ἐμποροδίκας ἢ τοὺς εἰρηνοδίκας· ἰδίως δὲ καὶ περὶ παντοίων εἰς τὴν διακατοχὴν ἀναγομένων διαφορῶν, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπάγεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν· — 2. περὶ ἐφέσεως ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 116 ἴσων αὐταῖς θεωρουμένων ἀποφάσεων· περὶ τούτων δὲ ἀποφασίζουν ἀνεκκλήτως· — 3. περὶ πάσης ἀγωγῆς, ἄνευ διακρίσεως τῆς ποσότητος καὶ τῆς ἁρμοδιό-

τητος, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ἤτοι παρεξέτεινάν τὴν διαιτοδοσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ῥητῶς καθυπέβαλον ἑαυτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πρωτοδικῶν ὡς διαιτητῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 105. κ. ἐπ. Πολ. 112. 113. 491. 618. 629. 518.

530. Ἀνεκκλήτως (*) ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν (α), — 1. περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ πράγματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς· ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ποσότητα λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις, χωρὶς τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων· — 2. περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τῶν ὁποίων το ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τας εἰκοσιπέντε δραχμάς — 3. ἐπὶ συνυποσχετικῶν, ἐαν τοῦτο συνεφωνήθη ῥητῶς, κατὰ τὸ ἄρθρον 116. Πολ. 20. 490.

(*) Γ. εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς συνήθεις ὑποθέσεις.

Ά. Προδικασία.

ά. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν.

531. Πρὶν νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ ἤτοι ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου, κατα τα ἄρθρα 521 κ. ἐπ., ἢ ἐνώπιον συμβιβαζόντων δικαστῶν κα α τὸ ἄρθρον 124, καί, πρὶν πληρωθῇ, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἡ νομιμος ποινη κατα τα ἄρθρα 125 καὶ 526, δεν δυναται να εἰσαχθῇ ἐνώπιον δικαστηρίου πρωτοδικῶν κυρία ἀγωγη, περιέχουσα ἀφορμὴν εἰς ἐντελῶς νέαν δίκην, ἐαν οἱ διάδικοι καὶ το ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἔχουν τας πρὸς συμβιβασμὸν ἀναγκαιας ἰδιότητας. — Τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης γίνεται χρῆσις, κατα προτασιν τῶν διαδικων, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ

(α) Ὅρα Δ. περὶ εὐθ. τῶν δήμων ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 363 Π Ν. καὶ τὸν Ν. 1 Φεβρ. 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 490 Πολ.

καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 201. 202. 307,5. 538. 493.

532. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δὲν εἶναι ἀναγκαία, — 1. ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν· — 2. ἐπὶ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀνταγωγῶν, καὶ ἐπὶ συζητήσεων γινομένων περὶ κοινοποιητέων διαδικαστικῶν ἐγγράφων, κατὰ τὰ ἄρθρ. 554-559· — 3. ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων· — 4. ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκα διακοπῆς ἢ ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως δίκης τινος· — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς συμβιβασμὸν, καὶ περὶ ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν συγχωρεῖται συμβιβασμός· — 6. ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγωγῶν, περὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὰ ἄρθρα 588, 640 καὶ 643 πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ὁ εἰσαγγελεύς· — 7. εἰς τὴν περὶ τελῶν καὶ διεκπεραιώσεων διαδικασίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 240-248 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. Πολ. 190. 105 ἑ. 225. 462. 475. 564. 720. 618. 682.

ε'. Ἀγωγῆς ἔγγραφον.

533. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς περιέχει(*), ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 136 κ. ἐπ. διαλαμβανομένων προσόντων, — 1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου· — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου· — 3. τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἐνάγων νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ περιστατικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει οὗτος τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὸ(**) δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἐναγομένου (***)· — 4. τὸν νόμιμον λόγον, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὰς ἀξιώσεις του ταύτας· — 5. ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς αἰτήσεως τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐναγόμενον, κατά τε τὴν κυρίαν καὶ τὴν ἐν παρόδῳ ὑπόθεσιν· — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐναγομένου προθεσμίας· — 7. τὴν σημείωσιν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μέλλει οὗτος νὰ προτείνῃ τὰς ἀξιώσεις του. Πολ. 68. 201. 534. 720.

(*) Γ. πρέπει νὰ περιέχῃ (**) Γ. του καὶ τὸ (***) Γ. τούτου

534. Ἐπὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν, τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων, καὶ ἀκριβῆ προσέτι περιγραφὴν τῆς ἰδιότητος καὶ τῆς στάσεως τῶν ἀκινήτων, ἀναφερομένου καὶ τοῦ δήμου, ἐν ᾧ κεῖνται· ταῦτα δὲ πάντα μὲ τοιαύτην ἀκρίβειαν, ὥςε νὰ μὴ δύναται νὰ προκύψῃ λάθος περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς. Πολ. 583. 5. 201.

535. Ἀγωγαὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου, προερχόμεναι εἴτε ἐκ τῶν αὐτῶν, εἴτε ἐκ διαφόρων ὑποθέσεων ἢ περιστατικῶν καὶ νομίμων σχέσεων, καὶ ἀπαιτοῦσαι τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα πράγματα ἐκ διαφόρων ἀγωγῆς λόγων, δύνανται νὰ ἑνωθῶσιν εἰς μίαν ἀγωγήν, μόνον, — 1. ἐὰν κατὰ τὴν οὐσίαν των δὲν ἀντιφάσκουν πρὸς ἀλλήλας, — 2. ἐὰν δύνανται νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς διαδικασίας, καὶ — 3. ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον. Πολ. 537.

536. Ἐὰν ἐπισωρευθῶσι πολλαί, ἐκ διαφόρων ὑποθέσεων προκύπτουσαι, καὶ ἐπὶ διαφόρων περιστατικῶν ἐπιστηριζόμεναι, ἀγωγαί, πρέπει νὰ ἐκτίθεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἑκάστη αὐτῶν χωριστά.

537. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἕνωσις πολλῶν ἀγωγῶν εἰς ἓν ἔγγραφον, — 1. ὅταν αὗται ἀφορῶσι διαφόρους διαδίκους, μὴ ἔχοντας πρὸς ἀλλήλους τὸν τῆς ὁμοδικίας δεσμόν· — 2. ἐὰν ὡς πρὸς πολλὰς συμπιπτούσας ἀγωγὰς διετάχθη ῥητῶς, ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐκλογῆς τῆς μιᾶς ἀποκλείεται ἡ ἄλλη· — 3. ἐὰν ἡ σύγχρονος συζήτησις διαφόρων ἀγωγῶν ἤθελε φέρει σύγχυσιν. Κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν διατάττει τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν διαχώρισιν. Πολ. 70. 155. 170.

538. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον — 1. τῆς περὶ ἀποτυχίας τοῦ συμβιβασμοῦ πράξεως (ἄρθρ. 125 καὶ 525), ἢ τοῦ ἐγγράφου τοῦ βεβαιοῦντος ὅτι ὁ ἀντίδικος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περὶ συμβιβασμοῦ συζήτησιν (125 καὶ 526)· τοῦτο δὲ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος· — 2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος. Ταῦτα δύνανται μὲν νὰ ἐγχειρισθῶσι καὶ μετέπειτα, ἢ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν νὰ ἐπενεχθῶσιν (ἄρθρ. 158 καὶ 250)· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προ-

ξενούμενα ἔξοδα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁ ἐνάγων. Πολ. 395. 216. 565. Ο. 151.

539. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῷ (ἄρθρ. 533 538) δίδεται εἰς ἕκαστον ἐναγόμενον· ἐὰν δὲ ὁ ἐνάγων θέλῃ νὰ καλέσῃ καὶ ὁμοδίκους (*). καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. — Ὁ τρόπος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 κ. ἑπομ. ὡρισμένα. Πολ. 395. 496. 71. 756,3.

(*) κοινωνοὺς δικαιωμάτων

540. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ὁμοδίκου αὐτοῦ προθεσμία δὲν προσδιωρίσθη ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν προσδιωρίσθη παντάπασι, πρέπει τότε δυνάμει τοῦ νόμου νὰ γίνῃ ἀπάντησις ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν· ἡ δὲ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μεγαλητέρων ἀποστάσεων, παρεκτείνεται, καὶ λογίζεται κατα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα. — Τὴν προθεσμίαν ταύτην δύναται μὲν ὁ ἐνάγων νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ συντέμῃ, ἐκτὸς τῆς ἐν κατεπειγούσαις ὑποθέσεσι διαδικασίας. Πολ. 493. 721. 550. 565. 620.

541 Ἐὰν ὁ ἐνάγων (*) ἢ ὁμόδικός τις κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἡ εἰρημένη προθεσμία συνίσταται, — 1. εἰς τρεῖς μῆνας, ἐὰν οὗτοι κατοικοῦν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἢ ἐν τῇ Τουρκίᾳ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ — 2. εἰς ἓξ μῆνας, ἐὰν κατοικοῦν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἢ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας. Πολ. 565. 145, 6. 793. 820. 817.

(*) Γ. ἐναγόμενος

542 Ἐὰν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐγχειρισθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι αὐτῇ εἰς ξένον, δίδεται τότε κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 540 ἀκριβέστερον ὡρισμένα ἡ συνήθης προθεσμία δεκατεσσάρων ἡμερῶν, ἥτις ὅμως δύναται νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος.

γ'. Ἀπολογητήριον ἔγγραφον.

1. Ἐν γένει.

543. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ὁμοδίκου (*) τοῦ ἐνάγοντος πρέπει νὰ περιέχῃ·

— 1. ὅλας τὰς ἀναβλητικὰς καὶ ἀνατρεπτικὰς ἐνστάσεις· — 2. τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησιν· — 3. τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἀνταγωγήν· — 4. τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148. Πολ. 553. 563 ἑ.

(*) Γ. τῶν κοινωνῶν τῶν δικαιωμάτων

544. Ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνταγωγῶν, δύνανται νὰ γίνουν καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἢ διορθωθῶσι καὶ εἰς τὴν πρώτην εἰσέτι ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνει ὁ προξενήσας αὐτὰ ἐναγόμενος ἢ ὁμόδικος. Πολ. 158-160. 216.

2. Ἀπάντησις.

545. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις ἢ ἄρνησις τῶν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς του ἀναφερομένων, καὶ δὲν περιέχει νέους πραγματικοὺς ἰσχυρισμούς.— Ἐὰν προταθῶσι συγχρόνως ἐνστάσεις ἀναβλητικαί, θεωρεῖται ἡ ἀπάντησις ὡς μόνον κατὰ συνθήκην (*) καὶ τυχαία. — Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας.

(*) Γ. ὑπὸ ὅρον

546. Κύρια προσόντα ἑκάστης ἀπαντήσεως εἶναι, — 1. εἰδικὴ ἀπάντησις πρὸς ἕκαστον οὐσιῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ ἐνάγοντος· — 2. θετική, ῥητὴ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐξήγησις περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ ἀληθείας τῶν κατὰ μέρος προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος. Πολ. 585.

547. Ἡ περὶ τοῦ μὴ γινώσκειν ἢ μὴ πιστεύειν ἔκφρασις θεωρεῖται ὡς ἄρνησις.

548. Ἡ παράστασις τοιούτων περιστάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται (*) νὰ ἐξαχθῇ διὰ συλλογισμοῦ τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ τι ὡς ὁμολογηθὲν ἢ ἀνανεωθὲν (**), εἶναι ἀπαράδεκτος.

(*) Γ. ὀφείλει (**) Γ. ἀρνηθὲν

549. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ ἐνστάσεις, ὁμολογήσῃ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐνάγοντος, δύναται ὁ ἐνάγων νὰ ζητήσῃ παραχρῆμα τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἢ καὶ νὰ δώσῃ ἐπὶ τούτῳ προθεσμίαν, ἐὰν δὲν ἦναι ἤδη δεδομένη. — Ἀρνηθέντος δὲ τοῦ ἐναγομένου τὴν ἀπο-

δοσιν ἢ παρελθούσης τῆς προθεσμίας, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ δικαστικὴ ἐκείνη ὁμολογία. Πολ. 856.

550. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα συμβαίνουν, καὶ ὅταν ὁ ἐναγόμενος προσφέρῃ ἑαυτὸν εἰς συμβιβασμὸν, καὶ οὗτος κατωρθώθη τῳόντι, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 καὶ 478. — Ἀλλὰ τοιαῦται συμβιβαστικαὶ συζητήσεις δὲν διακόπτουν τὰς ἕνεκα τῆς προδικασίας κατὰ τὰ ἄρθρα 479 καὶ 540-542 ὡρισμένας προθεσμίας. Πολ. 856.

3. Ἐνστάσεις.

ά. Ἐν γένει.

551. Κυρίως ἐνστάσεις εἶναι νέαι πραγματικαὶ προτάσεις τὰς ὁποίας ὁ ἐναγόμενος φέρει πρὸς ἀπολογίαν του, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀξίωσις τοῦ ἐνάγοντος καταργεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ διὰ παντὸς, ἢ καὶ ἀναβάλλεται μόνον ἡ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησις.

552. Περὶ παντὸς εἴδους ἐνστάσεων ἰσχύουν αἱ ἑξῆς ἀρχαί· — 1. πᾶσα ἔνστασις ἀπαιτεῖ, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 533 ἀριθ. 3-5, νόμιμον λόγον, ἱστορικὴν αἰτίαν καὶ αἴτησιν· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ἐνάγοντος, πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ ἐναγομένου· — 2. πολλαὶ ἐνστάσεις δύνανται νὰ ἐπισωρευθοῦν, καὶ ἂν ἤθελεν ἀντιφάσκει πρὸς ἀλλήλας· — 3. ἐνστάσεις ὡς ἐκ τοῦ δικαιώματος τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτοι· μόνοι δὲ οἱ ἐγγυηταὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθοῦν τὰς ἐνστάσεις τοῦ κυρίως ὀφειλέτου· — 4. ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους ἐκθέσεις· ὅθεν καὶ αὐταὶ αἱ πρὸς τὴν ἀπάντησιν ἀντιφάσκουσαι ἐνστάσεις εἶναι παραδεκταὶ, καὶ ἡ ἀπάντησις δὲν ἀναπληροῦται διὰ τῆς προτάσεως τῶν ἐνστάσεων.

β΄. Ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις.

1ον. Ἐν γένει.

553. Ἔνστασις ἀναβλητικὴ εἶναι ἡ πρότασις — 1. τῆς ἀναρμοδιότητος· — 2. τῆς ἐκκρεμοδικίας ἢ τῆς συναφείας τῆς δίκης· ὅταν, δηλαδὴ, ἡ αὐτὴ ἢ τοὐλάχιστον ἡ κυρία δίκη ἦναι ἤδη εἰσηγμένη εἰς ἄλλο δικαστήριον· — 3. τῆς ἐγγυοδοσίας· — 4. τῆς μὴ προσηκούσης κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας· — 5. τῆς πρὸς ἀπογραφὴν πα-

ραχωρουμένης νομίμου ὠφελείας, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ χηρῶν, διεζευγμένων, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων(*), ἢ περὶ κληρονόμων· — 6. τῆς ὁμοδικίας ἢ ἐγγυήσεως· — 7. τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς διαιρέσεως ἢ τῆς διζήσεως ἐπὶ διακατόχων ὑποθήκης ἢ ἐγγυητῶν, ἢ τοῦ μὴ ἐμπροθέσμου τῆς ἀπαιτήσεως κλ., κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα. — Ὅλαι αὗται αἱ ἐνστάσεις ἐπάγονται πρὸ τῆς ἀπαντήσεως· μετὰ δὲ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 21. 24. 73. 78. 551 ἑ. 560 ἑ.

(*) Γ. γυναικῶν ὑπάνδρων

2ον. Τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων.

554. Ἕκαστος διάδικος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κοινοποίησιν ὅλων τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ νὰ ἀρνηθῇ πρὸ αὐτῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἀπάντησιν. Πολ. 391. 395. 553, 4.

555. Τὰ καθ' ἕκαστα ἐπίσημα (*) ἔγγραφα ἢ καὶ ὅλα τὰ δικόγραφα κοινοποιοῦνται καθ' ἕνα τῶν ἑξῆς τρόπων· — 1. διὰ κοινοποιήσεως κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 140 κ. ἑπ. ὡρισμένους τύπους· — 2. ἐπὶ ἐγγράφων ἧττον οὐσιωδῶν, διὰ κοινοποιήσεως ἀπὸ ἀντιδίκου εἰς ἀντίδικον, ἢ ἀπὸ ἀντικλήτου εἰς ἀντίδικον ἢ ἀντίκλητον, ἐπὶ ἁπλῇ ἀποδείξει παραλαβῆς· — 3. διὰ καταθέσεως παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.

(*) Γ. παρέλκει

556. Ἐάν, γενομένης αἰτήσεως, συγχωρηθῇ ἀναβολὴ τῆς ὑποθέσεως διὰ παράλειψιν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 189 ὡρισμένα. — Ἐὰν ἐν τῷ περὶ παραδόσεως, περὶ ἀποδείξεως τῆς παραλαβῆς ἢ περὶ καταθέσεως ἐγγράφῳ δὲν ἦναι προσδιωρισμένη κάμμία προθεσμία πρὸς ἀπόδοσιν, ἡ προθεσμία αὕτη συνίσταται δυνάμει τοῦ νόμου εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 555 ἀριθ. 1 καὶ 3, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του κοινοποιήσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 555 ἀριθ. 2, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως.

557. Μὴ γενομένης δὲ τῆς ἀποδόσεως ἐντὸς τῆς διὰ

τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὡρισμένης προθεσμίας, καταδικάζεται ὁ παραβάτης, κατ' ἀναφορὰν ἁπλῆν, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου εἰς ἀνυπέρθετον ἀπόδοσιν, πρὸς ὃ ὑποχρεοῦται διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, εἰς ἀποζημίωσιν τριῶν δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου διὰ πᾶσαν περαιτέρω ἡμέραν τῆς ἀναβολῆς, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ ἂν ἦναι δικηγόρος ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, εἰς πειθαρχικὴν προσέτι ποινήν. Πολ. 203. 216 999.

558. Γενομένης ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἀποφάσεως, πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 234 ἀριθ. 1, 236 καὶ 237 ὡρισμένα, καὶ καταδικάζεται (*) ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

(*) Γ. προσωπικῶς

559. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν κατατίθενται ὅλα τὰ διαδικαστικὰ ἔγγραφα εἰκοσιτέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. — Παραλειφθείσης ἢ βραδέως γενομένης τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφήνηται τὴν ἀναβολὴν, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 159. Πολ. 580. 586.

8ον. Τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς.

560. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεζευγμένη, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς διαλύσεως τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας, διὰ νὰ κάμῃ ἀπογραφὴν, καὶ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀναβολῆς (*) τῆς κληρονομία, ἢ τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας. — Ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν προκύψωσι δισταγμοὶ, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ ἀνακοπῶν ἐν γένει ὡρισμένα. — (**) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἄρχονται αἱ πρὸς ἐγχείρισιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὡρισμέναι προθεσμίαι. Πολ. 194. 474. 533. 756. 1074 ἑ.

(*) Γ. ἀποβολῆς (**) Γ. μόνον

4ον. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς ὁμοδικίας.

561. Κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὡρισμένην προθεσμίαν καὶ ὑπὸ τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας ἐπιζημίους συνεπείας, ὀνομάζει καὶ προσκαλεῖ ὁ ἐναγόμενος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοὺς ὁμοδίκους τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὁμοδίκους καὶ ἐγγυητάς· ἕκαστος δὲ τούτων εὐθὺς ἐν τῇ αὐτῇ προθεσμίᾳ, τοὺς ὑπολοίπους ὁμοδίκους καὶ ἐγγυητάς. — Μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἄρχεται ἡ προθεσμία αὕτη βραδύτερον. Πολ. 72. 73. 553.

562. Ὁ ἐναγόμενος παραδίδει εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κλητέων ὁμοδίκων καὶ ἐγγυητῶν, συγχρόνως μὲ τὴν κλῆσιν, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 539· ἕκαστος δὲ κληθεὶς παραδίδει κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὡρισμένας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του. Πολ. 72. 73. 553, 6. 562.

γ'. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις.

563. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἶναι — 1. ἡ τῆς ἀκυρότητος πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ. — 2. ἡ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἕνεκα συμβιβασμοῦ, τελεσιδίκου ἀποφάσεως, παραγραφῆς καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα. — Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀποφασίζονται συνήθως πρὸ τῆς κυρίας(*) ὑποθέσεως. Πολ. 274. 543. 582.

(*) Γ. οὐσίας τῆς

4. Ἀνταγωγή.

564. Ὁσάκις ἔχῃ ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος, συνεχομένας ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγὴ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ, — 1. ἐὰν οὗ η ἔγινε πρωτοδίκως ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας (*), διαρκούσης εἰσέτι τῆς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελθούσης προδικασίας(**)· — 2. ἐὰν ἡ ἀγωγὴ δὲν ὡμολογήθη ἐντελῶς· (***) — 3. ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφῃρέθη ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ἰδιότητος. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσαχθῇ μόνον

μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ὁμοδίκους ἀνταγωγή. Πολ. 4. 19. 25. 532. 543 ἑ. 567 ἑ. 633.

(*) Γ. κατὰ τὸ ἄρθρ. 543 (**) Γ. διαδικασίας (***) καὶ

5. Κοινοποιήσεις καὶ ἐγγραφὴ εἰς τὸ πινάκιον.

565. Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὡρισμένην προθεσμίαν ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμβανομένας προθεσμίας καὶ ὁ κληθεὶς ὁμόδικος καὶ ἐγγυητὴς τοῦ ἐναγομένου, κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν ὁμόδικον αὐτοῦ ἀντίγραφον, — 1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 543-564 διατεταγμένα· — 2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν ὁμοδίκων καὶ ἐγγυητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὡρισμένα. — Ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 140 κ. ἑπ. Πολ. 395. 568.

566. Ἐὰν δὲν γίνῃ ἀπάντησις, ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς δίκης. Πολ. 570.

567. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ ἀ μ έ σ ω ς (*) μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 159 διαλαμβανομένας ἐπιζημίους συνεπείας. — Ἐὰν δὲ μολοντοῦτο προτιμᾷ νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς τὰς γενομένας τυχὸν ἐνστάσεις καὶ ἀνταγωγάς, ἔχει ἐπὶ τούτου προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου. 564. 580.

(*) Γ. καὶ ἀμέσως

δ'. Ἔγγραφον τῆς ἀνταπολογίας.

568. Ἡ ὅλη ὑπεράσπισις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου πρέπει νὰ γίνεται δι' ἑνὸς καὶ μόνου ἐγγράφου (ἀνταπολογητηρίου), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 543 καὶ 544 ὡρισμένα. — Ε ἰ ς τ ὰ ς ἐ ν σ τ ά σ ε ι ς κ α ὶ τ ὴ ν ε ἰ ς τ ὴ ν ἀ ν τ α γ ω γ ὴ ν ἀ π ά ν τ η σ ι ν κ α θ ὼ ς κ α ὶ (*) τὴν εἰς τὰς ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου ἀπάντησιν καὶ ἀ ν τ α π ο λ ο γ ί α ν (**) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 545-563 καὶ 565 διατεταγμένα. — Ἐπανταγωγὴ δὲ δὲν συγχωρεῖται.

(*) Γ. ὡς πρὸς τὰς εἰς τὴν ἀνταγωγὴν ἐνστάσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν καθὼς καὶ ὡς πρὸς (**) Γ. ἀντένστασιν

569. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 566 δὲν ἔγινεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνταπολογία, ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 159 καὶ 567. —Περαιτέρω διαμοιβὴ ἐγγράφων δὲν γίνεται, καὶ, ἂν γίνῃ μολοντοῦτο, δὲν ἀποδίδονται τὰ ἔξοδα. Πολ. 216. 710.

ί. Πινάκιον.

570. Ἀναγγείλαντος τὸ πρᾶγμα διαδίκου τινὸς, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 571 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαλαμβανόμενα· καὶ, ἂν ἡ ἀγγελία ἔγινε πρόωρα ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 566 569 ὡρισμένων, τὴν διαγράφει πάλιν ἐξ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν κατα τὴν περίστασιν ταύτην προερχομένων διαταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ο. 263.

571. Τὸ πινάκιον εἶναι βιβλίον ἠριθμημένον κατὰ σελίδας καὶ μονογραφημένον παρὰ τοῦ προέδρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται κατα συνέχειαν καὶ ἄνευ διαλειμμάτων (α), —1. ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀγγελίας·— 2. τὸ ὄνομα τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης·— 3. ἡ ἡμέρα τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως Ο. 263.

572. Μετὰ πᾶσαν συζήτησιν διαγράφει ὁ πρόεδρος ἐκ τοῦ πινακίου τὴν ὑπόθεσιν· ὁσάκις δὲ πρόκειται να συζητηθῇ αὕτη ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὖθις ἑκάστοτε, κατα τὸ ἄρθρον 570, εἰς τὸ πινάκιον. Ο. 269.

573. Τὸ πινάκιον εἶναι πάντοτε ἐκτεθειμένον, πρὸς πλη-

(α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματ. ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τοῦ πινακίου, ἄρθρ. 263. Ο.

ἀριθμὸς	ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἀγγελίας.	ὀν. ἐπών. κατοικ. τῶν διαδ. καὶ τῶν πληρεξ. αὐτῶν.	ἀντικείμ. τῆς διαφορᾶς.	ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ συζήτησις.

ροφορίαν τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

574. Ἀταξίαι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πινακίου τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν γραμματέα. — Ὁ εἰσαγγελεὺς βεβαιώνει τὰς ἀταξίας δι' ἐκθέσεως, καὶ φροντίζει περὶ τῆς τιμωρήσεως. Πολ. 204. Ὁ. 299.

575. Ἡ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴ δίκης τινὸς ἐπιφέρει, — 1. μεταξὺ πολλῶν ἐπίσης ἁρμοδίων δικαστηρίων τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 προτίμησιν· — 2. τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, διαρκούσης τῆς δίκης, ἤθελε μεταβάλει τὴν εἰς ἣν ὑπάγεται δικαιοδοσίαν· — 3. τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων μετάβασιν τῶν ἀγωγῶν, καὶ ἐὰν αὗται ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός των δὲν ἤθελον ἄλλως μεταβῆ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐξαιρουμένων τῶν ἁ π λ ῶ ς (*) προσωπικῶν ἀγωγῶν. Πολ. 23.

(*) Γ. καθαρῶς

576. Ἐπὶ τέλευς ἑκάστης ἑβδομάδος εἰς ὥραν προσδιωρισμένην πρότερον, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἐπὶ τοῦ πινακίου, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς εἰσαγωγῆς σειρὰν, τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μέλλουν νὰ συζητηθοῦν τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 571 ἀριθ. 3. Πολ. 710. Ὁ. 264, 265.

ϛ'. Τοιχοκόλλησις τῶν πρὸς συζήτησιν προσδιωρισμέν. δικῶν.

577. Περίληψις, ἐξαγομένη ἐκ τοῦ πινακίου, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προέδρου, καὶ περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν προσδιορισθείσας δίκας, τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ὁ. 266.

578. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη τοιχοκόλλησις ἐπιφέρει τὴν εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν κοινοποίησιν· ὀκτὼ δὲ ἡμέρας μετ' αὐτὴν δύναται νὰ γίνῃ ἔναρξις τῆς συζητήσεως, ἄνευ περαιτέρω κλήσεως. — Ἐξαιροῦνται μόνον κατεπείγουσαι καὶ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες πρέπει νὰ συζητοῦνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων, καὶ ἂν δὲν ἤθελον περιέχεσθαι παντάπασιν ἐν τῇ εἰρημένῃ τοιχοκολλήτῳ κοινοποιήσει. Ὁ. 267. Πολ. 138. 623. 727.

Β'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α. Ἐκφώνησις τῆς ὑποθέσεως.

579. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἄρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις. — Πρῶτον ἐκφωνοῦνται αἱ συνοπτικαὶ (ἄρθρ. 578), καὶ ἔπειτα αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 577 καὶ 711 ἀναφερομένην σειρὰν, καὶ γίνεται ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις. Ο. 266. 267. 268.

ϐ'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.

1. Ἐν γένει.

580. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἄρχεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις. — Ἕκαστος διάδικος ἄρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκοινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του. — Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 158-160 παραδεκτὰ εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα, καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰκοσιτέσσαρας, εἰ δυνατὸν, ὥρας πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 559. Πολ. 158. 159. 132. 173. 559. 567.

581. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγγράφου ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. — Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς· ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτησις ὡς πεπαυμένη κατὰ τὸ ἄρθρον 172. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, μεθ' ὃ ἤτοι ἕπεται παραχρῆμα ἡ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καὶ, ἐπὶ δυσχερεστέρων συζητήσεων, διατάττεται ἔγγραφος διαδικασία. Ο. 84. Πολ. 162. 164. 611 ἑ. 643.

2. Ἐνστάσεις.

582. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν. —

1. αἱ ἐξαιρέσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 36 κ. ἐπ. — 2. ἡ τῆς ἀναρμοδιότητος ἔνστασις· — 3. ἡ τῆς ἀκυρότητος· — 4. ἡ τῆς ἐγγυοδοσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 78 κ. ἐπ. — 5. ἡ τῆς πρὸς ἀπογραφὴν νομίμου ὠφελείας τῶν κληρονόμων, χηρῶν καὶ διεζευγμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων· — 6. ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις· — 7. ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀνατρεπτικαί. — Αἱ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 1-3 ἐνστάσεις ἀποβάλλονται ὡς ἀπαράδεκτοι, ἐὰν γίνουν βραδύτερον· Πολ. 24. 39. 78. 202. 553. 563. 543. 560.

583. Ἑκάστη τῶν ἐνστάσεων συζητεῖται κατὰ μέρος.— Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὕρῃ μὴ οὖσαν βάσιμον τὴν πρώτην, δευτέραν, τρίτην κτλ., συζητοῦνται ὅλαι ὁμοῦ, καὶ τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται π ε ρ ὶ α ὐ τ ῶ ν (*) διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. — Ἐάν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ δικαστήριον εὕρῃ βάσιμον μίαν τῶν ἀναβλητικῶν ἐνστάσεων, ἢ τὴν τῆς ἀκυρότητος, ἀπαγορεύεται ἡ περαιτέρω συζήτησις, καὶ γίνεται παραυτίκα ἀπόφασις περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης. Πολ. 203. 729.

(*) Γ. περὶ τοῦ ὅλου

3. Ἀ ν τ α π ο λ ο γ ί α καὶ ἐ π α ν τ α π ο λ ο γ ί α (*).

584. Ὅ, τι διετάχθη περὶ τῶν ἐνστάσεων, ἐφαρμόζεται ἰδίως καὶ εἰς τὰς ἀ ν τ α π ο λ ο γ ί α ς καὶ ἐ π α ν τ α π ο λ ο γ ί α ς (*).

(*) Γ. ἀντένστασις καὶ ἐπαντένστασις (**) Γ. ἀντενστάσεις καὶ ἐπαντενστάσεις

4. Ἀπάντησις.

585. Ἡ ἀπάντησις κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 545-549 ὡρισμένα. — Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἄρνησις εἰδικῆς τινος, ὁριστικῆς, ἀμέσου καὶ ῥητῆς ἀπαντήσεως θεωρεῖται ὡς κατάφασις (ἄρθρ. 273). Πολ. 544.

γ'. Εἰσαγγελεῖς.

586. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζῃ προφορικῶς εἰς τὸ δικαστήριον τὴν γνώμην του περὶ ὅλων τῶν προκειμένων διαφορῶν. Ὅθεν δύναται οὗτος, καὶ πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐγ-

γράφων, ἢ νὰ ζητῇ πρὸς τοῦτο τὴν ἀναβολήν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 559 ὡρισμένα.

587. Ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἔχει ἕκαστος διάδικος το δικαίωμα νὰ ἐγχειρίσῃ ἐγγράφους παρατηρήσεις, ἕνεκα μὴ ὀρθῶς ἐννοηθέντων πραγμάτων· ἀλλα δὲν δύναται πλέον να ἀγορεύσῃ.

588. Μόνον (*) εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις (**) δύναται τὸ δικαστήριον, ἅμα ἀκοῦσαν (***) τὸν εἰσαγγελέα, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν· — 1· ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος, δήμων, συστημάτων, ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν γένει περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας· — 2. ἐπὶ δίκης ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσιν αὐτεξουσίως ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ δίκης ἀφορώσης ἀπόντας ἢ ἄλλους ὑπὸ κηδεμονίαν διατελοῦντας ἀνθρώπους· — 3. συζητήσεως προκειμένης περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπων, κηδεμόνων καὶ ἄλλων ἐπιμελητῶν πρὸς κηδεμονίαν ἀσώτων, νοσούντων τὰς φρένας κτλ. — 4. δισταγμῶν προκειμένων περὶ δικαστοῦ τινος ἢ τοῦ ὅλου δικαστηρίου ἢ περί τινος μάρτυρος ἢ ἐμπειροτέχνου· — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίου (ἄρθρ 56 κ. ἑπ.) γενομένων κατὰ δικαστηρίων, δικαστῶν, εἰσαγγελέων, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, καὶ ἐν γένει δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἕνεκεν ἀποζημιώσεως· — 6. ἐπὶ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων. — 7. ἐπὶ χωρίσεως ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης· — 8. ἐπὶ διαζυγίων· — 9. ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκεν ἀποδοκιμαστέων ἢ μὴ ἀναγνωριστέων πράξεων δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, κατα τὴν περίπτωσιν των ἄρθρων 464 κ. ἑπ. — 10. γενομένης διαδικασίας περὶ ἐγγράφων προσβαλλομένων ὡς μὴ γνησίων ἢ πλαστῶν· — 11. ἐπὶ συζητήσεων περὶ κατατάξεως· — 12. ἐπὶ πάσης ὑποψίας κολασίμου πράξεως Πολ. 410. 24. 10. 25. 31. 37. 42. 53. 107. 163. 643. 676. 682. 686. 689. 804. 950. 991 ἑ. 1018.

(*) παρέλκει τὸ μόνον (**) Γ. δὲν (***) Γ. εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ

589. Ἐν περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 12, ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως ὅλα τὰ ἀνή-

κοντα μέτρα πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὴν πρᾶξιν καὶ πρὸς κράτησιν (*) τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 10 κ. ἐπ. τὴν διακοπὴν (**) τῆς πολιτικῆς διαδικασίας Ὀ. 95.

(*) Γ. σύλληψιν (**) Γ. ἀναβολὴν

δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων.

590. Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης μήτε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, διαγράφεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ πινακίου, καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 ὡρισμένα. Πολ. 200. Ὀ. 269.

2. Τοῦ ἐνάγοντος.

591. Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἀπειθοῦντες, δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἐνάγοντα, εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 580-583 ὡρισμένα ἐπιδικάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ἤθελε παραστήσει ἀπολογητήριον ἔγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἤ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων (ὁμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν (*), τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξετάζει πρὸ πάντων ἂν ἡ κλῆσις ἐξεδόθη κατὰ ἄρθρα 540-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. — Ἐαν ὑπάρχῃ ἔλλειψις, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ διατάττεται νέα κλῆσις. Πολ. 216. 155. 170. 503.

(*) Γ. δὲν ἐμφανισθῇ

593 Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμίαι γίνεται (*) μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μακροτέρας προθεσμίας ἐρήμη δίκη, καὶ ἀποφαίνεται το δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τὰ ἔξοδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων, δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζη-

μιοῦται ταῦτα ὁ γενόμενος αἴτιος αὐτῶν διάδικος ἢ πληρεξούσιός του. Πολ. 196. 216.

(*) μόνον

594. Ἐὰν ἡ κλῆσις παρεδόθη (*) κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἡ συζήτησις, καίτοι μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου· καὶ ἑπομένως κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 586 καὶ 588, ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580 καὶ 581 ὡρισμένα. Πολ. 196. 504.

(*) Γ. ἐπεδόθη

595. Τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἐναγομένου — 1. μὴ ἐγχειρίσαντος ἀπολογητήριον ἔγγραφον, τότε μόνον ἀποβάλλεται ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος, ὅταν αὕτη δὲν ἐπιστηρίζεται εἰς δικαιώματα (*), ἢ ὅταν δύναται νὰ προβληθῇ κατ' αὐτοῦ ἔνστασις ἐξ ἐπαγγέλματος· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἐπιδικάζονται εἰς τὸν ἐνάγοντα αἱ κατὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος προτάσεις του· — 2. ἐγχειρίσαντος δὲ ἀπολογητήριον ἔγγραφον, τότε μόνον καταδικάζεται ὁ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐναγόμενος, ὅταν δὲν παρέστησεν ἐνστάσεις ἢ ἀνταγωγὰς ἀποδεδειγμένας ἢ ἐπιστηριζομένας εἰς δικαιώματα (*). Ὅθεν, ἀγορεύσαντος τοῦ ἐνάγοντος, ἀναγινώσκεται τὸ ἀπολογητήριον ἔγγραφον παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, μεθ' ὃ συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα νὰ κάμῃ τὴν ἀνταπολογίαν.

(*) Γ. εἰς τὸν νόμον

ε. Ἀνακοπή.

596. (Ἀκυρώθη) (α). Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης

(α) Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1836. — Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως γίνεται ἀνακοπή·

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητον τούτου.

2. Ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν

ἀποφάσεως γίνεται ἀνακοπὴ, — 1. ἐὰν μὲν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν του· — 2. ἐὰν δὲ ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον, καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Πολ. 167. 1018. 1019. 505. 617. 638. 622. 644.

597. Ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἐκτελεσθεῖσα, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἤ τις τῶν ἀλληλεγγύως καταδικασθέντων ἐπεχείρησε πρᾶξίν τινα, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται ἀναγκαίως ἢ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐκτελέσαι, ἢ ἡ γνῶσις τῆς ἐκτελέσεως· ἰδίως, ἐὰν ἐπληρώθησαν ἔξοδα διαδικασίας, ἐὰν κινητὰ πράγματα κατεσχέθησαν (*), ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἐκρατήθη πολιτικῶς, ἐὰν εἰδοποιήθη περὶ κατασχέσεως ἀκινήτων κτλ.

(*) Γ. ἢ ἐξεποιήθησαν

598. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἑκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς προσόντα, κατὰ τὰ ἄρθρα 619-622. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 506 καὶ 507 ὡρισμένα. Πολ. 136. 237,

599. Ὁ ἀνακόπτων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ εἰς ἰδιαίτερον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἐπίτηδες συντεταγμένον βιβλίον ἑκάστην ἀνακοπὴν, ἰδίως δὲ νὰ ἐγγράφῃ τά τε ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀνακοπῆς (α).—Ὅστις τῶν

διώρισεν ἀντίκλητον, ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196

(α) Δηλ. 4. Φεβρ. 1835 ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῆς ἀνακοπῆς.

ἀρ	ἡμερομηνία τῆς ἀνακοπῆς	ἀπόφ. καθ' ἧς γίνεται ἡ ἀνακοπή ἀριθ. καὶ ἡμερομ. αὐτῆς· ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ ὀνόματα τῶν διαδίκων.	ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικία τοῦ ἀνακόπτοντος

ἀνακοπτόντων παραβαίνει τοῦτο, καταδικάζεται παρὰ τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς δίκης δικαστηρίου εἰς ποινὴν χρηματικὴν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν· ἐὰν δὲ προέκυψε ζημία, ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου καὶ εἰς ἀποζημίωσιν Πολ. 207.

600. Οὐδεμία κατ' ἐρήμην ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς πρὸς τρίτον, ἂν δὲν ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν μαρτυρικὸν, συντεταγμένον παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ διαλαμβάνον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνακοπὴ, ἢ ὅτι αὕτη ἐξεδικάσθη. Πολ. 869.

ς'. Ἔφεσις.

601. Ὅ,τι διετάχθη ἐν τοῖς ἄρθροις 599 καὶ 600 περὶ τοῦ ἀνακόπτοντος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα προκειμένης ἐφέσεως (α). Ο. 128.

ζ'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων.

1. ὁμοδίκων.

602. Ἐὰν οἱ ἐνάγοντες ἢ οἱ ἐναγόμενοι προσκαλοῦν(*) τοὺς κοινωνοὺς δικαιωμάτων ἢ ὑποχρεώσεων, — 1. ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ θεωροῦνται οὗτοι ὡς νὰ ἡνώθησαν μὲ τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον, τοῦ ὁποίου εἶναι ὁμόδικοι· — 2. ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν οἱ ὁμόδικοι καὶ ὁ διάδικος αὐτὸς, οἱ ὁμόδικοι ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ νόμον ἐπιζημίους συνεπείας, καθὼς καὶ ὁ διάδικος· — 3. ἀπολειφθέντος τοῦ διαδίκου καὶ ἐμφανισθέντων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν ὁμοδίκων, θεωροῦνται οὗτοι ὡς πληρεξούσιοι τοῦ ἀπολειφθέντος διαδίκου, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διεξάγουν τὴν συζήτησιν, ὡς καὶ ὁ διάδικος αὐτός. Πολ. 71. 72. 232. 508. 510. 569.

(*) Γ. προσεκάλεσαν

603. Ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ οἱ ὁμόδικοι αὐτῶν ἐνεφανίσθησαν μὲν, ἀλλὰ δὲν ἦναι πρὸς ἀλλήλους σύμφωνοι περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης (περὶ τῆς ἐκλογῆς δηλ. τῆς ἀγω-

---

(α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τὸ βιβλίον τοῦτο θέλει κρατεῖσθαι ἀπαράλλακτα κατὰ τὸ προηγούμενον περὶ ἀνακοπῆς ὑπόδειγμα· ὅρα ἄρθρ. 599.

γῆς ἢ τῶν ἐνστάσεων, περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἐκείνην ἢ εἰς ταύτας κτλ.), ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον περὶ τῆς τάξεως τῆς δίκης, ὥστε νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ διάδικοι τῆς ὅσον ἔνεστι ταχείας δικαστικῆς βοηθείας.—Ἰδίως δὲ πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ὡς προκαταρκτικὰ ζητήματα διὰ τὰ λοιπὰ, ἢ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἂν καθίσταται περιττὴ ἡ περὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις· καὶ τούτου μὴ ὄντος, χωρίζεται ἡ συζήτησις.

2. ἐγγυητῶν.

604. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος προσεκάλεσεν ἐγγυητὰς, ἢ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, — 1. μὴ ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, κατὰ μὲν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἀναγγελέως πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 590-595 ὡρισμένα, καὶ π α ρ α π έ μ π ε τ α ι (*) ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν· — 2. ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ ἀπολιπομένου τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέου, συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ παραπέμπεται ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν· — 3. ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ ἀπολιπομένου τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, ἔχουν οἱ ἐγγυηταὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ νὰ μ ε σ ο λ α β ή σ ο υ ν (**) μόνον, ἢ νὰ διαμφισβητήσωσιν ἀ ν τ' α ὐ τ ο ῦ (***) τὴν περὶ ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσιν. — Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιστάσεις, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἀπολιπόμενον ἀναγγελέα τῆς δίκης· — 4. ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων, ἔχουν οἱ τελευταῖοι οὗτοι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ μόνον νὰ μ ε σ ο λ α β ή σ ο υ ν (**) ἢ νὰ διαμφισβητήσωσι τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν. Πολ. 21. 73. 510.

(*) Γ. παραπέμπεται δὲ (**) Γ. παρεμβῶσι (***) Γ. μᾶλλον

605. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 604 ἀριθ.

3 καὶ 4, παρασταθῶσιν οἱ ἐγγυηταὶ ὡς μεσολαβοῦντες (*) ἢ ἀναλάβωσιν ἐντελῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ διαμφισβητήσωσι τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν. — Εἰς τὴν μεσολάβησιν (**) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 231 κ. ἐπ. ὡρισμένα.

(*) Γ. παρεμβαίνοντες (**) Γ. παρέμβασιν

606. Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 604 ἀριθ. 3 καὶ 4 οἱ ἐγγυηταὶ ἐκφράσωσιν, ὅτι θέλουν νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, παραλείπεται οὗτος ἐντελῶς (*) τῆς δίκης, καὶ ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται χωρὶς αὐτόν. — Ἀλλ' ἡ ἀπαγγελθησομένη ἀπόφασις ἔχει οὐδὲν ἧττον ἰσχὺν καὶ κατὰ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης· διὸ καὶ δύναται οὗτος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαίων του. Πολ. 73.

(*) Γ. τίθεται οὗτος ἐντελῶς ἐκτὸς

607. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰς τοιαύτας περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 228 καὶ 234 ὡρισμένα. Πολ. 73.

3. Τῶν κυρίως διακατόχων.

608. Ἐάν, κατὰ τὸ ἄρθρον 69, ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος προσκαλέσῃ τὸν κυρίως διακάτοχον, θεωρεῖται ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος ὡς πληρεξούσιος τοῦ κυρίου διακατόχου, ἐὰν οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 511.

4. Τῶν πρὸς νομιμοποίησιν προσκεκλημένων.

609. Ἐάν, κατὰ τὸ ἄρθρον 69, προσεκλήθη τις πρὸς νομιμοποίησιν, ὀφείλει ὁ προσκαλῶν ἐνάγων ἢ εναγόμενος, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ προσκληθέντος, νὰ ἀποδείξῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ δικαίωμά του· δύναται δὲ ἐν καιρῷ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος τὰς ἐκ τῆς ἀπολείψεως τούτου προξενηθείσας εἰς αὐτὸν ζημίας. Πολ. 511.

5. Ἀνακοπή.

610. Καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 602-609 ἐρήμην ἐκδοτέων ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀνακοπὴ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 596 599 ὡρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἔγγραφος διαδικασία.

Α. Διάταξις αὐτῆς.

611. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὑρίσκῃ ὑπόθεσίν τινα ἐπὶ τοσοῦτον δυσχερῆ καὶ (*) περιπεπλεγμένην, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀποφασισθῇ διὰ προφορικῆς συζητήσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν συνοπτικῶν δικῶν, τὴν ἔγγραφον αὐτῆς συζήτησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 552 (**)· ἀλλὰ μόνον εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὄχι μόνον ὁ ἐναγόμενος ἔδωκεν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ διάδικοι ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. — Καὶ περὶ τούτου ἀποφασίζει ὡσαύτως ἡ πλειοψηφία· διορίζεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἷς τῶν δικαστῶν, διὰ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ 84. Πολ. 234. 774.

(*) Γ. ἢ (**) διορθ. 551

Β'. Διαδικασία.

α. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.

612. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰρημένης διαταγῆς, κοινοποιεῖ ὁ ἐνάγων τὴν ἔγγραφόν του ἀνάπτυξιν εἰς τὸν ἐναγόμενον· καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως ταύτης, ἐγχειρίζει ὁ ἐναγόμενος τὴν ἰδικήν του εἰς τὸν ἐνάγοντα. — Εἰς πᾶσαν ἀνάπτυξιν ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἢ παρακατατίθενται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ πρωτότυπα ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχουν ἤδη μεταξὺ τῶν προτέρων ἐγγράφων. Πολ. 138. 395. 554. 555.

613. Ἄλλα δικόγραφα εἶναι μὲν δεκτὰ, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐντεῦθεν προελθόντα ἔξοδα συναριθμοῦνται εἰς τὸν λογαριασμὸν, οὔτε ἀναβάλλεται δι' αὐτῶν ἡ συζήτησις. — Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν μετέπειτα κοινοποίησιν ἢ παρακατάθεσιν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων. Πολ. 216.

614. Κοινοποιηθέντος τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου τοῦ ἐναγομένου, ἢ παρελθούσης τῆς πρὸς τοῦτο ὡρισμένης προ-

θεσμίας, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα νὰ παρακαταθέσῃ τὰ ἔγγραφά του ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ, καὶ νὰ ἐγγράψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πινάκιον. — Ἀμέσως μετὰ τὴν παρακατάθεσιν παραδίδει ὁ γραμματεὺς τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἔκθεσιν· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὁσάκις μετὰ ταῦτα πρόκειται νὰ κατατεθῶσι δικόγραφα ἢ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα. Πολ 570.

615. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν ἐγγράφων, εἴτε εἷς τῶν διαδίκων εἴτε ὅλοι ὁμοῦ παρακατέθεσαν τὰ ἔγγραφά των, σχεδιάζει κατ' αὐτὰ ὁ τὴν ἔκθεσιν ἐπιτετραμμένος ἔγγραφον περιγραφὴν τ ῶ ν π ε ρ ὶ τ ὴ ν π ρ ᾶ ξ ι ν κ α ὶ τ ὰ δ ι κ α ι ώ μ α τ α (*).

(*) Γ. τῶν πραγματικῶν καὶ νομικῶν σχέσεων.

β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

616. Ἡ περιγραφὴ αὕτη τῆς καταστάσεως τῆς δίκης ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης· μετὰ ταῦτα δύνανται οἱ διάδικοι ἐὰν ἐνεφανίσθησαν μόνοι ἢ διὰ τῶν πληρεξουσίων των, νὰ παραστήσουν προφορικῶς τὰς παρατηρήσεις των. Ἔπειτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 585 καὶ 588, μεθ' ὃ, γενομένης διασκέψεως, ἕπεται ἡ ἀπόφασις.

γ'. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν.

617. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται (*) ἀνακοπή, καὶ ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν π α ρ έ δ ω κ ε ν (**) ὁλοτελῶς δικόγραφον ἢ δὲν παρακατέθεσε τὰ ἔγγραφα, ἢ καὶ ἂν οὐδεὶς τῶν διαδίκων δὲν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.— Ἅμα ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, ἀποδίδονται τὰ ἔγγραφα παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου· ἐκεῖθεν δὲ παραλαμβάνονται παρὰ τῶν διαδίκων. Πολ. 188. 596.

(*) Γ. ποτὲ (**) Γ. ἐπέδωκεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.

Α. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν.

618. Ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται, — 1. τὰ πρὸς

ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου λαμβανόμενα προφυλακτικὰ μέτρα, αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις, αἱ ἐφέσεις ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἄλλαι παραπλήσιοι κατεπείγουσαι ὑποθέσεις· — 2. προσωπικαὶ ἀγωγαί, στηριζόμεναι εἰς εὐκρινῆ κατὰ τύπον ἀποδεικτικὸν συντεταγμένα καὶ ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα· — 3. προσωπικαὶ ἀγωγαί, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ἔγγραφος ἀπόδειξις· — 4. διαφοραὶ περὶ συμβολαίων ἐνοικιάσεως καὶ μισθώσεως κτημάτων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 9 εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν· — 5. διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, καθ' ὅσον δὲν (*) πρόκειται περὶ διατηρήσεως διακατοχῆς ὑπαρχούσης μέχρι τοῦδε, περὶ ἀνακτήσεως ἀφαιρεθείσης ἢ ἀφαιρέσεως διακατοχῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἀντίδικος κατὰ παράκλησιν. Ὁ. 216. Πολ. 911. 925 934. 871. 1042 679. 658. 734. 655. Ὁ. 246. Πολ. 634, 1. 1027. 638. 490, 9.

(*) Γ. παρέλκει ὁ δὲν

Β'. Προδικασία.

619. Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 533-539 ὡρισμένα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 533, καθότι ἀντὶ τῶν ἐκεῖ διατεταγμένων πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐμφάνισιν καὶ ἐκτὸς ἐκείνων ὅσα διετάχθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 538 ἀριθ. 1 περὶ τῶν συμβιβαστικῶν πράξεων, κατα τὸ ἄρθρον 532 ἀριθ. 3. Πολ. 644.

620. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν προσδιωρίσθη ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν προσδιωρίσθη παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς τρίτη ἡμέρα· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 ὡρισμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται μὲν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 498. 721. 540.

621. Μόνον ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ἔχει ὁ πρόεδρος τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης μετὰ τῆς

ἀναφορᾶς βεβαιώσεως τοῦ κινδύνου τούτου, καὶ δοθείσης παρὰ τοῦ αἰτοῦντος ἐγγυήσεως ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, νὰ συντέμῃ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 620 ὡρισμένην προθεσμίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔτι ἡμέραν καὶ εἰς ὥραν ῥητὴν, ἐὰν ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου ἦναι εἰσέτι δυνατή. Πολ. 1018. 726. 498. 722. 1033. 840. 735. 766. 774. 723.

622. Κατὰ τοιαύτης διαταγῆς τοῦ προέδρου δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔκκλησις. — Ἐγχειριζομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται ἡ βεβαίωσις τοῦ κινδύνου καὶ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως, ἢ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς ἐγγυήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τούτου ἐκδοθεῖσα διαταγὴ τοῦ προέδρου, ἤτοι ἐν ἀντιγράφῳ ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 621. 638. 724 ἑ.

623. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις δύναται, ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον, καὶ νὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 619-621 ὡρισμένων προθεσμιῶν πρὸ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 579. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 576 578 ὡρισμένα· περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580-611. Πολ. 727.

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

624. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι δίκη τις, εἰσαχθεῖσα ὡς συνοπτική, δὲν εἶναι τῳόντι τοιαύτη, ἀποβάλλεται τῆς τοιαύτης διαδικασίας ὁ ἐνάγων, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἀλλὰ διὰ νὰ παρασταθῇ ἡ ἀγωγὴ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἐκ νέου τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ λογίζονται αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὡρισμέναι προθεσμίαι, ἐὰν μὲν ὁ ἐναγόμενος ἢ ὁ πληρεξούσιός του παρευρέθη εἰς τὴν συζήτησιν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως ταύτης· ἄλλως δὲ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Πολ. 138.

625. Τὰ συνήθη ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι δεκτὰ καὶ εἰς τὰς συνοπτικὰς δίκας· πρέπει δὲ μόνον, εἰ δυνατὸν, οἱ

ὅρκοι νὰ γίνωνται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει· οἱ μάρτυρες καὶ οἱ πραγματογνώμονες, ἐὰν δὲν ἀπέχουν ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας σχοίνους, νὰ ἐξετάζωνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, κατὰ τὰς ἀνεκκλήτους δίκας νὰ μὴ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἀναφέρωνται μόνον ἐν τῇ ἀποφάσει τὰ ὀνόματά των, καθὼς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μαρτυριῶν αὐτῶν, καὶ νὰ γίνεται ἀπόφασις περὶ τῶν κατ' αὐτὰς παρεμπιπτόντων ζητημάτων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτῷ παραχρῆμα. Πολ. 175. 339. 376. 337.

Δ'. Προφυλακτικὰ μέτρα.

626. Περισσότερα μέτρα προφυλακτικά, ἀφ' ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου, δὲν πρέπει νὰ διατάσσωνται, καὶ μεταξὺ πολλῶν παρὰ τοῦ αἰτοῦντος προβεβλημένων μέτρων πρέπει νὰ ἐκλέγεται τὸ διὰ τοὺς διαδίκους ὀλιγώτερον ἐπίπονον καὶ ἀβλαβέστερον· οὐδέποτε δὲ νὰ μεταβάλλεται ἡ κατάστασις τῆς διακατοχῆς, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται μόνον καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον. Πολ. 1027. 1030. 618, 1. 634, 1. 490, 6.

627. Τοιαῦται ἀποφάσεις χάνουν τὴν ἰσχύν των,— 1. διὰ τελεσιδίκου ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδεδομένης ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ κατὰ τοῦ προκαλέσαντος τὴν προσωρινὴν διάταξιν· — 2. διὰ τῆς ἐκτελέσεως νικώσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ· — 3. διὰ συμβιβασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· — 4. ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῇ ἤτοι δι' ἐγγυοδοσίας ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 1032.

628. Η περὶ ἀ ν α ι ρ έ σ ε ω ς (*) τοιούτων μέτρων πρότασις γ ί ν ε τ α ι (**) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν.

(*) Γ. καταργήσεως (**) Γ. συζητεῖται

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς.

629. Περὶ τῶν ἕνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουν αἱ ἑξῆς ἀρχαί· — 1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτερον εἶναι ἀπαράδεκτοι· — 2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδικαις, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, ὁ εἰρη-

νοδίκης ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα· — 3. ἀγωγαὶ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γενῶσι συνάμα· καὶ, ἐξαιρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγήν· — 4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορῶν ἕνεκα διακατοχῆς νὰ παραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης· ἐὰν δὲ κατεδικάσθη, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 187. 529.

630. Ἐὰν ὁ ἐνάγων εἰμπορῇ νὰ βεβαιώσῃ ἀρκούντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν παρῆλθεν εἰσέτι ἓν ἔτος, ἢ τὴν ἐξ ἁπλῆς παρακλήσεως διακατοχὴν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διατάραξις τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάττεται ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἡ εἰς τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος, ἢ ἡ παράλειψις τῆς ἐξ ἁπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς. — Ἐαν δὲν ὑπάρχῃ βεβαίωσις τῆς διαταράξεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρακλήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Πολ. 883.

631. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν νεωτέραν ἀνεπίληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς πρᾶξιν.

632. Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἕνεκα διακατοχῆς διαφορὰς, χάνουν τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγήν. Πολ. 627.

Ϛʹ. Ἀνταγωγή.

633. Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφοράς· εἰς δὲ τα προφυλακτικα μέτρα μόνον ἐπι ἐγγυοδοσίᾳ ἕνεκεν ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τας ἄλλας συνοπτικὰς δίκας, μόνον ὅταν δύναται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει τῆς διαδικασίας καθὼς καὶ ἡ ἀγωγή. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐκ τῇ αὐτῇ ἐπὶ

ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δὲ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πολ. 14. 221. 564.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α΄. Αρμοδιότης.

634. Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζήτησις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις μόνον παρ' αὐτοῦ, — 1. περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις· — 2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου· — 3. περι τῆς φυλακίσεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου, ἤ τινος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ συλληφθέντος ξένου χρεώστου. Πολ. 618. 626 ἑ. 844 ἑ. 871. 874. 877. 910. 1008. 1022. 1033. 1060 ἑ. 1071 ἑ.

635. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ δικαστὴς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν αὕτη δὲν ὑπάγεται εἰς αὐτὸν, ἢ ἐὰν αὐτος δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἀποφασίσῃ μόνος.

Β΄. Προδικασία.

636. Ἡ κλῆσις γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων εἰς τὸν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν προσδιωρισμένον τόπον, καὶ κατα τὴν παρ' αὐτοῦ προσδιωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Δὲν ἐξαιροῦνται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο οὔτε ἡ κατοικία αὐτοῦ, οὔτε αἱ κυριακαὶ καὶ ἑορταί. — Πρὸς τοῦτο ἐγχειρίζει ὁ ἐνάγων ἀγωγὴν (*), ἐπὶ τῆς ὁποίας σημειοῖ ὁ πρόεδρος τον τόπον καὶ την ὥραν, καὶ προσδιορίζει κλητῆρά τινα ἕνεκα τῆς παραδόσεως (**).

(*) Γ. ἀναφορὰν (**) Γ. ἐπιδόσεως

637. Εἰς λίαν (*) κατεπειγούσας περιπτώσεις ἐκδίδεται ἀπόφασις κατ' ἀναφοραν του ἐνάγοντος, χωρὶς νὰ κληθῇ ὁ ἐναγόμενος. — Κατα πᾶσαν περίπτωσιν δυνανται οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἑκουσίως ἄνευ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ προέδρου και εἰς αυτην ἀκόμη την κατοικίαν του. Πολ. 76. 634.

(*) Γ. ὑπερβαλλόντως

Γ'. Ἀπόφασις.

638. Ἡ ἀπόφασις εἶναι (*) μόνον προσωρινή, καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην. — Κατ' αὐτῆς δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔκκλησις. — Ἡ κυρία δίκη εἰσάγεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἰς πλῆρες τὸ δικαστήριον κατὰ τὰ ἄρθρα 618 κ. ἐπ. πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 235. 617. 622. 596. 724.

(*) Γ. πάντοτε

Δ'. Ἐκτέλεσις.

639. Τὸ πρωτότυπον τῆς διαταγῆς παρακατατίθεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐκτελεῖται τὸ ἀντίγραφον (*) αὐτῆς. — Μόνον εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις, δύναται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις διὰ τοῦ πρωτοτύπου. Πολ. 1908.

(*) Γ. ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ.

Ά. Ἐν γένει.

ά. Περιπτώσεις.

640. Πᾶσα πρὸς τὸν ἁρμόδιον δικαστὴν ἢ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἀποτεινομένη καὶ μὴ περιέχουσα ἀληθῆ ἀγωγὴν αἴτησις συντάσσεται ἐν εἴδει ἀναφορᾶς. Ἰδιαιτέρως γίνεται τοῦτο, ἐὰν αἰτῆται, — 1. διορισμὸς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, ἢ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος·—2. ἐπικύρωσις γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· — 3. ἀπαγόρευσις· — 4. ἐγκατάστασις εἰς τὴν προσωρινὴν διακατοχὴν περιουσίας ἀπόντος τινός· — 5. διόρθωσις ληξιαρχικῆς τινος πράξεως· — 9. ἄδεια γυναικὸς ὑπάνδρου, διὰ νὰ κάμῃ ἀγωγήν· — 7. χωρισμὸς κτημάτων· — 8. χωρισμὸς ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης· — 9. διαζύγιον· — 10. παραχώρησις περιουσίας. Πολ. 467. 646. 649. 658. 672 ἑ. 681 ἑ. 700. 1076. 1083. 1095 ἑ.

ϐ'. Διαδικασία.

641. Πᾶσα ἀναφορὰ συντάσσεται κατὰ τὰ ἄρθρα 13C

καὶ 137· δὲν ἐπιδίδεται ὅμως εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπίδοσις διετάχθη παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ δικαστηρίου. — Τὸ εἶδος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται τότε κατὰ τὰ ἄρθρα 140 κ. ἐπ. Πολ. 659. 663. 682. 714. 1083.

642. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν πρὸ τῆς συζητήσεως εἶναι περιττή. — Τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ· οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ. Πολ. 250. 647. 659 ἑ. 689.

643. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς διορίζει ὁ πρόεδρος ἕνα τῶν δικαστῶν διὰ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν, προσδιορίζει διὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην δικάσιμον ἡμέραν, καὶ διατάττει τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα κοινοποίησιν. — Συνήθως γίνεται ἡ ἀπόφασις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἔκθεσις καὶ ἀκουσθῶσιν οἵ τε διάδικοι, ἐὰν ἦναι παρόντες, καὶ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 581. 588.

644. Κατὰ τοιούτων ἀποφάσεων δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπή, εἶναι δὲ δεκτὴ ἔκκλησις, κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατυπώσεις. — Ἡ ἔκκλησις, ἐὰν μὲν οἱ διάδικοι ἦναι παρόντες ἢ τοὐλάχιστον κεκλημένοι ἐν πρωτοκλήτῳ δίκῃ, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. ἄλλως δέ, κατὰ τὸ ἄρθρον 643, ἐπὶ ἁπλῇ ἀναφορᾷ. Πολ. 666. 740. 770.

645. Η ἀπόφασις ὅμως ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 274 ἰσχὺν μόνον μεταξὺ τῶν κεκλημένων διαδίκων· ὅθεν δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ παντὸς μὴ κεκλημένου τρίτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 239 κ· ἐπ. Πολ. 657. 663.

Β΄. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

α΄. Διορισμός.

646. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ, ἢ ὁ ὑπάρχων βραδύνῃ ἢ ἐντελῶς ἀποποιῆται τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, γίνεται ὁ διορισμὸς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπιμελείᾳ τῶν συγγενῶν τῶν ὑπὸ οἱανδήποτε ἐπιμέλειαν διατελούντων (*), ἢ τῶν δανειστῶν ἢ ἄλλων ἐχόντων συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 641-645 ὡρισμένα, (**) τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Πρὸ τοῦ διορισμοῦ

δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἐὰν αὕτη δὲν ἐπισυνήφθη ἤδη εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ συνειλημμένων μὲν ἀλλὰ μηκέτι γεγεννημένων παίδων, ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι πάντοτε ἀναγκαία. Ο. 102. Πολ. 467. 642. 667. ἑ. 1075. 1089. Ποιν. 467.

(*) Γ. θετέων (**) Γ. παρὰ

648. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ ἦναι (*) παρὼν κατὰ τὸν διορισμὸν, εἰδοποιεῖται οὗτος παρὰ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων(**).

(*) Γ. δὲν ἦτον (**) Γ. ἐπισπεύδοντος διαδίκου

β'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμών.

649. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, οἱ ἁρμόδιοι εἰρηνοδίκαι καὶ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα να διορίζουν προσωρινὸν ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· ἀλλ' ὀφείλουν τότε νὰ προσκαλοῦν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, ἢ να φροντίσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος. Πολ. 492, 4. Ο. 102.

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον.

650. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου καὶ ἐκ τεσσάρων μέχρις ὀκτὼ τὸ πολὺ πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ ἀνήλικος ἢ τοῦ ἀπόντος, ἢ τοῦ περι οὗ συγκροτεῖται τὸ συμβούλιον, ἢ ἐν γένει τοῦ ὑπὸ οἱανδήποτε ἐπιμέλειαν διατελοῦντος. — Ἐὰν ἐντὸς ἀποστήματος τεσσάρων σχοίνων δὲν εὑρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται ἀντ' αὐτῶν φίλοι. Πολ. 492 651. 1085.

651. Μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἦναι — 1. ἀνήλικες καὶ γυναῖκες, ἐξαιρουμένων τῶν γονέων καὶ λοιπῶν ανιόντων· — 2. ἀπηγορευμένοι· — 3. ὅλοι οἱ ἔκ τινος ἐπιτροπείας ἀποκλειόμενοι ἢ ἀποβεβλημένοι· — 4. ὅλοι, ὅσοι ἔχουν λογαριασμοὺς ἢ διαφοράν τινα μὲ τὸν ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα. Πολ. 660. Π. Ν. 23.

652. Ὁ εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατ' αἴτησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 ἀναφερο-

μένων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, προσδιορίζει ἐν τῷ συγκλητηρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως, καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν. — Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας (*)· τόπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἐὰν δὲν διετάχθη ἄλλο τι, ἡ κατοικία τοῦ εἰρηνοδίκου.

(*) Γ. ἦναι βραχυτέρα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν

653. Οἱ συγκληθέντες ἢ οἱ εἰδικοὶ αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προστίμῳ πέντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν· — Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται μὲν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀνατρέπεται δὲ πάλιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον κώλυμα. Πολ. 207.

654. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ διάσκεψις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν, ἢ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν πληρεξουσίων. — Καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ἐνταῦθα μίαν ψῆφον. — Περὶ τῆς διασκέψεως συντάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἔκθεσις, καί, ἂν δὲν ἦσαν ὅλοι σύμφωνοι, ἐγγράφεται ἡ γνώμη ἑνὸς ἑκάστου.

655. Ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν καὶ πᾶν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 619 κ. ἐπ. ἀναφερομένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας. — Ἡ ἀγωγὴ πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν ἐχόντων διαφέρουσαν γνώμην μελῶν, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 216.

Γ'. Ἐπικύρωσις βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

656. Ἡ ἐπικύρωσις βουλεύματός τινος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καθ' ἃς περιπτώσεις εἶναι κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους ἀναγκαία, ζητεῖται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641 κ. ἐπ. ὡρισμένα, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης (τοῦτο δὲ δαπάνῃ τοῦ ἀμελοῦς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος), παρὰ παντὸς μέλους τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ καὶ παρά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 εἰρημένων. Πολ. 647. 1086.

657. Πᾶν μέλος συγγενικοῦ συμβουλίου, μὴ συμφωνοῦν

εἰς τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τούτου καὶ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους του, καὶ ἐὰν δὲν προσεκλήθη νὰ κάμῃ, ἰδίαις δαπάναις, ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ 645.

Δ΄. Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως.

α΄. Περιπτώσεις.

658. Ἕνεκα βλακείας, παραφροσύνης ἢ μανίας δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν ἡ ἀπαγόρευσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 641 κ. ἑπ., ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ συζύγων τοῦ φρενοβλαβοῦς, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. Πολ. 670. 671. Ὁ. 102.

ϐ΄. Διαδικασία.

659. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἀκριβῶς τὰ κατὰ μέρος περιστατικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἡ μανία, ἡ βλακεία, ἢ ἡ παραφροσύνη, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 642.

660. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως. — Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 650 κ. ἑπ. ὡρισμένα. — Ἐκτὸς τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ψῆφον. Πολ. 651.

661. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν διατάττεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρείας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

662. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευθησομένου γίνεται, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως· ἡ δὲ δημοσίευσις τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει. Πολ. 163.

663. Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἑκουσίως ἐν τῇ ἐξετάσει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκλήθησαν. Πολ. 641. 645.

γ'. Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ αὐτοῦ. Πολ. 155. 170. 669.

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665. Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορουμένη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἀποβλητικῇ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμνῃ συμβιβασμόν τινα, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτρίωσιν ἢ ὑποθήκην, καὶ νὰ δέχεται ἢ νὰ πληρώνῃ (*) κεφάλαια.

(*) Γ. ἐξοφλῇ

ε'. Ἀπόφασις καὶ ἔφεσις.

666. Ἡ ἔφεσις δύναται, κατὰ τὰ ἄρθρα 644 καὶ 658, νὰ γίνῃ παρὰ παντὸς διαδίκου, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντὸς μέλους (*) συγγενικοῦ συμβουλίου. — Ἡ ἔφεσις πρέπει, ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθη ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνεται κατὰ τοῦ αἰτοῦντος (**) τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου. Πολ. 644.

(*) Γ. τοῦ (**) Γ. ἐπισπεύδοντος

667. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθη ἀπαγόρευσις ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθη δι' ἐφέσεως, ἢ ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφοῦ καταστῇ τελεσίδικος, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρίβει ὁ καταδικασθεὶς, καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς κυ-

θερνήσεως διωρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ. —Συγχρόνως,ἀπαγγελθείσης ἀπαγορεύσεως, διορίζεται κηδεμὼν(*), κατὰ τὸ ἄρθρον 646. Ο. 126. 202.

(*) Γ. ἐνεργοῦνται τὰ περὶ διορισμοῦ κηδεμόνος

668 Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἄρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐὰν αὕτη δὲν ἤθελε κατασταθῇ (*) τελεσίδικος.

(*) Γ. κατέστη εἰσέτι

669. Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (ἄρθ. 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις. — Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Πολ. 695 ἑ. 688.

670. Τα ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ τοιούτου κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος ἀνατρέπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἄρθρα 658-668 γινομένης ἀποφάσεως. Πολ. 671. Ο. 126,5. 202.

ς'. Κηδεμὼν ἀσώτων.

671. Καὶ εἰς ἀσώτους δύναται να διορισθῇ κηδεμών. — Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 658-670 εἰρημένα. Ο. 102. 126,5. 202.

ζ'. Κηδεμὼν κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων.

672. Ἐάν τις ἦναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὸ καταδικασθείς, δημοσιεύεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667 καὶ διορίζεται κηδεμὼν κατὰ τα ἄρθρα 646 κ. ἑπ. Π. Ν. 25. 26. Ο. 126, 5 202.

Ε. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

673. Ἐπί τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 641 κ. ἑπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ, κατὰ γενομένην αἴτησιν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἢ τὴν προσαρμογὴν (*) γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου. Πολ. 640,5.

(*) Γ. προσαγωγὴν

674. Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀπόφασις παραδίδεται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παραχρῆμα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν δίδεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἄνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διόρθωσιν ἀποφάσεως. — Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένῃ ποινῇ.

Ϛ'. Ἐπὶ ἀδείας διδομένης εἰς ὕπανδρον γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων της.

675. Γυναῖκες ὕπανδροι, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύνανται νὰ πράξουν αὐτοτελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παρασταθῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἕνεκεν ἀπουσίας ἢ ἀπαγορεύσεως δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν, πρέπει νὰ ζητήσουν τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον κατα τὰ ἄρθρα 641-645 συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει. — Ἐὰν ὁ σύζυγος ἦναι παρὼν καὶ μὴ ἀπηγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν δια νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδείας λόγους. Πολ. 74. 640. 683. 686.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α'. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

676. Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου, τὸ προικῷον κτῆμα τῆς γυναικός, ἢ ἐὰν εἶχε κοινὰ τὰ κτήματα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, τὸ εἰσόδημά της (*) κινδυνεύῃ, δύναται αὕτη νὰ παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀναφορᾶς της πρὸς το δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτημάτων. 640, 7. 678. Ὁ. 128, 4.

(*) Γ. παρ' αὐτῆς καταβληθὲν

677. Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ ἄρθρον 643, καὶ ἐὰν φανῇ βάσιμος ἡ αἴτησις, διατάττεται ἡ δημοσίευσις τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολλουμένης τῆς ἀναφορᾶς ἔν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου

τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐμποροδικῶν (ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζομένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλλον. Πολ. 679. Ὁ. 126, 5. 202.

ε'. Ἀγωγὴ καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678. Μόνον ἕνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύναται, ἐξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἥτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν δικαστῶν (*). Πολ. 676. 1025 ἑ. 626. 680.

(*) Γ. δανειστῶν

679. Ἡ ἀγωγὴ εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἑπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν βεβαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας (*), ἐκδιδομένη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 623 κ. ἑπ. ὡρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπόδειξιν. Πολ. 264. 677.

(*) Γ. τῆς τοιχοκολλήσεως

680. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὡρισμένους τύπους (*)· τὸ τοιχοκολλούμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὁλόκληρον ἔτος, καὶ, ἐκτὸς τούτου, καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν. — Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἄρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως ἀφ' ἧς εἰσήχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ὁρισθῇ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει. Ὁ. 126. 202. Πολ. 677.

(*) Γ. τόπους

γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

681. Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 238 νὰ κάμουν ανα-

κοπήν. — Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐνιαυσίου προθεσμίας. Πολ. 231, 89.

Η. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α. Απόπειρα πρὸς ἕνωσιν.

682. Ὁ σύζυγος, ὁ ζητῶν τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, πρέπει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου διὶ ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. — Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀπόπειραν ἑνώσεως αὐτοπροσώπως, ἄνευ ἀντιληπτόρων καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὡρισμένα. Πολ. 162.

β'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἕνωσιν ἀποπείρας.

683. Ἀποτυχούσης τῆς περὶ ἑνώσεως ἀποπείρας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῇ βάσιμος, διατάττει καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου τὰ ἑξῆς· — 1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τ ύ π ο υ ς (*) τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς (α).

(α) Δ. 24 Ἀπριλ. 1836 περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 682 ἐδάφ. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, παρατηρήσαντες ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταττομένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἐδ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 686 συντακτέας ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσβάλλει καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἕνωσιν τῶν διαφερομένων συζύγων· — Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Α. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανο-

— 2. τὴν εἰς τὴν γυναῖκα χορήγησιν τῆς ἀδείας τοῦ νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ κατὰ δεύτερον λόγον παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — 3. τὴν εἰς τὴν γυναῖκα ἐγχείρισιν τῶν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ βίου ἀπαιτουμένων πραγμάτων· — 4. τὰ περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἐὰν δ ἡ λ. (*) ἡ μήτηρ ἤ τις τῶν συγγενῶν ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς προτείνῃ νὰ ἀφαιρεθῶσιν οὗτοι τοῦ πατρός· —5 τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὴν γυναῖκα δοτέας καὶ μὲ τὴν κατάστασιν ἐκείνου ἀναλόγου συντάξεως, ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν περιουσίαν, καὶ ἤθελε κάμει χρῆσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δεδομένης ἀδείας τοῦ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ο. 126. 202. Πολ. 685.

(*) Γ. τόπους (**) Γ. παρέλκει τὸ δηλαδὴ

684. Ἡ περὶ ἄλλων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 683 μὴ ἀναφερομένων προσωρινῶν μέτρων αἴτησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἑπ., καὶ συζητεῖται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

γ'. Ἀγωγή.

685. Μόνον ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 683 ἀριθ. 1 ἀναφερομένων τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων δύνανται νὰ γίνουν αἱ ἀγωγαί. — Ἡ ὁμολογία ἑνὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες, οἵ τε συγγενεῖς τῶν διαδίκων, ἐξαιρουμένων τῶν παίδων καὶ τῶν ἀπογόνων, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιοπίστου αὐτῶν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 678-681 διατεταγμένα. Ο. 129, 5. 202. Πολ. 231. 235. 264. 324.

μένης ἀναφορᾶς δημοσιευτέας κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 683 §. 1, θέλει τοῦ λοιποῦ δημοσιεύεται σημείωσις ἁπλῆ περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν διαφερομένων συζύγων καὶ τὸν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγοῦσα δὲ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεται καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 686, προκειμένου λόγου περὶ διαζεύξεως.

Θ'. Ἐπὶ διαζεύξεων.

686. Ἐπὶ τῆς διαζεύξεως πράττονται, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης χωρισμοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 682-685 ὡρισμένα. Δικ. 231. 238. 264. 640. Ο. 126. 202.

Ι. Ἐπὶ παραχωρήσεως κτημάτων.

ά. Περιπτώσεις.

687. Πᾶς τίμιος ὀφειλέτης, ὅστις δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι μόνον ἕνεκα δυστυχημάτων δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δανειστάς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ οὕτως ἑαυτὸν, μέχρι τῆς ἀποκτήσεως νέας περιουσίας, πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, ἰδίως δὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τηρουμένης τῆς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἄρθροις διατατ-τομένης διαδικασίας. Πολ. 10 0, 640. 690.

688. Ἐξαιροῦνται τῆς νομίμου ταύτης ὠφελείας μόνον, — 1. ἀλλοδαποί· — 2. ἐπίτροποι, κηδεμόνες, διαχειρισταὶ ξένης περιουσίας, καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους ὑπόλογοι· — 3. ὅλοι οἱ ὡς ἀπατεῶνες καταδικασθέντες. Π. Ν. 399. έ. Ἐ. 575. Πολ. 695.

Ϭ'. Διαδικασία.

689. Ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας δηλοῦται ἐν ἀναφορᾷ ἀποτεινομένῃ πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπισυνάπτεται συνοπτικὴ περιγραφὴ τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα δικαιόγραφα, βιβλία καὶ ἄλλας ἀποδείξεις. Ἡ ἀναφορὰ κοινοποιεῖται ἑκάστοτε εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Πολ. 588. 642.

690. Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀνασταλῇ ἡ περαιτέρω καταδίωξις· δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ κοινοποιηθῇ πρότερον ἡ ἀναφορὰ εἰς τοὺς διαδίκους. — Μόνον μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀναφορᾶς καὶ τὴν ἀκρόασιν, ἢ τοὐλάχιστον τὴν πρόσκλησιν τῶν ὀφειλετῶν (*), δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-645 ὡρισμένα. Ἐ. 570.

(*) Γ. δανειστῶν

691. Πρὶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 690 ἐδαφ. 2 ἀπαγγελθῇ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας, διακηρύττει ὁ ὀφειλέτης κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας του, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἐν τῷ δημαρχείῳ, εἰς ἡμέραν τινὰ συνεδριάσεως, ὅτι θέλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του. — Τὴν διακήρυξιν ταύτην π α ρ α δ ί δ ε ι (*) αὐτοπροσώπως ὁ ὀφειλέτης. Ἐνταῦθα συγχωρεῖται εἰς ὅλους τοὺς δανειςὰς ἡ προσέλευσις· διὸ καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. — Τούτων πάντων γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐὰν ἡ πρᾶξις ἔγινεν ἐν τῷ δημαρχείῳ, συντάσσεται ἔκθεσις παρά τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου. Ἐ. 571. Δ. Α. Ε.

(*) Γ. κάμνει

692. Ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλλεται ἡ παραχώρησις περιουσίας, τοιχοκολλᾶται καὶ καταχωρίζεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τόπους. Ὀ. 126, 5. 202.

γ'. Συνέπειαι.

693. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 687 ἀναφερόμεναι συνέπειαι παρέπονται αὐτοδικαίως, καὶ ἐὰν δὲν ἀπηγγέλθησαν ἐν τῇ ἀποφάσει· ὅθεν ἀπολύεται τῆς κρατήσεως ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἐφυλακίσθη ἤδη, καὶ οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, τηρουμένων τῶν διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους διαγεγραμμένων διατυπώσεων, νὰ πωλήσουν τὰ παραχωρηθέντα κτήματα, καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν ἐν τοσούτῳ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. Πολ. 1020. 1077.

δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων.

694. Ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὡρισμένα. Ἐ. 566 ἑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Λογιστικὴ δίκη.

Ά. Λογοδοσία ἐν γένει.

695. Ἅπας διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἶναι ὑπόλογος, καὶ δύναται, ἐὰν ἑκουσίως δὲν πείθεται εἰς λογοδοσίαν, νὰ

ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῆς περιουσίας του, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Πολ. 688, 2. 1000. 1079.

696. Πᾶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεως ταύτης προκύπτον.

Β'. Ἑκουσία λογοδοσία.

697. Ἐπὶ ἑκουσίας λογοδοσίας, ὁ δοσίλογος παραδίδει (*) ἀντιγεγραμμένον τὸν κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συντεταγμένον λογαριασμὸν εἰς ἐκεῖνον, πρὸς ὃν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον, καὶ κοινοποιεῖ εἰς αὐτὸν τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, κατά τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 555 ὡρισμένων τρόπων.

(*) Γ. κοινοποιεῖ

698. Ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ λογαριασμοῦ, παρατεινομένης κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 540-542, κοινοποιεῖ ὁ δεξίλογος εἰς τὸν δοσίλογον τοὺς περὶ τοῦ λογαριασμοῦ δισταγμούς του, ἐντὸς δὲ ἄλλης ὀκταημέρου προθεσμίας, κοινοποιεῖ ὁ δοσίλογος τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του εἰς τὸν δεξίλογον.

699. Περαιτέρω διαμοιβὴ ἐγγράφων δὲν γίνεται· ἀλλ' ἐγγράφεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον.— Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ (*) διάδικος, ὁσάκις ὁ ἀντίδικος γίνῃ ὑπερήμερος. — Ἐν γένει ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 566-578 ὡρισμένα.

(*) Γ. ἕκαστος

700. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 κ. ἐπ. ὡρισμένα· ἐν τοσούτῳ συζητεῖ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον (*) μόνον τὰ ἀμφισβητούμενα κεφάλαια. — Ὅ, τι ὡμολογήθη ἀμοιβαίως ἐν τῇ προδικασίᾳ, κηρύττεται (**) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 118. κ. ἐπ. ἐπὶ ἀναφορᾷ γινομένῃ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ 642. Πολ. 856.

(*) Γ. συζητοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικ. (**) ἁπλῶς

Γ'. Βιαία λογοδοσία.

α. Ἐν γένει.

701. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν πείθεται ἑκουσίως εἰς λογοδο-

σίαν, δύναται νὰ ζητηθῇ αὕτη παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἢ διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, διαδικαζομένης ἤδη ἄλλης διαφορᾶς, ἢ καὶ διὰ κυρίας ἀγωγῆς. Πολ. 707. 853.

β'. Πρώτη ἀπόφασις.

702. Ἡ κυρία ἀγωγὴ γίνεται καὶ συζητεῖται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 581 κ. ἐπ., ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. — Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 696 συντακτέου λογαριασμοῦ, καὶ διορίζεται εἷς τῶν δικαστῶν πρὸς διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας· διατάττεται δὲ (*) διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ ὑπολόγου ἐν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 795 ὡρισμένων ἀναγκαστικῶν μέτρων. Πολ. 731. 1002.

(*) Γ. συγχρόνως

703. Διαταχθείσης τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας, προσδιορίζει τότε τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ εἰκαζόμενον ἔλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ, ποσότητά τινα, τῆς ὁποίας τὸν ὅρον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κατασχεθησόμενον καὶ πωληθησόμενον μέρος τῆς περιουσίας. Πολ. 922.

γ'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

704. Εἰς (*) ὡρισμένον χρόνον ὀφείλουν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἐὰν παρευρέθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, εἰς τὸν εἰσηγητήν· ὥστε ὁ μὲν δοσίλογος νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμόν του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δεξίλογος νὰ ἐγγράψῃ εἰς ἔκθεσιν τὰς ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ παρατηρήσεις του. — Ἐὰν ὁ δεξίλογος δὲν δύναται νὰ κάμῃ παραχρῆμα τὰς παρατηρήσεις του, τὸν δίδεται πρὸς τοῦτο προθεσμία παρὰ τοῦ δικαστοῦ. Πολ. 197. 133.

(*) Γ. κατὰ τὸν

705. Κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν ἐμφανίζονται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ὁ μὲν δεξίλογος διὰ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δοσίλογος διὰ νὰ γίνῃ τελευταῖον δι' ἐκθέσεως συζήτησις περὶ (*) λογαριασμοῦ. — Μετὰ ταῦτα παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν

οἱ διάδικοι δὲν εἰμποροῦν νὰ συμφωνήσουν περὶ ὅλων τῶν κεφαλαίων, παρὰ τοῦ δικαστοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

(*) Γ. τοῦ

706. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας (*) ταύτης πρέπει νὰ προσπαθῇ ὁ εἰσηγητὴς νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διαδίκους· τότε δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 477 καὶ 478 ὡρισμένα. Πολ. 128.

(*) Γ. προδικασίας

707. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, καὶ δὲν δώσῃ λογαριασμὸν, βεβαιώνει τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς μόνον δι᾽ ἐκθέσεως, καὶ λαμβάνονται τότε, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 701 ἐν τῇ ἀποφάσει διατεταγμένα καταναγκαστικὰ μέτρα.

708. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος ἐνεφανίσθη, φέρων τὸν λογαριασμὸν κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, ὁ δὲ δεξίλογος ἀπελίπετο, βεβαιώνει καὶ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς δι᾽ ἐκθέσεως, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἂν κατὰ τὴν δευτέραν προθεσμίαν δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν διαδίκων. Πολ. 128.

709. Πρὶν ἡ ὑπόθεσις παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ εἰσηγητὴς κηρύττει ἐκτελεστὸν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 119 ὡρισμένον τύπον, πᾶν ὅ, τι ὡμολογήθη ἐν τῇ προδικασίᾳ, μὴ παραβλαπτομένης τῆς περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων κεφαλαίων περαιτέρω ἀμφισβητήσεως (*). Πολ. 856.

(*) Γ. συζητήσεως

710. Ὁσάκις ὁ δικαστὴς παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 705 ἢ 708, εἰς τὸ ἀκροατήριον, προσδιορίζει συγχρόνως τὴν πρὸς συζήτησιν ἡμέραν, καθ᾽ ἣν οἱ διάδικοι ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, καὶ ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν, δαπάνῃ τῶν διαδίκων, εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 576.

δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

711. Ἡ συζήτησις ἄρχεται ἀμέσως μετὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ἀφοῦ ἀγορεύσῃ ὁ εἰσηγητὴς περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων κεφαλαίων. — Περὶ δὲ τῆς συζητήσεως αὐτῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 579.

712. Περὶ πάντων τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Τὰ δικαιολογημένα κεφάλαια ἀναγνωρίζονται· τὰ λοιπὰ ἀπορρίπτονται ἢ διατάττεται ἡ προσαγωγὴ ἀποδείξεως. — Ἐν τῇ ἀποφάσει καταχωρίζονται τὰ ἔξοδα καὶ αἱ πρόσοδοι, καὶ προσδιορίζεται ἀκριβῶς τὸ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ προκύπτον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος τυχὸν ἐλλείμματος.

713. Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀπαγγείλῃ τὴν προσωρινὴν(*) κράτησιν διὰ πᾶν ἔλλειμμα, ἢ δι᾿ ὁποιανδήποτε ὡς ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ ἀπόδοσιν, γεννωμένην παρ᾿ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, διαχειριστοῦ δημοτικῆς περιουσίας(**) ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ τινος παρὰ δικαστηρίου διορισθέντος διαχειριστοῦ. Πολ. 1000.

(*) Γ. προσωπικὴν (**) Γ. περιουσίας κοινοτήτων

ε΄. Λάθη λογιστικά.

714. Λάθη περὶ τὸν λογαριασμὸν, παραλείψεις περὶ αὐτὸν, διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διορθώνονται κατ᾿ ἀναφορὰν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου· νέαι δὲ ἀναθεωρήσεις τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 641. 759.

ς΄. Ἐν ὑπερημερίᾳ τοῦ δεξιλόγου.

715. Ὑπερημέρου γενομένου τοῦ δεξιλόγου, δύναται ὁ δοσίλογος, ἐὰν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ ἔλλειμμα, νὰ καταθέσῃ αὐτὸ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἢ, παρασχὼν ἐγγύησιν, νὰ τὸ φυλάττῃ ἄνευ τούτου(*). — Ἐὰν ὁ δοσίλογος ἦτον ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν ἀνήλικός τινος, ἀπαλλάττεται τῆς ἐγγυοδοσίας ταύτης.

(*) Γ. τόκου

Δ΄. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

716. Δανεισταὶ ἢ ἄλλοι, οἵτινες ἔχουν νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν ἔκβασιν τῆς διαφορᾶς, δύνανται, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαίων αὐτῶν, νὰ λάβουν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συζητήσεως γνῶσιν τῶν τε διαδικαστικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν, νὰ παρεμβῶσιν, ἢ νὰ κάμουν κατὰ τὸ ἄρθρον 238 ἀνακοπήν. Πολ 231. 89. 234, 2. 681.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ά. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

717. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως. — Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ ὡρισμένα. Πολ. 49. 807. Ὀ. 14 έ.

Β'. Ἁρμοδιότης.

718. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν ἐμποροδικῶν κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὡρισμένα (α). — Ὅλαι αἱ διαφοραὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου αἱ μὴ ῥητῶς εἰς τὰ ἐμπορικὰ δικαστήρια παραπεμφθεῖσαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ὅλαι αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἐμπορικῆς ἀποφάσεως διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 873 ὡρισμένα.

Γ'. Ἐφέται καὶ Ἄρειος Πάγος.

719. Ἡ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικῶν ἢ τῶν ὡς ἐμποροδικῶν δικαζόντων διαιτητῶν ἢ πρωτοδικῶν ἔφεσις φέρεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν· ἡ δὲ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις, εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, κατὰ τὰς διὰ τὰ δικαστήρια ταῦτα προσδιωρισμένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις. Πολ. 737. 116. 806. 807.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

Ά. Προδικασία.

720. Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν

(α) Ὅρα Ν. περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων ἀμέσως πρὸ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

τοῖς ἄρθροις 533-540 ὡρισμένα, ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 533, καθότι ἀντὶ τῶν ἐκεῖ ὡρισμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀφροκτηρίῳ ἐμφάνεσιν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ ἄρθρου 538 ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 532 ἀριθ. 1 ὡρισμένων. Ὁ. 4.

721. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν διωρίσθη ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν διωρίσθη παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων ἐπεκτείνεται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς τὴν προθεσμίαν ταύτην· ἀλλ' ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 726, δὲν δύναται νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 497.

722. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος, ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα, γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς, νὰ συντέμῃ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην προθεσμίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰσέτι ἡμέραν εἰς ὥραν ῥητὴν, ἐὰν ἦναι εἰσέτι δυνατὴ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν μαρτύρων(*). Πολ. 498. 621. 726.

(*) Γ. διαδίκων

723. Κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διατάξῃ συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐγγυοδοσίαν, καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 734. 1093. 1034. 1035.

724. Κατὰ τῆς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένης διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, δὲν συγχωρεῖται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔφεσις. Πολ. 622. 634. 638.

725. Παραδιδομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ τοῦ προέδρου, καὶ τὸ περὶ ἐγγυήσεως ἔγγραφον ἢ βεβαίωσις τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως(*), ἤτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 622.

(*) Γ. ἀσφαλείας

726. Μόνον ἐπὶ ναυτικῶν ὑποθέσεων, ὅτε πλοῖόν τι ὁρμᾶται πρὸς ἀπόπλουν, ἢ ἐπικειμένου ἄλλου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, συγχωρεῖται κλῆσις βραχυπρόθεσμος ἄνευ

προηγουμένης διαταγῆς τοῦ προέδρου. Πολ. 498. 620. 621.

Β'. Πινάκιον.

727. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται· ἀλλ' ἡ ἀπόφασις (*) ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ (**) παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις συντακτέον πινάκιον, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 721-726 ὡρισμένων προθεσμιῶν, γίνεται συζήτησις περὶ αὐτῆς. — Ὡς πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570-578 ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἀταξιῶν, τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς ἐβεβαίωσεν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 623. Ο. 299.

(*) Γ. ὑπόθεσις (**) Γ. καὶ

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

728. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 580-611 καὶ 625-633, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα αὐτόθι διετάχθησαν περὶ εἰσαγγελέων, ἀπολογητηρίων ἐγγράφων, ἐνστάσεων ἐγγυοδοσίας, διαφορῶν περὶ διακατοχῆς, καὶ ἄλλων κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μὴ συμβαινόντων πραγμάτων. Ο. 4. 100.

Δ'. Ὑποθέσεις ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικάς.

729. Εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικάς,(*) συγχωροῦνται τοιαῦται μόνον ἐνστάσεις, ἀνταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι (**) κτλ., αἵτινες δύνανται ἢ νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ νὰ ἐπιδειχθῶσι (***) παρὰ τῶν διαδίδων ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ παραπέμπονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἀλλὰ συγχρόνως, ἐὰν ἦναι πιθανὸν, ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἡττηθῆ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ, ἢ ὅτι ἐν τοσούτῳ ἤθελε κατασταθῆ μὴ ἀξιόχρεως, διατάττεται ἐγγύησις, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων, καὶ δίδεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 734 διατεταγμένα.

(*) Γ. ἂν δὲν συναινοῦν οἱ διάδικοι, (**) Γ. ἀντενστάσεις, ἐπαντενστάσεις (***) Γ. ἀποδειχθῶσι

Ε. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα.

730. Ἐὰν ἔγγραφόν τι προσβληθῇ ὡς μὴ γνήσιον ἢ ὡς

πλαστογραφημένον, παραπέμπεται ἡ περὶ τῆς γνησιότητος ἢ τῆς πλαστογραφήσεως αὐτοῦ δίκη εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ ἀναβάλλεται ἐν τοσούτῳ ἡ κυρία δίκη. — Μόνον ἐὰν ὁ ἀντίδικος κηρύξῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ τοιοῦτον ἔγγραφον, ἢ ἐὰν τὸ προσβαλλόμενον ἔγγραφον ἀναφέρεται εἰς ἓν μόνον ἀμφισβητούμενον ζήτημα, δύναται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 452 καὶ 458 διατεταγμένα, νὰ γίνῃ περαιτέρω συζήτησις παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. Πολ. 12.

ς'. Λογιστικαὶ διαφοραί.

731. Ἐπὶ λογιστικῶν διαφορῶν δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παραπεμφθοῦν εἰς συμβιβαστάς. Οἱ συμβιβασταὶ οὗτοι, ὅταν (*) οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν περὶ τῶν τοιούτων, διορίζονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Οὗτοι πράττουν κατὰ τὰ ἄρθρα 124 καὶ 125. Μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, παραπέμπεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἢ, ἐὰν ὑπάρχουν πλείονα κεφάλαια ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ μόνον ἐσυμβιβάσθησαν, παραπέμπονται τὰ μὴ συμβιβασθέντα κεφάλαια εἰς τὸ ἀκροατήριον. Πολ. 124. 702.

(*) Γ. διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν

Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις.

732. Ἐν πάσῃ παρὰ δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου προσωπικὴ κράτησις, ἕνεκα τοῦ τε ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. 999, 1. 1003.

Η Ἐκτέλεσις.

733. Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐὰν δὲν ἔγινε πληρωμή, κατὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικάς, ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσίν της (*)· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, μετὰ τρεῖς ἡμέρας, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν , τῆς τυχὸν γενομένης (**) ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως. — Μόνον ὅταν ἦναι πιθανόν, ὅτι θέλει μεταῤῥυθμισθῆ ἡ ἀπόφασις, ἢ θέλει καταστάθῇ μὴ ἀξιόχρεως ὁ νικῶν διάδικος, τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησίν τινος τῶν διαδίκων διατάττει ἐγγύησιν. Πολ. 186. 507. 734. 760. 866. 1033.

(*) Γ. ἐπίδοσίν της (**) Γ. γενησομένης

Θ'. Ἐγγύησις.

734. Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται, παρακατατιθεμένης εἰς μετρητὰ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραμματεῖ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσδιορισθείσης ποσότητος. — Αἱ ἐνταῦθα προκύπτουσαι διαφοραὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ἄνευ περαιτέρω προδικασίας, ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, γινομένης ἁπλῆς κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Πολ. 729. 840.

Ι'. Ἔφεσις.

735. Ἡ ἔφεσις δὲν εἶναι ποτὲ ἀναβλητική, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 733 ἀκριβέστερον ὡρισμένα. — Ἐπικειμένου δὲ κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ἄνευ περαιτέρω βεβαιώσεως, κατ' ἀναφορὰν γενομένην πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν, νὰ συντμηθῇ ἡ νόμιμος προθεσμία, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ῥητὴ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν. Περὶ τῶν τοιούτων διατάξεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 621 καὶ 622 ὡρισμένα. — Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται συζήτησις (*), ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 741-751, 752 ἀριθ. 2, 753 755, 756 ἀριθ. 2-4, 757-759, 762, 766 ἐδαφ. 2 καὶ 770-783. Πολ. 760.

(*) Γ. καὶ ἀπόφασις

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἔνδικα μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἔφεσις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

736. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως καὶ γραμματέως. Πολ. 49. 807. Ο. 91.

Β'. Ἁρμοδιότης.

737. Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουν περὶ πασῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 116, 529, 530, 718 καὶ 719 μὴ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ τῶν

τουτοις ἴσων διαιτητῶν (α). — Δὲν θεωρεῖται ἐνταῦθα ἄν

(α) Δ. 11 Μαΐου 1825 περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ 1830 ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων. — Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵ τινες εἶχαν εἰσαχθῆ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψηφίσματος συστηθέντος ἀνωτάτου δικαστηρίου, ὑπάρχουσί τινες, αἱ ὁποῖαι ἔμελλον νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας· ὅτι ἡ νέα δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας· ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων· καὶ ὅτι ὁ νόμος ὁ χορηγῶν εἰς αὐτὰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας, δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀναίρεσιν αἴτησιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν ταὐτοχρόνως καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος, καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἀποποιεῖται. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς, τὰ ὁποῖα θέλουν ἔχει ἰσχὺν νόμου.

1. Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γενόμεναι ἐφέσεις εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουν εἰσάγεσθαι, ἐὰν αἱ δίκαι, τὰς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπεραιώθησαν εἰσέτι εἰς τὰ ἁρμόδια τῶν ἐφετῶν δικαστήρια, καὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας δικονομίας.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀναίρεσιν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τοιαύτας δίκας, αἵ τινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμόν.

Δ. 21. Μαρτίου 1838 περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινῶν κατ' ἔφεσιν ἐκκρεμῶν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

1. Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γένεσιν καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν, θέλουν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἐφετῶν. — Τὸ μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγομένας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια,

ἡ ἀπόφασις ὠνομάσθη κατὰ λάθος πρωτόκλητος ἢ ἀνέκκλητος.

738. Ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν συγχωρεῖται πάντοτε ἡ ἔφεσις, καὶ ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἤθελεν ὀνομασθῆ ἀνέκκλητος. Πολ. 24. 25. 515,1.

739. Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουν ἀνεκκλήτως· μόνον δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένας περιπτώσεις γίνεται ἐξαίρεσις (*) κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν (ἄρθρ. 58 καὶ 59).

(*) Γ. ἔφεσις

Γ'. Παρὰ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις.

740. Πᾶς διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκαλεῖν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ ὅσοι (*) δὲν ἦσαν μὲν κατὰ τὴν πρωτόκλητον δίκην διάδικοι, εἶχον ὅμως νόμιμον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης. Πολ. 95. 644. 814.

(*) Γ. τρίτοι οἵ τινες

741. Τρίτοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου (*) ὡς ἐκκαλοῦντες ἢ ὡς παρεμβαίνοντες, δύνανται ἐν τῇ ἐκκλήσει νὰ προστεθῶσι μόνον· ἑπομένως τότε μόνον νὰ παρασταθοῦν, ὅταν εἷς τῶν κυρίων διαδίκων ἐξεκάλεσεν· οὐδὲ δύνανται νὰ κάμουν αἴτησιν νέαν, ἀλλὰ προστίθενται εἰς τὴν αἴτησιν ἑνὸς τῶν κυρίων διαδίκων. — Νέαν αἴτησιν δύνανται νὰ κάμουν μόνον ὅσοι ἤθελον ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 238, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακόπτειν τὴν ἀπόφασιν. Πολ. 231. 238. 747. 234, 2.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἐπὶ δικαστηρίου

742. Ὅ,τι ὡρίσθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ προστίθεσθαι, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους, ὅσοι δὲν ἐξεκάλεσαν μόνοι, ὅταν πλείονες μὲν κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἷς δὲ μόνος ἐξεκάλεσεν. Πολ. 782.

743. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν δύνανται τότε μόνον νὰ κάμουν ἔφεσιν, ὅταν ἦσαν διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ. Πολ. 646. 658. 771. 773. 775.

744. Ἡ ἔφεσις διευθύνεται κατ' ἐκείνων, οἵ τινες ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν πρωτόδικον ὑπόθεσιν· ἑπομένως τρίτοι δύνανται τότε μόνον νὰ συμπαραληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἔκκλητον δίκην, ὅταν ἔχουν τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα. Πολ. 232. 747.

Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως.

745. Πᾶσα ἔφεσις (*), γενομένη πρωτοδίκως, καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθη περὶ αὐτῆς ἀπόφασις, δύναται νὰ ἦναι ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως. — Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται καὶ κατὰ τὴν ἔκκλητον δίκην νὰ περιορισθῇ καὶ τροπολογηθῇ, ἐὰν ἡ βάσις τῆς ἀγωγῆς δὲν μεταβάλλεται διὰ τούτου. Πολ. 13. 785, 1.

(*) Γ. αἴτησις

746. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον περιορισμὸν συγχωροῦνται νέα (*) ἐπιχειρήματα καὶ νέα προσέτι ἀποδεικτικὰ μέσα ἐκτὸς νέων μαρτύρων περὶ τοιούτων προτάσεων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξετάσθησαν ἤδη μάρτυρες ἐν τῇ πρωτοδίκῳ δίκῃ. Πολ. 158.

(*) Γ. νομικὰ

747. Νέαι πραγματικαὶ ἐξετάσεις (*) καὶ προτάσεις εἶναι τότε μόνον δεκταὶ ἐν τῇ ἐκκλήτῳ δίκῃ — 1. ὅταν αὗται ἔχουν ἀντικείμενον τοὺς μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τόκους, καρποὺς, ἐνοίκια ἢ ἄλλα παρεπόμενα τῆς κυρίας αἰτήσεως, ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τοσούτῳ γενομένων ζημιῶν· — 2. ὅταν συντελοῦν μόνον πρὸς ἀπολογίαν κατὰ τῆς ἐφέσεως· — 3. ὅταν τρίτοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, παρίστανται ἑκουσίως ἢ συμπαραλαμβάνονται ἐν τῇ ἐφέσει (ἄρθρ. 741 καὶ 744).

(*) Γ. νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ

Ε. Τίνες τῶν ἀποφάσεων ἐφέσιμοι.

748. Πᾶσα ἀπόφασις, καὶ αὐτὴ ἡ ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, δύναται νὰ προσβληθῇ δι' ἐφέσεως. Πολ. 759.

749. Ἡ ἔφεσις δὲν συγχωρεῖται μόνον — 1. ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἄρθροις 180, 181, καὶ 515 ἀριθ.

2 ὡρισμένα. — Ἐὰν ἡ ἀπόφασις περιέχῃ ἐν μέρει μὲν ὁριστικοὺς, ἐν μέρει δὲ προπαρασκευαστικοὺς ἢ παρεμπίπτοντας ὁρισμοὺς, κατὰ μόνων τῶν ὁριστικῶν δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις· — 2. ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ἄρθρα 274 καὶ 751. Πολ. 777.

750. Εἶναι ἀδιάφορον πῶς ἐπρόκυψεν ἡ τελεσιδικία, δι' ἀνατροπῆς δηλ. τῆς ἐφέσεως, δι' ἀποδοχῆς τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, διὰ παραιτήσεως τῆς ἤδη γενομένης ἤ τινος μελλούσης ἐφέσεως (ἄρθρ. 479 καὶ 488) (*), ἢ καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον. Πολ. 483, 3. 480. 487.

(*) Γ. δι' ἀποχῆς τῆς ἤδη γενομένης ἢ παραιτήσεώς τινος μελλούσης ἐφέσεως (ἄρθρ. 479-488).

751. Τελεσιδικία δὲν ὑπάρχει αὐτοδικαίως, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 755 ἀναφερομένης περιπτώσεως· ὅθεν, ἐὰν αὕτη δὲν ἐπροβλήθη, δὲν δύναται οὔτε νὰ αἰτηθῇ, οὔτε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀκυρότης ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ ἐφέσει τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 274. 749.

ΣΤ'. Προθεσμία πρὸς ἔφεσιν.

752. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, — 1. διαρκούσης τῆς περὶ ἀνακοπῆς προθεσμίας, ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθη ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις δικαστικῶς ἢ νομίμως, κατὰ τὰ ἄρθρα 186 καὶ 187· — 2. μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀφοῦ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον (*), ἢ ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ αὐτεξουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του ἢ τὸν ἀντίκλητόν του (**). Πολ. 777. 515. 596. 598. 733. 138. 1019. 755. 871. 951. 994.

(*) Γ. αὐτὸν (**) Γ. ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν των.

753. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 752 ἀριθ. 2 ἀναφερομένη τριακονθήμερος προθεσμία πρέπει, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, νὰ ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα. Πολ. 515, 4.

754. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν διάδικος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε Ἕλλην, εἴτε ξένος, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ,

προστίθεται εἰς τὴν τριακονθήμερον προθεσμίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 διαλαμβανομένη περαιτέρω προθεσμία. Πολ. 515 4.

755. Εἰς τὴν πρὸς ἔκκλησιν προθεσμίαν ὑπόκειται πᾶς τις ἄνευ ἐξαιρέσεως, οἱ ἀνήλικες δηλαδὴ, οἱ ἀπηγορευμένοι, τὸ κράτος, αἱ κοινότητες, οἱ δῆμοι κτλ., ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀ ν τ α γ ω γ ῆ ς (*) κατὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων. Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐφέσεως· ὥστε τὸ δικαστήριον δ ύ ν α τ α ι (*) καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀπαγγείλῃ τοῦτο. Πολ. 155. 170. 274. 749. 751. 752.

(*) Γ. ἀναγωγῆς (**) Γ. ὀφείλει

756. Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία δὲν ἄρχεται — 1. ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, κατὰ τὸ ἄρθρον 752 ἀριθ. 1· — 2. ἐὰν δὲν ἐ ν ε χ ε ι ρ ί σ θ η (*) ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἐὰν ἡ ἐ γ χ ε ί ρ ι σ ι ς (**) δὲν ἔγινε κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ πρὸς ἔφεσιν δικαίωμα ὑπόκειται εἰς τὴν συνήθη παραγραφήν· — 3. ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς διάδικος ἀπέθανε, δὲν ἄρχεται, εἰμὴ μετὰ τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ τὴν χήραν π α ρ ά δ ο σ ι ν (***) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 560 εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν χήραν πρὸς διάσκεψιν καὶ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς δοθεῖσαν προθεσμίαν. — Ἡ π α ρ ά δ ο σ ι ς (**) αὕτη ὅμως γίνεται διὰ μιᾶς πράξεως πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος· — 4. ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς σύζυγος διεζεύχθη ἢ ἐχωρίσθη κατὰ τὰ κτήματα, ἡ ἔφεσις δὲν ἄρχεται κατὰ τῆς διεζευγμένης, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένης συζύγου, εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὴν π α ρ ά δ ο σ ι ν (***) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 560 πρὸς διάσκεψιν καὶ σύνταξιν ἀπογραφῆς δεδομένης προθεσμίας. Πολ. 539. 791.

(*) Γ. ἐπεδόθη (**) Γ. ἐπίδοσις (***) Γ. ἐπίδοσιν

757. Ἡ π α ρ ά δ ο σ ι ς (*) τῆς ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἐπ. ὡρισμένα. — Καὶ πρὸ τῆς π α ρ α δ ό σ ε ω ς (**) τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς

ἀποφάσεως. — Ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως (**) κατὰ τὰ ἄρθρα 752 καὶ 756.

(*) Γ. ἐπίδοσις (**) Γ. ἐπιδόσεως

Ζ'. Ἀντέφεσις.

758. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται, μηδόλως περιοριζόμενος ὑπὸ τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, νὰ ἀντεκκαλέσῃ (*) ἀλλὰ μόνον — 1. ὅταν κατ' οὐδένα τρόπον δὲν παραιτῆται (**) τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπεδέχθη (***) τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, καὶ — 2. ἐὰν ἡ ἀντέφεσίς του περιορίζεται εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντα ἐφέσεως κεφάλαια. Πολ. 750. 751. 753. 770.

(*) Γ. κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν (**) Γ. δὲν παρῃτήθη (***) ἢ δὲν ἀπεδέχθη

Η'. Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφεσις.

759. Ἡ ἔφεσις εἶναι περιττὴ, — 1. ἐπὶ ἁπλῶν λογιςικῶν σφαλμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 714· — 2. ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουν τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ἀποφάσεως, ἰδίως ἐὰν δικάζῃ τις, μὴ ἔχων δύναμιν δικαστικὴν, ἢ ἐάν τις διαιτητὴς δικάζῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 111 καὶ 121 ἀριθ. 1 ὡρισμένου χρόνου. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ γίνῃ αἴτησις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον παντὸς δικαστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον προσάγεται αὕτη. Πολ. 182. 748.

Θ'. Ἀποτελέσματα ἀνασταλτικὰ καὶ μεταβιβαστικά.

760. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀνασταλτικὴ, δηλαδὴ ἡ ὑπόθεσις μένει κατὰ τὴν περὶ ἐφέσεως διαδικασίαν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν της, καὶ ἑπομένως ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 163. 518. 733. 735. 763.

761. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἄρχεται (*) ἀφ' ἧς στιγμῆς παρεδόθη (**) ἡ περὶ ἐφέσεως δήλωσις· ἐνεργεῖ ὅμως ἀνατρέχουσα (***) μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις. — Καί τοι ὑπαρχούσης τῆς ἀνασταλτικῆς ταύτης δυνάμεως, δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ προσωρινὰ μέτρα. Πολ. 185. 186. 518. 763. 818. 520.

(*) Γ. μόνον (**) Γ. ἐπιδοθῇ (***) Γ. ἀνατρέχον

762. Η ἔφεσις εἶναι μεταβιβαστική, δηλαδὴ μόνον τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως (*), καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν ἐγκλήσεων· ὅθεν ὁ κατώτερος δικαστὴς ἀπέχει πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως. Πολ. 763. 776. 781.

(*) Γ. ἐφέσεως

763. Η ἔφεσις ἐπάγεται συνήθως ἀμφότερα, τήν τε ἀναστολὴν καὶ τὴν μεταβίβασιν. — Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἔχει μόνον μεταβιβαστικὴν δύναμιν, — 1. ὅταν, κατὰ τὰ ἄρθρα 186 καὶ 187, διετάχθη ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις· — 2. ὅταν ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀπηγγέλθη ἀνεκκλήτως, ἢ ὠνομάσθη (*) οὕτως. Πολ. 760 ἑ.

(*) Γ. ἢ τοὐλάχιστον ἐχαρακτηρίσθη

Ι. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς.

764. Η προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ διαταχθῇ προσέτι καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, — 1. ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 186 καὶ 187, ἐλησμόνησεν ὁ κατώτερος δικαστὴς νὰ διατάξῃ αὐτήν· — 2. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν ἐχαρακτηρίσθη παντάπασιν, ἢ ἐχαρακτηρίσθη κατὰ λάθος ὡς πρωτοδίκως ἀπαγγελθεῖσα, ἐνῷ ἀπηγγέλθη τῷ ὄντι ἀνεκκλήτως. Πολ. 766.

765. Η προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀνασταλθῇ πάλιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐὰν ὁ κατώτερος δικαστής, — 1. ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 186 καὶ 187 ὡρισμένων, ἀπεφήνατο τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ἢ — 2. ἐχαρακτήρισε μὴ ὀρθῶς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ὡς ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεῖσαν, ἐνῷ αὕτη ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπαγγελθεῖσα πρωτοδίκως. Πολ. 763. 766.

766. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 764 καὶ 765 περιπτώσεις, πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης δύνανται νὰ διαταχθῶσι τὰ δέοντα περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως, ἢ τῆς ἀναστολῆς αὐτῆς, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 735 προηγηθῇ κλῆσις βραχυπρόθεσμος. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως, τὸ νὰ κωλύεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς (*) ἂν καὶ μόνον ἐκ πλαγίου.

(*) Γ. ἀποφάσεώς τινος

ΙΑ. Προδικασία.

ά. Εἰς τακτικὰς (*) δίκας.

767. Τὸ ἐφετήριον ἔγγραφον περιέχει, — 1. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου· — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ἡ ἔφεσις· — 3. τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἔφεσις· — 4. τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως· — 5. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 148, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐφετῶν· — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἐφεσίβλητον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης προθεσμίας. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένον, καὶ ἦται παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον. Πολ. 516. 148. 153. 770. 201.

(*) Γ. συνήθεις

768. Εἰς τὴν παράδοσιν (*) καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 538 ἀριθ. 2 καὶ 539-542 ὡρισμένα. — Κατὰ τὴν τεταγμένην ἢ νόμιμον προθεσμίαν ὀφείλει ὁ ἐφεσίβλητος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον. — Περὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 543 κ. ἐπ. διατεταγμένα. Περιέχει δὲ αὐτὸ ὅλας τὰς ἀντιπαρατηρήσεις, καὶ συγχρόνως τὴν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 758 ἀντέφεσιν.

(*) Γ. ἐπίδοσιν

769. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 517 ἀκριβέστερον ὡρισμένα· ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ δίκη ἐγγράφεται ἤδη εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τεταγμένης ἢ νομίμου προθεσμίας, ἐὰν ὁ ἐφεσίβλητος δὲν ἤθελεν ἀπαντήσει. — Ὡς πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 570-578 ὡρισμένα.

β'. Ἐν συνοπτικαῖς δίκαις.

770. Ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν συνίσταται ὅλη ἡ προδικασία εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐφετηρίου ἐγγράφου. — Περὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρ-

μόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 516 καὶ 517 ὡρισμένα, περὶ δὲ τοῦ πινακίου, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570-578. Πολ. 644.

γ'. Ὅταν οἱ εἰσαγγελεῖς ἦναι ἐκκαλοῦντες.

771. Ἐὰν οἱ εἰσαγγελεῖς ἦναι ἐκκαλοῦντες, ὀφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 767-770 ὡρισμένην προδικασίαν. Πολ. 743. 773.

ΙΒ'. Κατάθεσις τοῦ προστίμου.

772. Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἀναγκαίως ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου (ἄρθρ. 783)· ἄλλως, τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν. Ἡ δὲ γενομένη κατάθεσις βεβαιοῦται δι' ἐξοφλητικοῦ. Πολ. 155. 170. 783.

773. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταθέσεως τοῦ προστίμου εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ ἄρθρον 220 ἐσυγχωρήθησαν διὰ τὴν ἐφέσιμον δίκην τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἦναι ἐκκαλοῦντες. Πολ. 223. 784.

ΙΓ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

774. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται ἐν μὲν ταῖς τακτικαῖς δίκαις τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579-610 ὡρισμένα· ἐν δὲ ταῖς συνοπτικαῖς, τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 579 καὶ 622-623. — Καὶ ἐν ἐφέσει δὲ ἀποφάσεων, ἐκδεδομένων κατ' ἔγγραφον διαδικασίαν, γίνεται προφορικὴ συζήτησις, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθη κατὰ τὸ ἄρθρον 611 παρ' αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἔγγραφος διαδικασία.

775. Τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς παρίστησιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 743 ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις.

ΙΔ'. Ἀπόφασις.

776. Οἱ ἐφέται ἐξετάζουν, ἐὰν οἱ κατώτεροι δικασταὶ ἀπεφήναντο ὀρθῶς ἢ ὄχι· καὶ πρὸς τοῦτο ἐφαρμόζουσι τοὺς καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπηγγέλθη ἡ ἀπόφασις ἰσχύοντας νόμους. — Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, ἀλλὰ αἱ διατάξεις αὐτῆς· ὅθεν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν νὰ ἀποῤῥίψῃ τὴν ἔφεσιν, καὶ νὰ προσθέσῃ μόλον τοῦτο ἄλλας αἰτιολογίας. Πολ. 182. 762. 778. ε.

777. Ἐὰν ἡ δοθεῖσα (*) ἔφεσις ἦναι ἄκυρος καὶ ἀπαράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τοῦτο, καὶ παραπέμπει πάλιν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κατώτερον δικαστήν. Πολ. 201. 749. ἑ. 781.

(*) Γ. γενομένη

778. Ἐὰν ἡ ἔφεσις εὑρέθη δεκτή, συζητεῖται παραχρῆμα ἡ βάσις τῆς δίκης (*), καὶ — 1. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἦτον ἄτακτος κατὰ τοὺς τύπους, καὶ ἄδικος κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφαίνεται (**) περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως· — 2. ἐὰν ἦτον τακτικὴ μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ἄδικος δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν μεταῤῥυθμίζει. — 3. ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἦτον ἄτακτος μὲν κατὰ τοὺς τύπους ὀρθὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφασίζει συγχρόνως τὰ αὐτὰ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Πολ. 776.

(*) Γ. οὐσία τῆς ὑποθέσεως (**) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει

779. Ἀπόφασιν ἐπιβλαβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα παρὰ τὴν προσβληθεῖσαν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τότε μόνον νὰ κάμῃ, ὅταν ὁ ἐφεσίβλητος ἔκαμε κατὰ τὸ ἄρθρον 758 ἐν παρόδῳ ἔφεσιν.

ΙΕ. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

780. Ἡ μεταῤῥυθμίζουσα ἀπόφασις ἀφανίζει τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν· ὅθεν ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει σημειουμένου ἄλλου δικαστηρίου.

781. Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀπεῤῥίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, λαμβάνει πάλιν κῦρος ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις· ὅθεν ἔχει ὁ κατώτερος δικαστὴς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 762. 777.

782. Ἐὰν πλείονες κατεδικάσθησαν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ εἷς μόνον ἐξ αὐτῶν ἐξεκάλεσεν, ἡ μεταῤῥυθμιστικὴ ἀπόφασις ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξέφρασαν κατ' ἄλλον τρόπον τὴν περὶ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως εὐχαρίστησίν των. Πολ. 742. 485.

ΙϚ'. Ποινὴ τῆς ἥττης.

783. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πλήρωμὴν τῶν ἐξόδων· προσέτι δὲ, κατ' αἴτησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα δραχμῶν. — Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ ἔφεσις εὑρέθη βάσιμος, ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 772 καταβληθέντα πρόστιμα, καὶ ἂν προσέτι τὸ δικαστήριον ἐλησμόνησε νὰ διατάξῃ ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. Πολ. 155. 170 784.

784. Ἐὰν ἡ παρά τινος εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν δοθεῖσα (*) ἔφεσις, ἀποῤῥιφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, δὲν καταδικάζεται ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς πρόστιμον. Πολ. 773.

(*) Γ. γενομένη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας.

Α. Περιπτώσεις.

785. Αἱ ἤδη τελεσίδικοι καταςᾶσαι ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεῖσαι ἀποφάσεις διαιτητῶν, εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ ἐφετῶν, δύνανται νὰ ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγείλαντος τὰς εἰρημένας ἀποφάσεις δικαστηρίου, καὶ ἑπομένως εἰμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου ἡ διαδικασία, — 1. ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθη πλέον τοῦ ζητηθέντος, ἐπεδικάσθη μὴ ζητηθὲν, ἢ δὲν ἔγινε παντάπασιν ἀπόφασις περί τινος τῶν γενομένων αἰτήσεων· — 2. ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχουν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις· — 3. ἐὰν ὑπάρχουν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις· — 4. ἐὰν ἀνήλικες, τὸ κράτος, δημόσια καταστήματα, καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες, δὲν εἶχον παντάπασιν ἀντιπρόσωπον, ἢ δὲν εἶχον τὸν προσήκοντα· — 5. ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δωροδοκηθέντων μαρτύρων, ἢ πλαστῶν ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἐ ά ν τ ὸ δ ι κ α σ τ ή ρ ι ο ν ἀ ν ε γ ν ώ ρ ι σ ε ν ἢ ἀ π ε φ ή ν α τ ο τ ὴ ν ψ ε υ δ ο μ α ρ τ υ-

ρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν(*)· — 6. ὅταν εὑρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἔγγραφα ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἐὰν ἡ ἐπίσχεσις ἀπεδείχθη ἐγγράφως ἢ ἐνόρκως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας· — 7. ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἠκούσθη εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, καὶ ἡ ἀπόφασις ἔγινε κατ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο (**) νὰ ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 74. 75. 588. 643. 689. 745. 807 Ποιν. 505.

(*) Γ. ἐὰν ἀνεγνωρίσθη ἢ ἀπηγγέλθη παρὰ τοῦ δικας. ἡ ψευδομαρτυρία ἢ ἡ πλαστογραφία. (**) Γ. ἀπαιτεῖτο

Β'. Ἁρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

786. Ἡ ἐπανάληψις δύναται νὰ προβληθῇ ὡς κυρία ἢ ὡς ἐν παρέδῳ αἴτησις παρὰ τῷ ἀποφηναμένῳ τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ.

787. Ἐὰν ἡ προσβλητέα ἀπόφασις προσήχθη εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἡ περὶ ἐπαναλήψεως αἴτησις γίνεται (*) παρὰ τῷ ἀποφηναμένῳ τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ· ἀλλὰ τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς δίκης δικαστήριον δύναται, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναλήψεως ἤθελεν ἔχει ἐπιῤῥοὴν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως, ν' ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν συζήτησιν. — Ἐὰν τὸ ἀποφηνάμενον τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δὲν ὑπάρχῃ πλέον, σημειοῖ ὁ Ἄρειος Πάγος ἄλλο δικαστήριον. Πολ. 806.

(*) Γ. μολοντοῦτο

Γ'. Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

788. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἵτινες ἐκλήθησαν, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διαφέρει ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν ἐπανάληψιν· ἰδίως δὲ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν προκειμένην δίκην. Πολ. 795 έ.

789. Ἐξαιρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπαναλήψεως, — 1. ὅστις ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν· κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν συγκατετέθη, συγχωρεῖται ἐπανάληψις· — 2. ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μετεχειρίσθη ἤδη ἅπαξ τὸ

ἔνδικον τοῦτο μέσον, ἀποκλείεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δευτέρας διαδικασίας καὶ ἀποζημιώσεως, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένῃ εἰς τὸν συνήγορον, ὅστις ἤθελε διεξαγάγει ἐν γνώσει τὸ τῆς δευτέρας ἐπαναλήψεως. Πολ. 201. 485 ἑ. Ὁ. 297.

Δ'. Εἰς ποίας ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἐπανάληψις.

790. Ἡ ἐπανάληψις συγχωρεῖται εἰς μόνας τὰς τελεσιδίκους ἀποφάσεις, αἵτινες δὲν εἰμποροῦν νὰ προσβληθῶσι πλέον οὔτε δι' ἐφέσεως, οὔτε δι' ἀνακοπῆς, καὶ (*) μόνον καθ' ὅσον τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἐζητήθη. Ἐὰν ἐπομένως, ἀπόφασίς τις σύγκειται ἐκ πολλῶν κεφαλαίων, καὶ μόνον περὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐζητήθη ἡ ἐπανάληψις, μόνον τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύναται νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ ἀνακληθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τὰ λοιπὰ ἤθελον εἶναι ἁπλᾶ παρεπόμενα αὐτοῦ. Πολ. 274. 748 ἑ. 812.

(*) Γ. στενώτατα

Ε. Προθεσμία.

791. Μόνον ἐντὸς τριῶν μηνῶν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις· καὶ — 1. ἐπὶ ἐνηλίκων, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· — 2. ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀφοῦ ἐπιδοθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς αὐτοὺς γενομένους ἐνήλικας· ἐπὶ δὲ τῶν διαδίκων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 785 ἀριθ. 4, μετὰ τὴν εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως. — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 3, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεδόθη ἡ τελευταία ἀπόφασις· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 5 καὶ 6, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφήνατο τὴν ψευδομαρτυρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν, ἢ ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθησαν ἐπισχεθέντα ἔγγραφα, ἂν αἱ ἡμέραι αὗται δύνανται νὰ ἀποδειχθοῦν ἐγγράφως ἢ ἐ ν ό ρ κ ω ς (*) ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας· — 5. ἐπὶ κληρονόμων ἢ χηρῶν, ἢ διεζευγμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς καὶ πρὸς διάσκεψιν δοθείσης προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν εἰς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἑνὸς ἐπισήμου ἐγγράφου, εἰς τὰς χήρας καὶ εἰς τὰς διεζευγμένας ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένας συ-

ζύγους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 756 ἀριθ. 3 καὶ 4 ἀκριβέστερον ὡρισμένα.

(*) Γ. Δὶ ὅρκου

792. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 791 ἀναφερομένη τρίμηνος προθεσμία ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 διατεταγμένα.

793. Ἐὰν ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε ἡμεδαπὸς, εἴτε ἀλλοδαπὸς, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, προστίθεται εἰς τὴν τρίμηνον προθεσμίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 ἀναφερομένη περαιτέρω προθεσμία.

794. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις μετὰ τὴν συνήθη πρὸς παραγραφὴν τῶν ἀγωγῶν προθεσμίαν. Πολ. 791.

ΣΤ'. Προδικασία.

795. Ἡ κυρία αἴτησις διεξάγεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 767-771· ἡ δὲ ἐν παρόδῳ αἴτησις, κατὰ τὰ ἄρθρα 234 ἀριθ. 1, 770 καὶ 771. — Πάσης ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου διακοσίων δραχμῶν· ἄλλως τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν (α). — Ἡ τῷόντι γενομένη κατάθεσις ἀποδεικνύεται δὶ ἐξοφλητικοῦ. Πολ. 170. 797 ἑ.

796. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης καταθέσεως τοῦ προστίμου, — 1. ὅσοι πρὸς ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγουν πρὸς ἐπανάληψιν. Πολ. 223.

(α) Ν. 10 Αὐγούστου 1836, περὶ παραβολίου.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 795 καὶ 823 τῆς Πολ. καὶ 485 §. 1. τῆς ποιν. δικονομίας εἰς διακοσίας καὶ εἰς ἑκατὸν δραχμὰς ὡρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβόλιον), καταβιβάζεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δρ. ἑκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς δρ. πεντήκοντα.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένας περὶ αναιρέσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις.

797. Η ἐπανάληψις δὲν ἔχει ἀναβλητικὴν δύναμιν. Η ἐκτέλεσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ, ἐπὶ ποινῇ τῆς ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένῃ εἰς τὸ δικαστήριον. Πολ. 769. 818.

Ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α'. Πρὸ τῆς παραδοχῆς.

798. Περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 774 καὶ 775 διατεταγμένα. — Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον κατὰ τὰ ἄρθρα 785-796 ἂν συγχωρῆται ἡ ἐπανάληψις· ἀποῤῥίπτει αὐτὴν, ἐὰν ἦναι ἀπαράδεκτος, καὶ καταδικάζει τὸν ἐνάγοντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων· ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν ὑποβάλλει εἴς τε τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 795 κατατεθέντος προστίμου, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοὐλάχιστον διακοσίων δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου.

799. Εἰσαγγελεῖς δὲν καταδικάζονται, ἐὰν ἐνάγωσι περὶ ἐπαναλήψεως, οὔτε εἰς πρόστιμον, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν.— Ἐπίσης δὲν ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἐὰν ἐνάγωνται.

β'. Μετὰ τὴν παραδοχήν.

800. Ἐὰν ἡ περὶ ἀποδόσεως (*) αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, καταργεῖται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 1, 2, 4-7 ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἀποκαθίστανται εἰς ἣν ἦσαν στάσιν πρὸ τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, καὶ διατάττεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ παρακατατεθέντος προστίμου. — Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέλιπε τὸ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 783 ὡρισμένα. Ποιν. 507.

(*) Γ. ἀποκαταστάσεως

801. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διατάττει τὸ δικαστήριον ὥστε νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης, εἰ δυνατὸν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ κατ' ἄλλην παραχρῆμα προσδιοριστέαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν.

802. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 3 ἡ αἴτησις ἔγινε δεκτὴ, ἕνεκεν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, τὸ δικαστήριον καταργεῖ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν, καὶ διατάττει ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ ἀποφάσει τὴν καθ' ὁλοκληρίαν ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης ἀποφάσεως. — Περὶ τοῦ προστίμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 800 ὡρισμένα.

803. Κατὰ τῆς ἐκδοτέας ἀποφάσεως συγχωροῦνται τὰ συνήθη ἔνδικα μέσα, ἐκτὸς τῆς δευτέρας περὶ ἀποδόσεως (*) αἰτήσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 789 ἀριθ. 2 ἀκριβέστερον ὡρισμένα.

(*) Γ. ἀποκαταστάσεως

804. Τοὺς εἰσαγγελεῖς καίτοι μὴ ὄντας διαδίκους κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀκούει τὸ δικαστήριον, πρὶν ἀποφασίσῃ περί τινος αἰτήσεως ἀφορώσης ἐπανάληψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀναίρεσις.

Ά. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

805. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἀπόφασίς τις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις ἑπτὰ δικαστῶν, ἐμπεριεχομένου τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως. Ὀ. 91. 100. Ποιν. 476.

Β'. Ἁρμοδιότης.

806. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁρίζεται διά τε τῶν ἄρθρων 29, 51, 58, 59, 117, 123, 125 καὶ 519 καὶ διὰ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων (α). Πολ. 719. 787.

Γ'. Λόγοι ἀναιρέσεως.

807. Αἱ παρὰ τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ ἐφετῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις δύνανται ν' ἀναιρεθῶσι παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τοὺς ἐφεξῆς λόγους (ϐ)· — 1. ἕνεκα μὴ

(α) Ὅρα τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Δ. 8 Ἰουλίου 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρον 49 Πολ.

(ϐ) Ὅρα Παρ. ἄρθρον Γ'. τοῦ Δ. 1 Ἰουλ. 1838 Δενδροφυτεῖαι

προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρ. 528, 717 καὶ 736.). — 2. δι' ἔλλειψιν δημοσιότητος τῆς διαδικασίας. — 3. ἕνεκεν ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων· — 4. ἐὰν ὑπάρχουν πλείονες ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ διαφόρων δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι τελεσίδικοι ἀποφάσεις· — 5. διὰ τὴν μὴ τήρησιν τύπου διαδικαστικοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένου, ἢ ἕνεκα τοιούτων ἀκυροτήτων, αἵ τινες δύνανται νὰ προβληθῶσι κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης· — 6. Δι' ἔλλειψιν τοῦ αἰτιολογικοῦ ἢ τοῦ διατακτικοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως· — 7. ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς καὶ ψευδοῦς ἑρμηνείας ἄ ρ θ ρ ο υ τ ι ν ὸ ς τ ο ῦ π ο λ ι τ ι κ ο ῦ ν ό μ ο υ (*). — Πᾶσα ἄλλη παρέγκλισις ἐκ τῶν διατεταγμένων διαδικαστικῶν τύπων δύναται νὰ π ρ ο σ β λ η θ ῇ (**) πρωτοδίκως ἢ ἀ ν ε κ κ λ ή τ ω ς (***) μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν καὶ ἐφετῶν. Πολ. 519. 68. 92, 162 ἑ. 182. 202. 808 ἑ. 833 ἑ. 935. Ο. 100.

(*) Γ. διατάξεώς τινος τοῦ πολιτικοῦ νόμου (**) Γ. προσβληθῇ (***) Γ. ἢ κατ' ἔφεσιν καὶ ἀνεκκλήτως

808. Ὑπέρβασις τ ῆ ς π ε ρ ὶ τ ὴ ν ὑ π η ρ ε σ ί α ν ἐ ξ ο υ σ ί α ς (*) τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν δικαστήριόν τι — 1. παρενείρῃ ἑαυτὸ εἰς ἐντελῶς ξένα, καὶ ἰδίως εἰς διοικητικὰ καὶ νομοθετικὰ καθήκοντα· — 2. δὲν ἦναι ἁρμόδιον ἕνεκα τῆς εἰδικῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 19 ἀριθ. 1 καὶ 25. — 3. γ ε ν ο μ έ ν η ς ἀ π ο φ ά σ ε ω ς π ε ρ ί τ ι ν ο ς π ρ ο κ α τ α ρ κ τ ι κ ο ῦ ζ η τ ή μ α τ ο ς, π ο λ ι τ ι κ ὸ ν ἢ π ο ι ν ι κ ὸ ν δ ι κ α σ τ ή ρ ι ο ν ἐ π ι χ ε ι ρ ῇ τ ὴ ν δ ί κ η ν ἐ ν α ν τ ί ο ν τ ῶ ν ἐ ν τ ο ῖ ς ἄ ρ θ ρ ο ι ς 10-12 ὡ ρ ι σ μ έ ν ω ν (**). Ποιν. 477. Πολ. 807. 815. 831. Π. Ν. 476.

(*) Γ. τῶν καθηκόντων (**) ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως προκαταρκτικοῦ ζητήματος πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πράττῃ ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10-12 ὡρισμένων.

809. Ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς ἢ ψευδοῦς ἑρμηνείας νόμου τινὸς τότε μόνον δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, ὅταν εἰς τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποφάσεώς τινος περιέχεται ῥητὴ ἀπ' εὐθείας ἢ ἐκ πλαγίου παράβασις τῶν σαφῶν ὁρισμῶν

νόμου, ἢ ἀρχαίου ἰσχύοντος ἔτι ἐθίμου. (α). Πολ. 807. ἑ. 836.

810. Δέν ὑπάρχει λόγος πρὸς ἀναίρεσιν, ὅταν τὸ δικαστήριον — 1. δὲν ἐξέτεινε κατ' ἀναλογίαν νόμον τινὰ, ἢ ἐφήρμοσε τὸν νόμον λίαν περιωρισμένως· — 2. προσέβαλεν ἢ ἐξήγησεν ἐσφαλμένως πράγματα μόνον, καὶ ἰδίως τὴν ἔννοιαν(*) συμβολαίου, διαθήκης ἢ ἄλλου ἐγγράφου·—Μόνον ὅταν ἡ ἑρμηνεία δὲν ἀνήγετο ἁπλῶς εἰς πράγματα, ἀλλὰ προσέβαλλε κανόνας τοῦ δικαίου, δύναται νὰ θεωρηθῇ τοιαύτη ψευδὴς ἑρμηνεία ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Πολ. 807. 836.

(*) Γ. τὸ περιεχόμενον

811. Εἰς πάντα τὰ εἴδη τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων ἐφαρμόζονται αἱ ἑξῆς ἀρχαί· — 1. οὐδεὶς δύναται νὰ πλάσῃ δι' ἑαυτὸν λόγον τινὰ ἀναιρέσεως· ἑπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ παραγάγῃ λόγον πρὸς ἀναίρεσιν ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων, ἢ ἐκ τῶν πράξεων ἀνθρώπων ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ· — 2. δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ λόγος εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις δὲν εἰσήχθη ἤδη εἰς τοὺς Πρωτοδίκας(*), ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος οὗτος ἀνάγεται εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν. — Ὅθεν δὲν δύναται, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 724 (**) ἀναφερομένους λόγους, νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, εἰμὴ ἀφοῦ ἤδη ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῆς (***) τὸ κατώτερον δικαστήριον (ἄρθρ. 736) (****) Πολ. 202.

(*) Γ. τὸ ἀνεκκλήτως δικάσαν δικαστήριον (**) διορθ. 807. (***) Γ. αὐτῶν (****) ἴσ. 202.

Δ'. Κατὰ ποίων ἀποφάσεων εἶναι παραδεκτὴ ἡ ἀναίρεσις.

812. Τὸ ἔνδικον τῆς ἀναιρέσεως μέσον συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ἄλλο· ὅθεν εἶναι δεκτὸν μόνον — 1. κατὰ τῶν τελεσιδίκων γενομένων, ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελμένων ἀποφάσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 807 ἀριθ. 1 καὶ 3 ἀναφερομένων περιπτώσεων· — 2. καθ' ὁριστικῶν ἀποφάσεων· — 3. κατὰ τῶν περὶ ἀποδείξεως παρεμπιπτουσῶν πράξεων, μόνον ἕνεκεν ὑπερβάσεως καθηκόντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 808, ἢ ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἔγινεν ἔφεσις κατ' αὐτῶν· — 4. κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδο-

(α) Ὅρα Παρ. Πολιτικοὶ νόμοι Δ. περὶ πολ. νόμου.

μένων ἀποφάσεων, ἐὰν δὲν συγχωρῆται πλέον ἀνακοπή. Πολ. 274. 520. 596. 750. Ποιν. 479.

Έ. Τίνες τῶν διαδίκων ἔχουσι πρὸς τοῦτο τὸ δικαίωμα.

813. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἱ κληρονόμοι καὶ οἱ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἢ οἱ πληρεξούσιοι ἢ οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποί των ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν κατὰ τῶν ἐναντίον αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων· μόνον τότε ἀποκλείονται, ὅταν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 789 ἀκριβέστερον ὡρισμένα, — 1. ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει συνήνεσαν, ἢ παρήτησαν τὴν ἀναίρεσιν· — 2. μετεχειρίσθησαν ἤδη ἅπαξ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον. Πολ. 485 έ.

814. Τρίτοι τινὲς (*), οἵτινες δὲν ἦσαν διάδικοι παρὰ τῷ κατωτέρῳ δικαστηρίῳ, δὲν δύνανται, πρὶν κάμουν ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ ἑπ. νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, καὶ ἂν ἤθελον ἔχει νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν δίκην.

(*) παρέλκει

815. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δύνανται νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, μόνον ὅταν ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς οὐδ' ὑπὸ προθεσμίας τινὸς περιορίζεται· — 1. ἐπὶ ὑπερβάσεων τῶν τῆς ὑπηρεσίας καθηκόντων, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 3 καὶ 808. — 2. κατὰ πᾶσαν δίκην, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου, καὶ μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαίων τῶν διαδίκων. Ὅθεν ἐὰν οὗτοι δὲν ἐζήτησαν ἀναίρεσιν, ἡ περὶ ἀναιρέσεως ἀπόφασις δὲν ἔχει δι' αὐτοὺς συνεπείας. Πολ. 163. 824 έ. Ποιν. 477. 418.

ΣΤ'. Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

816. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν ἐνεχειρίσθη πρὸ τῆς παρελεύσεως τριάκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄθροις 541, 752-757 (*) ὡρισμένα. Πολ. 817.

(*) Γ. ἀκριβέστερον

817. Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἄρχεται συνήθως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσβλητέας ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἑπ. διατεταγμένα· μόνον

δὲ — 1. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 807 ἀριθ. 4, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως· — 2. ἐπὶ κληρονόμων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν καὶ διάσκεψιν διδομένης προθεσμίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἑνὸς ἐγγράφου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 736 (*) ἀριθ. 3 καὶ 4 ὡρισμένα. Πολ. 560.

(*) διορθ. 756.

Ζ΄. Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

818. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλικὴν, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς περιπτώσεως ἐγγράφου κηρυχθέντος ὡς πλαστοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 460 ὡρισμένα. Πολ. 520.

Η΄. Προδικασία.

819. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναιρεσείοντος καὶ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου· — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ζητεῖται ἀναίρεσις· — 3. τοὺς τῆς ἀναιρέσεως λόγους· — 4. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 147, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ· — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης προθεσμίας· — Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ἦναι προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη ἤτοι παρὰ τοῦ ἀναιρεσείοντος, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 148. 153. Ποιν. 484.

820. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἐπιδίδεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 ὡρισμένους τύπους εἰς ἕκαστον τῶν ἀναιρεσιβλήτων· — Εἰς τὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὡρισμένα. — Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ὁ ἀναιρεσίβλητος ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλας τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του. Ποιν. 489. Πολ. 165 ἑ.

821. Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία (*) δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 517 ἀκριβέστερον ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ δίκη ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Ἀρείου

Πάγου. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον δοθείσης προθεσμίας, ἐὰν οὗτος δὲν ἤθελεν ἀπαντήσει εἰσέτι. — Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570-578 διατεταγμένα. — Εἰς τὰς συνοπτικὰς καὶ ἑπομένως προτιμητέας τῶν ἄλλων, ἀνάγονται καὶ αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις.

(*) Γ. προδικασία

822. Ἅμα ἐγγραφῇ ἡ δίκη εἰς τὸ πινάκιον, ὁ γραμματεὺς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἐγγράφως τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἀνυπερθέτως ἕνα τῶν δικαστῶν νὰ κάμῃ ἔκθεσιν, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν πλήρη τὰ ἔγγραφα. Πολ. 825. Ὁ. 84.

823. Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τῆς νομίμου χρηματικῆς ποινῆς διακοσίων δραχμῶν (α)· ἄλλως, ἀρνεῖται τὸ δικαστήριον τὴν συζήτησιν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 838. Ποιν. 485.

824. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 823 διατεταγμένης καταθέσεως εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ὅσοι ἕνεκα τῆς ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δίκης, ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγουν πρὸς ἀναίρεσιν. Πολ. 223. 815. Ποιν. 486.

825. Καὶ οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις καὶ ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγωσι πρὸς (*) ἀναίρεσιν, διεξάγουν τὴν προδικασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 819-821. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 815 ἐδαφ. 2, νὰ συντάξῃ ἔγγραφον πρότασιν περιέχουσαν τοὺς περὶ ἀναιρέσεως λόγους, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῆς δίκης. Ἡ πρότασις αὕτη πέμπεται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἑπομένως, κατὰ τὸ ἄρθρον 822, δικαστήν τινα πρὸς ἔκθεσιν, καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὰ ἔγγραφα. Ὁ. 84.

(*) Γ. ζητῶσιν

Η. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

α. Πρὸ τῆς ἀναιρέσεως.

826. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἄρχεται μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ. — Μετὰ ταῦ-

(α) Ὅρα Δ. 10 Αὐγ. 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 795. Πολ.

τα ἀγορεύει ὁ ἀναιρεσείων ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ ὁ πληρεξούσιός του. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταπολογίας καὶ ἐπανταπολογίας, δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις. — Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει εἰς ὅλας τὰς δίκας ἔσχατος μετὰ τοὺς διαδίκους, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι αὐτὸς οὗτος διάδικος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τότε ἔχει τὰ ἄρτι εἰρημένα δικαιώματα τῶν διαδίκων. Ὁ. 101. Ποιν. 490.

827. Ἐὰν ἐν τῇ δικασίμῳ ἀπολειφθῶσιν ὅ τε διάδικος καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον μολοντοῦτο, ἀκοῦσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ καὶ τὸν εἰσαγγελέα, συζητεῖ περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ περὶ τῆς οὐσίας της δίκης, ὡσανεὶ ἐνεφανίσθησαν ὅλοι οἱ διάδικοι. — Ἀλλ' εἰς κἀμμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπὴ τοιαύτης κατ' ἐρήμην ἐκδεδομένης ἀποφάσεως. Πολ. 235. 829. 837. Ποιν. 492.

828. Τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν παριστᾷ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 815 πάντοτε ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεύς.

829. Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον περὶ τῆς παραδοχῆς, καὶ ἔπειτα περὶ τοῦ λόγου τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως, ἀποφασίζει δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. Πολ. 827.

830. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀποῤῥιφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κῦρός της· ὁ δὲ ἡττηθεὶς ἀναιρεσείων, καταδικάζεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 823 κατατεθεῖσαν χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων τοὐλάχιστον δραχμῶν (α). — Εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγωσι πρὸς (*) ἀναίρεσιν, δὲν καταδικάζονται οὔτε εἰς χρηματικὴν ποινὴν οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐπίσης δὲν ἀπαγγέλλει τὸ δικαστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐὰν ὦσιν ἀναιρεσίβλητοι. Πολ. 815. Ποιν. 494.

(*) Γ. ζητῶσιν

β'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν.

831. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 519 καὶ 808

(α) Ὅρα Δ. 10 Αὐγ. 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρον. 795 Πολ.

ἀριθ. 2 ἔγινεν ἀναίρεσις ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος, ἀπαγγέλλεται συγχρόνως ἡ εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον παραπομπὴ, χαρακτηρίζεται τοῦτο ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀποφάσει, καὶ καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ποιν. 497.

832. Ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 808 ἀριθ. 1 ἢ 3, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀναιρεθῇ, ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 1, εἰς τὰ δικαστήρια ἡ περαιτέρω ἐπέμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθ. 3, διατάσσονται τὰ εἰκότα κατὰ τὰ ἄρθρα 10 κ. ἑπόμενα. Π. Ν. 476.

833. Ἐάν τις ἀπόφασις ἀνῃρέθη ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 489, 519 καὶ 807 ἀριθ. 1, 2, 4-6 διαλαμβανομένων, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον τὴν ἀναίρεσιν, καταδικάζει τὸν ἡττηθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ παραπέμπει τὴν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ἄλλο δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν (α) ἢ ἐφετῶν, ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς τῷ ἀποφηναμένῳ τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν. Πολ. 830. 837. Ποιν. 493-506.

834. Ἀναιρουμένης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ἢ ἀποφάσεως, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ἑπομένως διαδικασία τις ἀνῃρέθη ὡς ἄκυρος, ἐπαναλαμβάνει τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὡρισμένον δικαστήριον τὴν διαδικασίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ὅμως μόνον ἡ ἀπόφασις ἀνῃρέθη, φέρεται ἡ ὑπόθεσις, ἄνευ περαιτέρω προδικασίας εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ὡρισμένου δικαστηρίου, συζητεῖται αὐτόθι καὶ ἀποφασίζεται. — Δὲν πρέπει δὲ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ γίνεται ἐκ νέου συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐν τῷ ὡρισμένῳ δικαστηρίῳ περὶ ζητήματος ἀποφασισθέντος διὰ προτέρας μὴ ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως.

835. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς(*), ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου παραδρομῆς τοῦ ὁποίου προῆλθεν ἡ ἀκυρότης, δύναται νὰ καταδικασθῇ, διὰ τῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 833

(α) Ὅρα Δ. 6 Δεκ. 1837 ὑπὸ τὸ ἄρθρον. 49 Πολ.

ἀναφερομένης ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ τῆς ἔτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 203. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

(*) Γ. δικαστικὸς ὑπάλληλος

836. Ἐὰν ἔγινεν ἀναίρεσις ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 7, 809 καὶ 810, δὲν ἀπαγγέλλεται τότε παραπομπὴ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος ἐφαρμόζει αὐτὸς οὗτος τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ νόμου. — Πρὸς τοῦτο διατάττεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, ὅτι πρέπει ἤδη νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, εἰ δυνατὸν, ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἔν τινι ἀμέσως προσδιοριστέᾳ ἑπομένῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει. Ποιν. 500.

γ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

837. Κατ' ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλο ἔνδικον μέσον, ἑπομένως οὐδὲ δευτέρα ἀναίρεσις, ἐὰν ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις ἀπεῤῥίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος (α). — Ἀλλὰ κατὰ τῶν παρά τινος τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 833 ὡρισμένων δικαστηρίων ἐκδεδομένων ἀποφάσεων συγχωροῦνται ὅλα τὰ ἔνδικα μέσα, ἑπομένως καὶ ἡ ἀναίρεσις. Πολ. 827. Ποιν. 495.

838. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, καὶ ἀπαγγελθῇ τῳόντι ἡ ἀναίρεσις, ἀπαγγέλλεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ἀπόδοσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 823 παρακατατεθείσης χρηματικῆς ποσότητος· ἀποδίδεται δὲ αὕτη, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐκ λήθης δὲν ἀπεφήνατο ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν. Ποιν. 496.

839. Πᾶσα παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, καὶ, γενομένης ἀναιρέσεως, τυπώνεται δαπάνῃ τοῦ ἡττηθέντος, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως. Ποιν. 501.

(α) Ὅρα Δ. 8 Ἰουλ. 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 49. Πολ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεσις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεών τινων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐγγυοδοσία.

840. Ἐγγύησις δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ δι' ἐγγυητοῦ, ἀλλὰ μόνον, — 1, διὰ μετρητῶν· — 2. δι' ἐνεχύρου· — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων. Πολ. 1033, 1079. 885.

841. Ἡ ἐγγύησιν διατάττουσα ἀπόφασις προσδιορίζει συγχρόνως τὸ μέγεθος τῆς πρὸς ἐγγύησιν ποσότητος καὶ τὸν χρόνον τῆς δόσεως αὐτῆς. — Ἐὰν δὲν διετάχθη τι, πράττεται τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομένης ἀποφάσεως.

842. Ἡ ἐγγύησις δίδεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.— Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ κατά τινα παρὰ τοῦ γραμματέως προσδιοριστέαν ἡμέραν, διὰ νὰ ἐξετάσουν τὸ ἀξιόχρεων καὶ τὸ ἱκανὸν τῆς ἐγγυήσεως. — Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν, συντάσσεται περί τε τῶν καθομολογηθέντων καὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἔκθεσις, καὶ γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. Πολ. 618.

843. Ἐὰν δὲν ἔγινε κάμμία ἀντίῤῥησις κατὰ τῆς ἐγγυήσεως, ἢ ἂν ἡ ἀντίῤῥησις ἐξωμαλίσθη εἰρηνικῶς, συντάσσεται παρὰ τοῦ γραμματέως ἔκθεσις, ὑπογραφομένη παρὰ τῶν διαδίκων, καὶ διαλαμβάνουσα περὶ τῆς καταθέσεως τῶν χρημάτων ἢ τοῦ ἐνεχύρου, ἢ περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δοθησομένων ἀκινήτων κτημάτων, ἢ περὶ τ ῆ ς δ ο τ έ α ς ἐ γ γ υ ή σ ε ω ς. (*) — Περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δεδομένων κτημάτων γίνεται, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, ἐγγραφὴ εἰς τὰ βιβλία

τῶν ὑποθηκῶν. — Ἐὰν ἡ ἐγγύησις ἐδόθη δι' ἐγγυητῶν, καὶ οὗτοι ἦναι παρόντες, ἡ περὶ ἐγγυήσεως πρᾶξις ἐγγράφεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὅμως πρέπει τότε νὰ ὑπογραφῇ καὶ παρὰ τῶν ἐγγυητῶν.

(*) Γ. τοῦ δοτέου ἐγγυητοῦ.

844. Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ἐγγύησις, αἴρεται ἡ ἐγγύησις παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου κατ' ἀναφορὰν βεβαιωμένην. Πολ. 34.

845. Ὡσαύτως δὲ, ἐλθούσης τῆς περιπτώσεως, δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, ἡ ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ διαδίκου, δι' ὃν ἐδόθη, καὶ ἀποφαίνεται τοῦτο ὁ πρόεδρος γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς. Πολ. 634.

846. Τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρα ἢ εἰς ὑποθήκην δοθέντα ἀκίνητα κτήματα, πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται δικαστικῶς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καὶ ἐκ τῶν προσγινομένων χρημάτων νὰ πληρώνεται ὁ διάδικος· ν' ἀποδίδεται δὲ τὸ περιπλέον εἰς τὸν δόντα τὴν ἐγγύησιν πρωτοφειλέτην ἢ ἐγγυητήν.

847. Ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἐὰν ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς ὑπεβλήθη (*) εἰς αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν παρ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου ἀπαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν (ἄρθρ. 1002). Πολ. 993.

(*) Γ. ὑπόκειται

848. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει, καταπεσούσης τῆς ἐγγυήσεως, νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους διὰ τῆς βίας (*), εἰς πληρωμὴν τῆς πρὸς ἐγγύησιν ποσότητος, μὴ συγχωρουμένης εἰς αὐτὸν ἐνστάσεως ἢ δικαστικῆς μακρηγορίας, ἀλλ' ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. Πολ. 878. 879.

(*) Γ. δι' ἐκτελέσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀποζημίωσις καὶ δικαστικὰ ἔξοδα.

849. Ἐὰν ἔν τινι ἀποφάσει ἀπηγγέλθη ἡ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδίκασις, προσδιορίζεται εἰ δυνατὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ζημία, καὶ ἀποφα-

αίζεται τὸ περὶ τῶν ἐξόδων, κατὰ τὰ ἄρθρα 208 κ. ἑπόμενα.

850. Ἐὰν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐν τῇ ἀποφάσει, ὁ εἰς ἀποζημίωσιν καταδικασθεὶς (*) ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομένης, νὰ κάμῃ τὴν ἔγγραφον δηλοποίησίν του περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν μετὰ τῶν ἀποδείξεων εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν του. — Ἐντὸς νέας προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλοποιήσεως ταύτης, ὁ ἀντίδικος ἐγχειρίζει (**) τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του.

(*) διορθ. δικαιωθεὶς (**) Γ. κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον

851. Ἐὰν οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰρηνικῶς περὶ τῆς ποσότητος, ἔχει καλῶς· εἰδὲ μή, γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων, ἄνευ περαιτέρω προδικασίας, κατὰ κλῆσιν ἁπλῆν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ζητήματος, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 618 έ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν.

852. Οἱ καρποὶ τοῦ τελευταίου ἔτους ἀποδίδονται συνήθως αὐτούσιοι· οἱ δὲ τῶν παρελθόντων ἐτῶν λογίζονται κατὰ τὰ περὶ τῶν ἀγοραίων τιμῶν κατάστιχα τῶν κατὰ τόπον δημαρχείων, ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδοσις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ ἔτους καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποδόσεως· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καταστίχων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐκτιμητῶν. — Ὁ (*) τρόπος οὗτος τοῦ ὑπολογίζεσθαι εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ τελευταίου ἔτους, ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπεδόθησαν (**) αὐτούσιοι.

(*) Γ. τελευταῖος (**) Γ. δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν

853. Πᾶσα ἀπόφασις, διατάττουσα τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν καρπῶν πρέπει νὰ διατάττῃ συγχρόνως τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ

ἄρθρῳ διαγεγραμμένα καὶ τὴν λογοδοσίαν περὶ τῶν συνειλεγμένων, συλλεκτέων καὶ ὑπαρχόντων ἤδη(*) τυχὸν καρπῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 701 κ. ἐπ.

(*) Γ. ἔτι

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία ἀναγκαστική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί·

Ά. Περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγγράφου τινὸς προαπαιτουμένων.

ά. Ὡ ρ ι σ μ έ ν η (*) καὶ ἐκκαθαρισμένη ἀπαίτησις.

854. Ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τινὸς, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 921 ὁριζομένων, δύναται τότε μόνον νὰ ἐκβιασθῇ, ὅταν — 1. τὸ ἔγγραφον ἦναι ἐκτελεστόν· — 2. ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις ἦναι βεβαία, δηλαδὴ μὴ ἐξαρτωμένη πλέον ἐξ οὐδεμιᾶς συμφωνίας, καὶ προσδιωρισμένη κατά τε τὸ ποσὸν καὶ ποιόν.

(*) Γ. βεβαία

855. Ἐὰν ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις δὲν συνίσταται εἰς χρήματα, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀντικείμενον δι' ἐκτιμήσεως, καὶ — 1. ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν· — 2. ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς καὶ ἐπὶ κατασχέσεως χρημάτων εὑρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινὶ, πρὸ τῆς πρώτης ἐκτελεστικῆς πράξεως (ἄρθρ. 922).

β'. Ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον.

1. Ἐν γένει.

856. Ἐκτελεσταὶ εἶναι, — 1. ὅλαι αἱ κατὰ τύπον ἐκτελέσεως παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐκδεδομέναι τελεσίδικοι ἀποφάσεις· — 2. συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα· — 3. διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, ἐὰν μὲν αὗται ἐξεδόθησαν παρὰ δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆς· ἐὰν δὲ παρ' ἰδιωτῶν, ἀφοῦ κηρυχθῶσιν ἐκτελεσταὶ (ἄρθ. 118 καὶ 119)· — 4. συμβιβασμὸς γενόμενος παρὰ συμβιβαστι-

κῶν δικαστῶν, ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ληφθῇ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγὴ (ἄρθρ. 124)· — 5. δικαστικοὶ συμβιβασμοί, καὶ ἄνευ τοιαύτης διαταγῆς (ἄρθρ. 478). Πολ. 185. 549. 550. 700 ἑ. 857. 945. 981. 994. Ο. 243 ἑ. Ποιν. 215. 293ἑ. 300.

857. Ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος συνίσταται διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς τοῦτο, ὅτι συντάσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, καὶ περιέχουσιν ἐπὶ τέλους τὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας διαταγὴν, τὸ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα ταῦτα (α).

(α) Ἐγκ. Δικ. Γραμμ. 16 Ἀπριλ. 1835 δι' ἧς καθιεροῦται ὁ ἑξῆς τύπος ἐκτελέσεως.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὄθωνος.

Τὸ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖον.

. . . .

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου, τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἑτέρα ἐγκ. τῆς 17 Σεπτ. 1837.

. . . Ἐγκρίνομεν ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ περίαψις τοῦ ἐκτελεστηρίου νὰ γίνηται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

1. Εἰς μὲν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις νὰ περιάπτεται ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος εἰς τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις μόνον πρωτόγραφον, ὑπογραφόμενος κατὰ τὰς δεδομένας, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ὁδηγίας, ἀντίγραφον δὲ ὁλοσχερὲς νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους τῇ ἐπικυρώσει μόνου τοῦ γραμματέως, γινομένης συγχρόνως ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου σημειώσεως περὶ τοῦ ἐκδοθέντος ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ. Ἂν δὲ γενῇ χρεία νὰ δοθῇ καὶ δεύτερον ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν εἰς τὸν αὐτὸν διάδικον, ἡ περὶ τούτου διαταγὴ τοῦ προέδρου νὰ προσαρτᾶται εἰς τὸ πρωτόγραφον τῆς ἀποφάσεως, γινομένης ἐπὶ τοῦ περιθωρίου αὐτοῦ νέας κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς ἀνωτέρω, τρόπον σημειώσεως.

— Ὁ τοιοῦτος τύπος περιάπτεται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 118, 119 καὶ 124, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου· ἐπὶ δὲ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις παρὰ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων.

858. Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι παρ' ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων, καὶ δημόσια ἐπίσημα (*) ἔγγραφα συντεταγμένα παρ' ἀλλοδαπῶν ὑπαλλήλων δύνανται, ἐὰν συνθῆκαι τοῦ κράτους δὲν διατάττωσι τὸ ἐναντίον, τότε μόνον νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅταν κηρυχθῶσιν ἐκτελεστὰ παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἐπίσημα

859. Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγὴ δίδεται, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, — 1. παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 119 καὶ 857 ὡρισμένον τύπον, καὶ ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ ἐγγράφου, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι(*) ἦναι ἀλλοδαποί· — 2. παρ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ μετὰ τὴν ἔρευναν τοῦ περιεχομένου, ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων (**) ἦναι ἡμεδαπός. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὑπογράφονται αἵ τε τῆς ἐκτελέσεως καὶ αἱ τῆς μὴ ἐκτελέσεως διαταγαὶ παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

(*) Γ. ὅλα τὰ μέρη (**) τὸ ἓν τῶν μερῶν

860. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 859 ἀριθ. 2, δύναται τὸ δικαστήριον τότε μόνον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἀποφάσεις ἀντιφάσκουν εἰς ἀποδεδειγμένα πράγμα-

---

2. Εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνεται τὸ αὐτό, νὰ περιάπτεται δηλαδὴ τὸ ἐκτελεστήριον εἰς τὸ πρωτόγραφον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους ἀπόγραφον ὁλοσχερές, γινομένης περὶ τούτου σημειώσεως εἰς τὸ πρωτόγραφον ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ.

τα, ἢ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα δημόσια ἔγγραφα ἀντιβαίνωσιν εἰς ἡμεδαποὺς ἀπαγορευτικοὺς νόμους.

861. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀρνηθῇ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν ἐκτέλεσιν, — 1. ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις δὲν ἔχουν κἀμμίαν ἐνέργειαν καὶ ἡ δίκη (*) πρέπει ἐκ νέου νὰ συζητηθῇ, καὶ ἀποφασισθῇ, ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων· — 2. ἀλλοδαπὰ δημόσια ἔγγραφα, ἐὰν ἦναι ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν διαδίκων (**), ἰσχύουν ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα κατ' ἐκεῖνα τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα διετάχθησαν κατὰ τοὺς ἡμεδαποὺς νόμους. Πολ. 386.

(*) Γ. ὑπόθεσις (**) Γ. μερῶν

ϛ'. Προεπίδοσις τοῦ ἐγγράφου.

862. Τῆς ἐκτελέσεως τῶν μὲν οριστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων ἐκτελεστῶν δικαιογράφων πρέπει πάντοτε νὰ προηγῆται ἡ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον κοινοποίησις· τῶν δὲ προπαρασκευαστικῶν ἢ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων τότε μόνον, ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν παρευρέθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 138. 139. 957.

863. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 κ. ἑπομ. διατεταγμένα· τὸ δὲ κοινοποιητήριον ἐκτελεστοῦ τινος ἐγγράφου πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου· — 2. ἐὰν ὁ ἐκτελῶν δανειστὴς δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν του ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον Πολ. 148. 150.

864. Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ, ἐὰν μετ' αὐτὴν ἐπαχθῇ ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ κράτησις, ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν νέας δίκης (τῆς περὶ ἐκτελέσεως δίκης), καὶ διακόπτει ἑπομένως τὴν παραγραφὴν (ἄρθρ. 156).

865. Παρὰ τῷ ἀντικλήτῳ δύνανται νὰ γίνουν ὅλαι αἱ τὴν ἐκτέλεσιν ἀφερῶσαι κοινοποιήσεις καὶ προτάσεις (*). Πολ. 148.

(*) Γ. προσφοραὶ

866. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ (*) δὲν ἐτέθη (**) κἀμμία ἄλλη προθεσμία, πράττεται τοῦτο, — 1. εἰς δίκας ἀφορώσας τας συναλλαγματικὰς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφά-

σεως· — 2. ἐπὶ ἄλλων ἐμπορικῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν συνοπτικῶν δικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν εἰρηνοδικικῶν ἀποφάσεων, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν (***)· — 3. ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς περὶ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸν ἀρθ. 1, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· — 4. ἐπὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐγγράφων καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων εἰς τὰς συνήθεις δίκας, ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς ἀποφάσεως. Πολ. 733. 999. Ε. 198.

(*) Γ. αὐτῷ (**) Γ. πρὸς ἐκτέλεσιν (***) αὐτῶν

867. Ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους διαδίκους· ὅθεν, — 1. δὲν δύναται τὸ δικαιόγραφον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων διαδόχων δικαιωμάτων, γενικῶν δηλαδὴ καὶ μερικῶν κληρονόμων (*) εἰμὴ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους διαδόχους δικαιωμάτων κοινοποίησιν τοιούτων ἐγγράφων, ἐὰν (**) ἐγένετο ἤδη ἡ πρὸς τὸν διαθέτην (***) ἢ προκάτοχον κοινοποίησις· — 2. ἀπαίτησις παραχωρηθεῖσα, καὶ ἐὰν τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον ἤθελεν εἶναι ἐκτελεστὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 856, δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησιν τοῦ πρὸς ἀναίρεσιν (****) ἐγγράφου.

(*) Γ. παρέλκει τὸ κληρονόμων (**) Γ. καὶ ἐὰν (***) Γ. κληρονομούμενον (****) Γ. περὶ παραχωρήσεως

868. Ἐὰν τὸ δικαιόγραφον ἦναι συντεταγμένον ἐν ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, οἱ δὲ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες κατέστησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτεξούσιοι, ἐκτελεῖται ἀπ' εὐθείας κατὰ τῶν τελευταίων τούτων.

869. Ἐάν τις ἀπόφασις διατάττῃ ὅτι τρίτοι τινὲς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἰδίως μεσεγγυοῦχοι, ἄλλοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις κατεσχέθησαν χρήματα, ὑποθηκοφύλακες καὶ λοιποὶ, ὀφείλουν νὰ πράξουν τι, ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ παρ' αὐτῶν καὶ κατ' αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτοὺς προσηκόντως, καὶ ἀφοῦ προσέτι βεβαιωθῇ, — 1. κατὰ τὰ ἄρθρα 599-601, παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅτι οὔτε ἀνακοπὴ

οὔτε ἔφεσις ὑπάρχει, ἢ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἐξεδικάσθη· — 2. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ καταδικασθέντος διαδίκου παρεδόθη προσηκόντως καὶ πότε (*). Πολ. 889. 927. 934. 961 ἑ. 999. 1039. 1043.

(*) Γ. ἐπεδόθη προσηκόντως πρὸς τὸν καταδικασθέντα διάδικον καὶ πότε.

Β'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων.

870. Πᾶσα ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων (*) καὶ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, καθ' ἕνα τῶν ἑξῆς τρόπων· ἤτοι δηλαδὴ, — 1. ὁ διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιός του γράφει ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστέου ἐγγράφου τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα διὰ τὸν κλητῆρα, τὸ (**) χρονολογεῖ προσηκόντως, τὸ (**) ὑπογράφει, καὶ τὸ παραδίδει (***) εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν· ἢ — 2. ὁ διάδικος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰρηνοδίκην ἢ πρόεδρον πρωτοδικῶν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διορίσῃ κλητῆρά τινα, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁποιανδήποτε ἐκτελέσεως πρᾶξιν. — Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ περιγράφεται ἀκριβῶς ἐπὶ ποίων ἀντικειμένων καὶ κατὰ ποῖον τρόπον νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις. Πολ. 93. 141. 1006.

(*) Γ. μερῶν (**) Γ. τὴν (***) Γ. τὸ ἔγγραφον

Γ'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ.

871. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβῇ δίστασις ἢ ἄλλη ἔρις, φέρεται αὕτη, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ διαδίκῳ, ἤτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 634 εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ δι' ἀνακοπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ὅπου συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη. — Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 757 ὡρισμένης κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως· καὶ ἐν τῇ ἐφέσει δὲ γίνεται συνοπτικὴ συζήτησις. Πολ. 19. 120. 310. 634. 752. 911. 951. 985. 1018. 1041.

872. Ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ συγχωροῦνται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις, καὶ μάλιστα αἱ (*) ἐκ τῆς ἀταξίας τῆς διαδικασίας παρηγμέναι, ἢ ἐπιστηριγμέναι ἐπὶ

τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι ἐνηργήθη ἤδη ἡ ἀπόφασις, ἢ ὁποιονδήποτε ἄλλο ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον. — Πᾶσα ἄλλη ἔνστασις ἀποῤῥίπτεται, καὶ ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἴς τε τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν· ὁ δὲ ἁμαρτήσας δικαστικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν.

(*) Γ. παρέλκει τὸ καὶ μάλιστα αἱ

873. Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἐκτελέσεως δίκην εἶναι ἁρμόδιον, καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀκόμη καὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, μόνον τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ ἁρμοδιότητος εἰρηνοδικείου τινὸς, ἢ, καθ' ὅλας τὰς ἄλλας δίκας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 19. 120. 718.

874. Ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν νὰ διατάξῃ προσωρινὰ μέτρα, καὶ νὰ παραπέμψῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀναφυέντων δισταγμῶν συζήτησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον πρωτοδικῶν. Πολ. 634.

Δ'. Ἔκθεσις.

875. Περὶ πάσης πράξεως, ἀφορώσης τὴν ἐκτέλεσιν, συντάσσεται παρὰ τοῦ κλητῆρος ἔκθεσις, συνυπογραφομένη ὑπὸ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων. — Εἰς τοὺς διαδίκους συγχωρεῖται ἡ προσέλευσις εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν. — Μάρτυρες δὲ προσλαμβάνονται παρὰ τοῦ κλητῆρος μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τοῦτο διατάττεται ῥητῶς παρὰ τοῦ νόμου. Πολ. 129. 133. 887.

876. Ἀντιστάσεως γενομένης ἔχει ὁ κλητὴρ τὸ δικαίωμα, νὰ ζητῇ τὴν ἔνοπλον δύναμιν, καὶ κατά τε ταύτην τὴν περίστασιν καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει, γενομένῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ συντάσσῃ ἔκθεσιν καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὴν εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς διαδικασίας. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη, ὑπογραφεῖσα(*) παρὰ δύο μαρτύρων, ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ἢ ἡ πλαστογραφία.

(*) Γ. ἂν ἡ ἔκθεσις αὕτη ἦναι ὑπογεγραμμένη

Ε'. Ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

877. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα πληρώνει πάντοτε ὁ ὀ-

φειλέτης. — Ἡ πληρωμή των γίνεται, ἐμφανιζόντων τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων. — Περὶ τῶν ἐνταῦθα ἀναφυομένων διαταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἔξοδα ταῦτα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 208 κ. ἐπ. ὡρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναγκαστικὰ μέσα.

Α΄. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν

878. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις — 1. διὰ κατασχέσεως τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου· — 2. κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως· — 3. διοριζομένου μηνυτοῦ. — Οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐκτελεστικῶν μέσων ἀποκλείει τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μάλιστα δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καθ' ἕκαστα ἢ καὶ μετ' ἀλλήλων. Πολ. 682. 879 ἑ. 919. 954 ἑ. 998.

879. Ὁ διορισμὸς μηνυτοῦ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· τοῦτο δὲ ὅταν γίνῃ αἴτησις, καὶ ὁ ὀφειλέτης (*) δὲν στερῆται περιουσίας ἀλλὰ θελήσεως. — Ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἔχει περιουσίαν, πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτυρικοῦ τοῦ δημάρχου, καὶ ἡ βεβαίωσις αὕτη νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς ἔχει παρεπόμενον, ὅτι ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ τρέφῃ μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους τὸν μηνυτὴν, καὶ νὰ τὸν δίδῃ τέλη τινὰ (μήνυτρα), προσδιοριστέα κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — Τὰ μήνυτρα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δέκα δραχμὰς καθ' ἡμέραν. Πολ. 640. 878 ἑ.

(*) Γ. ἐπ' ἀναφορᾷ νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὅταν ὁ ὀφειλέτης

Β΄. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων.

880. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων πρέπει, — 1. ἐὰν πρόκειται ν' ἀποδοθῇ ὡρισμένον κινητὸν ἀντικείμενον, νὰ ἀφαιρῆται βιαίως ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος, διά τινος παρὰ

τοῦ δικαστηρίου (*) διοριζομένου κλητῆρες, καὶ νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν διάδικον. — 2. ἐπὶ ἀορίστων κινητῶν πραγμάτων, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν διάδικος ἀπαιτεῖ ἢ τὴν δὶ ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου πώλησιν (**) αὐτῶν, ἢ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμόν των. — Το ἀντίτιμον προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δὶ ὅρκου· — 3. ἐπὶ ἀποδοτέων ἀκινήτων κτημάτων καὶ τῶν αὐτοῖς ἰσοτίμων δικαιωμάτων, ἀποβάλλεται τῆς διακατοχῆς ὁ καταδικασθείς· ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκαθίσταται εἰς αὐτὴν, προστατεύεται κατὰ πάσης διαταράξεως, καὶ ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος προσωπικὴ κράτησις, ἂν ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν. Πολ. 980. 999.

(*) Γ. ἐπὶ τούτῳ (**) Γ. ἀγορὰν

881. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτούσιον τὸ πρᾶγμα, ἀποδίδεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, προσδιοριζόμενον δὶ ἐκτιμήσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δὶ ἐκτιμητικοῦ ὅρκου. Ὁσάκις πρόκειται ν' ἀποδοθῇ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμον, γίνεται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 878 ἀναφερομένη διαδικασία.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων.

882. Ἐάν τις κατεδικάσθη εἰς ἐπιχείρησιν ὡρισμένων τινῶν πράξεων, πρέπει, — 1. ἐὰν ἡ πρᾶξις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δὶ ἄλλων, νὰ ἐπιχειρηθῇ δὶ ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος, καὶ τὰ ἔξοδα νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 878· — 2. ἐὰν δὲ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβην τοῦ νικῶντος διαδίκου, πρέπει πρῶτον νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως διὰ χρηματικῆς ποινῆς τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἢ διὰ μηνυτοῦ, ἐπὶ δὲ ἀτελεσφορήτου ἀποπείρας, τὸ νόμιμον συμφέρον, χρείας καλούσης, νὰ ἐκτιμηθῇ δὶ ὅρκου κατὰ τὸ ἄρθρον 383, καὶ νὰ πραχθῇ διὰ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν ὅ, τι καὶ περὶ τῶν χρηματικῶν χρεῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 878. Πολ. 207. 879.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων.

883. Ἐάν τις κατεδικάσθη εἰς παράλειψιν πράξεώς τινος,

ἀπειλεῖται εἰς αὐτὸν (*), διʼ ἐνδεχομένην παράβασιν χρηματικὴ ποινὴ, καὶ διὰ τὴν ὑποτροπὴν τῷ ὑποβάλλεται (**) ἐγγυοδοσία· βεβαιωθείσης δὲ πραγματικῆς παραβάσεως, ἐκτελεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ νικῶντος διαδίκου, ἡ μὲν χρηματικὴ ποινὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 878, ἡ δὲ ἐγγυοδοσία κατὰ τὰ ἄρθρα 840 κ. ἑπ. Πολ. 630.

(*) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει (**) Γ. ἐπιβάλλεται

884. Τὸ μέγεθος τῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα χρηματικῆς ποινῆς πρέπει νὰ συμποσοῦται τοὐλάχιστον εἰς τὸ δεκαπλοῦν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπηγορευμένη πρᾶξις, ἅπαξ ἐνεργηθεῖσα δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ὀφείλοντα νὰ τὴν παραλείπῃ, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸ εἰκοσιπενταπλοῦν. — Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ ἦναι ἱκανὴ, ὥστε νὰ δύναται νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτῆς τό τε διπλοῦν τῆς μεγίστης ποινῆς καὶ αἱ ἐκ τῆς μὴ παραλείψεως προκύπτουσαι τυχὸν δαπάναι καὶ ζημίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις κινητῶν.

Ά. Καθʼ ἕκαστα εἴδη.

ά. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

1. Ἐπὶ τίνων κινητῶν.

885. Ὅλα τὰ χρήματα καὶ ἄλλα κινητὰ ὀφειλέτου τινὸς δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν· ἐξαιροῦνται δὲ μόνον (α) —

(α) Δ. 23 Ἰουνίου 1837 περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεώς των γενόμενα, εἶναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν, αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσι καθʼ ἕκαστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαιρέτως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἂν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ

1. τὰ ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του· — 2. τὰ τρία τέ-

---

παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους κατάσχεσιν τοσαύτης ποσότητος χρημάτων ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὁλικοῦ χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Δ. 19 Ἰουνίου 1836 περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐξαίρεσις, τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρ. 885 §. 2. καὶ 920 §. 5. τῆς πολ. δικονομ. περιορίζουν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνεται ὡς πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ὅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἴδει ἐπιμισθίων, εἰς τρόπον ὥστε μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἑξακισχιλίων δραχ. μισθοῦ των θέλει εἶσθαι κατασχετόν.

2. Μὴ κατασχετέα εἶναι καὶ τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρέσβεως, ὥστε εἰς μόνον τὸ ἓν τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἑξακισχιλίων δραχμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν μετ' αὐτοῦ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως, συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3. Ἐξαιρεῖται ὡσαύτως τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως προστεθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμ. μισθός.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρέσβεων, ἢ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων καὶ οἱ πρόξενοι, ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν εἰρημένων ἄρθρων 885 §. 2 καὶ 920 § 5.

Δηλ. 2 Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν γενομένων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν.

1. Ἐκ τῶν πληρονομένων ἀπὸ δημόσια ταμεῖα μισθῶν, δύναται δικαστικῶς νὰ κρατηθῇ τὸ τέταρτον, καὶ οἱ ταμίαι

ταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιω-

---

εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως τοιαύτας δικαστικὰς κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγωσι τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχομένων μερῶν. Τοῦτο διατάττεται ῥητῶς εἰς τὰ 819-924 ἄρθρα τῆς ἐν γένει ἰσχυούσης πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος οὐδεὶς διὰ νὰ στερηθῶσιν οἱ δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτην ἐξασφάλισιν, ἥτις δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πίστιν. — Τὸ ἄρθρ. 920 στοιχ. 5 διαλαμβάνει ἀκριβῶς, εἰς τίνας μισθοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κράτησις, καὶ ποῖα ταμεῖα δύνανται νὰ τὴν ἐνεργήσουν.

2. Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται, ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ νόμου, γίνονται δὲ ἐνταῦθα παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα ὡς ἑξῆς·

α΄. Κατὰ τὸ 924 ἄρθρον τῆς ῥηθείσης δικονομίας, ὁ ταμίας χρεωστεῖ νὰ δώσῃ ἀπροφασίστως εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλητῆρα τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 140 καὶ 146 ὁριζόμενον μαρτυρικὸν περὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῆς κρατήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰς τυχὸν πρότερον γενομένας κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ ἡ τελευταία κράτησις (διότι ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῆται διὰ μιᾶς πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον μισθόν), ἢ ἂν δηλονότι συμβαίνουν πολλαὶ κρατήσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις.

β΄. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν δηλονότι γίνονται συγχρόνως πολλαὶ κρατήσεις ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἑπομένως ἀφαιρεῖται πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωστεῖ ὁ ταμίας πρὶν πληρώσῃ τὰ ἀφαιρετέα μέρη τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστὰς ἔγγραφον συμβολαιογραφικὸν ἢ δικαστικὸν διαλαμβάνον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐτοὶ θέλουν ἢ μέλλουν νὰ μοιράσουν τὰ κρατούμενα χρήματα· ἕως ὅτου δοθῇ τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, αὐτὰ θέλουν μένει ἐναποταμιευμένα εἰς τὸ ταμεῖον.

γ΄. Τὸ ἀντίτυπον τῆς ἐγγράφου ἀγγελίας, τὸ ὁποῖον ὁ

ματικῶν. Ὁ ὅλος μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν, μετὰ τῆς στολῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς ὑπη-

---

κλητὴρ ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ταμίαν, νομιμοποιεῖ τὴν παρὰ τούτου ἐνεργουμένην ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον, ἐνόσῳ ἐξακολουθῇ ἡ ἀφαίρεσίς του· ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μηνιαῖον ἀποδεικτικὸν, ὅπου σημειοῦται καὶ ἡ τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαίρεσις, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτερον ταμεῖον.

δ'. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμεναι ποσότητες θέλουν δίδεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τοὺς δανειστὰς ἢ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν· ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει ἐξ ἐναντίας ἐξοφλῇ ἑκάστοτε ὅλον του τὸν μισθὸν, καὶ λαμβάνει τὸ παρὰ τῶν δανειστῶν διδόμενον ἀποδεικτικὸν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξασφάλισιν· χρεωστεῖ δὲ νὰ μὴν ἀποποιῆται τὴν ἐξόφλησιν, ὅταν τὸ ἀνῆκον δικαστήριον διατάττῃ τὴν κράτησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ταμίας μόνον ἀναγνωρίζει. Εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν δὲν ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ νὰ πληρώνῃ ὁ ταμίας τὸ ἐλλεῖπον ἐκ τοῦ μισθοῦ· ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπικυρῇ πάντοτε ἰδιοχείρως εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ μισθοῦ του ὅτι παρέλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦ δανειστοῦ·

έ. Ἐπειδὴ ὡς ἐῤῥέθη, ὁ δανειστὴς εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δὶ ἀντιπροσώπου του, θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαιρούμενα ταῦτα μέρη πάντοτε ἐγκαίρως, ὁ δὲ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει δίδει εἰς τὸ πληρόνον ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δὶ ὅλον του τὸν μισθὸν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιαίτερον περὶ τούτου βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται πάντοτε συντόμως εἰς τὸ ἡμερολόγιον, πόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος καὶ πόσον ὁ δανειστής του.

ς'. Μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια διατάττουν προσωρινὴν παρακαταθήκην τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀληθὴς παρακαταθήκη, κατὰ τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1835 διάταγμα περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδοχῆς δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστοῦντες ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ

ρεσίας· — 3. τὰ τρία τέταρτα τῶν συντάξεων, τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν καὶ τῶν διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ χορη-

---

τοιουτοτρόπως ἀφαιρούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ μισθοῦ των, διότι τὰ ταμεῖα ὀφείλουν νὰ δίδουν εἰς τὸ ἀνῆκον δικαστήριον ἀποδεικτικὰ διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος κατάσχεσιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ὅμως τὸ πληρόνον ταμεῖον νὰ ἐπικυρῇ ὅτι ἔλαβεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλον τὸν μισθὸν, θεωροῦν ἐκεῖνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. — Τὰς περιστάσεις ὅμως αὐτὰς ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ δικαστήρια, διορίζοντα διαιτητάς. — Ὅταν ὑπάλληλός τις εἰς τοῦ ὁποίου τὸν μισθὸν ἐπεβλήθη κράτησις, μετατεθῇ διαρκούσης ἔτι τῆς κρατήσεως, τότε ὀφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχ. γ'. ῥηθεῖσαν δηλοποίησιν πρὸς τὸ ἄλλο ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἑξῆς τὸν μισθὸν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνηκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις. — Λαμβάνον τὸ μέτρον τοῦτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δανειστὴν ἀπὸ νέα ἔξοδα διὰ τὴν δηλοποίησιν κτλ. δὲν ἀναδέχεται τὸ δημόσιον κἀμμίαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν, διότι αὐτὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου τὴν «ὑπὲρ τῶν ἀγρύπνων τὰ δίκαια» εἶναι πάντοτε ὑπόχρεως ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμά του, ἀναγγέλλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόνον ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρετέα μέρη, διορίζων πληρεξούσιον ἐπίτροπόν του κτλ. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ διατάξωσιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δι' ἐξόφλησιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἀφοῦ προηγηθῶσιν ἰδιαίτεροι περὶ τούτου συμβιβασμοὶ, προσδιορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις· νὰ λαμβάνῃ δηλαδὴ τὸ ταμεῖον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα καὶ νὰ τὰ καταλογίζῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμείου δέχεται ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων, ὡς ὡρίσθη ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχ. δ. — Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν

γιῶν. — 4. Ἡ ἐπὶ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαία ζωοτροφία· — 5. ἐπὶ λογίων ἢ τεχνιτῶν, τ ῶ ν ὁ π ο ί ω ν τὰ β ι β λ ί α (*), τὰ ἐργαλεῖα, ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαν των σκεύη, μέχρι τῆς τιμῆς τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου· — 6. ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀφεύκτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖά των· — 7. ἐπὶ γεωργῶν, εἷς βοῦς ἢ μία δάμαλις, ἢ τρία πρόβατα, ἢ δύο αἶγες, ἢ εἷς ὄνος, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 920.

(*) Γ. τὰ βιβλία αὐτῶν

2. Μεσεγγύησις.

886. Ἡ κατάσχεσις γίνεται, τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862-866 διαταχθέντων, διὰ κλητῆρος ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐνηλίκων μαρτύρων, μεσεγγυωμένων τόσων ἐκ τῶν εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀνηκόντων κινητῶν κτημάτων, ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανειστοῦ. — Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ ἦναι κατ'εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς τῶν διαδίκων ἢ τοῦ κλητῆρος, οὐδὲ ὑπηρέται ἢ γραφεῖς τοῦ κλητῆρος. Πολ. 916. 958. 1038 ἑ.

887. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀφαιρεθέντα κινητὰ κτήματα σημειοῦνται ἀκριβῶς, ἐκτιμῶνται ἄνευ περαιτέρω ἐξόδων ἀμέσως, καὶ φέρονται εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 888. — Περὶ τούτων πάντων συντάσσεται ἔκθεσις, προσδιορίζεται ἐν αὐτῇ παραχρῆμα ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ παρὰ τῶν παρόντων διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ φυλάττοντος τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα, ἤ, ἐὰν οὗτοι δὲν

παροῦσαν ἀπόφασιν περιστάσεων δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ ταμεῖα κάμμίαν ἀφαίρεσιν μισθοῦ. Ὀφείλουν δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ τὴν ὀρθὴν διαχείρησιν νὰ περνοῦν ἤτοι νὰ καταλογίζουν εἰς τοὺς ἀνήκοντας προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοὺς μισθοὺς ὁλοκλήρους χωρὶς νὰ σημειοῦν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς συνάγεται καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

εἰμποροῦν ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, σημειοῦται τοῦτο. — Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἦτον παρὼν, φανεροῦται (*) εἰς αὐτὸν ἡ κατάσχεσις. Πολ. 875. 1037. 1039. 925. 1042.

(*) Γ. κοινοποιεῖται

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

888. Τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα παραδίδονται, πρὸς φύλαξιν, ἢ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἢ εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ τόπου τῆς μεσεγγυήσεως, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως, ἢ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. — Ἐπὶ μεσεγγυηθέντων γεωργικῶν σκευῶν ἢ ζώων, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ διορίσῃ ἐπιστάτην καὶ διοικητὴν τοῦ κτήματος (*), ἢ τῶν ζώων. Πολ. 1039. 917.

(*) Γ. πράγματος

889. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς θεματοφύλαξ, περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλάξεως, καὶ τῆς ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παραδόσεως, καὶ, ἐὰν τὸ πρᾶγμα προήγαγε καρποὺς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν. — Ἐπὶ παραδρομῶν, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ, ἂν δὲν ἤθελεν εἶναι ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ (*), ἐνέχεται ὅλος ὁ δῆμος ἀλληλεγγύως (*), ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς καθ' οὗ ἀνήκει. Πολ. 869. 927. 931 ἑ. 999. 1030.

(*) Γ. ἀξιόχρεως (**) Γ. ἐπιβοηθητικῶς

4. Απαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

890. Ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν μὲν ἦτο παρὼν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ἐὰν δὲ ἦτον ἀπὼν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 887 κοινοποιήσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ τῆς ἐνεχυριάσεως τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὡρισμένα. Ποιν. 171. Πολ. 926. 1039.

5. Πλειστηριασμός.

ά. Καιρὸς καὶ τόπος.

891. Τὰ μεσεγγυημένα κινητὰ πλειστηριάζονται δημο-

σίως ἐν τῷ δήμῳ, ἔνθα ἔγινεν ἡ μεσεγγύησις, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἤτοι εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, ἢ εἰς τὸν διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς προσδιωρισμένον τόπον, καθ' ἡμέραν τινὰ πανηγύρεως (*) ἢ κατὰ κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἤτοι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ — 1. ἐὰν μὲν πρόκειται λόγος περὶ κινητῶν κατωτέρας τιμῆς τῶν τριακοσίων δραχμῶν, ὄχι πρὸ τῆς ὀγδόης μετὰ τὴν μεσεγγύησιν ἡμέρας· — 2. ἐπὶ δὲ κινητῶν μεγαλητέρας τιμῆς, ὄχι πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων. Ε. 202. 207. Πολ. 965. 898.

(*) Γ. ἀγορᾶς

892. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν δανειστὴς νομίζῃ, ὅτι, γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν ἄλλῳ δήμῳ, δύναται νὰ προσενεχθῇ μεγαλητέρα τιμὴ, γίνεται ἐκεῖ ὁ πλειστηριασμὸς τοὐλάχιστον τότε, ὅταν πληρώνῃ (*) ὁ ἴδιος τὰ τῆς μετακομίσεως καὶ τὰ τυχὸν πρὸς νέας κοινοποιήσεις ἀναγκαῖα ἔξοδα, ἢ δίδῃ κἂν ἀρκοῦσαν ἐγγύησιν (**) περὶ αὐτῶν. Πολ. 966.

(*) Γ. προπληρώνῃ (**) Γ. ἀσφάλειαν

ϛ'. Κοινοποίησις.

893. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ οὗτος, προκοινοποιοῦνται διὰ κλητῆρος, καὶ ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 891 ἀριθ. 1, τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 891 ἀριθ. 2, τοὐλάχιστον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 967.

894. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 893 ὡρισμένην προθεσμίαν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου (*) κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν, διὰ κηρύξεως ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου γίνεται ὁ πλειστηριασμὸς, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ (**)· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 891 ἀριθ. 2, ἐκτὸς τούτου, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, καὶ διὰ καταχωρίσεως τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου εἴς τι δημόσιον φύλλον. — Τὸ τοιχοκόλλητον

γραμμάτιον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Πολ. 968.

(*) Γ. διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως (**) Γ. ὀφειλέτου

895. Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ νέα δηλοποίησις διακηρύξεως (*), κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν. — Ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει ἀναφέρονται ὅλαι αἱ (**) κατὰ τὰ ἄρθρα 893 καὶ 894 ἀναγκαῖαι κοινοποιήσεις. Πολ. 973.

(*) Γ. διὰ κηρύξεως (**) Γ. αὐταὶ αἱ

896. Αὗται αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 893-9 8 5 (*) ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας· καὶ ἐὰν δὲν τηρηθῶσιν ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινὸς ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 202. 2. 203. 56. 970.

(*) Γ. 893-895

897. Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἔγινε προσηκόντως ἡ κοινοποίησις, διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 970 ὡρισμένα. — Ἐὰν λείπῃ ἡ ἀπόδειξις αὕτη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ δὲν γίνεται οὗτος· καὶ, ἐὰν προῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 896 ὡρισμένας ποινάς. Πολ. 203.

γ΄. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν.

898. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου προσδιοριστέας προθεσμίας διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται πάντοτε κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, καὶ ἐὰν τοῦτο, λόγῳ τοῦ χρόνου, ἦναι δυνατὸν προσέτι καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως. Πολ. 930. 1040. 1056. 1094.

δ΄. Κατακύρωσις.

899. Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα, ἀλλὰ φυλαττομένων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 974 δια-

τεταγμένων τύπων, καὶ μόνον πληρωνομένων τῶν χρημάτων εἰς μετρητά, καὶ ἔχοντος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν περὶ τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως προσωπικὴν εὐθύνην, ἐὰν ἤθελε δώσει πρὸ τῆς πληρωμῆς τὰ πλειστηριαζόμενα κινητά. Ε. 206. Πολ. 975 ε.

900. Οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ συμπλειστηριάσωσι.— Μὴ προσφέροντός τινος τῶν πλειστηριαστῶν εὔλογον τιμὴν, κατακυροῦται εἰς τὸν δανειστὴν κατ' αἴτησίν του τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν (ἄρθρ. 887) (α). Πολ. 978.

(α) Δ. 21 Σεπτ. 1836 περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριάσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων.

1. Ἡ κατακύρωσις τῶν κινητῶν τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ εἶναι μικροτέρα τῆς δι' ἐκτιμήσεως γενομένης. — Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πολύτιμα μέταλλα, ὅταν ἡ πλειοδότησις αὐτῶν δὲν φθάνῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμήσεως τοῦ Β. νομισματοκοπείου, καὶ ὁ χρεώστης ἐπιζητῇ τὴν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποστολήν των, προκαταβάλλων καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξοδα. — Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ἡ ἀληθὴς ἐσωτερικὴ ἀξία τῶν μετάλλων.

2. Ἐπὶ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἡ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκολλήτου γραμματίου προσηκόντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰ, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' οὐδενὸς ὑπερθεματιστοῦ, τὸ πλειστηριαζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμήν. — Τοῦ λοιποῦ ἥτε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γενομένη προσφορὰ, καὶ ἡ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριαζομένου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν.

3. Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ὁρισμοὶ, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἄρθρ. 900, 969, §. 4 καὶ 978 τῆς Πολ. δικ. ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθόσον δὲν συνᾴδουσι μὲ τοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὁρισμούς.

901. Τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ πλειστηριασθῶσι τὰ μεσεγγυημένα κινητὰ, προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης ἐὰν ἦναι παρών. — Ἅμα συναχθῇ ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῶν ἐξόδων ἀναγκαία ποσότης, παύει ἡ περαιτέρω πλειστηρίασις. Πολ. 978.

902. Περὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν καὶ τῆς κατακυρώσεως συντάσσει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔκθεσιν, καὶ τὴν ὑπογράφει μετὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τῶν τυχὸν παρόντων διαδίκων καὶ δύο μαρτύρων. — Μὴ δυναμένου ἢ μὴ θέλοντος τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ π λ ε ι σ τ η ρ ι ά ζ ο ν τ ο ς (*) νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 979.

(*) Γ. ὑπερθεματιστοῦ

ε. Ἀναπλειστηριασμὸς μὴ πληρώσαντος τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

903. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν πληρώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 899 εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς κατακυρώσεως, πλειστηριάζεται ἐκ νέου τὸ κατακυρωθὲν ἀντικείμενον δαπάναις αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 891-902 διαλαμβανομένους τύπους· καὶ ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν τοῦτον προσενεχθῇ ὀλιγώτερον, τὸ ἐλλεῖπον τοῦτο εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 878 ἀριθ 1 καὶ 3 καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Πολ. 982, 983, 999, 12.

904. Ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς ἔχει, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγοράσεως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς καὶ ὁ ὀφειλέτης, κατὰ

---

4. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν §. 2. τοῦ ἄρθ. 1. διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύσει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησις τοῦ νομισματοκοπείου. — Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατιμήσεως αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, θέλουν ἐφαρμοσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. — Οἱ καταναγκαστικοὶ πλειστηριασμοὶ, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς πολ. δικονομίας ἐν ἄρθ. 969, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἔφθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ γνωστοποιηθῶσι, θέλουν παραδοθῇ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντας τύπους.

τὸ ἄρθρον 906 ἀριθ. 2, ἐὰν πληρώνῃ, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς νέας ἐπιχειρήσεως. — Ἐπὶ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ δὲν ἔχει ὁ πρῶτος πλειστηριαστὴς κἀνὲν δικαίωμα· ἀλλὰ τοῦτο πληρώνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 905, εἰς τοὺς δανειστὰς, ἤ, ἂν οὗτοι ἐπληρώθησαν, εἰς τὸν ὀφειλέτην. Πολ. 983.

ς΄. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

905. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως πληρωθῇ προσηκόντως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πληρώνει πρῶτον τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἔπειτα τοὺς καταγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστάς· καὶ τοῦτο, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως· τὸ δὲ τυχὸν καταλειπόμενον περίσσευμα ἀποδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ταῦτα πάντα ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως. Πολ. 981. 908. 936.

ζ΄. Ὅτι ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος διὰ τῆς κατακυρώσεως.

906. Ἡ πώλησις δὲν τελειοῦται εἰμὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως· ὅθεν μέχρις ἐκείνης δύναται, — 1. ὁ μὲν τὰ πλείονα προσφέρων, νὰ ὀπισθοδρομήσῃ· — 2. ὁ δὲ ὀφειλέτης, νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μεσεγγυημένα ἀντικείμενα, πληρώνων τὸ ὀφειλόμενον· πρὸς ὃ δύναται νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα καὶ δι' ἐνεχυριάσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Πολ. 979.

6. Διαδικ. γινομένη, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων.

907. Ἐὰν ὁ κλητὴρ εὕρῃ κεκλεισμένας θύρας ἢ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἄνοιγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὸ ἐκβιάσῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀστυνόμου ἢ τοῦ δημάρχου (*)· μέχρι δὲ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν, νὰ φυλάττῃ ἁπλῶς τὴν θύραν ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, πρὸς κώλυσιν ὑπεξαγωγῆς πραγμάτων. Πολ. 1041.

(*) Γ. τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς

7. Ἀνακοπή.

α΄. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον.

908. Κατάσχεσις μεσεγγυημένων ἤδη κινητῶν πραγμάτων εἶναι ἀπαράδεκτος. Ὁ παραβάτης κλητὴρ ἢ ἡ παρα-

βάτις ἐπιτόπιος ἀρχὴ καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. — Οἱ μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταὶ, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν πλέον ἀ κ ί ν η τ α κ τ ή μ α τ α(*) μηκέτι μεσεγγυηθέντα, ἀναγγέλλουσι μόνον ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Πολ. 203. 933 ἑ. 984.

(*) Γ. κινητὰ πράγματα

909. Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον ἀναγγελτήριον ἔγγραφον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 236 καὶ 237 ὡρισμένα. — Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ὁ ἀναγγέλλων ἑαυτὸν δανειστὴς δὲν κατοικῇ κατὰ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, διορίζεται αὐτόθι ἀντίκλητος, καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου γίνεται ἢ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ εἰς τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστήν. Πολ. 148 ἑ. 984.

β'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

910. Ἐὰν ὁ δ α ν ε ι σ τ ὴ ς (*) κάμῃ ἀντιῤῥήσεις ἕνεκεν ἀταξίας τῆς διαδικασίας, ἕνεκα γενομένης ἤδη πληρωμῆς κτλ., γίνεται ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 871 κ. ἑπ. ἐνδιαλαμβανομένη διαδικασία, ἐξακολουθεῖται ὅμως ἐν τοσούτῳ ἡ ἐκτέλεσις μέχρις ὅτου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 634, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἢ κατ' ἄλλας περιπτώσεις, τὸ δικαστήριον παραχωρήσῃ ἀναβολήν. — Περὶ τῆς παραχωρηθείσης ἀναβολῆς εἰδοποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 985.

(*) Γ. ὀφειλέτης

γ'. Τ ρ ί τ ο ι δ ι ε κ δ ι κ η τ α ί (*).

911. Ὅ,τι διεγράφη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τρίτους, οἵτινες δι' ἀνακοπῆς διεκδικοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἰδίως ἀνήκοντα κινητὰ ἐκ τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Τοιαύτη μετὰ διεκδικήσεως συνεχομένη ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἴς τε τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, καὶ εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστὴν καὶ τὸν ὀφειλέτην· ἡ δὲ ἀγωγὴ διευθύνεται κατά τε τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφει-

λέτου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὸν(**) τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 236, 237, 619 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 19, 4. 985. 871. Ε. 210.

(*) Γ. παρὰ τρίτων διεκδικητῶν (**) Γ. αὐτὴν

912. Ἂν καὶ (*) ἡ τῆς διεκδικήσεως ἀγωγὴ εἶχεν ἀντικείμενον μέρος μόνον τῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐκτεθειμένων πραγμάτων, πλειστηριάζονται μ' ὅλον τοῦτο καὶ (**) τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς ἐὰν κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων αὐτῶν ἤθελε ζητηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 910 παρὰ τῷ δικαστηρίῳ ἡ ἀναβολὴ τοῦ ὅλου πλειστηριασμοῦ, καὶ ἤθελε παραχωρηθῇ παρ' αὐτοῦ. Πολ. 985.

(*) Γ. παρέλκει ὁ καὶ

Παρεμπίπτοντα.

913. Ἐὰν διά τινος παρεμπίπτοντος ἀναβληθῇ κοινοποίησίς τις ἢ ὁ πλειστηριασμὸς αὐτὸς, προσδιορίζεται νέα ἡμέρα πρὸς πλειστηριασμὸν, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ προηγῆται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἡ ἐλλείπουσα ἔτι, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 895 διαγεγραμμένη δημοσίευσις (*) ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν. Πολ. 985.

(*) Γ. δηλοποίησις

914. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τὸν πλειστηριασμὸν προσδιωρισμένην ἡμέραν δὲν κατορθωθῇ οὗτος δι' ὁποιονδήποτε λόγον, δύναται ἕκαστος τῶν ἐχόντων ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον δανειστῶν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμόν. Πολ. 985.

Ϛ'. Κατάσχεσις καρπῶν ἀσυγκομίστων.

915. Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων εἰσέτι καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὡριμάσεως τῶν καρπῶν. Πολ. 885.

916. Ἡ περὶ κατασχέσεως ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν γηπέδων, καὶ τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν, καὶ ἐκτίμησιν γινομένην ἀνεξόδως. Πολ. 886.

917. Ὡς φύλαξ τῶν καρπῶν διορίζεται συνήθως ὁ ἀγροφύλαξ· ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, εἷς παρὰ τοῦ δημάρχου προβαλλόμενος φύλαξ. — Ἐὰν τὰ γήπεδα κεῖνται εἰς δια-

φόρους δήμους, διορίζεται διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῳ δήμῳ μεσεγγυημένους καρποὺς ἰδιαίτερος φύλαξ. Πολ. 888.

918. Ἀντίγραφον τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως κοινοποιεῖται εἰς τὸν δήμαρχον. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 8 8 (*) 914 ὡρισμένα.

(*) Γ. ἴσως 885.

γ΄. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ εἰσοδημάτων εὑρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινί.

1. Κατάσχεσις.

α΄. Ἄνθρωποι.

919. Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ (*) τὴν κατάσχεσιν ὅλων τῶν παρὰ τρίτῳ τινὶ εὑρισκομένων χρημάτων τοῦ ὀφειλέτου του, ἢ τῶν εἰσοδημάτων, κεφαλαίων, τόκων ἢ ἄλλων παντοίων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ διὰ τούτου τὸν τρίτον νὰ τὰ φυλάττῃ μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἁρμόδιον δικαστήριον εἰς ποῖον πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἢ παραδοθῶσιν. Πολ. 873. 925. 1042. 1034.

(*) Γ. ἐνεργήσῃ

β΄. Πράγματα.

920. Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι — 1. τὰ πρὸς διατροφὴν δικαστικῶς ἐπιδικασθέντα· — 2. ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη ἡ ἐγγύησις· — 3. χρέη ἐκ συναλλαγματικῶν, μόνον (*) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου· — 4. τρία τέταρτα τῶν συντάξεων τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν καὶ τῶν διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ χορηγιῶν — 5. τρία τέταρτα τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν, καὶ ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Πολ. 941, 8. 885, 2, 3.

(*) Γ. εἰμὴ μόνον

γ΄. Δικαιόγραφα.

921. Ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ δυνάμει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἰς δὲ κατεπειγούσας ὑποθέσεις, καὶ

ἐπὶ ἁπλῇ βεβαιώσει. — Καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ἔχῃ κἀνὲν δικαιόγραφον, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὑρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν (*), ἔχει τὸ δικαίωμα, λαβὼν ἀναφορὰν, καὶ σταθμίσας ἀκριβῶς ὅλα τὰ περιστατικὰ, νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, προσδιορίζει συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν κατασχετέαν ποσότητα. Πολ. 854. 1035.

(*) Γ. εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ κατάσχεσις

922. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπίσημον ἔγγραφον, ἡ δὲ εἰσπραχθησομένη ἀπαίτησις δὲν ἦναι καθαρισμένη (ἄρθρ. 854 καὶ 855), ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν προσδιορίζει προσωρινῶς κατ' ἀναφορὰν τὴν ποσότητα τῆς κατασχέσεως. Πολ. 1028 ἑ.

δ'. Τύπος.

923. Ἐν τῷ περὶ κατασχέσεως ἐγγράφῳ πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ δικαιόγραφον, ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 921 καὶ 922 ἀναφερομένη ἄδεια (*) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἡμερολογημένη καὶ χρονολογημένη (**), νὰ σημειοῦται ἡ κατασχετέα ποσότης, καὶ νὰ διορίζεται ἀντίκλητος κατὰ τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως, ἐὰν ὁ αἰτῶν τὴν κατάσχεσιν δὲν κατοικῇ αὐτόθι· τὸ δὲ ἔγγραφον νὰ κοινοποιῆται διὰ κλητῆρος εἰς τὸν τρίτον. Πολ. 148. 1037.

(*) Γ. τοῦ προέδρου (**) Γ. μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν καὶ τῆς ἡμερομηνίας της

924. Ἐὰν ὁ τρίτος τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὑρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν (*) ἦναι εἰσπράκτωρ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος ὑπηρεσίαν ταμείου, ἀπαιτεῖται, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ κατάσχεσις, τὸ νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένον τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 140 καὶ 146 ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικὸν παρ' αὐτοῦ τούτου, ἢ ἐν ἀρνήσει, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως.

(*) Γ. παρ' ᾧ πρόκειται νὰ κατασχεθῶσι πράγματά τινα,

2. Διαδικασία ἕνεκα τῆς ἰσχύος (*) τῆς καθ' αὐτὸ αἰτήσεως.

925. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 923 ἀναφερομένης κοινοποιήσεως, κοινοποιεῖ ὁ δανειστὴς εἰς τὸν ὀ-

φειλέτην τὴν κατάσχεσιν, καὶ κλητεύει αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἁρμοδίου δικαστηρίου, διὰ νὰ λάβῃ κῦρος ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ κυρία ἀπαίτησις.—Ἐὰν ἡ κατοικία τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὑρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν (**), ἀπέχῃ ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας σχοίνους τῆς τοῦ δανειστοῦ, παρεκτείνεται ἡ προθεσμία αὕτη, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα.—Ἡ παραμέλησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς κατασχέσεως. Πολ. 919. 934. 1042.

(*) Γ. τοῦ κύρους (**) Γ. παρ' ᾧ ἔγινεν ἡ κατάσχεσις

926. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κλήσεως ὁ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ διαθέτῃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἄρθροις 963 καὶ 964 ὡρισμένα. Ποιν. 171. Πολ. 1039.

3. Διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον.

ά. Γνωστοποίησις τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς.

927. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην προθεσμίαν, γνωστοποιεῖ ὁ δανειστὴς εἰς τὸν τρίτον τὴν ἐμφάνισιν τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προσηκόντως γενομένης ταύτης κοινοποιήσεως, δὲν δύναται πλέον ὁ τρίτος νὰ δώσῃ τὰ κατασχεθέντα χρήματα (*) ἢ νὰ τὰ συμψηφίσῃ (ἄρθρ. 919), ἀλλὰ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς προσηκούσης φυλάξεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 889 καὶ 999 ἀριθμ. 5. Πολ. 1037 ἑ.

(*) Γ. ἢ πράγματα

β'. Δήλωσις τοῦ τρίτου.

928. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης γνωστοποιήσεως, ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δώσῃ τὴν δήλωσίν του, περὶ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς χεῖρας, ἤτοι προφορικῶς, συντάσσοντος ἔκθεσιν τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, ἢ ἐγγράφως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 136 κ. ἑπ. διατεταγμένα. Πολ. 933.

929. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εἰς

χεῖρας τοῦ πρωτοφειλέτου εὑρισκομένων εἰσέτι χρημάτων, κεφαλαίων, εἰσοδημάτων καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων (*)· — 2. τὴν δήλωσιν τῶν πρότερον ἤδη ἐπὶ τῶν χρημάτων τούτων γενομένων κατασχέσεων· — 3. ὅτι ὁ τρίτος εἶναι πρόθυμος νὰ ἐνισχύσῃ ἐνόρκως τὴν δήλωσιν ταύτην.

(*) Γ. τῶν εἰς χεῖράς του εὑρισκομένων εἰσέτι χρημάτων, κεφαλαίων . . . . . τοῦ πρωτοφειλέτου

930. Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα ἢ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδεικτηρίων ἐγγράφων, καὶ, ἐὰν τὰ κατασχεθέντα ἔχουν ἀντικείμενα κινητὰ πράγματα, ἀκριβὴς κατάλογος, καὶ ἀνεξόδως γενομένη ὡς ἔγγιστα ἐκτίμησις αὐτῶν.—Ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκωνται πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πράττονται, ἐὰν ὁ τρίτος συναινῇ, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ἀναφερόμενα. Πολ. 1040.

931. Ἐὰν ὁ τρίτος ἢ δὲν κάμῃ διόλου τὴν δήλωσίν του, ἢ δὲν τὴν κάμῃ κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 928-930 ὡρισμένον χρόνον καὶ τύπον, θεωρεῖται ὡς ὀφειλέτης τῆς ὅλης ποσότητος, δι' ἣν ἐγένετο παρ' αὐτῷ κατάσχεσις. Πολ. 1037.

932. Ἐὰν δήλωσις γενομένη διαφιλονεικηθῇ, ἡ διαφιλονείκησις αὕτη γίνεται ἐν εἴδει ἀνακοπῆς, καὶ διεξάγεται περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς περὶ συνοπτικῆς δίκης συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἁρμοδίου δικαστηρίου· κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν, δίδεται τυχὸν καὶ ὁ προσενεχθεὶς ὅρκος (ἄρθρ. 929). — Ἐὰν ἡ γενομένη δήλωσις δὲν διεφιλονεικήθη, ἔχει καλῶς τὸ πρᾶγμα, καὶ δὲν γίνεται περαιτέρω διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον. Πολ. 19. 237.

933. Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην παρὰ τῷ τρίτῳ κατάσχεσιν γίνουν νέαι κατασχέσεις, εἰδοποιεῖ οὗτος περὶ αὐτῶν τὸν αἰτήσαντα τὴν πρώτην κατάσχεσιν πρωτοδανειστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐὰν δὲ παραλίπῃ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ ὅλων τῶν ἐντεῦθεν προσγενομένων ζημιῶν. Πολ. 908.

γ'. Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τοῦ κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

934. Ἡ ἕνεκα κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως κατὰ τὸ

ἄρθρον 927 γινομένη ἀγωγὴ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται συνοπτικῶς. — Ἡ ἀπόφασις παραδίδεται καὶ εἰς τὸν τρίτον, τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὑρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν (*) (ἄρθρ. 869).

(*) Γ. εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ κατάσχεσις

935. Ἐὰν ἡ κυρία ἀπαίτησις καὶ ἡ κατάσχεσις κηρυχθῶσιν ὡς κῦρος ἔχουσαι, διατάττεται ἐν τῇ ἀποφάσει, — 1. ὅτι ὁ τρίτος πρέπει νὰ ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρωτοδανειστὴν, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιοριστέαν ποσότητα ἢ, ἐὰν πλείονες δανεισταὶ εζήτησαν τὴν κατάσχεσιν, νὰ τὰ διανείμῃ μεταξὺ ὅλων· — 2. ἐὰν ἄλλα κινητὰ κατεσχέθησαν, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ πλειστηριασθῶσι, κατὰ τὰ ἄρθρα 891 κ. ἐπ., καὶ τὸ ἐκπλειστηρίασμα αὐτῶν νὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς αἰτήσαντας τὴν κατάσχεσιν δανειστάς. Πολ 937. 1043.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων προκύπτοντος.

ά. Τίς καὶ πότε κατατάττεται;

936. Οἱ δανεισταὶ δὲν προσκαλοῦνται ν' ἀναγγείλωσιν ἑαυτοὺς ἀλλ' ἡ διανομὴ γίνεται πάντοτε μεταξὺ τῶν αὐθορμήτως ἀναγγειλάντων ἑαυτοὺς (ἄρθρ. 905, 908, 918 935). — Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἀρκῇ πρὸς ἀποπλήρωμὴν ὅλων τῶν ἀναγγειλάντων ἑαυτούς, γίνεται κατάταξις, ἐπιφυλαττομένου τοῦ πρὸς συμβιβασμὸν δικαιώματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 κ. ἐπ. Πολ. 986 ἑ. 1044. Ε. 212.

6'. Διαδικασία ἀφορῶσα τὴν παρὰ τῶν δανειστῶν προσαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

937. Δανεισταὶ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς πρέπει νὰ προσκληθῶσιν, εἴτε ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, νὰ προβάλουν εἰς αὐτὸν ἤτοι ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, συνταασσομένης ἐκθέσεως, τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀξιώσεις των, καὶ νὰ φέρουν τὰς ἀποδείξεις των. — Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται, ὅταν μὲν κατὰ τὰ ἄρθρα 905, 918 καὶ 935 πρόκειται περὶ διανομῆς τοῦ ἀπὸ κινητῶν πραγμάτων ἢ ἀπὸ καρπῶν ἐκπλειστηριάσματος, παραχρῆμα· ἐπὶ δὲ κατασχε-

θέντων χρημάτων, ὀφείλει ὁ ἐπιμελούμενος διάδικος νὰ προσδιορίσῃ πρότερον κατὰ τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως συμβολαιογράφον τινὰ ἢ εἰρηνοδίκην, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περαιτέρω διαδικασία. Πολ. 809. 988 ἑ.

938. Τὸ βραδύτερον δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης προσκλήσεως, ὀφείλουν οἱ δανεισταὶ νὰ προσαγάγωσι τὰς ἀποδείξεις των, καὶ νὰ αἰτήσουν τὴν κατάταξιν. — Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, ἔχουν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων, καὶ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις των. — Πᾶσα βραδυτέρα προσαγωγὴ ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος· ὅθεν καὶ ἀποῤῥίπτεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου.

γ΄. Κατάταξις.

939. Δεκατέσσαρας τὸ βραδύτερον ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένης προθεσμίας, ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως (ἄρθρ. 938) νὰ τελειώσῃ τὴν κατάταξιν· ἄλλως καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 203. 945. 989.

940. Πρῶτον κατατάττονται ὅσοι τῶν δανειστῶν ἔχουν προνόμια ἐφ' ὅλων τῶν κινητῶν πραγμάτων, προτιμωμένων τῶν προνομίων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν (*)· — 1. τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἐν γένει τὰ δικαστικὰ ἔξοδα· (**) — 2. τὰ διὰ τὴν κηδείαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικός του καὶ τῶν τέκνων του ἀναγκαῖα ἔξοδα (**) — 3. τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀσθένειαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του εἰς ἰατρούς, χειρούργους, μαίας, φύλακας καὶ ἰατρικὰ δαπανηθέντα· (***) — 4. ὁ καθυστερήσας μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν, ἐργατῶν, ἡμερομίσθων ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ὑπηρετικὸν ἔτος καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐνεστώς (**)· — 5. ἀπαιτήσεις ἕνεκα τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας ἐδόθησαν εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὴν γυναῖκά του ἢ τὰ τέκνα του, καὶ ἰδίως παρ' ἀρτοποιῶν, κρεωπωλῶν, ξενοδόχων, ἐμπόρων καὶ τῶν τοιούτων· (**) — 6. συνεισφοραὶ εἰς τὰ τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων βάρη τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τῶν

δύο τελευταίων ἐτῶν· (**) — 7. ἀπαιτήσεις τοῦ κράτους ἕνεκα καθυστερησάντων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων· (***) — 8. τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔξοδα, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατεδικάσθη παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 877. 991.

(*) Γ. πρῶτον (**) Γ. ἔπειτα. (***) Γ. τέλος

941. Αἱ ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων τὸ περὶ προτιμήσεως δικαίωμα ἀνάγεται μόνον εἰς ῥητὰ κινητὰ ἢ εἰς ῥητὰ χρήματα, κατατάσσονται πρῶται, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος (*) τῶν κινητῶν, ἢ περὶ τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων τούτων, καὶ — 1. αἱ ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει εἰς χεῖράς του ὁ δανειστὴς ἐνέχυρον, ὡς πρὸς τὸ ἐνεχυριασθὲν πρᾶγμα (α)· — 2. ἔξοδα γενόμενα πρὸς διατήρησιν πράγματός τινος, ὡς πρὸς τὸ δι' αὐτῶν διατηρούμενον πρᾶγμα· — 3. προκαταβολαὶ σπόρων ἢ χρημάτων πρὸς προαγωγὴν καρπῶν, ἢ ἄλλα καλλιεργείας καὶ θερισμοῦ ἔξοδα τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὡς πρὸς τοὺς καρποὺς αὐτοὺς, ἐὰν οὗτοι ὑπάρχουν εἰσέτι αὐτούσιοι· — 4. τὸ ἐνοίκιον κατοικιῶν καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὸ ἐνεστὼς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν προσαχθέντα καὶ ἐν τῷ ἐνοικιασμένῳ τόπῳ εἰσέτι εὑρισκόμενα κινητά· — 5. τὸ μίσθωμα ἀγρῶν καὶ ἄλλων καρπὸν φερόντων πραγμάτων, ὡσαύτως τὸ δέκατον, ὁ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν ἔ γ γ ε ι ο ς φ ό ρ ο ς (*), τὸ μίσθωμα ἐργοστασίων, μύλων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων διὰ τὸ ἐνεστὼς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας εἰσέτι καρποὺς, οἰκιακὰ σκεύη, ἐμπορεύματα καὶ τεχνουργήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰσέτι ὑπάρχοντα κτήνη καὶ τὸ προσαχθὲν ὑλικόν· — 6. ἀπαιτήσεις ξενοδόχων πρὸς ὁδοιπόρους διὰ τὰ καταναλωθέντα καὶ διὰ τὰς γενομένας εἰς αὐτοὺς προκαταβολὰς ὡς πρὸς τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰσέτι αὐτόθι· — 7. ἔξοδα καὶ ἀγώγια παραγγελιοδόχου, ἀποςολέως, πλοιάρχου ἢ ἁμαξηλάτου, ὡς πρὸς τὰ κατὰ παραγγελίαν εἰλημμένα

(α) Ὅρα τοὺς περὶ ἐνεχύρου καὶ ἀντιχρήσεως νόμους εἰς τὸ Παρ. Α. Πολιτικοὶ νόμοι.

ἢ πρὸς μετακόμισιν διαπεπιστευμένα καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσέτι εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα· — 8. ἀπαιτήσεις, δι' ἃς ἐδόθη ἐγγύησις, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην, ἰδίως δὲ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, προκύπτουσαι ἔκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματος ὑπαλλήλων ὀφειλόντων νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἕνεκα τῆς θέσεώς των, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην. Πιλ. 920. 991. Ε. 93. 190. 191.

(*) Γ. τούτων (**) Γ. κανών.

942. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προτιμήσεως δικαιώματα συμπέσουν μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, προτιμῶνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940. — Ἐὰν δὲ τὸ ὑπερβάλλον δὲν ἀρκῇ, ὥστε νὰ εὐχαριστήσῃ ἐντελῶς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀναφερόμενα προνόμια, πρέπει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερομένων προνομίων νὰ συνεισφέρωσι μόνον συμμέτρως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 διαλαμβανόμενα κινητὰ πράγματα καὶ χρήματα, καὶ ἑπομένως τὸ ἀπολειπόμενον περίσσευμα νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 προνομίων.

943. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀριθ. 1-7 διαλαμβανόμενα προνόμια συμπέσωσι μετ' ἀλλήλων, προτιμῶνται πάντοτε (*) τὰ πρὸς διατήρησιν καὶ προαγωγὴν καρπῶν ἀναγκαῖα ἔξοδα, τὰ ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα.

(*) Γ. ὅλων τῶν ἄλλων

944. Ἐάν, ἐκπληρωθέντων ὅλων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 940 καὶ 941 ἀναφερομένων προνομίων, μένῃ εἰσέτι περίσσευμα, διανέμεται τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς λοιπούς, τοὺς ἀναγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστὰς σ υ μ μ έ τ ρ ω ς, κατὰ λόγον δηλαδὴ τῶν ἀπαιτήσεών των.

γ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως καὶ πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσμ.

945. Ὁ παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 939-944 σχεδιασθεὶς κατατάξεως πίναξ πέμπεται παρ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν. — Ὁ πρόεδρος ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 939 ἀναφερομένας ἐπιζημίους συνεπείας, ἐξετάζει ἐκ νέου, ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς, τὰς ἀξιώσεις τῶν δανειστῶν, καὶ ἀποφαίνεται ἐκ-

τελεστὸν τὸν τῆς κατατάξεως πίνακα, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 119 διαλαμβανόμενον τύπον, ἢ, ἐὰν τὸν θεωρῇ ἐσφαλμένον, τὸν μεταῤῥυθμίζει, ἢ σχεδιάζει νέον καὶ τὸν ὑπογράφει. Πολ. 204. 66. 856. 994.

946. Ὁ ἐκτελεστὸς κηρυχθεὶς ἢ μεταῤῥυθμισθεὶς κατατάξεως πίναξ, ἐπιστρέφεται ἀνυπερθέτως ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Συγχρόνως προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς δανεισταὶ νὰ λάβουν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, γνῶσιν τοῦ τῆς κατατάξεως πίνακος. — Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δὲν δίδεται. Ἡ πρόσκλησις κοινοποιεῖται διὰ κλητῆρος εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτοὺς, ἐὰν κατοικοῦν ἐν τῷ τῆς ἐκτελέσεως τόπῳ, ἄλλως δὲ, εἰς τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν. Πολ. 994. 909.

947. Ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως, οἱ δανεισταὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πίνακος, ἢ λαβόντες δὲν ἔκαμον ἀνακοπὴν, οὗτος καθίσταται ἀ μ ε τ ά κ λ η τ ο ς(*)· καὶ ἑπομένως κατὰ τὰ ἄρθρα 905, 935 καὶ 936 γίνεται ἔναρξις τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ τῶν κατασχεθέντων χρημάτων, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῆ, κατατάξεως. Πολ. 995. 952.

(*) Γ. τελεσίδικος

948. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὀπίσω εὑρισκόμενα χρήματα κατεσχέθησαν, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ, ἂν ἦναι ὑπάλληλος, ἐκτὸς τούτου καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ 204.

949. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 946 ὡρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν λάβουν οἱ δανεισταὶ γνῶσιν τοῦ πίνακος, ὀφείλει, ὅστις ἐξ αὐτῶν θέλει νὰ ἀνακόψῃ, νὰ κάμῃ τὴν ἀνακοπὴν διαρκούσης εἰσέτι τῆς προθεσμίας ταύτης, παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τὴν κατάταξιν ἤτοι ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, συνταττομένης ἐκθέσεως· βραδύτερον καὶ κατ' ἄλλον τύπον εἶναι ἀπαράδεκτος.

950. Ἡ γενομένη ἀνακοπὴ φέρεται ἄνευ περαιτέρω ἐγγράφου προδικασίας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται αὐτόθι ὡς συνοπτικὴ δίκη.—

Ἐκτὸς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ κατάταξις προσεβλήθη, δὲν καλεῖται κανεὶς εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ ὅστις, ἐκτὸς αὐτοῦ, θέλει νὰ παρασταθῇ, παρίσταται ἰδίαις δαπάναις. Πολ. 588.

951. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 871 ὡρισμένα. — Καὶ εἰς τὴν περὶ ἐφέσεως δίκην ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἕνεκα τῶν κλητευτέων διαδίκων διατεταγμένα.

952. Ἅμα παρεμπίπτουσά τις ὑπόθεσις ἀποφασισθῇ τελεσιδίκως, πληρόνονται ἀνυπερθέτως τὰ χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 947, εἰς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς.

953. Ἐὰν τὰ διανεμητέα κεφάλαια ἢ ἄλλα χρήματα φέρουν τόκους, παύουν οὗτοι, ἅμα κατασταθῇ ἀ μ ε τ ά κ λ η τ ο ς (*) ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ.

(*) Γ. τελεσίδικος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Α. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ.

α. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

954. Ἅπας δανειστὴς ὅςις διακατέχει ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ἔχει κανὲν ὑποθήκης δικαίωμα, ἀλλ' ἤθελεν ἔχει ἐξ ἀρχῆς ἁπλοῦν ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, δύναται νὰ κατάσχῃ ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου του μετὰ τῶν παρεπομένων καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν καὶ τὰ τοῖς ἀκινήτοις ἰσότιμα, ὑπὸ τοὺς ἑπομένους περιορισμούς. — 1. ἀκίνητα ἀνηλίκων, καὶ ἐὰν οὗτοι ἐχειραφετήθησαν, ἢ ἀπηγορευμένων, ἀ λ λ ὰ μ ε τ ὰ τ ὴ ν δ ί ζ η σ ι ν (*) τῆς κινητῆς περιουσίας των· — 2. ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανειστὴς πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνεται πρῶτον τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ τότε μόνον νὰ ἐπιβάλλῃ κατάσχεσιν εἰς τὰ λοιπὰ ἀκίνητα, ἐὰν ἐκεῖνα δὲν ἐξαρκῶσιν εἰς ἀποπληρωμὴν αὐτοῦ· — 3. τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα, κατ' αἴτησιν τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ τὸν διὰ βίας πλειστηριασμὸν τῶν ἀκινήτων, ἐὰν δύναται νὰ ἀποδείξῃ δι' αὐθεντικοῦ ἐγγράφου, ὅτι τὸ ἐνιαύσιον καθαρὸν εἰσόδημα (***) ἀρκεῖ εἰς πληρωμὴν τοῦ χρεῶν του μετὰ τῶν

τόκων καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἐὰν ὑπόσχεται νὰ παραχωρήσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς τοὺς δανειστάς του· ἀλλ' ὁσάκις παρίσταται κώλυμα περὶ τὴν πληρωμὴν, συγχωρεῖται ἑκάστοτε ἐκ νέου ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ διὰ βίας ἀπαλλοτρίωσις. Πολ. 878.

(*) Γ. μόνον μετὰ τὴν δίζησιν (**) Γ. τῶν ἀκινήτων του

955. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 954 ἀριθ. 1 ἀναφερομένη δίζησις δὲν ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ μάλιστα δύνανται τὰ ἀκίνητα ἀνηλικός τινος ἢ ἀπηγορευμένου νὰ κατασχεθῶσι παραυτίκα, ἐὰν ἤτοι ὁ ἀνήλιξ ἢ ὁ ἀπηγορευμένος διακατέχῃ τὰ ἀκίνητα μετά τινος ἐνήλικος, καὶ ἐὰν συγχρόνως τὸ χρέος ἦναι κοινὸν εἰς ἀμφοτέρους, ἢ ἡ κατὰ τοῦ ἐνήλικος ἢ τοῦ ἀπηγορευμένου διαδικασία ἤρξατο πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως (*).

(*) Γ. ἢ ἡ διαδικασία ἤρξατο κατὰ ἐνήλικος, ἢ κατὰ τοῦ ἀπηγορευμένου πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως

956. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτὸς, — 1. ἐπὶ ὑποθηκῶν, καθ' ἃς αὕτη δύναται νὰ γίνῃ καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ διακατόχῳ τοῦ ἐνυποθήκου πράγματος· — 2. ἐπὶ ἀνηλίκων, ὑπάνδρων γυναικῶν, ἀπηγορευμένων καὶ ἄλλων ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελούντων ἢ σωματείων παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. Πολ. 1034. 1037.

957. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ κλητῆρος, φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862-866 ὡρισμένων. — Τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα καὶ τὰ ἰσότιμα αὐτοῖς δικαιώματα περιγράφονται ἀκριβῶς κατὰ τὴν θέσιν των, κατὰ τὰ συγκροτοῦντα αὐτὰ μέρη, κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιφανείας των, κατὰ τὰ εἰς αὐτὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διὰ τὸν ἀγοραστὴν σημαντικὰς καὶ λόγου ἀξίας σχέσεις, καὶ ἐκτιμῶνται παραχρῆμα καὶ ἄνευ περαιτέρω ἐξόδων διὰ τοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου. Πολ. 1037. 1038.

958. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἐν ᾗ προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος, τῶν παρόντων διαδίκων καὶ τοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου

ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου, ἤ, ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 133. 886 ἑ.

959. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν εἰδοποιεῖται περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ κλητῆρος ὁ δήμαρχος καὶ ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν οὗτοι δὲν παρευρέθησαν εἰς αὐτήν. — Ἐὰν δὲ παρευρέθησαν, ἡ παρεύρεσις ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ κατασχέσεως εἰδοποιήσεως.

960. Ἡ κατάσχεσις μετὰ τῆς ἀκριβοῦς ἡ μ ε ρ ο λ ο γ ί α ς κ α ὶ χ ρ ο ν ο λ ο γ ί α ς (*) αὐτῆς δηλοποιεῖται, ἄνευ ἀναβολῆς, παρὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν περὶ ὑποθήκης βιβλίων, καὶ ἐγγράφεται παρ' αὐτοῦ εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον βιβλίον. — Ἐν παραλείψει ἢ ἀναβολῇ, εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἀμελὴς κλητὴρ ἢ ὑποθηκοφύλαξ περὶ πάσης ζημίας, καὶ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 203. 66.

(*) Γ. σημειώσεως τοῦ χρόνου καὶ τόπου

β'. Μεσεγγυοῦχοι.

961. Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων μένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης· καί, ἐὰν ταῦτα ἐμισθώθησαν ἢ ἐνοικιάσθησαν, ὁ μισθωτὴς ἢ ὁ ἐνοικιαστής, ἐκτὸς ἐάν, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἤθελε προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄλλος μεσεγγυοῦχος. Πολ. 888.

962. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσεγγυούχου καὶ τοῦ δήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 889 ὡρισμένα (α). — Ὁ μεσεγγυοῦχος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τοὺς ὕστερον συλλεχθέντας καρπούς, μισθώματα καὶ ἐνοίκια, καὶ νὰ τὰ ἀποδίδῃ κατ' αἴτησιν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πολ. 1039. 999, 5.

γ'. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ βλάβης.

963. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 959 ἀναφερομένης δηλοποιήσεως, στερεῖται ὁ ὀφειλέτης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος. — Ὅλαι αἱ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπιχειρηθεῖσαι

(α) Ὅρα ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ 317. Πολ.

ἀπαλλοτριώσεις καὶ ὑποθῆκαι εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ μὴ οὖσαι, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται νὰ ἀπαγγελθῇ ἡ ἀκυρότης παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 890. 1039.

964. Πᾶσα ἐπιζήμιος διάθεσις ἢ βλάβη τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ἐπιφέρει τὴν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταψήφισιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ μεγαλητέρας ποινῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 τοῦ ποιν. νόμου ὡρισμένα. Πολ. 890. 999, 12.

δ'. Πλειστηριασμός.

965. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων, μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν καὶ τῶν τοῖς ἀκινήτοις ἰσοτίμων δικαίων, γίνεται ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ταῦτα κεῖνται, καθ' ἡμέραν τινὰ πανηγύρεως ἢ κυριακὴν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας δημοσίως, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου, ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ· καὶ — 1. ἐὰν πρόκειται περὶ ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν ὄχι πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων μετὰ τὴν κατάσχεσιν· — 2. ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ὄχι πρὸ ὀκτὼ ἑβδομάδων. Πολ. 891.

966. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐπισπεύδων τὸν διὰ βίας πλειστηριασμὸν δανειστὴς νομίζῃ, ὅτι πλειστηριαζομένων τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον δῆμον, ἤθελε κατορθωθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, γίνεται αὐτόθι ὁ πλειστηριασμὸς, ἐὰν ὁ δανειστὴς π λ η ρ ώ ν ῃ (*) τὰ διὰ νέας κοινοποιήσεις καὶ μετακομίσεις καρπῶν κτλ. ἀναγκαῖα τυχὸν ἔξοδα, ἢ δίδῃ δι' αὐτὰ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. — Δισταγμοὶ προκύπτοντες ἐνταῦθα ἀποφασίζονται ἄνευ περαιτέρω προδικασίας συνοπτικῶς παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 871 διατεταγμένα. Πολ. 892.

(*) Γ. προκαταβάλλῃ

967. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ, πρέπει νὰ κοινοποιηθοῦν διὰ τοῦ κλητῆρος· καὶ — 1. ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965 ἀριθ. 1, δι' ἐφάπαξ γενομένης κοινοποιήσεως, τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — 2. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965

ἀριθ. 2, διὰ διττῆς κοινοποιήσεως, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐξ τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα, ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι δεκαπέντε πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 893.

968. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν διὰ κηρύξεως ἐν τῷ τοῦ πλειστηριασμοῦ δήμῳ καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἴς τε τὴν κατοικίαν τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ ἀκίνητα, καὶ εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 894.

969. Τὸ τοιχοκόλλητον γραμμάτιον πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. ἀντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως (ἄρθρ. 957 καὶ 958)· — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀρχ. ὡρισμένα· — 3. τὰς π ε ρ ὶ (*) τοῦ ἐπιμελουμένου δανειστοῦ προσδιοριστέας περὶ πλειστηριασμοῦ συμφωνίας· — 4. τιμὴν προσδιοριστέαν ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ, ἥτις ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἦναι κατωτέρα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 957 δι' ἐκτιμήσεως ὁριστέας τιμῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορά (α). — Ἡ τ ι μ ὴ α ὕ τ η (**) καταχωρίζεται δὶς εἰς δημόσιόν τι φύλλον ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀριθ. 1 καὶ 2 ὡρισμένων προθεσμιῶν. Πολ. 1077. 1093.

(*) Γ. παρὰ (**) Γ. τὸ τοιχοκόλλητον τοῦτο γραμμάτιον

970. Ὡς πρὸς τὴν μὴ τήρησιν τῶν κοινοποιήσεων καὶ προθεσμιῶν τούτων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀποδείξεως, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 896 καὶ 897 ὡρισμένα. — Ἡ διὰ δημοσίου φύλλου κοινοποίησις ἀποδεικνύεται παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου δανειστοῦ διὰ προσαγωγῆς ἑνὸς ἀντιτύπου τοῦ φύλλου τούτου· ὁ δὲ χρόνος τῆς κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως, διὰ βεβαιώσεως τοῦ κλητῆρος, ἐπισυναπτομένου καὶ τοιχοκολλήτου γραμματίου.

971. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ὡρισμένην προθεσμίαν τριῶν ἢ ἕξ ἑβδομάδων, ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς ἀντίτυπον τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 140 κ. ἐπ. διαλαμβανόμενον τύπον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας. Πολ. 202. 984.

972. Εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανει-

(α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 900. Πολ.

στάς, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς δανειστάς, ἡ κοινοποίησις χρησιμεύει, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 968 διατεταγμένα, ὡς εἰδοποίησις διὰ νὰ προβάλλουν τὰ δικαιώματά των κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐνῷ γίνεται ὁ πλειστηριασμὸς καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Πολ. 968. Ν. ὑπ. 49.

973. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 968 διατεταγμένων κοινοποιήσεων, θέλει γίνεσθαι προσέτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, προφορικὴ κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν. — Τῆς τελευταίας ταύτης καθὼς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν κοινοποιήσεων, γίνεται μνεία ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει. Πολ. 895.

974. Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα (*) τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος. Πολ. 899.

(*) Γ. μόνον

975. Ἕκαστος τῶν παρόντων, καθόσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πλειστηριάζῃ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον. — Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ· ὅθεν, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ ἐξ οἰκείας πείρας τὸν ὑπερθεματιστὴν λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητήν. — Μόνον ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ οὔτε αὐτὸς, οὔτε δι' ἄλλων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πλειστηριαστικῆς πράξεως καὶ ἀποζημιώσεως. — Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις, ἐὰν κατασταθῇ παραβάτης, καταδιώκεται, ἐκτὸς τούτου, καὶ πειθαρχικῶς. Πολ. 202. 203.

976. Οἱ διὰ τρίτους πλειστηριάσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν ἔτι ὑπογράψουν, νὰ ἀναγγείλουν διὰ ποῖον ἐπλειστηρίασαν, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ δώσουν ἀσφάλειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα.

977. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἔγγραφον πληρεξουσιότητα τοῦ τρίτου, δι' ὃν ἐπλειστηρίασε, προσάγεται, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως, ἡ ἐκ μέρους τοῦ τρίτου τούτου ἀποδοχή. — Ἡ

τῆς ἀποδοχῆς δήλωσις γίνεται παρὰ τοῦ τρίτου αὐτοῦ ἢ διά τινος πληρεξουσίου του, συντάσσοντος ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Ἐὰν ἡ δήλωσις αὕτη δὲν γίνῃ ἐντὸς τῆς διαγεγραμμένης προθεσμίας, θεωρεῖται ὁ διὰ τὸν τρίτον πλειστηριάσας ὡς ἀπ' εὐθείας ὑπερθεματιστὴς, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοῦτον κατηγορίαν.

978. Τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἦναι παρών. — Ὅταν συγκεφαλαιωθῇ ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῶν ἐξόδων ποσότης, παύει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός. Ἐν ἐλλείψει ὑπερθεματιστοῦ προσφέροντος ἀποδεκτέαν ποσότητα κατακυροῦται τὸ πλειστηριαζόμενον πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπιμελούμενον δανειστὴν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 969 προσδιωρισμένην τιμήν (α). Πολ. 901.

979. Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγοράσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 902 καὶ 906 ὡρισμένα. — Ἡ περὶ κατακυρώσεως ἔκθεσις πρέπει ὡσαύτως νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντίγραφον τῶν τῆς πωλήσεως συμφωνιῶν. — Διὰ τῆς κατακυρώσεως δὲν λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστὴς ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος, παρ' ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης αὐτός. Πολ. 900. 902.

980. Περίληψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστὴς τότε μόνον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅταν ἐξεπλήρωσεν ἀποδεδειγμένως τὰς ἕως τότε ἐκπληρωτέας περὶ τῆς πωλήσεως συμφωνίας, καὶ ἰδίως ἐὰν ἐπλήρωσε τὰ τῆς καταδιώξεως ἔξοδα. — Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως, ὁ ὀφειλέτης παραιτεῖ τὴν διακατοχὴν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος· ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς προσωπικὴν κράτησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 999 ἀριθ. 9 ἀκριβέστερον ὡρισμένα. Πολ. 830, 3.

981. Ἐὰν ἔγινε πλειστηριασμὸς ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ἀμέσως μετρητὰ, καὶ ἐπληρώθη παραχρῆμα ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως, ἐνεργοῦνται παραυτίκα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 905, 936 καὶ 984 (*) ὡρισμένα. — Γενομένου πλειστηριασμοῦ ἐπὶ συμφωνίαις, δίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς

(α) Ὅρα τὴ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 900 Πολ.

δανεισταὶ, ἐὰν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι, γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐπὶ βεβαιώσει γραφομένη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς κατακυρώσεως, καὶ διατάττει ὅτι τὸ ὑπερβάλλον θέλει ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ὀφειλέτην, μετὰ τὴν ἐντελῆ πληρωμὴν τῶν δανειστῶν. — Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἶναι ἐκτελεστὸν κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 996 καὶ 997 διατεταγμένα. Πολ. 856.

(*) Γ. ἰσ. 948.

ε. Αναπλειστηριασμός.

982. Ἐὰν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀνέλαβε κατὰ τὰ ἄρθρα 979-981 δὲν ἐξετελέσθησαν, γίνεται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 965-980 διαλαμβανομένους τύπους, δαπάναις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἀναπλειστηριασμὸς τοῦ εἰς αὐτὸν κατακυρωθέντος πράγματος. Πολ. 908.

983. Ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα ἢ τὸ περίσσευμα καὶ τὸ πρὸς ἐξαγόρασιν δικαίωμα τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 903 καὶ 904 ὡρισμένα. — Ἐὰν τὸ κτῆμα εὑρίσκετο ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, μένει καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς χεῖράς του· ἀλλὰ τότε ἔχει οὗτος τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ διὰ τῶν ἄρθρων 961, 962, 979 καὶ 980 διατεταγμένα. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης κοινοποιήσεως τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, στερεῖται ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς τοῦ κτήματος ἐλευθέρας διαθέσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 963 ἀκριβέστερον ὡρισμένα.

ϛ'. Ἀναγγελία τῶν δανειστῶν, παρεμπίπτοντα καὶ τὰ τοιαῦτα.

984. Εἰς τὴν κατάσχεσιν κατασχεθέντων ἤδη ἀκινήτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 908 καὶ 909 ὡρισμένα. — Μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταὶ ἁπλοῖ τε καὶ ἐνυπόθηκοι (ἄρθρ. 971 καὶ 972) ἀναγγέλλονται ἁπλῶς διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

985. Εἰς τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια, τὰς περὶ διεκδικήσεως κατασχεθέντων ἀκινήτων ἀγωγὰς, ἢ τοὺς μὴ κατορ-

θωθέντας πλειστηριασμοὺς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 871, 874, 907 καὶ 910-914 ὡρισμένα.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων.

α'. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις.

986. Καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων κτημάτων δὲν προσκαλοῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 971, οἱ δανεισταί, ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων (*), νὰ ἀναγγείλωσιν ἑαυτούς, ἀλλὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς (ἄρθρ. 984). Πολ. 1077. 1086.

(*) Γ. οἱ δανεισταὶ ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων κατὰ τὸ ἄρθρον 971

987. Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀρκῇ διὰ νὰ πληρωθοῦν ὅλοι οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 981 διαλαμβανόμενα· τοὐναντίον δέ, γίνεται κατάταξις, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς δανειστὰς τοῦ δικαιώματος νὰ συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 καὶ 478.

988. Τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα ἐφαρμόζονται, καὶ — 1. ὅταν πρόκειται περὶ διανομῆς τῆς παρὰ τρίτου διακατόχου τοῦ ὑποθέτου πράγματος χρεωστουμένης τιμῆς τῆς πωλήσεως (ἄρθρ. 956)· — 2. ὅταν τὰ ἀκίνητα, ὄχι διὰ βίας, ἀλλ' ἑκουσίως ἐπλειστηριάσθησαν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πολλοὶ δανεισταὶ ζητοῦν νὰ πληρωθῶσι. — Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις προσδιορίζεται ἐπὶ τῆς κατατάξεως, πρὸ τῆς περαιτέρω διαδικασίας, παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου διαδίκου, καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, εἰρηνοδίκης τις ἢ συμβολαιογράφος κατὰ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου διακατόχου. Πολ. 1080. Ν. ὑπ. 38.

β'. Προσαγωγὴ ἀποδείξεων παρὰ τῶν δανειστῶν.

989. Ἡ περὶ κατατάξεως διαδικασία ἄρχεται, προσκαλουμένων τῶν ἀναγγειλάντων ἑαυτοὺς δανειστῶν νὰ προσαγάγωσι τὰ ἔγγραφα καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν προσηγμένων. — Ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 937-939 ὡρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, — 1. αἱ αὐτόθι προσδιωρισμέναι δε-

καπενθήμεροι προθεσμίαι προσδιορίζονται διὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην εἰς τέσσαρας ἑβδομάδας· — 2. ἡ ἐπὶ προσαγωγῇ πρόσκλησις καταχωρίζεται ἀνυπερθέτως καὶ εἰς δημόσιόν τι φύλλον·

990. Παραλειφθείσης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταχωρίσεως εἴς τι δημόσιον φύλλον, ὁ ἐπιμελούμενος διάδικος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀποζημιώσεως· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κατατάξεως καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ἔτι μείζονα. Πολ. 204.

γ΄. Κατάταξις.

991. Ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·— 1. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προνόμια· — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 942 καὶ 943 ἀκριβέστερον ὡρισμένα· — 3. τὰ ἐγγεγραμμένα προνόμια, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς των· — 4. αἱ ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν· — 5. τὰ μὴ ἐγγεγραμμένα προνόμια· — 6. αἱ μὴ ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι· — 7. ὅσοι τῶν ἐγχειρογράφων δανειστῶν ἀνήγγειλαν ἑαυτοὺς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ προνομιοῦχοι καὶ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ἕνεκεν ἐκείνων τῶν περαιτέρω ἀπαιτήσεών των, αἵτινες δὲν ἐξεπληρώθησαν ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν εἰς αὐτοὺς ἐνεχυριασμένων κινητῶν ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑποθέτων ἀκινήτων. Ν. Υπ. 48, ε.

992. Περὶ παντὸς εἴδους ἀπαιτήσεων, τῶν τε διὰ προνομίων καὶ τῶν ἐνυποθήκων καὶ ἐγχειρογράφων ἰσχύει τὸ ἀξίωμα, ὅτι, ἐὰν αὗται ἦναι ἰσοβάθμιοι καὶ δὲν ἔλαβον παρὰ τοῦ νόμου ἰδιαίτερον προτιμήσεως δικαίωμα, κατατάττονται μόνον συμμέτρως, κατὰ λόγον δηλ. τῶν ἀπαιτήσεων.

993. Ἀπαιτήσεις ἐξαρτώμεναι ἀπό τινος συμφωνίας ἢ τυχαῖαι κατατάττονται ὑπὸ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἢ τυχαίως· ὅθεν διατάσσει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς πληρωμῆς προφυλακτικὰ μέτρα, μεταξὺ δὲ ἄλλων καὶ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ πληρωθοῦν μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει, ἢ νὰ μένουν εἰσέτι προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

δ΄. Διαδικασία περὶ κατατάξεως.

994. Τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 991-993 παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς

κατατάξεως σχεδιασθέντα κατατάξεως πίνακα ἀποφαίνεται ἐκτελεστὸν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 945 διατεταγμένα, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς. — Περὶ τῆς περαιτέρω διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 946-953 ὡρισμένα.

995. Ἐὰν ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ ἔγινε καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἀμετάκλητος (*), γίνεται ἀνυπερθέτως, κατὰ τὰ ἄρθρα 947, 948 καὶ 988 (**) ἡ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστὰς πληρωμὴ τῶν χρημάτων, ἢ δίδεται πρὸς αὐτοὺς τὸ τῆς πληρωμῆς γραμμάτιον.

(*) Γ. τελεσίδικος (**) Γ. ἴσως 981

(*)

996. Πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστὴς, ὅστις ἐπληρώθη ἐντελῶς παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, πρέπει νὰ συγκατατεθῇ συγχρόνως ἐν τῷ ἐξοφλητικῷ, πρὸς διαγραφὴν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης. — Ἐπιδειχθέντος τοῦ ἐξοφλητικοῦ τούτου καὶ τῆς προηγουμένης εἰς πληρωμὴν παραπομπῆς (ἄρθρ. 981 καὶ 995), ἐξαλείφεται παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὰ τῆς ὑποθήκης βιβλία ἡ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, μέχρι τῆς ἐξοφληθείσης ποσότητος, κατ' αἴτησιν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

(*) Γ. ἑ. Διαγραφὴ καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν.

997. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐπλήρωσε τὴν ὅλην τῆς πωλήσεως ποσότητα εἰς τὸν δανειστὴν (*), ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ἐπισεσημειωμένον (**) ἐχούσης ἐξοφλητικὸν, τὴν ἀφ' ὅλων τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ κτήματός του. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-644 διατεταγμένα. — Ἐπιδειχθείσης τῆς τελεσιδίκου περὶ ἐξαλείψεως ἀποφάσεως, ὁ τὰ τῆς ὑποθήκης διεξάγων βιβλία διαγράφει ὅλας τὰς ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας. Ν. Ὑπ. 77 ἑ.

(*) Γ. τοὺς δανειστὰς (**) Γ. ἐπισυνημμένον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Προσωπικὴ κράτησις.

Α. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

998. Διὰ συμφωνίας δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς προ-

σωπικὴν κράτησιν, — 1. ἅπας δικαστικὸς ἐγγυητής· ὁ δὲ ἐξώδικος μόνον ὅταν ὁ πρωτοφειλέτης ὑπόκειται εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν (ἄρθρ. 847)· — 2. ὁ μισθωτὴς κτήματός τινος (*) ἕνεκεν ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν τῆς μισθώσεως συμφωνιῶν, ἰδίως δὲ ἕνεκα πληρωμῆς τοῦ μισθώματος. Πολ. 687. 878. 999. 1001 ἑ.

(*) ἀγροτικοῦ

999. Προσωπικὴ κράτησις ἐπιβάλλεται (*) δυνάμει τοῦ νόμου, — 1. εἰς ὅλας τὰς δίκας, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἄνευ διαφορᾶς προσώπων (ἄρθρ. 732)· — 2. καθ' ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν, οἵτινες, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 78 καὶ 79 ἀκριβέστερον ὡρισμένα, οὔτε ἔχουν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀκίνητα κτήματα, οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν διδοῦν, καὶ κατεδικάσθησαν παρὰ δικαστηρίου ἑλληνικοῦ εἴς τινα πληρωμὴν ἢ ἄλλην ἀπόδοσιν πρὸς ἡμεδαπόν τινα· — 3. κατὰ παντὸς, ὅστις, συνειδὼς ὅτι δὲν εἶναι ἰδιοκτήτης, πωλεῖ ἢ ἐνεχυριάζει ἀκίνητα κτήματα, ἢ ὅστις, ὢν μετακλητὸς ἰδιοκτήτης, παραλείπει τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς ἰδιοκτησίας του· — 4. ἐάν τις κατὰ τὴν πώλησιν ἢ ἐνεχυρίασιν ἀκινήτων ἐν γνώσει ἀποσιωπᾷ ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἢ δανειστὴν τὰς ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσας ὑποθήκας ἢ ἄλλα βάρη· — 5. κατὰ θεματοφύλακος, ὅστις ἢ κατέστη ἔνοχος καταχρήσεως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢ ἠρνήθη τὴν ἀπόδοσιν πράγματος, διαπιστευθέντος εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν, ἤτοι παρ' ἰδιώτου ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἢ παρὰ τοῦ δικαστηρίου· — 6. κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅστις ἀρνεῖται τὴν ἀπόδοσιν παρ' αὐτῷ κατατεθέντων χρημάτων, εἰς παραλαβὴν τῶν ὁποίων ἦτον διωρισμένος· — 7. ἐναντίον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν, ἀρνουμένων κατὰ τὰς νομίμους περιπτώσεις νὰ συγχωρήσωσι τὴν θεώρησιν ἢ ἐπίδειξιν τῶν παρ' αὐτοῖς φυλαττομένων ἐπισήμων ἐγγράφων, ἢ νὰ δώσωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν· — 8. ἐναντίον εἰρηνοδικῶν, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων, ὡς ἀρνηθέντων τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφων ἢ χρημάτων διαπιστευθέντων εἰς αὐτοὺς, καθὸ τοιούτους (**)· — 9. κατὰ τοιούτων, οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 880 ἀριθ. 3, κατεδικάσθησαν εἰς ἀπόδοσιν ἀκινήτων κτημάτων καὶ

τούτοις ἰσοτίμων δικαιωμάτων. Ἡ προσωπικὴ κράτησις δὲν δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως· — 10. κατὰ μισθωτῶν ἀγροῦ τινος (***), οἵτινες ἐπὶ τέλους τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως δὲν ἀποδίδουν αὐτούσια, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα ἢ ποιότητα, τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μισθώσεως δοθέντα εἰς αὐτοὺς γεωργικὰ σκεύη, σπόρους, κόπρον καὶ ζῶα· ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξουν, ὅτι τῆς ἐλλείψεως τῶν πραγμάτων τούτων δὲν εἶναι αὐτοὶ αἴτιοι· — 11. κατὰ παντὸς εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ εἰς πρόστιμον καταδικασθέντος, ἕνεκα τῆς ποινῆς ταύτης ἢ τοῦ προστίμου· — 12. καθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν ἄλλῳ ἰσχύοντι νόμῳ ῥητῶς ὡρισμένας περιπτώσεις. Πολ 430 ἑ. 557. 687. 880. 889. 927. 962 ἑ. 980. 1002 ἑ. 1020. 1039. 1046. 1072. Ὁ. 244 ἑ. Α. Ε. 1-7. Π. Ν. 32.

(*) Γ. ἀπαγγέλλεται (**) Γ. ἢ τὰ ὁποῖα παρέλαβον διά τινα διάδικον (***) Γ. ἀγροτικοῦ τινος κτήματος

1000. Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀποφασίσῃ προσωπικὴν κράτησιν, — 1. ἐπὶ παραδόσεως λογαριασμοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 695, 702, καὶ 713· — 2. ἕνεκεν ἀπαγγελθείσης ἀποζημιώσεως. Πολ. 687.

1001. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένων περιπτώσεων, δὲν δύναται κἀνεὶς δικαστὴς νὰ ἀποφασίσῃ προσωπικὴν κράτησιν, κἀνεὶς ἡμεδαπὸς νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν κράτησιν διὰ συμβολαίου, οὐδ' ἂν τὸ συμβόλαιον ἔγινε μὲν ἐν ἀλλοδαπῇ, ἦναι δὲ ἐκτελεστέον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ κἀνεὶς συμβολαιογράφος ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς νὰ συντάξῃ ἔγγραφον, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ προσωπικῆς κρατήσεως· ἄλλως ἀκυροῦται ἡ ἀπόφασις ἢ τὸ ἄλλο ἔγγραφον, καὶ καταδικάζεται ὁ ὑπάλληλος εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 202 ἑ. 998. ἑ. Ὁ. 172.

Β'. Ἀπόφασις.

1002. Καὶ ἐν ταῖς παρὰ τῶν νόμων ὡρισμέναις περιπτώσεσι δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ προσωπικὴ κράτησις, ἄνευ προηγουμένης περὶ τούτου ἀποφάσεως. Π. Ν. 32.

1003. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν προσδιορίζε-

ται (*) προσωπικὴ κράτησις, — 1. κατ' ἀνηλίκων, ἐκτὸς ἐπὶ ἐμπόρων καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων· — 2. κατ' ἀπηγορευμένων· — 3. κατὰ γυναικῶν καὶ κορῶν, ἐξαιρουμένων τῶν μετερχομένων τὴν ἐμπορίαν· — 4. κατ' ἀνιόντων συγγενῶν, ἢ κατὰ τοῦ συζύγου τοῦ ἐνάγοντος· — 5. κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Πολ. 1020. Ἐ. 2 ἑ. Α. Ε. 1-7.

(*) Γ. ἀπαγγέλλεται

Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀποφάσεως.

1004. Τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτης ἀποφάσεως πρέπει νὰ προηγῆται ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς, κατὰ τὰ ἄρθρα 863-866. — Ἡ ἐκτέλεσις ἀναβάλλεται μόνον — 1. διὰ χρήσεως ἐνδίκου μέσου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις διεταχθῇ, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187· — 2. διὰ προπεμπτηρίου. Πολ. 506 ἑ. 783. 760. 1005. Ποιν. 237.

1005. Προπεμπτήριον δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἐπὶ ἀναφορᾷ δικαστηρίου τινὸς (*) ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκλητεύθη ὡς μάρτυς ὁ καταδικασθείς, καὶ μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει· — Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ἀκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ ὄχι μόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἄφιξιν καὶ ἐπάνοδον τοῦ μάρτυρος περίαν, καθὼς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως. — Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 840 κ. ἐπ. ὡρισμένα. — Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀσφάλεια, ἢ ἂν δὲν χορηγηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου προπεμπτήριον, γίνεται ἡ προσαγωγὴ τοῦ μάρτυρος ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν καὶ δι' ἐξόδων τῶν διαδίκων. Ἐ. 466 ἑ.

(*) Γ. παρὰ τοῦ δικαστηρίου,

Δ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς συλλήψεως.

1006. Ἡ σύλληψις δὲν πρέπει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ γίνεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 870 ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου κλητῆρος, — 1. ἐν νυκτὶ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν· — 2. διαρκούσης τῆς ἱερουργίας ἔν τινι πρὸς τοῦτο διωρισμένῳ οἰκοδομήματι· — 3. εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθ. 1, μὴ παρόντος τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου. — 4. κατὰ δημοσίαν

δικαστικὴν συνεδρίασιν, εἰς τόπον πρὸς τὰς δικαστικὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένον. Ποιν. 223.

1007. Εἰς τὴν σύλληψιν πρέπει, ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος, νὰ παρευρίσκωνται καὶ δύο μάρτυρες, ἢ εἷς εἰρηνοδίκης, δήμαρχος, δημαρχικὸς πάρεδρος ἢ συμβολαιογράφος. — Περὶ αὐτῆς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 875 καὶ 876 ἔκθεσις, ἐν ᾗ διορίζεται ἀντίκλητος διὰ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστὴν κατὰ τὸν τόπον τῆς φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ἤθελεν ἔχει ἐκεῖ τὴν κατοικίαν του. Περὶ τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 856 ὡρισμένα. Ποιν. 223. Πολ. 133. 148,

Ε. Ἀντιῤῥήσεις καὶ δισταγμοί.

1008. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συλλαμβανόμενος ἐπιφέρῃ ἀντιῤῥήσεις καὶ δισταγμοὺς, προσάγεται παραχρῆμα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. — Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἐπισημειοῦται εἰς τὴν περὶ συλλήψεως ἔκθεσιν, καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 638 ἀκριβέστερον ὡρισμένα. Πολ. 634. 1017.

ΣΤ΄. Τόπος τῆς φυλακίσεως.

1009. Ἐὰν δὲν ἔγιναν παντάπασιν ἀντιῤῥήσεις ἢ ἀπεῤῥίφθησαν, ὁ δανειστὴς (*) ἄγεται εἰς τὴν διὰ τοὺς πολιτικῶς κρατουμένους προσδιωρισμένην φυλακήν. — Τοιαύτη φυλακὴ πρέπει νὰ ἐγερθῇ κατὰ τὴν καθέδραν παντὸς δικαστηρίου πρωτοδικῶν. Ὅσοι στέλλουν τινὰ πολιτικῶς κρατημένον εἰς ἄλλον τόπον, τὸν παραδέχονται ἢ τὸν κρατοῦν ἐκεῖ, τιμωροῦνται ἕνεκεν αὐθαιρέτου φυλακίσεως(**). — Μόνον ἐπὶ τῆς πορείας δύναται ὁ πολιτικῶς κρατηθεὶς νὰ φυλαχθῇ εἰς συνήθη τινὰ φυλακίσεως οἶκον, ἢ καὶ εἰς πάντα οἶκον, ἐφισταμένης φυλακῆς πρὸς ἀσφάλειαν· συμβάσης δὲ ἀσθενείας, νὰ φυλαχθῇ, ἰδίαις δαπάναις καὶ ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν, εἰς νοσοκομεῖον ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικόν τινα οἶκον (α). Π. 322.

(*) Γ. ὀφειλέτης (**) Γ. παρανόμου κατακρατήσεως

Ζ΄. Τὰ πρὸς διατροφήν.

1010. Ὁ ἐπιστάτης τῆς τῶν ὀφειλετῶν φυλακῆς δὲν δύ-

(α) Ὅρα ἄρθρ. 18 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ 317. Πολ.

ναται, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν αὐθαίρετον φυλάκισιν (*) ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ καὶ ἐπὶ τῇ περὶ ἀποζημιώσεως εὐθύνῃ, νὰ ἀποδεχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, εἰμὴ ὅταν τὸν ἐπιδειχθῇ ἡ προσωπικὴν κράτησιν καταψηφίζουσα ἀπόφασις καὶ προκαταβληθῶσι δὶ ἕνα μῆνα τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα. Π. Ν. 328.

(*) Γ. παράνομον κατακράτησιν

1011. Τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα εἶναι δεκαπέντε δραχμαὶ κατὰ μῆνα. — Προκαταβάλλονται δὲ τακτικῶς κατ' ἀρχὰς τοῦ μηνὸς διὰ τὸν ἀρχόμενον μῆνα. — Ἡ καταβολὴ γίνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ. Πολ. 1012. 1020 ἑ.

Ἡ. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως.

1012. Περὶ τῆς παραδοχῆς συντάσσεται κατὰ πᾶσαν ὀφειλετῶν φυλακὴν ἰδιαίτερον βιβλίον. — Ἐν αὐτῷ σημειοῦται, — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου (*), καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ· — 2. τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικλήτου τοῦ δανειστοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1007· — 3· τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ· — 4. ἡ ἡμερολογία καὶ ἡ χρονολογία τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1010 ἐπιδειχθείσης ἀποφάσεως· — 5. τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. — Τὸ ὅλον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ παραλαβῆς βεβαιώσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν φυλακισμένον καὶ ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν. Πολ. 148. 1011 ἑ.

(*) Γ. δανειστοῦ

Θ'. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως.

1013. Ὅστις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ κατά τινος τὴν προσωπικὴν κράτησιν, ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ ἐν πολιτικῇ, ποινικῇ ἢ ὑποδίκων φυλακῇ διάγοντος. — Συνέπεια τῆς τοιαύτης αἰτήσεως εἶναι, ὅτι ὁ φυλακισμένος κρατεῖται, καὶ ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀπολυθῇ, λόγῳ τῆς πρώτης φυλακίσεως. Ποιν. 447.

1014. Ὁ τύπος τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως εἶναι ὁ

αὐτὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην κράτησιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ παρουσία μαρτύρων, εἰρηνοδίκου, δημάρχου, δημαρχικοῦ παρέδρου ἢ συμβολαιογράφου, καὶ ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν δύναται τοὐλάχιστον τότε νὰ παραλειφθῇ, ὅταν ταῦτα ἤθελαν εἶσθαι ἤδη καταβεβλημένα. Πολ. 1004 ἑ.

1015. Ὁ κατὰ πρῶτον ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν πρότασιν, ὥστε καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἐπίσχεσιν νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν ἴσου μέρους τῶν πρὸς διατροφήν. Πρὶν δὲ ὁ δανειστὴς γνωστοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του εἰς τὸν τὴν ἐπίσχεσιν αἰτοῦντα καὶ λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. Πολ. 1020.

Ι. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

1016. Ἐάν τις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1004-1015 διαλαμβανομένων διατάξεων μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, ἡ φυλάκισις ἢ ἡ περὶ ἐπισχέσεως αἴτησις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, ὁ φυλακισμένος δὲν πρέπει νὰ κρατῆται περαιτέρω ἕνεκα τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν δύναται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος, εἰμὴ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐλεύθερος μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ δανειστὴς εἰμπορεῖ νὰ καταδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ φυλακισμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης τῆς τε πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ τῆς περαιτέρω νομίμου καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. — Ἀλλ' ἡ ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως· ἐπίσης καὶ ἡ ἀκυρότης τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν συνεπάγεται ποτὲ τὴν ἀκυρότητα ἄλλης περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως. Πολ. 203 ἑ. 1024.

ΙΑ. Παρεμπίπτοντα.

1017. Ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια καὶ αἱ λοιπαὶ ἀντιδικίαι αἱ μετὰ τοῦ φυλακισμένου, μετά τινος δανειστοῦ ἢ μεταξὺ τῶν δανειστῶν, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἢ ἄλλου τινὸς ὡς πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 1001 καὶ 1016 ἀναφερομένας ἀκυρότητας, ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν ἢ τὴν ἀπόλυσιν, ὑπάγονται, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1008 διαλαμβανομένων, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν

πρωτοδικῶν, ἔνθα κρατεῖται ὁ φυλακισμένος. Πολ. 19. 871 ἑ. 1021.

1018. Ἡ κλῆσις γίνεται βραχυπροθέσμως, καὶ ἡ συζήτησις ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 621 κ. ἑπ. Πρὸ τῆς ἀποφάσεως ἀγορεύει πάντοτε ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 588.

1019. Περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων καὶ ἐφέσεων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συνοπτικῶν δικῶν συνήθως ὡρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν προθεσμίας, ἥτις προσδιορίζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ ἡ ἀπόφασις παραδοθῇ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 143 καὶ 144 πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατοικοῦντα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 752. 871.

ΙΒ'. Ἀπόλυσις.

1020. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται, — 1. ἐὰν ὁ φυλακισμένος πληρώσῃ πρὸς τὸν δανειστὴν ὅλα τὰ χρέη του, διὰ τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθη ἢ ἐπεσχέθη περαιτέρω εἰς φυλακὴν μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων καὶ τῶν ἐκκαθαρισμένων διαδικαστικῶν, φυλακιστικῶν καὶ πρὸς διατροφὴν ἐξόδων, ἢ ἐὰν καταθέσῃ τὴν ποσότητα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς (α). — 2. ἐὰν οἱ φυλακίσαντες ἢ αἰτήσαντες τὴν ἐπίσχεσιν δανεισταὶ δώσουν ἐγγράφως τὴν εἰς τὴν ἀπόλυσιν συγκατάθεσίν των· — 3. ἐὰν ἡ πρὸ ἑνὸς μηνὸς καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν παραλειφθῇ, ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1010 καὶ 1011, διατεταγμένων· — ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συνεπλήρωσε τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 5. ἐὰν ἡ διαδικασία ἐκηρύχθη, κατὰ τὸ ἄρθρον 1016, ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα· — 6. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς παρα-

---

(α) Δ. 10 Νοεμβρ. 1836 περὶ παρακαταθέσεως χρημάτων διὰ τοὺς ἐν φυλακῇ κρατουμένους.

1. Ἡ ἐν περιπτώσει προσωπικῆς κρατήσεως, χάριν ἀπολύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1020 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου γενητέα παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς παρακατάθεσις χρημάτων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου.

χωρήσεως τῆς περιουσίας του, καὶ τὸν ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι' ἀποφάσεως· — 7. ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε δύο χρόνους καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν δὲν προσδιώρισεν ὁ νόμος συντομωτέραν προθεσμίαν. Π. Ν. 32. Πολ. 687 ἑ. 1021 ἑ.

1021. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 2, 5 καὶ 6, ὀφείλει ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, νὰ ἀπολύσῃ παραχρῆμα τὸν φυλακισμένον. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1017-1019. — Ἐὰν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, προσέτι καὶ ἕνεκεν αὐθαιρέτου φυλακίσεως (*). Π. Ν. 327.

(*) Γ. παρανόμου κατακρατήσεως.

1022. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1020 ἀριθ. 1, 3, 4 καὶ 7, διατάττεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 631 (*) κ. ἐπ., ἡ ἀπόλυσις κατ' ἀναφορὰν προσηκόντως βεβαιωμένην, ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τοῦ δανειστοῦ (**). Πολ. 634.

(*) Γ. 636 (**) Γ. καὶ τότε μόνον ἐκτελεῖται

1023. Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδομένων βεβαιοῦται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ δὲ ἀγωγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν πρὶν δοθῇ αὕτη, καταβληθῶσι προσηκόντως τὰ πρὸς διατροφήν. Πολ. 1011. 1020.

ΙΓ'. Ἀναφυλάκισις μετὰ γενομένην ἀπόλυσιν.

1024. Ἐὰν φυλακισμένος ἀπελύθη ἕνεκα τῆς μὴ καταθέσεως τῶν πρὸς διατροφήν, τότε μόνον ἔχει ὁ δανειστὴς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναφυλακίσεως, ὅταν πληρώσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ὅλα τὰ ἕνεκα τῆς ἀπολύσεως γενόμενα ἔξοδα καὶ ἀναλώματα, ἢ τὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ προκαταβάλῃ, ἐκτὸς τούτου, δι' ἓξ μῆνας τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμους διδόμενα. Πολ. 1011. 1016.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α'. Τίς δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ μέτρα ταῦτα.

1025. Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα — 1. νὰ λάβῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα εἶναι πρόσφορα καὶ συγχωρητὰ πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν ὅλων τῶν ἢ καὶ ἐκ συμφωνίας (*) ἐξηρτημένων καὶ μηκέτι ἀπειλημμένων ἀλλὰ μελλόντων μόνον δικαιωμάτων αὐτοῦ· — 2. νὰ ἐκτελῇ ἐν ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ κάμνῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ὑποθηκῶν ἐγγραφὰς κ. τ. λ., καθόσον τοιαῦται πράξεις δύνανται νὰ συντελέσουν πρὸς ἐξασφάλισιν, διατήρησιν ἢ ἀπόλαυσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων. Πολ. 67. 678. Ν. Υ. 61 ἑ. 1026. Ὁ. 102.

(*) Γ. εἰ καὶ ἐξ ὅρου τινὸς

Β'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις.

1026. Ἐπὶ ἁπλῶς μελλόντων, καὶ ἤτοι ἔκ τινος συμφωνίας(*) ἐξηρτημένων ἢ μηκέτι ἀπειλημμένων δικαιωμάτων, δὲν πρέπει νὰ προσβάλλωνται διὰ τοιούτων συντηρητικῶν μέτρων τὰ δικαιώματα τρίτου, οὐδὲ λαμβάνωνται μέτρα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἰσήγησις ἀγωγῆς. Πολ. 1042. 925.

(*) Γ. ὅρου

Γ'. Πότε καὶ πῶς.

1027. Τοιαῦτα προφυλακτικὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ πάντα χρόνον, πρό τινος δίκης ἢ διαρκούσης αὐτῆς, καὶ, ἐὰν παρέχουν ἀφορμὴν εἴς τινα δικαστικὴν κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν συζήτησιν, προβάλλονται καὶ συ-

ζητοῦνται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἑπ. ἢ κατὰ ἄρθρα 619 κ. ἑπ. — Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 626-628 ὡρισμένα. Πολ. 229. 1035. 1045.

Δ'. Ἀπόδειξις.

1028. Πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον προϋποθέτει ὑπάρχον εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον· εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις ἀρκεῖ καὶ ἁπλῆ βεβαίωσις, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, καὶ ἄδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 921 καὶ 922 διατεταγμένα. Πολ. 1035 ἑ. 1048.

Έ. Εἰς τί συνίστανται.

1029. Συντηρητικὰ μέτρα εἶναι — 1. ἐγγυήσεις· — 2. κατασχέσεις· — 3. προσωπικαὶ κρατήσεις· — 4. ἀνακοπαὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 336 κ. ἑπ. — 5. ἐπιθέσεις σφραγίδων· — 6. ἀπογραφαί· — 7. ἐγγραφαὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν, διακοπαὶ παραγραφῶν, καὶ ἄλλαι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον κρινόμεναι πράξεις. Ν. Υ. 23 ἑ. Πολ. 1030 ἑ. 1044. ἑ. 1063 ἑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐγγυήσεις.

Ά. Περιπτώσεις.

1030. Ὅστις ζητεῖ συντηρητικόν τι μέτρον, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 834 (*) κ. ἑπ. παρὰ τοῦ προέδρου ἢ κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ δὲν ἔχει ἀρκοῦσαν περιουσίαν διὰ νὰ δυνηθῇ, συμβάσης τυχὸν ἥττης κατὰ τὴν κυρίαν δίκην, νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντίδικον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, ὀφείλει ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀντιδίκου(**), ἢ διαταχθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ δώσῃ πρότοῦ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. Πολ. 618. 1036. 1047. 528. 723. 155. 170. 1079.

(*) Γ. 634 (**) Γ. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου

1031. Ἐὰν ἐλήφθη συντηρητικὸν μέτρον κατά τινος ἐμπορικοῦ πλοίου ἢ πλοιάρχου, πρέπει νὰ δοθῇ συγχρόνως ἐγγύησις ἕνεκα ποινῆς πεντακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν,

εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζεται ὁ ἡττώμενος ἐνάγων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. Ε. 215.

1032. Καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁ δανειστὴς ζητεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, εἰμποροῦν νὰ συνίστανται εἰς ἐγγύησιν (ἄρθρ. 627 ἀριθ. 4). — Ἡ ἐγγύησις αὕτη ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς. Πολ. 627. 1041.

Β'. Διαδικασία.

1033. Ἂν πρέπῃ νὰ δοθῇ ἐγγύησις καὶ πόση, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καί, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 634, ἀπὸ τὴν τοῦ προέδρου. — Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δίδεται αὕτη, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 840 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 621. 723. 734. 1036. 1040.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις.

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις.

1034. Ὡς προσωρινὸν καὶ συντηρητικὸν μέτρον συγχωρεῖται ἡ παρά τε τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τρίτῳ τινὶ κατάσχεσις κινητῶν, ἀκινήτων, εἰσοδημάτων καὶ δανεισμένων κεφαλαίων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις· — 1. ἐπὶ διεκδικήσεως τοιούτων ἀντικειμένων· — 2. ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 941 ἀριθ. 1, 4. 5, 6 καὶ 7 πρόκειται ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον εἰς ξένας χεῖρας τὰ εἰς αὐτὸν εἰδικῶς ἐνεχυριασμένα πράγματα, ἢ ὅταν μετέβησαν ἤδη πραγματικῶς τὰ τοιαῦτα εἰς ξένας χεῖρας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ δανειστὴς διέταξε (*) τὴν κατάσχεσιν, ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀπομακρύνσεως τῶν πραγμάτων· — 3. ἐὰν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται (**) ἔχουν διαφόρους κατοικίας· — 4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἦναι ἀλλοδαπὸς, ὕποπτος φυγῆς, ἢ ἔφυγεν ἤδη πραγματικῶς· — 5. ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου ἦναι ἠλαττωμένη· — 6. ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς. Πολ. 723. 919. 956. 1029. Ε. Ν. 172.

(*) Γ. ἐνήργησε (**) Γ. ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης

Β'. Ἄδεια τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

1035. Ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη κατάσχεσις· ἄλλως, καταδικάζεται ὁ ἐπιμελούμενος δανειστὴς καὶ ὁ κλητὴρ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἐξαιροῦνται μόνον λίαν κατεπείγουσαι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην· ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· οὗτος δὲ ἐπικυρόνει τότε ἢ αἴρει παραυτίκα τὴν κατάσχεσιν. Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπάντησις, θεωρεῖται ἡ σιωπὴ τοῦ προέδρου ὡς ἐπικύρωσις. Πολ. 723. 921. 1028.

1036. Ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ προέδρῳ χορηγητέα ἄδεια ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς βεβαιωμένης προσηκόντως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1028. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1034 ἀριθ. 1 σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ διεκδικητέα πράγματα ἐν τῇ ἀναφορᾷ· κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, προσδιορίζει κατὰ τὰ ἄρθρα 921 καὶ 922 ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνῃ κατάσχεσις. — Ἐκδιδομένης διατάξεως περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης προσδιορίζεται προσέτι, κατὰ τὰ ἄρθρα 1030 κ. ἑπ. ἄν, καὶ ποίαν ἐγγύησιν πρέπῃ νὰ δώσῃ ὁ ἀναφερόμενος. Πολ. 155. 170. 1030 ἑ.

Γ'. Κατάσχεσις.

1037. Ἡ περαιτέρω διάταξις τῆς κατασχέσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 870, ἤτοι παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· ἡ δὲ κατάσχεσις αὐτὴ κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν πραγμάτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 886 κ. ἑπ. καὶ 908 κ. ἑπ., ἐπὶ δὲ κατασχέσεως γενομένης παρὰ τρίτῳ τινὶ, κατὰ τὰ ἄρθρα 923 κ. ἑπ. καὶ 933, καὶ ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 957 κ. ἑπ. καὶ 984.

1038. Τῆς κατασχέσεως δὲν προηγεῖται ἐπίδοσις οὐδενὸς ἐγγράφου, οὐδὲ πρόσκλησις ἢ προθεσμία· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀρκεῖ τὸ νὰ ἀναφέρεται ἡ ἄδεια τοῦ προέδρου ἐν τῇ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσει, δι' ἧς πρέπει νὰ διορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 863 ἀριθ. 2 καὶ ἀντίκλητος. Πολ. 148.

Δ'. Φύλαξ.

1039. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα μένουν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις τὰ διακατεῖχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἤθελε διατάξει ἄλλο τι. — Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς δικαστικὸς μεσεγγυοῦχος, κατὰ τὰ ἄρθρα 889, 927, 961 καὶ 962, προσέτι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ κρατήσει κατὰ τὸ ἄρθρ. 999 ἀριθ. 5· ὁ δὲ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 890, 926, 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὡρισμένα (α). Πολ. 155. 170. 887. 999. 1056.

Ε. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν.

1040. Ὡς πρὸς τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα πράγματα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὡρισμένα. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα μένει προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 891 ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ προσδιοριστέου. Πολ. 930. 1056.

ς'. Παρεμπίπτοντα.

1041. Ἡ κατάσχεσις αἴρεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἅμα ὁ δανειστὴς (*) δώσῃ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. — Ἐὰν ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν ἢ τὴν ἐγγυοδοσίαν προκύψωσι δισταγμοὶ καὶ ἀντιδικίαι, συζητοῦνται καὶ διαδικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 871, 874, 907 καὶ 1027. Πολ. 1032.

(*) Γ. ὀφειλέτης

Ζ'. Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

1042. Ὡς πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν ἢ τὴν διεκδίκησιν αὐτὴν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 ἀριθ. 5, 619 κ. ἑπ. καὶ 925 ὡρισμένα· ἐὰν δὲ ἡ κυρία ἀγωγὴ ἦτον ἤδη ἐκκρεμὴς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐξακολουθεῖται παρὰ τῷ ἐπιλαβομένῳ ἤδη αὐτῆς δικαστηρίῳ. — Ἐὰν κατεσχέθησαν τὰ εἰς χεῖρας τρίτου εὑρισκόμενα, ἐφαρμόζονται, καὶ ἐπὶ συντηρητικῶν μέτρων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 925 κ. ἑπ. ὡρισμένα.

(α) Ὅρα ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 317 Πολ.

1043. Ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀποφάσει τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, — 1. ἐπὶ διεκδικήσεως ἀφορώσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 880-881· — 2. ἐπὶ χρημάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων, εἰς χεῖρας τρίτου κατασχεθέντων, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 934-935 διατεταγμένα· — 3. ἐπὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων κατασχεθέντων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ἕνεκεν ἀπαιτήσεώς τινος, διατάττεται ἡ δικαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ διαδικασία κατὰ τὰ ἄρθρα 891 κ. ἑπ. καὶ 965 κ. ἑπ.

1044. Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ ἄλλων κατασχεθέντων κτημάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἑπ. καὶ 986 κ. ἑπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Προσωπικὴ κράτησις.

Ά. Περιπτώσεις.

1045. Προσωπικὴν κράτησιν δύναται ὡς προσωρινὸν μέτρον νὰ διατάξῃ πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ ἀναφορᾷ, ὁ πρόεδρος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 634 ἀριθ. 3), μόνον κατ' ἀλλοδαπῶν ἢ καθ' ἡμεδαπῶν φυγάδων ἢ φυγῆς ὑπόπτων ὀφειλετῶν· ἀλλὰ κατὰ τῶν ἡμεδαπῶν μόνον ἕνεκεν ἀπαιτήσεων τοὐλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν.

1046. Ἐὰν ὁ φυλακιστέος εἰμπορῇ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἱκανὰ ἀκίνητα ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα, ἢ ἐὰν δίδῃ ἄλλην ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 78, 79, 840 κ. ἑπ., εἶναι ἀπηλλαγμένος τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καὶ, ἂν ἦτον ἤδη φυλακισμένος, ἀπολύεται παραχρῆμα. Πολ. 999, 2.

Β'. Ἐγγύησις.

1047. Ὁ ζητῶν τὴν προσωπικὴν(*) φυλάκισιν πρέπει πάντοτε νὰ δίδῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1030, ἐγγύησιν, (**) καὶ νὰ ἐπισυνάπτῃ ἑπομένως εἰς τὴν ἀναφορὰν τὴν βεβαίωσιν τῆς ἤδη δοθείσης ἐγγυήσεως, ἢ τῆς ἱκανῆς περιουσίας, ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος, ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἔγγραφον πρότασιν, ὅτι θέλει νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν, ἢ νὰ ἐπενέγκῃ εἰσέτι τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν ἄλλης περιουσίας. Πολ. 1028.

(*) Γ. προσωρινὴν (**) Γ. ἀσφάλειαν

Γ'. Απόδειξις καὶ λοιπὴ διαδικασία.

1048. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 καὶ τὸ πρωτότυπον ἢ ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται, καὶ περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης φυλακίσεως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1006-1024 ὡρισμένα. Πολ. 19,5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐπίθεσις σφραγίδων.

Ά. Ἐπίθεσις.

ά. Περιπτώσεις.

1049. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος δἰ ἐν ἢ διὰ πολλὰ πράγματα ἕνεκά τινος αἰτίας· ἰδίως δὲ, — 1. ἕνεκεν ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ νομίμου διακατόχου, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος αὐτοῦ ἢ ἄλλης ἐλλείψεως περὶ τὴν αὐτεξουσιότητα, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — 2. ἕνεκα κινδύνου ὑφαιρέσεως, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, ἐξαλείψεως ἢ ἄλλης ἀπωλείας τῶν πραγμάτων· — 3. ὁσάκις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, ἢ καὶ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἔννομον συμφέρον. Πολ. 1029. 1054. Ἐ. Ν. 449.

β'. Τίνες δύνανται νὰ τὴν ζητήσουν.

1050. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ παντὸς, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ νόμιμον συμφέρον, ἢ καὶ μόνον νὰ τὸ βεβαιώσῃ· ὅθεν ἰδιαιτέρως, — 1. παρ' ὅλων, ὅσοι ἔχουν νομίμους ἀξιώσεις ἐπί τινος κληρονομίας, γαμικῆς κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἐπ' ἄλλης ὁμάδος περιουσίας· — 2. παρὰ δανειστῶν ἐχόντων περὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκτελεστὸν ἔγγραφον, ἢ λαβόντων, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 921 ὡρισμένα, ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· — 3. ἀπόντος τινὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, παρὰ τῶν συνοίκων ἢ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ· — 4. ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἄλλης ὑπεξουσιότητος, παρὰ τοῦ ἀνηλίκου, ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος αὐτοῦ, ἢ

παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Πολ. 1062.

1051. Κατὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ δημάρχου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιτίθενται σφραγίδες, — 1. ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1050 ἀριθ. 3 καὶ 4, δὲν ἐζητήθη ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, ἢ δὲν ἦτον παρὼν κἀνεὶς σύνοικος, ὑπηρέτης, ἀντιπρόσωπος ἢ συγγενής· — 2. ἐὰν ὁ ἀπὼν ἢ ἀποθανὼν ἐφύλαττε περιουσίαν τοῦ κράτους, ἔγγραφα ἢ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ κράτος, ἢ τὰ εἶχεν εἰς χεῖρας, καθὸ δημόσιος ὑπάλληλος· — 3. ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἢ πράγματα, ἢ ἡ δημόσιος περιουσία ἦναι εἰς κίνδυνον. — Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ἀναφερομένας περιπτώσεις, πρέπει νὰ σφραγίζωνται μόνον τὰ εἰς φύλαξιν δεδομένα πράγματα. Πολ. 1052 ἑ. Ε. Ν. 450.

γʹ. Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας.

1052. Σφραγίδας ἐπιτίθησιν ἀμελητί, ἐπὶ ἀποζημιώσει καὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὁ ἁρμόδιος εἰρηνοδίκης, ἤ, κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ πάρεδρός του, ἅμα γίνῃ ἡ ζήτησις, ἢ ἅμα κατασταθῇ γνωστὴ ἡ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναγκαίαν καθιστῶσα περίπτωσις. — Ὁ εἰρηνοδίκης μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του σφραγίδα. Πολ. 492. 1051 ἑ. 1062 ἑ. Π. Ν. 154 ἑ.

1053. Εἰς δήμους ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ εἰρηνοδίκου, ὀφείλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1050 καὶ 1051, ὁ δήμαρχος ἢ ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος νὰ ἐπιθέτῃ ἀνυπερθέτως, κατ' αἴτησιν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὰς σφραγίδας, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του. — Ἡ ἐπίθεσις δὲ αὕτη εἶναι μόνον προσωρινή, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ εἰρηνοδίκου. — Ὅθεν ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρός του, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ εἰδοποιῇ ἀνυπερθέτως τὸν εἰρηνοδίκην περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ περὶ πάσης περιπτώσεως, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 1051 γίνεται σφράγισις ἐξ ἐπαγγέλματος.

δʹ. Ἔκθεσις.

1054. Ἡ περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων συντακτέα

ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμήν· — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως (*)· — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1050, τὸν διὰ τὸν ἐπιμελούμενον διάδικον διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, ἐὰν ὁ εἰρημένος διάδικος δὲν κατοικῇ αὐτόθι. — 5. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1051, τὴν ἀπαιτοῦσαν ἀρχὴν, ἢ ὅτι ἡ σφράγισις ἔγινεν ἐξ ἐπαγγέλματος· — 6. τὴν χρονολογίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1049 καὶ 1050 ἀναφερομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγάφων, βεβαιώσεως ἢ ἀδείας τοῦ προέδρου· — 7. ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποδοχείων, ἔνθα ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες· — 8. συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 1055 μὴ σφραγισθέντων ἀντικειμένων· — 9. τὸν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως παρ' ὅλων τῶν παρόντων καὶ τῶν προσκλητέων συνοίκων διδόμενον ὅρκον, ὅτι, καθ' ἃ γινώσκουσιν, οὔτε αὐτοὶ οὗτοι, οὔτε ἄλλοι ὑφεῖλον ἢ ὑπεξήγαγόν τι· — 10. τὴν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδοτέαν διάταξιν, ἕνεκα φυλάξεως τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων· — 11. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ, ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, τὴν περὶ τούτου μνείαν. Πολ. 133. 148. 1056. 1059.

(*) Γ. ἐνεργείας

1055. Ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ τῶν ὁποίων ἡ σφράγισις εἶναι ἀδύνατος ἢ τοὐλάχιστον ἐπιβλαβὴς, δὲν πρέπει νὰ σφραγίζωνται, ἀλλὰ νὰ περιγράφωνται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 1054 ἀριθ. 8 ὡρισμένα. — Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εὑρίσκῃ παντάπασι κινητὰ, παρατηρεῖ τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει.

1056. Περὶ τῆς φυλάξεως τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1039 καὶ 1054 ἀριθ. 10· περὶ δὲ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 898 καὶ 1040. Π. Ν. 155. Πολ. 1072.

1057. Ἐάν τις διάδικος ἰσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχει τις διαθήκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφον, ὀφείλει ὁ εἰρηνοδίκης νὰ ερευνήσῃ ταῦτα. — Ἐὰν τὸ ἔγγραφον τοῦτο εὑρεθῇ, περιγρά-

φει ὁ εἰρηνοδίκης ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἐξωτερικήν του μορφὴν, καὶ προσδιορίζει συγχρόνως ἐν αὐτῇ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θέλει τὸ παραδώσει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

1058. Ἄνευ περαιτέρω κλήσεως ἐμφανίζονται οἱ διάδικοι ἐνώπιον τοῦ προέδρου. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιωρισμένην ὥραν ὀφείλει ὁ εἰρημένος πρόεδρος νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας διαδίκους τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ διατάξῃ ἑπομένως ὥστε τὸ ἔγγραφον τοῦτο νὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ὁμοφώνως προσδιωρισμένῳ τόπῳ, καὶ νὰ συνταχθῇ ἔκθεσις περὶ τῆς ὅλης πράξεως. — Περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ὁλογράφων, προφορικῶν, καὶ ἄλλων διαθηκῶν, διατηροῦνται τὰ ἐν τῷ ἰσχύοντι πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα.

Ε. Παρεμπίπτοντα.

1059. Τὰς κλεῖδας τῶν κλείθρων τῶν ἐσφραγισμένων ἀποδοχείων φυλάττει ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδίκου μέχρι τῆς ἀποσφραγίσεως, καὶ βεβαιώνει *ἐν ἐκθέσει* (*) τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

(*) Γ. ἐν τῇ ἐκθέσει

1060. Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναφυομένων δυσχερειῶν καὶ διστάσεων ἀποφασίζει παραχρῆμα ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ καταχωρίζει ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἀπόφασίν του. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ὑπάρχει τι ἔνδικον μέσον· ὅθεν ἐκτελεῖται αὕτη παραχρῆμα. Μολοντοῦτο εἶναι μόνον προσωρινὴ, καὶ οἱ διάδικοι δύνανται ἐλευθέρως νὰ φέρουν τὴν ὑπόθεσιν ἤτοι κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. ἐνώπιον τοῦ προέδρου, ἢ ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου τότε αὕτη συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. Πολ. 1068.

1061. Ἐάν τις διϊσχυρίζεται ὅτι ἔχει ὡς ἰδιοκτήτης, δανειστὴς, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων λόγων ἀξιώσεις εἰς τὰ ἐσφραγισμένα ἔγγραφα, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ὀφείλει νὰ τὰς προβάλῃ δι' ἀνακοπῆς. — Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ προσέτι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἐπ. ἀπαιτουμένων,

ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν κατοικῇ αὐτόθι, καὶ τὸν δι' αὐτὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ἔνθα ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἑπ. ὡς συνοπτικὴ δίκη. Πολ. 148 ἑ. 911. 1068.

Β'. Ἀποσφράγισις.

α'. Πότε καὶ παρὰ τίνος.

1062. Ἐὰν ἡ αἰτία, δι' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, παύσῃ, ἀφαιροῦνται αὗται πάλιν.— Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἐχόντων συμφέρον· ἰδίως δὲ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 1050, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένων συνοίκων καὶ ὑπηρετῶν. — Γίνεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ. Πολ. 492. 1052. 1066 ἑ.

β'. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως.

1063. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς, ἢ ἐγγράφως (*) γινομένης ἐκθέσεως, — 1. ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ἦναι σύμφωνοι καὶ δὲν διατελοῦν ὑφ' ὁποιανδήποτε ἐπιμέλειαν, ἢ ἐὰν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν μόνον ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἤδη πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη· — 2. κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 492. 634. 1074.

(*) Γ. προφορικῶς

1064. Ὁ εἰρηνοδίκης προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων. — Πᾶς ἔχων συμφέρον δύναται νὰ παρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις δι' ἀντιπροσώπου (*). Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κληθῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διάδικοι καὶ ἀνακόπτοντες, ἤτοι αὐτοὶ οὗτοι, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 1054 ἀριθ. 4 καὶ 1061 διὰ τοῦ ἀντικλήτου (*) αὐτῶν. Πολ. 1067.

(*) Γ. διὰ πληρεξουσίου

1065. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται

μολοντοῦτο ἡ ἀποσφράγισις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμβάνεται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἷς συμβολαιογράφος ἢ δύο μάρτυρες. — Ἀνήλικες καὶ ἄλλοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἑαυτῶν διαχείρησις τῆς περιουσίας των, παριστῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐὰν δὲν ἔχουν νομίμους ἀντιπροσώπους, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις. Ὁ. 166.

1066. Ὁσάκις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητῆται παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ διατάττεται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται, — 1. ὁ εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι, πρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἑνὸς συμβολαιογράφου, πρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκτιμητῶν ἢ πραγματογνωμόνων. — Ἐὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἔκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρατηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἔκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις δύο ἐκτιμητάς. — Ἕως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ὁρκισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀρχίσουν τὴν ἐκτίμησιν· — 2. νὰ μὴν ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι αἱ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἑπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἐὰν ἡ ἀπογραφὴ διακοπῇ. Πολ. 288. 292. 624. 1070. Ὁ. 166.

γ'. Ἔκθεσις.

1067. Ἡ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1063· — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως (*)· — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 1064 καὶ 1065· — 4. τὸν διορισμὸν συμβολαιογράφων, ἐκτιμητῶν καὶ πραγματογνωμόνων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1066 ἀριθ. 1. — 5. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν μαρτύρων (**) κατὰ τὸ ἄρθρον

1064. — 6. τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σφραγίδων παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῶν, ἐὰν ἦναι ἀλύμαντοι· ἐὰν δὲ βεβλαμμέναι, τὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῶν σφραγίδων, μετὰ τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς· — 7. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, τὴν περὶ τούτου μνείαν. Πολ. 133. Π Ν. 154-157.

(*) Γ. ἐνεργείας (**) Γ. διαδίκων

δ'. Παρεμπίπτοντα.

1068. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων εὑρίσκωνται(*) ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαδίκους, ἀλλ' εἰς τρίτους, πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐπὶ τούτου ἀξιώσεις του, καὶ νὰ σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένῃ ἐκθέσει. — Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, τὰ εὑρεθέντα πρέπει νὰ περιγράφωνται ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει. — Ἄλλοι κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1060 καὶ 1061 διατεταγμένα. Πολ. 1062.

(*) Γ. εὑρεθῶσιν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Σύνταξις ἀπογραφῆς.

Α. Γενικοὶ ὁρισμοί.

α. Ἐξώδικος ἀπογραφή.

1069. Αἱ περιπτώσεις καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξώδικος ἀπογραφὴ, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων. Πολ. 1029. Ε. Ν. 9.

ϐ'. Δικαστικὴ ἀπογραφή.

1. Ἐν γένει.

1070. Δικαστικὴ ἀπογραφὴ εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις, καὶ ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὰς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις διαλαμβανομένας διατυπώσεις. — Ἰδίως δὲ ἔχουν ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰ ἄρθρα

1050 καὶ 1062 δύνανται νὰ ζητοῦν τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητοῦν καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς.

2. Διατυπώσεις.

1071. Πᾶσα δικαστικὴ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ συντάσσεται παρὰ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν προσόντων ἑκάστου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, καὶ τὰς ἑξῆς διατυπώσεις· — 1. τὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ἀφορμήν· — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως, μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν διακοπῶν, τῶν ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ. — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν· — 4. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων· — 5. τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν καὶ πραγματογνωμόνων· — 6. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων· καὶ ἐπὶ μὲν μετρητῶν χρημάτων, τὴν περιγραφὴν τοῦ εἴδους τῶν νομισμάτων· ἐπὶ δὲ μὴ σεσημασμένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὴν δήλωσιν τῆς ποιότητος καὶ τοῦ βάρους· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀκριβῆ ἐκτίμησιν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν·—7. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὑρεθέντων ἐπισήμων (*) ἐγγράφων, οἰκονομικῶν(**) καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων ἢ ἄλλων γραμμάτων. Ὅλα ταῦτα πρέπει συγχρόνως νὰ συῤῥάπτωνται, σημειῶνται κατὰ σελίδα καὶ μονογραφῶνται ἐφ' ἑκάστου φύλλου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου· — 8. τὴν μνείαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας παρεδόθησαν πρὸς φύλαξιν τὰ ἔγγραφα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα, κατὰ συμφωνίαν τῶν διαδίκων, ἤ, ἂν αὕτη δὲν κατωρθώθη, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· — 9. τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ δώσουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς, πάντες οἱ παρόντες καὶ οἱ προσκεκλημένοι σύνοικοι, ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑφῃρέθη, οὐδ' ὑπεξήχθη τι παρ' αὐτῶν ἢ παρ' ἄλλων· — 10. ἐπὶ τέλους, σύγκρισιν τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ δήλωσιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας. Ὁ. 166. 178 ἑ. Πολ. 888 ἑ. 934. 999.

(*) Γ. παρέλκει τὸ ἐπισήμων (**) Γ. οἰκιακῶν

3. Διαδικασία καὶ παρεμπίπτοντα.

1072. Περὶ τῆς κλήσεως, ἐμφανίσεως καὶ ἀντιπροσωπήσεως τῶν διαδίκων, ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρκίσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1064-1066 ὡρισμένα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ὁ συμβολαιογράφος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου.— Περὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1071 ἀριθ. 8 ἀναφερομένης φυλάξεως, πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 888, 889 καὶ 999 ἀριθ. 5 διατεταγμένα. Πολ. 1056. Ὁ. 166.

1073. Αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς προκύπτουσαι διστάσεις καὶ δυσχέρειαι, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τῆς διαχειρήσεως κληρονομίας, κοινωνίας κτημάτων ἢ ἄλλης κτημάτων ὁμάδος, ἐκτίθενται παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐν τῇ ἀπογραφῇ, καὶ ὑποβάλλονται ἤτοι ἐν περιλήψει ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν πρὸς ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. καὶ 1076 κ. ἐπ. — Ἀνακοπαὶ τρίτων συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 1061.

Β'. Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἔνδικος ὠφέλεια.

α'. Δήλωσις τῶν κληρονόμων ἢ χηρῶν.

1074. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεζευγμένη ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 560 τὸ δικαίωμα νὰ διασκέπτεται ἕνεκεν ἀποδοχῆς ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς κοινωνίας τῶν κτημάτων, καὶ νὰ συντάσσῃ ἀπογραφήν. — Ἡ δήλωσις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, συντάσσοντι ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν. — Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης δηλώσεως κρίνονται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. — Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προκυπτούσας διστάσεις καὶ δυσχερείας, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1073 ὡρισμένα. Πολ. 634. Ὁ. 128.

β'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι.

1. Δικαιώματα.

1075. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχει τὴν διοίκησιν

τῆς ὁμάδος, παρίσταται ὑπὲρ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντιπροσωπεῖ αὐτὴν κατὰ τῶν δανειστῶν. — Ἐὰν ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχῃ ἀξιώσεις κατὰ τῆς ὁμάδος, προβάλλονται αὗται κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων· καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἢ ἂν αἱ ἀγωγαὶ ἔγειναν παρ' ὅλων τῶν κληρονόμων, κατά τινος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 646 κ. ἑπ. διοριστέων κηδεμόνων ὁμάδος (*). Πολ. 74.

(*) Γ. διοριστέου κηδεμόνος

2. Ὑποχρεώσεις.

1076. Ἐὰν εὑρίσκωνται ἐν τῇ κληρονομίᾳ πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, ἢ ἐὰν ἦναι ἀναγκαία, πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, ἡ ἀπαλλοτρίωσις κινητῶν τινων ἢ ἀκινήτων, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθησόμενα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 641 κ. ἑπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν δικαστὴς διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὁρκίζει πραγματογνώμονά τινα, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Πολ. 288-292. 634. 640.

1077. Ἐὰν ἡ ἀπαλλοτρίωσις διετάχθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινητῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 891 κ. ἑπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων κατὰ τὰ ἄρθρα 965 κ. ἑπ.—Εἰς τὴν διαγεγραμμένην δηλοποίησιν καταχωρίζεται ἀκριβὴς περιγραφὴ καὶ ἐκτίμησις τῶν ἐκτιμητέων (*) ἀντικειμένων. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἑπ. καὶ 986 κ. ἑπ. ὡρισμένα. Πολ. 1086. Ο. 166.

(*) Γ. ἐκποιητέων

1078. Δι' ἀπαλλοτριώσεως, γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1076 καὶ 1077 διαλαμβανομένων διατυπώσεων, στερεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἁπλοῦς κληρονόμος, ἄνευ δικαιώματος ἀπογραφῆς. Πολ. 560.

1079. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέδῃ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 695 κ. ἐπ. 840 καὶ ἐπ. καὶ 1030 κ. ἐπ. ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἑκουσία ἀπαλλοτρίωσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐξώδικος ἀπαλλοτρίωσις.

1080. Ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δὲ ἐὰν ἦναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοὐλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ κανεὶς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς τὴν ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτρίωσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πολ. 127.

1081. Ἐὰν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμὸς, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, — 1. νὰ διορίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεύς· — 2. νὰ προηγῆται τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένῃ εἰς τὸν ἔνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην, καὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 696, τοὐλάχιστον μία τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 893, 894, 918, 935, 967 καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων. Πολ. 202. 492. 988. Ὀ. 166.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις.

Α. Περιπτώσεις.

1082. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐ-

λευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐὰν ἦναι ἀνήλιξ ἢ ἀπὼν, ἢ ἐὰν οἱ παρόντες ἦναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταὶ οἵτινες ἔκαμαν ἀνακοπὴν (*), ἐξαρτῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἑκούσιαι ἀπαλλοτριώσεις ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὡρισμένων διατυπώσεων.

(*) ἴσως κατάσχεσιν ἢ ἀνακοπὴν,

B'. Δικαστικὴ συζήτησις.

1083. Ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν δι᾽ ἀναφορᾶς, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 641-645. — Εἰς τὴν συζήτησιν προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ διάδικοι, ἰδίως δὲ οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς δανεισταὶ, οἱ κληρονόμοι, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ κληρονομίας, κτλ.

1084. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν δικαστὴς, ἐὰν φρονῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὁρκίζει ἕνα, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τρεῖς πραγματογνώμονας, καὶ ἐκτιμᾷ δι᾽ αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. — Περὶ τῶν πραγματογνωμόνων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 294-299 ἐν γένει ὡρισμένα. Πολ. 292.

1085. Ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀνήλικός τινος, ὀφείλει ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν, ἐπίσης πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὰ ἄρθρα 650 κ. ἑπ. γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ προσφόρου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Τοιαύτη γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου εἶναι τότε μόνον περιττὴ, ὅταν τὰ ἀκίνητα ἀνήκουν κοινῶς εἰς ἐνήλικας καὶ ἀνήλικας, καὶ οἱ ἐνήλικες ζητοῦν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Πολ. 650.

1086. Ἐὰν, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐπικύρωσιν τῆς τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου γνωμοδοτήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 656 καὶ 657, ἡ ἀπαλλοτρίωσις συγχωρηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει πρὸς πλειστηριασμὸν συμβολαιο-

γράφος, ὅστις ὀφείλει νὰ πράττη κατὰ τὸ ἄρθρον 1077. Ὁ· 166.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων.

Α΄. Ἐξώδικος διανομή.

1087. Ἐάν, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς διανομῆς κοινῆς περιουσίας, ὅλοι οἱ συγκληρονόμοι ἢ ἄλλοι συνιδιοκτῆται δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, καὶ ἰδίως ἐὰν ἦναι οὗτοι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ ἀπόντες, τοὐλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι, καὶ θέλουν νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῆς διανομῆς, εἰμποροῦν ἐλευθέρως νὰ ἀπέχωσιν ἐντελῶς τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ νὰ τὴν παραιτῶσιν, ἐὰν ἤδη τὴν ἐπεχείρησαν. Πολ. 127.

Β΄. Δικαστικὴ διανομή.

α΄. Περιπτώσεις.

1088. Δικαστικὴ διανομὴ εἶναι τότε μόνον ἀναγκαία, ὅταν διάδικός τις δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του· ἰδίως δέ, ἐὰν ἦναι ἀνήλιξ, ἀπηγορευμένος, ἀπών, ἢ δὲν ἀντιπροσωπῆται προσηκόντως, καὶ ἐὰν οἱ παρόντες ἐνήλικες διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς διανομῆς, ἢ ὑπάρχουν δανεισταὶ οἵτινες κατέσχον τὴν περιουσίαν, ἢ ἔκαμαν ἀνακοπήν.

6΄. Ἀγωγὴ περὶ διανομῆς.

1089. Ἡ δικαστικὴ διανομὴ ζητεῖται δι' ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν. — Ἐὰν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑπάρχουν πλείονες ἀνήλικες, ἔχοντες ἀντίθετα συμφέροντα, διορίζεται ἐπὶ τούτῳ δι' ἕκαστον αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 διατεταγμένα, ἕνεκα τῆς διανομῆς ἰδιαίτερος ἐπίτροπος.

1090. Ἐὰν πολλοὶ συγχρόνως ἐπιμένουν περὶ τῆς διανομῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνάγων ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὸ τῆς ἀγωγῆς ἔγγραφον ἐθεωρήθη πρῶτον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως. — Τοῦτο τὸ ἐθεωρήθη πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Απόφασις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀποφηναμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματογνώμονες καὶ εἷς εἰσηγητής. — Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν γενησομένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτη κατατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

1. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτούσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μέρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνωμόνων, δὲν ἦναι δυνατὸν, διατάττει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδιαιρέτων πραγμάτων, καὶ διορίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ο. 166.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 891 κ. ἑπ. 918, 935 καὶ 965 κ. ἑπ. διατεταγμένα, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 ἀριθ. 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως, καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 ὡρισμένη περιγραφὴ καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ γίνεται ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεία τῆς τάξεως καὶ τῆς κατοικίας τῶν συγκληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὡρισμένα.

3. Πραγματικὴ διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ εὐκρινῶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες ἔκαμαν τας μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδό-

τησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κλῆροι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν διακατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικαιόγραφα καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὡρισμένην περίπτωσιν (ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ὁμάδος τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατὸν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφρόντισε περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφερθῇ, πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἴς τινα, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιῤῥήσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις.

1098. Ἐὰν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένα, ἡ κατάστασις τῆς διανεμητέας ὁμάδος ἠσφαλίσθη διὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵτινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κλῆροι διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματογνωμόνων. — Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099. Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφασισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀνα-

φορᾷ, ἐξάγονται οἱ κλῆροι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διαγεγραμμένα, ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος, καὶ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ πάντων. Πολ. 641.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως. Ὅλαι αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι ὥριμαι δίκαι θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡρισμένα. — Ὅσα τῶν προνενομοθετημένων, προδιατεταγμένων, καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἀκυροῦνται (α).

1101. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Πρόεδρος, Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

(α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 312 Ὁ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15-27 Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν μεγάλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν· αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβὲς καὶ σαφὲς καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ γραμματείᾳ τῆς δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπίτηδες συσταθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα καὶ παρ' ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας θέλει τυπωθῇ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. — Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος νόμος.

2. Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν — ά. πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγάς· — β'. πᾶσαν μεταξὺ ὁποιωνδήποτε διαφορὰν ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικάς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα, ὡς τὰ ἠγόρασεν, ἢ κατειργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἁπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι᾽ ὕδατος· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων· — ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς τραπεζιτικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας· — ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν. — ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις· — τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικάς, — πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγοράν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυτιλίαν χρησίμων· — ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς· πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφιῶν· — πᾶσαν ναύλωσιν· — πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν· — ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις· — ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

4. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως, περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων

ἢ ὑπηρετῶν, ἕνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσι.

5. Κρίνουν τελευταῖον, — α΄. περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ τε ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν βιβλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων· — β΄. περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζωνται εἰς πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια· διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος, ἄλλως εἶναι ἄκυρος· — γ΄. περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενομένης συνθήκης· — δ΄. περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα 690, 691 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

6. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζωνται εἰμὴ ἁπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπόρου ὑπογραφήν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικάς, κολλυβιστικάς, τραπεζιτικὰς ἢ μεσιτικάς, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

7. Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται (α) ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὴ ὁσάκις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζιτικῶν ἢ μεσιτικῶν.

8. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων· οὐδὲ

(α) Διωρθώθη κατὰ τὴν ἀπὸ 22 Νοεμβρ. 1837 δηλ τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐπικρατείας.

αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματειῶν ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ γραμμάτια ὅμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἕνεκεν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ῥητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως (α), — ά. περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν· — 6'. περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὁποῖα ἔχουν δικαιώματα, ἤθελαν δηλοποιήσει ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κῦρος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του.

11. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2—14 Μαΐου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

(α) Ὅρα τὸ Δ. 1 Φεβρ. 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρον 4?0 Πολ.

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπόρων.

1. Ἔμποροι εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ κύριον(*) ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν (α). Πολ. 17,4. 19. 22,7. 371. 718. 720 ἑ. 873.

(*) Γαλλ. σύνηθες

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράφετος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὁποῖον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ᾽ αὐτοῦ γινομένας δι᾽ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικάς,—Α. ἂν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει διασκέμματος ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου· —Β΄. ἂν περιπλέον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας δὲν ἐκαταστιχώθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Ἑ. 3. 6. 63. 114. Πολ. 999, 1. 1003, 1,3. 650. 657. Ἀ. 1 ἑ.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐμπορευομένους ἀνηλίκους ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἄρθρα 632 καὶ 633 ὁρίζουσιν ἐμπορικάς. Ἀ. 2. 3. Ἑ. 114.

(α) Ὅρα ἄρθρ. 10, β΄. τοῦ περὶ ἑλλ. Ἰθαγενείας Ν.

4. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐμπορεύεται δημοσίως, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἀνδρός της. Ε. 5. 7. 65 έ. 113. 544-557. Πολ. 1003, 3.

5. Η δημοσίως ἐμπορευομένη γυνὴ δύναται, χωρὶς τῆς συναινέσεως τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριόν της· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην συνυποχρεόνει καὶ τὸν σύζυγον, ἂν ὑπάρχῃ μεταξύ των κοινότης ὑπαρχόντων. — Ἡ γυνὴ δὲν λογίζεται δημόσιος ἔμπορος, ὅταν λιανοπωλῇ μόνον τὰς πραγματείας τῆς ἐμπορίας τοῦ ἀνδρός της, ἀλλ' ὅταν αὐτὴ ἐμπορεύεται χωριστά. Πολ. 1003, 3. Ε. 4. 7.

6. Οἱ ἀνήλικοι ἔμποροι, οἱ μὲ ἄδειαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐφωδιασμένοι, δύνανται νὰ ὑποχρεόνουν καὶ ὑποθηκεύουν τὰ ἀκίνητά των κτήματα· δύνανται δὲ καὶ νὰ τὰ ἀπαλλοτριόνουν φυλάττοντες τὰς διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 457 καὶ ἐφεξῆς τοῦ πολιτικοῦ νόμου (α). Ε. 2. Πολ. 650 έ. 954, 1. 1003, 1. 1012 έ. 1088 έ.

7. Αἱ δημοσίως ἐμπορευόμεναι γυναῖκες δύνανται ἐπίσης νὰ ὑποχρεόνουν, ὑποθηκεύουν καὶ ἀπαλλοτριόνουν τὰ ἀκίνητά των. Μολαταῦτα τὰ διωμολογημένα προικῷα κτήματά των, ὅταν ἦναι ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμέναι, δὲν δύνανται μήτε εἰς ὑποθήκην νὰ τεθοῦν, μήτε νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν εἰ μὴ εἰς τὰς ὡρισμένας ἀπὸ τὸν πολιτικὸν νόμον περιπτώσεις, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεῖ διαγεγραμμένους τύπους. Ε. 4. 5.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

8. Πᾶς ἔμπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βιβλίων, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἓν βιβλίον ὀνομαζόμενον ἡμερολόγιον, παριστάνον ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν περιουσίαν καὶ τὰ χρέη του, τὰς ἐμπορικάς του ἐργασίας, τὰς συναλλαγματικάς του διαπραγματεύσεις, τὰς ἀποδοχὰς ἢ ὀπισθογραφήσεις, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι λαμβάνει ἢ πληρόνει

(α). Ὅρα Παρ. τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ περὶ τῶν ὑποθηκῶν Ν.

ἐφ' οἱῳδήποτε λόγῳ, καὶ φανερόνον κατὰ μῆνα τὸ ποσὸν τῆς οἰκιακῆς του δαπάνης. — Χρεωστεῖ νὰ θέτῃ εἰς φάκελλον τὰς ὁποίας λαμβάνει ἐπιστολὰς καὶ ν' ἀντιγράφῃ εἰς βιβλίον ὅσας ἐπιστέλλει. Πολ. 408 ἑ. 689. Ε. 9 ἑ. 84. 96. 102. 109. 117. 224. 587. 593. 594.

9. Χρεωστεῖ νὰ κάμνῃ κατ' ἔτος ἰδιόγραφον ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων του, καὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράφῃ κατ' ἔτος εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτου βιβλίον. Πολ. 1069. Ε. 10. 470 ἑ.

10. Τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ τῶν ἀ π ο γ ρ ά φ ω ν (*) βιβλίον πρέπει νὰ μονογραφῶνται καὶ νὰ θεωρῶνται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ —Τὸ πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιστολῶν βιβλίον δὲν ὑπόκειται εἰς ταύτην τὴν διατύπωσιν.—Ὅλα δὲ τὰ βιβλία πρέπει νὰ συντάσσωνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν χωρὶς ἄγραφα διαστήματα, χάσματα, ἢ παραπομπὰς εἰς τὸ περιθώριον. Ε. 9. 11. Πολ. 408. 416 ἑ.

(*) Γαλλ. ἀπογραφῶν

11. Τὰ βιβλία, τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἀνωτέρω 8 καὶ 9 ἄρθροις, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται, μονογραφῶνται καὶ θεωρῶνται εἴτε παρά τινος τῶν ἐμποροδικῶν, εἴτε παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ ἑνὸς τῶν παρέδρων του, κατὰ τὸν συνήθη τύπον, καὶ δωρεάν. — Οἱ ἔμποροι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν τὰ βιβλία ταῦτα ἐπὶ δέκα ἔτη.

12. Τὰ τακτικῶς συντεταγμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς. Πολ. 417 ἑ.

13. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ ἔχουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐφυλάχθησαν αἱ ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἠμποροῦν νὰ προσαχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρέξωσι πίστιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτά, μὴ ἀθετουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὡρισμένων. Ε. 587-594.

14. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐ μ φ ά ν ι σ ι ν (*) τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰ μὴ ὁσάκις πρόκειται περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, δ ι α λ ύ σ ε ω ς (**) ἑταιρίας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως. Ε. 15. 18 ἑ. 437.

(*) Γαλλ. ἀνακοίνωσιν (**) Γαλλ. διανομῆς

15. Διαδικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων (*) τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων. Ε. 12. 14. 16. 109. Πολ. 172.

(*) Γαλλ. διὰ νὰ ἐξαχθῶσι τὰ ἀφορῶντα .....χωρία

16. Ἐὰν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθη, ἐζητήθη ἢ διετάχθη, εὑρίσκωνται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύνανται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ νὰ διατάξουν ἕνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ νὰ κάμῃ ἔγγραφον ἔκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον. Ε. 15.

17. Ἐὰν ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβάλλονται ὡς παρεκτικὰ πίστεως, δὲν θέλει νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον. Πολ. 378 ἑ. 417. Π. Ν. 266.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἑταιριῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαφόρων ἑταιριῶν καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.

18. Τὸ ἑταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων. Ε. 14. 19 ἑ. 51 ἑ. 438. 458. 531. 586, 4.

19. Ὁ νόμος γνωρίζει τρία εἴδη ἐμπορικῶν ἑταιριῶν· τὴν ὁμόῤῥυθμον, τὴν ἑτερόῤῥυθμον καὶ τὴν ἀνώνυμον. Ε. 20 ἑ. 23-28 29. 37.

20. Ὁμόῤῥυθμος εἶναι ἡ συσταινομένη μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἑταιρικήν. Ε. 19. 21. 22 24. 39. 42. 43. 44. 438. 458.

21. Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἠμπορεῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν. Ε. 25. 29.

22. Οἱ ὁμόῤῥυθμοι συνεταῖροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως

εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένας παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ὅμως ἐπωνυμίαν. Ἐ. 20. 39. 41 ἑ.

23. Ἑτερόῤῥυθμος ἑταιρία εἶναι ἡ συσταινομένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων(*), καὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἁπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται ἑτερόῤῥυθμοι, ἢ καθ' ἑτεροῤῥυθμίαν συνεταῖροι. — Ἡ ἑταιρία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν, φέρουσαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων. Ἐ. 17. 24. 28. 38. 39. 42. 43. 44.

(*) Γαλλ. ἀλληλεγγύων καὶ ὑπευθύνων

24. Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλέγγυοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταςατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ διευθύνουν τὴν ἑταιρίαν, εἴτε εἷς ἢ τινες ἐξ αὐτῶν διὶ ὅλους, ἡ ἑταιρία εἶναι συγχρόνως ὁμόῤῥυθμος ὡς πρὸς αὐτούς, καὶ ἑτερόῤῥυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἁπλῶς χρηματοδότας.

25. Τ' ὄνομα ἑτεροῤῥύθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν. Ἐ. 21. 29.

26. Ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αὗται δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατέθεσεν, ἢ ὤφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν. Ἐ. 33.

27. Ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ κἀμμίαν πρᾶξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας οὐδὲ κατ' ἐπιτροπήν. Ἐ. 23. 28.

28. Ὁ ἑτερόῤῥυθμος συνεταῖρος, ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς ὁμοῤῥύθμους συνεταίρους εἰς ὅλα τὰ χρέη καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας. Ἐ. 23. 26. 27.

29. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν λαμβάνει ἑταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός. Ἐ. 21. 25. 30.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς. Ἐ. 29.

31. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινοὺς ἐπιτρόπους, μετακλητούς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους. Ἐ. 32.

32. Οἱ διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δὲ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς κάμμίαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλέγγυον ἐνοχὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας.

33. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίας, εἰμὴ καθ' ὅσον αὗται δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἑταιρίαν μετοχῆς των. Ἐ. 26.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας διαιρεῖται εἰς μερίδια, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότιμα. Ἐ. 29. 35. 36. 38.

35. Τὰ μερίδια δύνανται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνωνύμων ἀποδεικτικῶν. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ. Ἐ. 34. 36.

36. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἑταιρίας. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις γίνεται μὲ δηλοποίησιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του. Ἐ. 34. 35.

37. Ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἔγκρισις αὕτη πρέπει νὰ ἦναι κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων. Ἐ. 45.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτεροῤῥύθμων ἑταιριῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἑταιριῶν. Ἐ. 23. 34.

39. Αἱ ὁμόῤῥυθμοι ἢ ἑτερόῤῥυθμοι ἑταιρίαι πρέπει νὰ ἀποδεικνύωνται δι' ἐγγράφων δημοσίων, ἢ ἰδιογράφων, φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου. Πολ. 410. Ἐ. 20. 23. 41-44.

40. Αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι δὲν δύνανται νὰ συσταθοῦν, εἰμὴ διὰ δημοσίων ἐγγράφων. Ἐ. 29. 37. 45.

41. Κάμμία διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι δεκτὴ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὅρων παρὰ τοὺς εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα διαλαμβανομένους, οὔτε περὶ τῶν προβαλ-

λομένων λόγων, ὡς λεχθέντων δῆθεν πρὶν γενῇ, ἐνῷ ἐγίνετο ἢ ἀφοῦ ἔγεινε τὸ ἔγγραφον, ἂν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα φράγκων. Πολ. 300. 308. Ἐ. 39. 40.

42. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἑταιρίας κατάστημα, διὰ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον, καὶ τοιχοκολληθὲν νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Ἐὰν ἡ ἑταιρία ἔχῃ πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους νομοὺς, ἡ παράδοσις, ἡ ἀντιγραφὴ καὶ ἡ τοιχοκόλλησις τῆς περιλήψεως θέλουν γενῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἑκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς συνεταίρους· οὗτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἔλλειψιν καμμιᾶς αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός. Ἐ. 43. 44. Ὀ. 126,5.

43. Ἡ περίληψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρώνυμα, τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὄχι ὅμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρύθμων· τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρίας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὁποῖοι διωρίσθησαν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρίας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθησομένων χρημάτων κατὰ μερίδια ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἄρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει. Ἐ. 39. 41. 44. 46.

44. Ἡ περίληψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ἦναι δημόσια, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὅλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἐὰν ἡ ἑταιρία ἦναι ὁμόρρυθμος, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας συνεταίρων, ἂν ἦναι ἑτερόρρυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μή. Ἐ. 20. 23. 43.

45. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον καὶ νὰ μένῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἐ. 37. 42.

46. Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησις ἑταιρίας τινὸς πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων· — Ἡ δήλωσις αὕτη καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἑταιρίας τινὸς πρὸ τῆς προθεσμίας, τῆς διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ὡρισμένης εἰς τὸ καταστατικὸν ἔγγραφον, πᾶσα ἀλλαγὴ ἢ παραίτησις συνεταίρων, πᾶσα νέα συνομολογία, πᾶς νέος ὅρος, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 42, 43 καὶ 44 διαλαμβανομένας. — Ἡ παράλειψις τῶν διατυπώσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ 42 ἄρθρου.

47. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τριῶν εἰδῶν ἑταιριῶν, ὁ νόμος γ ν ω ρ ί ζ ε ι (*) τὰς μετοχικὰς ἐμπορικὰς ἑταιρίας. Ἐ. 48 ἑ.

(*) Γαλλ. ἀναγνωρίζει

48. Αἱ ἑταιρίαι αὗται ἀποβλέπουν μίαν ἢ περισσοτέρας ἐπιχειρήσεις ἐμπορικάς· τὰ ἀντικείμενα τῶν ἑταιριῶν τούτων, ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν, ἡ περὶ τὴν μετοχὴν ἑκάστου ἀναλογία, καὶ αἱ λοιπαὶ συνθῆκαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνίας.

49. Αἱ μετοχικαὶ ἑταιρίαι ἠμποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἢ καὶ διὰ μαρτύρων, ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν. Ἐ. 8. 15. 17. 109.

50. Αἱ μετοχικαὶ ἐμπορικαὶ ἑταιρίαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἑταιριῶν ὡρισμένας διατυπώσεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν μεταξὺ συνεταίρων διαφορῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.

51. Πᾶσα μεταξὺ συνεταίρων διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἑταιρίας, κρίνεται ἀπὸ διαιτητάς. Πολ. 105. 108. Ἐ. 18ἑ. 52.

52. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν δύναται νὰ γενῇ ἔκκλησις, ἢ αἴτησις πρὸς ἀ κ ύ ρ ω σ ι ν (*), ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ἡ ἔκκλησις εἰσάγεται εἰς τοὺς ἐφέτας. Πολ. 106. 117. 737 ἑ. 806 ἑ.

(*) Γαλλ. ἀναίρεσιν

53. Ὁ διορισμὸς τῶν διαιτητῶν γίνεται — δι᾿ ἐγγράφου

συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἰδιογράφου· — δι᾽ ἐγγράφου ἐξωδίκου· — Διὰ συναινέσεως γενομένης ἐπὶ δικαστηρίου. Πολ. 24. 108. 111.

54. Ἡ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προθεσμία προσδιορίζεται παρὰ τῶν διαδίκων συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τῶν διαιτητῶν· καὶ, ἂν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνοῦν, προσδιορίζεται παρὰ τῶν δικαστῶν. Πολ. 111.

55. Ὅταν εἷς ἢ καὶ περισσότεροι τῶν συνεταίρων δὲν θέλουν νὰ διορίσουν διαιτητὰς, οἱ διαιτηταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν αὐτεπαγγέλτως. Ἐ. 54. 60. Πολ. 110.

56. Οἱ διάδικοι παραδίδουν εἰς τοὺς διαιτητὰς τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματά των, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως. Ἐ. 59. Πολ. 114.

57. Ὅστις τῶν συνεταίρων ἀναβάλλει τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς παράδοσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων, προσκαλεῖται νὰ τὰ παραδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. Ἐ. 58. 59.

58. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρατείνουν τὴν περὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐγγράφων προθεσμίαν. Ἐ. 57. 59.

59. Ἂν δὲν ἔγινε παράτασις προθεσμίας, ἢ ἂν ἡ νέα προθεσμία παρῆλθεν, οἱ διαιτηταὶ δικάζουν ἐπὶ (*) τῇ βάσει τῶν παραδεδομένων ἤδη ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων. Ἐ. 56. Πολ. 614. 615. 617.

(*) Γαλλ. μόνῃ

60. Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας, οἱ διαιτηταὶ διορίζουν ἐπιδιαιτητὴν, ἂν δὲν διωρίσθη εἰς τὸ συνυποσχετικόν· ἂν δὲ οἱ διαιτηταὶ διαφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ ἐπιδιαιτητὴς διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν. Ἐ. 55. Πολ. 110.

61. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρέπει νὰ ἦναι αἰτιολογημένη· παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· ἀποκαθίσταται ἐκτελεστὴ χωρίς τινος τροπολογίας, καὶ ἀντιγράφεται εἰς τὰ βιβλία, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὁποῖος χρεωστεῖ νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἁπλοῦν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθέσεως. Πολ. 182. 183. Ἐ. 119.

62. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις εἶναι κοιναὶ εἰς τὰς χήρας καὶ

τοὺς κληρονόμους τῶν συνεταίρων, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα (*). Ἐ. 63. 64.

(*) Γαλλ. τοὺς δικαιοδόχους αὐτῶν

63. Ἂν εἰς διαφοράν τινα πηγάζουσαν ἀπὸ ἐμπορικὴν ἑταιρίαν, ἐνάγωνται ἀνήλικα, ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως, παραδεχόμενος διαίτησιν ἀνέκκλητον. Ἐ. 2. 3. 6. 52. 64. 114.

64. Πᾶσα ἀγωγὴ κατὰ συνεταίρων μὴ ἐκκαθαριςῶν, κατὰ χηρῶν καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος δικαίωμα (*), παραγράφεται πέντε ἔτη μετὰ τὴν προθεσμίαν, ἢ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας, ἂν τὸ ἔγγραφον τὸ προσδιορίζον τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἢ τὸ τῆς διαλύσεως ἑτοιχοκολλήθη καὶ κατεχωρίσθη κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42, 43, 44 καὶ 46, καὶ ἂν, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διατυπώσεως ταύτης, ἡ παραγραφὴ δὲν διεκόπη ὡς πρὸς αὐτοὺς διὰ δικαστικῆς τινος καταδιώξεως. Ἐ. 43. 46. 108. 155. 189. 430-434.

(*) Γαλλ. δικαιοδόχου αὐτῶν,

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων.

65. Πᾶσα περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων ἀγωγὴ κινεῖται, ἀνακρίνεται καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου βιβλ. Γ'. τίτλ. Ε, κεφ. Ϛ', τμῆμ. 3, καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας μέρος δεύτερον, βιβλ. Α. τίτλ. Ζ'. Ε. 4. 5. 7. 66 ἑ. 557 ἑ. Πολ. 676. 681. 588,6.

66. Πᾶσα ἀπόφασις διατάσσουσα σωματικὴν διάστασιν, ἢ διάζευξιν μεταξὺ συζύγων, ὁ εἷς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρ. 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένας διατυπώσεις· ἐν ἐλλείψει τούτου, οἱ δανεισταὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπήν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀιαιρέσωσι πᾶσαν ἐκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ο. 126. 5. 202. Πολ. 235 ἑ. 677. 680.

67. Παντὸς γαμικοῦ συναλλάγματος μεταξὺ συζύγων,

ὁ εἷς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του, εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ πινάκιον συμφώνως μὲ τὸ αὐτὸ ἄρθρον. — Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ τα ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησαν προίκειον διοίκησιν. Ε. 68 ἑ. 126,5. 292. Πολ. 677. 680.

68. Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἤθελε γενῆ τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται, καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράβλεψις ἔγεινε κατὰ δολίαν συνεννόησιν. Ὁ. 202.

69. Πᾶς σύζυγος ὅστις, ἔχων χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα ἢ συνεζευγμένος ὢν ὑπὸ προίκειον διοίκησιν, θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχεται τὴν ἐμπορίαν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἑνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἐμπορίαν του· ἄλλως, ἂν συμβῇ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δόλιος χρεωκόπος. Ε. 437. 593.

70. Ἡ αὐτὴ κοινοποίησις θέλει γενῆ, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὅλων τῶν συζύγων ὅσοι, ἔχοντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένοι ὄντες ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ἤθελον μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἐμπόρου, καθ' ἣν στιγμὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος. Ε. 1. 67. 69.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων.

71. Χρηματιστήριον εἶναι ἡ κατ' ἄδειαν τοῦ Βασιλέως γινομένη συνάθροισις τῶν ἐμπόρων, πλοιάρχων, κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν. Ε. 72 ἑ. 585,2. 607. 613.

72. Ἡ ἔκβασις τῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον γινομένων διαπραγματεύσεων καὶ συναλλαγῶν προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς, τῶν πραγματειῶν, τῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ναύλων, τῶν διὰ γῆς ἢ δἰ ὕδατος ἀγωγίων, τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων, τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι δεκτικὰ τιμήσεως. Π. Ν. 407. 585.

73. Αἱ διάφοροι αὗται τιμαὶ ἀποδεικνύονται παρὰ τῶν κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ἀςυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένους τύπους. Ἐ. 74 ἑ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

74. Ὁ νόμος γνωρίζει ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεσολαβοῦντας πράκτορας τοὺς κολλυβιστὰς καὶ τοὺς μεσίτας. Ἐ. 71 ἑ. 75 ἑ. Ἀ. 2. 3. Π. Ν. 231.

75. Κολλυβισταὶ καὶ μεσῖται ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει χρηματιστήριον· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ἐ. 72.

76. Οἱ νομίμως καταστημένοι κολλυβισταὶ ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ μεσολαβοῦν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων δεκτικῶν τιμήσεως· νὰ πραγματεύωνται διὰ λογαριασμὸν ἄλλου συναλλαγματικὰς ἢ γραμμάτια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορευτέον ἔγγραφον, καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμήν των. — Οἱ κολλυβισταὶ δύνανται συνάμα μετὰ τῶν μεσιτῶν νὰ κάμνουν διαπραγματεύσεις καὶ μεσιτείας περὶ πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς μεταλλικῶν ὑλῶν· ἔχουν δὲ μόνοι αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεικνύουν τὰς τιμάς των. Ἐ. 73. 78. 81. 109. 181. 186.

77. Οἱ μεσῖται διαιροῦνται εἰς — μεσίτας ἀσφαλειῶν, — μεσίτας πραγματειῶν, — μεσίτας διερμηνευτὰς καὶ ὁδηγοὺς (*) πλοίων, — μεσίτας μετακομίσεων διὰ γῆς ἢ δἰ ὕδατος. Ἐ. 332. 79. 78. 80. 73. 96 ἑ.

(*) Γαλλ. ναυλωτὰς

78. Οἱ πραγματειῶν μεσῖται, οἱ νομίμως καταστημένοι, ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ πραγματειῶν μεσιτείας καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμήν των· μετέρχονται δὲ συνάμα μετὰ τῶν κολλυβιστῶν τὴν περὶ μεταλλικῶν ὑλῶν μεσιτείαν. Ἐ. 76. 109.

79. Οἱ ἀσφαλειῶν μεσῖται συνάμα μετὰ τῶν συμβολαιογράφων συντάσσουν τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συμβόλαια ἢ τὰ ἀσφαλιστικὰ, μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλίςρων δι' ὅλας τὰς διὰ θαλάσσης ἢ ποταμῶν πορείας. Ε. 72. 77. 81. 332 ἑ.

80. Οἱ διερμηνευταὶ καὶ ὁ δ η γ ο ὶ (*) τῶν πλοίων μεσῖται κάμνουν τὰς περὶ ναυλώσεως μεσιτείας· ἔχουν προσέτι μόνοι τὸ δικαίωμα, ὁσάκις συμπέσῃ διαφορὰ καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, νὰ μεταφράζουν δηλοποιήσεις, ναυλωτικὰ, φορτωτικὰ, παντοδαπὰ συμβόλαια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορικὸν ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου ἡ μετάφρασις ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία, καὶ τελευταῖον νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου.—Εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς καὶ καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, θέλουν χρησιμεύει μόνοι ὡς διερμηνευταὶ εἰς ὅλους τοὺς ξένους, οἷον πλοιάρχους, ἐμπόρους, εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων καὶ εἰς πάντα ἄλλον ναυτικόν.

(*) Γαλλ. ναυλωταὶ

81. Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, δύναται, ἂν τὸ ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἐπιτρέπῃ, νὰ ἦναι συγχρόνως κολλυβιστὴς καὶ πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτης διερμηνευτὴς καὶ ὁδηγὸς πλοίων. Ε. 77.

82. Οἱ μεσῖται τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ κατὰ νόμον κατεστημένοι, ἔχουν μόνοι εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύνανται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκπληροῦν ἐνταυτῷ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁ δ η γ ο ῦ (*) πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79 καὶ 80.

(*) Γαλλ. ναυλωτοῦ

83. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν κολλυβισταὶ ἢ μεσῖται, ἂν δὲν ἀπεκατεςάθησαν. Ε. 89. 437. 604 ἑ.

84. Οἱ κολλυβισταὶ (*) χρεωστοῦν νὰ ἔχουν ἓν βιβλίον, φέρον τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 ὁρίζει διατυπώσεις.—Ὀφείλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ

κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρεισγραφὰς, παραπομπὰς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα, ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν. Πολ. 408, 3. 416 ἑ. Ἐ. 8 ἑ.

(*) Γαλλ. καὶ οἱ μεσῖται

85. Κἀνεὶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζιτικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν.—Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς κἀμμίαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρισιν.—Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγγελέων αὐτοῦ. Ἐ. 73. 86 ἑ. 110 ἑ. Α. 2. 3.

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητὴς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσολαβεῖ. Ἐ. 87.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἄρθρων ἐπιφέρει καθαίρεσιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ τρισχίλια φράγκα· τοῦτο δὲ δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἔχοντας ἀγωγήν. Ἐ. 88. Ποιν. 302 ἑ. Πολ. 849 ἑ.

88. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης, καθῃρημένος δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ πλέον τὸ ἔργον του.

89. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης πτωχεύσας, καταδιώκεται ὡς χρεωκόπος. Ἐ. 83. 437. 584.

90. Δι' ἰδιαιτέρων διοικητικῶν διαταγμάτων θέλει κανονισθῇ πᾶν ὅ, τι ἀνάγεται εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν καὶ τὴν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλου κυριότητα μεταβίβασιν τῶν ἐθνικῶν γραμματίων. Ἐ. 72.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόχων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.

91. Παραγγελιοδόχος εἶναι, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν

του ἢ ὑπὸ εταιρικὸν ὄνομα πρὸς λογαριασμὸν ἑνός τινος παραγγελέως. 'Ε. 18. 92 ἑ. 96 ἑ. 103 ἑ. 285. 575. 576. Π. Ν. 391, 1. Πολ· 695. ἑ.

92. Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδόχου, ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινὸς, προσδιορίζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΓ'.

93. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶ πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πόλιν διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς λογαριασμὸν παραγγελέως τινὸς, ἔχει, πρὸς ἀπόληψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων καὶ ἐξόδων, προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἂν εὑρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον, ἢ ἄν, πρὶν εἰσέτι φθάσωσι, δύναται νὰ ἀποδείξῃ διὰ φορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιαστηρίου ἐγγράφου, τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἀποστολήν των. Πολ. 940. 941, 7. 'Ε. 94. 95. 100. 102. 106. 222. 308. 576.

94. Ἂν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν καὶ παρεδόθησαν πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς τόκους κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως. 'Ε. 93. Πολ. 940. 941.

95. Κἀνὲν δάνειον, καμμία προκαταβολὴ ἢ πληρωμὴ, γενομένη ἕνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων ἢ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου, διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον ἢ θεματοφύλακα, ἂν δὲν συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΖ'. περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ. (α) 'Ε. 93. 94.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

96. Ὁ παραγγελιοδόχος, ὅστις ἀναδέχεται τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν, χρεωστεῖ νὰ καταγράφῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα (*) τῶν

(α) Ὅρα Παρ. τὸν περὶ ἐνεχύρου Ν.

πραγματειῶν, πρόσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἴτησις. Ἐ. 8 ἑ. Πολ. 408. 416 ἑ.

(*) Γαλλ. τὴν δήλωσιν τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποσότητος

97. Εἶναι ἐγγυητὴς, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ὡρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ ὅτι ἐμποδίσθη ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως. Ἐ. 99. 101. 102. 104.

98. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας ἢ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθη τὸ ἐναντίον, ἢ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις. Ἐ. 97. 98. 101-103. 108.

99. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνει τὰς πραγματείας. Ἐ. 97-98.

100. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφοῦ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ ἢ τοῦ ἀποστολέως, π ε ρ ι ο δ ε ύ ο υ ν, (*) ἂν δὲν συνεφωνήθη τὸ ἐναντίον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν. Ἐ. 97 ἑ. 101-103. 108.

(*) Γαλλ. ὁδεύουν

101. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου. Ἐ. 102. 105.

102. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ ἐκφράζῃ — τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος ἢ τὸ ποσὸν τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων, — τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδή. — Πρέπει νὰ φανερώνῃ — τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, δ ι ὰ (*) τοῦ ὁποίου ἡ μετακομιδὴ γίνεται, ἂν ὑπάρχῃ, — τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ πραγματεῖαι διευθύνονται, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου, — τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου, — τὴν ἕνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν. — Ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀποστολέως ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου. — Φέρει δὲ

εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς βιβλίον ἀριθμημένον καὶ μονογραφημένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα, καὶ κατὰ συνέχειαν. Πολ. 403. 416 ἑ. Ἐ. 8 ἑ. 96. 101. 105.

(*) Γαλλ. διὰ μεσολαβήσεως

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

103. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν μετακομιζομένων (*) πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως. — Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως. Ἐ. 91 ἑ. 96 ἑ. 98. 326. Π. Ν. 385. 391. 610.

(*) Γαλλ. μετακομιστέων

104. Ἂν ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγεινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν προθεσμίαν, ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς βραδυπορίας. Ἐ. 97.

105. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγήν. Ἐ. 101. 102. 106. 108.

106. Ἂν συμβῇ ἀποποίησις ἢ διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἡ κατάστασις αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ δοκιμαστῶν, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κάτωθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς.—Τὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι καὶ ἑπομένως νὰ μετακομισθῶσιν εἰς δημόσιον ἀποδοχεῖον. — Δύναται καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἰσότιμον τοῦ ἀγωγίου. Ἐ. 93 ἑ. Πολ. 291 ἑ. 891 ἑ.

107. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἁμαξῶν. Π. Ν. 385. 391.

108. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγὴ περὶ ἀπωλείας ἢ ἀβαρίας τῶν πραγματειῶν παρα-

γράφεται ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γενομένων ἀποστολῶν μετὰ ἓξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ μετὰ ἓν ἔτος (*) ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε νὰ γενῇ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας, ἢ ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ παράδοσις αὐτῶν, ἂν πρόκειται περὶ ἀβαρίας· ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε συμβῇ ἀπάτη ἢ ἀπιστία. Ἐ. 64. 97-99. 103. 107. 155. 189. 430 ἑ.

(*) Γαλλ. μετὰ ἓν ἔτος,

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.

109. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται — διὰ δημοσίων ἐγγράφων, — δι' ἰδιογράφων, — διὰ σημειώσεως ἢ λογαριασμοῦ κολλυβιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, ὑπογεγραμμένου ἐν τάξει παρὰ τῶν συναλλαττομένων, — διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου, — διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, — διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλαττομένων, — διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελ κρίνει δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν. Πολ. 396 .. 407 ἑ. 408, 3. 412. 416. ἑ. Ἐ. 8 ἑ.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ περὶ παραγραφῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

§. 1. Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς

110. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται εἰς ἕνα τόπον διὰ νὰ σταλῇ εἰς ἄλλον. — Πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένη καὶ νὰ φανερώνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ πληρώσῃ, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, τὸ εἰς χρήματα, εἰς πραγματείας διὰ λογαριασμοῦ ἢ καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· γίνεται δὲ εἰς διαταγὴν τρίτου τινὸς ἢ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ. — Πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ, ἂν ἦναι πρώτη,

δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ. (α) Ε. 112. 118. 137. 139. 147 ε. 129 ε. Α. 2. 6. 7.

111. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πρὸς ἕνα τινὰ καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ ἐκδοθῇ κατὰ διαταγὴν καὶ εἰς λογαριασμὸν τρίτου τινός. Ε. 115.

112. Λογίζεται ἁπλῆ ὑπόσχεσις πᾶσα συναλλαγματική, περιέχουσα ὑποβολὴν ὀνόματος, ἰδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου ὅθεν ἐξεδόθη ἢ ἔνθα πρέπει νὰ πληρωθῇ. Ε. 169. 187. Α. 6. Π. Ν. 247.

113. Αἱ συναλλαγματικαὶ αἱ ὑπογεγραμμέναι παρὰ γυναικῶν ὑπάνδρων ἢ ἀγάμων, μὴ ἐμπορευομένων δημοσίως, δὲν ἰσχύουν ὡς πρὸς αὐτὰς εἰμὴ ὡς ἁπλῆ ὑπόσχεσις. Α. 6. Ε. 1. 4. 5. 7.

114. Αἱ παρ' ἀνηλίκων μὴ ἐμπόρων ὑπογεγραμμέναι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἄκυροι ὡς πρὸς αὐτούς, φυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν συναλλαττομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1312 τοῦ πολιτικοῦ κώδηκος. Ε. 2. 3. 6. 63.

§. 2. Περὶ προβλέψεως.

115. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ παρ' ἐκείνου εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ θέλει ἐκδοθῇ· ὁ κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ὅμως ἐκδότης μένει πάντοτε προσωπικῶς ὑπεύθυνος μόνον πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους καὶ πρὸς τὸν κομιστήν. Ε. 111. 117.

116. Ὑπάρχει πρόβλεψις, ἐὰν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστεῖ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοὐλάχιστον ἴσην μὲ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς. Ε. 115. 179.

117. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν καὶ εἶναι ἀπόδειξις ταύτης ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους. — Εἴτε γενῇ ἀποδεκτὴ ἡ συναλλαγματική, εἴτε μή, μόνος ὁ ἐκδότης χρεωστεῖ, γενομένης ἀρνήσεως, ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους αὕτη ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν προθεσμίαν της· εἰ δὲ μή, ὀφείλει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν

(α) Ὅρα Παρ. Ν. χαρτοσήμου Δ. 27 Δεκ. 1836.

της, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γενῇ μετὰ τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας. Ε. 118 ἑ. 168· 170.

§. 3. Περὶ ἀποδοχῆς.

118. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς τινος εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς αὐτῆς. Ε. 121 ἑ. 128. 136 ἑ. 140. 143 ἑ.

119. Ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς ἀποδεικνύεται δὶ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ. Ε. 120. 126. 156. 163 ἑ. 173 ἑ. 448.

120. Ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωςοῦν ἀμοιβαίως νὰ ἀσφαλίσουν δὶ ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. — Ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος εἰμὴ μ' ἐκεῖνον μόνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη. Ε. 118. 177 ἑ.

121. Ὁ ἀποδεχόμενος τὴν συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται ν' ἀ ν α κ α λ έ σ ῃ τ ὴ ν ἀ π ο δ ο χ ή ν τ ο υ (*), οὐδ' ἂν ὁ ἐκδότης ἤθελε περιπέσῃ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς εἰς πτώχευσιν, χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἠξεύρῃ. Ε. 136. 137. 138. 148. 163. 437.

(*) Γαλλ. νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τῆς ἀποδοχῆς ἀποκατάστασίν του

122. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένη· δηλοῦται δε διὰ τῆς λέξεως δ ε κ τ ή. Πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ἦναι πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, καὶ μετὰ μῆνα ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ καταστaίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὡρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

123. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον παρ' ἐκεῖνον ὅπου διατρίβει ὁ ἀποδέκτης, πρέπει νὰ σημειώνῃ τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς. Ε. 143 ἑ. 173 ἑ.

124. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ ὑπὸ συνθήκας. δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

125. Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται, ἅμα ἐμφανιζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. — Ἂν μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη ἢ ἀναπόδεκτος, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστήν.

§. 4. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.

126. Γενομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπέρ τινος τῶν ὀπισθογράφων ν' ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικήν. — Ἡ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος. Ε. 119. 158 ἑ. 173 ἑ. 187.

127. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ χωρὶς ἀναβολὴν τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει.

128. Ἂν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ, δὲν τὴν δεχθῇ, ὁ κομιστὴς αὐτῆς διατηρεῖ πάντα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ὀπισθογράφων δικαιώματά του, ἂν καὶ ἤθελον γενῇ ἄλλαι κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχαί. Ε. 118. 160.

§. 5. Περὶ τῆς προθεσμίας.

129. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωταῖ ἐν ὄψει·

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας μετὰ ἕνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας	ἀπὸ τῆς ὄψεως.
μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας μετὰ ἕνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας	ἀπὸ τῆς χρονολογ.

εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν· — εἰς πανήγυριν. Ε. 144. 160. 122. 130. 132. 133. 134.

130. Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ πληρόνεται ἅμα ἐμφανισθῇ.

131. Ἡ προθεσμία συναλλαγματικῆς τινος πληρωτέας
μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
μετὰ ἕνα ἢ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὄψεως,
μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνηθείας
προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 126. 174.

132. Ἡ συνήθεια εἶναι τριακονθήμερον χρόνου διάστημα, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς. — Οἱ μῆνες εἶναι ἀπαράλλακτοι, ὡς ὁρίζονται εἰς τὸ Γρηγοριανὸν μηνολόγιον. Ἐ. 144 ἑ.

133. Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει ἡ πανήγυρις, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη δὲν διαρκῇ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας. Ἐ. 129. 161 162.

134. Ἂν ἡ προθεσμία ἡμέρα τῆς συναλλαγματικῆς ἦναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονήν. Ἐ. 161. 162.

135. Πᾶσα πρὸς χάριν, ἐξ εὐνοίας, καθ' ἔθος ἢ κατὰ τοπικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν καταργεῖται. Ἐ. 157. 161 ἑ.

§. 6. Περὶ ὀπισθογραφήσεως.

136. Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως. Ἐ. 137 ἑ. 140. 159, 187. 281. 313. 583.

137. Ἡ ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη. Ἐ. 110. 138.

138. Ἡ ὀπισθογράφησις ἂν δὲν ἔγινε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἁπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ. Ἐ. 583 ἑ.

139. Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ τὰς ὀπισθογραφήσεις. Π. Ν. 256.

§. 7. Περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου.

140. Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, παραδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφήσαντες συναλλαγματικήν τινα, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστήν. Ἐ. 110. 118. 121. 136. 187.

§. 8. Περὶ τριτεγγυήσεως.

141. Ἐκτὸς τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρχει καὶ ἡ τριτεγγύησις, ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐ. 118. 140. 142. 187.

142. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη δίδεται διὰ τρίτου τινὸς, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δὲ ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγύησιν ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις, καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιςὴν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτὸς ἂν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως πως. Ἐ. 140. 146 ἑ. 170. 171. 189.

§. 9. Περὶ τῆς πληρωμῆς.

143. Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρόνωνται μὲ νομίσματα τοιαῦτα, ὁποῖα εἶναι τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα. Ἐ. 144. 160. 173 ἑ. 187.

144. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς. Ἐ. 129. 146. 161.

145. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς τὴν προθεσμίαν της καὶ χωρὶς τινος ἐναντιώσεως, θεωρεῖται νομίμως ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης. Ἐ. 129. 149.

146. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ βιασθῇ εἰς τὸ νὰ δεχθῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμήν.

147. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης, ἢ τετάρτης κτλ. συναλλαγματικῆς ἰσχύει, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ. ἀναφέρῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀκυροῖ τὰς λοιπάς. Ἐ 110. 148.

148. Ὅστις πληρώσῃ δευτέραν, τρίτην, ἢ τετάρτην συναλλαγματικὴν, χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ἐκείνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀποδοχή του, δὲν ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ (*) κομιςοῦ τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐ. 110. 121. 147.

(*) Γαλλ. τρίτου

149. Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ ὅταν ὁ κομιστὴς πτωχεύσῃ. Πολ. 920, 3. Ἐ. 145. 150. 437.

150. Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον αὕτη ἀνήκει, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ.

151. Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ἦτον ἤδη ἀποδεδεγμένη, ἢ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ. πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, καὶ ὑπὸ ἐγγύησιν. Ἐ. 152. 155.

152. Ἐὰν ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, ἀποδεδεγμένην ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμφανίσῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην κτλ., ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, ἀφοῦ ἀποδείξῃ διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητά του, καὶ δώσῃ ἐγγυητήν. Ἐ. 155.

153. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ἐὰν, ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, δὲν εἰσακουσθῇ, δύναται νὰ διατηρήσῃ ὅλα τὰ δικαιώματά του δι' ἐγγράφου διαμαρτυρίας. — Ἡ διαμαρτυρία αὕτη πρέπει νὰ γενῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους κατὰ τὰς κατωτέρω διατυπώσεις, καὶ προθεσμίας, τὰς περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 165 ἑ. 162 ἑ. 173 ἑ.

154. Ὁ κύριος τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν τούτου ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀπὸ ὀπισθογράφου πρὸς ὀπισθογράφον μέχρι τοῦ ἐκδότου τῆς συναλλαγματικῆς· τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ κυρίου τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς.

155. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 151 καὶ 152 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβύνει μετὰ τρία ἔτη, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἔγεινεν ἐπὶ δικαστηρίου κάμμία αἴτησις ἢ καταδίωξις. Ἐ. 189.

156. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 158. 163. 173 ἑ.

157. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ παρατείνουν δι' ἀναβολῆς τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. Πολ. 197. Ἐ. 135. 161.

§. 10. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.

158. Ἡ συναλλαγματικὴ, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου ἢ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων· ἡ παρέμβασις καὶ ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειόνωνται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ὑπ' αὐτό. 'Ε. 126. 174.

159. Ὅστις ἐξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καθήκοντα.—Ἂν ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ ἔγεινεν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου, ὅλοι οἱ ὀπισθογράφοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης· ἂν ἔγεινεν ὑπέρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ἀπαλλάττονται οἱ μετ' αὐτὸν ὀπισθογράφοι. — Ἂν ὑπάρχῃ συνδρομὴ πολλῶν εἰς τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς τινος, προτιμᾶται ὅστις ἀπαλλάττει περισσοτέρους. — Ἂν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκδοθῇ ἐξ ἀρχῆς ἡ συναλλαγματικὴ, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγινε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, προβάλλῃ τὴν πληρωμὴν, προτιμᾶται παντὸς ἄλλου. 'Ε. 119. 160.

§. 11. Περὶ δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ κομιστοῦ.

160. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, ἐκδεδομένης εἰς τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης, καὶ πληρωτέας εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, εἴτε ἐν ὄψει, εἴτε μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς· ἄλλως, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ, ἂν οὗτος εἶχε κάμῃ πρόβλεψιν. — Ἡ προθεσμία εἶναι ὀκταμηνιαία ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς τὰς διευθυνομένας ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας· καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰ Γαλλικὰ καταστήματα, τὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχοντα. — Ἡ προθεσμία εἶναι ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μέχρι

τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ. — Εἶναι ὡσαύτως ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας ἀπὸ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν. — Ἡ προθεσμία εἶναι διετὴς διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας ἀπὸ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Γαλλικὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὴν ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. — Ἐκπίπτουν ὡσαύτως τοῦ δικαιώματος τῆς πληρωμῆς οἱ φέροντες συναλλαγματικὴν ἐν ὄψει, ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, μῆνας ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἐκδεδομένην εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, καὶ πληρωτέαν εἰς ξένους τόπους, ἂν δὲν ζητήσουν τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνωτέρω ὡρίσθησαν δι' ἑκάστην ἀπόστασιν. — Αἱ ἀνωτέρω ὀκταμηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου. — Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν βλάπτουν τὰς ἐναντίας συνομολογίας αἱ ὁποῖαι ἤθελον γενῆ μεταξὺ τοῦ λήπτου, τοῦ ἐκδότου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀπισθογράφων. Πολ. 541. Ἐ. 118 ἑ. 125. 126. 143. 166. 187.

161. Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας. Ἐ. 129. 133.

162. Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ. — Ἂν ἡ ἡμέρα αὕτη ἦναι κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν. Ἐ. 133 ἑ. 173 ἑ. 184 ἑ.

163. Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, οὔτε ὁ θάνατος ἢ ἡ πτώχευσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι ἐκδεδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κομιστὴν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν. — Ἂν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν

πτωχεύσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του. Ε. 119. 156. 173 ἑ. 448.

164. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφαλίσεως, ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἑκάστου τῶν ὀπισθογράφων, ἢ συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου Ἐ. 140 ἑ. 153. 165. 172.

165. Ἐὰν ὁ κομιστὴς κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του κατὰ μόνου τοῦ παραχωρητοῦ αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαμαρτυρικὸν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του δὲν ἀπέχῃ πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων. — Ἂν ἡ κατοικία τοῦ παραχωρητοῦ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦτο, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα καθ' ἑκάστην ἀπόστασιν δύο ἥμισυ μυριαμέτρων. Ε. 164 ἑ. 171 ἑ.

166. Ἐὰν κατὰ συναλλαγματικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ πληρωθοῦν εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλικῆς ἠπείρου Εὐρώπην, γενῇ διαμαρτυρικὸν, οἱ ἐκδόται καὶ οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Γαλλίαν, καταδιώκονται ἐντὸς τῶν ἑξῆς προθεσμιῶν· — ἐντὸς δύο μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Κόρσικαν, τὴν Ἔλβαν, τὴν Καπραίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ὁμόρους μὲ τὴν Γαλλίαν ἐπικρατείας· — ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης πληρωτέας· — ἐντὸς ἓξ μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς· — ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας· — ἐντὸς δύο ἐτῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. — Αἱ προθεσμίαι αὗται θέλουν φυλάττεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας ἀγωγὰς κατὰ τῶν

ἐκδοτῶν καὶ ὀπισθογράφων, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένας Γαλλικὰς ἐπαρχίας. — Αἱ ἀνωτέρω ἑξαμηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου. Ἐ. 164. 167 ἑ. 171 ἑ.

167. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐνάγῃ συνάμα τούς τε ὀπισθογράφους καὶ τὸν ἐκδότην, ἔχει ὡς πρὸς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαληφθείσας προθεσμίας. — Ἕκαςος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ μέρος ἢ συνάμα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν. — Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τούτους ἄρχεται τὴν ἐπιοῦσαν τῆς χρονολογίας, τὴν ὁποίαν φέρει ἡ πρὸς αὐτοὺς κλῆσις τοῦ δικαστηρίου. Ἐ. 165 ἑ. 168.

168. Ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει συναλλαγματικῆς, ἢ τῆς εἰς μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας ἢ μῆνας ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς χάνει πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων. Ἐ. 160. ἑ. 171.

169. Οἱ ὀπισθογράφοι δὲν δύνανται ὡσαύτως νὰ κινήσουν κἀμμίαν περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴν κατὰ τῶν παραχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. Ἐ. 160 ἑ. Πολ. 561.

170. Χάνουν ὡσαύτως ὅ,τε κομιστὴς καὶ οἱ ὀπισθογράφοι πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐκδότου, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ κομιστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνάξῃ εἰμὴ μόνον ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῆ. Ἐ. 115. 160 ἑ. 171.

171. Αἱ κατὰ τοῦ κομιστοῦ συνέπειαι τῆς εἰς τὰ προηγούμενα τρία ἄρθρα ὁριζομένης ἐκπτώσεως παύουν ἂν ὁ ἐκδότης ἤ τις τῶν ὀπισθογράφων μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν περὶ τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον κλήσεως ὡρισμένων προθεσμιῶν, ἔλαβε διὰ λογαριασμοῦ, συμψηφισμοῦ ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προσδιωρισμένα χρήματα, ὁ δὲ κομιστὴς ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τῶν εἰρημένων δικαιώματά του. Ἐ. 168 ἑ.

172. Ἐκτὸς τῶν ὁρισθεισῶν διατυπώσεων περὶ τῆς πρὸς ἐγγύησιν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ μεσεγγυήσῃ λόγῳ ἐξασφαλίσεως τα κινητὰ πράγματα τοῦ ἐκδότου, τῶν ἀποδεκτῶν καὶ τῶν ὀπισθογράφων. Πολ. 1034. 1035. Ἐ. 164 ἑ.

§. 12. Περὶ τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

173. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν γίνεται παρὰ δύο συμβολαιογράφων, ἢ παρ' ἑνὸς συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, ἢ παρ' ἑνὸς κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων. — Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνων, οἵτινες σημειοῦνται εἰς τὴν συναλλαγματικὴν διὰ νὰ πληρώσουν χρείας καλούσης, εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ἀνεδέχθη τὴν πληρωμὴν διὰ παρεμβάσεως· ὅλα δὲ ταῦτα δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου. — Ὅταν ἡ δήλωσις τῆς κατοικίας ἦναι πλαστὴ, γίνεται πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐρευνητικὸν ἔγγραφον. Ἐ. 119. 162 ἑ. 175. 184. 187. 189. 448.

174. Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγεγραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὀπισθογραφήσεις, τὰς ἐκεῖ σημειωμένας συστάσεις, καὶ τὴν περὶ πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κλῆσιν·—καὶ νὰ φανερόνῃ,—ἂν ἦναι παρὼν ἢ ἀπὼν ὁ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ·—τὰ αἴτια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἠδύνατο ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀποδοχήν.

175. Κἀνὲν ἄλλο ἔγγραφον τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐκτὸς τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐφεξῆς ἀναφερομένης περιστάσεως ὡς πρὸς τὰς παραπεσούσας συναλλαγματικάς.

176. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ κλητῆρες ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῶν διαμαρτυρικῶν, καὶ νὰ τὰ καταχωρίζουν ὁλόκληρα καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς ἐπὶ τούτου βιβλίον ἠριθμημένον, καὶ μονογραφη-

μένον, καὶ συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὡρισμένους περὶ τῶν εὑρετηρίων τύπους· ἄλλως, καθαιροῦνται καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἐξόδων, ζημιῶν καὶ τόκων τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Ο. 192. 193. 200. 203.

§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.

177. Η ἐπισυναλλαγὴ ἐκτελεῖται διὰ ἐπισυναλλαγματικῆς. Ε. 180. 187.

178. Η ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐκδότου ἢ παρ' ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, τὰ ἔξοδά του καὶ τὴν ὁποίαν πληρόνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς. Ε. 110.

179. Η ἐπισυναλλαγματικὴ κανονίζεται ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκδότην ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη· ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δὲ, ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπεστάλη, ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν, πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ πληρωμὴ ἐκτελεῖται. Ε. 71 ἑ. 181.

180. Η συναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμὸν ἐπιστροφῆς.

181. Ο ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, καθ' ἧς ἔγεινεν ἡ διαμαρτυρία. — Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἄλλα νόμιμα ἔξοδα, οἷον τὰ τραπεζιτικὰ δικαιώματα, τὰ μεσιτικὰ, τὰ τῆς σημάνσεως, καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα. — Πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ (*) ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς. — Πρέπει νὰ ἦναι ἐπικυρωμένος παρ' ἑνὸς κολλυβιστοῦ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει κολλυβιστὴς, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων. — Πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὸν ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικὸν, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ. — Ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἀποτείνεται πρός τινα τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικὸν, ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἦτον πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη.

(*) Γαλλ. ἐπισυναλλαγματικὴ

182. Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς. — Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον διαδοχικῶς, καὶ ἐξοφλεῖται ὁριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότου. Ἐ. 178. 182. 186.

183. Δὲν ἠμποροῦν νὰ συσσωρευθοῦν πολλαὶ ἐπισυναλλαγαί. Καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται, εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

184. Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 162. 173. 187.

185. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων, δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας κινηθῇ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

186. Δὲν χρεωστεῖται πληρωμὴ ἐπισυναλλαγῆς, ἐὰν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς δεν συνοδεύεται μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 181 διαλαμβανόμενα πιστοποιητικὰ κολλυβιστῶν ἢ ἐμπόρων. Ἐ. 181.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

187. Ὅλαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι — τὴν προθεσμίαν, — τὴν ὀπισθογράφησιν, — τὸ ἀλληλέγγυον, — τὴν τριτεγγύησιν, — τὴν πληρωμὴν, — τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, — τὴν διαμαρτυρίαν, — τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, — τὴν ἐπισυναλλαγὴν ἢ τοὺς τόκους, — ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, φυλαττομένων ἀκεραίων τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προβλέπουν τὰ ἄρθρα 636, 637 καὶ 638, ἀναφερομένων διατάξεων. Ἐ. 110. 129. 136. 140 ἑ. 153. 160 ἑ. 173 ἑ. 184. 189. Α. 6 ἑ.

188. Τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ φανερόνῃ — τὴν πληρωτέαν ποσότητα, — τὄνομα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, — τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γενῇ, καὶ — τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ. Α. 6 ἑ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῆς.

189. Πᾶσα ἀγωγὴ, ἀφορῶσα συναλλαγματικὰς ἢ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπόρους ἢ τραπεζίτας, ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθη καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθη διʼ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου. — Μολαταῦτα χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ βεβαιώσουν, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἴτησις, ἐνόρκως, ὅτι δὲν ὀφείλουν πλέον τίποτε, αἱ δὲ χῆραι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα, ὅτι ἀδόλως νομίζουν ὅτι δὲν χρεωστεῖται πλέον τίποτε. Ε. 120. 155. 187.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πλοίων.

190. Τὰ πλοῖα εἶναι ἐκ τῶν κινητῶν· ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὰ χρέη τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκεῖνα, ὅσα κατὰ νόμον ἔχουν προνόμιον. Ε. 191. 197. 280. Α. 8.

191. Ἔχουν δὲ προνόμιον, καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων κατὰ τὴν ὁποίαν κατέχουν τάξιν τὰ ἑπόμενα χρέη· — α΄. τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον γενῇ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων. — β΄. τὰ ναυαγωγικὰ, τὰ χωρητικότητος, ἐλλιμενίσεως καὶ ἀγκυροβολίου τέλη· — γ΄. ὁ μισθὸς τοῦ φύλακος καὶ τὰ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου ἔξοδα, ἀφʼ ἧς ἡμέρας εἰσέλθη εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ· — δ΄. τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν ὅπου ὑπάρχουν ἐναποτεθειμένα τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια· — ε΄. τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου διάπλου καὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα προσορμίσεως τοῦ πλοίου, πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀρμένων καὶ ἐξαρτίων του ἔξοδα· — ς΄. οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν πλοιάρχου καὶ πληρώματος· — ζ΄. τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διʼ ἀνάγκας

τοῦ πλοίου δοθέντα εἰς τὸν πλοίαρχον δάνεια, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ἤθελε πωλήσει ὁ πλοίαρχος διὰ ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου· — ή. τὰ εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τοὺς προμηθευτὰς καὶ τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου χρεωστούμενα χρήματα, ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἐξέπλευσεν εἰσέτι· καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δανειστὰς διὰ προμήθειαν, ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν, ἂν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἤδη· — θ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἁρμένων καὶ τῶν ἐξαρτίων δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου γινόμενα ναυτικὰ δάνεια· — ί. τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, τῶν ἁρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ἐφοπλίσματος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν χρεωστούμενα ἀσφάλιστρα· — ιά. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς, ἕνεκα μὴ παραδόσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβασθεισῶν πραγματειῶν, διὰ τὰς ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος γενομένας ἐπὶ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἀβαρίας. — Οἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιεχόμενοι δανεισταὶ θέλουν διανέμει μεταξύ των τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα, χωρίς τινος πρὸς ἀλλήλους προτιμήσεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν, ἂν δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς τελείαν πληρωμήν. Ε. 332. 577.

192. Τὸ προνόμιον, τὸ διδόμενον εἰς τὰ χρέη τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σημειωθέντα, δὲν ἰσχύει, ἂν τὰ χρέη ταῦτα δὲν δικαιολογῶνται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον· — ά. τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου· — 6'. τὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα δικαιώματα, διὰ νομίμων ἐξοφλητικῶν τῶν εἰσπρακτόρων· — γ'. τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1, 3, 4, καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 191 σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου· — δ'. οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος, διὰ τοῦ ναυτολογίου, ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς γραφείου· — έ. τὰ γινόμενα δάνεια καὶ ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἤθελον πωληθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν ἐκδεδομένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ βεβαιωμένων ἀπὸ

ἐγγράφους ἐκθέσεις, ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ ἀποδεικνυούσας τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων· — ϛ'. ἡ δι ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν πώλησις τοῦ πλοίου καὶ αἱ πρὸς ἐφοπλισμὸν, ἐξάρτισιν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν, τιμολογίων ἢ καταγραφῶν, θεωρημένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐκδεδομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τῶν ὁποίων ἓν ἀντίγραφον θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὸν ἀπόπλουν· — ζ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ὁπλίσματος καὶ τῆς ἐξαρτίσεως πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενόμενα ναυτικὰ δάνεια ἀποδεικνύονται διὰ συναλλαγμάτων συμβολαιογραφικῶν ἢ ἰδιογράφων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα θέλουν παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας του· — η'. τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται εἴτε διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων, εἴτε δι ἀποσπασμάτων ἐξηγμένων ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἀσφαλείας μεσιτῶν· — θ'. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς ἀποδεικνύονται δι ἀποφάσεων δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν.

193. Τὰ προνόμια τῶν δανειστῶν σβέννυνται ὄχι μόνον διὰ τῶν γενικῶν περὶ διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν μέσων, ἀλλὰ καὶ διὰ δικαστικῆς πωλήσεως, γενομένης κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἑπομένου τμήματος· ἢ ἄν, μετὰ πώλησιν ἑκούσιον, τὸ πλοῖον τελειώσῃ ἕνα διάπλουν ὑπὸ τ' ὄνομα καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ χωρὶς νὰ γενῇ κἀμμία ἀντίστασις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. Ε. 194. 196. 197.

194. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελείωσεν ἕνα διάπλουν, ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῆ εἰς δύο διαφόρους λιμένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου. Ὅταν, μὴ προσορμισθέντος τοῦ πλοίου εἰς ἄλλον λιμένα, ἤθελον παρέλθει ἑξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα κατάπλου, ἢ ὅταν τὸ πλοῖον, μακρόν τινα πλοῦν ἐπιχειρῆσαν, ἤθελε διαπλεύσει πλέον τῶν ἑξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ γενῇ κἀμμία ἀπαίτησις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ.

195. Η ἑκούσιος πώλησις τοῦ πλοίου πρέπει νὰ γίνεται

ἐγγράφως, εἴτε διὰ ἐπισήμων, εἴτε δι᾽ ἰδιογράφων συμβολαίων. Γίνεται δὲ περὶ ὅλου ἢ καὶ μέρους μόνον τοῦ πλοίου προσωρμισμένου ἢ διαπλέοντος. Ἐ. 226, 3.

196. Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἑκούσιος πώλησις πλοίου τινὸς δὲν βλάπτει τοὺς δανειστὰς τοῦ πωλητοῦ· ἑπομένως, καὶ γενομένης τῆς πωλήσεως, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τίμημα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστάς, οἵτινες δύνανται, ἂν τὸ κρίνουν εὔλογον, καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν. Ἐ. 190, 193.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.

197. Πάντα τὰ πλοῖα δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ νὰ πωληθῶσι διὰ τοῦ δικαστηρίου· τὰ δὲ προνόμια τῶν δανειστῶν ἐξαλείφονται κατὰ τὰς ἑξῆς διατυπώσεις. Ἐ. 191, 215. Πολ. 885.

198. Δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ κατάσχεσις πλοίου εἰμὴ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους πρόσκλησιν. Πολ. 866. Ἐ. 199.

199. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ γίνεται πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅταν μέλλῃ νὰ κινηθῇ γενικὴ κατ᾽ αὐτοῦ ἀγωγή.—Ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ γενῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἐὰν τὸ δάνειον ἦναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα κατα τὸ ἄρθρον 191 ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου.

200. Ὁ κλητὴρ σημειόνει εἰς τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν, — τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ δανειστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ· — τὸ ἀποδεικτικόν, δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος κινεῖται· — τὴν ζητουμένην ποσότητα· — τὴν παρὰ τοῦ δανειστοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας ἐντὸς τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον· — τὰ ὀνόματα τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου· — τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· — σημειόνει προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἀκάτια, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμοφόδια καὶ τὰς ζωοτροφίας· — διορίζει φύλακα. Πολ. 143. Ἐ. 204.

201. Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ κρατηθέντος πλοίου διαμένῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ὁ διώκων τὴν κατάσχεσιν χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀντίγραφον τῆς ἀφορώσης τὴν κατάσχεσιν ἐκθέσεως, καὶ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων.—Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πλοίου δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, αἱ κοινοποιήσεις καὶ αἱ κλήσεις διευθύνονται πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, διὰ τοῦ παριστῶντος τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ τὸν πλοίαρχον· εἰς δὲ τὴν τριήμερον προθεσμίαν προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ λόγον δύο ἡμισυ μυριομέτρων (πέντε λευγῶν) χάριν τῆς μέχρι τῆς κατοικίας του ἀποστάσεως. Ἂν ἦναι ξένος καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, αἱ κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις δίδονται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ 69 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

202. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον χωρῇ πλέον τῶν δέκα τόνων, γίνονται τρεῖς διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις περὶ τῶν πωλουμένων πραγμάτων. — Αἱ διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις γίνονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὴν κυριωτέραν πλατεῖαν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις καταχωρίζεται εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ κατάσχεσις· καὶ ἂν ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ, εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τοῦ νομοῦ. .Π 207.

203. Ἐντὸς τῶν δύο ἡμερῶν, τῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ γνωστοποίησιν, κολλῶνται προγράμματα—εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τοῦ κατασχεθέντος πλοίου·—εἰς τὴν κυριωτέραν πύλην τοῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰσήχθη ἡ ἀγωγή·—εἰς τὴν πλατεῖαν, καὶ τὸ παράλιον ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον.*

204. Αἱ διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις καὶ τὰ προγράμματα πρέπει νὰ φανερόνουν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐνάγοντος·—τὰ ἀποδεικτικά, δυνάμει τῶν ὁποίων οὗτος ἐνάγει·—τὴν ὀφειλομένην ποσότητα·—τὴν κατ' ἐκλογὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσ-

ωρισμένον·—τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου·—τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καί, ἂν ἦναι ὡπλισμένον ἢ ὁπλίζεται ἤδη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου·—τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου·—τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται κείμενον ἢ ἐπ' ἀγκύρας·—τὸ ὄνομα τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνάγοντος·—τὸν ὅρον τῆς ἐκτιμήσεως·—τὰς ἡμέρας καθ' ἃς εἶναι δεκταὶ αἱ πλειστηριάσεις.

205. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα γίνονται αἱ πλειστηριάσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα σημειωθεῖσαν ἡμέραν.—Ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς ἐξακολουθεῖ παραδεχόμενος τὰς πλειστηριάσεις μετὰ τὸ κήρυγμα ἀφ' ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, εἰς ἡμέραν ῥητήν, προσδιωρισμένην διὰ διατάγματος αὐτοῦ.

206. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα τὸ πωλούμενον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπερθεματίσαντα καὶ τελευταῖον πλειστηριαστήν, ἅμα σβεσθῶσι τὰ φῶτα, χωρὶς ἄλλην τινὰ διατύπωσιν.—Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατακύρωσιν ἅπαξ ἢ δὶς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· αἱ ἀναβολαὶ αὗται δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται. Πολ. 899.

207. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀκάτια, λέμβους ἢ ἄλλα πλοῖα δέκα τόνων χωρητικότητος ἢ ἔτι μικρότερα, ἡ κατακύρωσις τελειόνει ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τούτου δηλοποίησις τρεῖς ἐφεξῆς ἡμέρας εἰς τὸ παράλιον, καὶ κολληθῇ εἰς τὸν ἱστόν, ἢ ἐν ἐλλείψει ἱστοῦ εἰς ἄλλο μέρος καταφανὲς τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πύλην τοῦ δικαστηρίου· πρέπει ὅμως πάντοτε νὰ παρέλθουν ὀκτὼ καθαραὶ ἡμέραι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς πλοιαρχίας· ὁ πλοίαρχος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρ' οὗ τινος ἀνήκει τὰς ἀποζημιώσεις του. Ε. 221.

209. Οἱ διὰ κατακυρώσεως ἀγορασταὶ πλοίων ὁποιουδήποτε μεγέθους χρεωστοῦν νὰ πληρώσουν τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερον τιμὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἢ νὰ τὴν παραδώσουν ἀνεξόδως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἄλλως, συλλαμβάνονται καὶ φυλακίζονται.—Μὴ γενομένης τῆς πληρωμῆς ἢ τῆς παραδόσεως, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς πώλησιν, καὶ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ

γενῇ νέα γνωστοποίησις καὶ μοναδικὸν πρόγραμμα, κατακυροῦται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης διὰ φυλακίσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος τῶν ζημιῶν, τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων.

210. Αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ τινων πραγμάτων τοῦ πλοίου αἰτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται καὶ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατακυρώσεως.— Ἂν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ αἰτήσεις ἔγειναν μετὰ τὴν κατακύρωσιν, μεταβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς ἀνακοπὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων. Πολ. 911.

211. Ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ δικαιολογήματά του. — Ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἐπίσης τριήμερον προθεσμίαν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ· ἡ δὲ δικάσιμος τῆς ὑποθέσεως γνωστοποιεῖται δι' ἁπλῆς κλήσεως.

212. Αἱ ἀνακοπαὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὰς μετὰ τὴν κατακύρωσιν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι πλέον δεκταί. Πολ. 936.

213. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν κλῆσιν, ἥτις ἤθελε γενῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος δανειστοῦ ἢ παρὰ τοῦ κυρίου τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων (*)· τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἐνεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμμεθέξουν.

(*) Γαλλ. τοῦ τρίτου εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας ἔγινεν ἡ κατάσχεσις

214. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται μεταξὺ μὲν τῶν ἐχόντων προνόμιον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 191, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των. — Ἕκαστος τῶν καταταχθέντων δανειστῶν λογίζεται κατατεταγμένος ὡς πρός τε τὰ κεφάλαια, καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα.

215. Τὸ ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ χρέους γενομένου χάριν

τοῦ μελετωμένου διάπλου· καὶ εἰς ταύτην ὅμως τὴν περίπτωσιν ἡ περὶ τοῦ χρέους τούτου ἐγγύησις ἐμποδίζει τὴν κατάσχεσιν. — Τὸ πλοῖον λογίζεται ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ ἤδη ἀνὰ χεῖρας τὰ πρὸς τὸν διάπλουν ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Πολ. 1031.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.

216. Πᾶς ἰδιοκτήτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ πλοιάρχου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὸ πλοῖον καὶ τὴν αποστολήν. — Ἡ εὐθύνη παύει μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. Ε. 191. 221 ἑ. 286 ἑ. 353. 405. 407.

217. Οἱ ἰδιοκτῆται πλοίων παρεσκευασμένων πρὸς πόλεμον, δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἀδικημάτων καὶ διαρπαγῶν, τῶν πραττομένων ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν πολεμιστὰς ἢ παρα τοῦ πληρώματος, εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς ποσότητος, περὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ἦναι μέτοχοι ἢ συναίτιοι τῶν τοιούτων. Ε. 223.

218. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται ν' ἀποβάλῃ τὸν πλοίαρχον. Δὲν χρεωστεῖ δὲ πρὸς αὐτὸν κάμμίαν ἀποζημίωσιν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ περὶ τούτου ἔγγραφος συμφωνία.

219. Ἐὰν ὁ ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ἦναι συνιδιοκτήτης τοῦ πλοίου, δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰσοτίμου αὐτῆς κεφαλαίου. — Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται παρὰ δοκιμαστῶν, διωρισμένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

220. Καθ' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίου τινὸς, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῶν πλειόνων· τὴν δὲ πλειονοψηφίαν ἀποτελεῖ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς, ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του. — Ἡ κατὰ πλειστηριασμὸν πώλησις τοῦ πλοίου δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν μετεχόντων ἐμοῦ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος ἐναντία συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ πλοιάρχου.

221. Πᾶς πλοίαρχος ἢ λέμβαρχος, ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πλέον ἐλαφρῶν. Ἐ. 216 ἑ. 230. 236 ἑ. 241. 298. 353. 405. 407. 435. Ἀ. 3.

222. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἀναδέχεται τὴν μετακομιδὴν καὶ δίδει περὶ τούτων ἀπόδειξιν, ἥτις ὀνομάζεται φορτωτικόν. Ἐ. 226. 228. 230. 289. 281. 420.

223. Ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ συστήσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ μισθώσῃ τοὺς ναύτας καὶ πάντας τοὺς τοῦ πληρώματος· μολοντοῦτο χρεωστεῖ νὰ πράττῃ ταῦτα ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς ἰδιοκτήτας, ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἐ. 217. 250.

224. Ὁ πλοίαρχος ἔχει βιβλίον ἠριθμημένον καὶ μονογραφημένον παρ' ἑνὸς τῶν ἐμποροδικῶν, ἤ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἑνὸς τῶν παρέδρων του. — Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειόνονται, — τὰ κατὰ τὸν διάπλουν ληφθέντα μέτρα, — τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράδοσιν λογαριασμοῦ, ἢ εἰς ἀπαίτησιν ὁποιανδήποτε. Πολ. 408,1. 415. Ἐ. 8 ἑ. 242. 397.

225. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, πρὶν φορτώσῃ, νὰ φροντίσῃ, ὥστε νὰ γείνῃ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του, κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν περὶ τούτου κανονισμῶν. — Ἡ περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἔκθεσις παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς δίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον. Π. Ν. 590. Ἐ. 226. 297. 430.

226. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου, — τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, — τὸ τῆς ἐθνικότητος, — τὸ ναυτολόγιον (α), — τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλω-

(α) Ὅρα Παρ. Α. Ναυτιλιακοὶ Ν. ἄρθρ. 37 τοῦ Δ. 15

τικὰ, — τὰς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθέσεις, — τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως. Ε. 273. 281. 195. 222. 225. 228. 250.

227. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ εὑρίσκεται αὐτοπροσώπως ἐντὸς τοῦ πλοίου, ὅταν εἰσέρχεται εἰς λιμένας, κόλπους, ἢ ποταμοὺς, ἢ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τούτων. Ε. 231. 238. 241.

228. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω τέσσαρα ἄρθρα διαλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ παντὸς συμβεβηκότος πρὸς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου. Ε. 221. 222. 229. 230. 257.

Δεκ. 1836 Δ. 6 Αὔγ. 1834 περὶ τοῦ ναυτολογίου τῶν ἑλλ. ἐμπορικῶν πλοίων.

1. Ἕκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστεῖ νὰ κρατῇ, κατὰ τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουν σημειοῦσθαι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοὶ, ναῦται, ὑπηρέται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἑκάστου λιμένος, ὅπου ἤθελεν ἐλλιμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν. — Θέλει σημειώνει ἀκριβῶς εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν, αὔξησιν, ἢ ἐλάττωσιν τοῦ πληρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐὰν, ἐξεταζομένου τοῦ ναυτολογίου ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ἀποδειχθῇ ἔλλειψίς τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ δικαιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάζῃ αὕτη τὰ περὶ τούτου, καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός της.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λιμένων, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει πληρώνεσθαι παρὰ τῶν πλοιάρχων, κατὰ τὴν χωρητικότητα τῶν πλοίων, ἓν λεπτὸν εἰς κάθε τόνον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἥμισυ λεπτὸν εἰς τὸν τόνον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Η εἴσπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρ-

229. Ὁ πλοίαρχος εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἥτις ἤθελε συμβῆ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθείσας πραγματείας, χωρὶς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ. — Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἀγχιπλοΐαν. Ἐ. 103 ἑ. 107. 222. 228. 230. 236.

230. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης, εἰμὴ ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἐβιάσθη ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως.

231. Ὁ πλοίαρχος καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν λέμβων, διευθυνόμενοι πρὸς τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἐκπλεύσωσι, δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν διὰ πολιτικὰ χρέη, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ χρεῶν, γενομένων πρὸς τὸν μέλλοντα πλοῦν· καὶ εἰς ταύτην ὅμως τὴν

χῶν, καὶ θέλει σημειοῦσθαι εἰς τὰ βιβλία των, ὅπου σημειοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ᾽ αὐτῶν γενόμεναι εἰσπράξεις.

Ἀρ. ΠΛΟΙΟΝ ΚΛΑΣΕΩΣ

Ναυτολ. τοῦ πλοίου

διὰ ταξεῖδι Ἀρ.
ὀνομαζομένου, τόνων ἑλληνικῶν
ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικ. ὡπλισμένου μὲ
ἀνήκοντος εἰς καὶ προσδιωρισμένου διὰ

Ἀρ.	Βαθμ.	Ὄν. ἐπ·	Πατρὶς καὶ διαμονὴ	Ἡλικ.	ἀνάστημα πρόσωπον ὀφθαλμοὶ	συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρχ.	Παρατηρήσεις.

Ὁ ὑποσημειούμενος πλοίαρχος ὑποχρεοῦμαι, ὑπὸ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους, νὰ μὴ συγχωρήσω εἰς κἀνὲν ἄτομον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δηλοῦσθαι ὄπισθεν τοῦ παρόντος ναυτολογίου ἀπὸ τοὺς προξένους καὶ ἀντιπροξένους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν δυνάμεων, εὑρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γένει ἡ ἔξοδος.

Ἐν τῇ 183

Ὑπογραφὴ τοῦ πλοιάρχου Ὁ Λιμενάρχης.

περίπτωσιν δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν ἂν δώσουν ἐγγύησιν. Ἐ. 215 Πολ. 840 ἑ. 999. 1030. 1045 ἑ.

232. Ὁ πλοίαρχος, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν εὑρισκόμενος, δὲν δύναται, ἄνευ ῥητῆς ἀδείας των, νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ πανία, σχοινία καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸ πλοῖον, νὰ δανεισθῇ πρὸς τοῦτο χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον. Ἐ. 236. 321.

233. Ἐὰν ἀφοῦ τὸ πλοῖον ναυλωθῇ συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν, τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα ἔξοδα, ὁ πλοίαρχος εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν, μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφοῦ τοὺς κλητεύσῃ νὰ προσφέρουν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἠμπορεῖ διὰ ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον διὰ λογαριασμόν του ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ πλοῖον μεριδίου αὐτῶν. Ἐ. 322.

234. Ἐάν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, γενῇ χρεία ἐπισκευῆς ἢ τροφίμων, ὁ πλοίαρχος, ἀφοῦ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρὰ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται, λαβὼν τὴν ἄδειαν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, νὰ δανεισθῇ, ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου, νὰ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ πραγματείας, ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ἕνεκα τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν τοῦ πλοίου ἀπαιτουμένην ποσότητα. — Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ὁ παριστῶν αὐτοὺς πλοίαρχος, ὀφείλουν νὰ κρατήσουν λογαριασμὸν τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος πραγματειῶν, τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβιβάσεως ὑπάρχουσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κατάπλου. Ἐ. 72. 191. 236. 249. 298. 311 ἑ.

235. Ὁ πλοίαρχος, πρὶν ἐκπλεύσῃ ἀπὸ λιμένα ξένον ἢ τῶν Γαλλικῶν ἀποικιῶν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν λογαριασμὸν παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον καὶ περιέχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν ἀξίαν τῶν πραγματειῶν ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον, τὴν

ποσότητα τῶν ὁποίων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφιῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ἤθελεν ἐνεχυριάσει ἢ πωλήσει πραγματείας ἢ τροφὰς, ἢ ὅστις ἤθελε προσθέσει εἰς τοὺς λογαριασμούς του ἀβαρίας καὶ ἔξοδα πλαστὰ, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ὁπλίσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν. Ε. 222. 228. 229. 234. 298.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἡ χωρὶς ἐπὶ τούτου ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ε. 241. 297. 369. 390 ἑ.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθεὶς περί τινος πλοῦ, χρεωστεῖ νὰ τὸν τελειώσῃ· ἄλλως, πληρόνει πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ναυλωτὰς πᾶν ἔξοδον, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ε. 241. 252 ἑ.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρδους κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κανὲν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδιαίτερον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συνεφωνήθη τὸ ἐναντίον. Ε. 240. 251.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον περιεχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἴδιόν του λογαριασμὸν δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ ἐφ' οἱωδήποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ διασώσῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ χρήματα καὶ ὅσας ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων πραγματειῶν τοῦ φορτίου του δυνηθῇ· ἄλλως λογίζεται προσωπικῶς περὶ πάντων τούτων ὑπεύθυνος. — Ἐὰν τὰ οὕτω σωθέντα ἐκ τοῦ πλοίου πράγματα ἀπολεσθῶσιν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ὁ πλοίαρχος ἀπαλλάττεται πάσης εὐθύνης. Ε. 227. 237.

242. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν

ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του νὰ ὑποβάλῃ τὸ βιβλίον του εἰς θεώρησιν καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του.—Ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ φανερώνῃ—τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἀπόπλου,—τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε,—τὰ κατὰ τὸν διάπλουν συμβάντα,—τὰς συμβάσας εἰς τὸ πλοῖον ἀταξίας, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἀξιοσημείωτα περιστατικά. Ἐ. 224. 243 ἑ.

243. Ἡ ἔκθεσις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐμποροδικῶν ἐνώπιον τοῦ προέδρου (α).—Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, ἡ ἔκθεσις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην.—Ὁ παραλαβὼν τὴν ἔκθεσιν εἰρηνοδίκης, χρεωστεῖ νὰ τὴν διευθύνῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πλησιεστέρου ἐμποροδικείου· εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις αὕτη παρακατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

244. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος καταπλεύσῃ εἰς ξένον λιμένα, χρεωστεῖ να ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὸν ἔκθεσιν καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ πιστοποιητικὸν, ἀποδεικνύον τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

245. Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος ὑποχρεωθῇ νὰ προσορμισθῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα, χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τῆς ἐκεῖ προσορμίσεώς του.—Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην.—Ἐὰν ὁ λιμὴν, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἐβιάσθη νὰ προσορμισθῇ, ἦναι ξένος, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν (β).

246. Ὁ πλοίαρχος ὁ ναυαγήσας καὶ διασωθεὶς μόνος ἢ μετὰ μέρους τοῦ πληρώματος, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ἢ ἐν ἐλλείψει δικαστοῦ, ἐνώπιον πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἀρχῆς, νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, νὰ τὴν βεβαιώσῃ δι' ἐκείνων ἐκ τοῦ πληρώματος, ὅσοι, διασωθέντες, ἤθελον εὑρεθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβῃ ἀπόγραφον αὐτῆς. Ἐ. 247. 258. 302. 327. 350. 369. 410 ἑ.

247. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοιάρχου, ὁ δι-

(α) (β) Ὅρα Παρ. λέξει Ναυτιλία ἄρθρ. 57 τοῦ Δ. 15 Δεκ. 1836 περὶ ἀστυν. τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

καστὴς ἐξετάζει τοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ εἰ δυνατὸν, τοὺς ἐπιβάτας, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων.—Αἱ μὴ οὕτω βεβαιωμέναι ἐκθέσεις δὲν εἶναι δεκταὶ ὑπὲρ τοῦ πλοιάρχου, οὐδὲ παρέχουσι πίστιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς μόνον ὅταν ὁ ναυαγήσας πλοίαρχος διεσώθη μόνος εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔκαμε τὴν ἔκθεσίν του.—Ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἀντιδίκους τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐ. 246.

248. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἀποβιβάσῃ κἀμμίαν πραγματείαν, πρὶν κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, ἐπὶ ποινῇ ποινικῆς καταδιώξεως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος. Ἐ. 242.

249. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου ἐκλίπωσι, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, λαβὼν τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας κατ' ἰδίαν τρόφιμα, νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ κοινὸν, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν τιμήν των. Ἐ. 221. 234. 320.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος.

250. Οἱ ὅροι τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος παντὸς πλοίου ἀποδεικνύονται διὰ τῶν ναυτολογίων ἢ δι' ἰδιαιτέρων μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων συμφωνιῶν (α). Ἐ. 191, 6. 192, 4. 218. 221. 226. 238. 251 ἑ. 273 ἑ. 433. 434.

251. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος δὲν δύνανται, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, νὰ φορτώσουν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιαίτερόν των λογαριασμὸν κἀμμίαν πραγματείαν, χωρὶς ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ χωρὶς νὰ πληρώσουν ναῦλον, ἐκτὸς ἂν ἡ μεταξύ των συμφωνία δίδῃ εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον δικαίωμα. Ἐ. 239. 240.

252. Ἐὰν ὁ πλοῦς διεκόπη ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν, τοῦ πλοιάρχου ἢ τῶν ναυλωτῶν, πρὶν ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον, οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν

(α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 226. Ἐ.

τὸν μισθὸν τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ κρατοῦν πρὸς ἀποζημίωσιν τὰς γενομένας πρὸς αὐτοὺς προπληρωμάς. Ἐὰν δὲ προπληρωμαὶ δὲν ἐδόθησαν, λαμβάνουν πρὸς ἀποζημίωσιν ἓν μηνιαῖον τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ. — Ἐὰν ἡ διακοπὴ συνέβη ἀρξαμένου τοῦ πλοῦ, οἱ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν. — Οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τὸν συμφωνηθέντα μισθόν των καθ' ὅσας ὑπηρέτησαν ἡμέρας, καὶ προσέτι, πρὸς ἀποζημίωσιν, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν, τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβει κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦσαν μισθωμένοι.—Οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν προσέτι τὰ ἔξοδα τῆς μέχρι τοῦ τόπου ὅθεν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον ἐπιστροφῆς των, ἐκτὸς ἂν ὁ πλοίαρχος, οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ ναυλωταὶ ἢ ὁ φ ρ ο ν τ ι σ τ ή ς (*) τοὺς ἐπιβιβάσουν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐπανερχόμενον εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς των. Ἐ. 223. 253. 257 ἑ. 262. 265. 271. 304. 310. 349.

(*) Γαλλ. ἡ ναυτικὴ ἀρχὴ τοῦ λιμένος

253. Ἐὰν ἡ μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν ἔμελλε νὰ καταπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἐμπορία ἦναι ἀπηγορευμένη, ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθη κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως πρὶν ἐκπλεύσῃ, δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας, εἰμὴ ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, καθ' ἃς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου. Ἐ. 254. 261. 276 ἑ. 300. 350. 360. 387.

254. Ἐὰν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις ἢ ὁ ἐμπόδισις τοῦ πλοίου συμβῇ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμένοι λαμβάνουν ἡμιμίσθιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθόν των. Ἐ. 250. 253. 255.

255. Ἐὰν ὁ πλοῦς παραταθῇ, ἡ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ πλοῦν μισθωμένων ναυτῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως. Ε. 255. 256.

256. Ἐὰν τὸ φορτίον ἀποβιβασθῇ ἑκουσίως εἰς τόπον πλησιέστερον παρὰ τὸν εἰς τὸ ναυλωτικὸν σημειωμένον, δὲν γίνεται ἐκ τούτου καμμία πρὸς αὐτοὺς ἐλάττωσις. Ἐ. 255.

257. Ἐὰν οἱ ναῦται ἦναι μέτοχοι εἰς τὸν ναῦλον ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, δὲν χρεωστεῖται πρὸς αὐτοὺς καμμία ἀποζημίωσις, οὐδὲ μισθὸς διὰ τὴν ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως προξενηθεῖσαν διακοπὴν, ἀναβολὴν ἢ παράτασιν τοῦ πλοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ διακοπὴ, ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἀποζημιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ πλοίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν ναῦλον μετοχῆς των. Ἐὰν δὲ τοῦ ἐμποδίου αἴτιος ἦναι ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, εἶναι οὗτοι ὑπεύθυνοι τῶν πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα ἀποζημιώσεων. Ἐ. 228. 252 ἑ. 286 ἑ.

258. Ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, διαῤῥήξεως ἢ (*) ναυαγίας, ἂν τὸ πλοῖον καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖαι ἀπολεσθῶσι παντελῶς, οἱ ναῦται δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν καμμίαν περὶ μισθοῦ ἀπαίτησιν. Δὲν εἶναι ὅμως ὑπόχρεοι νὰ ἀποδώσουν τὰς λόγῳ μισθοῦ γενομένας πρὸς αὐτοὺς προπληρωμάς. Ἐ. 252.

(*) Γαλλ. καὶ

259. Ἐὰν διασωθῇ μέρος τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τοὺς δεδουλευμένους μισθούς των ἐκ τῶν ναυαγίων, τὰ ὁποῖα διέσωσαν. — Ἐὰν τὰ ναυάγια δὲν ἐξαρκοῦν, ἢ ἂν δὲν διεσώθησαν εἰμὴ πραγματεῖαι μόνον, λαμβάνουν τοὺς μισθούς των συμπληρωματικῶς ἐκ τοῦ ναύλου. Ἐ. 190. 191, 6. 192, 4. 261. 327. 428. 286.

260. Οἱ εἰς τὸν ναῦλον μέτοχοι ναῦται πληρόνονται μόνον ἐκ τοῦ ναύλου, κατ' ἀναλογίαν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος. Ἐ. 250. 286.

261. Καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι μισθωμένοι οἱ ναῦται, πληρόνονται διὰ ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσι πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγίων καὶ τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων. Ἐ. 253. 258.

262. Ὁ ναύτης λαμβάνει τὸν μισθόν του, τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται διὰ ἐξόδων τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀσθενήσῃ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἂν πληγωθῇ ὑπηρετῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐ. 263 ἑ. 400, 6.

263. Ὁ ναύτης τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται διὰ ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου ἐὰν πληγωθῇ μαχόμενος κατ' ἐχθρῶν ἢ κατὰ πειρατῶν. Ἐ. 262.

264. Ἐὰν ὁ ναύτης, ἀποβὰς τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας, πληγωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας του εἶναι εἰς βάρος του· ὁ δὲ πλοίαρχος δύναται καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ. Οἱ μισθοί του εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐ. 265. 266.

265. Ὅταν τις τῶν ναυτῶν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ἐὰν ἦτο μισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοί του λογίζονται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς του καὶ ὀφείλονται εἰς τοὺς κληρονόμους του. — Ἐὰν ἦτο μισθωμένος κατὰ πλοῦν, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ πρὶν φθάσῃ ἢ ἐνῷ εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα (*)· λαμβάνουν δὲ τὸ ὅλον τῶν μισθῶν του ἂν ἀποθάνῃ ἐπανερχόμενος. — Ἐὰν ὁ ναύτης ἦναι μέτοχος εἰς τὸν ναῦλον ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, ἀποδίδεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὸν ἀπόπλουν. — Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου ὅστις ἤθελε φονευθῇ ἀμυνόμενος περὶ τοῦ πλοίου, ἀποδίδονται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸν πλοῦν ἐὰν τὸ πλοῖον εὐοδωθῇ ἀσφαλῶς. Ἐ. 264. 266. 262. 263. 267.

(*) Γαλλ. τοῦ ἄνω πλοῦ

266. Ὁ ἐντὸς τοῦ πλοίου ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν καμμίαν περὶ πληρωμῆς τῶν λύτρων ἀπαίτησιν· λαμβάνει δὲ τὸν μισθὸν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐζωγρήθη καὶ ᾐχμαλωτίσθη. Ἐ 264. 265. 267. 269.

267. Ἐὰν ὁ ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης εἶχεν ἀποσταλῆ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὸν μισθόν του· ἂν δὲ τὸ πλοῖον εὐοδωθῇ ἀσφαλῶς ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ καὶ ἀποζημίωσιν περὶ τῶν λύτρων του. Ἐ. 265. 268.

268. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν ὁ ναύτης ἐστάλη κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου. — Ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἐὰν ὁ ναύτης ἐστάλη κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου ἢ τ ο ῦ (*) φορτίου.

(*) Γαλλ. καὶ τοῦ

269. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὁρίζεται εἰς ἑξακόσια φράγκα. — Ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων θέλουν γενῇ κατὰ τοὺς ὡρισμένους τύπους εἰς τοὺς περὶ ἐξαγορᾶς τῶν αἰχμαλώτων κανονισμοὺς τῆς κυβερνήσεως.

270. Πᾶς ναύτης, ὅστις ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἀπεβλήθη χωρὶς εὐλόγου αἰτίας, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἀποζημίωσιν. — Ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση μὲ τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ, ἐὰν ἡ ἀποβολὴ ἔγεινε πρὸ τοῦ ἀπόπλου. — Ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἴση μὲ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ, καὶ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς ἂν ἡ ἀποβολὴ ἔγεινε διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ. — Ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ εἰς κάμμίαν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων νὰ κάμῃ κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἀνταπαίτησιν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων. — Δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ὁ ναύτης ἀπεβλήθη πρὶν κλείσῃ τὸ ναυτολόγιον. — Ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀποβάλῃ ναύτην ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐ. 223. 215. 252.

271. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπέγγυα πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν. Ἐ. 191, 6. 192, 4. 280. 236. 428. 433.

272. Ὅλαι αἱ περὶ μισθοδοσίας, θεραπείας καὶ ἐξαγορᾶς τῶν ναυτῶν διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα. Ἐ. 221.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν ναυλωτικῶν καὶ τῶν ναυλώσεων.

273. Πᾶσα περὶ μισθώσεως πλοίου συμφωνία ὀνομαζομένη ναύλωσις, πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως καὶ νὰ φανερόνῃ — τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, — τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, — τὰ ὀνόματα τοῦ ναυλοῦντος καὶ τοῦ φορτωτοῦ, — τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ χρόνον τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν, — τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου, — ἂν ἡ ναύλωσις ἦναι μερικὴ ἢ ὁλική, — τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποζημίωσιν(*). Ἐ. 80. 191, 2. 226. 274. 286.

(*) Γαλλ. Ἐν περιπτώσει χρονοτριβῆς.

274. Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς ἐν περιπτώσει χρονοτριβ

6ῆς (*) φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν δὲν ὁρίζεται εἰς τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων, λαμβάνεται ὡς κανὼν ἡ τοπικὴ συνήθεια.

(*) Γαλλ. παρέλκουν αἱ ἀραιωμέναι λέξεις.

275. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη κατὰ μῆνα, ὁ ναῦλος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ἐ. 300.

276. Ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου συμβῇ ἀπαγόρευσις τῆς μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται, ἐμπορίας, αἱ συμφωνίαι διαλύονται, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ κἀνεὶς τῶν συναλλαττομένων εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων. — Ὁ φορτωτὴς χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ τὰ ἔξοδα τῆς εἰς τὸ πλοῖον φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν του. Ἐ. 253. 254. 277. 278. 299. 300. 350. 360. 387. 388.

277. Ἐὰν ἀκαταμάχητος δύναμις ἐμποδίζῃ προσκαίρως τὸν ἀπόπλουν, αἱ συμφωνίαι διαμένουσιν ἰσχυραὶ, καὶ αἰτήσεις περὶ ἀποζημιώσεων ἕνεκα τῆς χρονοτριβῆς δὲν δύνανται νὰ γενοῦν. — Αἱ συμφωνίαι διαμένουσιν ὡσαύτως ἰσχυραὶ, καὶ κάμμία αὔξησις ναύλου δὲν γίνεται, ἐὰν τὸ ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως ἐμπόδιον συμβῇ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ. Ἐ. 276.

278. Ὁ φορτωτὴς δύναται, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου, νὰ ἐκφορτώσῃ τὰς πραγματείας του δι' ἰδίων του ἐξόδων, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ τὰς φορτώσῃ πάλιν ἢ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν πλοίαρχον. Ἐ. 221. 276.

279. Ἐὰν ὁ λιμὴν, πρὸς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, ἦναι ἀποκλεισμένος, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, ἂν δὲν ἔχῃ διαταγὰς ἐναντίας, νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς ἕνα τῶν ἐκεῖ πλησίον λιμένων τῆς αὐτῆς δυνάμεως, ὅπου ἤθελεν εἶσθαι συγχωρημένος ὁ κατάπλους.

280. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια, ὁ ναῦλος καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖαι εἶναι ἀμοιβαίως ὑπέγγυα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν τῶν συναλλαττομένων. Ἐ. 191. 271. 315. 334.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.

281. Τὸ φορτωτικὸν πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ γένος, τὴν

ποσότητα καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων, καὶ νὰ περιέχῃ — τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ ἀποστολὴ γίνεται, — τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ πλοιάρχου, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, — τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου, — τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου. — Πρέπει προσέτι νὰ φέρῃ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ φορτωτικὸν δύναται νὰ ἦναι εἰς διαταγὴν πρὸς τὸν φέροντα, ἢ εἰς ὡρισμένον πρόσωπον. Ε. 93. 222. 226. 282 ἑ. 286. 344. 345. 418. 420. 576. 286. 139. 188.

282. Πᾶν φορτωτικὸν γίνεται τοὐλάχιστον τετραπλοῦν· — ἓν διὰ τὸν φορτωτὴν, — ἓν διὰ τὸν παραλήπτην τῶν πραγματειῶν, — ἓν διὰ τὸν πλοίαρχον, — ἓν διὰ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου. — Τὰ τέσσαρα πρωτότυπα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ καὶ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν φόρτωσιν τῶν πραγματειῶν. — Ὁ φορτωτὴς χρεωστεῖ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰ ἀφορῶντα τὰς φορτωθείσας πραγματείας ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνείων. Ε. 229.

283. Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντεταγμένον φορτωτικὸν παρέχει πίστιν μεταξὺ τῶν μετόχων τοῦ φορτίου, καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν. Ε. 352 ἑ.

284. Ὅταν ὑπάρχῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου φορτωτικῶν, τὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ πλοιάρχου παρέχει πίστιν, ἐὰν ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ· ἰσχύει δὲ τὸ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου ἐμφανιζόμενον, ὅταν ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ πλοιάρχου.

285. Πᾶς παραγγελιοδόχος ἢ παραλήπτης παραλαβὼν τὰς εἰς τὸ ναυτωλικὸν ἢ φορτωτικὸν σημειωμένας πραγματείας, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν εἰς τὸν ζητήσαντα αὐτὴν πλοίαρχον· ἄλλως, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων, καὶ ἀποζημιώσεων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν τῆς χρονοτριβῆς. Ε. 91 ἑ. 205.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τοῦ ναύλου.

286. Ἡ τιμὴ τῆς μισθώσεως παντὸς πλοίου ὀνομάζεται ναῦλος· κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συναλλαττομένων· ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ ἢ τοῦ φορτωτικοῦ, καὶ συμφωνεῖται δι᾽ ὅλον ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ πλοῦν ὁλόκληρον ἢ διὰ ῥητὸν χρόνου διάστημα, κατὰ τόνον, καθ᾽ ἑκατόλλιτρον, κατ᾽ ἀποκοπὴν, ἢ συλλογάδην, σημειουμένης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. Ε. 222. 226. 259. 260. 273. 281. 287 ἑ. 347. 386. 433. 434. 579.

287. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν προσφέρῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλας πραγματείας χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ναυλωτοῦ. — Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν, τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ ὁλοκλήρως ναυλωθέντος πλοίου. Ε. 288.

288. Ὁ ναυλωτὴς, ὁ μὴ φορτώσας ὅλας τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν διαλαμβανομένας πραγματείας, χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ ἀκέραιον τὸν ναῦλον δι᾽ ὁλόκληρον τὸ φορτίον, περὶ τοῦ ὁποίου συνεφώνησεν. Ἐὰν ὅμως φορτώσῃ περισσοτέρας, πληρόνει διὰ τὸν(*) περιπλέον ναῦλον ἀναλόγως τοῦ εἰς τὸ ναυλωτικὸν συμφωνηθέντος. Ἐὰν ὅμως ὁ ναυλωτὴς, χωρὶς νὰ φορτώσῃ τίποτε, διαλύσῃ τὴν περὶ τοῦ πλοῦ συμφωνίαν, πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρόνει λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμφωνημένου ναύλου δι᾽ ὁλόκληρον τὸ φορτίον. Ἐὰν τὸ πλοῖον λαβὸν ἤδη μέρος τοῦ φορτίου του, ἐξέπλευσε μὲ ἐλλειπὲς φορτίον, ὀφείλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ὁλόκληρος ὁ ναῦλος.

(*) Γαλλ. τὸ

289. Ὁ πλοίαρχος, ὁ παραστήσας τὸ πλοῖον ὡς χωρητικώτερον παρ᾽ ὅ,τι πραγματικῶς εἶναι, χρεωστεῖ ν᾽ ἀποζημιόνῃ τὸν ναυλωτήν.

290. Δὲν θεωρεῖται λάθος ὡς πρὸς τὴν δήλωσιν τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐὰν τὸ λάθος δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ τεσσαρακοστὸν μέρος τοῦ πλοίου, ἢ ἂν ἡ δήλωσις αὕτη εἰ-

και σύμφωνος μὲ τὸ περὶ καταμετρήσεως τοῦ πλοίου πιστοποιητικόν. Ε. 289.

291. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐφορτώθη συλλογάδην, (*) καθ' ἑκατόλλιτρον, κατὰ τόνον, ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ὁ φορτωτὴς δύναται ν' ἀναλάβῃ τὰς πραγματείας του, πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρόνων τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου καὶ τὰ ἔξοδα τῆς φορτώσεως καθὼς καὶ τὰ τῆς ἐκφορτώσεως καὶ ἀναφορτώσεως τῶν ἄλλων πραγματειῶν αἱ ὁποῖαι μετεκινήθησαν, καὶ τὰ τῆς χρονοτριβῆς. Ε. 286. 293.

(*) Γαλλ. εἴτε...εἴτε

292. Ὁ πλοίαρχος δύναται, εὑρισκόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, νὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν ξηρὰν τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου εὑρεθείσας ἄνευ εἰδήσεώς του πραγματείας, ἢ νὰ λάβῃ δι' αὐτὰς τὸν μεγαλήτερον ναῦλον, ὅστις ἤθελε πληρωθῇ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὰς πραγματείας τοῦ αὐτοῦ εἴδους. Ε. 72.

293. Ὁ φορτωτὴς, ὁ ἀναλαμβάνων τὰς πραγματείας του, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ ὅλα τὰ πρὸς μετακίνησιν τῶν ἄλλων πραγματειῶν ἔξοδα τὰ ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως προξενηθέντα. — Ἐὰν ὅμως αἱ πραγματεῖαι ἀναλαμβάνωνται ἐξ αἰτίας πράξεων ἢ ἐλλείψεως τοῦ πλοιάρχου, οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ ἔξοδα. Ε. 222. 295.

294. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθη κατὰ τὸν ἀπόπλουν, καθ' ὁδὸν, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως ἐξ αἰτίας τοῦ ναυλωτοῦ, τὰ ἔξοδα τῆς χρονοτριβῆς πληρόνονται παρὰ τούτου. Ἐὰν τὸ πλοῖον, ναυλωθὲν ἀμφοτερόπλουν, ἐπιστρέψῃ χωρὶς φορτίον ἢ μὲ φορτίον ἐλλειπὲς, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει ὁλόκληρον τὸν ναῦλον καὶ τοὺς ἕνεκα τῆς χρονοτριβῆς τόκους.

295. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν ἔγεινεν αἴτιος ἐμποδίσεως ἢ χρονοτριβῆς τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἔκπλουν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως. Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται προσδιορίζονται παρὰ δοκιμαστῶν. Ε. 106. 222. 293. 414.

296. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἀναγκασθῇ νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναυλωτὴς ὀφείλει νὰ περιμείνῃ, ἢ νὰ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν ναῦλον. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ναυλώσῃ ἄλ-

λο. — Ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν δυνηθῇ νὰ ναυλώσῃ ἄλλο πλοῖον, λαμβάνει ναῦλον ἀνάλογον τοῦ γενομένου πλοῦ. Ἐ. 391.

297. Ὁ πλοίαρχος χάνει τὸν ναῦλόν του καὶ ἀποζημιόνει τὸν ναυλωτὴν ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ, ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἐξέπλευσεν, ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἡ περὶ τούτου ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ, καὶ ἂν ἤθελον ὑπάρχῃ πιστοποιητικὰ τῆς κατὰ τὸν ἀπόπλουν ἐπισκέψεως βεβαιοῦντα τὸ ἐναντίον. Ἐ. 225. 237. 369. 389 ἑ.

298. Πληρόνεται ναῦλος περὶ τῶν πραγματειῶν τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ πωλήσῃ διὰ τὰ πρὸς ἀγορὰν τροφῶν, ἐπισκευὴν καὶ ἄλλας κατεπειγούσας ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἔξοδα· χρεωστεῖ δὲ ὁ πλοίαρχος νὰ δώσῃ περὶ τούτων λογαριασμὸν, λογιζομένης τῆς ἀξίας των καθ' ἣν τιμὴν ἤθελον πωληθῇ αἱ ὑπόλοιποι, ἢ ἄλλαι πραγματεῖαι τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ἂν τὸ πλοῖον εὐοδωθῇ. — Ἂν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ, ὁ πλοίαρχος πληρόνει τὰς πραγματείας καθ' ἣν τιμὴν τὰς ἐπώλησεν, ἀφαιρῶν ἐξ αὐτῶν τὸν ναῦλον, τὸν εἰς τὸ φορτωτικὸν διαλαμβανόμενον. Ἐ. 234. 236. 246. 258.

299. Ἐὰν συμβῇ ἀπαγόρευσις ἐμπορίας μετὰ τοῦ τόπου εἰς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὸ φορτίον, δὲν χρεωστεῖται εἰς τὸν πλοίαρχον εἰμὴ ἑτερόπλους ναῦλος, ἂν καὶ ἡ ναύλωσις ἤθελεν εἶσθαι ἀμφοτερόπλους. Ἐ. 253. 254. 276. 300. 369. 387. 388.

300. Ἂν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ καθ' ὁδὸν κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος, δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσεως, ἐὰν τὸ πλοῖον ἦναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, οὐδὲ προστίθεταί τι εἰς αὐτὸν, ἂν ἦναι ναυλωμένον κατὰ πλοῦν. — Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσεως τοῦ πλοίου τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος θεωροῦνται ὡς ἀβαρίαι. Ἐ. 250. 397.

301. Περὶ τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἤθελεν ἐκβάλει εἰς τὴν θάλασσαν ἕνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας, λαμβάνει ναῦλον κατὰ συνεισφοράν (*). Ἐ. 400,2. 410.

(*) Γαλλ. ὑπὸ ὅρον συνεισφορᾶς

302. Δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος περὶ τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἀπωλέσθησαν ἐκ ναυαγίας ἢ καθίσματος,

διηρπάγησαν ἀπὸ πειράτας, ἢ συνελήφθησαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. — Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα τυχὸν εἰς αὐτὸν ναῦλον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ε. 216. 258. 303. 327.

303. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξαγορασθῶσιν, ἢ ἂν (*) πραγματεῖαι διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ναυαγίας, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει τὸν μέχρι τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἢ τῆς ναυαγίας ναῦλον· λαμβάνει δὲ τὸν ναῦλον ὁλόκληρον, συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγοράν, ὅταν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως τόπον. Ε. 302. 304.

(*) Γαλλ. αἱ

304. Ἡ περὶ τῆς ἐξαγορᾶς συνεισφορὰ γίνεται ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πραγματειῶν τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεώς των, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. — Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν συνεισφοράν. Ε. 191,6. 192,4. 250. 258.

305. Ἐὰν ὁ παραλήπτης δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰς πραγματείας, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ πωλήσῃ διὰ τοῦ δικαστηρίου μέρος αὐτῶν, πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, καὶ νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου, διαφυλάττει τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀναγωγήν του. Ε. 93. 106. 191. 192. 285. 306. 307. 308.

306. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὰς πραγματείας ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του· δύναται δέ, ἀποβιβάζων αὐτάς, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τρίτου χεῖρας παρακαταθήκην μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ναύλου του.

307. Ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου του πληρωμὴν τοῦ ναύλου μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἂν δὲν ἐπέρασεν εἰς τρίτου χεῖρας. Ε. 190. 286. 308.

308. Ἐὰν οἱ φορτωταὶ ἢ οἱ ἀπαιτηταὶ πτωχεύσωσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται ὅλων τῶν ἄλλων δανειστῶν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν του ναύλου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένων ἀβαριῶν. Ε. 286. 305. 307. 346. 397.

309. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται ποτὲ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ναύλου.

310. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλίπῃ, ἀντὶ τοῦ ναύλου, πραγματείας, ἐκπεπτωκυίας τῆς τιμῆς των, ἢ βεβλαμμένας ἤδη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος.—Ἂν ὅμως πίθοι, περιέχοντες οἶνον, ἔλαιον, μέλι καὶ ἄλλα ὑγρὰ ἔῤῥευσαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐξεκενώθησαν ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενοὶ, οἱ πίθοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθῶσι λόγῳ τοῦ ναύλου. Ἐ. 216.. 369 ἑ.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

311. Τὰ ναυτικὰ συμβόλαια γίνονται παρὰ συμβολαιογράφων ἢ καὶ ἰδιογράφως· φανερόνουν δὲ—τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ναυτικοῦ τόκου,—τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέγγυα πράγματα,—τὰ ὀνόματα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου,—τὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δανειζομένου,—ἐὰν τὸ δάνειον ἐδόθη δἰ ἕνα μόνον πλοῦν,—διὰ ποῖον πλοῦν καὶ διὰ ποῖον χρόνον,—τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποδόσεως. Ἐ. 191,9. 192,7. 234. 312 ἑ 347. 422. Ἀ. 3.

312. Οἱ ναυτικῶς δανείζοντες εἰς τὴν Γαλλίαν χρεωςοῦν νὰ ζητήσουν τὴν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου καταχώρησιν τοῦ συμβολαίου των ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας του· ἄλλως, χάνουν τὸ προνόμιόν των· ἂν δὲ τὸ συμβόλαιον ἔγεινεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 234 ὁριζομένας διατυπώσεις. Ἐ. 191, 9. 192, 7.

313. Πᾶν ναυτικὸν συμβόλαιον δύναται νὰ πραγματευθῇ δἰ ὀπισθογραφήσεως ἂν ἦναι εἰς διαταγήν. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ διαπραγμάτευσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, καὶ παράγει τὰς αὐτὰς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὰς, ὡς καὶ ὅλαι αἱ τῶν ἐμπορικῶν γραμματίων διαπραγματεύσεις. Ἐ. 136. 187.

314. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς ἐγγύησις δὲν ἐκτείνεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναυτικοῦ τόκου, ἂν ῥητῶς δὲν συνεφωνήθη τὸ ἐναντίον. Ἐ. 318.

315. Τὰ ναυτικὰ δάνεια δύνανται νὰ ληφθῶσιν — ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου· — ἐπὶ τῶν ἁρμένων καὶ τῶν ἐξαρ-

τίων· — ἐπὶ τοῦ ἐφοπλίσματος καὶ τῶν τροφῶν· — ἐπὶ τοῦ φορτίου· — ἐφ' ὅλων συνάμα τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἢ μέρους τινὸς ὡρισμένου ἐξ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Ἐ. 191, 9. 192, 7. 280. 334.

316. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὑπερβαῖνον τὴν τιμὴν τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἄκυρον, κατ' αἴτησιν τοῦ δανειστοῦ, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δ α ν ε ι ς ὴ ς(*) μετεχειρίσθη ἀπάτην. Ἐ. 317. 329. 336.

(*) Γαλλ. δανειζόμενος

317. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπάτη, τὸ συμβόλαιον ἰσχύει, περιοριζόμενον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν αὐτῶν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου ἀποδίδεται μὲ τόκον λογιζόμενον κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν. Ἐ. 316. 318.

318. Πᾶν δάνειον, γενόμενον ἐπὶ μέλλοντος ναύλου ἢ κέρδους ἐλπιζομένου ἐκ τῆς πωλήσεως πραγματειῶν, ἀπαγορεύεται· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δανειστὴς δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ εἰμὴ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου, ἄνευ τόκου. Ἐ. 314. 317.

319. Ναυτικὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸς ναύτας ἢ ἄλλους ναυτικοὺς ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδους. Ἐ. 250.

320. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ αἱ ζωοτροφίαι καὶ ὁ λ η φ θ ε ὶ ς ἤδη (*) ναῦλος θεωροῦνται κατὰ προνόμιον ὑπέγγυα εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου γενομένων ναυτικῶν δανείων. — Τὸ φορτίον εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ φορτίου ναυτικῶν δανείων. — Ἐὰν τὸ δάνειον ἔγεινεν ἐπί τινος τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἀντικειμένων, τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ κατὰ μόνην τὴν ποσότητα, τὴν εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυον.

(*) Γαλλ. ἀποκτηθεὶς

321. Ναυτικὸν δάνειον, γενόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, χωρὶς ἐπίσημον ἄδειαν αὐτῶν, ἢ χωρὶς τὴν εἰς τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον μεσολάβησίν των, δὲν ὑ π ά ρ χ ε ι (*) δικαίω-

μα ἀγωγῆς οὐδὲ προνόμιον εἰμὴ μόνον κατὰ τὸ μέρος τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ (*) ναύλου, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν πλοίαρχον. Ἐ. 232. 236.

(*) Γαλλ. παρέχει (**) Γαλλ. καὶ τοῦ

322. Εἶναι ὑπέγγυα εἰς τὰ (*) ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τῶν μετόχων, πρὸς ἐπισκευὴν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου ληφθέντα χρήματα, τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον συνεισφέρει τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κλητεύσεώς των. Ἐ. 233 Πολ. 193.

(*) Γαλλ. καὶ

323. Τὰ διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενόμενα δάνεια προτιμῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὰ διὰ προλαβόντα πλοῦν γενόμενα, καὶ ἂν τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον διαλαμβάνῃ ῥητῶς ὅτι ταῦτα διαμένουν ἢ ἀνανεοῦνται καὶ δι᾽ ἄλλους μετὰ ταῦτα πλοῦς. — Τὰ ἐπὶ τοῦ διάπλου γενόμενα δάνεια προτιμῶνται τῶν πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενομένων· ἂν δὲ κατὰ τὸν διάπλουν ἔγειναν πολλά, τὸ τελευταῖον προτιμᾶται πάντοτε τοῦ πρὸ αὐτοῦ γενομένου.

324. Ὁ ναυτικῶς δανείσας ἐπὶ πραγματειῶν, φορτωμένων εἰς πλοῖον σημειωμένον εἰς τὸ ναυτικὸν συμβόλαιον, δὲν ζημιοῦται ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἂν καὶ ἤθελον ἀπολεσθῆ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος, ἐὰν ἐφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τοῦτο ἔγεινεν ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως. Ἐ. 241. 258. 277. 298. 310. 325 ἑ. 350.

325. Ἐὰν τὰ πράγματα, τὰ εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυα, ἀπωλέσθησαν παντελῶς ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, καὶ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ τοῦ κινδύνου, δὲν δύναται νὰ γενῇ καμμία περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις. Ἐ. 324. 326 ἑ.

326. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ ἀπώλεια, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐξ αἰτίας τοῦ δανεισθέντος δὲν εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ. Ἐ. 103. 324. 325. 327 ἑ.

327. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας, ἡ πληρωμὴ τῶν ναυτικῶν δανείων περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν δανεισθέντων (*) ἐκ τῶν εἰς τὰ ναυτικὰ δάνεια ὑπεγγύων πραγμάτων, ἀφαι-

ρουμένων τῶν σώστρων. Ἐ. 246. 247. 258. 302. 331. 350. 369. 386. 417.

(*) Γαλλ. διασωθέντων

328. Ἂν ὁ χρόνος τῶν κινδύνων δὲν προσδιωρίσθη εἰς τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον, ἄρχεται ὡς πρὸς τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ τὰς τροφὰς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀγκυρωθῇ ἢ προσορμισθῇ εἰς τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὸν κατάπλουν αὐτοῦ λιμένα ἢ τόπον· ὡς πρὸς τὰς πραγματείας δὲ ὁ χρόνος τῶν κινδύνων ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας αὗται ἐφορτώθησαν εἰς τὸ πλοῖον, ἢ τὰς λέμβους διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς αὐτὸ, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελον ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν ξηράν. Ἐ. 215. 341. 350.

329. Ὁ ἐπὶ πραγματειῶν λαμβάνων ναυτικὰ δάνεια, δὲν ἀπαλλάττεται τοῦ χρέους διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε διὰ λογαριασμόν του πράγματα ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ληφθέντος δανείου. Ἐ. 316. 325 ἑ.

330. Οἱ ναυτικῶς δανείζοντες συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν δανεισθέντων εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας· αἱ ἁπλαῖ ἀβαρίαι εἶναι ἐπίσης εἰς βάρος τῶν δανειστῶν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία. Ἐ. 397 ἑ.

331. Ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ὑπάρχῃ συγχρόνως ναυτικὸν δάνειον καὶ ἀσφάλεια, ἡ τιμὴ τῶν ἐκ τῆς ναυαγίας διασωθέντων πραγμάτων μοιράζεται μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ (*) καὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀσφαλείας κατ' ἀναλογίαν τῆς μετοχῆς των, φυλαττομένων ὅμως πάντοτε τῶν περὶ προνομίων διατάξεων τοῦ ἄρθρου 191. Ἐ. 258. 259. 327. 332. 417.

(*) Γαλλ. διὰ τὸ κεφάλαιόν του μόνον

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλειῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν.

332. Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον γίνεται ἐγγράφως·—

χρονολογεῖται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπογράφεται· — δηλοποιεῖται ἂν ἔγεινε πρὸ μεσημβρίας ἢ μετὰ μεσημβρίαν· — δύναται νὰ γένῃ ἰδιόγραφον· — δὲν συγχωροῦνται ἄγραφα διαστήματα· — φανερόνει, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀσφαλιζομένου, καὶ ἂν ἦναι ἰδιοκτήτης ἢ παραγγελιοδόχος· — τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου· — τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου· — τὸν τόπον ὅπου αἱ πραγματεῖαι ἐφορτώθησαν ἢ μέλλουν νὰ φορτωθοῦν· — τὸν λιμένα, ὅθεν τὸ πλοῖον ἔπρεπεν ἢ πρέπει νὰ ἐκπλεύσῃ· — τοὺς λιμένας ἢ τὰς ἀκτὰς ὅπου πρέπει νὰ φορτώσῃ ἢ νὰ ἐκφορτώσῃ πραγματείας, ἢ ὅπου πρέπει νὰ ἐ κ π λ ε ύ σ ῃ (*)· — τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλιζομένων πραγμάτων ἢ πραγματειῶν· — τὸν χρόνον καθ' ὃν ἄρχονται καὶ παύουν οἱ κίνδυνοι· — τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλισθέντων χρημάτων· — τὰ ἀσφάλιστρα, ἤτοι τὴν τιμὴν τῆς ἀσφαλείας· — τὴν διὰ διαιτητῶν διάλυσιν τῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν, ἂν τοῦτο συνεφωνήθη, καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων γενομένας συμφωνίας. Ε. **72. 77. 79. 81. 91. 191,10. 192,8. 283. 331. 333 ἑ. 432. 33. 434. 435. 436. 576. Ά. 3.**

(*) Γαλλ. εἰσπλεύσῃ

333. Τὸ αὐτὸ συμβόλαιον δύναται νὰ περιέχῃ πολλὰς ἀσφαλείας, εἴτε λόγῳ τῶν πραγματειῶν, εἴτε λόγῳ τῶν ἀ σ φ α λ ι σ τ ῶ ν (*), εἴτε λόγῳ τῶν διαφόρων ἀσφαλιστῶν. 'Ε. **335.**

(*) Γαλλ. ἀσφαλίστρων

334. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον — τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, κενοῦ ἢ φορτωμένου, ὡπλισμένου ἢ μὴ ὡπλισμένου, μόνου ἢ συνωδευμένου· — τὰ ἄρμενα καὶ ἐξάρτια· — τὸ ἐφόπλισμα· — τὰς τροφάς· — τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου δοθέντα χρήματα (α)· — τὰς ἀποτελούσας τὸ φορτίον πραγματείας καὶ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα δυνάμενον νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα, καὶ ὑποκείμενον εἰς τοὺς θαλασσίους κινδύνους. 'Ε. **191. 192. 280. 315. 342. 347.**

(α) Διωρθώθη κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 41 ἐφημ. κυβ. 1836 δηλοπ. τῆς ἐπὶ τῆς δικ. Β. γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

335. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ γενῇ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους τῶν εἰρημένων πραγμάτων, συνάμα ἢ καὶ χωριστὰ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν. — Δύναται νὰ γενῇ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου, πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ κατὰ τὸν πλοῦν. — Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῇ ἀμφοτερόπλους ἢ ἑτερόπλους, δι' ὁλόκληρον τὸν πλοῦν ἢ ἐπὶ χρόνον ῥητόν· — διὰ πάντα πλοῦν καὶ μετακόμισιν, γ ε ν ο μ έ ν η ν (*) διὰ θαλάσσης, διὰ ποταμῶν καὶ διωρύγων πλευστῶν. 'Ε. 333. 359.

(*) Γαλλ. γινομένην

336. Ἂν ἤθελε γενῇ δόλος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ὑποβολὴ, ἢ παραποίησις, ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, διαφυλαττομένης πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἢ ἐγκληματικῆς ἀγωγῆς. 'Ε. 106. 316. 348. 357. ἑ. 380. 414.

337. Τὰ φορτία, τὰ πεμπόμενα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς ἢ ἄλλων μερῶν τοῦ κόσμου εἰς τὴν Εὐρώπην, δύνανται νὰ ἀσφαλισθοῦν, ἐφ' ὁποιουδήποτε πλοίου καὶ ἂν γένωσι, χωρὶς σημείωσιν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ πλοιάρχου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ δύνανται νὰ ἀσφαλισθοῦν, χωρὶς νὰ σημειωθῇ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν· τὸ ἀσφαλιστικὸν ὅμως συμβόλαιον πρέπει νὰ φανερώνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποστέλλονται, ἢ πρέπει νὰ παραδοθοῦν αἱ πραγματεῖαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία εἰς τὸ εἰρημένον συμβόλαιον. 'Ε. 332.

338. Ὅλα τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ συνεφωνήθη εἰς τὸ συμβόλαιον, εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτιμῶνται εἰς Γαλλικὰ νομίσματα ἀξίας ἀντιστοιχούσης μὲ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ συμφωνηθὲν ξένον νόμισμα, καθ' ἣν ἐποχὴν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον. 'Ε. 72. 339.

339. 'Εὰν ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν δὲν ὡρίσθη εἰς τὸ συμβόλαιον, δύναται νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν τιμολογίων ἢ διὰ τῶν βιβλίων· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων γίνεται ἐκτίμησις κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀγοραίαν τιμὴν καθ' ὃν χρόνον καὶ τόπον ἔγεινε τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως. 'Ε. 106. 109. 338. 414.

340. Ἂν ἀσφαλίζωνται πραγματεῖαι ἐξερχόμεναι ἐκ τόπου τινὸς ὅπου ἡ ἐμπορία γίνεται δι' ἀνταλλαγῆς, χωρὶς νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν, τότε ἡ ἐκτίμησίς των προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἀξίας ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν, προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως. Ἐ. 332.

341. Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν δὲν ὁρίζῃ παντελῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οἱ κίνδυνοι ἄρχονται καὶ παύουν καθ' ἃς ἐποχὰς ὁρίζει τὸ 328 ἄρθρον περὶ τῶν ναυτικῶν συμβολαίων. Ἐ. 332.

342. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλους τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα. — Δύναται προσέτι νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ τὰ ἀσφάλιστρα (*)· τὰ δὲ τῆς ἀντασφαλείας ἀσφάλιστρα ἠμποροῦν νὰ ἦναι μικρότερα ἢ μεγαλήτερα παρὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 334. 347. 357.

(*) Γαλλ. ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὰ ἀσφάλιστρα

343. Ἂν ἐν καιρῷ εἰρήνης ἤθελε συμφωνηθῇ αὔξησις τῶν ἀσφαλίστρων δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίζεται εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ἔγγραφα, τότε τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἑκάστου ἀσφαλιστικοῦ ἐγγράφου ὅρων.

344. Ἐὰν πραγματεῖαι ἠσφαλισμέναι, καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοιάρχου φορτωμέναι εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κυβερνώμενον πλοῖον, ἀπολεσθῶσιν, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, ἐμφανίζων περὶ τούτου φορτωτικὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 222. 246. 281.

345. Πάντες οἱ τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται, οἱ μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας ἠσφαλισμένας εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστοῦν ν' ἀφήσουν εἰς τὸν τῆς φορτώσεως τόπον ἓν φορτωτικὸν παρὰ τῷ ἐκεῖ Γαλλικῷ προξένῳ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρ' ἑνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων Γάλλων, ἢ παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ.

346. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς περιπέσῃ εἰς πτώχευσιν, πρὶν παρέλθῃ ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου του. Ὁ

ἀσφαλιστὴς ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος πτωχεύσῃ. Ἐ. 308. 384. 437. Πολ. 840.

347. Τὸ ἀσφαλιστικὸν εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχῃ ἀντικείμενον — τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πραγματειῶν, — τὸ ἐκ τῶν πραγματειῶν ἐλπιζόμενον κέρδος, — τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος, — τὰ λόγῳ ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα χρήματα (α), — τοὺς τόκους τῶν ναυτικῶν δανείων. Ἐ. 334. 342. 365. 386.

348. Πᾶσα ἀποσιώπησις ἢ ψευδολογία τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καὶ τοῦ φορτωτικοῦ, σμικρύνουσαι τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἔννοιαν ἢ μεταβάλλουσαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου, ἀκυροῦσι τὴν ἀσφάλειαν. — Ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται καὶ ὅταν ἡ ἀποσιώπησις, ἡ ψευδολογία ἢ ἡ διαφορὰ δὲν ἤθελον ἔχει κἀμμίαν ἐπιῤῥοὴν εἰς τὴν βλάβην ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος. Ἐ. 316. 336. 347. 357 ἑ. 380.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

349. Ἐὰν ὁ πλοῦς διεκόπη πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἡ ἀσφάλεια ἀκυροῦται, καὶ ἂν αἴτιος τῆς διακοπῆς ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἀσφαλιζόμενος· ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγῳ ἀποζημιώσεως ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 252. 257. 332. 350 ἑ. 435. 436.

350. Λογίζονται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη, προξενηθεῖσαι εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα, ἐξ αἰτίας τρικυμίας, ναυαγίας, καθίσματος, τυχαίας συγκρούσεως, βιαίας ἀλλαγῆς πορείας, πλοῦ ἢ πλοίου, χύσεως, πυρὸς, ἁλώσεως, διαρπαγῆς, ἐμποδίσεως γενομένης κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος, διακηρύξεως πολέμου, ἀντεκδικήσεως, καὶ ἐν γένει ἐκ παντὸς ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος. Ἐ 328. 341. 351 ἑ. 403. 407.

351. Ἡ ἀλλαγὴ πορείας, πλοῦ ἢ πλοίου, καθὼς καὶ πᾶσα φθορὰ καὶ βλάβη, προερχομένη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου, δὲν λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ· οὗτος μάλιστα κερ-

(α) Διωρθώθη κατὰ τῆς εἰς τον ἀρ. 41 ἐφημ. κυβ. 1800 δηλοποίησιν τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ, τῆς ἐπικρατείας·

δαίνει τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ἡ ἐποχὴ τῶν κινδύνων ἤρχισεν. Ε. 349. 361. 364. 391 ἑ.

352. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ φθορὰ, αἱ προερχόμεναι ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πράγματος, καὶ αἱ ζημίαι αἱ προξενούμεναι ἐξ αἰτίας πράξεώς τινος ἢ ἐλλείψεως τῶν ἰδιοκτητῶν, ναυλωτῶν ἢ φορτωτῶν, δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῶν ἀσφαλιστῶν.

353. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος παραβάσεων καὶ ἐλλείψεων τῶν γνωρισμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα ναυταπάτη, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. Ε. 216. 221 ἑ.

354. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ναυαγωγίας καὶ ῥυμουλκίας δικαιωμάτων, οὐδ' εἰς κἀνενὸς ἄλλου εἴδους τέλη, ἀφορῶντα τὸ πλοῖον ἢ τὰς πραγματείας.

355. Εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον πρέπει νὰ σημειόνωνται αἱ πραγματεῖαι, αἱ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ὑποκείμεναι εἰς ἰδιαιτέραν φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν, π. χ. τὰ γεννήματα καὶ τὸ ἅλας, ἢ πραγματεῖαι ἐπιδεκτικαὶ ῥεύσεως· ἄλλως οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἐνδεχομένης βλάβης ἢ φθορᾶς τῶν προϊόντων τούτων, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἠγνόει τὸ εἶδος τοῦ φορτίου ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικόν. Ε. 332. 369.

356. Ἐὰν ἡ (*) ἀσφάλεια ἦναι ἀμφοτερόπλους, τὸ δὲ πλοῖον φθάσαν ἔνθα διευθύνετο, δὲν φορτωθῇ ἢ φορτωθῇ ἐλλιπῶς κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δύο ἀνάλογα τρίτα τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

(*) Γαλλ. τῶν πραγματειῶν

357. Ἀσφαλιστικὸν ἢ ἀντασφαλιστικὸν συμβόλαιον γενόμενον περὶ ποσότητος ὑπερβαινούσης τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του. Ε. 336. 342. 358. 359. 380.

358. Ἂν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε δόλος, οὔτε ἀπάτη, τὸ συνάλλαγμα ἰσχύει μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τῶν φορτωμένων πραγμάτων ἀξίας, κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν. — Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν,

ἕκαστος τῶν ἀσφαλιστῶν χρεωστεῖ νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῶν ποσοτήτων τῶν παρ' αὐτοῦ ἠσφαλισμένων. — Δὲν δύνανται δὲ νὰ λάβουν ἀσφάλιστρα διὰ τὸ περιπλέον τῆς τιμῆς εἰμὴ μόνον ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν, λόγῳ ἀποζημιώσεως. Ἐ. 349. 359. 328. 360. 401.

359. Ἂν ἀδόλως ἔγειναν πολλὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ἀσφαλιστικὰ, τὸ δὲ πρῶτον τούτων ἀσφαλίζῃ τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, αὐτὸ καὶ μόνον ἰσχύει. — Οἱ ἀσφαλισταὶ, οἱ ὑπογράψαντες τὰ μετὰ ταῦτα συμβόλαια, ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως, καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν εἰμὴ ἥμισυ μόνον τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἀσφαλισθέντων χρημάτων. — Ἐὰν τὸ πρῶτον συμβόλαιον δὲν ἀσφαλίζῃ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, οἱ ἀσφαλισταὶ, οἱ ὑπογράψαντες τὰ μετὰ τοῦτο συμβόλαια, εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τοῦ ὑπολοίπου κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῶν συμβολαίων τάξιν. Ἐ. 349. 358. 379. 335.

360. Ἂν ὑπάρχουν πράγματα φορτωμένα ἐπὶ τοῦ ὅλου (*) τῶν ἀσφαλισθεισῶν ποσοτήτων καὶ ἀπολεσθῇ μέρος αὐτῶν, πληρόνεται τοῦτο παρ' ὅλων τῶν ἀσφαλιστῶν, ἀναλόγως τῆς μετοχῆς ἑκάστου. Ἐ. 358. 401.

(*) Γαλλ. ὡς πρὸς τὸ ὅλον

361. Ἂν πραγματεῖαι, αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ φορτωθοῦν εἰς πολλὰ πλὴν ὡρισμένα πλοῖα, ἠσφαλίσθησαν χωριστὰ, σημειουμένης τῆς ποσότητος τῆς εἰς ἕκαστον τῶν πλοίων τούτων ἀσφαλισθείσης, τὸ δὲ ὅλον τοῦ φορτίου ἐπιβιβάσθῃ εἰς ἓν μόνον πλοῖον, ἢ καὶ εἰς πολλὰ πλὴν ὀλιγώτερα τῶν ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρισθέντων, ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος εἰμὴ περὶ μόνης τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὰ πλοῖα τὰ λαβόντα τὸ φορτίον ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἂν καὶ ἤθελον ἀπολεσθῇ ὅλα τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρισθέντα πλοῖα· λαμβάνει δὲ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ποσοτήτων, τῶν ὁποίων ἀκυρώθησαν αἱ ἀσφάλειαι. Ἐ. 349. 351. 391 ἑ.

362. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἐκπλέῃ (*) εἰς διαφόρους λιμένας πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀλλαγὴν τοῦ φορτίου του, οἱ κίνδυνοι τῶν ἀσφαλισμένων πραγματειῶν δὲν λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰμὴ ἐνόσῳ αὗται ὑπάρχουν ἐν τῷ πλοίῳ, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

(*) Γαλλ. εἰσπλέῃ

363. Ἂν ἡ ἀσφάλεια ἔγεινε διὰ χρόνον ῥητὸν, ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος πάσης ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου, ὁ δὲ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῶν νέων κινδύνων νέαν ἀσφάλειαν.

364. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάττεται τῶν κινδύνων, ἀπολαμβάνων ἐν τοσούτῳ ἀκέραια τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος στείλῃ τὸ πλοῖον ἀπωτέρω τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὡρισμένου τόπου, ἂν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. — Ἡ ἀσφάλεια ἰσχύει καθ' ὅλα, ἂν ὁ πλοῦς συνετμήθη. Ἐ. 351. 361. 391 ἑ.

365. Πᾶσα ἀσφάλεια, γενομένη μετὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἄφιξιν τῶν ἠσφαλισμένων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρος, ὅταν ὑπάρχῃ τεκμήριον, ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἦτον δυνατὸν νὰ ἔχῃ εἴδησιν ὁ μὲν ἀσφαλιζόμενος τῆς ἀπωλείας, ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς τῆς ἀφίξεως τῶν ἀσφαλισμένων πραγμάτων. Ἐ. 347. 348.

366. Ὑπάρχει δὲ τεκμήριον ὅταν, λογιζομένων τριῶν τετάρτων τοῦ μυριαμέτρου (μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγης) ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων, ἐξάγεται, ὅτι ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα τὸ πλοῖον κατέπλευσεν ἢ ἀπωλέσθη, ἢ ὅπου ἔφθασεν ἡ πρώτη περὶ τούτου ἀγγελία, ἦτο δυνατὸν νὰ γενῇ αὕτη γνωστὴ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγεινε τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον πρὶν τοῦτο ὑπογραφῇ. Ἐ. 365. 367.

367. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀσφάλεια ἔγεινεν ἐπὶ καλῇ ἢ κακῇ ἀγγελίᾳ, τὸ τεκμήριον, περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα, εἶναι ἀναπόδεκτον· τὸ δὲ συμβόλαιον δὲν ἀκυροῦται εἰμὴ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐγνώριζεν ὁ μὲν ἀσφαλιζόμενος τὴν ἀπώλειαν, ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου πρὶν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Ἐ. 468.

368. Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιζομένου, οὗτος πληρόνει πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν διπλᾶ τὰ ἀσφάλιστρα. — Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, οὗτος πληρόνει πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον ποσότητα χρημάτων, ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων. — Ἐκεῖνος δὲ τούτων, κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπόδειξις, καταδιώκεται καὶ ἐπὶ πλημμελήματι. Π. Ν. 397.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἐγκαταλείψεως.

369. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γενῇ — ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαῤῥήξεως, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλασσίου συμβάντος, ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ ξένης δυνάμεως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη αὕτη ἀναβαίνῃ τοὐλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τεταρτημορίων. Δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὸν ἀπόπλουν. Ἐ. 276 ἑ.

370. Ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου. Ἐ. 369.

371. Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται ὡς ἀβαρία καὶ κανονίζεται μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ λόγον τῆς μετοχῆς των. Ἐ. 191, 11. 330. 393. 397 ἑ. 401. 409. 435. 436.

372. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ συνθήκην· περιορίζεται δὲ εἰς μόνα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ κινδύνου. Ἐ. 332. 350.

373. Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γενῇ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, ἢ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῇ ὅτι τὸ πλοῖον ἐφέρθη εἰς ἕνα τῶν λιμένων ἢ τῶν τόπων τῶν κειμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα παράλια· — ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, ἢ ἁλωθὲν ἐφέρθη εἰς τὰς ἀποικίας τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ λοιπὰς νήσους, καὶ τὰ παράλια τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμερικῆς· — ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀφοῦ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθη, ἢ ἁλωθὲν ἐφέρθη εἰς ὁποιονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, οἱ ἀσφαλιζόμενοι δὲν εἶναι δεκτοὶ πρὸς ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 374 ἑ. 431.

374. Καθ' ἣν περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις, ἢ ἐν περιπτώσει παντὸς ἄλλου ὑπὸ κίνδυνον τῶν ἀσφαλιςῶν συμβεβηκότος, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωςεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας λαμβάνει εἰδήσεις· ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως. Ἐ. 378. 387. 390. Πολ. 193.

375. Ἐὰν, διὰ μὲν τοὺς συνήθεις πλοῦς μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον ἢ ἀφ' ἧς ἡμέρας χρονολογοῦνται αἱ τελευταῖαι ἀγγελίαι, διὰ δὲ τοὺς μακροὺς πλοῦς μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀναγγείλῃ ὅτι δὲν ἔλαβε κἀμμίαν περὶ τοῦ πλοίου του ἀγγελίαν, δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους ἢ τῆς διετίας, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 373 ὁρισθείσας προθεσμίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 377.

376. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἔγεινε διὰ χρόνον ῥητὸν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διὰ τοὺς συνήθεις καὶ μακροὺς πλοῦς τεθειμένων ἐνταῦθα προθεσμιῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 333. 373.

377. Εἶναι μακροὶ πλοῖ οἱ γινόμενοι εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς Ἰνδίας, εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν, εἰς Καναδὰ, εἰς τὴν Νέαν Γῆν, εἰς τὴν Γροενλανδίαν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα παράλια καὶ τὰς νήσους τῆς μεσημβρινῆς, καὶ βορείου Ἀμερικῆς, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν αἰγιαλοὺς καὶ τόπους τοὺς πέραν τῶν πορθμῶν τῆ Γιβραλτέῤῥας καὶ τοῦ Σούνδου.

378. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται, διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 374 διαληφθείσης κοινοποιήσεως, ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν παρευθὺς, προσκαλῶν τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ προθεσμίας, ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

379. Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωςεῖ, κάμνων τὴν ἐγκατάλειψιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως γενομένας ἢ διαταχθείσας ἀσφαλείας καὶ τὰ ὁποῖα ἔλαβε ναυ-

τικὰ δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε ἐπὶ τῶν πραγματειῶν. Τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε κάμει τὴν εἰρημένην δηλοποίησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνεται ἡ ὁρισθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἕνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀγωγήν. Ἐ. 359.

380. Ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, στερεῖται τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλείας ὠφελειῶν, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ληφθέντα ναυτικὰ δάνεια, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλεσθῇ ἢ ἁλωθῇ. Ἐ. 336. 348. 357 ἑ.

381. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας ἢ καθίσματος μετὰ διαρῤῥήξεως, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγκαταλείψεως ἐν δέοντι τόπῳ καὶ χρόνῳ δικαιωμάτων του, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγησάντων πραγμάτων· ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δὲ ἐνόρκῳ βεβαιώσει ἐπιδικάζονται τὰ πρὸς διάσωσιν ἔξοδα μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων. Ἐ. 246. 258. 261. 369. 393.

382. Ἐὰν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ συμβόλαιον, ὁ ἀσφαλιστὴς χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ τὰ ἀσφαλισθέντα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἐ. 373. Πολ. 193.

383. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἔγγραφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ὅστις πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἐναχθῇ περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 222. 246. 247. 281. 384 ἑ.

384. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι δεκτὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐναντίων ἀφ' ὅσα περιέχονται εἰς τὰ προειρημένα ἔγγραφα· ἡ ἀποδοχὴ ὅμως τῶν ἀποδείξεων τούτων δὲν ἀναβάλλει τὴν εἰς τὴν προσωρινὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑποχρεουμένου τοῦ ἀσφαλισθέντος νὰ δώσῃ ἐγγύησιν. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ παραγράφεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἂν δὲν ἔγινε κάμμία καταδίωξις. Ἐ. 346. 383.

385. Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις γνωστοποιηθεῖσα, γενῇ ἀποδεκτὴ ἢ κριθῇ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως.— Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἠμπορεῖ, προβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ

πλοίου, ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 383.

386. Ὁ ναῦλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι προπληρωμένος, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τῶν ναυτικῶς δανεισάντων, τῶν ναυτῶν διὰ τοὺς μισθούς των, καὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν ἐξόδων. Ἐ. 191. 192. 271. 286 ἑ. 320. 327.

387. Ἂν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἀγγελίας ταύτης.—Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἂν ἡ ἐμπόδισις συνέβη εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας, ἢ εἰς τὴν Μεσόγειον ἢ εἰς τὴν Βαλτικήν· μετὰ ἓν ἔτος, ἂν ἡ ἐμπόδισις συνέβη εἰς τόπον ἀπώτερον.—Αἱ προθεσμίαι αὗται ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῆς ἐμποδίσεως κοινοποιήσεως.—Ἐὰν αἱ ἐμποδισθεῖσαι πραγματεῖαι ἦναι εἰς φθορὰν ὑποκείμεναι, αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι περιορίζονται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν εἰς ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τρεῖς μῆνας. Ἐ. 366. 373. 374. 390.

388. Ἐνόσῳ διαρκοῦν αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡρισμέναι προθεσμίαι, οἱ ἀσφαλιζόμενοι χρεωστοῦν νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, πρὸς ἐλευθέρωσιν τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων. Οἱ ἀσφαλισταὶ δύνανται, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων ἢ μόνοι, νὰ κινηθῶσι παντοιοτρόπως πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος.

389. Ἡ δι' ἀνικανότητα τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ, ἐὰν τὸ καθίσαν πλοῖον δύναται νὰ ἀνακινηθῇ, νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶναι διωρισμένον.— Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀσφαλιζόμενος διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνάξῃ τοὺς ἀσφαλιστὰς διὰ τὰ ἐκ τοῦ καθίσματος ἔξοδα καὶ τὰς ἀβαρίας. Ἐ. 237. 297. 369. 390 ἑ. 400.

390. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχθη ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἠσφαλισμένος, χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ τοῦ-

το εντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας. Ἐ. 374. 387. 389.

391. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν νὰ προσπαθήσῃ παντοίῳ τρόπῳ νὰ εὕρῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τόπον. Ἐ. 221. 237. 238. 241. 296. 392.

392. Εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεισῶν πραγματειῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένην περίπτωσιν, μέχρι τῆς εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον ἀφίξεως καὶ ἐκφορτώσεώς των. Ἐ. 332. 350. 393.

393. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὑπόκειται προσέτι εἰς τὰς ἀβαρίας, εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀποθέσεως, ἀναφορτώσεως καὶ εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἔξοδον πρὸς διάσωσιν τῶν πραγματειῶν γενόμενον, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 371. 381. 397.

394. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὡρισμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 προθεσμιῶν ὁ πλοίαρχος δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ πλοῖον διὰ νὰ φορτώσῃ εἰς αὐτὸ τὰς πραγματείας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 369. 391.

395. Ἐν περιπτώσει ἁλώσεως, ἂν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δυνηθῇ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἁλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου διαταγήν του· ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὸν παρ' αὐτοῦ γενόμενον περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἅμα δοθείσης εὐκαιρίας Ἐ. 258. 369. 396. 400.

396. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς λογαριασμόν του, ἢ ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμόν· χρεωστεῖ δὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμοῦ. — Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀναδέχεται τὸν συμβιβασμὸν εἰς λογαριασμόν του, χρεωστεῖ νὰ συνεισφέρῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἐξαγορᾶς κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, καὶ ἀναλόγως τῆς μετοχῆς του. — Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ κίνδυνοι τοῦ ὑπολοίπου πλοῦ ἐξακολουθοῦν νὰ λογίζωνται εἰς βάρος

του, κατὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον. — Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀποδοκιμάζει τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, ἀποκλειόμενος πάσης ὡς πρὸς τὰ ἐξαγορασθέντα πράγματα ἀντιποιήσεως. — Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δηλοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ὑπολαμβάνεται ὡς ἀποδοκιμάσας τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμόν. Ἐ. 332.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ ἀβαριῶν.

397. Ὑπολαμβάνονται ἀβαρίαι ὅλα τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὰς πραγματείας, συνάμα ἢ κατ' ἰδίαν γενόμενα· — πᾶσα βλάδη, προξενηθεῖσα εἰς τὸ πλοῖον ἢ εἰς τὰς πραγματείας, ἀπὸ τῆς φορτώσεώς των καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἐκφορτώσεως. Ἐ. 191, 11. 330. 371. 393. 398 ἑ. 435.

398. Ὅταν δὲν ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων ἰδιαίτεραι συμφωνίαι, αἱ ἀβαρίαι κανονίζονται κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις.

399. Αἱ ἀβαρίαι διαιροῦνται εἰς δύο εἴδη· εἰς γενικὰς ἢ κοινὰς ἀβαρίας, καὶ εἰς ἀβαρίας ἁπλᾶς ἢ μερικάς. Ἐ. 400. 403. 408.

400. Κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι, — ά. τὰ κατὰ συμφωνίαν καὶ λόγῳ ἐξαγορᾶς τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν διδόμενα πράγματα· — β'. τὰ εἰς θάλασσαν ἐκβληθέντα· — γ'. αἱ κάμιλοι καὶ οἱ ἱστοὶ, οἱ ἐκκοπέντες ἢ συντριβέντες· — δ'. αἱ ἄγκυραι καὶ ἄλλα πράγματα ἐγκαταλειφθέντα πρὸς κοινὴν σωτηρίαν· — έ. ἡ ἐκ τῆς χύσεως προξενηθεῖσα ζημία εἰς τὰς ἐναπολειφθείσας ἐν τῷ πλοίῳ πραγματείας· — ς'. τὰ πρὸς θεραπείαν καὶ διατροφὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ πλοίου πληγωθέντων ναυτῶν· ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ τροφοδοσία τῶν ναυτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσεως, ὅταν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ ἐπὶ τοῦ πλοῦ κατὰ διαταγὴν δυνάμεώς τινος καὶ μέχρις οὗ διορθωθοῦν αἱ πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἑκούσιοι βλάβαι, ἂν τὸ πλοῖον ἦναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα· — ζ'. τὰ ἔξοδα τῆς πρὸς ἐλάφρωσιν τοῦ πλοίου ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν, ὅταν ἐξ αἰτίας τρικυμίας ἢ ἐχθρικῆς προσβολῆς ἦναι

ἀναγκασμένον νὰ εἰσπλεύσῃ εἰς κόλπον ἢ ποταμόν τινα· — ή. τὰ πρὸς ἀνακίνησιν πλοίου καθίσαντος ἔξοδα, πρὸς ἀποφυγὴν παντελοῦς φθορᾶς ἢ ἁλώσεως, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ ἑκούσιαι ζημίαι, καὶ τὰ δυνάμει διασκεμμάτων αἰτιολογημένων γενόμενα ἔξοδα πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ἐκφορτώσεως. 'Ε. 395. 396. 410 έ, 262 έ. 220. 334. 389. 399. 401 έ.

401. Αἱ κοιναὶ ἀβαρίαι εἶναι εἰς βάρος τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας αὐτῶν. 'Ε. 308. 330. 360. 371. 401. 404.

402. Ἡ τιμὴ τῶν πραγματειῶν προσδιορίζεται κατὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν αὐτῶν. 'Ε. 72. 106. 109. 414.

403. Ἰδιαίτεραι ἀβαρίαι εἶναι, — ά. ἡ προξενηθεῖσα εἰς τὰς πραγματείας βλάβη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἐκ τρικυμίας, ἁλώσεως, ναυαγίας ἢ καθίσματος· — β΄. τὰ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν ἔξοδα· — γ΄. ἡ ἐκ τρικυμίας ἢ ἄλλου θαλασσίου συμβεβηκότος ἀπώλεια καμίλων, ἀγκυρῶν, πανίων, ἱστῶν καὶ σχοινίων· — δ΄. τὰ ἔξοδα τὰ προερχόμενα ἀπὸ προσορμισμοὺς γινομένους εἴτε ἐξ αἰτίας τυχηρᾶς ἀποβολῆς τῶν πραγμάτων τούτων, εἴτε δι' ἀνάγκην τροφῶν, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἀνεωγότων μερῶν τοῦ πλοίου· — έ. ἡ τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, διαρκούσης τῆς ἐμποδίσεως, ὅταν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διαταγῆς δυνάμεώς τινος, καὶ διαρκούσης τῆς ἐπισκευῆς τὴν ὁποίαν ἡ ἀνάγκη ἤθελεν ὑπαγορεύσει, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη κατὰ πλοῦν· — ς΄. ἡ τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, διαρκούσης τῆς καθάρσεως, εἴτε κατὰ πλοῦν εἴτε κατὰ μῆνα εἶναι ναυλωμένον τὸ πλοῖον· καὶ ἐν γένει τὰ γενόμενα ἔξοδα, καὶ αἱ διὰ μόνον τὸ πλοῖον, ἢ διὰ μόνας τὰς πραγματείας ἑκούσιαι ζημίαι ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν. 'Ε. 399. 350. 277. 350. 404.

404. Αἱ ἰδιαίτεραι ἀβαρίαι λογίζονται εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἔπαθε τὴν βλάβην ἢ ἐπροξένησε τὰ ἔξοδα, καὶ πληρόνονται παρ' αὐτοῦ. Έ. 401. 403.

405. Ἡ προξενηθεῖσα εἰς τὰς πραγματείας βλάβη, διότι ὁ πλοίαρχος δὲν ἔκλεισε καλῶς τὸ στόμα τοῦ καταστρώματος, δὲν ἠγκύρωσε καλῶς τὸ πλοῖον, δὲν ἐπρομήθευσε καλὰ ἐπίσπαστρα πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν καὶ διὰ πᾶν ἄλλο συμβεβηκὸς, προερχόμενον ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος, εἶναι ὡσαύτως ἰδιαίτεραι ἀβαρίαι εἰς βάρος τοῦ κυρίου τῶν πραγματειῶν· οὗτος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ περὶ τούτου ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. Ἐ. 216. 221. 222. 407. 435. 436.

406. Τὰ πρὸς εἴσπλουν ἢ ἔκπλουν κόλπων καὶ ποταμῶν ῥυμουλκίας ἢ ναυαγωγίας τέλη, τὰ ἀδείας, ἐπισκέψεως, (*) ἀγκυροβολίου καὶ λοιπὰ ναυτιλιακὰ δικαιώματα δὲν εἶναι ἀβαρίαι, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ πλοίου.

(*) Γαλλ. ἐκθέσεων χωρητικότητος,

407. Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως πλοίων, ἂν ἡ σύγκρουσις ἔγεινε κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν, ἡ ἐκ τούτου προξενηθεῖσα βλάβη εἶναι ζημία μόνον τοῦ βλαβέντος πλοίου, χωρὶς δικαίωμα κἀμμιᾶς ἀπαιτήσεως· ἐὰν ἡ σύγκρουσις συνέβη ἐξ ἐλλείψεως ἑνὸς τῶν πλοιάρχων, ἡ ζημία πληρόνεται παρ᾽ ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐπροξένησεν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς συγκρούσεως, τὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας ἔξοδα εἶναι κοινὰ, καὶ πληρόνονται ἐξ ἡμισείας παρ᾽ ἀμφοτέρων τῶν πλοίων τῶν προξενησάντων καὶ παθόντων τὴν βλάβην· εἰς τὰς τελευταίας δύο περιπτώσεις ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας γίνεται διὰ δοκιμαστῶν. Ἐ. 106. 216. 221. 405. 414.

408. Αἴτησις περὶ ἀβαρίας δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐὰν ἡ ἀβαρία δὲν ὑπερβαίνῃ, κοινὴ μὲν οὖσα, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, μερικὴ δὲ τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας τοῦ βλαφθέντος πράγματος. Ἐ. 399. 400. 403.

409. Ἡ συνθήκη ἐλεύθερον ἀβαρίας ἀπαλλάττει τοὺς ἀσφαλιστὰς πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδουν ἀφορμὴν εἰς ἐγκατάλειψιν· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ ἀσφαλιζόμενοι δύνανται κατ᾽ ἐκλογὴν ἢ νὰ κάμουν τὴν ἐγκατάλειψιν, ἢ νὰ κινήσουν τὴν περὶ ἀβαρίας ἀγωγήν. Ἐ. 332. 369. 371. 401.

ΤΜΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.

410. Ἐὰν ἐκ τρικυμίας ἢ ἐξ ἐχθρικῆς καταδιώξεως ὁ πλοίαρχος κρίνῃ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου νὰ ἐκβάλῃ εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τοὺς ἱσοὺς ἢ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἀγκύρας του, λαμβάνει προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκομένων μετόχων τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, ἡ γνώμη τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ὑπερισχύει. Ἐ. 220. 301. 400. 411 ἑ.

411. Τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ εὐτελέστερα ῥίπτονται πρῶτα, καὶ μετὰ ταῦτα αἱ πραγματεῖαι τοῦ πρώτου καταστρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 241. 410. 412. 413. 426.

412. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὴν γενομένην διάσκεψιν, ἅμα λάβῃ καιρόν.—Τὸ διάσκεμμα φανερόνει τὰ αἴτια τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν χύσιν, τὰ ἐκβληθέντα ἢ βλαβέντα πράγματα· περιέχει τὰς ὑπογραφὰς τῶν διασκεψαμένων ἢ τὰς αἰτίας, δι' ἃς δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπογράψουν· ἀντιγράφεται δὲ εἰς τὸ βιβλίον. Ἐ. 224. 242. 246 ἑ. 413.

413. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἤθελε προσορμισθῆ, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὸν κατάπλουν, νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀντιγεγραμμένον διάσκεμμα. Ἐ. 246. 412.

414. Ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου καὶ διὰ δοκιμαστῶν. — Οἱ δικασταὶ (*) διορίζονται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γενῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας. Οἱ δοκιμασταὶ ὁρκίζονται πρὶν ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των. Ἐ. 106. 414.

(*) Γαλλ. δοκιμασταὶ

415. Αἱ ἐκβληθεῖσαι πραγματεῖαι ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν

ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως· ἀπόδειξις δὲ τῆς ποιότητός των εἶναι τὰ φορτωτικὰ καὶ τὰ τιμολόγια, ἂν ὑπάρχουν. Ε. 109. 222. 281. 418. 420.

416. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διοριζόμενοι δοκιμασταὶ ὁρίζουσι τὸ ἐκ τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἐπιβάλλον ἑκάστῳ· ἡ δὲ πρᾶξίς των αὕτη διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου καθίσταται ἐκτελεστή· εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡ πρᾶξις αὕτη καθίσταται ἐκτελεστὴ, ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου τοπικοῦ δικαστηρίου.

417. Η περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τῶν ἐκβληθέντων καὶ ἐπὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν των. Ε. 327. 331. 418 ἑ.

418. Ὅταν τὰ φορτωτικὰ δὲν φανερόνουν τὴν ἀληθῆ ποιότητα τῶν πραγματειῶν, ἂν αὗται εἶναι μεγαλητέρας τιμῆς ἄξιαι, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουν κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἀπολεσθεῖσαι δὲ, πληρόνονται κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποσότητα. Ἂν δὲ αἱ εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαι πραγματεῖαι ἦναι ποιότητος κατωτέρας παρὰ τὴν εἰς τοῦτο διαλαμβανομένην, διασωθεῖσαι μὲν συνεισφέρουν κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα, ἐκβληθεῖσαι δὲ ἢ βλαβεῖσαι, πληρόνονται κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν. Ε. 281. 415. 420.

419. Αἱ ζωοτροφίαι, τὰ πολεμοφόδια, καὶ ὁ ἱματισμὸς τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν. Ὅσα δὲ τούτων ἤθελον ἐκβληθῆ, πληρόνονται διὰ συνεισφορᾶς ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων.

420. Τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν ἢ δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ἀπολεσθέντα(*) μὲν, δὲν πληρόνονται, διασωθέντα δὲ, συνεισφέρουν. Ε. 281. 292. 415. 418. 421.

(*) Γαλλ. ἐκβληθέντα

421. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωμένα πράγματα, ἂν μὲν διασωθῶσι, συνεισφέρουν· ἐὰν ὅμως ἐκβληθῶσιν ἢ βλαβῶσιν ἐκ τῆς χύσεως, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμίαν περὶ συνεισφορᾶς αἴτησιν· ἡμ-

πορεῖ δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ μόνου τοῦ πλοιάρχου. Ε. 229. 420.

422. Δὲν γίνεται συνεισφορὰ διὰ βλάβην γενομένην εἰς τὸ πλοῖον, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ βλάβη ἔγεινε διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ χύσις.

423. Ἂν ἡ χύσις δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, καμμία κατὰ συνεισφορὰν πληρωμὴ δὲν γίνεται· αἱ δὲ διασωθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποζημίωσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐξεβλήθησαν ἢ ἐβλάφθησαν. Ε. 424. 427.

424. Ἂν ἡ χύσις σώσῃ τὸ πλοῖον, τὸ δὲ πλοῖον ἐξακολουθοῦν τὸν δρόμον του ἀπολεσθῇ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν ὑπὲρ τῆς χύσεως ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται κατάςασιν ἀξίας των, ἀφαιρουμένων τῶν σώςρων.

425. Τὰ ἐκβληθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουν ποτὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς εἰς τὰς διασωθείσας πραγματείας μετὰ τὴν χύσιν προξενηθείσης βλάβης. Αἱ πραγματεῖαι δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου ὅταν ἀπολεσθῇ ἢ γενῇ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ε. 246. 369. 389 ἑ.

426. Ἐὰν δυνάμει διασκέμματος γενῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου διέξοδος πρὸς ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν, αὗται συνεισφέρουν πρὸς διόρθωσιν τῆς εἰς τὸ πλοῖον προξενηθείσης βλάβης. Ἐ. 241. 410 ἑ.

427. Ἐὰν αἱ πραγματεῖαι, αἱ τεθεῖσαι εἰς πλοιάρια πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πλοίου εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν εἰσπλέοντος, ἀπολεσθοῦν, ἡ περὶ συνεισφορᾶς ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου. Ἐὰν δὲ ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου του, αἱ ἐπὶ τῶν πλοιαρίων τεθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς καμμίαν συνεισφορὰν, καίτοι εὐοδωθεῖσαι. Ἐ 423.

428. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματειῶν ἢ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς. Ε. 191. 192. 331. 250. 259. 271. 429.

429. Ἂν μετὰ τὴν συνεισφορὰν οἱ ἰδιοκτῆται διασώσουν τὰ ἐκβληθέντα, χρεωστοῦν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν συμμετόχων πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐκ τῆς χύσεως γενομένων ζημιῶν καὶ τῶν σώστρων. Ε. 428.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῶν.

430. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ γενῇ κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς. Ε. 384. 431 ἑ.

431. Ἡ περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγὴ παραγράφεται ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 373 ὁριζομένων προθεσμιῶν. Ε. 369.

432. Πᾶσα ἀγωγὴ, πηγάζουσα ἐκ ναυτικοῦ ἢ ἐξ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου. Ε. 311. 332.

433. Πᾶσα ἀγωγὴ περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ παντὸς ἄλλου τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ. — Πᾶσα ἀγωγὴ περὶ πληρωμῆς τροφίμων δοθέντων εἰς τοὺς ναύτας κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιάρχου παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν παράδοσιν.—Αἱ ἀγωγαὶ αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν προμηθευθέντων ξύλων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ναυπηγίαν, ἐξάρτισιν καὶ ἐφοδίασιν τοῦ πλοίου παραγράφονται ἐν ἔτος μετὰ τὰς προμηθείας.—Αἱ περὶ πληρωμῆς μισθοῦ ἐργατῶν καὶ τῶν παρὰ τούτων γενομένων ἔργων, ἐν ἔτος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀπεργασθέντων πραγμάτων· πᾶσα δὲ περὶ παραδόσεως πραγματειῶν ἀπαίτησις, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου. Ε. 250. 272. 286.

434. Δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ παραγραφὴ ὅταν παρεμπέσῃ ἔγγραφον χρεωστικὸν εἴτε ἰδιόγραφον εἴτε ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἐγκεκριμένος, ἢ κλῆσις δικαστική.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου.

435. Εἶναι ἀπαράδεκτοι ὅλαι αἱ κατὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἀγωγαὶ περὶ βλάβης προξενηθείσης εἰς τὰς πραγματείας, ἂν αὗται παρελήφθησαν χωρὶς διαμαρτυρίας·—πᾶσα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ περὶ ἀβαρίας ἀγωγὴ, ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰς πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλον χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ·—πᾶσα ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως διὰ βλάβην προξενηθεῖσαν ἐκ συγκρούσεως, γενομένης εἰς τόπον, ὅπου ὁ πλοίαρχος δυνάμενος νὰ κάμῃ

ἀπαίτησιν, δὲν τὴν ἔκαμε. Ἐ. 221. 365. 407. 332. 286. 397. Π. Ν. 590.

436. Αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπαιτήσεις αὗται εἶναι ἄκυροι ἐὰν δὲν ἔγειναν καὶ ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, καὶ ἂν μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας των δὲν ἐκινήθη ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον. Π. Ν. 590.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

Γενικαὶ διατάξεις.

437. Πᾶς ἔμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμάς του, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας. Ἐ. 1. 440 ἑ.

438. Ὁ πτωχεύσας ἔμπορος, ὅςις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν τῶν περιπτώσεων ἀσυγγνώστου ἐλλείψεως (*) τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀναφερομένων, εἶναι χρεωκόπος. Ἐ. 586 ἑ. 593 ἑ.

(*) Γαλλ. ἢ δόλου

439. Ἡ χρεωκοπία εἶναι διττὴ, ἁπλῆ καὶ δολία· κρίνεται δὲ ἡ μὲν ἁπλῆ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις, ἡ δὲ δολία παρὰ τοῖς κακουργιοδίκαις. Π. Ν. 405. 406. Ἐ. 586. 592.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

440. Πᾶς ὁ πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ παύσῃ τὰς πληρωμάς του, νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας. — Ἂν ἡ πτώχευσις συνέβη εἰς ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν, ἡ κοινοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατοικίαν ἑκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. Ἐ. 452. 521. 587.

441. Τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς

πτωχεύσεως· ἡ δὲ ἐποχὴ αὐτῆς προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ χρεώστου, εἴτε ἀφ' ἧς κλείσῃ τὰς ἀποθήκας του, εἴτε ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὁποιουδήποτε ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος ἄρνησιν ἐκπληρώσεως ἢ πληρωμῆς ἐμπορικῶν ὑποχρεώσεων· κἀμμία ὅμως τῶν ἀνωτέρω πράξεων δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἔναρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἂν δὲν ἔγεινε παῦσις πληρωμῶν ἢ δηλοποίησις παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 437. 449. 454.

442. Ὁ πτωχεύσας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του ἀπαλλοτριοῦται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγμάτων του. Ἐ. 447. 494. 530.

443. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ προνόμιον, ἢ ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως. Ἐ. 454.

444. Ὅλαι αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἀκινήτων ἑτεροβαρεῖς πράξεις, αἱ γενόμεναι παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν φέρουν κἀμμίαν βλάβην εἰς (*) τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν. Ὅλαι αἱ τοῦ αὐτοῦ μὲν εἴδους ἀλλ' ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις, ἠμποροῦν νὰ ἀκυρωθοῦν κατ' αἴτησιν τῶν δανειστῶν, ἂν οἱ δικασταὶ νομίσουν ὅτι αἱ πράξεις αὗται φέρουν χαρακτῆρα δόλου. Ἐ. 445. 447.

(*) Γαλλ. ὡς πρὸς

445. Ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ ὑποχρεώσεις, αἱ γενόμεναι παρὰ τοῦ χρεώστου κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρεωκοπίας (*), θεωροῦνται δόλιοι ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα· εἶναι δὲ ἄκυροι, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει δόλος ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναλλαττομένων. Ἐ. 454.

(*) Γαλλ. πτωχεύσεως

446. Πᾶσα πληρωμή, γενομένη κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως διὰ χρέη ἐμπορικὰ μὴ ἐμπρόθεσμα, ἀνακαλεῖται. Ἐ. 447.

447. Πᾶσα πρᾶξις ἢ πληρωμή, γενομένη δολίως πρὸς βλάβην τῶν δανειστῶν, εἶναι ἄκυρος.

448. Ἡ ἔναρξις τῆς πτωχεύσεως καταστaίνει ἀπαιτητὰ τὰ χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι

συνυπόχρεοι, οὗτοι δὲν χρεωστοῦν εἰμὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν τῇ προθεσμίᾳ πληρωμῆς, ἂν δὲν προκρίνουν νὰ πληρώσουν ἀμέσως. Ἐ. 441.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

449. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως, εἴτε ἐκ τῆς δηλοποιήσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἐξ ἀναφορᾶς τινος τῶν δανειστῶν, εἴτε ἐκ τῆς κοινῆς φήμης, διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις διευθύνεται παρευθὺς εἰς τὸν εἰρηνοδίκην. Πολ. 1049 ἑ. Ἐ. 440. 441. 450. 453. 454. Π. Ν. 154 ἑ.

450. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας ὅταν ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροφορηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Πολ. 1051. Π. Ν. 154 ἑ. Ἐ. 453.

451. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα, τὰ ἔγγραφα, τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἔπιπλα τοῦ πτωχεύσαντος. Π. Ν. 154 ἑ.

452. Ἐὰν οἱ πτωχεύσαντες ἦναι μέτοχοι ὁμοῤῥύθμου εταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται ὄχι μόνον εἰς τὸ κύριον κατάστημα τῆς εταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἑκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. Ἐ. 440.

453. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον τὴν περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἐ. 349. 450.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.

454. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ ἐμποροδικεῖον ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ νὰ διορίσῃ ἓν ἐκ τῶν μελῶν του εἰσηγητὴν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἕνα ἢ πλειοτέρους πράκτορας κατὰ τὴν σημαντικότητα τῆς πτωχεύσεως, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν

τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ἐργασίας τὰς ὁποίας ἀναθέτει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος. — Ἐὰν τυχὸν αἱ σφραγῖδες ἐπετέθησαν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροφορηθέντος περὶ τῆς πτωχεύσεως, τὸ δικαστήριον θέλει ἐνεργήσει τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Ἐ. 441. 449. 455. 461. 462. 481. 483. 485. 494.

455. Τὸ ἐμποροδικεῖον θέλει διατάξει συγχρόνως νὰ βληθῇ ὁ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρέη φυλακὴν, ἢ νὰ φυλάττεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινος ὑπηρέτου, ἢ παρά τινος χωροφύλακος· ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὑρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἴτησις περὶ παρατάσεως κρατήσεως δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐ. 466 ἑ.

456. Οἱ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διοριζόμενοι πράκτορες ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθοῦν μεταξὺ τῶν νομιζομένων δανειστῶν, ἢ καὶ ὁποιωνδήποτε ἄλλων, οἵ τινες ἤθελον παρέχει περισσοτέρας ἐγγυήσεις πιστῆς διαχειρίσεως. — Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ πράκτωρ δὶς ἐντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκτὸς ἂν ἦναι δανειστής. Ε. 459. 462 ἑ.

457. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ περίληψις αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ, πλὴν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν, ἥτις δύναται νὰ γενῇ παρὰ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν, παρὰ δὲ τῶν παρόντων ἢ τῶν δι' ἐπιτρόπου παριστανομένων δανειστῶν καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· παρὰ δὲ τῶν ὑπερημέρων δανειστῶν, μέχρις οὗ ἡ εἰς αὐτοὺς δοθεῖσα τελευταία προθεσμία παρέλθῃ. Πολ. 186. 235 ἑ. 733. 894.

458. Ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι, δυνάμεναι νὰ πηγάσουν ἐκ τῆς πτωχεύσεως, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου. — Θέλει δὲ ἐπιφορτισθῇ ἰδιαιτέρως νὰ ταχύνῃ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τὴν συγκάλεσιν τῶν δανειστῶν, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διοίκησιν

τῆς πτωχεύσεως τόσον ἐπὶ τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν πρακτόρων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν προσωρινῶν ἢ ὁριστικῶν συνδίκων. Ἐ. 466. 474. 476 ἑ. 495 508.

459. Οἱ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου διωρισμένοι πράκτορες θέλουν διοικεῖ τὴν πτώχευσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων· ἡ δὲ προσωρινή των διοίκησις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ παρατείνῃ τὴν διάρκειαν ταύτην τῶν πρακτόρων ἐπὶ δεκαπέντε ἔτι ἡμέρας τὸ πολύ. Ἐ. 456. 462. 482. 494. 499.

460. Οἱ πράκτορες δύνανται νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τοὺς διώρισεν. Ἐ. 456 ἑ.

461. Οἱ πράκτορες δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τίποτε πρὶν ὁρκισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ τῆς καλῆς καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθησομένων ἔργων. Ἐ. 456 ἑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δʹ.

Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.

462. Ἐὰν, διορισθέντων ἤδη τῶν πρακτόρων καὶ τῆς ὁρκωμοσίας γενομένης, αἱ σφραγίδες εἰσέτι δὲν ἐπετέθησαν, οἱ πράκτορες προσκαλοῦν τὸν εἰρηνοδίκην νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἐπίθεσιν αὐτῶν. Ἐ. 449. 461.

463. Τὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος ἐξαιροῦνται τῆς σφραγίσεως, καὶ παραδίδονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τοὺς πράκτορας, ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι (*) παρ' αὐτοῦ. — Ὁ εἰρηνοδίκης περιγράφει συνοπτικῶς εἰς τὴν ἔκθεσίν του τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον εὑρεθῆ. — Τὰ ἀγχιπρόθεσμα ἢ τὰ δεκτικὰ ἀποδοχῆς γραμμάτια, ἐξαιρούμενα τῆς σφραγίσεως, καταγράφονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς πράκτορας διὰ νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν· ἡ δὲ περὶ τούτων σημείωσις παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητήν. — Οἱ πράκτορες παραλαμβάνουν τὰ λοιπὰ χρήματα τὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὀφειλόμενα, δίδοντες ἐξοφλητικὰ, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θεωρῶνται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδον-

ται εἰς τοὺς πράκτορας, καὶ ἀνοίγονται παρ' αὐτῶν, παρευρισκομένου καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν ἦναι παρών. Ἐ. 8. 442. 465. 468. 472. 492. 583.

(*) Γαλλ. κλεισθῶσι

464. Οἱ πράκτορες ἐξαιροῦσι τῶν ἄλλων, καὶ πωλοῦν τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τὰς πραγματείας, τῶν ὁποίων ἡ φθορὰ ἤθελεν εἶναι προσεχὴς, ἀφοῦ ἐκθέσουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὰς αἰτίας, καὶ λάβουν παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν. Αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς φθορὰν πραγματεῖαι δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι παρὰ τῶν πρακτόρων εἰμὴ δι' ἀδείας τοῦ ἐμποροδικείου καὶ κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ. Ε. 492.

465. Ὅλα τὰ παρὰ τῶν πρακτόρων ληφθέντα χρήματα ἐναποτίθενται εἰς δίκλειθρον κιβώτιον ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 496 ῥηθήσεται. Ἐ. 530.

466. Μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, ὁ εἰσηγητὴς θέλει ἐκθέσει εἰς τὸ δικαστήριον τὴν φαινομένην κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἁπλῆν ἐλευθέρωσιν αὐτοῦ μὲ προσωρινὸν προπεμπτήριον ἢ τὴν διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως μὲ προπεμπτήριον ἀπόλυσίν του, ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς χρηματικῆς τινος ποσότητος, προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ ὁποία, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, μεταβαίνει εἰς ὄφελος τῶν δανειστῶν. Πολ. 1005. Ἐ. 455. 468. 490.

467. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν προβάλῃ τὴν ἔκδοσιν προπεμπτηρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσηγητήν. Ἐ. 490.

468. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ πράκτορες θέλουν τὸν καλέσει παρ' ἑαυτοῖς, διὰ νὰ κλείσουν τοὺς ἐν τοῖς βιβλίοις λογαριασμοὺς ἐπὶ παρουσίᾳ του· ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται πρὸς ἐμφάνισιν· ἂν δὲ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας μετὰ τὴν κλήτευσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Δύναται μολαταῦτα νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἐὰν τὰ προβαλλόμενα παρ' αὐτοῦ ἐμπόδια κριθῶσι παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ εὔλογα. Ἐ. 463. 472. 493. 516. 587.

469. Ὁ πτωχεύσας, ὁ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου χρεω-

στεῖ νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου· ἄλλως ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

470. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις, πρὶν δηλοποιήσῃ τὴν πτώχευσίν του, ἤθελεν ἔχει ἕτοιμον τὸν ἰσολογισμόν του ἤτοι τὰ χρέη καὶ τὴν περιουσίαν του, καὶ τὸν φυλάττει παρ' ἑαυτῷ, χρεωστεῖ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς πράκτορας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφοῦ ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των. Ἐ. 9. 440. 471. 528.

471. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, καὶ κατάστασιν τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ τὸν τῆς δαπάνης. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ ἦναι χρονολογημένος καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ χρεώστου, βεβαιοῦντος τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ. Ἐ. 489.

472. Ἐάν, ὅταν οἱ πράκτορες ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των, ὁ πτωχεύσας δὲν εἶχεν ἑτοιμάσει τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστεῖ ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἐπιτρόπου, κατὰ τὰς ὁριζομένας εἰς τὰ ἄρθρα 468 καὶ 469 περιστάσεις, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, παρουσίᾳ τῶν πρακτόρων ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος· πρὸς τὸ τέλος τοῦτο πρέπει νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφά των (*); χωρὶς νὰ μετατοπισθοῦν. Ἐ. 489.

(*) Γαλλ. του.

473. Ὁσάκις ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε συνταχθῇ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἢ παρ' ἐπιτρόπου ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου, οἱ πράκτορες ἀσχολοῦνται αὐτοὶ εἰς τὴν σύνταξίν του, βοηθούμενοι ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἀπὸ τὰς πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ἤθελον λάβῃ παρὰ τῆς συζύγου τοῦ πτωχεύσαντος, παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, τῶν γραφέων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων του. Ἐ. 472. 474.

474. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ περισσοτέρων δανειστῶν, ἢ καὶ τοῦ πράκτορος

αὐτοῦ, νὰ ἐξομολογήσῃ, ἐξαιρουμένης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων τοῦ πτωχεύσαντος, τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένους, καθ' ὅσα ἀφορῶσι τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ περιστατικῶν τῆς πτωχεύσεώς του. 'Ε. 473.

475. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα του δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀποθανόντος ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις, τὰς εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐπιβαλλομένας παρὰ τοῦ παρόντος νόμου· εἰδὲ μὴ, οἱ πράκτορες προχωροῦν εἰς τὰς ἐργασίας των. 'Ε. 468. 470. 487. 493. 516.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

476. Ὁ εἰσηγητὴς, ἅμα παραλάβῃ παρὰ τῶν πρακτόρων τὸν ἰσολογισμὸν, χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ, τὸν κατάλογον τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ προγραμμάτων τοιχοκολλημένων καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρισμένων (α). 'Ε. 458. 477. 478. 502.

477. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὴν χρείαν νὰ συγκαλέσῃ τοὺς δανειστὰς καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. 'Ε. 459. 476.

478. Οἱ εἰρημένοι δανεισταὶ συνέρχονται, παρόντος τοῦ

(α) Ἐγκ. γραμμ. Οἰκον. πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ βασιλείου. Ἐν περιπτώσει ἐμπορικῆς πτωχεύσεως διετάχθη ὥστε τὰ διὰ τὰς κοινοποιήσεις τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων κτλ. τέλη χαρτοσήμου, νὰ προκαταβάλλωνται ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τοῦ πτωχεύσαντος τοὺς αἰτήσαντας τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως. Ἂν δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, νὰ γίνεται ἡ δαπάνη ἀπὸ τὸν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ σφραγιστὸν χάρτην, ἐπὶ προσωρινῇ πιστώσει, καὶ ν' ἀπολαμβάνεται μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος. — Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίστασιν, ἡ εἴσπραξις τῶν χρημάτων τοῦ σφρα-

εἰσηγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

479. Πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὡς δανειστὴς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἔ γ γ ρ α φ α (*) ἤθελον ἀποδειχθῇ μετὰ ταῦτα ὡ ς π λ α σ τ ο υ ρ γ η θ έ ν τ α (**) ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς συναιτίους δολίας χρεωκοπίας. Ἐ. 597. Π. Ν. 405. 406.

(*) Γαλλ. δικαιόγραφα (*) Γαλλ. ὑποτεθειμένα

480. Οἱ δανεισταὶ συνελθόντες, παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριπλοῦν κατάλογον τ ῶ ν κ α τ' α ὐ τ ο ὺ ς ἱ κ α ν ῶ ν π ρ ὸ ς ἐ κ π λ ή ρ ω σ ι ν τ ῶ ν ἔ ρ γ ω ν τ ο ῦ π ρ ο σ ω ρ ι ν ο ῦ σ υ ν δ ί κ ο υ (*), τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου.

(*) Γαλλ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' αὐτοὺς διοριστέων προσωρινῶν συνδίκων

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν ἔργων των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρόντος καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὅλων τῶν πράξεών των, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. Ἐ. 454. 483. 498. 527. Πολ. 695 ἑ.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ ἀνατίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπασα ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται, μετὰ τὴν δόσιν τοῦ

γιστοῦ χάρτου ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν ταμίαν, ἐπὶ σημειώσει, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν θέλει διευθύνει, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγκαίρως·

Ὁ Γραμματεὺς Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

λογαριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων. Ἐ. 481. 85.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τοῦ εἴδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν τεθῆ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

485. Ἐὰν οἱ πράκτορες ἦναι δανεισταὶ, δὲν λαμβάνουν κάμμίαν ἀντιμισθίαν. Ἐ· 483.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζʹ.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

486. Οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι, ἅμα διορισθῶσι, θέλουν ζητήσει τὴν λύσιν τῶν σφραγίδων, καὶ θέλουν ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος. Εἶναι ἐλεύθεροι νὰ παραλάβουν βοηθὸν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ὅν τινα κρίνουν εὔλογον. Συμφώνως δὲ μὲ τὸ ἄρθρον 937 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡ ἀπογραφὴ γίνεται παρὰ τῶν συνδίκων, βαθμηδὸν λυομένων τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις τὴν ὑπογράφει εἰς πᾶσαν διακοπήν. Πολ. 1066. 1072. Ἐ. 439. 517.

487. Ὁ πτωχεύσας πρέπει νὰ παρευρίσκεται, ἢ νὰ καλῆται ἐν τάξει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφήν. Ἐ. 468. 475.

488. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ πράκτορες καὶ οἱ προσωρινοὶ καὶ ὁριστικοὶ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ παραδίδουν, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτήρων αὐτῆς. Ἐ. 481. Ποιν. 156.

489. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ εὔλογον, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πτωχευσάντων, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, τῆς ἀπογραφῆς καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, ἀφορώσης τὴν πτώχευσιν, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ πᾶσαν περὶ τούτου δια-

σάφησιν, καὶ νὰ κάμῃ ἑπομένως τὰς ἀναγκαίας πράξεις ἢ καταδιώξεις· πάντα δὲ ταῦτα αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνεξόδως. Ἐ. 471 ἑ. 486. 526. 5 5.

490. Ἐὰν ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἁπλῆ ἢ δολία, ἂν ἐξεδόθη κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα προσαγωγῆς, συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτων ἀνυπερθέτως τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν δύνανται οὔτε ὁ εἰσηγητὴς νὰ προβάλῃ, οὔτε τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ προπεμπτήριον ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 466. 467.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

491. Τελειωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, αἱ πραγματεῖαι, τὰ χρήματα, τὰ δανειστικὰ ἔγγραφα, τὰ κινητὰ καὶ τὰ ἔπιπλα τοῦ χρεώστου παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἱ ὁποῖοι βεβαιοῦσιν ὑποκάτω τῆς ἀπογραφῆς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν. Ἐ. 463.

492. Οἱ σύνδικοι δύνανται δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος. Δύνανται δὲ προσέτι νὰ πωλήσουν τὰ(*) πράγματα καὶ τὰς πραγματείας του, εἴτε διὰ πλειστηριασμοῦ, εἴτε διὰ μεσιτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, εἴτε συμβιβαστικῶς, κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογήν. Ἐ 463. 583.

(*) Γαλλ. κινητὰ

493. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν, διὰ νὰ εὐκολύνῃ καὶ βοηθήσῃ τὴν διοίκησίν των· θέλουν δὲ προσδιορίσει τὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του. Ἐ. 468. 475.

494. Πᾶσα πολιτικὴ ἀγωγὴ κινηθεῖσα πρὸ τῆς πτωχεύσεως κατὰ (*) τοῦ πτωχεύσαντος καὶ κατὰ τῶν κινητῶν αὐτοῦ, δὲν δύναται, ἀφοῦ οἱ πράκτορες καὶ οἱ σύνδικοι ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰμὴ κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων. Ὡσαύτως δὲ ὅλαι αἱ μετὰ τὴν πτώχευσιν ἀγωγαὶ κινοῦνται (**) κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων. Ἐ. 442. 451. 489. 499.

(*) Γαλλ. τοῦ προσώπου (**) Γαλλ. μόνον

495. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ ἔχουν αἰτίαν παραπόνων κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν, ἄλλως ἀναφέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. 458.

496. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ τῶν εἰσπράξεων χρήματα, ἀφαιρουμένων ὅλων τῶν ἐξόδων, ἐναποτίθενται εἰς δίκλειθρον κιβώτιον· ἐκ δὲ τῶν δύο κλειδίων τὸ μὲν παραδίδεται εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν πρακτόρων ἢ συνδίκων, τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἕνα τῶν δανειστῶν ἐκλεγόμενον ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ε. 465. 527 530.

497. Ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα θέλει παραδίδεσθαι σημείωσις τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τῆς πτωχεύσεως εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις δύναται, κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν μέρους ἢ ὅλων τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, ἢ εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπου τοῦ ταμείου τούτου, διὰ νὰ λογισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν οἱ τόκοι τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο παραδοθέντων χρημάτων.

498. Τὰ εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ἐναποτεθέντα χρήματα ἀποδίδονται, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.

499. Οἱ πράκτορες καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. —Χρεωστοῦν προσέτι νὰ κάμουν αἴτησιν περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν οὗτος ἔχων δικαιώματα ὑποθήκης, δὲν εἶχε κάμει τοιαύτην αἴτησιν. Ἡ ἐγγραφὴ δὲ γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὰ σημειώματά των περίληψιν τῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ των ἀποφάσεων. Ε. 442. 459. 482. 494.

500. Χρεωστοῦν νὰ κάμουν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν ὁποίων γνωρίζουν τὴν ὕπαρξιν. Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπὶ ἁπλῇ ἀναφορᾷ (*) δηλοποιούσῃ τὴν

ὕπαρξιν τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἀναφερούσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀφορώσης τὸν διορισμόν των ἀποφάσεως.

(*) Γαλλ. σημειώσει

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.

501. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γενῇ ἀνυπερθέτως, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἐφορᾷ ὥστε νὰ προοδεύωσιν ἐπιμελῶς αἱ περὶ τούτου ἐργασίαι, καθ' ὅσον οἱ δανεισταὶ βαθμηδὸν ἐμφανίζονται. Ἐ. 504. 511.

502. Ὅλοι οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος θέλουν εἰδοποιηθῆ ἐξεπίτηδες διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τῶν συνδίκων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως· νὰ δηλοποιήσουν ἐν τίνι δικαιώματι καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισταί, (*) ἢ νὰ καταθέσουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τὰ δανειστικά των ἔγγραφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς. Ἐ. 458. 476. 511 ἑ. 527.

(*) Γαλλ. νὰ τοῖς παραδώσωσιν

503. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γίνεται, ἀντιπαρισταμένων τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις κάμνει τὴν περὶ τούτου ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κατὰ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, τὰς μετὰ τὴν προθεσμίαν τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισθεῖσαν. Ἐ. 505. 511. 597.

504. Πᾶς δανειστής, τοῦ ὁποίου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἐβεβαιώθη δι' ὅρκου, δύναται νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν δανείων, καὶ νὰ κάμῃ ἀντιῤῥήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξετάσεις. Ἐ. 506 ἑ. 597.

505. Η ἀφορῶσα τὴν ἐξέτασιν ἔκθεσις θέλει ἀναφέρει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων, καὶ φανερόνει τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν· περιέχει σύντομον περιγραφὴν τῶν ἐγγράφων τούτων, τὰ ὁποῖα θέλουν συμπαραβληθῆ μὲ τὰ κατάστιχα τοῦ πτωχεύσαντος· ἀναφέρει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ σβέσματα καὶ τὰς παρεισγραφάς· φανερόνει, ὅτι ὁ φέρων τὸ δανειστικὸν

ἔγγραφον εἶναι νόμιμος δανειστὴς τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ. — Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν καταστίχων των ἢ ἀποσπάσματα αὐτῶν ἐξηγμένα διὰ προστάγματος τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου· δύναται προσέτι νὰ τοὺς παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφοράν του, ἀποφασίζει. Ἐ. 506. 508 ἑ.

506. Ἐὰν τὸ δάνειον ἦναι ἀναμφισβήτητον, οἱ σύνδικοι κάμνουν εἰς ἕκαστον τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων τὴν ἑξῆς σημείωσιν, προσυπογραφόμενοι· «δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . διὰ ποσότητα . . . . . . τῇ . . . . . . — Ὁ εἰσηγητὴς γράφει τὸ, ἐθεωρήθη, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν. Ἐ. 504. 508 ἑ. 514 ἑ.

507. Πᾶς δανειστὴς, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τοῦ δανείου του ἐξέτασις, χρεωστεῖ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ εἰρημένον δάνειον εἶναι ἀδολίευτον καὶ ἀληθινόν. Ἐ 511. 513. 514. 597.

508. Ἐὰν τὸ δάνειον ἀμφισβητῆται ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων νὰ διατάξῃ τὸν δανειστὴν νὰ προσφέρῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δανείου του ἔγγραφα, διὰ νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· δύναται δὲ καὶ χωρὶς κλήσεως νὰ παραπέμψῃ τοὺς διαφερομένους βραχυπροθέσμως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφοράν του, δικάζει. Ἐ. 458.

509. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γενῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις περὶ τῶν γεγονότων καὶ νὰ προσκληθοῦν ἐξεπίτηδες ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ δυνάμενοι νὰ δώσουν περὶ τούτου πληροφορίας. Πολ. 306. 307 ἑ.

510. Ἀφοῦ παρέλθουν αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων ὡρισμέναι προθεσμίαι, οἱ σύνδικοι ὀφείλουν νὰ κάμουν ἔκθεσιν περιέχουσαν τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐμφανισθέντων τυχὸν δανειστῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη περαινομένη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοὺς καθιστᾷ ὑπερημέρους.

511. Τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ, δίδει δι' ἀποφάσεως νέαν περὶ τῆς ἐξετάσεως προθεσμίαν. — Ἡ προθεσμία αὕτη προσδιορίζεται ὡς ἐκ τῆς ἀποστά-

σεως τῆς διαμονῆς τοῦ ὑπερημέρου δανειστοῦ, λογιζομένης μιᾶς ἡμέρας πρὸς τριῶν μυριομέτρων ἀπόστασιν· ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Γαλλίας δανειστὰς διατηροῦνται αἱ παρὰ τοῦ 73 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι. Πολ. 541. Ἐ. 510.

512. Ἡ τὴν νέαν προθεσμίαν προσδιορίζουσα ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τοὺς δανειστάς, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διατυπώσεων τούτων ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινοποίησιν ὡς πρὸς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας δανειστάς· δὲν ἀναβάλλεται δὲ ἐκ τούτου ὁ διορισμὸς τῶν ὁριστικῶν συνδίκων. Πολ. 894. Ἐ. 527 ἑ.

513. Ὅσοι δὲν ἐμφανισθοῦν καὶ δὲν κάμουν τὴν ἔνορκον βεβαίωσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὡρισμένης προθεσμίας, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν· δύνανται ὅμως νὰ κάμουν τὴν ἀνακοπὴν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· πλὴν δὲν ἠμποροῦν, καὶ ἄγνωστοι δανεισταὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, νὰ ἀπαιτήσουν τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἤδη διανομῶν, αἱ ὁποῖαι λογίζονται ἀμετάκλητοι ὡς πρὸς αὐτούς, ἀποστερουμένους ὁλοτελῶς τοῦ μεριδίου, τὸ ὁποῖον ἐδύναντο νὰ ἀπαιτήσουν (*).

(*) Γαλλ. ἐξ αὐτῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων καὶ περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνελεύσεως τῶν δανειστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξετασθέντα ἐβεβαιώθησαν δι' ὅρκου.

514. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ παρέλθουν αἱ περὶ ὁρκωμοσίας τῶν γνωστῶν δανειστῶν πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων των ὡρισμέναι προθεσμίαι, οἱ δανεισταί, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἔγειναν δεκτά, θέλουν συγκαλεσθῆ παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων. Ἐ. 502. 503. 506. 507. 511. 512. 527.

515. Κατὰ τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ εἰς τὸν διορισθέντα τόπον, θέλει γενῆ συνέλευσις, προεδρεύοντος αὐτοῦ· εἰς τὴν συνέλευσιν δὲ ταύ-

την δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰμὴ οἱ ἀναγνωρισθέντες δανεισταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. Ἐ. 517.

516. Ὁ πτωχεύσας θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην· χρεωςεῖ δὲ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἂν ἔχῃ προπεμπτήριον. Ἡ διὰ πληρεξουσίου παρουσία του δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ διὰ αἰτίας εὐλόγους, ἐγκριθείσας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐ. 466. 468. 475. 490.

517. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν κατ' ἐπιτροπὴν ἐμφανιζομένων· οἱ δὲ προσωρινοὶ σύνδικοι δίδουν κατὰ διαταγήν του λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως (*), περί τῶν διατηρηθεισῶν διατυπώσεων καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐργασιῶν· ὁ δὲ πτωχεύσας λέγει τὰ δικαιολογήματά του. Ἐ. 475.

(*) Γαλλ. ἐνώπιόν του

518. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

519. Δὲν δύναται νὰ γενῇ κἀμμία συνθήκη μεταξὺ τῶν διασκεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Πρὸς σύστασιν δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται συνδρομὴ δανειστῶν πλειόνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παρισταμένων ἐνταυτῷ διὰ τῶν ἐξετασθέντων δανειστικῶν ἐγγράφων τῶν τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ'. μέρους τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἐξετασθέντων καὶ καταστιχωθέντων δανείων· ἄλλως, ἡ συνθήκη νομίζεται ἄκυρος. Ἐ. 521. 522.

520. Οἱ δανεισταὶ, οἱ ἔχοντες ὑποθήκης ἐγγραφὸς καὶ ἐνέχυρα, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις. Ἐ. 524. 535. 539.

521. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν πράξεων, τῶν βιβλίων καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ πτωχεύσαντος παρέχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, δὲν δύναται νὰ γενῇ κἀμμία μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συνθήκη, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως. Ἐ. 490. 526. 586 ἑ.

522. Ὁ συμβιβασμὸς, ὑπαρχούσης συναινέσεως, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ ὑπογραφῇ πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. (*) Ἐὰν οἱ πλεῖστοι τῶν δανειστῶν συμφωνῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, τὰ δὲ δάνειά των, λαμβανόμενα συνάμα, δὲν ἀναβαίνωσι μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐφάπαξ ἐπὶ ὀκτὼ μόνον ἡμέρας. Ἐ. 519.

(*) Γαλλ. ἐπὶ συνεδριάσεως

523. Οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν συμβιβασμὸν δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ κοινοποιήσουν τὰς ἀνακοπάς των εἰς τοὺς συνδίκους καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνυπερθέτως. Ἐ. 524.

524. Ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυροῦται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περὶ τῶν ἀνακοπῶν ἀποφάσεως· ἡ δὲ ἐπικύρωσις κατασταίνει τὸν συμβιβασμὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστὰς, καὶ διατηρεῖ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τούτου ἕνεκα οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ ἐγγράψουν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, ἂν εἰς τὸν συμβιβασμὸν δὲν ὡρίσθη τὸ ἐναντίον. Ἐ. 526. 539.

525. Κοινοποιηθείσης τῆς ἐπικυρώσεως εἰς τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους, οὗτοι χρεωστοῦν νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὁριστικὸν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θέλει συζητηθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει. Οἱ σύνδικοι παραδίδουν ἐπομένως εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ βιβλία του, τὰ ἔγγραφά του καὶ τὰ ἔπιπλά του· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ὁ δὲ εἰσηγητὴς καὶ οἱ σύνδικοι παύουν τῶν ἔργων των, καὶ γίνεται περὶ τούτων ἁπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐ. 481. 527. Πολ. 695.

526. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται διὰ κακὴν διαγωγὴν, ἢ διὰ δολιότητα νὰ ἀποποιηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ· εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ ἀποποίησις παρέχει τεκμήριον χρεωκοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις δικαιωματικῶς παραπέμπεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα· οὗτος δὲ χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ αὐτεπαγγέλτως. — Ἐὰν τὸ δικαστήριον κάμῃ τὴν ἐπικύρωσιν, κηρύττει τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστὸν καὶ ἀποκαταστάσιμον, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς εἰς τὸ κατωτέρω

περὶ ἀποκαταστάσεως τμῆμα περιεχομένους. Ἐ. 531. 586 ἕ. 604. Ποιν. 157.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν.

527. Ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ συμβιβασμὸς, οἱ δανεισταὶ συνέρχονται καὶ συνιστῶσι διὰ προσωπικῆς ἁπλῶς πλειονοψηφίας τῶν παρόντων δανειστῶν συνάλλαγμα ἑνώσεως· διορίζουν ἕνα ἢ περισσοτέρους ὁριστικοὺς συνδίκους, καὶ ἕνα ταμίαν πρὸς παραλαβὴν τῶν ὁπωσδήποτε συναγομένων χρημάτων. Οἱ ὁριστικοὶ σύνδικοι λαμβάνουν παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων λογαριασμὸν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 481 περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πρακτόρων εἴρηται. Ἐ. 465. 496. 563.

528. Οἱ σύνδικοι φέρουν τὸ πρόσωπον τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν· ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἂν ἦναι ἀνάγκη· ἐπιχειροῦσι, δυνάμει τοῦ περὶ ἑνώσεως συναλλάγματος καὶ χωρίς τινος ἄλλου ἐπισήμου ἐγγράφου, τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν πραγματειῶν καὶ ὅλων τῶν κινητῶν του, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρεέους αὐτοῦ, τὰ πάντα ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πτωχεύσας. Ἐ. 470. 492. 564. 588. 600.

529. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀποδίδονται, κατ' ἔγκρισιν τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἱμάτια, στρώματα καὶ ἔπιπλα. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη γίνεται κατὰ πρότασιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ κάμουν καταγραφὴν τῶν ἀποδιδομένων πραγμάτων. Ἐ. 554.

530. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, ὁ πτωχεύσας ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, λόγῳ βοηθήματος, μέρος χρημάτων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων του. Οἱ σύνδικοι προβάλλουν περὶ τοῦ ποσοῦ· τὸ δὲ δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποφασίζει περὶ τούτου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς ἀδόλου προαιρέσεώς του, καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας θέλουν ὑποφέρει οἱ δανεισταί του. Ἐ. 442. 465. 496.

531. Ὁσάκις ὑπάρχῃ ἕνωσις δανειστῶν, ὁ εἰσηγητὴς κάμνει πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν περιστα-

τικῶν. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἀποφασίζει, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ παρόντος βιβλίου εἴρηται, ἂν ὁ πτωχεύσας ἦναι συγγνωστὸς καὶ ἀποκαταστάσιμος ἢ ὄχι· ἂν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου ἦναι ἀποφατικὴ, παρέχει τεκμήριον χρεωκοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις παραπέμπεται δικαιωματικῶς εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 526 εἴρηται. Ἐ. 586. 604. Ποιν. 157.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

532. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγὴ περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων, εἰσαχθεῖσα πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων, οὗτοι μόνοι δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὰ πρὸς πώλησιν· χρεωστοῦν δὲ νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, κατὰ τὰς ἑξῆς (*) διατυπώσεις. Ἐ. 564 ἑ.

(*) Γαλλ. κατωτέρω ἐκτεθησομένας

533. Οἱ σύνδικοι θέλουν παραδώσει εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν δανειστῶν, τῶν ἀντιποιουμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινητῶν· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει νὰ πληρωθοῦν οἱ δανεισταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τα ὁποῖα ἤθελον συναχθῆ. Ἐὰν ὑπάρχουν δανεισταὶ ἀμφισβητοῦντες τὸ προνόμιον, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει, τὰ δὲ ἔξοδα πληρόνονται παρὰ τῶν ἀποτυχόντων, καὶ δὲν λογίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος.

534. Ὁ δανειστὴς, ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἐν πτωχεύσει εὑρισκομένων, θέλει μεθέξει εἰς τὰς διανομὰς ὅλων τῶν ὁμάδων μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς του. Ἐ. 558. ἑ.

535. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως. Ἐ. 520. 536.

536. Οἱ σύνδικοι ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ παραλαμβάνουν τὰ ἐνέχυρα πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρόνοντες τὸ χρέος. Ἐ. 535.

537. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὸ ἐνέχυρον, πωλεῖται (*) παρὰ τῶν δανειστῶν, καί, ἂν ἡ τιμή του ὑπερβαίνῃ τὸ δάνειον, τὸ περίσσευμα παραλαμβάνεται παρὰ τῶν συνδίκων· ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀποπληρωμήν, ὁ ἔχων τὸ ἐνέχυρον δανειστὴς λαμβάνει εἰς τὴν διανομὴν μετοχὴν (**) περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 538.

(*) Γαλλ. καὶ πωληθῇ (**) Γαλλ. πληρόνεται κατὰ συνδρομήν

538. Οἱ δι' ἐγγυήσεως ἠσφαλισμένοι δανεισταὶ θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ὁμάδα, ἀφαιρουμένων τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον τυχὸν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ (*). Ὁ ἐγγυητὴς περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 558 ἑ.

(*) Γαλλ. ἐγγυητοῦ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

539. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τῆς τιμῆς τῶν κινητῶν ἢ καὶ συγχρόνως, μόνοι ἐκ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων συνέρχονται, καθ' ὅσα μένουν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενα, μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὁμάδα τῶν τελευταίων τούτων. Ἐ. 520. 524. 543. 558.

540. Ἐὰν τὰ κινητά, πωληθέντα πρὸ τῶν ἀκινήτων, δώσουν ἀφορμὴν εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας χρηματικὰς διανομὰς πρὶν διανεμηθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὁλοκλήρου τοῦ δανείου των, ἐνεργουμένων χρείας καλούσης τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων. Ἐ. 558 ἑ.

541. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν περὶ τάξεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπόφασιν, ὅσοι ἐκ τῶν δανειστῶν τούτων τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, ὥστε νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων ὅλα τὰ δάνεια, δὲν θέλουν λάβει τὸ ὅλον τῶν ἐνυποθήκων δανείων των (*) εἰμὴ ἠλαττωμένον κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη συνελθόντες μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν· τὰ

δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως προερχόμενα χρήματα δὲν μένουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔκπτωσις αὕτη. Ἐ. 558 ε.

(*) Γαλλ. τὸ ποσὸν τῆς ὑποθηκικῆς κατατάξεώς των

542. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων εἰμὴ μέρος μόνον τῶν δανείων των, ἐνεργοῦνται τὰ ἑξῆς. — Τὰ ἐπὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των κανονίζονται ὁριστικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων των, τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατάταξιν αὐτῶν. Ὅσα δὲ χρήματα ἤθελον λάβει ἐκ τῆς προγεγονυίας διανομῆς ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μετοχῆς των καὶ μεταφέρονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν.

543. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν τύχωσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἁπλοῖ ἀνέγγυοι δανεισταί. Ἐ. 558. ε.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

544. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, τὰ ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα καὶ αἱ ἀγωγαὶ τῶν γυναικῶν κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς. Ἐ. 654. 547.

545. Αἱ ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμέναι γυναῖκες αἱ ἔχουσαι χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κοινὰ μὲν ἀλλὰ χωρὶς νὰ βάλωσιν ἀκόμη (*) εἰς τὴν κοινότητα τὰ ἀκίνητά των, ἀπολαμβάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα ἀκίνητα, καὶ ὅσα τυχὸν μετὰ τὸν γάμον προσέλαβον ἐκ κληρονομίας, ἀπὸ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ δι' αἰτίαν θανάτου. Ἐ. 548.

(*) Γαλλ. παρέλκει τὸ, ἀκόμη

546. Ἀπολαμβάνουν ὡσαύτως ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα ἀπέκτησαν ἀκίνητα, μὲ χρήματα προερχόμενα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ῥητῶς εἰς τὸ τῆς κτήσεως ἔγγραφον ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐπισήμου ἐγγράφου πόθεν ταῦτα ἐπήγασαν. Ἐ. 547. 550.

547. Ὑφ' ὁποιονδήποτε ὅρον καὶ ἂν ἦναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένης περιπτώσεως, τὸ κατὰ νόμον τεκμήριον εἶναι ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας του, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον. Ἐ. 550.

548. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 545 καὶ 546 πηγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρέη καὶ τὰς ὑποθήκας, εἴτε ἑκουσίως ὑπεχρεώθη εἰς τοῦτο, εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθη.

549. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, νὰ κινήσῃ κάμμίαν ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν εἰς τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα περιεχομένων πλεονεκτημάτων· καὶ ἀμοιβαίως, οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων. Ἐ. 553.

550. Ἂν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι ἔκαμε τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἀνδρός της· ἑπομένως δὲν δύναται νὰ κινήσῃ κάμμίαν κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 547 εἴρηται.

551. Ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, δὲν ἔχει δικαίωμα ὑποθήκης περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι ἔφερεν εἰς προῖκα, περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ γάμου ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων της καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἕνεκα τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός της συνομολογηθέντων χρεῶν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνῆκον εἰς τὸν σύζυγόν της. Ἐ. 553.

552. Ἐξομοιοῦται κατὰ τοῦτο μὲ τὴν γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου ἔμπορος, ἡ γυνὴ ἥτις ἤθελε νυμφευθῇ υἱὸν ἐμπόρου, μὴ ἔχοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κἀνὲν ἔργον ἢ ὡρισμένον ἐπάγγελμα, καὶ γενόμενον μετὰ ταῦτα ἔμπορον. Ἐ. 553.

553. Ἐξαιρεῖται τῆς διατάξεως τῶν ἄρθρων 549 καὶ 551, καὶ θέλει ἀπολαύει ὅλων τῶν τῆς ὑποθήκης δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ πολιτικὸς νόμος δίδει εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ γυνὴ τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ ἐμπόρου ὡρισμένον ἐπάγγελμα. Πλὴν ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ γαμηλίου ἔτους.

554. Ὅλα τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ κινητὰ πράγματα, οἱ ἀδάμαντες, αἱ εἰκόνες, τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ σκεύη καὶ ἄλλα πράγματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς ὑπάρχοντα, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ὅρος τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος ἀνήκουσιν εἰς τοὺς δανειστάς· ἡ δὲ γυνὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλο τι παρὰ τὰ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν ἱμάτια καὶ ὀθόνια τὰ ὁποῖα ἤθελον παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 529. — Δύναται ὅμως ἡ γυνὴ νὰ λάβῃ τὰ τιμαλφῆ, τοὺς ἀδάμαντας, καὶ τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀποδείξει διὰ καταλόγου νομίμως συντεταγμένου καὶ ἐπισυνημμένου εἰς ἔ γ γ ρ α φ ο ν (*), ἢ δι' ἀδολιεύτων ἀπογραφῶν, ὅτι ἐδόθησαν πρὸς αὐτὴν λ ό γ ῳ π ρ ο ι κ ὸ ς (**), ἢ ὅτι τὰ ἔλαβεν ἐκ κληρονομίας μόνον.

(*) Γαλλ. τὰ ἔγγραφα (**) Γαλλ. διὰ τοῦ γαμικοῦ συμφώνου

555. Ἡ γυνή, ἥτις ἤθελεν ὑπεξαιρέσει, ὑπεξαγάγει, ἢ ἀποκρύψει τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαληφθέντων κινητῶν πραγμάτων, πραγματείας, ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ χρήματα, καταδικάζεται νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν ὁμάδα, καὶ προσέτι καταδιώκεται ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας. Ε. 597. Π. Ν. 372. 377. 405.

556. Δύναται προσέτι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ καταδιωχθῇ ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας ἡ γυνή, ἥτις ἤθελε δανείσει τὸ ὄνομά της ἢ ἤθελε μεσολαβήσει εἰς δολίας πράξεις, γενομένας παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κατὰ τῶν δανειστῶν του. Ε. 597. Π. Ν. 405.

557. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτημένα. Ε. 544.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν πραγμάτων.

558. Τὰ ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον, θέλουν διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἐνόρκως βεβαιωμένων δανείων των. Ė. 534 ἑ. 539.

559. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, οἱ σύνδικοι θέλουν παραδίδει κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει, ἂν κριθῇ εὔλογον, νὰ γενῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομὴ, τῆς ὁποίας προσδιορίζει τὸ ποσόν. Ė. 560. 561.

560. Οἱ δανεισταὶ θέλουν εἰδοποιηθῇ περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς. Ė. 559.

561. Κάμμία πληρωμὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τοῦ δανείου ἔγγραφον. Ὁ ταμίας σημειόνει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τὴν γενομένην πληρωμὴν, ὁ δὲ δανειστὴς ἐξοφλεῖ τὸν περὶ τῆς διανομῆς κατάλογον, ὑπογράφων τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ περιθώριον, Ė. 559. 560.

562 Ὅταν ἡ ἐκκαθάρισις τελειώσῃ, οἱ δανεισταὶ θέλουν συγκροτήσει κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων συνέλευσιν, προεδρεύοντος τοῦ εἰσηγητοῦ. Οἱ σύνδικοι δίδουν τὸν λογαριασμὸν των, τὸ δὲ ὑπολειπόμενον θέλει ἀποτελέσει τὴν τελευταίαν διανομὴν. Πολ. 695.

563. Ἡ ἕνωσις τῶν δανειστῶν δύναται, εἰς ὁποιανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου τὴν ἄδειαν, ὥ σ τ ε (*), καλεσθέντος ἐν τάξει τοῦ πτωχεύσαντος νὰ διαπραγματευθῇ καὶ ἐκποιήσῃ κατ' ἀποκοπὴν τὰ μήπω ἀπειλημμένα δικαιώματα καὶ ἀγωγάς· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουν κάμει ὅλας τὰς ἀναγκαίας πράξεις. Ė. 517 ἑ.

(*) Γαλλ. τὸ » ὥστε » θ ε τ έ ο ν μ ε τ ά τὸ » τοῦ πτωχεύσαντος»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

564. Οἱ σύνδικοι τῆς ἑνώσεως, λαβόντες παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν ἄδειαν, προβαίνουν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων, κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ διατάξεις περὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων. Ἐ. 528. Πολ. 1085. 1086. 1077.

565. Ἐπὶ ὀκτὼ ἐφεξῆς ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πᾶς δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερθεματίσῃ, τὸ δὲ ὑπέρθεμα δὲν δύναται νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κτηματικῆς παραχωρήσεως.

566. Ἡ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη κτηματικὴ παραχώρησις εἶναι ἑκούσιος ἢ δικαστική. Πολ. 694.

567. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἑκουσίου παραχωρήσεως προσδιορίζονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν συμφωνίας.

568. Ἡ δικαστικὴ παραχώρησις δὲν σβύνει τὴν ἀγωγὴν τῶν δανειστῶν τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκτήσῃ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀπαλλάττει μόνον τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν φυλάκισιν (*).

(*) Γαλλ. προσωπικὴν κράτησιν

569. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν παραχώρησιν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα· Ἡ αἴτησις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὡς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ (ἄρθρ. 683) εἴρηται. Πολ. 689. 691. Ἀ. 5, δ'.

570. Ἡ αἴτησις δὲν διακόπτει τ' ἀποτελέσματα τῆς καταδιώξεως· δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον, κληθέντων τῶν διαφερομένων, νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς καταδιώξεως. Πολ. 690.

571. Ὁ πτωχεύσας, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ παραχωρήσεως

αἴτησις ἤθελε γενῆ δεκτὴ, χρεωστεῖ, κεκλημένων τῶν δανειστῶν του, νὰ κάμῃ ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν παραχώρησιν, αὐτοπροσώπως καὶ ὄχι δι' ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας του, ἢ, ἐμποροδικείου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐν ἡμέρᾳ συνεδριάσεως. Ἡ δηλοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος ἀποδεικνύεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, δι' ἐκθέσεως γενομένης παρὰ τοῦ κλητῆρος, καὶ ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ δημάρχου. Πολ. 691. Ε. 572.

572. Ἐὰν ὁ χρεώστης ἦναι φυλακισμένος, ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησίν του ἀπόφασις θέλει διαλαμβάνει καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐξαγωγῆς του μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας καὶ συνειθισμένας προφυλάξεις, διὰ νὰ κάμῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλοποίησιν. Ε. 571. Πολ. 691.

573. Τὸ ὄνομα, τὸ παρώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ χρεώστου θέλουν καταχωρίζεσθαι εἰς ἐπὶ τούτου πίνακας, ἐκτεθειμένους εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίας του, ἢ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπέχοντος τόπον ἐμπορικοῦ, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων τοῦ δημαρχείου καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον. Ο. 126, 5. Ε. 71 ἑ.

574. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς παραδεχομένης τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησιν τοῦ χρεώστου, οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ χρεώστου, ἥτις ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ὁρισθείσας διατυπώσεις εἰς τὰς παρὰ τῆς ἑνώσεως τῶν δανειστῶν γενομένας πωλήσεις. Πολ. 693.

575. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ περὶ παραχωρήσεως αἰτήσεις — α΄. τῶν ἀντιβαδιαστῶν, τῶν δολίων χρεωκόπων, τῶν ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἐπ' αἰσχροκερδείᾳ (*) καταδικασθέντων, καὶ τῶν ὑπολόγων· — β΄. τῶν ξένων, τῶν ἐπιτρόπων, τῶν διαχειριστῶν καὶ τῶν θεματοφυλάκων. Πολ. 688. Π. Ν. 391 ἑ. 396 ἑ. 405. Ε. 596. 613.

(*) Γαλλ. ἀπάτη

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διεκδικήσεως.

576. Ὁ πωλητὴς δύναται, πτωχεύσεως γενομένης, νὰ

διεκδικήση τὰς παρ' αὐτοῦ πωληθείσας (*) πραγματείας, καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν τιμὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς κατωτέρω ὡρισμένους. Ε. 577. 578.

(*) Γαλλ. καὶ παραδοθείσας

577. Ἡ διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ ἐνόσῳ αἱ διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι εὑρίσκονται καθ' ὁδὸν, καὶ πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν. Ε. 93. 578.

578. Δὲν δύναται προσέτι νὰ γενῇ διεκδίκησις πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι, πρὶν ἔτι φθάσωσιν, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν ἢ ἀγωγιαστικῶν.

579. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα οὗτος ἐπροπλήρωσε τυχὸν ἕνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας ἢ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἕνεκα τῶν τοιούτων ὀφειλόμενα, ἂν τυχὸν δὲν ἐξωφλήθησαν.

580. Διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ περὶ πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἀναγνωρισμένη ἡ ταὐτότης, καὶ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ δεσμίδες, οἱ κάδοι ἢ τὰ τυλίγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν αἱ πραγματεῖαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πωλήσεως, δὲν ἀνοίχθησαν· ὅτι τὰ σχοινία ἢ τὰ σημεῖα δὲν ἀφῃρέθησαν οὐδὲ ἠλλοιώθησαν, καὶ ὅτι δὲν ἔγεινεν ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν καμμία ἀλλοίωσις ἢ νόθευσις.

581. Δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐνόσῳ ὑπάρχουν ἀναλλοίωτοι (*) ὅλαι ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστείλαντος· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται τὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθη ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ δοσοληψίας λογαριασμόν. Ε. 593, 5.

(*) Γαλλ. αὐτούσιοι

582. Ὁσάκις πρόκειται περὶ διεκδικήσεως, ἐξαιρουμένων

τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ πραγματεῖαι εἶναι παρακατατεθειμέναι ἢ παραδεδομέναι πρὸς πώλησιν, οἱ σύνδικοι τῶν δανειστῶν δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰς περὶ ὧν ἡ διεκδίκησις πραγματείας, πληρόνοντες εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνημένην τιμήν.

583. Διὰ τὰ ἀποσταλέντα ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμμάτια μὴ ἐμπρόθεσμα, ἢ ἐμπρόθεσμα μὲν, μὴ πληρωμένα δὲ, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτὰ ταῦτα (*) εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἁπλῆν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ἦσαν προσδιωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποδεδεγμένων ἤδη συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων γραμματίων, πληρωτέων εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ πτωχεύσαντος.

(*) Γαλλ. αὐτούσια

584. Δύναται ὡσαύτως νὰ γενῇ διεκδίκησις περὶ γραμματίων σταλέντων, χωρίς (*) τινα περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν διαταγὴν, ἂν ταῦτα ἐπέρασαν εἰς λογαριασμὸν δοσοληψίας, ὅπου ὁ ἰδιοκτήμων δὲν εἶναι εἰμὴ μόνον δανειστής· δὲν δύναται ὅμως νὰ γενῇ, ἐὰν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγεινεν ἡ ἀποστολὴ, ἦτον χρεώστης ὁποιασδήποτε ποσότητος.

(*) Γαλλ. ἀποδοχὴν ἢ

585. Ὁσάκις ὁ νόμος συγχωρῇ τὴν διεκδίκησιν, οἱ σύνδικοι ἐξετάζουν τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις· δύνανται νὰ τὰς ἀποδεχθοῦν· μένει δὲ εἰς τὸν εἰσηγητὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀποδοχήν. ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν, ἀποφασίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ χρεωκοπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ ἁπλῆς χρεωκοπίας.

586. Καταδιώκεται ὡς ἁπλοῦς χρεωκόπος, καὶ δύνα-

ται νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, ὅστις τῶν πτωχευόντων ἐμπόρων ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἑξῆς περιπτώσεων, δηλαδὴ—ά. ἐὰν αἱ οἰκιακαί του δαπάναι, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ καταγράφῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῆ ὑπερβολικαί·—β'. ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας χρημάτων εἰς παιγνίδια ἢ εἰς ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ἔκβασις ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην·—γ'. ἐὰν ἐξάγεται ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν του, ὅτι, ἐνῷ ἡ περιουσία του ἦτον πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν κατωτέρα τοῦ χρέους του, ἐδανείσθη σημαντικὰς ποσότητας χρημάτων, καὶ ἂν ἐπώλησε πραγματείας ἐπὶ ζημίᾳ ἢ κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς·—δ'. ἐὰν ἐξέδωκε πιστωτικὰ ἢ κυκλοφορικὰ γραμμάτια ποσότητός τινος τριπλασίας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περιουσίας του.

587. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἁπλοῦς χρεωκόπος καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἤθελε κάμει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 440 ὁριζομένην δηλοποίησιν·—ὅστις φυγὼν, δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς πράκτορας καὶ εἰς τοὺς συνδίκους κατὰ τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος·—ὅστις ἐμφανίσῃ βιβλία ἀτάκτως συντεταγμένα, μὴ ἐμφαίνοντα ὅμως διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην δολιότητα, ἢ ὅστις δὲν τὰ ἐμφανίσῃ ὅλα·—ὅστις μέτοχος ὢν ἑταιρίας τινὸς, δὲν ἤθελε πράξει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 440. Ε. 8 ἑ. 468. 516. Πολ 416 ἑ. 594.

588. Περὶ τῆς ἁπλῆς χρεωκοπίας κρίνουν οἱ πλημμελειοδίκαι κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων ἢ ἑνὸς τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ εἰσαγγελέως. Π. Ν. 405. 406. Ε. 523. 524. 528. Ποιν. 157 ἑ.

589. Τὰ ἐν ἁπλῇ χρεωκοπίᾳ δικαστικὰ ἔξοδα πληρόνονται παρὰ τῆς ὁμάδος, ἐὰν ἡ περὶ τῆς καταδιώξεως αἴτησις ἔγεινε παρὰ τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως. Ε. 528. Ποιν. 82.

590. Ἐὰν ἡ περὶ καταδιώξεως αἴτησις ἔγεινε παρ' ἑνὸς τῶν δανειστῶν, τὰ ἔξοδα πληρόνονται παρὰ τούτου, ἂν ὁ κατηγορηθεὶς ἀπολυθῇ· ἐὰν ὅμως καταδικασθῇ, τὰ ἔξοδα λογίζονται εἰς βάρος τῆς ὁμάδος. Ποιν. 82.

591. Οἱ εἰσαγγελεῖς χρεωστοῦν νὰ ἐκκαλῶσιν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικῶν ἰσάκις, ἀνακρινομένης τῆς ὑποθέσεως, ἤθελον παρατηρήσει ὅτι τὸ περὶ ἁπλῆς χρεωκοπίας τεκμήριον εἶναι τοιοῦτον, ὥστε δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς τεκμήριον δολίας χρεωκοπίας. Ποιν. 405. 406. Ε. 593 ἑ.

592. Ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κηρύττῃ ὅτι ὑπάρχει ἁπλῆ χρεωκοπία, χρεωστεῖ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς τοὐλάχιστον καὶ δύο ἐτῶν τὸ πολύ. Αἱ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ καταχωρίζονται εἴς τινα τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ε. 613. Π. Ν. 29.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

593. Κηρύττεται δόλιος χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἑξῆς περιπτώσεων· δηλαδὴ — ά. ἐὰν παρεισήγαγε δαπάνας ἢ ζημίας πλαστάς, ἢ δὲν δικαιολογῇ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων εἰσπράξεων· — β'. ἐὰν ὑπεξαίρεσε ποσότητά τινα χρημάτων, δάνειον, πραγματείας, ἢ προϊόντα τῆς γῆς ἢ ὁποιαδήποτε κινητὰ πράγματα· — γ'. ἐὰν ἔκαμε πωλήσεις, διαπραγματεύσεις ἢ δωρεὰς πλαστάς. — δ'. ἐὰν παρεισήγαγε χρέη πλαστουργημένα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ δανειστῶν πλαστῶν, εἴτε διὰ εἰκονικῶν ἐγγράφων εἴτε γενόμενος χωρίς τινος αἰτίας (*) χρεώστης διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ διὰ ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων· — ἑ. ἐὰν λαβὼν εἰδικήν τινα ἐντολήν, ἢ λαβὼν εἰς παρακαταθήκην χρήματα, ἐμπορικὰ γραμμάτια, προϊόντα τῆς γῆς ἢ πραγματείας, μετεχειρίσθη πρὸς ζημίαν τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης καὶ εἰς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ χρήματα ἢ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης· — ς'. ἐὰν ἠγόρασεν ἀκίνητα ἢ κινητὰ κτήματα ὑπὸ ξένον ὄνομα· — ζ'. ἐὰν ἔκρυψε τὰ βιβλία του. Ε. 8. ἑ. 69. 593. 598. 597. 95. 581. 14. 463. Πολ. 516 ἑ. Π. Ν. 405. 406.

(*) Γαλλ. ἢ ἀξίας

594. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς δόλιος χρεωκόπος καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, — ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἔχει βιβλία, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία δὲν ἐμφαίνουσι τὴν ἀληθῆ τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατάστασιν· — ὅστις, τυχὼν προπεμπτηρίου δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ε. 466. 467. 516. 593. 8 ἑ. 468. 472. Πολ. 416.

595. Ἡ δολία χρεωκοπία καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικῶν αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων, ἐπὶ τῇ κοινῇ φήμῃ ἢ ἐπὶ καταμηνύσει τῶν συνδίκων ἤ τινος ἄλλου τῶν δανειστῶν. Π. Ν. 405. 406. Ποιν. 157.

596. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εὑρεθῇ καὶ κηρυχθῇ ἔνοχος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένων ἀδικημάτων, τιμωρεῖται μὲ τὰς περὶ δολίου χρεωκοπίας ὡρισμένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινάς. Π. Ν. 405. 406.

597. Κηρύττονται συναίτιοι δολίου χρεωκοπίας, καὶ καταδικάζονται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὸν κατηγορηθέντα ποινάς, ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῆ, ὅτι συνεννοήθησαν μὲ τὸν χρεωκόπον διὰ νὰ κρύψωσιν ἢ νὰ ὑφαιρέσωσιν ὅλα τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα πράγματά του, ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ ὅτι ἀπέκτησαν πλαστὰ (*) δάνεια, καὶ προκειμένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς δι' ὅρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων των, ἤθελον ἐπιμένει αἰτοῦντες νὰ λογισθῶσιν ὡς ἀληθῆ καὶ ἀδόλευτα. Π. Ν. 405. 406. Ε. 479. 503. 504. 555. 593. 598. 600.

(*) Γαλλ. ἐπ' αὐτοῦ

598. Ἡ ἀπόφασις ἥτις ἐπιβάλλει κατὰ τῶν συναιτίων δολίου χρεωκοπίας τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένας ποινάς, θέλει τοὺς καταδικάσει προσέτι, — ά. νὰ ἀποκαταστήσουν ἀκέραια πρὸς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τὰ κτήματα, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγάς, τὰ δολίως ὑφαιρεθέντα· — β'. νὰ πληρώσουν πρὸς τὴν εἰρημένην ὁμάδα ἀποζημίωσιν ἰσότιμον τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν ἐπροσπάθησαν νὰ ὑφαιρέσωσι δολίως. Π. Ν. 405. 406. ἑ. 600.

599. Αἱ κατὰ τῶν χρεωκόπων καὶ τῶν συναιτίων αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν κακουργιοδικῶν τοιχοκολλῶνται καὶ προσέτι δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Π. Ν. 28. Ε. 593. 594. 597.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

600. Εἰς ὅλας τὰς περὶ ἁπλῆς ἢ δολίας χρεωκοπίας καταδιώξεις καὶ καταδίκας, αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαί, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 598 διειλημμένων, ἀποχωρίζονται· πᾶσαι δὲ αἱ ἐν τῷ περὶ πτωχεύσεως ὁρισθεῖσαι περὶ τῶν κτημάτων διατάξεις θέλουν ἐκτελεσθῆ, οὐδὲ δύνανται νὰ φερθῶσι, ν' ἀνατεθῶσιν ἢ νὰ μετακληθῶσιν εἰς τὰ τῶν πλημμελειοδικῶν ἢ κακουργιοδικῶν δικαστήρια. Ε. 528.

601. Χρεωστοῦν ἐν τοσούτῳ οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως νὰ διευθύνουν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς πᾶν ἔγγραφον ἢ βιβλίον καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, τὰ ὁποῖα ἤθελον ζητηθῆ παρ' αὐτῶν.

602. Τὰ ἔγγραφα (*) καὶ τὰ βιβλία, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνθέντα, θέλουν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποιήσιμα διὰ τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου. Ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ἠμποροῦν νὰ λάβουν ἰδιωτικὰ ἀντίγραφα ἢ νὰ ζητήσουν ἐπίσημα, τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῆ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ γραμματέως. Ε. 14.

(*) Γαλλ. τὰ δικαιόγραφα

603. Τὰ εἰρημένα ἔγγραφα (*) καὶ βιβλία θέλουν ἀποδοθῆ μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες δίδουν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ἐξαιροῦνται μολαταῦτα ὅσα κατὰ ῥητὴν διάταξιν τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ δικαστήριον.

(*) Γαλλ. δικαιόγραφα

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

604. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις τοῦ πτωχεύσαντος διευθύνεται εἰς τοὺς ἐφέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἔχει οὗτος τὴν κατοικίαν του. Ε. 83. 526. 531, 612.

605. Ὁ ἀναφερόμενος χρεωστεῖ νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν ἀναφοράν του τὰ ἐξοφλητικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀποδεικνύ-

οντα, ὅτι ἐξώφλησεν ὁλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα.

606. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, κοινοποιηθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, θέλει διευθύνει ἀντίγραφα (*) ἐπικυρωμένα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ὑπάρχοντος ἐμποροδικείου, ἢ (**), ἂν μετὰ τὴν πτώχευσιν μετῴκησε, πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυνηθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτεθειμένων.

(*) Γαλλ. αὐτῆς (**) Γαλλ. ἀντὶ ἢ, γρ. καὶ,

607. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, ὅ,τε παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουν φροντίσει, ὥστε ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς νὰ τοιχοκολληθῇ καὶ νὰ μείνῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τὰ ἀκροατήρια ἑκατέρων τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ τὸ δημαρχεῖον, καὶ νὰ καταχωρηθῇ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ε. 71 ε.

608. Ὅστις τῶν δανειστῶν δὲν ἔλαβεν ὁλόκληρα τὰ πρὸς αὐτὸν ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται διαρκούσης τῆς τοιχοκολλήσεως, νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἁπλῆς πρὸς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἀναφορᾶς (*), συνωδευμένης μὲ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἂν ἡ χρεία τὸ καλῇ. Ὁ ἀνακόπτων δανειστὴς δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀντίδικος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν, πλὴν ἐκ τούτου δὲν βλάπτονται τὰ ἄλλα του δικαιώματα.

(*) Γαλλ. ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ πράξεως.

609. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουν ἀποστείλει ἕκαστος κατ' ἰδίαν εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέα ὅσας συνήγαγον πληροφορίας, καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, καὶ πᾶσαν ἰδιαιτέραν ἐξακρίβωσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ πτωχεύσαντος· προσθέτουσι δὲ καὶ τὴν περὶ τῆς αἰτήσεως τούτου γνώμην των.

610. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ἀναφέρει περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, λαβὸν ὑπ'

ὄψιν τὴν ἀναφοράν του, ἐκδίδει ἀπόφασιν ἀποδεχομένην ἢ ἀποῤῥίπτουσαν τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν. Ἡ αἴτησις, ἅπαξ ἀποῤῥιφθεῖσα, δὲν δύναται πλέον νὰ μεταγενῇ.

611. Ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις διευθύνεται εἴς τε τὸν εἰσαγγελέα καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ αἴτησις εἶχε διευθυνθῇ, τὰ δὲ δικαστήρια ταῦτα διατάσσουν ν' ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ καὶ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὰ βιβλία των.

612. Εἶναι ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιβαδιασταὶ, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ αἰσχροκερδείᾳ (*) καταδικασθέντες καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπίτροποι, διαχειρισταὶ ἢ θεματοφύλακες, ὅσοι δὲν ἔδωκαν ἢ δὲν ἐκκαθάρισαν τοὺς λογαριασμούς των. Ε. 83. 575. 596. Π. Ν. 371. 396. 405. 406.

(*) Γαλλ. ἀπάτη

613. Εἶναι προσδεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἁπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινήν. Ε. 592.

614. Κανεὶς τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἂν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως. Ε. 71 ε.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ

ΠΡΩΤΩ ΤΟΜΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σελὶς

Τὸ Σύνταγμα, ... έ

Τὰ Ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου . . . . κδ'

Νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν . . . . λδ'

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ Ά.

Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛ. Ά. Πολιτικὰ δικαστήρια . . . 1

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ποινικὰ δικαστήρια . . . 13

ΤΜΗΜΑ Β'.

Κατὰ μέρος Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται.

ΚΕΦΑΛ. Ά. Πρόεδροι 27

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγγελεῖς. 29

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀνακριταί. 52

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Δικαστικοὶ γραμματεῖς. . . 54

ΚΕΦΑΛ. Έ. Δικηγόροι 65

ΚΕΦΑΛ. ϛ'. Κλητῆρες. 76

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Συμβολαιογράφοι. 79

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας βαθμὸς καὶ μισθός. . 92

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων . 107
ΚΕΦΑΛ. Β'. Τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων καὶ τῶν ἀπογράφων. 108

ΤΜΗΜΑ Β'.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛ. Α. Ἐπὶ παντὸς εἴδους δικαστηρίων 109
ΚΕΦΑΛ. Β'. Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικαστηρίων . . 113

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας 115

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις . . 115
ΚΕΦΑΛ. Β'. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία. 123
ΚΕΦΑΛ. Γ'. Διαδικασία ἐπὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων 125

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διακρίσεις καὶ τιμαί 127

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια. 128

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Σελὶς
Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικ. Δικονομίας. 130

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν παραγινομένων ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί. 134
ΚΕΦΑΛ. Β'. Δικαιοδοσία. 135
ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κανονισμὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων. . 141
ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἐξαίρεσις δικαστῶν καθ' ἑκάστους. 142
ΚΕΦΑΛ. Ε'. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον . . . 146
ΚΕΦΑΛ. Ϛ'. Ἀγωγαὶ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 150
ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Ἀντίδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισις αὐτῶν 155
ΚΕΦΑΛ. Η'. Πληρεξούσιοι, πληρεξουσιότητες καὶ δικηγόροι. . . 162
ΚΕΦΑΛ. Θ'. Διαιτηταί 167

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία ἐν πολιτικαῖς δίκαις.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Σελίς

Γενικοὶ ὁρισμοὶ ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν Δικαστηρίων 173

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. . 173

ΚΕΦΑΛ. Β΄. Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως καὶ μετ' αὐτήν . . . 185

ΚΕΦΑΛ. Γ΄. Προθεσμίαι 195

ΚΕΦΑΛ. Δ΄. Ἀκυρότητες καὶ ποιναί . . 197

ΚΕΦΑΛ. Ε΄. Δικαστικὰ ἔξοδα. 199

ΚΕΦΑΛ. Ϛ΄. Δικαιώματα τῶν πενήτων . 203

ΚΕΦΑΛ. Ζ΄. Παρεμπίπτουσαι δίκαι . . 205

ΚΕΦΑΛ. Η΄. Ἀνακοπαί 208

ΚΕΦΑΛ. Θ΄. Ἀπόδειξις 210

ΚΕΦΑΛ. Ι΄. Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης. 267

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ΄. Κατάργησις καὶ ἐντελὴς ἀποπεράτωσις τῆς δίκης. . 270

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Διαδικασία παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Γενικοὶ ὁρισμοί. 274

ΚΕΦΑΛ. Β΄. Διαδικασία εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις . . . 277

ΚΕΦΑΛ. Γ΄. Συμβιβαστικαὶ συζητήσεις . 283

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Διαδικασία παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Γενικοὶ ὁρισμοί. 285

Σελίς
ΚΕΦΑΛ. Β'. Διαδικασία εἰς συνήθεις ὑποθέσεις 286
ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἔγγραφος διαδικασία . . 307
ΚΕΦΑΛ. Δ'. Διαδικασία ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. 308
ΚΕΦΑΛ. Ε'. Προδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν . 313
ΚΕΦΑΛ. ϛ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ . . 314
ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Λογιστικὴ δίκη 326

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί. 331
ΚΕΦΑΛ. Β'. Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. 331

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ἔνδικα μέσα.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἔφεσις 335
ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας. 346
ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀναίρεσις 351

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεσις.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεών τινων.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐγγυοδοσίαι 360
ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἀποζημίωσις καὶ δικαστικὰ ἔξοδα. 361
ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν . . 362

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἀναγκαστικὴ διαδικασία.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί 363

			Σελίς
ΚΕΦΑΛ.	Β'.	Αναγκαστικὰ μέσα . . .	370
ΚΕΦΑΛ.	Γ'.	Κατάσχεσις κινητῶν. . .	372
ΚΕΦΑΛ.	Δ'.	Κατάσχεσις ἀκινήτων. . .	395
ΚΕΦΑΛ.	Ε'.	Προσωπικὴ κράτησις. . . .	405

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛ.	Α'.	Γενικοὶ ὁρισμοί	414
ΚΕΦΑΛ.	Β'.	Ἐγγυήσεις	415
ΚΕΦΑΛ.	Γ'.	Κατάσχεσις	416
ΚΕΦΑΛ.	Δ'.	Προσωπικὴ κράτησις . .	419
ΚΕΦΑΛ.	Ε'.	Ἐπίθεσις σφραγίδων. . .	420
ΚΕΦΑΛ.	ϛ'.	Σύνταξις ἀπογραφῆς. . .	426

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἑκουσία ἀπαλλοτρίωσις

ΚΕΦΑΛ.	Α'.	Ἐξώδικος ἀπαλλοτρίωσις. .	426
ΚΕΦΑΛ.	Β'.	Δικαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις. .	430

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων. . 431

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Σελίς
Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. 436
Νόμος περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων . . 437

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορίας ἐν γένει.

ΤΜΗΜΑ Α΄. Περὶ ἐμπόρων. 440
ΤΜΗΜΑ Β΄. Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων. 441
ΤΜΗΜΑ Γ΄. Περὶ ἑταιριῶν. 443
ΤΜΗΜΑ Δ΄. Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων. 449
ΤΜΗΜΑ Ε΄. Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν. . 450
ΤΜΗΜΑ ς΄. Περὶ παραγγελιοδόχων. . 453
ΤΜΗΜΑ Ζ΄. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως. 457
ΤΜΗΜΑ Η΄. Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ παραγραφῆς 457

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ναυτικῆς ἐμπορίας.

ΤΜΗΜΑ Α΄. Περὶ πλοίων. 471
ΤΜΗΜΑ Β΄. Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων. . . . 474
ΤΜΗΜΑ Γ΄. Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων. 478
ΤΜΗΜΑ Δ΄. Περὶ πλοιάρχου. 479
ΤΜΗΜΑ Ε΄. Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν

Bayerische Staatsbibliothek München

Σελίς

καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος. 485

ΤΜΗΜΑ Ϛ'. Περὶ τῶν ναυλωτικῶν καὶ τῶν ναυλώσεων. . . . 489

ΤΜΗΜΑ Ζ'. Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ . . . 490

ΤΜΗΜΑ Η'. Περὶ τοῦ ναύλου. 492

ΤΜΗΜΑ Θ'. Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου . 496

ΤΜΗΜΑ Ι'. Περὶ ἀσφαλειῶν. 499

ΤΜΗΜΑ ΙΑ'. Περὶ ἀβαριῶν. 512

ΤΜΗΜΑ ΙΒ'. Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς. 515

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'. Περὶ παραγραφῶν. . . . 518

ΤΜΗΜΑ ΙΔ'. Περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου . . 518

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

ΤΜΗΜΑ Α'. Περὶ πτωχεύσεως . . . 519

ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως. 519

ΚΕΦΑΛ. Β'. Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων. 521

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων 521

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων. 523

ΚΕΦΑΛ. Ε'. Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ. . . 525

ΚΕΦΑΛ. Ϛ'. Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων. 526

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων. . . 528

ΚΕΦΑΛ. Η'. Περὶ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων καὶ περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν. 532

Staatsbibliothek München

Σελὶς

ΚΕΦΑΛ. Θ'. Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως . 537

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MUENCHEN

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν παροῦσαν δηλοποίησιν καὶ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου θέλει θεωρεῖσθαι καὶ καταδιώκεσθαι ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

Kodikes [Nichtlateinische Schriftzeichen] [Nichtlateinische Schriftzeichen]

Bd.: 1

Athen 1844

J.rel. 1661 a-1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10564861-0